

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Dīghanikāye

Mahāvaggaṭṭhakathā

1. Mahāpadānasuttavaṇṇanā

Pubbenivāsaṭṭisaṃyuttakathā

1. Evaṃ me sutam...pe... karerikuṭikāyanti mahāpadānasuttam. Tatrāyaṃ apubbapadavaṇṇanā – **karerikuṭikāyanti** karerīti varuṇarukkhaṃ nāmaṃ, karerimaṇḍapo tassā kuṭikāya dvāre ṭhito, tasmā “karerikuṭikā”ti vuccati, yathā kosambarukkhaṃ dvāre ṭhitattā “kosambakuṭikā”ti. Antojetavane kira karerikuṭi kosambakuṭi gandhakuṭi salaḷāgāranti cattāri mahāgehāni, ekekaṃ sataṣaṣṭapariccāgena nipphannaṃ. Tesu salaḷāgāraṃ raññaṃ pasenadinā kārītaṃ, sesāni anāthapiṇḍikena kārītāni. Iti bhagavā anāthapiṇḍikena gahapatīnā thambhānaṃ upari kārītāya devavimānakappāya karerikuṭikāyaṃ viharati. **Pacchābhattanti** ekāsanikakhalupacchābhattikānaṃ pātova bhuttānaṃ antomajjhanhikepi pacchābhattameva. Idha pana pakatibhattassa pacchato “pacchābhatta”nti adhippetam. **Piṇḍapātaṭṭikkantānanti** piṇḍapātato ṭṭikkantānaṃ, bhattakiccaṃ niṭṭhapetvā uṭṭhitānanti attho.

Karerimaṇḍalamāḷeti tasseva karerimaṇḍapassa avidūre katāya nisīdanasālāya. So kira karerimaṇḍapo gandhakuṭikāya ca sālāya ca antare hoti, tasmā gandhakuṭīpi karerikuṭikāpi sālāpi – “karerimaṇḍalamāḷo”ti vuccati. **Pubbenivāsaṭṭisaṃyuttāti** “ekampi jātiṃ, dvepi jātiyo”ti evaṃ vibhāttena pubbenivutthakkhandhasantānasaṅkhātēna pubbenivāseṇa saddhiṃ yojetvā pavattitā. **Dhammīti** dhammasaṃyuttā.

Udapādīti aho acchariyaṃ dasabalassa pubbenivāsaññaṃ, **pubbenivāsam** nāma ke anussaranti, ke nānussarantīti. Titthiyā anussaranti, sāvakā ca paccekabuddhā ca buddhā ca anussaranti. Kataratitthiyā anussaranti? Ye aggappattakammavādino, tepi cattālīsaṃyeva kappe anussaranti, na tato paraṃ. Sāvakā kappasatasahassaṃ anussaranti. Dve aggasāvakā asaṅkhyeyyañceva kappasatasahassaṅca. Paccekabuddhā dve asaṅkhyeyyāni kappasatasahassaṅca. Buddhānaṃ pana ettakanti paricchedo natthi, yāvatakaṃ ākaṅkanti, tāvatakaṃ anussaranti.

Titthiyā khandhapaṭipāṭiyā anussaranti, paṭipāṭiṃ muñcitvā na sakkonti. Paṭipāṭiyā anussarantāpi asaṅñābhavaṃ patvā khandhappavattim na passanti, jāle patitā kuṅṭhā viya, kūpe patitā paṅguḷā viya ca honti. Te tattha ṭhatvā “ettakameva, ito paraṃ natthi”ti diṭṭhiṃ gaṇhanti. Iti titthiyānaṃ pubbenivāsanussaraṇaṃ andhānaṃ yaṭṭhikoṭṭigamaṇaṃ viya hoti. Yathā hi andhā yaṭṭhikoṭṭiggāhake satiyeva gacchanti, asati tattheva nisīdanti, evameva titthiyā khandhapaṭipāṭiyāva anussaritaṃ sakkonti, paṭipāṭiṃ vissajjetvā na sakkonti.

Sāvakāpi khandhapaṭipāṭiyāva anussaranti, asaṅñābhavaṃ patvā khandhappavattim na passanti. Evaṃ santēpi te vaṭṭe saṃsaraṇakasattānaṃ khandhānaṃ abhāvakālo nāma natthi. Asaṅñābhavaṃ pana pañcakappasatāni pavattantīti tattakam kālaṃ atikkamitvā buddhehi dinnanaye ṭhatvā parato anussaranti; seyyathāpi āyasmā sobhito. Dve aggasāvakā pana paccekabuddhā ca cutipaṭisaṅkham oloketvā anussaranti. Buddhānaṃ cutipaṭisaṅkham natthi, yaṃ yaṃ ṭhānaṃ passitukāmā honti, taṃ tadeva passanti.

Titthiyā ca pubbenivāsam anussaramānā attanā diṭṭhakatasutameva anussaranti. Tathā sāvakā ca paccekabuddhā ca. Buddhā pana attanā vā parehi vā diṭṭhakatasutam sabbameva anussaranti.

Titthiyānaṃ pubbenivāsaññaṃ khajjopanakaobhāsasadisam, sāvakānaṃ padīpobhāsasadisam, aggasāvakānaṃ osadhitārakobhāsasadisam, paccekabuddhānaṃ candobhāsasadisam, buddhānaṃ saradasūriyamaṇḍalobhāsasadisam. Tassa ettakāni jātisatāni jātisahassāni jātisatasahassānīti vā ettakāni kappasatāni kappasahassāni kappasatasahassānīti vā natthi, yaṃ kiñci anussarantassa neva khalitaṃ, na paṭighātaṃ hoti, āvajjanapaṭibaddhameva ākaṅkhamanasikāracittuppādapaṭibaddhameva hoti. Dubbalapattapuṭe vegakkhittanārāco viya, sinerukūṭe vissatṭhaindavajiraṃ viya ca asajjamānameva gacchati. “Aho mahantaṃ bhagavato pubbenivāsañña”nti evaṃ bhagavantameva ārabha kathā uppannā, jātā pavattāti attho. Taṃ sabbampi saṅkhepato dassetuṃ “itipi pubbenivāso, itipi pubvenivāso”ti ettakameva pāḷiyam vuttaṃ. Tattha **itipīti** evampi.

2-3. Assosi kho...pe... atha bhagavā anuppattoti ettha yaṃ vattabbaṃ, taṃ **brahmajālasuttavaṇṇanāyamaṃ** vuttameva. Ayameva hi viseso – tattha sabbaññutaññaṇena assosi, idha dibbasotena. Tattha ca vaṇṇavaṇṇakathā vippakatā, idha pubbenivāsakathā. Tasmā bhagavā – “ime bhikkhū mama pubbenivāsaññaṃ ārabha guṇaṃ thomentī, pubbenivāsaññaṇassa pana me nipphattiṃ na jānanti; handa nesam tassa nipphattiṃ kathetvā dassāmī”ti āgantvā pakatiyāpi buddhānaṃ nisīditvā dhammadesanattameva ṭhapite taṅkhaṇe bhikkhūhi papphoṭetvā dinne varabuddhāsane nisīditvā “kāya nuttha, bhikkhave”ti pucchāya ca “idha, bhante”tiādipaṭivacanassa ca pariyosāne tesam pubbenivāsapaṭisaṃyuttaṃ dhammiṃ kathaṃ kathetukāmo **iccheyyātha** notiādīmāha. Tattha **iccheyyātha** noti iccheyyātha nu. Atha naṃ pahaṭṭhamānasā bhikkhū yācamānā **etassa bhagavā**tiādīmāhamsu. Tattha **etassāti** etassa dhammikathākaraṇassa.

4. Atha bhagavā tesam yācanaṃ gahetvā kathetukāmo “tena hi, bhikkhave, suṇāthā”ti te sotāvadhāraṇasādhukamanasikāresu niyojetvā aññesaṃ asādhāraṇaṃ chinnavatūmakānussaraṇaṃ pakāsetukāmo **ito so, bhikkhave**tiādīmāha. Tattha **yaṃ vipassīti** yasmim kappe vipassī. Ayañhi ‘ya’nti saddo “yaṃ me, bhante, devānaṃ tāvatimsānaṃ sammukhā sutam sammukhā paṭiggahitaṃ, ārocemi taṃ, bhagavato”tiādīsu (dī. ni. 2.203) paccattavacane dissati. “Yaṃ taṃ apucchimha akittayī no, aññaṃ taṃ pucchāma tadingha brūhī”tiādīsu (su. ni. 881) upayogavacane. “Aṭṭhānametaṃ, bhikkhave, anavakāso, yaṃ ekissā lokadhātuyā”tiādīsu (a. ni. 1.277) karaṇavacane. Idha pana bhummattethi datṭhabbo. Tena vuttaṃ – “yasmim kappe”ti. **Udapādīti** dasasahassilokadhātuṃ unnādentō uppajji.

Bhaddakappeti pañcabuddhuppādapaṭimaṇḍitattā sundarakappe sārakappeti bhagavā imaṃ kappam thomento evamāha. Yato paṭṭhāya kira amhākaṃ bhagavatā abhinīhāro kato, etasmim antare ekakappepi pañca buddhā nibbattā nāma natthi. Amhākaṃ bhagavato abhinīhārassa purato pana taṅhaṅkaro, medhaṅkaro, saraṇaṅkaro, dīpaṅkaroti cattāro buddhā ekasmim kappe nibbattiṃsu. Tesam orabhāge ekaṃ asaṅkhyeyyaṃ buddhasuññaṃ eva ahoṣi.

Asaṅkhyeyyakappapariyosāne pana koṇḍañño nāma buddho ekova ekasmim kappe uppanno. Tatopi asaṅkhyeyyaṃ buddhasuññaṃ eva ahoṣi. Asaṅkhyeyyakappapariyosāne maṅgalo, sumano, revato, sobhitoti cattāro buddhā ekasmim kappe uppannā. Tatopi asaṅkhyeyyaṃ buddhasuññaṃ eva ahoṣi. Asaṅkhyeyyakappapariyosāne pana ito kappasatasahassādhikassa asaṅkhyeyyassa upari anomadassī, padumo, nāradoti tayo buddhā ekasmim kappe uppannā. Tatopi asaṅkhyeyyaṃ buddhasuññaṃ eva ahoṣi. Asaṅkhyeyyakappapariyosāne pana ito kappasatasahassānaṃ upari padumuttaro bhagavā ekova ekasmim kappe uppanno. Tassa orabhāge ito tiṃsakappasahassānaṃ upari sumedho, sujātoti dve buddhā ekasmim kappe uppannā. Tato orabhāge ito aṭṭhārasannaṃ kappasahassānaṃ upari piyadassī, atthadassī, dhammadassīti tayo buddhā ekasmim kappe uppannā. Atha ito catunavutikappe siddhattho nāma buddho ekova ekasmim kappe uppanno. Ito dve navutikappe tisso, phussoti dve buddhā ekasmim kappe uppannā. Ito ekanavutikappe vipassī bhagavā uppanno. Ito ekatiṃse kappe sikhī, vessabhūti dve buddhā uppannā. Imasmim bhaddakappe kakusandho, koṇāgamano, kassapo, gotamo amhākaṃ sammāsambuddhoti cattāro buddhā uppannā, metteyyo uppajjissati. Evamayam kappo pañcabuddhuppādapaṭimaṇḍitattā sundarakappo sārakappoti bhagavā imaṃ kappam thomento evamāha.

Kim panetaṃ buddhānaṃ eva pākātaṃ hoti – “imasmim kappe ettakā buddhā uppannā vā

uppajjissantīti vā’’ti, udāhu aññesampi pākaṭaṃ hotīti? Aññesampi pākaṭaṃ hoti. Kesam? Suddhāvāsabrahmānaṃ. Kappasaṅghānakālasmiñhi ekamasāṅkhyeyyaṃ ekaṅgaṇaṃ hutvā thite lokasannivāse lokassa saṅghānatthāya devo vassituṃ ārabhati. Āditova antaraṭṭhake himapāto viya hoti. Tato tilamattā kaṇamattā taṇḍulamattā mugga-māsa-badara-āmalaka-eḷāluka-kumbhaṇḍa-alābumattā udakadhārā hutvā anukkamena
 usabhadveusabhaadḍhagāvutagāvutadvegāvutaadḍhayojanayojanadvijojana...pe...
 yojanasatayojanasahassayojanasatasahassamattā hutvā koṭisatasahassacakkavāḷabbhantare yāva avinaṭṭhabrahmalokā pūretvā tiṭṭhanti. Atha taṃ udakaṃ anupubbena bhassati, bhassante udake pakatidevalokaṭṭhānesu devalokā saṅghahanti, tesam saṅghahanavidhānaṃ **visuddhimagge** pubbenivāsakathāyaṃ vuttameva.

Manussalokasaṅghahanaṭṭhānaṃ pana patte udake dhamakaraṇamukhe pihite viya vātavasena taṃ udakaṃ santiṭṭhati, udakapiṭṭhe uppalinipaṇṇaṃ viya pathavī saṅghahati. Mahābodhipallaṅko vinassamāne loke pacchā vinassati, saṅghahamāne paṭhamaṃ saṅghahati. Tattha pubbanimittaṃ hutvā eko paduminigaccho uppajjati, tassa sace tasmim kappe buddho nibbattissati, pupphaṃ uppajjati. No ce, nuppajjati. Uppajjamānañca sace eko buddho nibbattissati, ekaṃ uppajjati. Sace dve, tayo, cattāro, pañca buddhā nibbattissanti, pañca uppajjanti. Tāni ca kho ekasmiṃyeva nāḷe kaṇṇikābaddhāni hutvā. Suddhāvāsabrahmāno ‘‘āyāma, mayaṃ mārisā, pubbanimittaṃ passissāmā’’ti mahābodhipallaṅkaṭṭhānaṃ āgacchanti, buddhānaṃ anibbattanakappe pupphaṃ na hoti. Te pana apupphitagacchaṃ disvā – ‘‘andhakāro vata bho loko bhavissati, matā matā sattā apāye pūressanti, cha devalokā nava brahmalokā suññā bhavissanti’’ti anattamanā honti. Pupphitaḷe pana pupphaṃ disvā – ‘‘sabbaññubodhisattesu mātukucchiṃ okkamantesu nikkhamantesu sambujjhantesu dhammacakkaṃ pavattentesu yamakapāṭihāriyaṃ karontesu devorohanaṃ karontesu āyusāṅkhāraṃ ossajjantesu parinibbāyantesu dasasahassacakkavāḷakampanādīni pāṭihāriyāni dakkhissāmā’’ti ca ‘‘cattāro apāyā parihāyissanti, cha devalokā nava brahmalokā paripūressanti’’ti ca attamanā udānaṃ udānentā attano attano brahmalokaṃ gacchanti. Imasmim bhaddakappe pañca padumāni uppajjimsu. Tesam nimittānaṃ ānubhāvena cattāro buddhā uppanā, pañcamo uppajjissati. Suddhāvāsabrahmānopi tāni padumāni disvā imamatthaṃ jāniṃsu. Tena vuttaṃ – ‘‘aññesampi pākaṭaṃ hoti’’ti.

Āyuparicchedavaṇṇanā

5-7. Iti bhagavā – ‘‘ito so, bhikkhave’’tiādinā nayena kappaparicchedavasena pubbenivāsaṃ dassetvā idāni tesam buddhānaṃ jātiparicchedādivasena dassetuṃ **vipassī, bhikkhave**tiādimāha. Tattha āyuparicchede **parittaṃ lahukanti** ubhayametam appakasseva vevacanaṃ. Yañhi appakaṃ, taṃ parittañceva lahukañca hoti.

Appaṃ vā bhiiyoti vassasatato vā upari appaṃ, aññaṃ vassasataṃ apatvā vīsaṃ vā tiṃsaṃ vā cattālīsaṃ vā paṇṇāsaṃ vā saṭṭhi vā vassāni jīvati. Evaṃ dīghāyuko pana atidullabho, asuko kira evaṃ ciraṃ jīvati tattha tattha gantvā daṭṭhabbo hoti. Tattha visākhā upāsikā vīsavassasataṃ jīvati, tathā pokkharasāti brāhmaṇo, brahmāyu brāhmaṇo, selo brāhmaṇo, bāvariya brāhmaṇo, ānandatthero, mahākassapattheroti. Anuruddhatthero pana vassasatañceva paṇṇāsañca vassāni, bākulatthero vassasatañceva saṭṭhi ca vassāni. Ayaṃ sabbadīghāyuko. Sopi dve vassasatāni na jīvati.

Vipassīdayo pana sabbepi bodhisattā mettāpubbabhāgena somanassasahagatañānasampayuttaasāṅkhārikacittena mātukucchismiṃ paṭisandhiṃ gaṇhiṃsu. Tena cittena gahitāya paṭisandhiyā asāṅkhyeyyaṃ āyu, iti sabbe buddhā asāṅkhyeyyāyukā. Te kasmā asāṅkhyeyyaṃ na aṭṭhaṃsu? Utubhojanavipattiyā. Utubhojanavasena hi āyu hāyatipi vadḍhatipi.

Tattha yadā rājāno adhammikā honti, tadā uparājāno, senāpati, seṭṭhi, sakalanagaraṃ, sakalaraṭṭhaṃ adhammikameva hoti; atha tesam ārakkhadevatā, tāsam devatānaṃ mittā bhūmaṭṭhadevatā, tāsam devatānaṃ mittā ākāsaṭṭhakadevatā, ākāsaṭṭhakadevatānaṃ mittā uṇhavalāhakā devatā, tāsam mittā abbhavalāhakā devatā, tāsam mittā sītavalāhakā devatā, tāsam mittā vassavalāhakā devatā, tāsam mittā

cātumahārājikā devatā, tāsam mittā tāvatimsā devatā, tāsam mittā yāmā devatāti evamādi. Evaṃ yāva bhavaggā ṭhapetvā ariyasāvake sabbā devabrahmaparisāpi adhammikāva honti. Tāsam adhammikatāya visamaṃ candimasūriyā pariharanti, vāto yathāmaggena na vāyati, ayathāmaggena vāyanto ākāsaṭṭhakavimānāni khobheti, vimānesu khobhitesu devatānaṃ kīḷanattāya cittāni na namanti, devatānaṃ kīḷanattāya cittesu anamantesu sītuṇhabhedo utu yathākālena na sampajjati, tasmim̐ asampajjante na sammā devo vassati, kadāci vassati, kadāci na vassati; katthaci vassati, katthaci na vassati, vassantopi vappakāle ankurakāle nālakāle pupphakāle khīraggahaṇādikālesu yathā yathā sassānaṃ upakāro na hoti, tathā tathā vassati ca vigacchati ca, tena sassāni visamapākāni honti, vigatagandhavaṇṇarasādisampannāni. Ekabhājane pakkhattaṇḍulesupi ekasmim̐ padese bhattaṃ uttaṇḍulaṃ hoti, ekasmim̐ atikilinaṃ, ekasmim̐ samapākāṃ. Taṃ paribhuttaṃ kucchiyampi tīhākārehi paccati. Tena sattā bahvābādā ceva honti, appāyukā ca. Evaṃ tāva utubhojanavasena āyu hāyati.

Yadā pana rājāno dhammikā honti, tadā uparājānopi dhammikā hontīti purimanayeneva yāva brahmalokā sabbepi dhammikā honti. Tesam̐ dhammikattā samaṃ candimasūriyā pariharanti, yathāmaggena vāto vāyati, yathāmaggena vāyanto ākāsaṭṭhakavimānāni na khobheti, tesam̐ akhobhā devatānaṃ kīḷanattāya cittāni namanti. Evaṃ kālena utu sampajjati, devo sammā vassati, vappakālato paṭṭhāya sassānaṃ upakāraṃ karonto kāle vassati, kāle vigacchati, tena sassāni samapākāni sugandhāni suvaṇṇāni surasāni ojavantāni honti, tehi sampāditaṃ bhojanaṃ paribhuttampi sammā paripākāṃ gacchati, tena sattā arogā dīghāyukā honti. Evaṃ utubhojanavasena āyu vaḍḍhati.

Tattha vipassī bhagavā asītivassasahassāyukakāle nibbatto, sikhī sattativassasahassāyukakāleti idaṃ anupubbena parihīnasadisam̐ kataṃ, na pana evaṃ parihīnaṃ, vaḍḍhitvā vaḍḍhitvā parihīnanti veditaṃ. Kathaṃ? Imasmim̐ tāva kappe kakusandho bhagavā cattālīsavassasahassāyukakāle nibbatto, āyuppamaṇaṃ pañca koṭṭhāse katvā cattāri ṭhatvā pañcame vijjamaṇeyeva parinibbuto. Taṃ āyu parihāyamānaṃ dasavassakālaṃ patvā puna vaḍḍhamānaṃ asaṅkhyeyyaṃ hutvā tato parihāyamānaṃ tiṃsavassasahassakāle ṭhitaṃ; tadā koṇāgamano bhagavā nibbatto. Tasmim̐pi tatheva parinibbuto taṃ āyu dasavassakālaṃ patvā puna vaḍḍhamānaṃ asaṅkhyeyyaṃ hutvā parihāyitvā vīsativassasahassakāle ṭhitaṃ; tadā kassapo bhagavā nibbatto. Tasmim̐pi tatheva parinibbuto taṃ āyu dasavassakālaṃ patvā puna vaḍḍhamānaṃ asaṅkhyeyyaṃ hutvā parihāyitvā vassasatakālaṃ pattaṃ, atha amhākaṃ sammāsambuddho nibbatto. Evaṃ anupubbena parihāyitvā parihāyitvā vaḍḍhitvā vaḍḍhitvā parihīnanti veditaṃ. Tattha yaṃ yaṃ āyuparimāṇesu manussesu buddhā nibbattanti, tesampi taṃ tadeva āyuparimāṇaṃ hotīti veditaṃ.

Āyuparicchedavaṇṇanā niṭṭhitā.

Bodhiparicchedavaṇṇanā

8. Bodhiparicchede pana **pāṭaliyā mūleti** pāṭalirukkhasa heṭṭhā. Tassā pana pāṭaliyā khandho taṃ divasaṃ paṇṇāsaratano hutvā abbhuggato, sākā paṇṇāsaratanaṭi ubbedhena ratanasataṃ ahoṣi. Taṃ divasaṅca sā pāṭali kaṇṇikābaddhehi viya pupphehi mūlato paṭṭhāya ekasaṅchannā ahoṣi, dibbagandhaṃ vāyati. Na kevalaṅca tadā ayameva pupphitā, dasasahassacakkavāle sabbapāṭaliyo pupphitā. Na kevalaṅca pāṭaliyo, dasasahassacakkavāle sabbarukkhaṇaṃ khandhesu khandhapadumāni, sākāsu sākāpadumāni, latāsu latāpadumāni, ākāse ākāsapadumāni pupphitāni, pathavitalaṃ bhinditvāpi mahāpadumāni utṭhitāni. Mahāsamuddopi pañcavaṇṇehi padumehi nīluppalarattuppalehi ca saṅchanno ahoṣi. Sakaladasasahassacakkavālaṃ dhajamālākulaṃ tattha tattha nibaddhapupphadāmaṃvissaṭṭhamālāguḷavippakiṇṇaṃ nānāvaṇṇakusumasamujjalaṃ nandanavanacittalatāvanamissakavanaphārusakavanasadisaṃ ahoṣi. Puratthimacakkavālamukhavaṭṭiyaṃ ussitaddhajā pacchimacakkavālamukhavaṭṭiṃ abhihananti. Pacchimadakkhiṇaṭṭaracakkavālamukhavaṭṭiyaṃ ussitaddhajā dakkhiṇacakkavālamukhavaṭṭiṃ abhihananti. Evaṃ aññaṃaññasirīsampattāni cakkavāḷāni ahesuṃ. **Abhisambuddhoti** sakalaṃ buddhaguṇavibhavasirim̐ paṭivijjhamāno cattāri saccāni abhisambuddho.

“Sikhī, bhikkhave, bhagavā arahaṃ sammāsambuddho puṇḍarīkassa mūle abhisambuddho”tiādīsupi imināva nayena padavaṇṇanā veditabbā. Ettha pana **puṇḍarīkoti** setambarukkho. Tassāpi tadeva parimāṇaṃ. Taṃ divasañca sopi dibbagandhehi pupphehi susañchanno ahoṣi. Na kevalañca pupphehi, phalehipi sañchanno ahoṣi. Tassa ekato taruṇāni phalāni, ekato majjhimāni phalāni, ekato nātipakkāni phalāni, ekato supakkāni pakkhattadibbojāni viya surasāni olambanti. Yathā so, evaṃ sakaladasasahassacakkavāḷesu pupphūpagarukkā pupphehi, phalūpagarukkā phalehi paṭimaṇḍitā ahesuṃ.

Sāloti sālarukkho. Tassāpi tadeva parimāṇaṃ, tatheva pupphasirīvibhavo veditabbo. Sirīsarukkhepi eseve nayo. Udumbararukkhe pupphāni nāhesuṃ, phalavibhūti panettha ambe vuttanayāva, tathā nigrodhe, tathā assatthe. Iti sabbabuddhānaṃ ekova pallaṅko, rukkā pana aññepi honti. Tesu yassa yassa rukkassa mūle catumaggaññasaṅkhātabodhiṃ buddhā paṭivijjhanti, so so **bodhīti** vuccati. Ayaṃ bodhiparicchedo nāma.

Sāvakayugaparicchedavaṇṇanā

9. Sāvakayugaparicchede pana **khaṇḍatissanti** khaṇḍo ca tisso ca. Tesu khaṇḍo ekapitiko kaniṭṭhabhātā, tisso purohitaputto. Khaṇḍo paññāpāramiyā matthakaṃ patto, tisso samādhipāramiyā matthakaṃ patto. **Agganti** ṭhapetvā vipassim bhagavantaṃ avasesehi saddhiṃ asadisaguṇatāya uttamaṃ. **Bhaddayuganti** aggatāyeva bhaddayugaṃ. **Abhibhūsambhavanti** abhibhū ca sambhavo ca. Tesu abhibhū paññāpāramiyā matthakaṃ patto. Sikhinā bhagavatā saddhiṃ aruṇavatito brahmalokaṃ gantvā brahmaparisāya vividhāni pāṭihāriyāni dassento dhammaṃ desetvā dasasahassilokadhātuṃ andhakārena pharivā – “kiṃ ida”nti sañjātasamvegānaṃ obhāsaṃ pharivā – “sabbe me rūpañca passantu, saddañca suṇantū”ti adhiṭṭhahitvā – “ārambhathā”ti gāthādvayaṃ (saṃ. ni. 1.185) bhaṇanto saddaṃ sāvesi. Sambhavo samādhipāramiyā matthakaṃ patto ahoṣi.

Soṇuttaranti soṇo ca uttaro ca. Tesupi soṇo paññāpāramiṃ patto, uttaro samādhipāramiṃ patto ahoṣi. **Vidhurasañjivanti** vidhuro ca sañjīvo ca. Tesu vidhuro paññāpāramiṃ patto ahoṣi, sañjīvo samādhipāramiṃ patto. Samāpajjanabahulo rattiṭṭhānadivātṭhānakuṭileṇamaṇḍapādīsu samāpattibalena jhāyanto ekadivasaṃ araññe nirodhaṃ samāpajji, atha naṃ vanakammikādayo “mato”ti sallakkhetvā jhāpesuṃ. So yathāparicchedena samāpattito uṭṭhāya cīvarāni papphotetvā gāmaṃ piṇḍāya pāvīsi. Tadupādāyeva ca naṃ “sañjīvo”ti sañjāniṃsu. **Bhiyyosuttaranti** bhiyyoso ca uttaro ca. Tesu bhiyyoso paññāya uttaro, uttaro samādhinā aggo ahoṣi. **Tissabhāradvājanti** tisso ca bhāradvājo ca. Tesu tisso paññāpāramiṃ patto, bhāradvājo samādhipāramiṃ patto ahoṣi. **Sāriputtamoggallānanti** sāriputto ca moggallāno ca. Tesu sāriputto paññāvisaye, moggallāno samādhivisaye aggo ahoṣi. Ayaṃ sāvakayugaparicchedo nāma.

Sāvakasannipātaparicchedavaṇṇanā

10. Sāvakasannipātaparicchede vipassissa bhagavato paṭhamasannipāto caturaṅgiko ahoṣi, sabbe ehibhikkhū, sabbe iddhiyā nibbattapattacīvarā, sabbe anāmantitāva āgatā, iti te ca kho pannarase uposathadivase. Atha satthā bījanaṃ gahetvā nisinno uposathaṃ osāresi. Dutiyatatiyesupi eseve nayo. Tathā sesabuddhānaṃ sabbasannipātesu. Yasmā pana amhākaṃ bhagavato paṭhamabodhiyāva sannipāto ahoṣi, idañca suttaṃ aparabhāge vuttaṃ, tasmā “mayhaṃ, bhikkhave, etarahi eko sāvakaṇaṃ sannipāto”ti aniṭṭhapetvā “ahoṣi”ti vuttaṃ.

Tattha **aḍḍhateḷasāni bhikkhusatānīti** purāṇajaṭilānaṃ sahasaṃ, dvinnaṃ aggasāvakaṇaṃ parivārāni aḍḍhateyyasatānīti aḍḍhateḷasāni bhikkhusatāni. Tattha dvinnaṃ aggasāvakaṇaṃ abhinīhārato paṭṭhāya vatthuṃ kathetvā pabbajjā dīpetabbā. Pabbajitānaṃ pana tesāṃ mahāmoggallāno sattame divase arahattaṃ patto. Dhammasenāpati pannarasame divase gijjhakūṭapabbatamajjhe sūkarakhatalaṇapabbhāre bhāgineyyassa dīghanakhaparibbājakassa sajjite dhammayāge vedanāpariggahasuttante (ma. ni. 2.201)

desiyamāne desanam anubujhamānam ñāṇam pesetvā sāvakaṇāmiñāṇam patto. Bhagavā therassa arahattappattiṃ ñatvā vehāsaṃ abbhuggantvā veḷuvaneyeva paccuṭṭhāsi. Thero – “kuhiṃ nu kho bhagavā gato”ti āvajjanto veḷuvane patiṭṭhitabhāvaṃ ñatvā sayampi vehāsaṃ abbhuggantvā veḷuvaneyeva paccuṭṭhāsi. Atha bhagavā pātimokkhaṃ osāresi. Taṃ sannipātaṃ sandhāya bhagavā – “aḍḍhateḷasāni bhikkhusatāni”ti āha. Ayaṃ sāvakasannipātaparicchedo nāma.

Upaṭṭhākaparicchedavaṇṇanā

11. Upaṭṭhākaparicchede pana ānandoti nibaddhupaṭṭhākabhāvaṃ sandhāya vuttaṃ. Bhagavato hi paṭhamabodhiyaṃ anibaddhā upaṭṭhākā ahesuṃ. Ekadā nāgasamālo pattacīvaraṃ gahetvā vicari, ekadā nāgito, ekadā upavāno, ekadā sunakkhatto, ekadā cundo samaṇuddeso, ekadā sāgato, ekadā meghiyo. Tattha ekadā bhagavā nāgasamālattherena saddhiṃ addhānamaggapaṭipanno dvedhāpathaṃ patto. Thero maggā okkamma – “bhagavā, ahaṃ iminā maggena gacchāmi”ti āha. Atha naṃ bhagavā – “ehi bhikkhu, iminā maggena gacchāma”ti āha. So – “handa, bhagavā, tumhākaṃ pattacīvaraṃ gaṇhatha, ahaṃ iminā maggena gacchāmi”ti vatvā pattacīvaraṃ chamāyaṃ ṭhapetuṃ āraddho. Atha naṃ bhagavā – “āhara, bhikkhū”ti vatvā pattacīvaraṃ gahetvā gato. Tassapi bhikkhuno itarena maggena gacchato corā pattacīvaraṇceva hariṃsu, sīsaṇca bhindīsu. So – “bhagavā idāni me paṭisaraṇaṃ, na añño”ti cintetvā lohiteṇa gaḷiteṇa bhagavato santikaṃ agamāsi. “Kimidaṃ bhikkhū”ti ca vutte taṃ pavattiṃ ārocesi. Atha naṃ bhagavā – “mā cintayī, bhikkhu, etaṃyeva te kāraṇaṃ sallakkhetvā nivārayimhā”ti vatvā naṃ samassāsesi.

Ekadā pana bhagavā meghiyattherena saddhiṃ pācīnavaṃsamigadāye jantugāmaṃ agamāsi. Tatrāpi meghiyo jantugāme piṇḍāya caritvā nadīte pāsādikaṃ ambavanaṃ disvā – “bhagavā, tumhākaṃ pattacīvaraṃ gaṇhatha, ahaṃ tasmīṃ ambavane samaṇadhammaṃ karomi”ti vatvā bhagavatā tikkhattuṃ nivāriyamānopi gantvā akusalavitakkehi upadduto anvāsatto (a. ni. 9.3; udāna paricchedo 31 daṭṭhabbo). Paccāgantvā taṃ pavattiṃ ārocesi. Tampi bhagavā – “idameva te kāraṇaṃ sallakkhetvā nivārayimhā”ti vatvā anupubbena sāvattiṃ agamāsi. Tattha gandhakuṭipariveṇe paññattavarabuddhāsane nisinno bhikkhusaṅghaparivuto bhikkhū āmantesi – “bhikkhave, idānimhi mahallako, ‘ekacce bhikkhū iminā maggena gacchāma’ti vutte aññena gacchanti, ekacce mayhaṃ pattacīvaraṃ nikkhipanti, mayhaṃ nibaddhupaṭṭhākaṃ ekaṃ bhikkhuṃ jānāthā”ti. Bhikkhūnaṃ dhammasaṃvego udapādi. Athāyasmā sārīputto uṭṭhāyāsanaṃ bhagavantam vanditvā – “ahaṃ, bhante, tumheyeva patthayamāno satahassakappādhikaṃ asaṅkhyeyaṃ pāramiyo pūrayiṃ, nanu mādiso mahāpañño upaṭṭhāko nāma vaṭṭati, ahaṃ upaṭṭhahissāmi”ti āha. Taṃ bhagavā – “alaṃ sārīputta, yassaṃ disāyaṃ tvaṃ viharasi, asuññāyeva me sā disā, tava ovādo buddhānaṃ ovādasadisso, na me tayā upaṭṭhākakiccaṃ atthi”ti paṭikkhipi. Etenevupāyena mahāmoggallānaṃ ādiṃ katvā asītimahāsāvakaṃ uṭṭhahīsu. Te sabbepi bhagavā paṭikkhipi.

Ānandatthero pana tuṅhīyeva nisīdi. Atha naṃ bhikkhū evamāhaṃsu – “āvuso, ānanda, bhikkhusaṅgho upaṭṭhākaṭṭhānaṃ yācati, tvampi yācāhi”ti. So āha – “yācitvā laddhupaṭṭhānaṃ nāma āvuso kīdisaṃ hoti, kiṃ maṃ satthā na passati, sace rocissati, ānando maṃ upaṭṭhātūti vakkhati”ti. Atha bhagavā – “na, bhikkhave, ānando aññena ussāhetabbo, sayameva jānitvā maṃ upaṭṭhahissatī”ti āha. Tato bhikkhū – “uṭṭhehi, āvuso ānanda, uṭṭhehi āvuso ānanda, dasabalaṃ upaṭṭhākaṭṭhānaṃ yācāhi”ti āhaṃsu. Thero uṭṭhahitvā cattāro paṭikkhepe, catasso ca āyācanāti aṭṭha vare yāci.

Cattāro paṭikkhepā nāma – “sace me, bhante, bhagavā attanā laddhaṃ paṇītaṃ cīvaraṃ na dassati, piṇḍapātaṃ na dassati, ekagandhakuṭiyaṃ vasituṃ na dassati, nimantaṇaṃ gahetvā na gamissati, evāhaṃ bhagavantam upaṭṭhahissāmi”ti vatvā – “kiṃ panettha, ānanda, ādīnaṃ passatī”ti vutte – “sacāhaṃ, bhante, imāni vatthūni labhissāmi, bhavissanti vattāro – ānando dasabalena laddhaṃ paṇītaṃ cīvaraṃ paribhuñjati, piṇḍapātaṃ paribhuñjati, ekagandhakuṭiyaṃ vasati, ekato nimantaṇaṃ gacchati, etaṃ lābhaṃ labhanto tathāgataṃ upaṭṭhātī, ko evaṃ upaṭṭhahato bhāro”ti” ime cattāro paṭikkhepe yāci.

Catasso āyācanā nāma – “sace, bhante, bhagavā mayā gahitanimantaṇaṃ gamissati, sacāhaṃ

tiroraṭṭhā tirojanapadā bhagavantam daṭṭhum āgataṃ parisam āgatakkhaṇe eva bhagavantam dassetuṃ lacchāmi, yadā me kaṅkhā uppajjati, tasmimyeva khaṇe bhagavantam upasankamituṃ lacchāmi, yaṃ bhagavā mayhaṃ parammukhā dhammaṃ deseti, taṃ āgantvā mayhaṃ kathessati, evāhaṃ bhagavantam upaṭṭhahissāmi”ti vatvā – “kaṃ panettha, ānanda, ānisaṃsaṃ passasī”ti vutte – “idha, bhante, saddhā kulaputtā bhagavato okāsaṃ alabhantā maṃ evaṃ vadanti – ‘sve, bhante ānanda, bhagavatā saddhiṃ amhākaṃ ghare bhikkhaṃ gaṇheyyāthā’ti, sace bhante bhagavā tattha na gamissati, icchitakkhaṇeyeva parisam dassetuṃ, kaṅkhañca vinodetuṃ okāsaṃ na lacchāmi, bhavissanti vattāro – ‘kiṃ ānando dasabalaṃ upaṭṭhāti, ettakampissa anuggahaṃ bhagavā na karotī’ti. Bhagavato ca parammukhā maṃ pucchissanti – ‘ayaṃ, āvuso ānanda, gāthā, idaṃ suttaṃ, idaṃ jātakam, kattha desita’nti. Sacāhaṃ taṃ na sampādayissāmi, bhavissanti vattāro – ‘ettakampi, āvuso, na jānāsi, kasmā tvaṃ chāyā viya bhagavantam avijahanto dīgharattaṃ vicarasī’ti. Tenāhaṃ parammukhā desitassapi dhammassa puna kathanam icchāmi”ti imā catasso āyācanā yāci. Bhagavāpissa adāsi.

Evam ime aṭṭha vare gahetvā nibaddhupaṭṭhāko ahoṣi. Tasseva ṭhānantarassatthāya kappasatasahassaṃ pūritānaṃ pāramīnaṃ phalaṃ pāpuṇīti imassa nibaddhupaṭṭhākabhāvaṃ sandhāya – “mayhaṃ, bhikkhave, etarahi ānando bhikkhu upaṭṭhāko aggupaṭṭhāko”ti āha. Ayaṃ upaṭṭhākaparicchedo nāma.

12. Pitiparicchedo uttānatthoyeva.

Vihāraṃ pāvisīti kasmā vihāraṃ pāvisi? Bhagavā kira ettakaṃ kathetvā cintesi – “na tāva mayā sattannaṃ buddhānaṃ vaṃso niraṇṭaraṃ matthakaṃ pāpetvā kathito, ajja mayi pana vihāraṃ pavitṭhe ime bhikkhū bhiiyoso mattāya pubbenivāsaññaṃ ārabba vaṇṇaṃ kathayissanti. Athāhaṃ āgantvā niraṇṭaraṃ buddhavaṃsaṃ kathetvā matthakaṃ pāpetvā dassāmi”ti bhikkhūnaṃ kathāvārassa okāsaṃ datvā utṭhāyāsanaṃ vihāraṃ pāvisi.

Yañcetam bhagavā tantim kathesi, tattha kappaparicchedo, jātiparicchedo, gottaparicchedo, āyuparicchedo, bodhiparicchedo, sāvakayugaparicchedo, sāvakasannipātaparicchedo, upaṭṭhākaparicchedo, pitiparicchedoti navime vārā āgatā, sambahulavāro anāgato, ānetvā pana dīpetabbo.

Sambahulavārakathāvaṇṇanā

Sabbabodhisattānañhi ekasmiṃ kulavaṃsānurūpe putte jāte nikkhamitvā pabbajitabbanti ayameva vaṃso, ayaṃ pavenī. Kasmā? Sabbaññubodhisattānañhi mātukucchiṃ okkamanato paṭṭhāya pubbe vuttappakārāni anekāni pāṭihāriyāni honti, tatra nesaṃ yadi neva jātanagaraṃ, na pitā, na mātā, na bhariyā, na putto paññāyeyya, “imassa neva jātanagaraṃ, na pitā, na bhariyā, na putto paññāyati, devo vā sakko vā māro vā brahmā vā esa maññe, devānañca īdisaṃ pāṭihāriyaṃ anacchariya”nti maññamāno jano neva sotabbaṃ, na saddhātabbaṃ maññeyya. Tato abhisamayo na bhavēyya, abhisamayē asati niraṭṭhakova buddhuppādo, aniyyānikaṃ sāsanaṃ hoti. Tasmā sabbabodhisattānaṃ – “ekasmiṃ kulavaṃsānurūpe putte jāte nikkhamitvā pabbajitabba”nti ayameva vaṃso ayaṃ pavenī. Tasmā puttādīnaṃ vasena sambahulavāro ānetvā dīpetabbo.

Sambahulaparicchedavaṇṇanā

Tattha –

Samavattakkhandho atulo, suppabuddho ca uttaro;
Sattavāho vijitaseno, rāhulo bhavati sattamoti.

Ete tāva sattannampi bodhisattānaṃ anukkameneva satta puttā veditabbā.

Tattha rāhulabhadde tāva jāte paṇṇaṃ āharitvā mahāpurisassa hatthe ṭhapayimsu. Athassa tāvadeva sakalasarāmaṃ khobhetvā puttasiṇeho aṭṭhāsi. So cintesi – “ekasmiṃ tāva jāte evarūpo puttasiṇeho, parosahassaṃ kira me puttā bhavissanti, tesu ekekasmiṃ jāte idaṃ sinehabandhanaṃ evaṃ vaḍḍhantaṃ dubbhejjaṃ bhavissati, rāhu jāto, bandhanaṃ jāta”nti āha. Taṃ divasameva ca rajjaṃ pahāya nikkhanto. Esa nayo sabbesaṃ puttuppattiyanti. Ayaṃ puttaparicchedo.

Sutanā sabbakāmā ca, sucittā atha rocini;
Rucaggaṭī sunandā ca, bimbā bhavati sattamāti.

Etā tesam sattannampi puttānaṃ mātaro ahesuṃ. Bimbādevī pana rāhulakumāre jāte rāhulamātāti paññāyittha. Ayaṃ bhariyaparicchedo.

Vipassī kakusandhoti ime pana dve bodhisattā payuttaājāññarathamāruyha mahābhinnikkhamaṇaṃ nikkhamimsu. Sikhī koṇāgamanoti ime dve hatthikkhandhavaragatā hutvā nikkhamimsu. Vessabhū suvaṇṇasivikāya nisīditvā nikkhami. Kassapo uparipāsāde mahātale nisinnova ānāpānacatutthajjhānaṃ nibbattetvā jhāna uṭṭhāya taṃ jhānaṃ pādakaṃ katvā – “pāsādo uggantvā bodhimaṇḍe otaratu”ti adhiṭṭhāsi. Pāsādo ākāseṇa gantvā bodhimaṇḍe otari. Mahāpurisopi tato otarivā bhūmiyaṃ ṭhatvā – “pāsādo yathāṭṭhāneyeva patiṭṭhātū”ti cintesi. So yathāṭṭhāne patiṭṭhāsi. Mahāpurisopi satta divasāni padhānaṃ manuyūñjitvā bodhipallaṅke nisīditvā sabbaññutaṃ paṭivijjhi. Amhākaṃ pana bodhisatto kaṇṭakaṃ assavaramāruyha nikkhantoti. Ayaṃ yānaparicchedo.

Vipassissa pana bhagavato yojanappamāṇe padese vihāro patiṭṭhāsi, sikhissa tigāvute, vessabhussa aḍḍhayaṇe, kakusandhassa gāvute, koṇāgamanassa aḍḍhagāvute, kassapassa vīsatiṇasabhe. Amhākaṃ bhagavato pakatimānena soḷasakarīse, rājamānena aṭṭhakarīse padese vihāro patiṭṭhitoti. Ayaṃ vihāraparicchedo.

Vipassissa pana bhagavato ekaratanāyāmā vidatthivittārā aṭṭhaṅgulubbedhā suvaṇṇiṭṭhakā kāretvā cūḷaṃsena chādetvā vihāraṭṭhānaṃ kiṇimsu. Sikhissa suvaṇṇayaṭṭhiphālehi chādetvā kiṇimsu. Vessabhussa suvaṇṇahatthipādāni kāretvā tesam cūḷaṃsena chādetvā kiṇimsu. Kakusandhassa vuttanayeneva suvaṇṇiṭṭhakāhi chādetvā kiṇimsu. Koṇāgamanassa vuttanayeneva suvaṇṇakacchapehi chādetvā kiṇimsu. Kassapassa suvaṇṇakaṭṭhiyeva chādetvā kiṇimsu. Amhākaṃ bhagavato salakkhaṇānaṃ kahāpaṇānaṃ cūḷaṃsena chādetvā kiṇimsu. Ayaṃ vihārabhūmiggahaṇadhanaparicchedo.

Tattha vipassissa bhagavato tathā bhūmiṃ kiṇitvā vihāraṃ katvā dinnupaṭṭhāko **punabbasumitto** nāma ahoṣi, sikhissa **sirivaḍḍhana** nāma, vessabhussa **sotthiyo** nāma, kakusandhassa **accuto** nāma, koṇāgamanassa **uggo** nāma, kassapassa **sumano** nāma, amhākaṃ bhagavato **sudatto** nāma. Sabbe cete gahapatimahāsālā seṭṭhino ahesunti. Ayaṃ upaṭṭhākaparicchedo nāma.

Aparāni cattāri avijahitaṭṭhānāni nāma honti. Sabbabuddhānañhi bodhipallaṅko avijahito, ekasmiṃyeva ṭhāne hoti. Dhammacakkappavattanaṃ isipatane migadāye avijahitameva hoti. Devorohanakāle saṅkassanagaradvāre paṭhamapadagaṇṭhikā avijahitāva hoti. Jetavane gandhakuṭiyā cattāri mañcapādaṭṭhānāni avijahitāneva honti. Vihāro pana khuddakopi mahantopi hoti, vihāropi na vijahitoyeva, nagaraṃ pana vijahati. Yadā nagaraṃ pācīnato hoti, tadā vihāro pacchimoto; yadā nagaraṃ dakkhiṇato, tadā vihāro uttarato. Yadā nagaraṃ pacchimoto, tadā vihāro pācīnato; yadā nagaraṃ uttarato, tadā vihāro dakkhiṇato. Idāni pana nagaraṃ uttarato, vihāro dakkhiṇato.

Sabbabuddhānañca āyuvemattaṃ, pamāṇavemattaṃ, kulavemattaṃ, padhānavemattaṃ, rasmivemattanti pañca vemattāni honti. **Āyuvemattaṃ** nāma keci dīghāyukā honti, keci appāyukā. Tathā hi dīpaṅkarassa vassasatasahassaṃ āyuppamāṇaṃ ahoṣi, amhākaṃ bhagavato vassasataṃ āyuppamāṇaṃ.

Pamāṇavemattaṃ nāma keci dīghā honti keci rassā. Tathā hi dīpaṅkaro asītihattho ahoṣi, sumano

navutihattho, amhākaṃ bhagavā aṭṭhārasahattho.

Kulavemattaṃ nāma keci khattiyakule nibbattanti, keci brāhmaṇakule. **Padhānavemattaṃ** nāma kesañci padhānaṃ ittarakārameva hoti, yathā kassapassa bhagavato. Kesañci addhaniyaṃ, yathā amhākaṃ bhagavato.

Rasmivemattaṃ nāma maṅgalassa bhagavato sarīrarasmi dasasahasilokadhātuppamāṇā ahoṣi. Amhākaṃ bhagavato samantā byāmamattā. Tatra rasmivemattaṃ ajjhāsayaṃpaṭibaddhaṃ, yo yattakaṃ icchati, tassa tattakaṃ sarīrappabhā pharati. Maṅgalassa pana niccampi dasasahasilokadhātuṃ pharatūti ajjhāsayaṃ ahoṣi. Paṭividdhaguṇesu pana kassaci vemattaṃ nāma natthi.

Aparaṃ amhākaṃyeva bhagavato sahaṃjātaparicchedaṇca nakkhattaparicchedaṇca dīpesuṃ. Sabbaññubodhisattena kira saddhiṃ rāhulamātā, ānandatthero, channo, kaṇṭako, nidhikumbho, mahābodhi, kāludāyīti imāni satta sahaṃjātāni. Mahāpuriso ca uttarāsāḷhanakkhatteneva mātukucchiṃ okkami, mahābhinnikkhamaṃ nikkhamaṃ, dhammacakkaṃ pavattesi, yamakapāṭihāriyaṃ akāsi. Visākhānakkhattena jāto ca abhisambuddho ca parinibbuto ca. Māghanakkhattena sāvakasannipāto ca ahoṣi, āyusaṅkhārossajjanaṇca, assayujanakkhattena devorohananti ettakaṃ āharitvā dīpetabbaṃ. Ayaṃ sambahulaparicchedo nāma.

13. Idāni atha kho tesam bhikkhūnantiādīsu te bhikkhū – “āvuso, pubbenivāsassa nāma ayaṃ gati, yadidaṃ cutito paṭṭhāya paṭisandhiārohanaṃ. Yaṃ pana idam paṭisandhito paṭṭhāya pacchāmukhaṃ ñāṇaṃ pesetvā cuti gantabbaṃ, idam atigarukaṃ. Ākāse padaṃ dassento viya bhagavā kathesi”ti ativimhayaṃjātā hutvā – “acchariyaṃ, āvuso,”tiādīni vatvā puna aparampi kāraṇaṃ dassento – “yatra hi nāma tathāgato”tiādīmāhamsu. Tattha **yatra hi nāmāti** acchariyatthe nipāto, yo nāma tathāgatoti attho. **Chinnapapañceti** ettha papañcā nāma taṇhā māno diṭṭhīti ime tayo kilesā. **Chinnavaṇṇumeti** ettha **vaṇṇumanti** kusalākusalakammavaṇṇaṃ vuccati. **Pariyādinnavatṭeti** tasseva vevacanaṃ, pariyaḍinnasabbakammavaṇṇeti attho. **Sabbadukkhavīvatṭeti** sabbam vipākavaṇṇasaṅkhātaṃ dukkhaṃ vīvatṭe. **Anussarissatīti** idam **yatrāti** nipātavasena anāgatavacanaṃ, attho panettha atītavasena veditabbo. Bhagavā hi te buddhe anussari, na idāni anussarissati. **Evamsīlāti** maggasilena phalasīlena lokiyalokuttarasīlena evamsīlā. **Evamdhammāti** ettha samādhipakkhā dhammā adhippetā, maggasamādhinā phalasamādhinā lokiyalokuttarasamādhinā, evamsamādhayoti attho. **Evampaññāti** maggapaññādivaseneva evampaññā. **Evamvihārīti** ettha pana heṭṭhā samādhipakkhānaṃ dhammānaṃ gahitattā viharo gahitova puna kasmā gahitameva gaṇhātīti ce; na idam gahitameva, idaṇhi nirodhasamāpattidīpanatthaṃ vuttaṃ. Tasmā evam nirodhasamāpattivihārī te bhagavanto ahesunti evamettha attho daṭṭhabbo.

Evamvimuttāti ettha vikkhambhanavimutti, tadaṅgavimutti, samucchadavimutti, paṭippassaddhivimutti, nissaraṇavimuttīti pañcavidhā vimutti. Tattha aṭṭha samāpattiyo sayam vikkhambhitehi nīvaraṇādīhi vimuttattā **vikkhambhanavimuttīti** saṅkhyam gacchanti. Aniccānupassanādīkā sattānupassanā sayam tassa tassa paccaṇīkaṅgavasena pariccattāhi nīccasaññādīhi vimuttattā **tadaṅgavimuttīti** saṅkhyam gacchanti. Cattāro ariyamaggā sayam samucchinnehi kilesehi vimuttattā **samucchadavimuttīti** saṅkhyam gacchanti. Cattāri sāmāññaphalāni maggānubhāvena kilesānaṃ paṭippassaddhante uppannattā **paṭippassaddhivimuttīti** saṅkhyam gacchanti. Nibbānaṃ sabbakilesehi nissatattā apagatattā dūre ṭhitattā **nissaraṇavimuttīti** saṅkhyam gacchati. Iti imāsam pañcannaṃ vimuttīnaṃ vasena – “evam vimuttā”ti ettha attho daṭṭhabbo.

14. Paṭisallānā vuṭṭhitoti ekībhāvā vuṭṭhito.

16. “Ito so, bhikkhave”ti ko anusandhi? Idaṇhi suttaṃ – “tathāgatassevesā, bhikkhave, dhammadhātu suppaṭividdhā”ti ca “devatāpi tathāgatassa etamatthaṃ ārocesu”nti ca imehi dvīhi padehi ābaddhaṃ. Tattha devatārocanapadaṃ suttantapariyosāne devacārikakolāhalaṃ dassento vicāressati.

Dhammadhātupadānusandhivasena pana ayaṃ desanā āradhā. Tattha **khattiyo jātiyātiādīni** ekādasapadāni nidānakaṇḍe vuttanayeneva veditabbāni.

Bodhisattadhammatāvaṇṇanā

17. Atha kho, bhikkhave, vipassī bodhisattotiādīsu pana **vipassīti** tassa nāmaṃ, tañca kho vividhe atthe passanakusalatāya laddhaṃ. **Bodhisattoti** paṇḍitasatto bujjanakasatto. Bodhisāṅkhātesu vā catūsu maggesu satto āsatto laggamānasoti bodhisatto. **Sato sampajānoti** ettha **satoti** satiyeva. **Sampajānoti** ñānaṃ. Satim sūpaṭṭhitam katvā ñānena paricchinditvā mātukucchiṃ okkamīti attho. **Okkamīti** iminā cassa okkantabhāvo pāliyaṃ dassito, na okkamanakkamo. So pana yasmā aṭṭhakatham āruḷho, tasmā evaṃ veditabbo –

Sabbabodhisattā hi samatiṃsa pāramiyo pūretvā, pañca mahāpariccāge pariccajitvā, ñātattacariyalokattacariyabuddhacariyānaṃ koṭiṃ patvā, vessantarasadise tatiye attabhāve ṭhatvā, satta mahādānāni datvā, sattakkhattuṃ pathaviṃ kampetvā, kālaṅkatvā, dutiyacittavāre tusitabhavane nibbattanti. Vipassī bodhisattopi tatheva katvā tusitapure nibbattitvā saṭṭhisatasahassādhikā sattapaññāsa vassakoṭiyo tattha aṭṭhāsi. Aññadā pana dīghāyukadevaloke nibbattā bodhisattā na yāvātāyukaṃ tiṭṭhanti. Kasmā? Tattha pāramīnaṃ duppūraṇiyattā. Te adhimuttikālakiriyaṃ katvā manussapattheyeva nibbattanti. Pāramīnaṃ pūrento pana yathā idāni ekena attabhāvena sabbaññutaṃ upanetuṃ sakkonti, evaṃ sabbaso pūritattā tadā vipassī bodhisatto tattha yāvātāyukaṃ aṭṭhāsi.

Devatānaṃ pana – “manussānaṃ gaṇanāvasena idāni sattahi divasehi cuti bhavissatī” ti **pañca pubbanimittāni** uppajanti – mālā milāyanti, vatthāni kilissanti, kacchehi sedā muccanti, kāye dubbaṇṇiyaṃ okkamati, devo devāsane na saṅṭhāti. Tattha **mālāti** paṭisandhiggahaṇadivase piḷandhanamālā, tā kira saṭṭhisatasahassādhikā sattapaññāsa vassakoṭiyo amilāyitvā tadā milāyanti. Vatthesupī eseva nayo. Ettakaṃ pana kālaṃ devānaṃ neva sītaṃ na uṇhaṃ hoti, tasmim kāle sarīrā bindubinduvase sedā muccanti. Ettakañca kālaṃ tesam sarīre khaṇḍiccapāliccādivase vivaṇṇatā na paññāyati, devadhītā soḷasavassuddesikā viya khāyanti, devaputtā vīsativassuddesikā viya khāyanti, maraṇakāle pana tesam kilantarūpo attabhāvo hoti. Ettakañca tesam kālaṃ devaloke ukkaṇṭhitā nāma natthi, maraṇakāle pana nissasanti vijambhanti, sake āsane nābhiramanti.

Imāni pana pubbanimittāni yathā loke mahāpuññānaṃ rājarājamahāmattādīnaṃyeva ukkāpātabhūmicālacandaggāhādīni nimittāni paññāyanti, na sabbesaṃ; evaṃ mahesakkhadevatānaṃyeva paññāyanti, na sabbesaṃ. Yathā ca manussesu pubbanimittāni nakkhattapāṭhakādayova jānanti, na sabbe; evaṃ tānipi na sabbadevatā jānanti, paṇḍitā eva pana jānanti. Tattha ye mandena kusalakammena nibbattā devaputtā, te tesu uppannesu – “idāni ko jānāti, ‘kuhiṃ nibbattessāmā’ ti” bhāyanti. Ye mahāpuññā, te “amhehi dinnaṃ dānaṃ, rakkhitam sīlam, bhāvitaṃ bhāvanaṃ āgamma upari devalokesu sampattim anubhavissāmā” ti na bhāyanti. Vipassī bodhisattopi tāni pubbanimittāni disvā “idāni anantare attabhāve buddho bhavissāmī” ti na bhāyati. Athassa tesu nimittesu pātubhūtesu dasasahassacakkavāḷadevatā sannipatitvā – “mārīsa, tumhehi dasa pāramiyo pūrentehi na sakkasampattim, na mārasampattim, na brahmasampattim, na cakkavattisampattim patthentehi pūritā, lokanittaraṇatthāya pana buddhattam patthayamānehi pūritā. So vo, idāni kālo, mārīsa, buddhattāya, samayo, mārīsa, buddhattāyā” ti yācanti.

Atha mahāsatto tāsam devatānaṃ paṭiññaṃ adatvāva kāladīpadesakulajanettiāyuparicchedavasena pañcamahāvilokanaṃ nāma vilokesi. Tattha “kālo nu kho, na kālo” ti paṭhamam kālam vilokesi. Tattha vassasatasahassato uddham vaḍḍhitaāyukālo kālo nāma na hoti. Kasmā? Tadā hi sattānaṃ jātijarāmaraṇāni na paññāyanti, buddhānañca dhammadeśanā nāma tilakkhaṇamuttā natthi. Te tesam – “aniccam dukkhamanattā” ti kathentānaṃ – “kiṃ nāmetaṃ kathenti” ti neva sotuṃ, na saddahituṃ maññanti, tato abhisamayo na hoti, tasmim asati aniyyānikaṃ sāsaṇam hoti. Tasmā so akālo. Vassasatato ūnaāyukālopi kālo na hoti. Kasmā? Tadā hi sattā ussannakilesā honti, ussannakilesānañca dinno ovādo ovādaṭṭhāne na tiṭṭhati, uduke daṇḍarāji viya khippam vigacchati. Tasmā sopi akālova.

Vassasatasahassato paṭṭhāya heṭṭhā, vassasatato paṭṭhāya uddham āyukālo kālo nāma, tadā ca asītivassasahassāyukā manussā. Atha mahāsatto – “nibbattitabbakālo”ti kalam passi.

Tato dīpaṃ vilokento saporivāre cattāro dīpe oloketvā – “tīsu dīpesu buddhā na nibbattanti, jambudīpeyeva nibbattanti”ti dīpaṃ passi.

Tato – “jambudīpo nāma mahā, dasayojanasahassaparimāṇo, katarasmim nu kho padese buddhā nibbattanti”ti desaṃ vilokento majjhimadesaṃ passi. Majjhimadeso nāma – “puratthimāya disāya gajaṅgalaṃ nāma nigamo”tiādinā (mahāva. 259) nayena vinaye vuttova. So āyāmato tīpi yojanasatāni, vitthārato aḍḍhateyyāni, parikkhepatō navayojanasatānīti. Etasmiñhi padese buddhā paccekabuddhā aggasāvākā asīti mahāsāvākā cakkavattirājāno aññe ca mahesakkhā khattiyabrāhmaṇagahapatimahāsālā uppajjanti. Idañcetha bandhumatī nāma nagaraṃ, tattha mayā nibbattitabbanti niṭṭhaṃ agamāsi.

Tato kulaṃ vilokento – “buddhā nāma lokasammate kule nibbattanti. Idāni ca khattiyakulaṃ lokasammataṃ, tattha nibbattissāmi, bandhumā nāma me rājā pitā bhavissati”ti kulaṃ passi.

Tato mātaraṃ vilokento – “buddhamātā nāma lolā surādhuttā na hoti, kappasatasahassaṃ pūritapāramī, jātito paṭṭhāya akhaṇḍapañcasīlā hoti, ayañca bandhumatī nāma devī īdisā, ayaṃ me mātā bhavissati, “kittakaṃ panassā āyū”ti āvajjanto “dasannaṃ māsānaṃ upari satta divasāni”ti passi.

Iti imaṃ pañcamahāvilokanaṃ viloketvā “kālo, me mārisā, buddhabhāvāyā”ti devatānaṃ saṅghaṃ karonto paṭiññaṃ datvā – “gacchatha, tumhe”ti tā devatā uyyojetvā tusitadevatāhi parivuto tusitapure nandanavanaṃ pāvisi. Sabbadevalokesu hi nandanavanaṃ atthiyeva. Tatra naṃ devatā ito cuto sugatiṃ gacchāti pubbekatakusalakammokāsaṃ sārāyamānā vicaranti. So evaṃ devatāhi kusalaṃ sārāyamānāhi parivuto tattha vicarantoyeva cavi.

Evaṃ cuto ca ‘cavāmī’ti jānāti, cuticittaṃ na jānāti. Paṭisandhiṃ gahetvāpi jānāti, paṭisandhicittameva na jānāti. “Imasmim me ṭhāne paṭisandhiṃ gahitā”ti evaṃ pana jānāti. Keci pana therā – “āvajjanapariyāyo nāma laddhuṃ vaṭṭati, dutiyatatiyacittavāre eva jānissati”ti vadanti. Tipiṭakamahāsīvathero pana āha – “mahāsattānaṃ paṭisandhi na aññesaṃ paṭisandhisadisā, koṭippattaṃ pana tesāṃ satisampajaññaṃ. Yasmā pana teneva cittaṃ taṃ cittaṃ ñātuṃ na sakkā, tasmā cuticittaṃ na jānāti. Cutikkhaṇepi ‘cavāmī’ti jānāti. Paṭisandhicittaṃ na jānāti. ‘Asukasmim me ṭhāne paṭisandhi gahitā’ti jānāti, tasmim kāle dasasahasilokadhātu kampatī”ti. Evaṃ sato sampajāno mātukucchiṃ okkamanto pana ekūnavāsatiyā paṭisandhicittesu mettāpubbabhāgassa somanassasahagataññaṃsāmpayuttaasaṅkhārikakusalacittassa sadisamahāvīpākacittena paṭisandhi gaṇhi. Mahāsīvathero pana upekkhāsahagatenāti āha. Yathā ca amhākaṃ bhagavā, evaṃ sopi āsāḥīpuṇṇamāyaṃ uttarāsāḥīhanakkhatteneva paṭisandhiṃ aggahehi.

Tadā kira pure puṇṇamāya sattamadivasato paṭṭhāya vigatasurāpānaṃ māḷāgandhādīvibhūtisampannaṃ nakkhattakīlaṃ anubhavamānā bodhisattamātā sattame divase pāto utṭhāya gandhodakena nahāyitvā sabbālaṅkāravibhūsitā varabhojanaṃ bhuñjitvā uposathaṅgāni adhiṭṭhāya sirigabbhaṃ pavisitvā sirisayane nipannā niddaṃ okkamamānā idaṃ supinaṃ addasa – “cattāro kira naṃ mahārājāno sayaneneva saddhiṃ ukkhipitvā anotattadahaṃ netvā nahāpetvā dibbavatthaṃ nivāsetvā dibbagandhehi vilimpetvā dibbapupphāni piḷandhitvā, tato avidūre rajatapabbato, tassa anto kanakavimānaṃ atthi, tasmim pācīnato sīsaṃ katvā nipajjāpesuṃ. Atha bodhisatto setavaravāraṇo hutvā tato avidūre eko suvaṇṇapabbato, tattha caritvā tato oruyha rajatapabbataṃ abhiruhitvā kanakavimānaṃ pavisitvā mātaraṃ padakkhiṇaṃ katvā dakkhiṇapassaṃ phāletvā kucchiṃ pavitṭhasadiso ahosi”.

Atha pabuddhā devī taṃ supinaṃ rañño ārocesi. Rājā vibhātāya rattiyā catusaṭṭhimatte brāhmaṇapāmokke pakkosāpetvā haritūpalittāya lājādīhi katamaṅgalasakkārāya bhūmiyā mahārahāni āsanāni paññāpetvā tattha nisinnānaṃ brāhmaṇānaṃ sappimadhusakkarābhisaṅkhatassa varapāyāsassa

suvanṇarajatapātiyo pūretvā suvanṇarajatapātīheva paṭikujjivā adāsi, aññehi ca ahatavatthakapilagāvīdānādīhi nesam santappesi. Atha nesam sabbakāmasantappitānaṃ taṃ supinaṃ ārocetvā – “kiṃ bhavissati”ti pucchi. Brāhmaṇā āhaṃsu – “mā cintayi, mahārāja, deviyā te kucchimhi gabbho patiṭṭhito, so ca kho purisagabbho na itthigabbho, putto te bhavissati. So sace agāraṃ ajjhāvasissati, rājā bhavissati cakkavattī. Sace agārā nikkhamma pabbajissati, buddho bhavissati loke vivaṭṭacchado”ti. Ayaṃ tāva – “mātukucchiṃ okkamī”ti ettha vaṇṇanākkamo.

Ayamettha dhammatāti ayaṃ ettha mātukucchiokkamane dhammatā, ayaṃ sabhāvo, ayaṃ niyāmoti vuttaṃ hoti. **Niyāmo** ca nāmesa kammaniyaṃ, utuniyaṃ, bījaniyaṃ, cittaniyaṃ, dhammaniyaṃ pañcavidho (dha. sa. aṭṭha. 498).

Tattha kusalassa iṭṭhavipākādānaṃ, akusalassa anīṭṭhavipākādānanti ayaṃ **kammaniyaṃ**. Tassa dīpanatthaṃ – “na antalikkhe”ti (khu. pā. 127) gāthāya vatthūni vattabbāni. Apica ekā kira itthī sāmikena saddhiṃ bhaṇḍitvā ubbandhitvā maritukāmā rajjupāse gīvaṃ pavesesi. Aññataro puriso vāsiṃ nisento taṃ itthikammaṃ disvā rajjuṃ chinditukāmo – “mā bhāyi, mā bhāyī”ti taṃ samassāsento upadhāvi. Rajju āsīviso hutvā aṭṭhāsi. So bhīto palāyi. Itarā tattheva mari. Evamādīni cettha vatthūni dassetabbāni.

Tesu tesu janapadesu tasmiṃ tasmiṃ kāle ekappahārenea rukkhānaṃ pupphaphalagahaṇādīni, vātassa vāyanaṃ avāyanaṃ, ātapassa tikkhatā mandatā, devassa vassanaṃ avassanaṃ, padumānaṃ divā vikasanaṃ rattim milāyananti evamādi **utuniyaṃ**.

Yaṃ panetaṃ sālibījato sāliphalameva, madhurato madhurasamyeva, tittato tittarasamyeva phalaṃ hoti, ayaṃ **bījaniyaṃ**.

Purimā purimā cittacetasi kā dhammā pacchimānaṃ pacchimānaṃ cittacetasi kānaṃ dhammānaṃ upanissayapaccayena paccayoti evaṃ yadetaṃ cakkhuviññāṇādīnaṃ anantarā sampaṭicchanaṇādīnaṃ nibbattanaṃ, ayaṃ **cittaniyaṃ**.

Yā panesā bodhisattānaṃ mātukucchiokkamaṇādīsu dasasahassilokadhātukampanādīnaṃ pavatti, ayaṃ **dhammaniyaṃ** nāma. Tesu idha dhammaniyaṃ adhippeto. Tasmā tamevatthaṃ dassento **dhammatā esā bhikkhaviṭṭādimāha**.

18. Tattha **kucchiṃ okkamati**ti ettha kucchiṃ okkanto hotīti ayamevattho. Okkante hi tasmiṃ evaṃ hoti, na okkamamāne. **Appamānoti** vuḍḍhippamāṇo, vipuloti attho. **Uḷāroti** tasseva vevacanaṃ. Uḷārāni uḷārāni khādanīyāni khādanīyādīsu (ma. ni. 1.399) hi madhuraṃ uḷāranti vuttaṃ. Uḷārāya khalu bhavaṃ vacchāyano samaṇaṃ gotamaṃ pasamsāya pasamsatīyādīsu (ma. ni. 1.288) seṭṭhaṃ uḷāranti vuttaṃ. Idha pana vipulaṃ adhippettaṃ. **Devānaṃ devānubhāvanti** ettha devānaṃ ayamānubhāvo nivatthavattassa pabhā dvādasayojanāni pharati, tathā sarīrassa, tathā alaṅkāraṃ, tathā vimānassa, taṃ atikkamitvāti attho.

Lokantarikāti tiṇṇaṃ tiṇṇaṃ cakkavāḷānaṃ antarā ekeko lokantariko hoti, tiṇṇaṃ sakaṭacakkānaṃ vā tiṇṇaṃ pattānaṃ vā aññamaññaṃ āhacca ṭhapitānaṃ majjhe okāso viya. So pana lokantarikanirayo parimāṇato aṭṭhāyojanasahasso hoti. **Aghāti** niccavivaṭṭa. **Asamvutā**ti heṭṭhāpi appatiṭṭhā. **Andhakārā**ti tamabhūtā. **Andhakāratisā**ti cakkhuviññāṇuppattinivāraṇato andhabhāvakaṇātimisena samannāgatā. Tattha kira cakkhuviññāṇaṃ na jāyati. **Evaṃmahiddhikā**ti candimasūriyā kira ekappahārenea tīsu dīpesu paññāyanti, evaṃ mahiddhikā. Ekekāya disāya nava nava yojanasatasahassāni andhakāraṃ vidhamitvā ālokaṃ dassenti, **evaṃmahānubhāvā**. **Ābhāya nānubhontī**ti attano pabhāya nappahontī. Te kira cakkavāḷapabbatassa vemajjhena vicaranti, cakkavāḷapabbatāṇa atikkamma lokantarikanirayā. Tasmā te tattha ābhāya nappahontī.

Yepi tattha sattāti yepi tasmim lokantarikamahāniraye sattā uppannā. Kiṃ pana kammaṃ katvā tattha uppajjanti. Bhāriyaṃ dāruṇaṃ mātāpitūnaṃ dhammikasamaṇabrāhmaṇānaṃ upari aparādhaṃ, aññaṃ divase divase paṇavadhādisāhasikakammaṃ katvā uppajjanti, tambapaṇḍīpe abhayacorānāgacorādayo viya. Tesam attabhāvo tigāvutiko hoti, vaggulīnaṃ viya dīghanakhā honti. Te rukkhe vagguliyo viya nakhehi cakkavālapabbate lagganti. Yadā saṃsappantā aññaṃaññaṃ hatthapāsāṃ gatā honti, atha “bhakkho no laddho”ti maññaṃaññaṃ tattha vāvaṭā viparivattitvā lokasandhāraṇakaudake patanti, vāte paharantepi madhukaphalāni viya chijjitvā uduke patanti, patitamattāva accantakhāre uduke piṭṭhapiṇḍi viya vilīyanti.

Aññepi kira bho santi sattāti bho yathā mayaṃ mahādukkhaṃ anubhavāma, evaṃ aññe kira sattāpi imaṃ dukkhamanubhavanatthāya idhūpapannāti taṃ divasaṃ passanti. Ayaṃ pana obhāso ekayāgupānamattampi na tiṭṭhati, accharāsaṅghātamattameva vijjohāso viya niccharitvā – “kiṃ ida”nti bhaṇantānaṃyeva antaradhāyati. **Saṅkappaṭi** samantato kampati. Itaradvayaṃ purimapadasseva vevacanaṃ. Puna **appamāṇo cāti**ādi nigamanatthaṃ vuttaṃ.

19. Cattāro naṃ devaputtā cātuddisaṃ rakkhāya upagacchanti ettha cattāroti catunnaṃ mahārājānaṃ vasena vuttaṃ. Dasasahasasakavālesu pana cattāro cattāro katvā cattālīsasahasāni honti. Tattha imasmim cakkavāle mahārājāno khaggahatthā bodhisattassa ārakkhatthāya upagantvā sirigabbhaṃ pavitṭhā, itare gabbhadvārato paṭṭhāya avaruddhake paṃsupisācakādiyakkhagane paṭikkamāpetvā yāva cakkavālā ārakkhaṃ gaṇhimsu.

Kimatthāya panāyaṃ rakkhā? Nanu paṭisandhikkhane kalalakālato paṭṭhāya sacepi koṭisatasahasamārā koṭisatasahasasineruṃ ukkhipitvā bodhisattassa vā bodhisattamātuyā vā antarāyakaṇatthaṃ āgaccheyyūṃ, sabbe antarāva antaradhāyeyyūṃ. Vuttampi cetam bhagavatā ruhiruppādavatthusmim – “atṭhānametaṃ, bhikkhave, anavakāso, yaṃ parupakkamena tathāgatam jīvitā voropeyya. Anupakkamena, bhikkhave, tathāgatā parinibbāyanti. Gacchatha, tumhe bhikkhave, yathāvihāraṃ, arakkhiyā, bhikkhave tathāgatā”ti (cūlava. 341). Evameva, tena parupakkamena na tesam jīvitantarāyo atthi, santi kho pana amanussā virūpā duddasikā bheravarūpā migapakkhino, yesam rūpaṃ vā disvā saddaṃ vā sutvā bodhisattamātu bhayaṃ vā santāso vā uppajjeyya, tesam nivāraṇatthāya rakkhaṃ aggahesūṃ. Apica bodhisattassa puññatejena sañjātagāravā attano gāravacoditāpi te evamakamsu.

Kiṃ pana te antogabbhaṃ pavisitvā ṭhitā cattāro mahārājāno bodhisattassa mātuyā attānaṃ dassenti, na dassenti? Nahānamaṇḍanabhojanādisarīrakiccakāle na dassenti, sirigabbhaṃ pavisitvā varasayane nipannakāle pana dassenti. Tattha kiñcāpi amanussadassanaṃ nāma manussānaṃ sappatibhayaṃ hoti, bodhisattassa mātā pana attano ceva puttassa ca puññānubhāvena te disvā na bhāyati, pakatiantepurapālakesu viya assā etesu cittaṃ uppajjati.

20. Pakatiyā silavatīti sabhāveneva sīlasampannā. Anuppanne kira buddhe manussā tāpasaparibbājakānaṃ santike vanditvā ukkuṭikaṃ nisīditvā sīlaṃ gaṇhanti. Bodhisattamātāpi kāladevilassa isino santike sīlaṃ gaṇhāti. Bodhisatte pana kucchigate aññaṃ pādāmūle nisīdituṃ nāma na sakkā, samānāsane nisīditvā gahitasīlampi āvajjanakaraṇamattaṃ hoti. Tasmā sayameva sīlaṃ aggahesīti vuttaṃ hoti.

21. Purisesūti bodhisattassa pitaraṃ ādim katvā kesuci manussesu purisādhippāyacittaṃ nuppajjati. Bodhisattamāturūpaṃ pana kusalā sippikā potthakammādīsipi kātuṃ na sakkonti. Taṃ disvā purisassa rāgo nuppajjati na sakkā vattuṃ, sace pana taṃ rattacitto upasaṅkamtukāmo hoti, pādā na vahanti, dibbasāṅkhalikā viya bajjhanti. Tasmā “anatikkamanīyā”tiādi vuttaṃ.

22. Pañcannaṃ kāmagaṇānanti pubbe kāmagaṇūpasañhitanti iminā purisādhippāyavasena vatthupaṭikkhepo kato, idha ārammaṇappaṭilābho dassito. Tadā kira deviyā evarūpo putto kucchim upapannoti sutvā samantato rājāno mahaggaābharaṇatūriyādivasena pañcadvārārammaṇavatthubhūtaṃ

paṇṇākāraṃ pesenti. Bodhisattassa ca bodhisattamātu ca katakammaṃ ussannattā lābhasakkāraṃ pamāṇaparichedo natthi.

23. Akilantakāyāti yathā aññā itthiyo gabbhabhārena kilamanti hatthapādā uddhumātātādīni pāpuṇanti, evaṃ tassā koci kilamatho nāhosi. **Tirokucchigatanti** antokucchigatam. **Passatīti** kalalādikālaṃ atikkamitvā sañjātaṅgapaccāṅgaahīnindriyabhāvaṃ upagataṃyeva passati. Kimatthaṃ passati? Sukhavāsatthaṃyeva. Yatheva hi mātā puttena saddhiṃ nipannā vā nisinnā vā – “hatthaṃ vāssa pādaṃ vā olambantaṃ ukkhipitvā saṅṭhapessāmi”’ti sukhavāsatthaṃ puttam oloketi, evaṃ bodhisattamātāpi yaṃ taṃ mātu uṭṭhānagamanaparivattananisajjādīsu uṇhasītaloṇikatittakakaṭukāhāraajjhoharaṇakālesu ca gabbhassa dukkhaṃ uppajjati, “atthi nu kho me taṃ puttassā”’ti sukhavāsatthaṃ olokayamānā pallaṅkaṃ ābhujitvā nisinnaṃ bodhisattam passati. Yathā hi aññe antokucchigatā pakkāsayaṃ avattharitvā āmāsayaṃ ukkhipitvā udarapaṭalaṃ piṭṭhito katvā piṭṭhikaṇḍakaṃ nissāya ukkuṭikaṃ dvīsu muṭṭhīsu hanukaṃ ṭhapetvā deve vassante rukkhasusire makkaṭā viya nisīdanti, na evaṃ bodhisatto, bodhisatto pana piṭṭhikaṇḍakaṃ piṭṭhito katvā dhammāsane dhammakathiko viya pallaṅkaṃ ābhujitvā puratthābhimukho nisīdati. Pubbekatakammaṃ panassā vatthum sodheti, suddhe vatthumhi sukhumacchavilakkhaṇam nibbattati. Atha naṃ kucchitaco paṭicchādetum na sakkoti, oloketiyā bahiṭhito viya paññāyati. Tamatthaṃ upamāya vibhāvento bhagavā **seyyathāpīti**ādīmāha. Bodhisatto pana antokucchigato mātaram na passati. Na hi antokucchiyaṃ cakkhuvīññāṇam uppajjati.

24. Kālaṅkarotīti na vijātabhāvapaccayā, āyuparikkhayeneva. Bodhisattena vasitaṭṭhānañhi cetiyakuṭisadisam hoti, aññesaṃ aparibhogārahaṃ, na ca sakkā bodhisattamātaram apanetvā aññam aggamaheṣiṭṭhāne ṭhapetunti tattakāyeva bodhisattamātu āyuppamāṇam hoti, tasmā tadā kālaṅkaroti. Katarasmim pana vaye kālam karotīti? Majjhimavaye. Paṭhamavayasmiñhi sattānaṃ atabhāve chandarāgo balavā hoti, tena tadā sañjātagabbhā itthi gabbham anurakkhitum na sakkoti, gabbho bahvābādho hoti. Majjhimavayassa pana dve koṭṭhāse atikkamma tatiye koṭṭhāse vatthu visadam hoti, visade vatthumhi nibbattadārakā arogā honti, tasmā bodhisattamātāpi paṭhamavaye sampattim anubhavitvā majjhimavayassa tatiye koṭṭhāse vijāyitvā kālam karotīti ayamettha dhammatā.

25. Nava vā dasa vāti ettha vā saddassa vikappanavasena satta vā aṭṭha vā ekādasa vā dvādasa vāti evamādīnaṃ saṅgaho veditabbo. Tattha sattamāsajāto jīvati, sītuṇhakkhamo pana na hoti. Aṭṭhamāsajāto na jīvati, avasesā jīvanti.

27. Devā paṭhamam paṭiggaṇhantīti khīṇāsavā suddhāvāsabrahmāno paṭiggaṇhanti. Katham paṭiggaṇhanti? “Sūtivesam gaṇhitvā”’ti eke. Tam pana paṭikkhipitvā idam vuttam – ‘tadā bodhisattamātā suvaṇṇakkhacitaṃ vattham nivāsetvā macchakkhisadisam dukūlapaṭam yāva pādantā pārupitvā aṭṭhāsi. Athassā sallahukagabbhavuṭṭhānaṃ ahosi, dhamakaraṇato udakanikkhamanasadisam. Atha te pakatibrahmaveseneva upasaṅkamitvā paṭhamam suvaṇṇajālena paṭiggahesum. Tesam hatthato cattāro mahārājāno ajinappaveṇiyā paṭiggahesum. Tato manussā dukūlacumbaṭakena paṭiggahesum’. Tena vuttam – “devā paṭhamam paṭiggaṇhanti, pacchā manussā”’ti.

28. Cattāro nam devaputtāti cattāro mahārājāno. **Paṭiggahetvāti** ajinappaveṇiyā paṭiggahetvā. **Mahesakkhoti** mahātejo mahāyaso lakkhaṇasampanno.

29. Visadova nikkhamatīti yathā aññe sattā yonimagge laggantā bhaggavibhaggā nikkhamanti, na evaṃ nikkhamati, alaggo hutvā nikkhamatīti attho **udenāti** udakena. **Kenaci asucināti** yathā aññe sattā kammajavātehi uddhamapādā adhosirā yonimagge pakkhittā sataporisaṃ narakapapātam patantā viya, tālacchiddena nikkadḍhiyamānā hatthi viya mahādukkham anubhavantaṃ nānāasucimakkhitāva nikkhamanti, na evaṃ bodhisatto. Bodhisattañhi kammajavātā uddhapādam adhosiraṃ katum na sakkonti. So dhammāsanato otaranto dhammakathiko viya, nisseṇito otaranto puriso viya ca dve hatthe ca dve pāde ca pasāretvā ṭhitakova mātukucchisambhavena kenaci asucinā amakkhitova nikkhamati.

Udakassa dhārāti udakavattīyo. Tāsu sītā suvaṇṇakaṭāhe patati uṇhā rajatakaṭāhe. Idañca pathavitale kenaci asucinā asammisṣaṃ tesam pāṇīyaparibhojanīyaudakañceva aññehi asādhāraṇaṃ kīḷāudakañca dassetuṃ vuttaṃ, aññassa pana suvaṇṇarajataghaṭehi āhariyamānaudakassa ceva haṃsavattakādīpokkharāṇīgatassa ca udakassa paricchedo natthi.

31. Sampatijātoti muhuttajāto. Pāḷiyam pana mātukucchito nikkhantamatto viya dassito, na evaṃ daṭṭhabbaṃ. Nikkhantamattañhi naṃ paṭhamaṃ brahmāno suvaṇṇajālena paṭiggaṇhiṃsu, tesam hatthato cattāro mahārājāno ajinappaveṇiyā, tesam hatthato manussā dukūlacumbaṭakena. Manussānaṃ hatthato muccitvā pathaviyaṃ patiṭṭhito. **Setamhi chatte anudhāriyamāneti** dibbasetacchatte anudhāriyamānamhi. Ettha ca chattassa parivārāni khaggādīni pañca rājakakudhabhaṇḍāni pi āgatāneva. Pāḷiyam pana rājagamane rājā viya chattameva vuttaṃ. Tesu chattameva paññāyati, na chattaggāhako. Tathā khaggatālavanṭamoraḥatthakavāḷabjānīuṇhīsamattāyeva paññāyanti, na tesam gāhakā. Sabbāni kira tāni adissamānarūpā devatā gaṇhiṃsu. Vuttañcetaṃ –

“Anekasākhañca saḥassamaṇḍalaṃ,
Chattaṃ marū dhārayumantalikkhe;
Suvaṇṇadaṇḍā vipatanti cāmarā,
Na dissare cāmarachattagāhakā” ti. (su. ni. 693);

Sabbā ca disāti idaṃ sattapadavītiḥārūpari ṭhitassa viya sabbadisānuvilokanaṃ vuttaṃ, na kho panevaṃ daṭṭhabbaṃ. Mahāsatto hi manussānaṃ hatthato muccitvā paṭhaviyaṃ patiṭṭhito puratthimaṃ disaṃ olokesi. Anekāni cakkavāḷasahassāni ekaṅgaṇāni ahesuṃ. Tattha devamanussā gandhamālādīhi pūjayamānā – “mahāpurisa, idha tumhehi sadisopi natthi, kuto uttaritaro” ti āhaṃsu. Evaṃ catasso disā, catasso anudisā, heṭṭhā, uparīti dasa disā anuviloketvā attanā sadisaṃ adisvā – “ayaṃ uttarā disā” ti uttarābhimukho sattapadavītiḥārena agamāsīti evamettha attho veditabbo. **Āsabhinti** uttamaṃ. **Aggoti** guṇehi sabbapaṭhama. Itarāni dve padāni etasseva vevacanāni. **Ayamantimā jāti, natthi dāni punabbhavoti** padadvayena imasmim attabhāve pattabbaṃ arahattaṃ byākāsi.

Ettha ca samehi pādehi pathaviyā patiṭṭhānaṃ caturiddhipādapaṭilābhassa pubbanimittaṃ, uttarābhimukhabhāvo mahājanaṃ ajjhottharivā abhibhavivā gamanassa pubbanimittaṃ, sattapadagamaṃ sattabojjhaṅgaratanapaṭilābhassa pubbanimittaṃ, dibbasetacchattadhāraṇaṃ vimuttivarachattapaṭilābhassa pubbanimittaṃ, pañcarājakakudhabhaṇḍānaṃ paṭilābho pañcahi vimuttīhi vimuccanassa pubbanimittaṃ, sabbadisānuvilokanaṃ anāvarenañānapaṭilābhassa pubbanimittaṃ, āsabhivācābhāsaṃ appaṭivattiyadhammacakkappavattanassa pubbanimittaṃ, “ayamantimā jāti” ti sīhanādo anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbānassa pubbanimittanti veditabbaṃ. Ime vārā pāḷiyam āgatā, sambahulavāro pana nāgato, āharitvā dīpetabbo.

Mahāpurisassa hi jātadivase dasasahassilokadhātu kampi. Dasasahassilokadhātumhi devatā ekacakkavāḷe sannipatiṃsu. Paṭhamaṃ devā paṭiggaṇhiṃsu, pacchā manussā. Tantibaddhā vīṇā cammabaddhā bheriyo ca kenaci avādītā sayameva vajjiṃsu. Manussānaṃ andubandhanādīni khaṇḍākhaṇḍaṃ chijjiṃsu. Sabbarogā vūpasamiṃsu, ambulena dhotatambamaḷaṃ viya vigacchiṃsu. Jaccandhā rūpāni passiṃsu. Jaccabadhirā saddaṃ suṇiṃsu. Piṭhasappī jivasampannā ahesuṃ. Jātijaḷānampi eḷamūgānaṃ sati patiṭṭhāsi. Videsapakkhandā nāvā supaṭṭanaṃ pāpuṇiṃsu. Ākāsattakabhūmaṭṭhakaratanāni sakatejobhāsītāni ahesuṃ. Verino mettacittaṃ paṭilabhiṃsu. Avīcimhi aggi nibbāyi. Lokantaresu āloko udapādi. Nadīsu jalaṃ nappavattati. Mahāsamudde madhurasam udakaṃ ahoṣi. Vāto na vāyi. Ākāsapabbatarukkhagatā sakuṇā bhassitvā pathavigatā ahesuṃ. Cando ativiroci. Sūriyo na uṇho, na sītalo, nimmalo utusampanno ahoṣi. Devatā attano attano vimānavāre ṭhatvā apphoṭanaseḷanacelukkhepādīhi mahākīlakaṃ kīḷiṃsu. Cātuddīpikamahāmegho vassi. Mahājanaṃ neva khudā na pipāsā piḷesi. Dvārakavāṭāni sayameva vivariṃsu. Pupphūpagaphalūpagā rukkhā pupphaphalāni gaṇhiṃsu. Dasasahassilokadhātu ekaddhajamālā ahoṣi.

Tatrāpi dasasahassilokadhātukampo sabbaññutaññānapaṭilābhassa pubbanimittaṃ. Devatānaṃ

ekacakkavāle sannipāto dhammacakkappavattanakāle ekappahāreneva sannipatitvā dhammaṃ paṭiggaṇhanassa pubbanimittaṃ. Paṭhamam devatānaṃ paṭiggahaṇam catunnaṃ rūpāvacarajjhānānaṃ paṭilābhassa pubbanimittaṃ. Pacchā manussānaṃ paṭiggahaṇam catunnaṃ arūpāvacarajjhānānaṃ paṭilābhassa pubbanimittaṃ. Tantibaddhavīṇānaṃ sayam vajjanaṃ anupubbavihārapaṭilābhassa pubbanimittaṃ. Cammabaddhabherīnaṃ vajjanaṃ mahatiyā dhammabheriyā anussāvanassa pubbanimittaṃ. Andubandhanādīnaṃ chedo asmimānasamucchedassa pubbanimittaṃ. Mahājanassa rogavigamo catusaccapaṭilābhassa pubbanimittaṃ. Jaccandhānaṃ rūpadassanaṃ dibbacakkhupaṭilābhassa pubbanimittaṃ. Badhirānaṃ saddassavanaṃ dibbasotadhātupaṭilābhassa pubbanimittaṃ. Pīṭhasappīnaṃ jvasampadā caturiddhipādapaṭilābhassa pubbanimittaṃ. Jaḷanaṃ satipatiṭṭhānaṃ catusatipaṭṭhānapaṭilābhassa pubbanimittaṃ. Videsapakkhandanāvānaṃ supaṭṭanasampāpuṇaṇaṃ catupaṭisambhidādhigamassa pubbanimittaṃ. Ratanānaṃ sakatejobhāsittamaṃ yaṃ lokassa dhammobhāsaṃ dassessati, tassa pubbanimittaṃ.

Verīnaṃ mettacittapaṭilābho catubrahmavihārapaṭilābhassa pubbanimittaṃ. Avīcimhi agginibbāyanaṃ ekādasaagginibbāyanassa pubbanimittaṃ. Lokantarikāloko avijjandhakāraṃ vidhamitvā ñāṇālokadassanassa pubbanimittaṃ. Mahāsamuddassa madhuratā nibbānarasena ekarasabhāvassa pubbanimittaṃ. Vātassa avāyanaṃ dvāsaṭṭhidiṭṭhigatabhindanassa pubbanimittaṃ. Sakuṇānaṃ pathavigamaṇaṃ mahājanassa ovādaṃ sutvā paṇehi saraṇagamaṇassa pubbanimittaṃ. Candassa ativirocanaṃ bahujanakantatāya pubbanimittaṃ. Sūriyassa uṇhasītavivajjanautusukhatā kāyikacetasikasukhappattiyā pubbanimittaṃ. Devatānaṃ vimānavāresu ṭhatvā apphoṭanādīhi kīḷanaṃ buddhabhāvaṃ patvā udānaṃ udānassa pubbanimittaṃ. Cātuddīpikamahāmeghavassanaṃ mahato dhammameghavassanassa pubbanimittaṃ. Khudāpīḷanaṃ abhāvo kāyagatāsatiamatapaṭilābhassa pubbanimittaṃ. Pipāsāpīḷanaṃ abhāvo vimuttisukhena sukhitabhāvassa pubbanimittaṃ. Dvārakavāṭānaṃ sayameva vivaraṇaṃ aṭṭhaṅgikamaggadvāravivaraṇassa pubbanimittaṃ. Rukkhānaṃ pupphaphalaggahaṇaṃ vimuttipupphehi pupphitassa ca sāmāññaphalabhārabharitabhāvassa ca pubbanimittaṃ. Dasasahasilokadhātuyā ekaddhajamālītā ariyaddhajamālamālītāya pubbanimittanti veditabbaṃ. Ayaṃ sambahulavāro nāma.

Ettha pañhaṃ pucchanti – “yadā mahāpuriso pathaviyaṃ patiṭṭhahitvā uttarābhimukho padasā gantvā āsabhiṃ vācaṃ abhāsi, tadā kiṃ pathaviyā gato, udāhu ākāseṇa; dissamāno gato, udāhu adissamāno; acelako gato, udāhu alaṅkatapaṭiyatto; daharo hutvā gato, udāhu mahallako; pacchāpi kiṃ tādisova ahoṣi, udāhu puna bāladāraṅko”ti? Ayaṃ pana pañho heṭṭhālohapāsāde samuṭṭhito tipīṭakacūḷābhayattherena vissajjitova. Thero kira ettha niyatipubbekatakammaissaaranimmānavādavasena taṃ taṃ bahuṃ vatvā avasāne evaṃ byākari – “mahāpuriso pathaviyā gato, mahājanassa pana ākāseṇa gacchanto viya ahoṣi. Dissamāno gato, mahājanassa pana adissamāno viya ahoṣi. Acelako gato, mahājanassa pana alaṅkatapaṭiyatto viya upaṭṭhāsi. Daharova gato, mahājanassa pana soḷasavassuddesiko viya ahoṣi. Pacchā pana bāladāraṅkova ahoṣi, na tādiso”ti. Parisā cassa – “buddhena viya hutvā bho therena pañho kathito”ti attamaṇā ahoṣi. Lokantarikavāro vuttanayo eva.

Imā ca pana ādito paṭṭhāya kathitā sabbadhammatā sabbabodhisattānaṃ hontīti veditabbā.

Dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇavaṇṇanā

33. Addasa khoti dukūlacumbaṭake nipajjāpetvā ānītaṃ addasa. Mahāpurisassāti jātigottakulapadesādivasena mahantassa purisassa. **Dve gatiyoti** dve niṭṭhā, dve nipphattiyo. Ayañhi gatisaddo – “pañca kho imā, sārīputta, gatiyo”ti (ma. ni. 1.153) ettha nirayātibhedāya sattehi gantabbagatiyā vattati. “Imesaṃ kho ahaṃ bhikkhūnaṃ sīlavantānaṃ kalyāṇadhammānaṃ neva jānāmi āgatiṃ vā gatiṃ vā”ti (ma. ni. 1.508) ettha ajjhāsāye. “Nibbānaṃ arahato gatī”ti (pari. 339) ettha paṭissaraṇe. “Api ca tyāhaṃ brahme gatiṅca pajānāmi, jutiṅca pajānāmi evaṃmahiddhiko bako brahmā”ti (ma. ni. 1.503) ettha nipphattiyam vattati. Svāyamidhāpi nipphattiyam vattatīti veditabbo. **Anaññāti** aññā gati nipphatti nāma natthi.

Dhammikoti dasakusaladhammasamannāgato agatigamanavirahito. **Dhammarājāti** idam purimapasasseva vevacanam. Dhammena vā laddharajjattā dhammarājā. **Cāturantoti** puratthimasamuddādīnam catunnam samuddānam vasena caturantāya pathaviyā issaro. **Vijitāvīti** vijitasaṅgāmo. Janapado asmiṃ thāvriyam thirabhāvam pattoti **janapadatthāvariyaṃ**. Caṇḍassa hi rañño balidaṇḍādīhi lokam pīlayato manussā majjhimanapadam chaḍḍetvā pabbatasamuddatīrādīni nissāya paccante vāsam kappenti. Atimudukassa rañño corehi sāhasikadhanavilopapīlitā manussā paccantam pahāya janapadamajjhe vāsam kappenti, iti evarūpe rājini janapado thirabhāvam na pāpuṇāti. Imasmiṃ pana kumāre rajjam kārayamāne etassa janapado pāsānapiṭṭhiyam ṭhapetvā ayopattena parikkhitto viya thiro bhavissatīti dassento – “janapadatthāvariyaṃ”ti āhamsu.

Sattaratanasamannāgoti ettha ratijananatthena **ratanam**. Apica –

“Cittīkatam mahagghaṇca, atulam dullabhadassanam;
Anomasattaparibhogam, ratanam tena vuccati”.

Cakkaratanassa ca nibbattakālato patthāya aññaṃ devatthānam nāma na hoti, sabbe gandhapupphādīhi tasseva pūjaṇca abhivādanādīni ca karontīti cittīkakatthena ratanam. Cakkaratanassa ca ettakam nāma dhanam agghatīti aggho natthi, iti mahagghatthenāpi ratanam. Cakkaratanaṇca aññehi loke vijjamānaratanehi asadisanti atulatthēnāpi ratanam. Yasmā ca pana yasmiṃ kappe buddhā uppajjanti, tasmīmyeva cakkavattino uppajjanti, buddhā ca kadāci karahaci uppajjanti, tasmā dullabhadassanatthēnāpi ratanam. Tadetam jātirūpakulaissariyādīhi anomassa ulārasattasseva uppajjati, na aññassatīti anomasattaparibhogatthēnāpi ratanam. Yathā cakkaratanam, evam sesānipīti. Imehi sattahi ratanehi parivārabhāvena ceva sabbabhogūpakaraṇabhāvena ca samannāgoti sattaratanasamannāgato.

Idāni tesam sarūpato dassanattham **tassimānīti**di vuttam. Tattha **cakkaratananti**diṣu ayam saṅkhepādhippāyo – dvesahassadīparivārānam catunnam mahādīpānam sirivibhavam gahetvā dātum samattham cakkaratanam pātubhavati. Tathā purebhattameva sāgarapariyantam pathaviṃ anusamāyānasamattham vehāsaṅgamam **hatthiratanam**, tādisameva **assaratanam**, caturāngasamannāgate andhakāre yojanappamānam andhakāram vidhamitvā ālokadassanasamattham **maṇiratanam**, chabbidhadosavivajjitam manāpacāri **itthiratanam**, yojanappamāne antopathavigatam nidhiṃ dassanasamattham **gahapatiratanam**, aggamahesiyā kucchimhi nibbattitvā sakalarajjamanusānasamattham jeṭṭhaputtasaṅkhātam **pariṇāyakaratanam** pātubhavati.

Parosahassanti atirekasahassam. **Sūrāti** abhīrukā. **Vīraṅgarūpāti** vīraṅgam aṅgam vīraṅgam, vīriyassetam nāmam, vīraṅgam rūpametesanti vīraṅgarūpā, vīriyajātikā vīriyasabhāvā vīriyamayā akilāsuno ahesum. Divasampi yujjhantā na kilamantīti vuttam hoti. **Sāgarapariyantanti** cakkavālapabbatam sīmam katvā ṭhitasamuddapariyantam. **Adaṇḍenāti** ye katāparādhe satte satampi sahasampi gaṇhanti, te dhanadaṇḍena rajjam kārenti. Ye chejjabhejjam anusāsanti, te satthadaṇḍena. Ayam pana duvidhampi daṇḍam pahāya adaṇḍena ajjhāvasati. **Asatthenāti** ye ekatodhārādīnā satthena param vihesanti, te satthena rajjam kārenti nāma. Ayam pana satthena khuddamakkhikāyapi pivanamattam lohitaṃ kassaci anuppādetvā dhammeneva – “ehi kho mahārājā”ti evam paṭirājūhi sampaṭicchitāgamano vuttappakāram pathaviṃ abhivijjintvā ajjhāvasati, abhibhavitvā sāmī hutvā vasatīti attho.

Evam ekam nipphattim kathetvā dutiyam kathetum **sace kho panāti**di vuttam. Tattha rāgadosamohamānadiṭṭhikilesatanṇhāsāṅkhātam chadanam āvaraṇam vivaṭam viddhamsitam vivaṭakam etenāti **vivaṭacchado**. “Vivaṭacchadā”tipi pāṭho, ayameva attho.

35. Evam dutiyam nipphattim kathetvā tāsam nimittabhūtāni lakkhaṇāni dassetum **ayañhi, deva, kumārōti**di vuttam. Tattha **suppatiṭṭhitapādōti** yathā aññesam bhūmiyam padam ṭhapentānam aggapādatalam vā paṇhi vā passam vā paṭhamam phusati, vemajjhe vā pana chiddam hoti,

ukkhiantānaṃ aggatalādīsū ekakoṭṭhāsōva paṭhamāṃ utṭhahati, na evamassa. Assa pana suvaṇṇapādūkatālamiva ekappahāreṇeva sakalaṃ pādātalaṃ bhūmiṃ phusati, ekappahāreṇeva bhūmito utṭhahati. Tasmā ayaṃ suppaṭiṭṭhitapādo.

Cakkānīti dvīsū pādātesu dve cakkāni, tesāṃ arā ca nemi ca nābhi ca pāliyaṃ vuttāva. **Sabbākāraparipūrānīti** iminā pana ayaṃ vireso vedītabbo, tesāṃ kira cakkānaṃ pādātālāssa majjhe nābhi dissati, nābhiparicchinnā vaṭṭalekhā dissati, nābhimukhaparikkhepapaṭṭo dissati, panālimukhaṃ dissati, arā dissanti, aresu vaṭṭilekhā dissanti, nemimaṇikā dissanti. Idaṃ tāva pāliyaṃ āgatameva. Sambahulavāro pana anāgato, so evaṃ daṭṭhabbo – satti, sirivaccho, nandi, sovattiko, vaṭṭamsako, vaḍḍhamānakāṃ, macchayugaḷaṃ, bhaddapīṭhaṃ, ankusako, pāsādo, toraṇaṃ, setacchattaṃ, khaggo, tālavaṇṭhaṃ, morahatthako, vāḷabījanī, uṇhīsaṃ, maṇi, patto, sumanadāmaṃ, nīluppalaṃ, rattuppalaṃ, setuppalaṃ, padumaṃ, puṇḍarīkaṃ, puṇṇaḡhaṭo, puṇṇapāti, samuddo, cakkavāḷo, himavā, sineru, candimasūriyā, nakkhattāni, cattāro mahādīpā, dvīparittadīpasahassāni, antamaso cakkavattirañño parisāṃ upādāya sabbo cakkalakkhaṇasseva parivāro.

Āyatapaṇhīti dīghapaṇhi, paripuṇṇapaṇhīti attho. Yathā hi aññesaṃ aggapādo dīgho hoti, paṇhimatthake jaṅghā paṭiṭṭhāti, paṇhiṃ tacchetvā ṭhapitā viya hoti, na evaṃ mahāpurisassa. Mahāpurisassa pana catūsū koṭṭhāsēsū dve koṭṭhāsā aggapādo hoti, tatiye koṭṭhāse jaṅghā paṭiṭṭhāti, catutthakoṭṭhāse āraggena vaṭṭetvā ṭhapitā viya rattakambalageṇḍukasadisā paṇhi hoti.

Dīghaṅgulīti yathā aññesaṃ kāci aṅguliyo dīghā honti, kāci rassā, na evaṃ mahāpurisassa. Mahāpurisassa pana makkaṭṭasseva dīghā hatthapādāṅguliyo mūle thūlā, anupubbena gantvā agge tanukā, niyyāsateḷena madditvā vaṭṭitaharītālavatṭisadisā honti. Tena vuttaṃ – ‘dīghaṅguli’ ti.

Mudutalunahatthapādōti sappimaṇḍe osāretvā ṭhapitaṃ satavāravihatakappāsapaṭalaṃ viya mudu. Yathā ca idāni jātamattassa, evaṃ vuḍḍhakālepi mudutalunāyeva bhavissanti, mudutalunā hatthapādā etassāti mudutalunahatthapādō.

Jālahatthapādōti na cammena paṭibaddhaaṅgulantaro. Ediso hi phaṇahatthako purisadosena upahato pabbajjaṃ na paṭilabhati. Mahāpurisassa pana catasso hatthaṅguliyo pañcapi pādāṅguliyo ekappamāṇā honti, tāsāṃ ekappamāṇatāya yavalakkhaṇaṃ aññamaññaṃ paṭivijjhivā tiṭṭhāti. Athassa hatthapādā kusaleṇa vaḍḍhakinā yojitajālavātāpānasadisā honti. Tena vuttaṃ – ‘jālahatthapādō’ ti.

Uddhaṃ paṭiṭṭhitagopphakattā ussaṅkhā pādā assāti **ussaṅkhapādō**. Aññesaṅhi piṭṭhipāde gopphakā honti, tena tesāṃ pādā āṇibaddhā viya baddhā honti, na yathāsukhaṃ parivaṭṭanti, gacchantānaṃ pādātālānīpi na dissanti. Mahāpurisassa pana āruhivā upari gopphakā paṭiṭṭhahanti, tenassa nābhito paṭṭhāya uparimakāyo nāvāya ṭhapitasuvaṇṇapaṭimā viya niccalo hoti, adhokāyova iñjati, sukheṇa pādā parivaṭṭanti, puratopi pacchatopi ubhayapassesupi ṭhatvā passantānaṃ pādātālāni paññāyanti, na hatthīnaṃ viya pacchatoyeva.

Enījaṅghoti eṇimigasadisajaṅgho maṃsussadena paripuṇṇajaṅgho, na ekato baddhapaṇḍikamaṃso, samantato samasaṅghitena maṃsena parikkhittāhi suvaṭṭitāhi sāligabbhayavagabbhasadisāhi jaṅghāhi samannāgatoti attho.

Anonamantoti anamanto, etenassa akhujjaavāmaṇabhāvo dīpito. Avasesajānā hi khujjā vā honti vāmaṇā vā. Khujjānaṃ uparimakāyo aparipuṇṇo hoti, vāmaṇānaṃ heṭṭhimakāyo. Te aparipuṇṇakāyattā na sakkonti anonamantā jaṇṇukāni parimajjituṃ. Mahāpuriso pana paripuṇṇaubhayakāyattā sakkoti.

Kosohitavathaguyhoti usabhavāraṇādīnaṃ viya suvaṇṇapadumakaṇṇikasadisēhi kosehi ohitaṃ paṭicchannaṃ vatthaguyhaṃ assāti kosohitavathaguyho. **Vatthaguyhanti** vatthēna guhitabbaṃ aṅgajātaṃ vuccati.

Suvaṇṇavaṇṇoti jātihiṅgulakena majjivā dīpidāṭhāya ghaṃsitvā gerukaparikkammaṃ katvā ṭhapitaghanasuvaṇṇarūpasadisoti attho. Etenassa ghanasiniddhasaṅhasarīratam dassetvā chavivaṇṇadassanattam **kañcanasannibhattacoti** vuttam. Purimassa vā vevacanametam.

Rajojallanti rajo vā malam vā. **Na upalimpati** na laggati padumapalāsato udakabindu viya vivaṭṭati. Hatthadhovanādīni pana utuggahaṇattāya ceva dāyakānam puññaphalattāya ca buddhā karonti, vattasīsenāpi ca karontiyeva. Senāsanam pavisantena hi bhikkhunā pāde dhovivā pavisitabbanti vuttametam.

Uddhaggalomoti āvaṭṭapariyosāne uddhaggāni hutvā mukhasobham ullokayamānāni viya ṭhitāni lomāni assāti uddhaggalomo.

Brahmujugattoti brahmā viya ujugatto, ujumeva uggatadīghasarīro bhavissati. Yebhuyyena hi sattā khandhe kaṭiyam jānūsūti tīsu ṭhānesu namanti, te kaṭiyam namantā pacchato namanti, itaresu dvīsu ṭhānesu purato. Dīghasarīrā pana eke passavaṅkā honti, eke mukham unnametvā nakkhattāni gaṇayantā viya caranti, eke appamaṃsalohitā sūlasadisā honti, eke purato pabbhārā honti, pavedhamānā gacchanti. Ayam pana ujumeva uggantvā dīghappamāṇo devanagare ussitasuvaṇṇatoraṇam viya bhavissatīti dīpentī. Yathā cetam, evam yaṃ yaṃ jātamattassa sabbaso aparipuṇṇam mahāpurisalakkhaṇam hoti, tam tam āyatim tathābhāvitam sandhāya vuttanti veditabbam.

Sattussadoti dve hatthapiṭṭhiyo dve pādapiṭṭhiyo dve aṃsakūṭāni khandhoti imesu sattasu ṭhānesu paripuṇṇo maṃsussado assāti sattussado. Aññesaṃ pana hatthapādapiṭṭhādīsu sirājālam paññāyati, aṃsakūṭakkhandhesu aṭṭhikoṭiyo. Te manussā petā viya khāyanti, na tathā mahāpuriso, mahāpuriso pana sattasu ṭhānesu paripuṇṇamaṃsussadattā nigūlhasirājālehi hatthapiṭṭhādīhi vaṭṭetvā sutṭhapitasuvaṇṇāṅgasadisena khandhena silārūpakam viya khāyati, cittakammarūpakam viya ca khāyati.

Sīhassa pubbaddham viya kāyo assāti **sīhapubbaddhakāyo**. Sīhassa hi puratthimakāyova paripuṇṇo hoti, pacchimakāyo aparipuṇṇo. Mahāpurisassa pana sīhassa pubbaddhakāyo viya sabbo kāyo paripuṇṇo. Sopi sīhasseva tattha tattha vinatunnatādivasena dussaṅghitavisaṅghito na hoti, dīghayuttaṭṭhāne pana dīgho, rassathūlakisaputhulaanuvaṭṭitayuttaṭṭhānesu tathāvidhova hoti. Vuttañhetam bhagavatā –

“Manāpiyeva kho, bhikkhave, kammavipāke paccupaṭṭhite yehi aṅgehi dīghehi sobhati, tāni aṅgāni dīghāni saṅghanti. Yehi aṅgehi rassehi sobhati, tāni aṅgāni rassāni saṅghanti. Yehi aṅgehi thūlehi sobhati, tāni aṅgāni thūlāni saṅghanti. Yehi aṅgehi kisehi sobhati, tāni aṅgāni kisāni saṅghanti. Yehi aṅgehi puthulehi sobhati, tāni aṅgāni puthulāni saṅghanti. Yehi aṅgehi vaṭṭehi sobhati, tāni aṅgāni vaṭṭāni saṅghanti”ti.

Iti nānācittena puññacittena cittito dasahi pāramīhi sajjito mahāpurisassa attabhāvo, loke sabbasippino vā sabbaidhimanto vā patirūpakampi kātum na sakkonti.

Citantaraṃsoti antaraṃsam vuccati dvinnam koṭṭānam antaraṃ, tam citam paripuṇṇam antaraṃsam assāti citantaraṃso. Aññesañhi tam ṭhānam ninnam hoti, dve piṭṭhikoṭṭā pāṭiyekkā paññāyanti. Mahāpurisassa pana kaṭito paṭṭhāya maṃsapaṭalam yāva khandhā uggamma samussitasuvaṇṇaphalakam viya piṭṭhim chādetvā patitṭhitam.

Nigrodhaparimaṇḍaloti nigrodho viya parimaṇḍalo. Yathā paññāsahatthātāya vā satahatthātāya vā samakkhandhasākho nigrodho dīghatopi vitthāratopi ekappamāṇova hoti, evam kāyatopi byāmatopi ekappamāṇo. Yathā aññesaṃ kāyo dīgho vā hoti byāmo vā, na evam visamappamāṇoti attho. Teneva **yāvatakvasa kāyotiādi** vuttam. Tattha yāvatako assāti **yāvatakvasa**.

Samavaṭṭakkhandhoti samavaṭṭitakkhandho. Yathā eke koṅcā viya ca bakā viya ca varāhā viya ca dīghagalā vaṅkagalā puthulagalā ca honti, kathanakāle sirājālaṃ paññāyati, mando saro nikkhamati, na evaṃ mahāpurisassa. Mahāpurisassa pana suvaṭṭitasuvaṇṇālingasadisō khandho hoti, kathanakāle sirājālaṃ na paññāyati, meghassa viya gajjito saro mahā hoti.

Rasaggasaggī ettha rasaṃ gasanti harantīti rasaggasā. Rasaharaṇīnametaṃ adhivacanāṃ, tā aggā assāti rasaggasaggī. Mahāpurisassa kira sattarasaharaṇīsahassāni uddhaggāni hutvā gīvāyameva paṭimukkāni. Tilaphalamattopi āhāro jivhagge ṭhapito sabbakāyaṃ anupharati. Teneva mahāpadhānaṃ padahantassa ekataṇḍulādīhipi kaḷāyayūsapasatamattenāpi kāyassa yāpanaṃ ahosi. Aññesaṃ pana tathā abhāvā na sakalaṃ kāyaṃ oja pharati. Tena te bahvābādā honti.

Sīhasseva hānu assāti **sīhahanu**. Tattha sīhassa heṭṭhimahanumeva paripuṇṇaṃ hoti, na uparimaṃ. Mahāpurisassa pana sīhassa heṭṭhimaṃ viya dvepi paripuṇṇāni dvādasīyā pakkhassa candasadisāni honti. Atha nemittakā hanukapariyaṃtaṃ olokentāva imesu hanukesu heṭṭhime vīsati uparime vīsātīti cattālisadantā samā aviraḷā patiṭṭhahissantīti sallakkhetvā **ayañhi deva, kumāro cattālisadanto hotī**ti adimāhamsu. Tatrāyamattho, aññesañhi paripuṇṇadantānampi dvattimsa dantā honti. Imassa pana cattāliṣaṃ bhavissanti. Aññesañca keci dantā uccā, keci nīcāti visamā honti, imassa pana ayapaṭṭakena chinnasaṅkhapaṭalaṃ viya samā bhavissanti. Aññesaṃ kumbhilānaṃ viya dantā viraḷā honti, macchamaṃsāni khādantānaṃ dantantaraṃ pūrenti. Imassa pana kanakaphalakāyaṃ samussitavajirapanti viya aviraḷā tūlikāya dassitaparicchedā viya dantā bhavissanti. Aññesañca pūtidantā uṭṭhahanti. Tena kāci dāthā kālāpi vivaṇṇāpi honti. Ayaṃ pana suṭṭhu sukkadāṭho osadhitarakampi atikkamma virocāmānāya pabhāya samannāgatadāṭho bhavissati.

Pahūtajivhoti puthulajivho. Aññesaṃ jivhā thūlāpi honti kisāpi rassāpi thaddhāpi visamāpi, mahāpurisassa pana jivhā mudu dīghā puthulā vaṇṇasampannā hoti. So hi etaṃ lakkhaṇaṃ pariyesitum āgatānaṃ kaṅkhāvinodanattaṃ mudukattā taṃ jivhaṃ kathinasūciṃ viya vaṭṭetvā ubho nāsikasotāni parāmasati, dīghattā ubho kaṅṇasotāni parāmasati, puthulattā kesantapariyosānaṃ kevalampi nalāṭaṃ paṭicchādeti. Evamassa mududīghaputhulabhāvaṃ pakāsento tesāṃ kaṅkhaṃ vinodeti. Evaṃ tilakkhaṇasampannaṃ jivhaṃ sandhāya “pahūtajivho”ti vuttaṃ.

Brahmassaroti aññe chinnassarāpi bhinnassarāpi kākassarāpi honti, ayaṃ pana mahābrahmuno sarasadisena sarena samannāgato bhavissati, mahābrahmuno hi pīttasemhehi apalibuddhattā saro visado hoti. Mahāpurisenāpi katakammaṃ tassa vatthum sodheti. Vatthuno suddhattā nābhito paṭṭhāya samuṭṭhahanto saro visado aṭṭhaṅgasamannāgatova samuṭṭhāti. Karavīko viya bhaṇatīti **karavīkabhāñi**, mattakaravīkarutamañjughosoti attho.

Abhinīlanettoti na sakalanīlanetto, nīlayuttaṭṭhāne panassa umāpupphasadisena ativisuddhena nīlavaṇṇena samannāgatāni nettāni honti, pītayuttaṭṭhāne kaṇikārapupphasadisena pītavaṇṇena, lohityuttaṭṭhāne bandhujīvakaṇapupphasadisena lohityavaṇṇena, setayuttaṭṭhāne osadhitarakasadisena setavaṇṇena, kālayuttaṭṭhāne addāriṭṭhakasadisena kālavaṇṇena samannāgatāni. Suvaṇṇavimāne ugghāṭitamaṇisīhapañjarasadisāni khāyanti.

Gopakhumoti ettha pakhumanti sakalacakkhubhaṇḍaṃ adhippetāṃ, taṃ kālavacchakassa bahaladhātukaṃ hoti, rattavacchakassa vippasannaṃ, taṃ muhuttajātataruṇarattavacchakasadisacakkhubhaṇḍoti attho. Aññesañhi cakkhubhaṇḍā aparipuṇṇā honti, hatthimūsikādīnaṃ akkhisadisēhi viniggethipi gambhīrehipi akkhīhi samannāgatā honti. Mahāpurisassa pana dhovitvā majjitvā ṭhapitamaṇigulīkā viya mudusiniddhanīlasukhumapakhumācītāni akkhīni.

Uṇṇāti uṇṇalomaṃ. **Bhamukantareti** dvinnaṃ bhamukānaṃ vemajjhe nāsikamatthakeyeva jātā, uggantvā pana nalāṭavemajjhe jātā. **Odātāti** parisuddhā, osadhitarakasamānavaṇṇā. **Mudūti** sappimaṇḍe

osāretvā t̥hapitasatavāravihatakappāsapaṭalasadisā. **Tūlasannibhāti** simbalitūlalātātūlasamānā, ayamassa odātātāya upamā. Sā panesā koṭiyam gahetvā ākaḍḍhiyamānā upaḍḍhabāhuppamānā hoti, vissat̥thā dakkhiṇāvattavasena āvaṭṭitvā uddhaggā hutvā santiṭṭhati. Suvanṇaphalakamajjhe t̥hapitarajatapubbuḷakam viya, suvanṇaghaṭato nikkhamamānā khīradhārā viya, aruṇappabhārañjite gaganappadese osadhitarākā viya ca atimanoharāya siriya virocāti.

Uṇhīsasīsoti idaṃ paripuṇṇanalāṭatañca paripuṇṇasīsataṃ cāti dve atthavase paṭicca vuttaṃ. Mahāpurisassa hi dakkhiṇakaṇṇacūlikato paṭṭhāya maṃsapaṭalam uṭṭhahitvā sakalanalāṭam chādayamānaṃ pūrayamānaṃ gantvā vāmakāṇṇacūlikāyaṃ patiṭṭhitaṃ, taṃ rañño bandhauṇhīsapaṭṭo viya virocāti. Mahāpurisassa kira imaṃ lakkhaṇaṃ disvā rājūnaṃ uṇhīsapaṭṭam akamsu. Ayam tāva eko attho. Aññe pana janā aparipuṇṇasīsā honti, keci kapisīsā, keci phalasīsā, keci aṭṭhisīsā, keci hatthisīsā, keci tumbasīsā, keci pabbhārasīsā. Mahāpurisassa pana āraggena vaṭṭetvā t̥hapitaṃ viya suparipuṇṇam udakapubbuḷasadisam sīsam hoti. Tattha purimanaye uṇhīsaveṭṭhitasīsō viyāti uṇhīsasīsō. Dutiyanaye uṇhīsam viya sabbattha parimaṇḍalasīsoti uṇhīsasīsō.

Vipassīsamaññāvaṇṇanā

37. Sabbakāmeḥīti idaṃ lakkhaṇāni pariggaṇhāpetvā pacchā kataṃ viya vuttaṃ, na panevaṃ daṭṭhabbaṃ. Paṭhamañhi te nemittake santappetvā pacchā lakkhaṇapariggaṇhanaṃ katanti veditabbaṃ. Tassa vitthāro gabbhokantiyaṃ vuttoyeva. **Pāyentīti** thaññaṃ pāyenti. Tassa kira niddosena madhurena khīrena samannāgatā saṭṭhi dhātiyo upaṭṭhāpesi, tathā sesāpi tesu tesu kammesu kusalā saṭṭhisat̥ṭhiyeva. Tāsam pesanakārake saṭṭhi purise, tassa tassa katākatabhāvaṃ sallakkhaṇe saṭṭhi amacce upaṭṭhāpesi. Evaṃ cattāri saṭṭhiyo itthīnaṃ, dve saṭṭhiyo purisānanti cha saṭṭhiyo upaṭṭhakānaṃyeva ahesuṃ. **Setacchattanti** dibbasetacchattaṃ. Kuladattiyam pana sirigabbheyeva tiṭṭhati. **Mā naṃ sītaṃ vātiādīsu** mā abhibhavīti attho veditabbo. **Svāssudanti** so assudaṃ. **Aṅkeneva aṅkanti** aññassa bāhunāva aññassa bāhuṃ. Aññassa ca aṃsakūṭeneva aññassa aṃsakūṭam. **Parihariyatīti** nīyati, sampāpiyatīti attho.

38. Mañjussaroti akharassaro. **Vaggussaroti** chekanipuṇṇassaro. **Madhurassaroti** sātassaro. **Pemaniyassaroti** pemajanakassaro. Tatridaṃ karavīkānaṃ madhurassaratāya – karavīkasakuṇe kira madhurarasam ambapakkaṃ mukhatuṇḍakena paharivā paggharitarasam pivivā pakkhena tālam datvā vikūjamāne catuppadā mattā viya laḷiṭum ārabhanti. Gocarapasutāpi catuppadā mukhagatāni tiṇāni chaḍḍetvā taṃ saddaṃ suṇanti. Vālamigā khuddakamige anubandhamānā ukkhittaṃ pādaṃ anikkhipitvāva tiṭṭhanti. Anubaddhamigā ca maraṇabhayaṃ jahitvā tiṭṭhanti. Ākāse pakkhandā pakkhinopi pakkhe pasāretvā taṃ saddaṃ suṇamānāva tiṭṭhanti. Uduke macchāpi kaṇṇapaṭalam papphoṭetvā taṃ saddaṃ suṇamānāva tiṭṭhanti. Evaṃ madhurassarā karavīkā.

Asandhimittāpi dhammāsokassa devī – “atthi nu kho, bhante, buddhassarena sadiso kassaci saro”ti saṅgham pucchi. Atthi karavīkasakuṇassāti. Kuhiṃ, bhante, te sakuṇāti? Himavanteti. Sā rājānaṃ āha – “deva, ahaṃ karavīkasakuṇam passitukāmāmhī”ti. Rājā – “imasmiṃ pañjare nisīditvā karavīko āgacchatū”ti suvanṇapañjaram vissajjesi. Pañjaro gantvā ekassa karavīkassa purato aṭṭhāsi. So – “rājānāya āgato pañjaro, na sakkā na gantu”nti tattha nisīdi. Pañjaro āgantvā rañño purato aṭṭhāsi. Na karavīkasaddam kārapetum sakkonti. Atha rājā – “kathaṃ, bhāṇe, ime saddaṃ na karontī”ti āha. Nātake adisvā devāti. Atha naṃ rājā ādāsehi parikkhipāpesi. So attano chāyaṃ disvā – “ñātakā me āgatā”ti maññamāno pakkhena tālam datvā madhurassarena mañivamsam dhamamāno viya viravi. Sakalanagare manussā mattā viya laḷiṃsu. Asandhimittā cintesi – “imassa tāva tiracchānagatassa evaṃ madhuro saddo, kīdiso nu kho sabbaññutaññāṇasiripattassa bhagavato saddo ahoṣī”ti pītiṃ uppādetvā taṃ pītiṃ avijahitvā sattahi jaṅghasatehi saddhiṃ sotāpattiphale patiṭṭhāsi. Evaṃ madhuro kira karavīkasaddoti. Tato pana satabhāgena saḥassabhāgena ca madhurataro vipassissa kumārassa saddo ahoṣīti veditabbo.

39. Kammavipākajanti na bhāvanāmayam, kammavipākavasena pana devatānaṃ cakkhusadisameva maṃsacakkhu ahoṣi, yena nimittaṃ katvā tilavāhe pakkhittaṃ ekatilampi ayam soti uddharitvā dātuṃ sakkoti.

40. Vipassīti ettha ayaṃ vacanatto, antarantarā nimīlajanitandhakāravirahena visuddhaṃ passati, vivaṭehi ca akkhīhi passatīti vipassī; dutiyavāre viceyya viceyya passatīti vipassī; vicinitvā vicinitvā passatīti attho.

Atthe panāyatīti atthe jānāti passati, nayati vā pavattetūti attho. Ekadivasam kira vinicchayaṭṭhāne nisīditvā atthe anusāsantassa rañño alaṅkatapaṭiyattaṃ mahāpurisaṃ ānetvā hatthe ṭhapayimsu. Tassa taṃ ankekatvā upalālayamānasseva amaccā sāmikaṃ assāmikaṃ akaṃsu. Bodhisatto anattamanasaddaṃ nicchāresi. Rājā – “kimetaṃ, upadhārethā”ti āha. Upadhāriyamānā aññaṃ adisvā – “aḍḍassa dubbinicchitattā evaṃ kataṃ bhavissatī”ti puna sāmikaṃyeva sāmikaṃ katvā “ñatvā nu kho kumāro evaṃ karotī”ti vīmaṃsantā puna sāmikaṃ assāmikaṃ akaṃsu. Punapi bodhisatto tatheva saddaṃ nicchāresi. Atha rājā – “jānāti mahāpuriso”ti tato paṭṭhāya appamatto ahoṣi. Idaṃ sandhāya vuttaṃ – “viceyya viceyya kumāro atthe panāyatī”ti.

42. Vassikantiādīsu yattha sukhaṃ hoti vassakāle vasitum, ayaṃ vassiko. Itaresupi eseva nayo. Ayaṃ panettha vacanatto vassāvāso vassaṃ, vassaṃ arahatīti vassiko. Itaresupi eseva nayo.

Tattha vassiko pāsādo nātiucco hoti, nātinīco, dvāravātapānānipissa nātibahūni nātitanūni, bhūmattharaṇapaccattharaṇakhajjabhojjānipettha missakāneva vaṭṭanti. **Hemantike** thambhāpi bhittiyopi nīcā honti, dvāravātapānāni tanukāni sukhumacchiddāni, uṇhappavesanattāya bhittiniyūhāni nīhariyanti. Bhūmattharaṇapaccattharaṇanivāsanapārūpanāni panettha uṇhaviriyāni kambalādīni vaṭṭanti. Khajjabhojjaṃ siniddhaṃ kaṭukasannissitaṃ nirudakasannissitaṃ. **Gimhike** thambhāpi bhittiyopi uccā honti, dvāravātapānāni panettha bahūni vipulajātāni honti, bhūmattharaṇādīni dukūlamayāni vaṭṭanti. Khajjabhojjāni madhurasannissitabharitāni. Vātapānasamīpesu cettha nava cāṭiyo ṭhapetvā udakassa pūretvā nīluppalādīhi sañchādentī. Tesu tesu padesesu udakayantāni karonti, yehi deve vassante viya udakadhārā nikkhamanti.

Nippurisehīti purisavirahitehi. Na kevalaṅcetta tūriyāneva nippurisāni, sabbatṭhānānīpi nippurisāneva, dovārikāpi itthiyova, nahāpanādīparikkammakarāpi itthiyova. Rājā kira – “tathārūpaṃ issariyasukhasampattiṃ anubhavamānassa purisaṃ disvā purisāsankā uppajjati, sā me puttassa mā ahoṣī”ti sabbakiccesu itthiyova ṭhapesīti.

Paṭhamabhāṇavāraṇṇanā niṭṭhitā.

Jiṇṇapurisavaṇṇanā

43. Dutiyabhāṇavāre gopānasivaṅkanti gopānasī viya vaṅkaṃ. **Bhogganti** khandhe, kaṭiyaṃ, jāṇūsūti tīsu ṭhānesu bhoggavaṅkaṃ. **Daṇḍaparāyananti** daṇḍagatikaṃ daṇḍapaṭisaraṇaṃ. **Āturanti** jarāturaṃ. **Gatayobbananti** atikkantayobbanam pacchimavaye ṭhitam. **Disvāti** aḍḍhayanappamāṇena balakāyena parivuto saṃvīhitārakkhopi gacchanto yadā ratho purato hoti, pacchā balakāyo, tādisse okāse suddhāvāsakhīṇāsavabrahmehi attano ānubhāvena rathassa puratova dassitaṃ, taṃ purisaṃ passitvā. Suddhāvāsā kira – “mahāpuriso paṅke gajo viya paṅcasu kāmagaṇesu laggo, satimassa uppādessāmā”ti taṃ dassesum. Evaṃ dassitaṃ taṃ bodhisatto ceva passati sārathi ca. Brahmāno hi bodhisattassa appamādatthaṃ sārathissa ca kathāsallāpatthaṃ taṃ dassesum. **Kiṃ panesoti** “eso jiṇṇoti kiṃ vuttaṃ hoti, nāhaṃ, bho ito pubbe evarūpaṃ addasa”nti pucchi.

Tena hīti yadi mayhampi evarūpehi kesehi evarūpena ca kāyena bhavitabbaṃ, tena hi samma sārathi. **Alaṃ dānāja uyyānabhūmiyāti** – “ajja uyyānabhūmiṃ passissāmā”ti gacchāma, alaṃ tāya uyyānabhūmiyāti saṃvigghadayo saṃvegānurūpamāha. **Antepuraṃ gatoti** itthijanaṃ vissajjetvā sirigabbhe ekakova nisinna. **Yatra hi nāmāti** yāya jātiyā sati jarā paññāyati, sā jāti **dhiraṭṭhu** dhikkatā atthu, jigucchāmetaṃ jātinti, jātiyā mūlaṃ khaṇanto nisīdi, paṭhamena sallena hadaye viddho viya.

45. Sārathim āmantāpetvāti rājā kira nemittakehi kathitakālato paṭṭhāya ohitasoto vicarati, so “kumāro uyyānaṃ gacchanto antarāmagge nivatto”’ti sutvā sārathim āmantāpesi. **Mā heva khotiādīsu** rajjaṃ kāretu, mā pabbajatu, brāhmaṇānaṃ vacanaṃ mā saccamaṃ hotūti evamaṃ cintesīti attho.

Byādhipurisavaṇṇanā

47. Addasa khoti pubbe vuttanayeneva suddhāvāsehi dassitaṃ addasa. **Ābādhikanti** iriyāpathabhañjanakena visabhāgabādhena ābādhikaṃ. **Dukkhitanti** roga dukkhena dukkhitaṃ. **Bāḷhagilānanti** adhimattagilānaṃ. **Palipannanti** nimuggaṃ. **Jarā paññāyissati byādhi paññāyissatīti** idhāpi yāya jātiyā sati idaṃ dvayaṃ paññāyati, dhikkatā sā jāti, ajātaṃ khemanti jātiyā mūlaṃ khaṇanto nisīdi, dutiyena sallena viddho viya.

Kālaṅkatapurisavaṇṇanā

50. Vilātanti sivikaṃ. **Petanti** ito paṭigataṃ. **Kālaṅkatanti** katakālaṃ, yattakaṃ tena kālaṃ jīvitaṃ, taṃ sabbaṃ katvā niṭṭhapetvā matanti attho. Imampissa purimanayeneva brahmāno dassesuṃ. **Yatra hi nāmāti** idhāpi yāya jātiyā sati idaṃ tayaṃ paññāyati, dhikkatā sā jāti, ajātaṃ khemanti jātiyā mūlaṃ khaṇanto nisīdi, tatiyena sallena viddho viya.

Pabbajitavaṇṇanā

52. Bhaṇḍunti muṇḍaṃ. Imampissa purimanayeneva brahmāno dassesuṃ. **Sādhū dhammacariyātiādīsu** ayaṃ deva dhammacaraṇabhāvo sādhuṭi cintevā pabbajitoti evamaṃ ekamekassa padassa yojanā veditaṃ. Sabbāni cetāni dasakusalakammāpathavevacanāneva. Avasāne pana **avihimsāti** karuṇāya pubbabhāgo. **Anukampāti** mettāya pubbabhāgo. **Tenahīti** uyyojanatthe nipāto. Pabbajitaṃ hissa disvā cittaṃ pabbajjāya ninnaṃ jātaṃ. Atha tena saddhim kathetukāmo hutvā sārathim uyyojento **tena hītiādīmāha**.

Bodhisattapabbajjāvaṇṇanā

54. Atha kho, bhikkhavi – “pabbajitassa sādhu dhammacariyā”’tiādīni ca aññaṅca bahuṃ mahājanakāyena rakkhiyamānassa puttadārasambādhe ghare vasato ādīnavapaṭisaṃyuttañceva migabhūtena cetasā yathāsukhaṃ vane vasato pabbajitassa vivekānisāṃsapaṭisaṃyuttañca dhammiṃ kathaṃ sutvā pabbajitukāmo hutvā – atha kho, bhikkhave, vipassī kumāro sārathim āmantesi.

Imāni cattāri disvā pabbajitaṃ nāma sabbabodhisattānaṃ vaṃsova tantiyeva pavenīyeva. Aññepi ca bodhisattā yathā ayaṃ vipassī kumāro, evamaṃ cirassaṃ cirassaṃ passanti. Amhākaṃ pana bodhisatto cattāripi ekadivasaṃyeva disvā mahābhinnikkhamaṇaṃ nikkhamitvā anomānadīre pabbajito. Teneva rājagahaṃ patvā tattha raññā bimbisārena – “kimatthaṃ, paṇḍita, pabbajitosīti”’ti puṭṭho āha –

“Jiṇṇaṅca disvā dukhitaṅca byādhitaṃ,
Mataṅca disvā gatamāyusaṅkhayaṃ;
Kāsāyavatthaṃ pabbajitaṅca disvā,
Tasmā ahaṃ pabbajitomi rājā”’ti.

Mahājanakāyaanupabbajjāvaṇṇanā

55. Sutvāna tesanti tesamaṃ caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ sutvā etadahosi. **Orakoti** ūnako lāmako. **Anupabbajimsūti** anupabbajitāni. Kasmā panettha yathā parato khaṇḍatissānaṃ anupabbajjāya – “bandhumatiyā rājadhāniyā nikkhamitvā”’ti vuttaṃ, evamaṃ na vuttanti? Nikkhamitvā sutattā. Ete kira sabbepe vipassissa kumārassa upaṭṭhākāparisāva, te pātova upaṭṭhānaṃ āgantvā kumāraṃ adisvā

pātārāsattḥāya gantvā bhuttapātārāsā āgamma “kuhiṃ kumāro”ti pucchitvā “uyyānabhūmiṃ gato”ti sutvā “tattheva naṃ dakkhissāmā”ti nikkhamantā nivattamānaṃ sārathim disvā – “kumāro pabbajito”ti cassa vacanaṃ sutvā sutaṭṭhāneyeva sabbābharaṇāni omuñcitvā antarāpaṇato kāsāvapītāni vatthāni āharāpetvā kesamassuṃ ohāretvā pabbajimsu. Iti nagarato nikkhamitvā bahinagare sutattā ettha – “bandhumatiyā rājadhāniyā nikkhamitvā”ti na vuttaṃ.

Cārikaṃ caratīti gatagataṭṭhāne mahāmaṇḍapaṃ katvā dānaṃ sajjetvā āgamma svātanāya nimantito janassa āyācitabhikkhameva paṭiggaṇhanto cattāro māse cārikaṃ cari.

Ākiṇṇoti iminā gaṇena parivuto. Ayaṃ pana vitakko bodhisattassa kadā uppannoti? Sve visākhapuṇṇamā bhavissatīti cātuddasīdivase. Tadā kira so – “yatheva maṃ ime pubbe gihibhūtaṃ parivāretvā caranti, idānipi tattheva, kiṃ iminā gaṇenā”ti gaṇasaṅgaṇikāya ukkaṇṭhitvā “ajjeva gacchāmī”ti cintetvā puna “ajja avelā, sace idāni gamissāmī, sabbeva ime jānissanti, sveva gamissāmī”ti cintesi. Taṃ divasaṅca uruvelagāmasadise gāme gāmvāsino svātanāya nimantayimsu. Te caturāsītisahasānampi tesam pabbajitānaṃ mahāpurisassa ca pāyāsameva paṭiyādayimsu. Atha mahāpuriso punadivase tasmimyeva gāme tehi pabbajitehi saddhim bhattakiccaṃ katvā vasanaṭṭhānameva agamāsi. Tattha te pabbajitā mahāpurisassa vattaṃ dassetvā attano attano rattitṭhānadivāṭṭhānāni pavitṭhā. Bodhisattopi paṇṇasālaṃ pavisitvā nisinno.

“Ṭhite majjhanhike kāle, sannisīvesu pakkhisu;
Saṇateva brahāraṇṇaṃ, taṃ bhayaṃ paṭibhāti ma”nti. (saṃ. ni. 1.15);

Evarūpe avivekārāmānaṃ bhayakāle sabbasattānaṃ sadarathakāleyeva – “ayaṃ kālo”ti nikkhamitvā paṇṇasālāya dvāraṃ pidahitvā bodhimaṇḍābhimukho pāyāsi. Aññadāpi ca tasmim ṭhāne vicaranto bodhimaṇḍaṃ passati, nisīdituṃ panassa cittaṃ na namitapubbaṃ. Taṃ divasaṃ panassa ṇānaṃ paripākagataṃ, tasmā alaṅkataṃ bodhimaṇḍaṃ disvā ārohanatṭhāya cittaṃ uppannaṃ. So dakkhiṇadisābhāgena upagamma padakkhiṇaṃ katvā puratthimadisābhāge cuddasahatthaṃ pallaṅkaṃ pañṇapetvā caturaṅgavīriyaṃ adhiṭṭhahitvā – “yāva buddho na homi, na tāva ito vuṭṭhahāmī”ti paṭiññaṃ katvā nisīdi. Idamassa vūpakāsaṃ sandhāya – “ekova gaṇamhā vūpakaṭṭho vihāsī”ti vuttaṃ.

Aññeneva tānīti te kira sāyaṃ bodhisattassa upaṭṭhānaṃ āgantvā paṇṇasālaṃ parivāretvā nisinnā “ativikālo jāto, upadhārethā”ti vatvā paṇṇasālaṃ vivaritvā taṃ apassantāpi “kuhiṃ gato”ti nānubandhimsu, “gaṇavāse nibbinno eko viharitukāmo maññe mahāpuriso, buddhabhūtaṃyeva naṃ passissāmā”ti vatvā antojambudīpābhimukhā cārikaṃ pakkantā.

Bodhisattaabhivesavaṇṇanā

57. Vāsūpagatassāti bodhimaṇḍe ekarattivāsaṃ upagatassa. **Rahogatassāti** rahasi gatassa. **Paṭisallīnassāti** ekībhāvavasena nilīnassa. **Kicchanti** dukkhaṃ. **Cavati ca upapajjati cāti** idaṃ dvayaṃ pana aparāparaṃ cutipaṭisandhim sandhāya vuttaṃ. **Jarāmarāṇassāti** ettha yasmā pabbajanto jīṇṇabyādhimatteyeva disvā pabbajito, tasmāssa jarāmarāṇameva upaṭṭhāti. Tenevāha – “jarāmarāṇassā”ti. Iti jarāmarāṇaṃ mūlaṃ katvā abhiniviṭṭhassa bhavaggato otarantassa viya – atha kho, bhikkhave, vipassissa bodhisattassa etadahosi.

Yonisomanasikārāti upāyamanasikārā pathamanasikārā. Aniccādīni hi aniccāditova manasikaroto yonisomanasikāro nāma hoti. Ayaṅca – “kismiṃ nu kho satijātīādīni honti, kismiṃ asati na hontī”ti udayabbayānupassanāvasena pavattattā tesam aññataro. Tasmāssa ito yonisomanasikārā iminā upāyamanasikārena **ahu paññāya abhisamayo**, bodhisattassa paññāya yasmim sati jarāmarāṇaṃ hoti, tena jarāmarāṇakāraṇena saddhim samāgamo ahoṣi. Kiṃ pana tanti? Jāti. Tenāha – “jātiyā kho sati jarāmarāṇaṃ hotī”ti. Yā cāyaṃ jarāmarāṇassa kāraṇapariggāhikā paññā, tāya saddhim bodhisattassa samāgamo ahoṣīti ayamettha attho. Etenupāyena sabbapadāni veditabbāni.

Nāmarūpe kho sati viññāṇanti ettha pana saṅkhāresu sati viññāṇanti ca, avijjāya sati saṅkhārāti ca vattabbaṃ bhaveyya, tadubhayampi na gahitaṃ. Kasmā? Avijjāsankhārā hi atīto bhavo tehi saddhiṃ ayaṃ vipassanā na ghaṭiyati. Mahāpuriso hi paccuppannavasena abhiniviṭṭhoti. Nanu ca avijjāsankhārehi aditṭhehi na sakkā buddhena bhavitunti. Saccam na sakkā, iminā pana te bhavaupādānataṅhāvaseneva diṭṭhāti. Imasmiṃ ṭhāne vitthārato paṭiccasamuppādakathā kathetabbā. Sā panesā visuddhimagge kathitāva.

58. Paccudāvattatīti paṭinivattati. Katamaṃ panettha viññāṇaṃ paccudāvattatīti?

Paṭisandhiviññāṇampi vipassanāññāṇampi. Tattha paṭisandhiviññāṇaṃ paccayato paṭinivattati, vipassanāññāṇaṃ ārammaṇato. Ubhayampi nāmarūpaṃ nātikkamati, nāmarūpato paraṃ na gacchati. **Ettāvata jāyetha vāti**ādīsu viññāṇe nāmarūpassa paccaye honte, nāmarūpe ca viññāṇassa paccaye honte, dvīsupi aññamaññapaccayesu hontesu ettakena jāyetha vā...pe... upapajjetha vā, ito hi paraṃ kiṃ aññaṃ jāyeyya vā...pe... upapajjeyya vā. Nanu etadeva jāyati ca...pe... upapajjati cāti? Evaṃ saddhiṃ aparāparacutipaṭisandhīhi pañca padāni dassetvā puna taṃ ettāvataṃ vuttamatthaṃ niyyātentō – ‘‘yadidaṃ nāmarūpapaccayā viññāṇaṃ, viññāṇapaccayā nāmarūpa’’nti vatvā tato paraṃ anulomapaccayākārasena viññāṇapaccayā nāmarūpamūlaṃ āyatimpī jātijarāmarāṇaṃ dassetuṃ **nāmarūpapaccayā saḷāyatananti**ādīmāha. Tattha **kevalassa dukkhakkhandhassa samudayo hotīti** sakalassa jātijarāmarāṇasokaparidevadukkhadomanassupāyāsādibhedassa dukkharāsissa nibbatti hoti. Iti mahāpuriso sakalassa vaṭṭadukkhassa nibbattiṃ addasa.

59. Samudayo samudayoti khoti nibbatti nibbattīti kho. **Pubbe ananussutesūti** na anussutesu assutapubbesu. **Cakkhuṃ udapādīti**ādīsu udayadassanapaññāvesā. Dassanaṭṭhena **cakkhu**, ñātakaraṇaṭṭhena **ñāṇaṃ**, pajānanaṭṭhena **paññā**, nibbijjhivā paṭivijjhivā uppannaṭṭhena **vijjā**, obhāsaṭṭhena ca **ālokoti** vuttā. Yathāha – ‘‘cakkhuṃ udapādīti dassanaṭṭhena. Ñāṇaṃ udapādīti ñātaṭṭhena. Paññā udapādīti pajānanaṭṭhena. Vijjā udapādīti paṭivedhaṭṭhena. Āloko udapādīti obhāsaṭṭhena. Cakkhudhammo dassanaṭṭho attho. Ñāṇadhammo ñātaṭṭho attho. Paññādhammo pajānanaṭṭho attho. Vijjādhammo paṭivedhaṭṭho attho. Āloko dhammo obhāsaṭṭho attho’’ti (paṭi. ma. 2.39). Ettakehi padehi kiṃ kathitanti? Imasmiṃ sati idaṃ hotīti paccayasañjānanamattaṃ kathitaṃ. Athavā vīthipaṭipannā taruṇavipassanā kathitāti.

61. Adhigato kho myāyanti adhigato kho me ayaṃ. **Maggoti** vipassanāmaggo. **Bodhāyāti** catusaccabujjhanatthāya, nibbānabujjhanatthāya eva vā. Api ca bujjhatīti **bodhi**, ariyamaggasetaṃ nāmaṃ, tadatthāyātipi vuttaṃ hoti. Vipassanāmaggamūlako hi ariyamaggoti. Idāni taṃ maggaṃ niyyātentō – ‘‘yadidaṃ **nāmarūpanirodhāti**ādīmāha. Ettha ca **viññāṇanirodhoti**ādīhi paccattapadehi nibbānameva kathitaṃ. Iti mahāpuriso sakalassa vaṭṭadukkhassa anibbattinirodhaṃ addasa.

62. Nirodho nirodhoti khoti anibbatti anibbattīti kho. **Cakkhūnti**ādīni vuttatthāneva. Idha pana sabbeheva etehi padehi – ‘‘imasmiṃ asati idaṃ na hotī’’ti nirodhasañjānanamattameva kathitaṃ, athavā vuṭṭhānagāminī balavavipassanā kathitāti.

63. Aparena samayenāti evaṃ paccayañca paccayanirodhañca viditvā tato aparabhāge. **Upādānakkhandhesūti** upādānassa paccayabhūtesu khandhesu. **Udayabbayānupassīti** tameva paṭhamaṃ diṭṭhaṃ udayañca vayañca anupassamāno. **Vihāsīti** sikhāpattaṃ vuṭṭhānagāminivipassanaṃ vahanto vihari. Idaṃ kasmā vuttaṃ? Sabbeyeva hi pūritapāramino bodhisattā pacchimabhava puttassa jātadvase mahābhinnikkhamaṇaṃ nikkhamitvā pabbajitvā padhānamanuyuñjitvā bodhipallaṅkamāruyha mārabalaṃ vidhamitvā paṭhamayāme pubbenivāsaṃ anussaranti, dutiyayāme dibbacakkhuṃ visodhentī, tatiyayāme paccayākāraṃ sammasitvā ānāpānacatutthajjhānato uṭṭhāya pañcasu khandhesu abhinivisitvā udayabbayavasena samapaññāsa lakkhaṇāni disvā yāva gotrabhuññā vipassanaṃ vaḍḍhetvā ariyamaggena sakale buddhaguṇe paṭivijjhanti. Ayampi mahāpuriso pūritapāramī. So yathāvuttaṃ sabbam anukkamaṃ katvā pacchimayāme ānāpānacatutthajjhānato uṭṭhāya pañcasu khandhesu abhinivisitvā vuttappakāraṃ udayabbayavipassanaṃ ārabhi. Taṃ dassetuṃ idaṃ vuttaṃ.

Ayaṃ pana vitakko kadā uppannoti? Buddhabhūtaṃ aṭṭhame sattāhe. So kira buddho hutvā sattāhaṃ bodhipallaṅke nisīdi, sattāhaṃ bodhipallaṅkaṃ olokeno aṭṭhāsi, sattāhaṃ ratanacāṅkame caṅkami, sattāhaṃ ratanagabbhe dhammaṃ vicinanto nisīdi, sattāhaṃ ajapālanigrodhe nisīdi, sattāhaṃ mucalinde nisīdi, sattāhaṃ rājāyatane nisīdi. Tato uṭṭhāya aṭṭhame sattāhe puna āgantvā ajapālanigrodhe nisinnamattasseva sabbabuddhānaṃ āciṅṅasamāciṅṅo ayañceva ito anantaro ca vitakko uppannoti.

Tattha **adhigatoti** paṭividdho. **Dhammoti** catusaccadhammo. **Gambhīroti** uttānabhāvapaṭikkhepavacanamaṭṭhaṃ. **Duddasoti** gambhīrattāva duddaso dukkhena daṭṭhabbo, na sakkā sukkena daṭṭhuṃ. Duddasattāva **duranubodho** dukkhena avabujjhitabbo, na sakkā sukkena avabujjhituṃ. **Santoti** nibbuto. **Paṇītoti** atappako. Idaṃ dvayaṃ lokuttarameva sandhāya vuttaṃ. **Atakkāvacaroti** takkena avacaritabbo ogāhitabbo na hoti, ñāṇeneva avacaritabbo. **Nipuṇoti** saṅho. **Paṇḍitavedanīyoti** sammāpaṭipadaṃ paṭipannehi paṇḍitehi veditabbo. **Ālayarāmāti** sattā pañcasu kāmaguṇesu allīyanti, tasmā te ālayāti vuccanti. Aṭṭhasatataṅhāvicarītāni ālayanti, tasmā ālayāti vuccanti. Tehi ālayehi ramantīti **ālayarāmā**. Ālayesu ratāti **ālayaratā**. Ālayesu suṭṭhu muditāti **ālayasammuditā**. Yatheva hi susajjitaṃ pupphaphalabharitarukkhādisampannaṃ uyyānaṃ pavittuṃ rājā tāya tāya sampattiyā ramati, pamudito āmodito hoti, na ukkaṅṭhati, sāyaṃ nikkhamituṃ na icchati, evamimehipi kāṃālayataṅhālayehi sattā ramanti, saṃsāraṇṭe pamuditā anukkaṅṭhitā vasanti. Tena nesaṃ bhagavā duvidhampi ālayaṃ uyyānabhūmiṃ viya dassento – “ālayarāmā”tiādimāha.

Yadidanti nipāto, tassa ṭhānaṃ sandhāya – “yaṃ ida”nti, paṭiccasamuppādaṃ sandhāya – “yo aya”nti evamattho daṭṭhabbo. **Idappaccayatāpaṭiccasamuppādoti** imesaṃ paccayā idappaccayā, idappaccayā eva idappaccayatā, idappaccayatā ca sā paṭiccasamuppādo cāti idappaccayatāpaṭiccasamuppādo. Saṅkhārādipaccayānaṃ avijjādīnaṃ etaṃ adhivacanaṃ. **Sabbasaṅkhārasamathoti**tiādi sabbam nibbānameva. Yasmā hi taṃ āgamma sabbasaṅkhāravipphanditāni sammanti vūpasammanti tasmā – “sabbasaṅkhārasamatho”ti vuccati. Yasmā ca taṃ āgamma sabbe upadhayo paṭinissatṭhā honti, sabbā taṅhā khīyanti, sabbe kilesarāgā virajjanti, sabbam dukkham nirujjhati, tasmā “sabbūpadhipaṭinissaggo taṅhākkhaya virāgo nirodho”ti vuccati. Sā panesā taṅhā bhavena bhavaṃ, phalena vā saddhiṃ kammaṃ vinati saṃsibbatīti katvā vānanti vuccati. Tato vānato nikkhantanti **nibbānaṃ**. **So mamassa kilamathoti** yā ajānantānaṃ desanā nāma, so mama kilamatho assa, sā mama vihesā assāti attho. Kāyakilamatho ceva kāyavihesā ca assāti vuttaṃ hoti, citte pana ubhayampetaṃ buddhānaṃ natthi.

65. Apissūti anubrūhanatthe nipāto. So – “na kevalaṃ etadahosi, imāpi gāthā paṭibhaṃsū”ti dīpeti. **Vipassinti**tiādisu vipassissa bhagavato arahato sammāsambuddhassāti attho. **Anacchariyāti** anuacchariyā. **Paṭibhaṃsūti** paṭibhānasāṅkhātassa ñāṇassa gocarā ahesuṃ, parivittakkayitabbataṃ pāpuṇimsu.

Kicchenati dukkhena, na dukkhāya paṭipadāya. Buddhānañhi cattāropi maggā sukhaṭipadāva honti. Pāramīpūraṇakāle pana sarāgasadosasamohasseva sato āgatāgatānaṃ yācakānaṃ alaṅkatapaṭiyattaṃ sīsaṃ chinditvā galalohitaṃ nīharitvā suañjītāni akkhīni uppādetvā kulavaṃsapadīpakaṃ puttaṃ manāpacārinim bhariyanti evamādīni dentassa aññāni ca khantivādisadisesu atabhāvesu chejjabhejjādīni pāpuṇantassa āgamaṇīyapaṭipadaṃ sandhāyetaṃ vuttaṃ. **Halanti** ettha hakāro nipātamatto, alanti attho. **Pakāsītunti** desetum; evaṃ kicchena adhigatassa dhammassa alaṃ desetum; ko attho desitenāti vuttaṃ hoti. **Rāgadosaparetehi**ti rāgadosaphuṭṭhehi rāgadosānugatehi vā.

Paṭisotagāminti niccādīnaṃ paṭisotaṃ aniccaṃ dukkhamanattāsubhanti evaṃ gataṃ catusaccadhammaṃ. **Rāgarattāti** kāmarāgena bhavarāgena diṭṭhirāgena ca rattā. **Na dakkhantīti** aniccaṃ dukkhamanattā subhanti iminā sabhāvena na passissanti, te apassante ko sakkhissati evaṃ gāhāpetuṃ? **Tamokhandhena āvuṭṭāti** avijjārāsinaṃ ajjhotthaṭā.

Apossukkatāyāti nirussukkabhāvena, adesetukāmatāyāti attho. Kasmā panassa evaṃ cittaṃ nami? Nanu esa – “mutto mocessāmī, tiṅṅo tāressāmī”,

“Kiṃ me aññātesena, dhammaṃ sacchikatenidha;
Sabbaññutaṃ pāpuṇitvā, santāressaṃ sadevaka”nti.

Patthanaṃ katvā pāramiyo pūretvā sabbaññutaṃ pattoti. Saccametam, paccavekkhaṇānubhāvena panassa evaṃ cittaṃ nami. Tassa hi sabbaññutaṃ patvā sattānaṃ kilesagahanataṃ dhammassa ca gambhīrataṃ paccavekkhantassa sattānaṃ kilesagahanatā ca dhammagambhīratā ca sabbākārena pākāṭā jātā. Athassa – “ime sattā kaṅkikapuṇṇalābu viya takkabharitacāṭi viya vasātelapītapilotikā viya añjanamakkhitaṭṭhā viya kilesabharitā atisaṃkiliṭṭhā rāgaratā dosaduṭṭhā mohamūḷhā, te kiṃ nāma paṭivijjhissanti”ti cintayato kilesagahanapaccavekkhaṇānubhāvenāpi evaṃ cittaṃ nami.

“Ayañca dhammo pathavīsandhārakaudakakkhandho viya gambhīro, pabbatena paṭicchādetvā ṭhapito sāsapo viya duddaso, satadhā bhinnassa vālassa koṭiyā koṭiṃ paṭipādanaṃ viya duranubodho, nanu mayā hi imaṃ dhammaṃ paṭivijjhitaṃ vāyamantena adinnaṃ dānaṃ nāma natthi, arakkhitaṃ sīlaṃ nāma natthi, aparipūrītā kāci pāramī nāma natthi. Tassa me nirussāhaṃ viya mārabalaṃ vidhamantassāpi pathavī na kampittha, paṭhamayāme pubbenivāsaṃ anussarantassāpi na kampittha, majjhimayāme dibbacakkhuṃ visodhentassāpi na kampittha, pacchimayāme pana paṭiccasamuppādaṃ paṭivijjhantasseva me dasasahassilokadhātu kampittha. Iti mādisenāpi tikkhaññaṇena kicchenevāyaṃ dhammo paṭividdho taṃ lokiyamahājanā kathaṃ paṭivijjhissanti”ti dhammagambhīratāpaccavekkhaṇānubhāvenāpi evaṃ cittaṃ namīti veditabbaṃ.

Apica brahmunā yācite desetukāmatāyapissa evaṃ cittaṃ nami. Jānāti hi bhagavā – “mama apposukkatāya citte namamāne maṃ mahābrahmā dhammadesanaṃ yācissati, ime ca sattā brahmagarukā, te ‘sathā kira dhammaṃ na desetukāmo ahosi, atha maṃ mahābrahmā yācitvā desāpesi, santo vata bho dhammo, paṇīto vata bho dhammo’ti maññamānā sussūsissanti”ti. Imappissa kāraṇaṃ paṭicca apposukkatāya cittaṃ nami, no dhammadesanāyāti veditabbaṃ.

66. Aññatarassāti ettha kiñcāpi “aññataro”ti vuttaṃ, atha kho imasmiṃ cakkavāḷe jeṭṭhakamahābrahmā esoti veditabbo. **Nassati vata bho lokoti** so kira imaṃ saddaṃ tathā nicchāresi, yathā dasasahassilokadhātubrahmāno sutvā sabbe sannipatiṃsu. **Yatra hi nāmāti** yasmiṃ nāma loke. **Purato pāturaḥosīti** tehi dasahi brahmasahashehi saddhiṃ pāturaḥosi. **Apparajakkhajātikāti** paññāmaye akkhimhi appaṃ parittaṃ rāgadosamoharajaṃ etesaṃ, evaṃ sabhāvāti apparajakkhajātikā. **Assavanatāti** assavanatāya. **Bhavissantīti** purimabuddhesu dasapuññakiriyavattuvasena katādhikārā paripākagatā padumāni viya sūriyasmisamphassaṃ, dhammadesanaṃyeva ākaṅkhamānā catuppadikagāthāvasāne ariyabhūmiṃ okkamanārahā na eko, na dve, anekasatasahassā dhammassa aññātāro bhavissantīti dasseti.

69. Ajjhesananti evaṃ tikkhattuṃ yācanaṃ. **Buddhacakkhunāti** indriyaparopariyattaññaṇena ca āsayānusayaññaṇena ca. Imesañhi dvinnaṃ ñāṇānaṃ “buddhacakkhū”ti nāmaṃ, sabbaññutaññaṇassa “samantacakkhū”ti, tiṇṇaṃ maggaññaṇānaṃ “dhammacakkhū”ti. **Apparajakkheti**ādīsu yesaṃ vuttanayeneva paññācakkhumhi rāgādirajaṃ appaṃ, te **apparajakkhā**. Yesaṃ taṃ mahantaṃ, te **mahārajakkhā**. Yesaṃ saddhādīni indriyāni tikkhāni, te **tikkhindriyā**. Yesaṃ tāni mudūni, te **mudindriyā**. Yesaṃ teyeva saddhādayo ākāraṃ sunderā, te **svākārā**. Ye kathitakāraṇaṃ sallakkhenti, sukkena sakkā honti viññāpetuṃ, te **suviññāpayā**. Ye paralokañceva vajjañca bhayato passanti, te **paralokavajjabhayadassāvino** nāma.

Ayaṃ panettha pāḷi – “saddho puggalo apparajakkho, assaddho puggalo mahārajakkho....
Āraddhavīriyo...pe... kusīto... upaṭṭhitassati... muṭṭhassati... samāhito... asamāhito... paññāvā...
duppañño puggalo mahārajakkho. Tathā saddho puggalo tikkhindriyo...pe... paññāvā puggalo
paralokavajjabhayadassāvī, duppañño puggalo na paralokavajjabhayadassāvī. **Lokoti** khandhaloko,
dhātuloko, āyatanaloko, sampattibhavaloko, vipattibhavaloko, sampattisambhavaloko,
vipattisambhavaloko. Eko loko – sabbe sattā āhāraṭṭhitikā. Dve lokā – nāmañca rūpañca. Tayo lokā –
tisso vedanā. Cattāro lokā – cattāro āhārā. Pañca lokā – pañcupādānakkhandhā. Cha lokā – cha

ajjhakkāni āyatanāni. Satta lokā – satta viññāṇaṭṭhitiyo. Aṭṭha lokā – aṭṭha lokadhammā. Nava lokā – nava sattāvāsā. Dasa lokā – dasāyatanāni. Dvādasa lokā – dvādasāyatanāni. Aṭṭhārasa lokā – aṭṭhārasa dhātuyo. **Vajjanti** sabbe kilesā vajjaṃ, sabbe duccharitā vajjaṃ, sabbe abhisankhārā vajjaṃ, sabbe bhavagāmikammā vajjaṃ. Iti imasmiṃca loke imasmiṃca vaje tībā bhayasaññā paccupaṭṭhitā hoti, seyyathāpi ukkhittāsike vadhake. Imehi paññāsāya ākārehi imāni pañcindriyāni jānāti passati aññāti paṭivijjhāti, idaṃ tathāgatassa indriyaparopariyatte ñāṇa’nti (paṭi. ma. 1.112).

Uppaliniyanti uppalavane. Itaresupi eseva nayo. **Antonimuggaposīnīti** yāni aññānīpi padumāni antonimuggāneva posayanti. **Udakaṃ accuggamma ṭhitānīti** udakaṃ atikkamitvā ṭhitāni. Tattha yāni accuggamma ṭhitāni, tāni sūriyasmisamphassaṃ āgamayamānāni ṭhitāni ajja pupphanakāni. Yāni samodakaṃ ṭhitāni, tāni sve pupphanakāni. Yāni udakānuggatāni antoudakaposīni, tāni tatiyadivase pupphanakāni. Udakā pana anuggatāni aññānīpi sarojauppalādīni nāma atthi, yāni neva pupphissanti, macchakacchapabhakkhāneva bhavissanti, tāni pālīṃ nārūlāhāni. Āharitvā pana dīpetabbānīti dīpitāni. Yatheva hi tāni catubbidhāni pupphāni, evameva ugghaṭṭitaññū, vipaṇcītaññū, neyyo, padaparamoti cattāro puggalā. Tattha yassa puggalassa saha udāhaṭṭavelāya dhammābhisamayo hoti, ayaṃ vuccati puggalo **ugghaṭṭitaññū**. Yassa puggalassa sañkhittena bhāsītassa vitthārena atthe vibhājiyamāne dhammābhisamayo hoti, ayaṃ vuccati puggalo **vipaṇcītaññū**. Yassa puggalassa uddesato paripucchato yonisomanasikaroto kalyāṇamitte sevato bhajato payirupāsato anupubbena dhammābhisamayo hoti, ayaṃ vuccati puggalo **neyyo**. Yassa puggalassa bahumpi suṇato bahumpi bhaṇato bahumpi gaṇhato bahumpi dhārayato bahumpi vācayato na tāya jātiyā dhammābhisamayo hoti, ayaṃ vuccati puggalo **padaparamo** (pu. pa. 148, 149, 150, 151).

Tattha bhagavā uppalavanādisadisam dasasahassilokadhātum olokento – ‘ajja pupphanakāni viya ugghaṭṭitaññū, sve pupphanakāni viya vipaṇcītaññū, tatiyadivase pupphanakāni viya neyyo, macchakacchapabhakkhāni viya padaparamo’ ti addasa. Passanto ca – ‘ettakā apparajakkhā, ettakā mahārajakkhā. Tatrāpi ettakā ugghaṭṭitaññū’ ti evaṃ sabbākārato addasa. Tattha tiṇṇaṃ puggalānaṃ imasmiṃyeva attabhāve bhagavato dhammadesanā atthaṃ sādheti, padaparamānaṃ anāgate vāsantthāya hoti.

Atha bhagavā imesaṃ catunnaṃ puggalānaṃ atthāvahaṃ dhammadesanaṃ viditvā desetukamyataṃ uppādetvā puna te sabbesupi tīsu bhavesu sabbe satte bhābbābhābbavasena dve koṭṭhāse akāsi. Ye sandhāya vuttaṃ – ‘ye te sattā kammāvaraṇena samannāgatā, vipākāvaraṇena samannāgatā, kilesāvaraṇena samannāgatā, assaddhā acchandikā duppaññā abhābbā niyāmaṃ okkamitum kusalesu dhammesu sammattaṃ, ime te sattā abhābbā. Katame sattā bhābbā? Ye te sattā na kammāvaraṇena... pe...ime te sattā bhābbā’ ti (vibha. 827; paṭi. ma. 1.114).

Tattha sabbepi abhābbapuggale pahāya bhābbapuggaleyeva ñāṇena pariggahetvā – ‘ettakā rāgacaritā, ettakā dosamohavitakkasaddhābuddhīcaritā’ ti cha koṭṭhāse akāsi. Evaṃ katvā – ‘dhammaṃ desessāmī’ ti cintesi. Brahmā taṃ ñatvā somanassajāto bhagavantaṃ gāthāhi ajjhabhāsi. Idaṃ sandhāya – ‘atha kho so, bhikkhave, mahābrahmā’ tiādi vuttaṃ.

70. Tattha **ajjhabhāsīti** adhiabhāsi, adhikicca ārabba abhāsīti attho.

Sele yathā pabbatamuddhaniṭṭhitoti selamaye ekagghane pabbatamuddhani yathāṭṭhitova, na hi tattha ṭhitassa dassanattaṃ gīvukkhipanapasāraṇādīkiccaṃ atthi. **Tathūpamanti** tappaṭibhāgaṃ selapabbatūpamaṃ. Ayaṃ panettha sañkhepattho, yathā selapabbatamuddhani yathāṭṭhitova cakkhumā puriso samantato janataṃ passeyya, tathā tvampi sumedha, sundarapaññasabbāññāññāna samantacakkhu bhagavā dhammamayaṃ paññāmayāṃ pāsādamāruyha sayāṃ apetasoko sokāvatiṇṇaṃ jātijarābhībhūtaṃ janataṃ apekkhassu, upadhāraya upaparikkha.

Ayamettha adhippāyo – yathā hi pabbatapāde samantā mahantaṃ khettaṃ katvā tattha kedārapālīsu

kuṭīkāyo katvā rattim aggim jāleyyum. Caturaṅgasamannāgatañca andhakāraṃ assa. Athassa pabbatassa matthake ṭhatvā cakkhumato purisassa bhūmim olokayato neva khettaṃ, na kedārapāḷiyo, na kuṭiyo, na tattha sayitamanussā paññāyeyyum, kuṭīkāsu pana aggijālamattameva paññāyeyya. Evaṃ dhammapāsādamāruya sattanikāyaṃ olokayato tathāgatassa ye te akatakalyāṇā sattā, te ekavihāre dakkhiṇajāṇupasse nisinnāpi buddhacakkhussa āpāthaṃ nāgacchanti, rattim khittasārā viya honti. Ye pana katakalyāṇā veneyyapuggalā, te tassa dūre ṭhitāpi āpāthaṃ āgacchanti, so aggi viya himavantapabbato viya ca. Vuttampi cetam –

“Dūre santo pakāseti, himavantova pabbato;
Asantettha na dissanti, rattim khittā yathā sarā”ti. (dha. pa. 304);

Uṭṭhehīti bhagavato dhammadesanatthaṃ cārikacaraṇaṃ yācanto bhaṇati. **Vīrātī**ādīsu bhagavā vīriyavantatāya **vīro**, devaputtamaccukilesamārānaṃ vijitattā **vijitasāṅgāmo**, jātikantarādīnittharaṇatthāya veneyyasatthavāhanasamatthātāya **satthavāho**, kāmaccchandaiṇassa abhāvato **aṇaṇoti** veditabbo.

71. Apārutāti vivaṭā. **Amatassa dvārāti** ariyamaggo. So hi amatasankhātassa nibbānassa dvāraṃ. So mayā vivarivā ṭhapitoti dasseti. **Pamuñcantu saddhanti** sabbe attano saddhaṃ pamuñcantu vissajjentu. Pacchimapadadvaye ayamatto, ahañhi attano paguṇaṃ suppvattitampi imaṃ paṇītaṃ uttamaṃ dhammaṃ kāyavācākīlamathasaññī hutvā na bhāsim, idāni pana sabbe janā saddhābhājanam upanentu, pūressāmi tesam sankappanti.

Aggasāvakayugavaṇṇanā

73. Bodhirukkhamūleti bodhirukkhasa avidūre ajapālanigrodhe antarahitoti attho. **Kheme migadāyeti** isipatanaṃ tena samayena khemaṃ nāma uyyānaṃ hoti, migānaṃ pana abhayavāsathāya dinnattā migadāyoti vuccati. Tam sandhāya vuttaṃ – “kheme migadāye”ti. Yathā ca vipassī bhagavā, evaṃ aññepi buddhā paṭhamaṃ dhammadesanatthāya gacchantā ākāsenā gantvā tattheva otaranti. Amhākaṃ pana bhagavā upakassa ājīvākassa upanissayaṃ disvā – “upako imaṃ addhānaṃ paṭipanno, so maṃ disvā sallapitvā gamissati. Atha puna nibbindanto āgamma arahattaṃ sacchikarissati”ti ṇatvā aṭṭhārasayojanamaggaṃ padasāva agamāsi. **Dāyapālaṃ āmantesi**ti disvāva punappunaṃ oloketvā – “ayyo no, bhante, āgato”ti vatvā upagataṃ āmantesi.

75-6. Anupubbiṃ kathanti dānakathaṃ, dānānantaraṃ sīlaṃ, sīlānantaraṃ saggam, saggānantaraṃ magganti evaṃ anupaṭipāṭīkathaṃ kathesi. Tattha **dānakathanti** idaṃ dānaṃ nāma sukhānaṃ nidānaṃ, sampattīnaṃ mūlaṃ, bhogānaṃ paṭiṭṭhā, visamagatassa tānaṃ leṇaṃ gati parāyaṇaṃ, idhalokaparalokesu dānasadiso avassayo paṭiṭṭhā ārammaṇaṃ tānaṃ leṇaṃ gati parāyaṇaṃ natthi. Idañhi avassayaṭṭhena ratanamayasīhāsanadisam, paṭiṭṭhānaṭṭhena mahāpathavīsadisam, ārammaṇaṭṭhena ālambanarajjusadisam. Idañhi dukkhanittharaṇaṭṭhena nāvā, samassāsanaṭṭhena saṅgāmasūro, bhayaparitāṇaṭṭhena susānkhatanagaraṃ, maccheramalādīhi anupalittaṭṭhena padumaṃ, tesam nidhanaṭṭhena aggi, durāsadaṭṭhena āsīviso, asantāsanaṭṭhena sīho, balavantaṭṭhena hatthī, abhimaṅgalasammataṭṭhena setausabho, khemantabhūmisampāpanaṭṭhena valāhakaassarājā. Dānañhi loka sakkasampattiṃ māsasampattiṃ brahmasampattiṃ cakkavattisampattiṃ sāvakaṃpāramiñānaṃ paccekabodhiñānaṃ abhisambodhiñānaṃ detīti evamādidānaguṇapaṭisaṃyuttaṃ kathaṃ.

Yasmā pana dānaṃ dadanto sīlaṃ samādātuṃ sakkoti, tasmā tadanantaraṃ sīlakathaṃ kathesi. **Sīlakathanti** sīlaṃ nāmetaṃ avassayo paṭiṭṭhā ārammaṇaṃ tānaṃ leṇaṃ gati parāyaṇaṃ. Idhalokaparalokasampattīnañhi sīlasadiso avassayo paṭiṭṭhā ārammaṇaṃ tānaṃ leṇaṃ gati parāyaṇaṃ natthi, sīlasadiso alaṅkāro natthi, sīlapupphasadisam pupphaṃ natthi, sīlagandhasadiso gandho natthi, sīlālaṅkārena hi alaṅkataṃ sīlakusumapiḷandhanaṃ sīlagandhānulittaṃ sadevakopi loko olokeno tittim na gacchatīti evamādisīlaguṇapaṭisaṃyuttaṃ kathaṃ.

Idaṃ pana sīlaṃ nissāya ayaṃ saggo labbhatīti dassetuṃ sīlānantaraṃ saggakathaṃ kathesi. **Saggakathanti** ayaṃ saggo nāma iṭṭho kanto manāpo, niccamettha kīlā, niccaṃ sampattiyo labbhanti, cātumahārājikā devā navutivassasatasahassāni dibbasukhaṃ dibbasampattiṃ paṭilabhanti, tāvatimsā tisso ca vassakoṭṭiyo saṭṭhi ca vassasatasahassānīti evamādisaggagunaṇapaṭisaṃyuttaṃ kathaṃ. Saggasampattiṃ kathayantānaṃhi buddhānaṃ mukhaṃ nappahoti. Vuttampi cetam – “anekapariyāyena kho ahaṃ, bhikkhave, saggakathaṃ katheyya”ntiādi.

Evam saggakathāya palobhetvā puna hatthiṃ alaṅkaritvā tassa soṇḍaṃ chindanto viya – “ayampi saggo anicco addhuvo, na ettha chandarāgo kātabbo”ti dassanatthaṃ – “appassādā kāmā bahudukkhā bahupāyāsā, ādīnavo ettha bhiyyo”tiādīnā (ma. ni. 1.235; 2.42) nayena kāmānaṃ ādīnavaṃ okāraṃ saṃkilesaṃ kathesi. Tattha **ādīnavoti** doso. **Okāro**ti avakāro lāmakabhāvo. **Samkilesoti** tehi sattānaṃ saṃsāre saṃkilissaṃ. Yathāha – “kilissanti vata bho sattā”ti (ma. ni. 2.351). Evam kāmādīnavena tejjatvā **nekkhamme ānisaṃsaṃ pakāsesi**, pabbajjāya guṇaṃ pakāsesīti attho. Sesam ambaṭṭhasuttavaṇṇanāyaṃ vuttanayañceva uttānatthañca.

77. Alatthunti kathaṃ alatthum? Ehibhikkhubhāvena. Bhagavā kira tesam iddhiṃ apattacīvarassūpanissayaṃ olokeno anekāsu jātīsu cīvaradānādīni disvā **etha bhikkhavoti**ādīmāha. Te tāvadeva bhaṇḍū kāsāyavasanaṃ aṭṭhahi bhikkhuparikkhārehi sarīrapaṭimukkeheva vassasatikattherā viya bhagavantaṃ namassamānāva nisīdiṃsu.

Sandassesītiādīsu idhalokatthaṃ sandassesī, paralokatthaṃ sandassesī. Idhalokatthaṃ dassento aniccanti dassesi, dukkhanti dassesi, anattāti dassesi, khandhe dassesi, dhātuyo dassesi, āyatanāni dassesi, paṭiccasamuppādaṃ dassesi, rūpakkhandhassa udayaṃ dassento pañca lakkhaṇāni dassesi, tathā vedanākkhandhādīnaṃ, tathā vayaṃ dassentopi udayabbayavasena paññāsālakkhāṇāni dassesi, paralokatthaṃ dassento nirayaṃ dassesi, tiracchānayoṇiṃ, pettivisaṃsaṃ, asurakāyaṃ, tiṇṇaṃ kusalānaṃ vipākaṃ, channaṃ devalokānaṃ, navannaṃ brahmalokānaṃ sampattiṃ dassesi.

Samādapesīti catupārisuddhisīlaterasadhutaṅgadasakathāvatthuādike kalyāṇadhamme gaṇhāpesi.

Samuttejesīti suṭṭhu uttejesi, abhussāhesi. Idhalokatthañceva paralokatthañca tāsetvā tāsetvā adhigataṃ viya katvā kathesi. Dvattiṃsakamma kāraṇapañcaviṣatimahābhayappabhedaṃhi idhalokatthaṃ buddhe bhagavati tāsetvā tāsetvā kathayante pacchābāhaṃ, gāḷhabandhanaṃ bandhitvā cātumahāpathe pahārasatena tāletvā dakkhiṇadvārena niyyamāno viya āghātanabhaṇḍikāya ṭhapitasīso viya sūle uttāsito viya mattahatthinā maddiyamāno viya ca saṃviggo hoti. Paralokatthañca kathayante nirayādīsu nibbatta viya devalokasampattiṃ anubhavamāno viya ca hoti.

Sampahaṃsesīti paṭiladdhaguṇena codesi, mahānisaṃsaṃ katvā kathesīti attho.

Saṅkhārānaṃ ādīnavanti heṭṭhā paṭhamamaggādhigamatthaṃ kāmānaṃ ādīnavaṃ kathesi, idha pana uparimaggādhigamatthaṃ – “aniccā, bhikkhave, saṅkhārā addhuvā anassāsikā, yāvañcidaṃ, bhikkhave, alameva sabbasāṅkhāresu nibbindituṃ alaṃ virajjituṃ alaṃ vimuccitu”ntiādīnā (a. ni. 7.66; sam. ni. 2.134) nayena saṅkhārānaṃ ādīnavañca lāmakabhāvañca tappaccayañca kilamathaṃ pakāsesi. Yathā ca tattha nekkhamme, evamidha – “santamidaṃ, bhikkhave, nibbānaṃ nāma paṇītaṃ tāṇaṃ leṇa”ntiādīnā nayena nibbāne ānisaṃsaṃ pakāsesi.

Mahājanakāyapabbajjāvaṇṇanā

78. Mahājanakāyoti tesameveva dvinnāṃ kumārānaṃ upaṭṭhākajanakāyoti.

80. Bhagavantaṃ saraṇaṃ gacchāma, dhammañcāti saṅghassa aparipuṇṇattā dnevācīkameva saraṇamagamaṃsu.

81. Alatthunti pubbe vuttanayeneva ehibhikkhubhāveneveva alatthum. Ito anantare pabbajitavārepi eseve nayo.

Cārikāanujānanaṅṅaṅṅā

85. Parivittakko udapādīti kadā udapādi? Sambodhito satta saṃvaccharāni satta māse satta divase atikkamitvā udapādi. Bhagavā kira pitusaṅgahaṃ karonto vihāsi. Rājāpi cintesi – “mayhaṃ jeṭṭhaputto nikkhamitvā buddho jāto, dutiyaputto me nikkhamitvā aggasāvako jāto, purohitaputto dutiyaaggasāvako, ime ca avasesā bhikkhū gihikālepi mayhaṃ puttameva parivāretvā vicariṃsu. Ime sabbe idānīpi mayhaṃyeva bhāro, ahameva ca ne catūhi paccayehi upaṭṭhahissāmi, aññesaṃ okāsaṃ na dassāmi”ti vihāradvārakoṭṭhakato paṭṭhāya yāva rājagehadvārā ubhayato khadirapākāraṃ kārapetvā kilañjehi chādāpetvā vatthehi paṭicchādāpetvā upari ca chādāpetvā suvaṇṇatāraṅkavacittam samolambitatālakkhandhamattaṃ vividhapupphadānavitānaṃ kārapetvā heṭṭhā bhūmiyaṃ cittattharaṅehi santhārapetvā anto ubhosu passesu mālāvaccake puṇṇaghaṭe, sakalamaggavāsathāya ca gandhantare pupphāni pupphantare gandhe ca ṭhapāpetvā bhagavato kālaṃ ārocāpesi.

Bhagavā bhikkhusaṅghaparivuto antosaṅgiyāva rājagehamgantvā bhattakiccaṃ katvā vihāraṃ paccāgacchati. Añño koci daṭṭhumpi na labhati, kuto pana bhikkhaṃ vā dātuṃ, pūjaṃ vā kātuṃ, dhammaṃ vā sotuṃ. Nāgarā cintesuṃ – “ajja satthu loke uppannassa sattamāsādhikāni sattaṃsaṃvaccharāni, mayaṅca daṭṭhumpi na labhāma, pageva bhikkhaṃ vā dātuṃ, pūjaṃ vā kātuṃ, dhammaṃ vā sotuṃ. Rājā – ‘mayhameva buddho, mayhameva dhammo, mayhameva saṅgho’ti mamāyitvā sayameva upaṭṭhahi. Satthā ca uppajjamaṅno sadevakassa lokassa atthāya hitāya uppanno. Na hi raññoyeva nirayo uṅho assa, aññesaṃ nīluppalavanasadiso. Tasmā rājānaṃ vadāma. Sace no satthāraṃ deti, iccetaṃ kusalaṃ. No ce deti, raññā saddhiṃ yujjhivāpi saṅghaṃ gahetvā dānādīni puññāni karoma. Na sakkā kho pana suddhanāgareheva evaṃ kātuṃ, ekaṃ jeṭṭhapurisampi gaṅhāmā”ti.

Te senāpatiṃ upasaṅkamitvā tassetamatthaṃ ārocetvā – “sāmi, kiṃ amhākaṃ pakkho hosi, udāhu rañño”ti āhaṃsu. So – “ahaṃ tumhākaṃ pakkho homi, api ca kho pana paṭhamadivaso mayhaṃ dātabbo”ti. Te sampaṭicchīṃsu. So rājānaṃ upasaṅkamitvā – “nāgarā, deva, tumhākaṃ kupitā”ti āha. Kimatthaṃ tātāti? Satthāraṃ kira tumheveva upaṭṭhahatha, amhe na labhāmāti. Sace idānīpi labhanti, na kuppanti, alabhantā tumhehi saddhiṃ yujjhītukāmā devāti. Yujjhāmi, tāta, nāhaṃ bhikkhusaṅghaṃ demīti. Deva tumhākaṃ dāsā tumhehi saddhiṃ yujjhāmāti vadanti, tumhe kaṃ gaṅhitvā yujjhissathāti? Nanu tvaṃ senāpatiṃ? Nāgarehi vinā na samattho ahaṃ devāti. Tato rājā – “balavanto nāgarā, senāpatiṃ tesaññeva pakkho”ti ñatvā “aññānīpi sattaṃsaṃvaccharāni mayhaṃ bhikkhusaṅghaṃ dadantū”ti āha. Nāgarā na sampaṭicchīṃsu. Rājā – “cha vassāni, paṅca, cattāri, tīni, dve, ekavassa”nti hāpesi. Evaṃ hāpentepi na sampaṭicchīṃsu. Aññe satta divase yāci. Nāgarā – “atikakkaḷaṃ dāni raññā saddhiṃ kātuṃ na vaṭṭatī”ti anujāniṃsu.

Rājā sattaṃsaṃvaccharānaṃ sattannaṃ saṃvaccharānaṃ sajjitaṃ dānamukhaṃ sattannaṃeva divasaṅgaṃ vissajjetvā cha divase kesaṅci apassantānaṃyeva dānaṃ datvā sattame divase nāgare pakkosāpetvā – “sakkhissatha, tāta, evarūpaṃ dānaṃ dātu”nti āha. Tepi – “nanu amheveva nissāya taṃ devassa uppanna”nti vatvā – “sakkhissāmā”ti āhaṃsu. Rājā piṭṭhihatthena assūni puñchamaṅno bhagavantaṃ vanditvā – “bhante, ahaṃ aṭṭhasaṭṭhibhikkhusatasahassaṃ aññassa vāraṃ akatvā yāvajīvaṃ catūhi paccayehi upaṭṭhahissāmīti cintesiṃ. Nāgarā na dāni me anuññātā, nāgarā hi ‘mayhaṃ dānaṃ dātuṃ na labhāmā’ti kuppanti. Bhagavā sve paṭṭhāya tesāṃ anuggahaṃ karoṭhā”ti āha.

Atha dutiyadivase senāpati mahādānaṃ sajjetvā – “ajja yathā añño koci ekabhikkhampi na deti, evaṃ rakkhathā”ti samantā purise ṭhapesi. Taṃ divasaṃ seṭṭhibhariyā rodamaṅnā dhītaraṃ āha – “sace, amma, tava pitā jīveyya, ajjāhaṃ paṭhamāṃ dasabalaṃ bhojeyya”nti. Sā taṃ āha – “amma, mā cintayi, ahaṃ tathā karissāmi yathā buddhappamukho bhikkhusaṅgho paṭhamāṃ amhākaṃ bhikkhaṃ paribhuñjissatī”ti. Tato satahassagghanikāya suvaṇṇapātiyā nirudakapāyāsassa pūretvā sappimadhusakkarādīhi abhisakkaritvā aññāya pātiyā paṭikujiṭvā taṃ sumanamālāguḷehi parikkhipitvā

mālāguḷasadisam katvā bhagavato gāmaṃ pavisanavelāya sayameva ukkhipitvā dāsigaṇaparivutā nagarā nikkhami. Antarāmagge senāpatiupaṭṭhākā – “amma, mā ito agamā”ti vadanti. Mahāpuñña nāma manāpakathā honti, na ca tesam punappunam bhaṇantānaṃ kathā paṭikkhipitum sakkā hoti. Sā – “cūḷapitā mahāpitā mātulā kissa tumhe gantum na dethā”ti āha. Senāpatinā – “aññassa kassaci khādanīyabhojanīyaṃ dātuṃ mā dethā”ti ṭhapitamha ammāti. Kiṃ pana me hatthe khādanīyaṃ bhojanīyaṃ passathāti? Mālāguḷam passāmāti. Kiṃ tumhākaṃ senāpati mālāguḷapūjampi kātuṃ na detīti? Deti, ammāti. Tena hi, apetha, apethāti bhagavantam upasaṅkamtivā mālāguḷam gaṇhāpetha bhagavāti āha. Bhagavā ekaṃ senāpatissupaṭṭhākam oloketvā mālāguḷam gaṇhāpesi. Sā bhagavantam vanditvā – “bhagavā, bhavābhavē nibbattiyam me sati paritassanajīvitam nāma mā hotu, ayam sumanamālā viya nibbattanibbattaṭṭhāne piyāva homi, nāmena ca sumanā yevā”ti patthanam katvā satthārā – “sukhinī hohi”ti vuttā vanditvā padakkhiṇam katvā pakkāmi.

Bhagavā senāpatissa geham gantvā paññattāsane nisīdi. Senāpati yāguṃ gahetvā upagañchi, satthā pattam pidahi. Nisanno, bhante, bhikkhusaṅghoti. Atthi no eko antarā piṇḍapāto laddhoti. So mālam apanetvā piṇḍapātam addasa. Cūḷupaṭṭhāko āha – “sāmi, mālāti mam vatvā mātugāmo vañcesī”ti. Pāyāso bhagavantam ādim katvā sabbesam bhikkhūnam pahoti. Senāpatipi attano deyyadhammam adāsi. Satthā bhattakiccam katvā maṅgalam vatvā pakkāmi. Senāpati – “kā nāma sā piṇḍapātamadāsī”ti pucchi. Seṭṭhidhītā, sāmīti. Sappañña sā itthi, evarūpāya ghare vasantiyā purisassa saggasampatti nāma na dullabhāti tam ānetvā jeṭṭhikaṭṭhāne ṭhapesi.

Punadivase nāgarā dānamadaṃsu, punadivase rājāti ekantarikāya dānam dātuṃ ārabhiṃsu. Rājāpi carapurise ṭhapetvā nāgarehi dinnadānato atirekataram deti, nāgarāpi tatheva katvā rañña dinnadānato atirekataram. Rājagehe nātakitthiyo daharasāmaṇere vadanti – “gaṇhatha, tātā, na gahapatikānam gattavattadhāsi puñchitvā bāḷadārakānam khelasīṅghāṇikādīdhovanahatthehi katam, sucim paṇitam kata”nti. Punadivase nāgarāpi dadamānā vadanti – “gaṇhatha, tātā, na nagaragāmanigamādisu saṅkaḍḍhitataṇḍulakhīradadhisappiādīhi, na aññesam jaṅghasīsapitthiādīni bhañjitvā āharāpīthehi katam, jātisappikhīradīhiyeva kata”nti. Evam sattu saṃvacchaesu sattu māsesu sattu divasesu ca atikkantesu atha bhagavato ayam vitakko udapādi. Tena vuttam – “sambodhito satta saṃvaccharāni satta māsaṇi satta divasaṇi atikkamtivā udapādi”ti.

87. Aññataro mahābrahmāti dhammadesanam āyācitabrahmāva.

89. Caturāsīti āvāsasahassānīti caturāsīti vihārasahassāni. Te sabbepi dvādasasahassabhikkhugaṇhanakā mahāvihārā abhayaḡiricetiyaḡabbatacittalapabbatamahāvihārasadisāva ahesum.

90. Khantī paramam tapoti adhvāsānakhantī nāma paramam tapo. **Titikkhāti** khantiyā eva vevacanam. Titikkhā saṅkhātā adhvāsānakhantī uttamam tapoti attho. **Nibbānam paramanti** sabbākārena pana nibbānam paramanti vadanti buddhā. **Na hi pabbajito parūpaghātī** yo adhvāsānakhantivirahitattā param upaghateti bādheti hiṃsati, so pabbajito nāma na hoti. Catutthapādo pana tasseva vevacanam. “Na hi pabbajito”ti etassa hi na samaṇo hotīti vevacanam. Parūpaghātīti etassa **param viheṭṭhayantoti** vevacanam. Atha vā **parūpaghātīti** silūpaghātī. Silaṇhi uttamattthena paranti vuccati. Yo ca samaṇo param yam kañci sattam viheṭṭhayanto parūpaghātī hoti, attano silam vināsako, so pabbajito nāma na hotīti attho. Athavā yo adhvāsānakhantiyā abhāvato parūpaghātī hoti, param antamaso ḡamsamakasampi sañcicca jīvitā voropeti, so na hi pabbajito. Kiṃ kāraṇā? Malassa apabbājittattā. “Pabbājayamattano malam, tasmā pabbajitoti vuccatī”ti (dha. pa. 388) idaṇhi pabbājitalakkhaṇam. Yopi na heva kho upaghateti, na māreti, api ca daṇḍādīhi viheṭṭheti, so param viheṭṭhayanto samaṇo na hoti. Kiṃ kāraṇā? Vihesāya asamittattā. “Samittattā hi pāpānam, samaṇoti pavuccatī”ti (dha. pa. 265) idaṇhi samaṇalakkhaṇam.

Dutiyagāthāya **sabbapāpassāti** sabbākusalassa. **Akaraṇanti** anuppādanam. **Kusalassāti** catubhūmikakusalassa. **Upasampadāti** paṭilābho. **Sacittapariyodapananti** attano cittajotanam, tam pana

arahattena hoti. Iti sīlasaṃvarena sabbapāpaṃ pahāya samathavipassanāhi kusalaṃ sampādetvā arahattaphalena cittaṃ pariyodāpetabbanti etaṃ buddhānaṃ sāsanaṃ ovādo anusitṭhī ti.

Tatiyagāthāya **anūpavādoti** vācāya kassaci anupavadanaṃ. **Anūpaghātoti** kāyena upaghātassa akaraṇaṃ. **Pātimokkheti** yaṃ taṃ paatimokkhaṃ, atipamokkhaṃ, uttamasīlaṃ, pāti vā agativisesehi mokkheti duggatibhayehi, yo vā naṃ pāti, taṃ mokkhetīti ‘‘pātimokkha’’nti vuccati. Tasmim pātimokkhe ca saṃvaro. **Mattaññutāti** paṭiggahaṇaparibhogavasena pamāṇaññutā. **Pantañca sayanāsananti** sayanāsanañca saṅghaṭṭanavirahitanti attho. Tattha dvīhiyeva paccayehi catupaccayasantoso dīpito hotīti veditabbo. **Etaṃ buddhāna sāsanaṃ** etaṃ parassa anupavadanaṃ anupaghātanaṃ pātimokkhasaṃvaro paṭiggahaṇaparibhogesu mattaññutā aṭṭhasamāpattivasi bhāvāya vivittasena sāsanañca buddhānaṃ sāsanaṃ ovādo anusitṭhīti. Imā pana sabbabuddhānaṃ pātimokkhuddesagāthā hotīti veditabbā.

Devatārocanavaṇṇanā

91. Ettāvata ca iminā vipassissa bhagavato apadānānusārena vitthārakathanena – ‘‘tathāgatassevesā, bhikkhave, dhammadhātu suppaṭividdhā’’ti evaṃ vuttāya dhammadhātuyā suppaṭividdhabhāvaṃ pakāsetvā idāni – ‘‘devatāpi tathāgatassa etamatthaṃ ārocesu’’nti vuttaṃ devatārocanaṃ pakāsetuṃ **ekamidāhanti**ādīmāha.

Tattha **subhagavaneti** evaṃnāmake vane. **Sālarājamūleti** vanappati jetṭhakassa mūle. **Kāmacchandaṃ virājetvāti** anāgāmimaggena mūlasamugghātavasena virājetvā. Yathā ca vipassissa, evaṃ sesabuddhānampi sāsane vutthabrahmacariyā devatā ārocayimṣu, pāli pana vipassissa ceva amhākañca bhagavato vasena āgatā.

Tattha attano sampattiyā na hāyanti, na vihāyantīti **avihā**. Na kañci sattaṃ tapantīti **atappā**. Sundaradassanā abhirūpā pāsādikāti **sudassā**. Suṭṭhu passantī, sundarametesam vā dassananti **sudassī**. Sabbeheva ca saguṇehi bhavasampattiyā ca jetṭhā, natthettha kaniṭṭhāti **akaniṭṭhā**.

Idha ṭhatvā bhāṇavārā samodhānetabbā. Imasmiñhi sutte vipassissa bhagavato apadānavasena tayo bhāṇavārā vuttā. Yathā ca vipassissa, evaṃ sikhīādīnampi apadānavasena vuttāva. Pāli pana saṅkhittā. Iti sattanāṃ buddhānaṃ vasena amhākaṃ bhagavatā ekavīsati bhāṇavārā kathitā. Tathā avihehi. Tathā atappehi. Tathā sudassehi. Tathā sudassīhi. Tathā akaniṭṭhehīti sabbampi chabbīsati bhāṇavārasataṃ hoti. Tepiṭake buddhavacane aññaṃ suttaṃ chabbīsati bhāṇavārasataparimāṇaṃ nāma natthi, suttantarājā nāma ayaṃ suttantoti veditabbo. Ito paraṃ anusandhidvayampi niyyātentō **iti kho bhikkhaveti**ādīmāha. Taṃ sabbam uttānamevāti.

Iti sumaṅgalavilāsiniyā dīghanikāyaṭṭhakathāyaṃ

Mahāpadānasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Mahānidānasuttavaṇṇanā

Nidānavaṇṇanā

95. Evaṃ me suttaṃ...pe... kurūsūti mahānidānasuttaṃ. Tatrāyaṃ anuttānapadavaṇṇanā. **Kurūsu viharatīti** kurū nāma jānapadino rājakumārā, tesam nivāso ekopi janapado ruḥhīsaddena ‘‘kurū’’ti vuccati. Tasmim kurūsu janapade. Aṭṭhakathācariyā panāhu – mandhātukāle tīsu dīpesu manussā ‘‘jambudīpo nāma buddhapacceka buddhamahāsāvaka cakkavattippabhutīnaṃ uttamamanussānaṃ uppattibhūmi uttamadīpo atiramaṇīyo’’ti sutvā raññā mandhātucakkavattinā cakkaratanaṃ purakkhatvā cattāro dīpe anusamāyāntena saddhim āgamamṣu. Tato rājā pariṇāyakarātanaṃ pucchi – ‘‘atthi nu kho

gocaragāmaṃ katvā. Tasmā evamettha attho veditabbo – “kurūsu viharati kammāsadhammaṃ nāma kurūnaṃ nigamo, taṃ gocaragāmaṃ katvā”ti.

Āyasmāti piyavacanametāṃ, gāravavacanametāṃ. **Ānandoti** tassa therassa nāmaṃ. **Ekamantanti** bhāvanapūṃsakaniddeso – “visamaṃ candimasūriyā parivattanti”tiādīsu (a. ni. 4.70) viya. Tasmā yathā nisinno ekamantaṃ nisinno hoti, tathā nisīdīti evamettha attho daṭṭhabbo. Bhummatthe vā etaṃ upayogavacanaṃ **nisīdīti** upāvisi. Paṇḍitā hi garuṭṭhāniyaṃ upasaṅkamitvā āsanakusalatāya ekamantaṃ nisīdanti. Ayañca tesāṃ aññataro, tasmā ekamantaṃ nisīdi.

Kathaṃ nisinno kho pana ekamantaṃ nisinno hotīti? Cha nisajjadose vajjetvā. Seyyathidaṃ – atidūraṃ, accāsannaṃ, uparivātaṃ, unnatappadesaṃ, atisammukhaṃ, atipacchāti. Atidūre nisinno hi sace kathetukāmo hoti, uccāsaddena kathetabbaṃ hoti. Accāsanne nisinno saṅghaṭṭanaṃ karotī. Uparivāte nisinno sarīragandhena bādhati. Unnatappadeso nisinno agāraṃ pakāseti. Atisammukhā nisinno sace daṭṭhukāmo hoti, cakkhunā cakkhuṃ āhacca daṭṭhabbaṃ hoti. Atipacchā nisinno sace daṭṭhukāmo hoti, gīvaṃ parivattetvā daṭṭhabbaṃ hoti. Tasmā ayampi tikkhattuṃ bhagavantaṃ padakkhiṇaṃ katvā sakkaccaṃ vanditvā ete cha nisajjadose vajjetvā dakkhiṇajāṇumaṅḍalassa abhimukhaṭṭhāne chabbaṇṇānaṃ buddharasmīnaṃ anto pavisitvā pasannaalākhārasaṃ vigāhanto viya suvaṇṇapaṭaṃ pārupanto viya rattuppalamālāvitānamajjhaṃ pavisanto viya ca dhammaḥaṇḍāgāriko āyasmā ānando nisīdi. Tena vuttaṃ – “ekamantaṃ nisīdī”ti.

Kāya pana velāya, kena kāraṇena ayamāyasmā bhagavantaṃ upasaṅkamantoti? Sāyanhavelāyaṃ paccayākārapañhapucchanakāraṇena. Taṃ divasaṃ kirāyamāyasmā kulasaṅghatthāya gharadvāre gharadvāre sahasabhaṇḍikaṃ nikkhipanto viya kammāsadhammagāmaṃ piṇḍāya caritvā piṇḍapātaṭṭhikānto satthu vattaṃ dassetvā satthari gandhakuṭṭiṃ pavitṭhe satthāraṃ vanditvā attano divāṭṭhānaṃ gantvā antevāsikesu vattaṃ dassetvā paṭikkantesu divāṭṭhānaṃ paṭisammajjitvā cammakkaṇḍaṃ paññāpetvā udakatumbato udakaṃ gahetvā udakena hatthapāde sītale katvā pallaṅkaṃ ābhujitvā nisinno sotāpattiphalasamāpattiṃ samāpajji. Atha paricchinnakālavasena samāpattito utṭhāya paccayākāre ñānaṃ otāresi. So – “avijjāpaccayā saṅkhārā”tiādito paṭṭhāya antaṃ, antato paṭṭhāya ādiṃ, ubhayantaṃ paṭṭhāya majjhaṃ, majjhato paṭṭhāya ubho ante pāpento tikkhattuṃ dvādasapadaṃ paccayākāraṃ sammasi. Tassevaṃ sammasantassa paccayākāro vibhūto hutvā uttānakuttānako viya upaṭṭhāsi.

Tato cintesi – “ayaṃ paccayākāro sabbabuddhehi – ‘gambhīro ceva gambhīrāvabhāso cā’ti kathito, mayhaṃ kho pana padesaññe ṭhitassa sāvakaṃ sato uttāno vibhūto pākaṭo hutvā upaṭṭhāti, mayhaṃyeva nu kho esa uttānako hutvā upaṭṭhāti, udāhu aññesampi”ti? Athassa etadahosi – “handāhaṃ imaṃ pañhaṃ gahetvā bhagavantaṃ pucchāmi, addhā me bhagavā imaṃ atthupattiṃ katvā sālindaṃ sineruṃ ukkhipanto viya ekaṃ suttantaṃ kathetvā dassessati. Buddhānañhi vinayapaññattiṃ, bhummantaraṃ, paccayākāraṃ, samayantaranti imāni cattāri ṭhānāni patvā gajjitaṃ mahantaṃ hoti, ñānaṃ anupavisati, buddhaññassa mahantabhāvo paññāyati, desanā gambhīrā hoti tilakkhaṇabbhāhatā suññatapaṭisaṃyuttā”ti.

So kiñcāpi pakatīyāva ekadivase satavārampi sahasavārampi bhagavantaṃ upasaṅkamanto na ahetuakāraṇena upasaṅkamati, taṃ divasaṃ pana imaṃ pañhaṃ gahetvā – “imaṃ buddhagandhahatthiṃ āpajja ñāṇakoñcanādaṃ sossāmi, buddhasīhaṃ āpajja ñāṇasīhanādaṃ sossāmi, buddhasindhavaṃ āpajja ñāṇapadavikkamaṃ passissāmi”ti cintetvā divāṭṭhānā utṭhāya cammakkaṇḍaṃ papphotetvā ādāya sāyanhasamaye bhagavantaṃ upasaṅkami. Tena vuttaṃ – “sāyanhavelāyaṃ paccayākārapañhapucchanakāraṇena upasaṅkamanto”ti.

Yāva gambhīroti ettha yāvasaddo pamāṇātikame, atikkamma pamāṇaṃ gambhīro, atigambhīroti attho. **Gambhīrāvabhāso**ti gambhīrova hutvā avabhāseti, dissatīti attho. Ekañhi uttānameva gambhīrāvabhāsaṃ hoti pūtipaṇḍādivasena kālavaṇṇapurāṇaudakaṃ viya. Tañhi jāṇuppanānampi sataporisaṃ viya dissati. Ekaṃ gambhīraṃ uttānāvabhāsaṃ hoti maṇigaṅgāya vippasannaudakaṃ viya.

Tañhi sataporisampi jāṇupamāṇaṃ viya khāyati. Ekaṃ uttānaṃ uttānāvabhāsaṃ hoti cāṭiādīsu udakaṃ viya. Ekaṃ gambhīraṃ gambhīrāvabhāsaṃ hoti sinerupādakamahāsamudde udakaṃ viya. Evaṃ udakameva cattāri nāmāni labhati. Paṭiccasamuppāde panetaṃ natthi. Ayañhi gambhīro ceva gambhīrāvabhāso cāti ekameva nāmaṃ labhati. Evarūpo samānopi atha ca pana me uttānakuttānako viya khāyati, yadidaṃ acchariyaṃ, bhante, abbhutaṃ bhanteti. Evaṃ attano vimhayaṃ pakāsento pañhaṃ pucchitvā tuṇhībhūto nisīdi.

Bhagavā tassa vacanaṃ sutvā – ‘‘ānando bhavaggaggahaṇāya hatthaṃ pasārento viya, sineruṃ chinditvā miñjaṃ nīharituṃ vāyamamāno viya, vinā nāvāya mahāsamuddaṃ taritukāmo viya, pathaviṃ parivattetvā pathavojaṃ gahetuṃ vāyamamāno viya buddhavisayapañhaṃ attano uttānaṃ vadati. Handassa gambhīrabhāvaṃ ācikkhissāmī’’ti cintetvā **mā hevanti**ādīmāha.

Tattha **mā hevanti** ha-kāro nipātamattaṃ. Evaṃ mā bhaṇṭi attho. Mā hevanti ca idaṃ vacanaṃ bhagavā āyasmantaṃ ānandaṃ ussādentopi bhaṇati apasādentopi.

Ussādanāvaṇṇanā

Tattha ussādento – ānanda, tvaṃ mahāpañño visadañño, tena te gambhīropi paṭiccasamuppādo uttānako viya khāyati. Aññesaṃ panesa uttānakoti na sallakkhetabbo, gambhīroyeva ca gambhīrāvabhāso ca. Tattha catasso upamā vadanti. Chamāse subhojanarasapuṭṭhassa kira katayogassa mahāmallassa samajjasamaye katamallapāsāṇaparicayassa yuddhabhūmiṃ gacchantassa antarā mallapāsāṇaṃ dassesuṃ, so – kiṃ etanti āha. Mallapāsāṇoti. Āharatha nanti. Ukkhipituṃ na sakkomāti vutte sayam gantvā kuhiṃ imassa bhāriyaṭṭhānanti vatvā dvīhi hatthehi dve pāsāṇe ukkhipitvā kīḷaguḷe viya khipitvā agamāsi. Tattha mallassa mallapāsāṇo lahukopi na aññesaṃ lahukoti vattabbo. Chamāse subhojanarasapuṭṭho mallo viya hi kappasatasahassaṃ abhinīhārasampanno āyasmā ānando, yathā mallassa mahābalatāya mallapāsāṇo lahuko, evaṃ therassa mahāpaññatāya paṭiccasamuppādo uttāno, so aññesaṃ uttānoti na vattabbo.

Mahāsamudde ca timināma maccho dviyojanasatiko timiṅgalo tiyojanasatiko, timipiṅgalo catuyojanasatiko timirapiṅgalo pañcayojanasatiko, ānando timinando ajjhāroho mahātimīti ime cattāro yojanasahassikā. Tattha timirapiṅgaleneva dīpenti. Tassa kira dakkhiṇakaṇṇaṃ cālentassa pañcayojanasate padese udakaṃ calati. Tathā vāmakāṇṇaṃ. Tathā naṅguṭṭhaṃ, tathā sīsaṃ. Dve pana kaṇṇe cāletvā naṅguṭṭhena udakaṃ paharivā sīsaṃ aparāparaṃ katvā kīḷituṃ āraddhassa sattaṭṭhajojanasate padese bhājane pakkhipitvā uddhane āropitaṃ viya udakaṃ pakkuthati, tiyojanasatamate padese udakaṃ piṭṭhiṃ chādetuṃ na sakkoti. So evaṃ vadeyya – ‘‘ayaṃ mahāsamuddo gambhīro gambhīroti vadanti kutassa gambhīratā, mayaṃ piṭṭhipaṭicchādanamattampi udakaṃ na labhāmā’’ti. Tattha kāyupapannassa timirapiṅgalassa mahāsamuddo uttānoti, aññesaṃ khuddakamacchānaṃ uttānoti na vattabbo, evameva ñāṇupapannassa therassa paṭiccasamuppādo uttānoti, aññesampi uttānoti na vattabbo.

Supaṇṇarājā ca diyaddhajojanasatiko, tassa dakkhiṇapakko paññāsayojaniko hoti tathā vāmapakko, piñchavaṭṭi saṭṭhiyojanikā, gīvā tiṃsayojanikā, mukhaṃ navayojanaṃ, pādā dvādasayojanikā. Tasmim supaṇṇavātaṃ dassetuṃ āraddhe sattaṭṭhajojanasataṃ ṭhānaṃ nappahoti. So evaṃ vadeyya – ‘‘ayaṃ ākāso ananto anantoti vadanti, kutassa anantatā, mayaṃ pakkhavāṭappasāraṇokāsampi na labhāmā’’ti. Tattha kāyupapannassa supaṇṇarañño ākāso parittoti, aññesaṃ khuddakapakkhīnaṃ parittoti na vattabbo, evameva ñāṇupapannassa therassa paṭiccasamuppādo uttānoti, aññesampi uttānoti na vattabbo.

Rāhu asurindo pana pādantato yāva kesantā yojanānaṃ cattāri sahasāni aṭṭha ca satāni hoti. Tassa dvinnāṃ bāhānaṃ antaraṃ dvādasayojanasatikaṃ. Bahalattena chayojanasatikaṃ. Hatthapādatalāni tiyojanasatikāni, tathā mukhaṃ. Ekekaṃ aṅgulipabbaṃ paññāsayojanaṃ, tathā bhamukantaraṃ. Nalāṭaṃ tiyojanasatikaṃ. Sīsaṃ navayojanasatikaṃ. Tassa mahāsamuddaṃ otiṇṇassa gambhīraṃ udakaṃ

jāṇupamāṇaṃ hoti. So evaṃ vadeyya – “ayaṃ mahāsamuddo gambhīro gambhīroti vadanti, kutassa gambhīratā, mayaṃ jāṇuppaṭicchādanamattampi udakaṃ na labhāmā”ti. Tattha kāyupapannassa rāhuno mahāsamuddo uttānoti, aññesaṃ uttānoti na vattabbo, evameva ñāṇupapannassa therassa paṭiccasamuppādo uttānoti, aññesampi uttānoti na vattabbo. Etamatthaṃ sandhāya bhagavā – “mā hevaṃ, ānanda, avaca; mā hevaṃ, ānanda avacā”ti āha.

Therassa hi catūhi kāraṇehi gambhīropi paṭiccasamuppādo uttānoti upaṭṭhāti. Katamehi catūhi? Pabbūpanissayasampattiyā, titthavāseṇa, sotāpannatāya, bahussutabhāvenāti.

Pubbūpanissayasampattikathā

Ito kira satasahassime kappe padumuttaro nāma sathā loka uppajji. Tassa haṃsavatī nāma nagaraṃ ahoṣi, ānando nāma rājā pitā, sumedhā nāma devī mātā, bodhisatto uttarakumāro nāma ahoṣi. So puttassa jātadivase mahābhinnikkhamaṃ nikkhama pabbajitvā padhānamanuyuñjanto anukkamena sabbaññutaṃ patvā – “anekajātisaṃsāra”nti udānaṃ udānetvā sattāhaṃ bodhipallanke vītināmetvā pathaviyaṃ ṭhapessāmīti pādaṃ abhinīhari. Atha pathaviyaṃ bhinditvā mahantaṃ padumaṃ utṭhāsi. Tassa dhurapattāni navutihatthāni, kesaraṃ timsahatthaṃ, kaṇṇikā dvādasahatthā, navaghaṭappamāṇo reṇu ahoṣi.

Sathā pana ubbedhato aṭṭhapaṇṇāsahatthubbedho ahoṣi. Tassa ubhinnaṃ bāhānamantaraṃ aṭṭhārasahatthaṃ, nalāṭaṃ pañcahatthaṃ, hatthapādā ekādasahatthā. Tassa ekādasahatthena pādena dvādasahatthāya kaṇṇikāya akkantaṃmattāya navaghaṭappamāṇo reṇu utṭhāya aṭṭhapaṇṇāsahatthaṃ padesaṃ uggantvā okiṇṇamanosilācunṇaṃ viya paccokiṇṇo. Tadupādāya bhagavā padumuttarotveva paññāyittha. Tassa devilo ca sujāto ca dve aggasāvakā ahesuṃ. Amitā ca asamā ca dve aggasāvikā. Sumano nāma upaṭṭhāko. Padumuttaro bhagavā pitusaṅgahaṃ kurumāno bhikkhusatasahassaparivāro haṃsavatiyā rājadhāniyā vasati.

Kaṇṇikābhātā panassa sumanakumāro nāma. Tassa rājā haṃsavatīto vīsatiyojanasate ṭhāne bhogagāmaṃ adāsi. So kadāci āgantvā pitarañca sathārañca passati. Athekadivasaṃ paccanto kupito. Sumano rañño pesesi – “paccanto kupito”ti. Rājā “mayā tvaṃ tattha kasmā ṭhapito”ti paṭipesesi. So nikkhama core vūpasamētvā – “upasanto, deva, janapado”ti rañño pesesi. Rājā tuṭṭho – “sīghaṃ mama putto āgacchatū”ti āha. Tassa sahasamattā amaccā honti. So tehi saddhiṃ antarāmagge mantesi – “mayhaṃ pitā tuṭṭho, sace me varaṃ deti, kiṃ gaṇhāmī”ti. Atha naṃ ekacce “hatthiṃ gaṇhatha, assaṃ gaṇhatha, rathaṃ gaṇhatha, janapadaṃ gaṇhatha, sattaratanāni gaṇhathā”ti āhaṃsu. Apare – “tumhe pathavissarassa puttā, tumhākaṃ dhanāṃ na dullabhaṃ, laddhampi cetāṃ sabbāṃ pahāya gamaṇīyaṃ, puññaṃeva ekaṃ ādāya gamaṇīyaṃ; tasmā te deve varaṃ dadamāne temāsaṃ padumuttaraṃ bhagavantaṃ upaṭṭhātuṃ varaṃ gaṇhathā”ti. So – “tumhe mayhaṃ kalyāṇamittā, na mamaṃ cittaṃ atthi, tumhehi pana uppāditaṃ, evaṃ karissāmī”ti gantvā pitaraṃ vanditvā pitarāpi āliṅgetvā tassa matthake cumbitvā – “varaṃ te putta, demī”ti vutte “sādhu mahārāja, icchāmaṃ mahārāja bhagavantaṃ temāsaṃ catūhi paccayehi upaṭṭhahanto jīvitaṃ avañjhaṃ kātuṃ, imameva varaṃ dehi”ti āha. “Na sakkā tāta, aññaṃ varehi”ti vutte “deva, khattiyānaṃ nāma dve kathā natthi, etameva dehi, na me aññenattho”ti. Tāta buddhānaṃ nāma cittaṃ dujjānaṃ, sace bhagavā na icchissati, mayā dīnnepi kiṃ bhavissatīti? So – “sādhu, deva, ahaṃ bhagavato cittaṃ jānissāmī”ti vihāraṃ gato.

Tena ca samayena bhattakiccaṃ niṭṭhapētvā bhagavā gandhakuṭiṃ pavitṭho hoti. So maṇḍalamāle sannisinnānaṃ bhikkhūnaṃ santikaṃ agamāsi. Te taṃ āhaṃsu – “rājaputta, kasmā āgatosī”ti? Bhagavantaṃ dassanāya, dassetha me bhagavantaṃ. Na mayaṃ, rājaputta, icchīticchitakkhaṇe sathāraṃ daṭṭhuṃ labhāmāti. Ko pana, bhante, labhatīti? Sumanatto nāma rājaputtāti. “So kuhiṃ, bhante, thero”ti. Therassa nisinnatthānaṃ pucchitvā gantvā vanditvā – “icchāmaṃ, bhante, bhagavantaṃ passituṃ, dassetha me”ti āha. Thero – “ehi rājaputtā”ti taṃ gahetvā taṃ gandhakuṭipariveṇe ṭhapētvā gandhakuṭiṃ abhiruhi. Atha naṃ bhagavā – “sumana, kasmā āgatosī”ti āha. Rājaputto, bhante, bhagavantaṃ dassanāya āgatoti. Tena hi bhikkhu āsanaṃ paññāpēhīti. Thero āsanaṃ paññāpēsi, nisīdi

bhagavā paññatte āsane. Rājaputto bhagavantam vanditvā paṭisanthāram akāsi. Kadā āgatosi rājaputtāti? Bhante, tumhesu gandhakuṭim pavitṭhesu. Bhikkhū pana – “na mayaṃ icchiticchitakkhaṇe bhagavantam daṭṭhum labhāmā”ti maṃ therassa santikam pāhesuṃ. Thero pana ekavacaneneva dassesi. Thero, bhante, tumhākam sāsane vallabho maññeti. Āma rājakumāra, vallabho esa bhikkhu mayhaṃ sāsaneti. Bhante, buddhānam sāsane kiṃ katvā vallabho hotīti? Dānam datvā sīlam samādiyitvā uposathakammaṃ katvā kumārāti. Bhagavā, ahaṃ thero viya buddhasāsane vallabho hotukāmo, temāsaṃ me vassāvāsaṃ adhvāsethāti. Bhagavā – “atthi nu kho tatha gatena attho”ti oloketvā atthīti disvā “suññāgāre, kho rājakumāra tathāgatā abhiramantī”ti āha. Kumāro “aññātam bhagavā, aññātam sugatā”ti vatvā “ahaṃ, bhante, purimataram gantvā vihāram kāremi, mayā pesite bhikkhusatasahassena saddhiṃ āgacchathā”ti paṭiññaṃ gahetvā pitusantikam gantvā “dinnā me, deva, bhagavatā paṭiññā, mayā pahite bhagavantam peseyyāthā”ti pitaram vanditvā nikkhamitvā yojane yojane vihāram kāretvā vīsayojanasatam addhānam gantvā attano nagare vihāraṭṭhānam vicinanto sobhanam nāma kuṭumbikassa uyyānam disvā satasahassena kiṇitvā satasahassaṃ vissajjetvā vihāram kāresi. Tattha bhagavato gandhakuṭim sesabhikkhūnaṃ rattitṭhānadivāṭṭhānatthāya kuṭiṇamaṇḍape kārapetvā pākāraparikkhepe katvā dvārakoṭṭhakaṃca niṭṭhapetvā pitusantikam pesesi – “niṭṭhitam mayham kiccaṃ, sathāram paṇiṇathā”ti.

Rājā bhagavantam bhojetvā – “bhagavā, sumanassa kiccaṃ niṭṭhitam, tumhākam gamanam paccāsīsatī”ti āha. Bhagavā satasahassabhikkhuparivāro yojane yojane vihāresu vasamāno agamāsi. Kumāro “sathā āgato”ti sutvā yojanam paccuggantvā mālādīhi pūjayamāno vihāram pavesetvā –

“Satasahassena me kītam, satasahassena māpitam;
Sobhanam nāma uyyānam, paṭiggaṇha mahāmunī”ti.

Vihāram niyyātesi. So vassūpanāyikadivase dānam datvā attano puttadāre ca amacce ca pakkosāpetvā āha – “ayaṃ sathā amhākam santikam dūrato āgato, buddhā ca nāma dhammagaruno na āmisagarukā. Tasmā ahaṃ temāsaṃ dve sātāke nivāsetvā dasa sīlāni samādiyitvā idheva vasissāmi, tumhe khīṇāsavasatasahassassa imināva nīhārena temāsaṃ dānam dadeyyāthā”ti.

So sumanattherassa vasanaṭṭhānasabhāgeyeva ṭhāne vasanto yaṃ thero bhagavato vattam karoti, tam sabbam disvā “imasmim ṭhāne ekantavallabho esa thero, etasseva me ṭhānantaram patthetum vaṭṭatī”ti cintetvā upakaṭṭhāya pavāraṇāya gāmaṃ pavisitvā sattāham mahādānam datvā sattame divase bhikkhusatasahassassa pādāmūle ticīvaram ṭhapetvā bhagavantam vanditvā – “bhante, yadetaṃ mayā magge yojanantarikam yojanantarikam vihāram kārapanato paṭṭhāya puññaṃ kataṃ, tam neva sakkasampattim, na mārasampattim, na brahmasampattim patthayantena, buddhassa pana upaṭṭhākabhāvam patthayantena kataṃ. Tasmā ahampi, bhagavā, anāgate sumanathero viya buddhassa upaṭṭhāko bhaveyya”nti pañcapaṭiṭṭhitena nipatitvā vandi.

Bhagavā – “mahantaṃ kulaputtassa cittaṃ, samijjhissati nu kho no”ti oloketo – “anāgate ito satasahassime kappe gotamo nāma buddho uppajjissati, tasseva upaṭṭhāko bhavissati”ti ñatvā –

“Icchitam patthitam tuyham, sabbameva samijjhātu;
Sabbe pūrentu saṅkappā, cando pannaraso yathā”ti.

Āha. Kumāro tam sutvā – “buddhā nāma advejjhakathā hontī”ti dutiyadivaseyeva tassa bhagavato pattacīvaram gahetvā piṭṭhito piṭṭhito gacchanto viya ahosi. So tasmim buddhuppāde vassasatasahassaṃ dānam datvā sagge nibbattitvā kassapabuddhakālepi piṇḍāya carato therassa pattaggahaṇattham uttarisātakam datvā pūjamakāsi. Puna sagge nibbattitvā tato cuto bārāṇasirājā hutvā aṭṭhannaṃ paccekabuddhānam paṇṇasālāyo kāretvā maṇiādharake upaṭṭhapetvā catūhi paccayehi dasavassasahassāni upaṭṭhānam akāsi. Etāni pākāṭṭhānāni.

Kappasatasahassaṃ pana dānam dadamānova amhākam bodhisattena saddhiṃ tusitapure nibbattitvā

tato cuto amitodanasakkassa gehe paṭisandhiṃ gahetvā anupubbena katābhinikkhamano sammāsambodhiṃ patvā paṭhamagamaṇena kapilavatthū āgantvā tato nikkhamante bhagavati bhagavato parivārattham rājakumāresu pabbajitesu bhaddiyādīhi saddhiṃ nikkhamitvā bhagavato santike pabbajitvā nacirasseva āyasmato puṇṇassa mantāṇiputtassa santike dhammakatham sutvā sotāpattiphale paṭiṭṭhahi (saṃ. ni. 3.83). Evamesa āyasmā pubbūpanissayasampanno tassimāya pubbūpanissayasampattiyā gambhīropi paṭiccasamuppādo uttānako viya upaṭṭhāsi.

Titthavāsādivaṇṇanā

Titthavāsoti punappunaṃ garūnaṃ santike uggahaṇasavanaparipucchanadhāraṇāni vuccanti. So therassa ativiya parisuddho, tenāpissāyaṃ gambhīropi paṭiccasamuppādo uttānako viya upaṭṭhāsi.

Sotāpannānaṃ nāma paccayākāro uttānakova hutvā upaṭṭhāti, ayaṅca āyasmā sotāpanno. Bahussutānaṃ catuhatthe ovarake padīpe jalamāne mañcapīṭhāṃ viya nāmarūpaparicchedo pākaṭo hoti, ayaṅca āyasmā bahussutānaṃ aggo hoti, bāhusaccānubhāvenapissa gambhīropi paccayākāro uttānako viya upaṭṭhāsi.

Paṭiccasamuppādagambhīratā

Tattha atthagambhīratāya, dhammagambhīratāya, desanāgambhīratāya, paṭivedhagambhīratāyāti catūhi ākārehi paṭiccasamuppādo gambhīro nāma.

Tattha jarāmarāṇassa jātipaccayasambhūtasamudāgataṭṭho gambhīro...pe... saṅkhārānaṃ avijjāpaccayasambhūtasamudāgataṭṭho gambhīroti ayaṃ **atthagambhīratā**.

Avijjāya saṅkhārānaṃ paccayaṭṭho gambhīro...pe... jātiyā jarāmarāṇassa paccayaṭṭho gambhīroti ayaṃ **dhammagambhīratā**.

Katthaci sutte paṭiccasamuppādo anulomato desiyati, katthaci paṭilomato, katthaci anulomapaṭilomato, katthaci majjhato paṭṭhāya anulomato vā paṭilomato vā anulomapaṭilomato vā, katthaci tisandhi catusaṅkhepo, katthaci dvisandhi tisaṅkhepo, katthaci ekasandhi dvisaṅkhepoti ayaṃ **desanāgambhīratā**.

Avijjāya pana aññānaadassanasaccāpaṭivedhaṭṭho gambhīro, saṅkhārānaṃ abhisāṅkharāṇāyūhanasārāgavirāgaṭṭho, viññāṇassa suññataabyāpārasaṅkantipaṭisandhipātubhāvaṭṭho, nāmarūpassa ekuppādavinihbhogāvinihbhoganamāruppanaṭṭho, saḷāyatanassa adhipatilokadvārakkhetavisayibhāvaṭṭho, phassassa phusanasaṅghaṭṭanasāṅgatisannipātaṭṭho, vedanāya ārammaṇarasānubhavanasukhadukkhamajjhatabhāvanijjivavedayaṭṭho, taṇhāya abhinanditaajjhosaṇasāritālatātanāhādītānāsamuddaduppūraṇaṭṭho, upādānassa ādānaggahaṇābhini vesaparāmāsaduratikkamaṭṭho, bhavassa āyūhanābhisaṅkharāṇāyonigatiṭṭhitinivāsesu khipanaṭṭho, jātiyā jātisaṅgāntinibbattipātubhāvaṭṭho, jarāmarāṇassa khayavayabhedavipariṇāmaṭṭho gambhīroti. Evaṃ yo avijjādīnaṃ sabhāvo, yena paṭivedhena avijjādayo sarasalakkaṇato paṭividdhā honti; so gambhīroti ayaṃ **paṭivedhagambhīratā**ti veditabbā. Sā sabbāpi therassa uttānakā viya upaṭṭhāsi. Tena bhagavā āyasmantaṃ ānandaṃ ussādeto – ‘‘mā heva’’ntiādimāha. Ayaṅcetha adhippāyo – ānanda, tvam mahāpaṇño visadaṅṇo, tena te gambhīropi paṭiccasamuppādo uttānako viya khāyati, tasmā – ‘‘mayhameva nu kho esa uttānako hutvā upaṭṭhāti, udāhu aññesampi’’ti mā evaṃ avacāti.

Apasādanāvaṇṇanā

Yaṃ pana vuttaṃ – ‘‘apasādeto’’ti, tattha ayaṃ adhippāyo – ānanda, ‘‘atha ca pana me

uttānakuttānako viya khāyati’ ti mā hevaṃ avaca. Yadi hi te esa uttānakuttānako viya khāyati, kasmā tvaṃ attano dhammatāya sotāpanno nāhosi, mayā dinnanayeva tathā sotāpattimaggaṃ paṭivijjhasi. Ānanda, idaṃ nibbānameva gambhīraṃ, paccayākāro pana tava uttānako jāto, atha kasmā oḷārikaṃ kāmarāgasamyojanaṃ paṭighasamyojanaṃ, oḷārikaṃ kāmarāgānusayaṃ paṭighānusayanti ime cattāro kilese samugghāṭetvā sakadāgāmiphalaṃ na sacchikarosi? Teyeva aṇusahagate cattāro kilese samugghāṭetvā anāgāmiphalaṃ na sacchikarosi? Rūparāgādīni pañca samyojanāni, bhavarāgānusayaṃ, mānānusayaṃ, avijjānusayanti ime aṭṭha kilese samugghāṭetvā arahattaṃ na sacchikarosi?

Kasmā ca satasahassakappādhikaṃ ekaṃ asaṅkhyeyyaṃ pūritapāramino sārīputtamoggallānā viya sāvakaṃpāramiññaṃ nappaṭivijjhasi? Satasahassakappādhikāni dve asaṅkhyeyyāni pūritapāramino paccekabuddhā viya ca paccekabodhiññaṃ nappaṭivijjhasi? Yadi vā te sabbathāva esa uttānako hutvā upaṭṭhāti, atha kasmā satasahassakappādhikāni cattāri aṭṭha soḷasa vā asaṅkhyeyyāni pūritapāramino buddhā viya sabbaññutaññānaṃ na sacchikarosi? Kiṃ anattikosi etehi viśesādhigamehi, passa yāvañca te aparaddhaṃ, tvaṃ nāma sāvako padesaññaṃ titho atigambhīraṃ paccayākāraṃ – “uttānako me upaṭṭhāti” ti vadasi, tassa te idaṃ vacanaṃ buddhānaṃ kathāya paccanīkaṃ hoti, na tādisena nāma bhikkhunā buddhānaṃ kathāya paccanīkaṃ kathetabbanti yuttametaṃ.

Nanu mayhaṃ, ānanda, idaṃ paccayākāraṃ paṭivijjhituṃ vāyamantasseva satasahassakappādhikāni cattāri asaṅkhyeyyāni atikkantāni? Paccayākāraṃ paṭivijjhanattāya ca pana me adinnaṃ dānaṃ nāma natthi, apūritapāramī nāma natthi. Paccayākāraṃ paṭivijjhasamīti pana me nirussāhaṃ viya mārabalaṃ vidhamantassa ayaṃ mahāpathavī dvaṅgulamattampi na kampi tathā paṭhamayāme pubbenivāsaṃ, majjhimayāme dibbacakkhuṃ sampādentassa. Pacchimayāme pana me balavapaccūsasamaye – “avijjā saṅkhārānaṃ navahi ākārehi paccayo hoti” ti diṭṭhamatteva dasasahassilokadhātu ayadaṇḍakena ākoṭitakaṃsatālaṃ viya viravasataṃ viravasahassaṃ muñcamānā vātāhate paduminipaṇṇe udakabindu viya kampittha. Evaṃ gambhīro cāyaṃ, ānanda, paṭiccasamuppādo, gambhīrāvabhāso ca. Etassa ānanda, dhammassa ananubodhā...pe... nātivattatīti.

Etassa dhammassāti etassa paccayadhammassa. **Ananubodhāti** nātapariññāvasena ananubujjhanā. **Appaṭivedhāti** tīraṇappahānapariññāvasena appaṭivijjhanā. **Tantākulakajātāti** tantaṃ viya ākulakajātā. Yathā nāma dunnikkhittaṃ mūsikacchinnāṃ pesakārānaṃ tantaṃ tahiṃ tahiṃ ākulaṃ hoti, idaṃ aggaṃ idaṃ mūlanti aggena vā aggaṃ mūlena vā mūlaṃ samānetuṃ dukkaraṃ hoti; evameva sattā imasmim paccayākāre khalitā ākulā byākulā honti, na sakkonti taṃpaccayākāraṃ ujum kātuṃ. Tattha tantaṃ paccattapurisakāre tathā sakkāpi bhavēya ujum kātuṃ, tathāpana dve bodhisatte aññe sattā attano dhammatāya paccayākāraṃ ujum kātuṃ samatthā nāma natthi. Yathā pana ākulaṃ tantaṃ kañjiyaṃ datvā kocchena pahataṃ tattha tattha guḷakajātāṃ hoti gaṇṭhibaddhaṃ, evamime sattā paccayesu pakkhalitvā paccaye ujum kātuṃ asakkontā dvāsattādiṭṭhigatavasena ākulakajātā honti, gaṇṭhibaddhā. Ye hi keci diṭṭhigatanissitā, sabbe paccayākāraṃ ujum kātuṃ asakkontāyeva.

Kulāgaṇṭhikajātāti kulāgaṇṭhikaṃ vuccati pesakārakañjiyasuttaṃ. Kulā nāma sakuṇikā, tassā kulāvakotipi eke. Yathā hi tadubhayampi ākulaṃ aggena vā aggaṃ mūlena vā mūlaṃ samānetuṃ dukkaranti purimanayeneva yojetabbaṃ.

Muñjapabbajabhūtāti muñjatiṇaṃ viya pabbajatiṇaṃ viya ca bhūtā. Yathā tāni tiṇāni koṭṭetvā katarajju jinṇakāle katthaci patitaṃ gahetvā tesāṃ tiṇānaṃ idaṃ aggaṃ, idaṃ mūlanti aggena vā aggaṃ mūlena vā mūlaṃ samānetuṃ dukkaranti. Tampi paccattapurisakāre tathā sakkā bhavēya ujum kātuṃ, tathāpana dve bodhisatte aññe sattā attano dhammatāya paccayākāraṃ ujum kātuṃ samatthā nāma natthi. Evamayaṃ pajā paccayākāre ujum kātuṃ asakkontī diṭṭhigatavasena gaṇṭhikajātā hutvā apāyaṃ duggatiṃ vinipātaṃ saṃsāraṃ nātivattati.

Tattha **apāyoti** nirayatiracchānayanipettivisayaasurakāyā. Sabbepi hi te vaḍḍhisankhātassa ayassa abhāvato – “apāyo” ti vuccanti. Tathā dukkhassa gatibhāvato **duggati**. Sukhasamussayato vinipatitattā **vinipāto**. Itaro pana –

“Khandhānañca paṭipāṭi, dhātuāyatanāna ca;
Abbocchinnaṃ vattamānā, **samsāroti** pavuccatī”ti.

Taṃ sabbampi nātivattati nātikkamati. Atha kho cutito paṭisandhiṃ, paṭisandhito cutinti evaṃ punappunaṃ cutipaṭisandhiyo gaṇhantā tīsu bhavesu catūsu yonīsu pañcasu gatīsu sattasu viññāṇaṭṭhitīsu navasu sattāvāsesu mahāsamudde vātukkhitānāvā viya yantesu yuttagoṇo viya ca paribbhamatiyeva. Iti sabbam petam bhagavā āyasmantaṃ ānandaṃ apasādentō āhāti veditabbaṃ.

Paṭiccasamuppādaṇṇanā

96. Idāni yasmā idaṃ suttaṃ – “gambhīro cāyaṃ, ānanda, paṭiccasamuppādo”ti ca “tantākulakajāṭā”ti ca dvīhiyeva padehi ābaddhaṃ, tasmā – “gambhīro cāyaṃ, ānanda, paṭiccasamuppādo”ti iminā tāva anusandhinā paccayākārassa gambhīrabhāvadassanattaṃ desanaṃ ārabhanto **atthi idappaccayā jarāmaraṇanti**tiādimāha. Tatrāyamattho – imassa jarāmaraṇassa paccayo idappaccayo, tasmā idappaccayā atthi jarāmaraṇaṃ, atthi nu kho jarāmaraṇassa paccayo, yamhā paccayā jarāmaraṇaṃ bhavyeyāti evaṃ puṭṭhena satā, ānanda, paṇḍitena puggalena yathā – “taṃ jīvaṃ taṃ sarīra”nti vutte ṭhapanīyattā pañhassa tuṅhī bhavitabbaṃ hoti, “abyākatametaṃ tathāgatenā”ti vā vattabbaṃ hoti, evaṃ appaṭipajjitvā, yathā – “cakkhu sassataṃ asassata”nti vutte asassatanti ekaṃseneva vattabbaṃ hoti, evaṃ ekaṃseneva atthītiṃ vacanīyaṃ. Puna kiṃ paccayā jarāmaraṇaṃ, ko nāma so paccayo, yato jarāmaraṇaṃ hotīti vutte **jātipaccayā jarāmaraṇanti** iccassa vacanīyaṃ, evaṃ vattabbaṃ bhavyeyāti attho. Esa nayo sabbapadesu.

Nāmarūpapaccayā phassoti idaṃ pana yasmā saḷāyatanapaccayāti vutte cakkhusamphassādīnaṃ channaṃ vipākasamphassānaṃyeva gahaṇaṃ hoti, idha ca “saḷāyatanapaccayā”ti iminā padena gahitampi agahitampi paccayuppannavisesaṃ phassassa ca saḷāyatanato atirittaṃ aññampi viśesapaccayaṃ dassetukāmo, tasmā vuttanti veditabbaṃ. Iminā pana vārena bhagavatā kiṃ kathitanti? Paccayānaṃ nidānaṃ kathitaṃ. Idañhi suttaṃ paccaye nijaṭe niggumbe katvā kathitattā **mahānidānanti** vuccati.

98. Idāni tesam tesam paccayānaṃ tathaṃ avitathaṃ anaññathaṃ paccayabhāvaṃ dassetuṃ **jātipaccayā jarāmaraṇanti iti kho panetaṃ vuttanti**tiādimāha. Tattha **pariyāyenāti** kāraṇena. **Sabbenasabbaṃ sabbathāsabbanti** nipāadvayaṃmetam. Tassattho – “sabbākārena sabbā sabbena sabbhāvena sabbā jāti nāma yadi na bhavyeyā”ti. Bhavādīsupi imināva nayena attho veditabbo. **Kassacīti** aniyamavacanametam, devādīsū yassa kassaci. **Kimhicīti** idampi aniyamavacanameva, kāmahavādīsū navasu bhavesu yattha katthaci. **Seyyathidanti** aniyamitanikkhittaatthavibhajanatthe nipāto, tassattho – “yaṃ vuttaṃ ‘kassaci kimhicī’ti, tassa te atthaṃ vibhajissāmī”ti. Atha naṃ vibhajanto – “devānaṃ vā devattāyā”tiādimāha. Tattha **devānaṃ vā devattāyāti** yā ayaṃ devānaṃ devabhāvāya khandhajāti, yāya khandhajātiyā devā “devā”ti vuccanti. Sace hi jāti sabbena sabbam nābhavissāti iminā nayena sabbapadesu attho veditabbo. Ettha ca **devāti** upapattidevā. **Gandhabbāti** mūlakhandhādīsū adhivattadevatāva. **Yakkhāti** amanussā. **Bhūtāti** ye keci nibbattasattā. **Pakkhinoti** ye keci aṭṭhipakkhā vā cammapakkhā vā lomapakkhā vā. **Sarīsapāti** ye keci bhūmiyaṃ sarantā gacchanti. **Tesam tesanti** tesam tesam devagandhabbādīnaṃ. **Tadatthāyāti** devagandhabbādibhāvāya. **Jātinirodhāti** jātivigamā, jātiabhāvāti attho.

Hetūtiādinī sabbānipi kāraṇavevacanāni eva. Kāraṇaṃhi yasmā attano phalattāya hinoti pavattati, tasmā “hetū”ti vuccati. Yasmā taṃ phalaṃ nideti – “handā, naṃ gaṇhathā”ti appeti viya tasmā **nidānaṃ**. Yasmā phalaṃ tato samudeti uppajjati, tañca paṭicca eti pavattati, tasmā **samudayoti** ca **paccayoti** ca vuccati. Esa nayo sabbattha. Apī ca **yadidaṃ jātīti** ettha **yadidanti** nipāto. Tassa sabbapadesu līṅānurūpato attho veditabbo. Idha pana – “yā esā jāti”ti ayamassa attho. Jarāmaraṇassa hi jāti upanissayakoṭiyā paccayo hoti.

99. Bhavapade – “kimhici”’ti iminā okāsapariggaho kato. Tattha hetṭhā avīcipariyantam katvā upari paranimmitavasavattideve antokarivā **kāmabhavo** veditabbo. Ayam nayo upapattibhave. Idha pana kāmabhave yujjati. So hi jātiyā upanissayakoṭiyāva paccayo hoti. Upādānapadādīsupi – “kimhici”’ti iminā okāsapariggahova katoti veditabbo.

100. **Upādānapaccayā bhavoti** ettha kāmupādānam tiṇṇampi kāmabhavānam tiṇṇaṇca upapattibhavānam paccayo, tathā sesānipīti upādānapaccayā catuvīsati bhavā veditabbā. Nippariyāyenettha dvādasa kāmabhavā labbhanti. Tesam upādānāni saha jātakoṭiyāpi upanissayakoṭiyāpi paccayo.

101. **Rūpatañhāti** rūpārammaṇe taṇhā. Esa nayo saddataṇhādīsu. Sā panesā taṇhā upādānassa saha jātakoṭiyāpi upanissayakoṭiyāpi paccayo hoti.

102. **Esa paccayo taṇhāya, yadidaṃ vedanāti** ettha vipākavedanā taṇhāya upanissayakoṭiyā paccayo hoti, aññā aññathāpīti.

103. Ettāvatā pana bhagavā vaṭṭamūlabhūtam purimataṇham dassetvā idāni desanam, piṭṭhiyam paharivā kesesu vā gahetvā viravantam viravantam maggato okkamento viya navahi padehi samudācārataṇham dassento – “iti kho panetaṃ, ānanda, vedanam paṭicca taṇhā”’tiādīmāha. Tattha **taṇhāti** dve taṇhā esanataṇhā ca, esitataṇhā ca. Yāya taṇhāya ajapathasankupathādīni paṭipajjitvā bhoge esati gavesati, ayam **esanataṇhā** nāma. Yā tesu esitesu gavesitesu paṭiladdhesu taṇhā, ayam **esitataṇhā** nāma. Tadubhayampi samudācārataṇhāya eva adhivacanam. Tasmā duvidhāpesā vedanam paṭicca taṇhā nāma. **Pariyesanā** nāma rūpādiārammaṇapariyesanā, sā hi taṇhāya sati hoti. **Lābhoti** rūpādiārammaṇapaṭilābho, so hi pariyesanāya sati hoti. **Vinicchayo** pana nānataṇhādīṭṭhivittakkavasena catubbidho. Tattha – “sukhavinicchayam jaññā, sukhavinicchayam ñatvā ajjhataṃ sukhamanuyuñjeyyā”’ti (ma. ni. 3.323) ayam **ñānavinicchayo**. “Vinicchayoti dve vinicchayā – taṇhāvinicchayo ca diṭṭhivinicchayo cā”’ti (mahāni. 102). Evaṃ āgatāni aṭṭhasatataṇhāvicarītāni **taṇhāvinicchayo**. Dvāsatti diṭṭhiyo **diṭṭhivinicchayo**. “Chando kho, devānaminda, vitakkanidāno”’ti (dī. ni. 2.358) imasmim panā sutte idha vinicchayoti vutto vitakkoyeva āgato. Lābham labhitvā hi iṭṭhāniṭṭham sundarāsundaraṇca vitakkeneva vinicchinati – “ettakam me rūpārammaṇatthāya bhavissati, ettakam saddādiārammaṇatthāya, ettakam mayham bhavissati, ettakam parassa, ettakam paribhuñjissāmi, ettakam nidahissāmi”’ti. Tena vuttam – “lābham paṭicca vinicchayo”’ti.

Chandarāgoti evam akusalavitakkena vitakkitavattusmim dubbalarāgo ca balavarāgo ca uppajjati, idaṇhi idha taṇhā. **Chandoti** dubbalarāgassādhivacanam. **Ajjhosānanti** aham mamanti balavasanniṭṭhānam. **Pariggahoti** taṇhādīṭṭhavasena pariggahaṇakaraṇam. **Macchariyanti** parehi sādharmaṇabhāvassa asahanatā. Tenevassa porāṇā evam vacanattam vadanti – “idaṃ acchariyam mayhameva hotu, mā aññesaṃ acchariyam hotūti pavattattā macchariyanti vuccati”’ti. **Ārakkhoti** dvārapidahanamañjūsagopanādivasena suṭṭhu rakkhaṇam. Adhikarotīti **adhikaraṇam**, kāraṇassetam nāmam. **Ārakkhādhikaraṇanti** bhāvanapuṃsakaṃ, ārakkhahetūti attho. Daṇḍādānādīsu paranisedhanattam daṇḍassa ādānam **daṇḍādānam**. Ekato dhārādīno satthassa ādānam **satthādānam**. **Kalahoti** kāyakalahopi vācākalahopi. Purimo purimo virodho **viggaho**. Pacchimo pacchimo **vivādo**. Tuvamtvanti agāravavacanam **tuvamtvam**.

112. Idāni paṭilomanayenāpi taṃsamudācārataṇham dassetum puna – “ārakkhādhikaraṇa”’nti ārabhanto desanam nivattesi. Tattha **kāmataṇhāti** pañcakāmaguṇikarāgavasena uppannā rūpāditaṇhā. **Bhavataṇhāti** sassatadiṭṭhisahagato rāgo. **Vibhavataṇhāti** ucchedadiṭṭhisahagato rāgo. **Ime dve dhammāti** vaṭṭamūlataṇhā ca samudācārataṇhā cāti ime dve dhammā. **Dvayenāti** taṇhālakkhaṇavasena ekabhāvam gatāpi vaṭṭamūlasamudācāravasena dvīhi koṭṭhāsehi vedanāya ekasamosaraṇā bhavanti, vedanāpaccayena ekapaccayāti attho. Tividhaṇhi samosaraṇam osaraṇasamosaraṇam, saha jātasamosaraṇam, paccayasamosaraṇaṇca. Tattha – “atha kho sabbāni tāni kāmasamosaraṇāni

bhavanti”ti idaṃ **osaraṇasamosaraṇaṃ** nāma. “Chandamūlakā, āvuso, ete dhammā phassasamudayā vedanāsamosaraṇā”ti (a. ni. 8.83) idaṃ **sahajātasamosaraṇaṃ** nāma. “Dvayena vedanāya ekasamosaraṇā”ti idaṃ pana **paccayasamosaraṇanti** veditabbaṃ.

113. Cakkhusamphassoti ādayo sabbe vipākaphassāyeva. Tesu ṭhapetvā cattāro lokuttaravipākaphasse avasesā dvattiṃsa phassā honti. **Yadidaṃ phassoti** ettha pana phasso bahudhā vedanāya paccayo hoti.

114. Yehi, ānanda, ākārehitiādīsu ākāra vuccanti vedanādīnaṃ aññamaññaṃ asadisasabhāvā. Teyeva sādhukaṃ dassiyamānā taṃ taṃ līnamatthaṃ gamentīti **liṅgāni**. Tassa tassa sañjānanahetuto **nimittāni**. Tathā tathā uddisittabato **uddesā**. Tasmā ayamettha attho – “ānanda, yehi ākārehi...pe... yehi uddesehi nāmakāyassa nāmasamūhassa paññatti hoti, yā esā ca vedanāya vedayitākāre vedayitaliṅge vedayitanimitte vedanāti uddese sati, saññāya sañjānanākāre sañjānanaliṅge sañjānananimitte saññāti uddese sati, sañkhārānaṃ cetanākāre cetanāliṅge cetanānimitte cetanāti uddese sati, viññāṇassa vijānanākāre vijānanaliṅge vijānananimitte viññāṇanti uddese sati – ‘ayaṃ nāmakāyo’ti nāmakāyassa paññatti hoti. Tesu nāmakāyappaññattihetūsu vedanādīsu ākāradīsu asati api nu kho rūpakāye adhivacanasamphasso paññāyetha? Yvāyaṃ cattāro khandhe vatthūṃ katvā manodvāre adhivacanasamphassavevacano manosamphasso uppajjati, api nu kho so rūpakāye paññāyetha, pañca pasāde vatthūṃ katvā katvā uppajjeyyā”ti. Atha āyasmā ānando ambarukkhe asati jamburukkhatto ambapakkassa uppattiṃ viya rūpakāyato tassa uppattiṃ asampaṭicchanto **no hetam bhanteti** āha.

Dutiyapañhe ruppanākāraruppanaliṅgaruppananimittavasena rūpanti uddesavasena ca ākāradīnaṃ attho veditabbo. **Paṭighasamphassoti** sappaṭighaṃ rūpakkhandaṃ vatthūṃ katvā uppajjanakasamphasso. Idhāpi thero jamburukkhe asati ambarukkhatto jambupakkassa uppattiṃ viya nāmakāyato tassa uppattiṃ asampaṭicchanto “no hetam bhante”ti āha.

Tatiyapañho ubhayavaseneva vutto. Tatra thero ākāse ambajambupakkānaṃ uppattiṃ viya nāmarūpābhāve dvinnampi phassānaṃ uppattiṃ asampaṭicchanto “no hetam bhante”ti āha.

Evam dvinnaṃ phassānaṃ visuṃ visuṃ paccayaṃ dassetvā idāni dvinnampi tesam avisesato nāmarūpapaccayataṃ dassetuṃ – “yehi ānanda ākārehi”ti catutthaṃ pañhaṃ ārabhi. **Yadidaṃ nāmarūpanti** yaṃ idaṃ nāmarūpaṃ, yaṃ idaṃ chasupi dvāresu nāmarūpaṃ, eseva hetu eseva paccayoti attho. Cakkhudvārādīsu hi cakkhādīni ceva rūpārammaṇādīni ca rūpaṃ, sampayuttakā khandhā nāmanti evaṃ pañcavidhopi so phasso nāmarūpapaccayāva phasso. Manodvārepi hadayavatthuñceva yañca rūpaṃ ārammaṇaṃ hoti, idaṃ rūpaṃ. Sampayuttadhammā ceva yañca arūpaṃ ārammaṇaṃ hoti, idaṃ arūpaṃ nāma. Evam manosamphassopi nāmarūpapaccayā phassoti veditabbo. Nāmarūpaṃ panassa bahudhā paccayo hoti.

115. Na okkamissathāti pavisitvā pavattamānaṃ viya paṭisandhivasena na vattissatha. **Samuccissathāti** paṭisandhiviññāṇe asati api nu kho suddhaṃ avasesaṃ nāmarūpaṃ antomātukucchismiṃ kalalādībhāvena samuccitaṃ missakabhūtaṃ hutvā vattissatha. **Okkamitvā vokkamissathāti** paṭisandhivasena okkamitvā cutivasena vokkamissatha, nirujjhissathāti attho. So panassa nirodho na tasseva cittassa nirodhena, na tato dutiyatatiyānaṃ nirodhena hoti. Paṭisandhicittena hi saddhiṃ samuṭṭhitāni samatiṃsa kammajarūpāni nibbattanti. Tesu pana ṭhitesuyeva soḷasa bhavaṅgacittāni uppajjitvā nirujjhanti. Etasmiṃ antare gahitapaṭisandhikassa dāraḷakassa vā mātuyā vā panassa antarāyo natthi. Ayañhi **anokāso** nāma. Sace pana paṭisandhicittena saddhiṃ samuṭṭhitarūpāni sattarasamassa bhavaṅgassa paccayaṃ dātuṃ sakkonti, pavatti pavattati, pavenī ghaṭiyati. Sace pana na sakkonti, pavatti nappavattati, pavenī na ghaṭiyati, **vokkamati** nāma hoti. Taṃ sandhāya “okkamitvā vokkamissathā”ti vuttaṃ.

Itthattāyāti itthabhāvāya, evaṃ paripuṇṇapañcakkhandhabhāvāyāti attho. **Daharasseva satoti**

mandassa bālasseva santassa. **Vocchijjissathā**ti upacchijjissatha **vuḍḍhiṃ virūḷhiṃ vepullanti** viññāṇe upacchinne suddham nāmarūpameva utṭhahitvā paṭhamavayavasena vuḍḍhiṃ, majjhimavayavasena virūḷhiṃ, pacchimavayavasena vepullaṃ api nu kho āpajjissathāti. Dasavassavīsativassavassasatavassasahassasampāpanena vā api nu kho vuḍḍhiṃ virūḷhiṃ vepullaṃ āpajjissathāti attho.

Tasmātihānandāti yasmā mātukucchiyaṃ paṭisandhiggahaṇepi kucchivāsepi kucchito nikkhamanepi, pavattiyaṃ dasavassādikālepi viññāṇamevassa paccayo, tasmā eseva hetu esa paccayo nāmarūpassa, yadidaṃ viññāṇaṃ. Yathā hi rājā attano parisāṃ niggaṇhanto evaṃ vadeyya – “tvam uparājā, tvam senāpatīti kena kato nanu mayā kato, sace hi mayi akaronte tvam attano dhammatāya uparājā vā senāpati vā bhaveyyāsi, jāneyyāma vo bala”nti; evameva viññāṇaṃ nāmarūpassa paccayo hoti. Atthato evaṃ nāmarūpaṃ vadati viya “tvam nāmaṃ, tvam rūpaṃ, tvam nāmarūpaṃ nāmāti kena kataṃ, nanu mayā kataṃ, sace hi mayi purecārike hutvā mātukucchismiṃ paṭisandhiṃ agaṇhante tvam nāmaṃ vā rūpaṃ vā nāmarūpaṃ vā bhaveyyāsi, jāneyyāma vo bala”nti. Taṃ panetaṃ viññāṇaṃ nāmarūpassa bahudhā paccayo hoti.

116. Dukkhasamudayasambhavoti dukkharāsisambhavo. **Yadidaṃ nāmarūpanti** yaṃ idaṃ nāmarūpaṃ, eseva hetu esa paccayo. Yathā hi rājapurisā rājānaṃ niggaṇhanto evaṃ vadeyyum – “tvam rājāti kena kato, nanu mayā kato, sace hi mayi uparājaṭṭhāne, mayi senāpatiṭṭhāne atīṭṭhante tvam ekakova rājā bhaveyyāsi, passeyyāma te rājabhāva”nti; evameva nāmarūpampi atthato evaṃ viññāṇaṃ vadati viya “tvam paṭisandhiviññāṇanti kena kataṃ, nanu amhehi kataṃ, sace hi tvam tayo khandhe hadayavatthuṅca anissāya paṭisandhiviññāṇaṃ nāma bhaveyyāsi, passeyyāma te paṭisandhiviññāṇabhāva”nti. Taṅca panetaṃ nāmarūpaṃ viññāṇassa bahudhā paccayo hoti.

Ettāvatā khoti viññāṇe nāmarūpassa paccaye honte, nāmarūpe viññāṇassa paccaye honte, dvīsu aññamaññapaccayavasena pavattesu ettakena jāyetha vā...pe... upapajjetha vā, jātiādayo paññāyeyyum aparāparaṃ vā cutipaṭisandhiyoti.

Adhivacanapathoti “sirivaḍḍhako dhanavaḍḍhako”tiādikassa atthaṃ adisvā vacanamattameva adhikicca pavattassa vohārassa patho. **Niruttipathoti** saratīti sato, sampajānātīti sampajānotiādikassa kāraṇāpadesavasena pavattassa vohārassa patho. **Paññattipathoti** – “paṇḍito byatto medhāvī nipuṇo kataparappavādo”tiādikassa nānappakārato nāpanavasena pavattassa vohārassa patho. Iti tīhi padehi adhivacanādīnaṃ vatthubhūtā khandhāva kathitā. **Paññāvacaranti** paññāya avacaritabbaṃ jānitabbaṃ. **Vaṭṭaṃ vattatīti** saṃsāravaṭṭaṃ vattati. **Itthattanti** itthambhāvo, khandhapañcakassettaṃ nāmaṃ. **Paññāpanāyāti** nāmapaññattatthāya. “Vedanā saññā”tiādinā nāmapaññattatthāya, khandhapañcakampi ettāvatā paññāyatīti attho. **Yadidaṃ nāmarūpaṃ saha viññāṇenāti** yaṃ idaṃ nāmarūpaṃ saha viññāṇena aññamaññapaccayatāya pavattati, ettāvatāti vuttaṃ hoti. Idañhettha niyyātitavacanāṃ.

Attapaññattivaṇṇanā

117. Iti bhagavā – “gambhīro cāyaṃ, ānanda, paṭiccasamuppādo, gambhīrāvabhāso cā”ti padassa anusandhiṃ dassetvā idāni “tantākulakajātā”ti padassa anusandhiṃ dassento “kittāvatā cā”tiādikaṃ desanaṃ ārabhi. Tattha **rūpiṃ vā hi, ānanda, parittaṃ attānanti**ādīsu yo avaḍḍhitam kasiṇanimittam attāti gaṇhāti, so rūpiṃ parittaṃ paññapeti. Yo pana nānakasiṇalābhī hoti, so taṃ kadāci nīlo, kadāci pītakoti paññapeti. Yo vaḍḍhitam kasiṇanimittam attāti gaṇhāti, so rūpiṃ anantaṃ paññapeti. Yo vā pana avaḍḍhitam kasiṇanimittam ugghāṭetvā nimittaphuṭṭhokāsaṃ vā tattha pavatte cattāro khandhe vā tesu viññāṇamattameva vā attāti gaṇhāti, so arūpiṃ parittaṃ paññapeti. Yo vaḍḍhitam nimittam ugghāṭetvā nimittaphuṭṭhokāsaṃ vā tattha pavatte cattāro khandhe vā tesu viññāṇamattameva vā attāti gaṇhāti, so arūpiṃ anantaṃ paññapeti.

118. Tatrānandāti ettha **tatrāti** tesu catūsu diṭṭhigatikesu. **Etarahi vāti** idāneva, na ito paraṃ.

Ucchedavasenetam vuttam. **Tatthabhāviṃ vāti** tattha vā paraloke bhāviṃ. Sassatavasenetam vuttam. **Atatham vā pana santanti** atathasabhāvaṃ samānaṃ. **Tathattāyāti** tathabhāvāya. **Upakappessāmīti** sampādessāmi. Iminā vivādaṃ dasseti. Ucchedavādī hi “sassatavādino attānaṃ atatham anucchedasabhāvampi samānaṃ tathatthāya ucchedasabhāvāya upakappessāmi, sassatavādañca jānāpetvā ucchedavādameva naṃ gāhessāmī”ti cinteti. Sassatavādīpi “ucchedavādino attānaṃ atatham asassatasabhāvampi samānaṃ tathatthāya sassatabhāvāya upakappessāmi, ucchedavādañca jānāpetvā sassatavādameva naṃ gāhessāmī”ti cinteti.

Evam santam khoti evam samānaṃ rūpiṃ parittam attānaṃ paññapentanti attho. **Rūpinti** rūpakasiṅalābhiṃ. **Parittattānudiṭṭhi anusetīti** paritto attāti ayam diṭṭhi anuseti, sā pana na valli viya ca latā viya ca anuseti. Appahīnaṭṭhena anusetīti vedītabbo. **Iccālam vacanāyāti** tam puggalam evarūpā diṭṭhi anusetīti vuttam yuttam. Esa nayo sabbattha.

Arūpinti ettha pana arūpakasiṅalābhiṃ, arūpakkhandhagocaram vāti evamattho daṭṭhabbo. Ettāvata lābhino cattāro, tesam antevāsikā cattāro, takkikā cattāro, tesam antevāsikā cattāroti attato soḷasa diṭṭhigatikā dassitā honti.

Naattapaññattivaṇṇanā

119. Evam ye attānaṃ paññapenti, te dassetvā idāni ye na paññapenti, te dassetuṃ – “kittāvatā ca ānandā”tiādīmāha. Ke pana na paññapenti? Sabbe tāva ariyapuggalā na paññapenti. Ye ca bahussutā tipīṭakadharā dvipiṭakadharā ekapiṭakadharā, antamaso ekanikāyampi sādhuṃ vinicchinitvā uggahitadhammakathikopi āradhaviṃpassakopi puggalo, te na paññapentiyeva. Etesaṃhi paṭibhāgakasiṅe paṭibhāgakasiṅamicceva ñānaṃ hoti. Arūpakkhandhesu ca arūpakkhandhā icceva.

Attasamanupassanāvaṇṇanā

121. Evam ye na paññapenti, te dassetvā idāni ye te paññapenti, te yasmā diṭṭhivasena samanupassitvā paññapenti, sā ca nesaṃ samanupassanā vīsativatthukāya sakkāyadiṭṭhiyā appahīnattā hoti, tasmā tam vīsativatthukaṃ sakkāyadiṭṭhiṃ dassetuṃ puna **kittāvatā ca ānandā**tiādīmāha.

Tattha **vedanam vā hīti** iminā vedanākkhandhavatthukā sakkāyadiṭṭhi kathitā. **Appaṭisaṃvedano me attāti** iminā rūpakkhandhavatthukā. **Attā me vediyati, vedanādhammo hi me attāti** iminā saññāsañkhāraviññānakkhandhavatthukā. Idañhi khandhattayam vedanāsampayuttattā vediyati. Etassa ca vedanādhammo avippayuttasabhāvo.

122. Idāni tattha dosaṃ dassento – “tatrānandā”tiādīmāha. Tattha **tatrāti** tesu tisu diṭṭhigatikesu. **Yasmiṃ, ānanda, samayeti**ādi yo yo yaṃ yaṃ vedanam attāti samanupassati, tassa tassa attano kadāci bhāvaṃ, kadāci abhāvanti evamādidosaḍassanattam vuttam.

123. Aniccādisu hutvā abhāvato **aniccā**. Tehi tehi kāraṇehi saṅgamma samāgamma katāti **saṅkhatā**. Tam tam paccayam paṭicca sammā kāraṇeneva uppannāti **paṭiccasamuppannā**. **Khayoti**ādi sabbam bhaṅgassa vevacanaṃ. Yañhi bhijjati, tam khiyatipi vayatipi virajjhatipi nirujjhatipi, tasmā **khayadhammā**tiādi vuttam.

Byagā meti viagāti byagā, vīgato niruddho me attāti attho. Kiṃ pana ekasseva tīsupi kālesu – “eso me attā”ti hotīti, kiṃ pana na bhavissati? Diṭṭhigatikassa hi thusarāsīmhi nikkhattakhāṇukasaveva niccalatā nāma natthi, vanamakkato viya aññaṃ gaṇhāti, aññaṃ muñcati. **Aniccasukhadukkhavokiṇṇanti** visesena tam tam vedanam attāti samanupassanto aniccañceva sukhañca dukkhañca attānaṃ samanupassati avisesena vedanam attāti samanupassanto vokiṇṇam uppādavayadhammam attānaṃ samanupassati. Vedanā hi tividhā ceva uppādavayadhammā ca, tañcesā attāti samanupassati. Iccassa

anicco ceva attā āpajjati, ekakkhaṇe ca bahūnaṃ vedanānaṃ uppādo. Taṃ kho panesa aniccaṃ attānaṃ anujānāti, na ekakkhaṇe bahūnaṃ vedanānaṃ uppatti atthi. Imamatthaṃ sandhāya – “tasmātihānanda, etenapetaṃ nakkhamati ‘vedanā me attā’ ti samanupassitu” nti vuttaṃ.

124. Yattha panāvusoti yattha suddharūpakkhandhe sabbaso vedayitaṃ natthi. **Api nu kho tathāti** api nu kho tasmim vedanāviraḥite tālavaṇṭe vā vātapāne vā asmīti evaṃ ahaṃkāro uppajjeyyāti attho. **Tasmātihānandāti** yasmā suddharūpakkhandho uṭṭhāya ahamasmīti na vadati, tasmā etenapi etaṃ nakkhamatīti attho. **Api nu kho tattha ayamahasmīti siyāti** api nu kho tesu vedanādhammesu tīsu khandhesu ekadhammopi ayaṃ nāma ahamasmīti evaṃ vattabbo siyā. Atha vā vedanānirodhā saheva vedanāya niruddhesu tesu tīsu khandhesu api nu kho ayamahasmīti vā ahamasmīti vā uppajjeyyāti attho. Athāyasmā ānando sasavisāṇassa tikhiṇabhāvaṃ viya taṃ asampaṭicchanto **no hetam bhanteti āha.**

Ettāvataṃ kiṃ kathitaṃ hoti? Vaṭṭakathā kathitā hoti. Bhagavā hi vaṭṭakathaṃ kathento katthaci avijjāsīsenā kathesi, katthaci taṇhāsīsenā, katthaci diṭṭhisīsenā. Tattha “purimā, bhikkhave, koṭi nappaññāyati avijjāya, ‘ito pubbe avijjā nāhosi, atha pacchā samabhavī’ ti. Evañcidam, bhikkhave, vuccati. Atha ca pana paññāyati idappaccayā avijjā” ti (a. ni. 10.61) evaṃ avijjāsīsenā kathitā. “Purimā, bhikkhave, koṭi nappaññāyati bhavataṇhāya, ‘ito pubbe bhavataṇhā nāhosi, atha pacchā samabhavī’ ti. Evañcidam, bhikkhave, vuccati. Atha ca pana paññāyati idappaccayā bhavataṇhā” ti (a. ni. 10.62) evaṃ taṇhāsīsenā kathitā. “Purimā, bhikkhave, koṭi nappaññāyati bhavadiṭṭhiyā, ‘ito pubbe bhavadiṭṭhi nāhosi, atha pacchā samabhavī’ ti, evañcidam, bhikkhave, vuccati. Atha ca pana paññāyati idappaccayā bhavadiṭṭhi” ti evaṃ diṭṭhisīsenā kathitā. Idhāpi diṭṭhisīseneva kathitā.

Diṭṭhigatiko hi sukhādivedanāṃ attāti gahetvā ahaṅkāramamaṅkāraparāmāsavasena sabbabhavayonigati – viññāṇaṭṭhitisattāvāsesu tato tato cavitvā tattha tattha upapajjanto mahāsamudde vātukkhattanāvā viya satataṃ samitaṃ paribbhamati, vaṭṭato sīsaṃ ukkhipitumyeva na sakkoti.

126. Iti bhagavā paccayākāramūlhassa diṭṭhigatikassa ettakena kathāmaggena vaṭṭam kathetvā idāni vivaṭṭam kathento **yato kho pana, ānanda, bhikkhūtiādimāha.**

Taṅca pana vivaṭṭakathaṃ bhagavā desanāsu kusalattā viṣaṭṭhakammaṭṭhānaṃ navakammādivasena vikkhittapuggalaṃ anāmasitvā kārakassa satipaṭṭhānavihārino puggalassa vasena ārabhanto **neva vedanaṃ attānaṃ samanupassatītiādimāha.** Evarūpo hi bhikkhu – “yaṃ kiñci rūpaṃ atītānāgatapaccuppannaṃ ajjhataṃ vā bahiddhā vā oḷārikaṃ vā sukhamaṃ vā hīnaṃ vā pañītaṃ vā yaṃ dūre vā santike vā, sabbam rūpaṃ aniccatō vavatthapeti, ekaṃ sammasanaṃ. Dukkhatō vavatthapeti, ekaṃ sammasanaṃ. Anattatō vavatthapeti, ekaṃ sammasana” ntiādinā nayena vuttassa sammasanañāṇassa vasena sabbadhammesu pavattattā neva vedanaṃ attāti samanupassati, na aññaṃ, so evaṃ asamanupassanto na kiñci loke upādiyati khandhalokādibhede loke rūpādīsu dhammesu kiñci ekadhammampi attāti vā attaniyanti vā na upādiyati.

Anupādiyam na paritassatīti anupādiyanto taṇhādiṭṭhimānaparitassanāyāpi na paritassati. **Aparitassanti** aparitassamāno. **Paccattamyeva parinibbāyatīti** attanāva kilesaparinibbānena parinibbāyati. Evaṃ parinibbutassa panassa paccavekkhaṇāpavattidassanattaṃ **khīṇā jātītiādi** vuttaṃ.

Iti sā diṭṭhīti yā tathāvimuttassa arahato diṭṭhi, sā evaṃ diṭṭhi. “Itissa diṭṭhi” tipi pāṭho. Yo tathāvimutto arahā, evamassa diṭṭhīti attho. **Tadakallanti taṃ na yuttaṃ.** Kasmā? Evañhi sati – “arahā na kiñci jānātī” ti vuttaṃ bhavyeyya, evaṃ ñatvā vimuttaṅca arahantaṃ “na kiñci jānātī” ti vuttaṃ na yuttaṃ. Teneva catunnampi nayānaṃ avasāne – “taṃ kissa hetū” tiādimāha.

Tattha **yāvata ānanda adhivacananti** yattako adhivacanasāṅkhāto vohāro atthi. **Yāvata adhivacanapathoti** yattako adhivacanassa patho, khandhā āyatanāni dhātuyo vā atthi. Esa nayo

sabbattha. **Paññāvaca**ranti paññāya avacaritabbaṃ khandhapañcakaṃ. **Tadabhiññā**ti taṃ abhijānitvā. Ettakena bhagavatā kiṃ dassitaṃ? Tantākulapadasseva anusandhi dassito.

Sattaviññāṇaṭṭhitivaṇṇanā

127. Idāni yo – “na paññapeṭī”’ti vutto, so yasmā gacchanto gacchanto ubhatobhāgavimutto nāma hoti. Yo ca – “na samanupassatī”’ti vutto, so yasmā gacchanto gacchanto paññāvimutto nāma hoti. Tasmā tesam heṭṭhā vuttānaṃ dvinnam bhikkhūnaṃ nigamanañca nāmañca dassetuṃ **satta kho imānanda viññāṇaṭṭhi**tiyotiādīmāha.

Tattha **sattā**ti paṭisandhivasena vuttā, ārammaṇavasena saṅgītisutte (dī. ni. 3.311) vuttā catasso āgamissanti. Viññāṇaṃ tiṭṭhati etthāti **viññāṇaṭṭhi**ti, viññāṇapatiṭṭhānassetam adhivacanaṃ. **Dve ca āyatanānī**ti dve nivāsaṭṭhānāni. Nivāsaṭṭhānañhi idhāyatananti adhippetam. Teneva vakkhati – “asaññasattāyatanam nevasaññānāsaññāyatanameva dutiya”’nti. Kasmā panetaṃ sabbaṃ gahitanti? Vaṭṭapariyādānattham. Vaṭṭaṇhi na suddhaviññāṇaṭṭhitivasena suddhāyatanavasena vā pariyādānaṃ gacchati, bhavayonigatisattāvāsavasena pana gacchati, tasmā sabbametaṃ gahitaṃ.

Idāni anukkamena tamattham vibhajanto **katamā sattā**tiādīmāha. Tattha **seyyathāpī**ti nidassanatthe nipāto, yathā manussāti attho. Aparimāṇesu hi cakkavālesu aparimāṇānaṃ manussānaṃ vaṇṇasaṅghānādivasena dvepi ekasadisā natthi. Yepi hi katthaci yamakabhātaro vaṇṇena vā saṅghānena vā ekasadisā honti, tesampi ālokitavilokitakathitahasitagamaṇāṇādīhi viseso hotiyeva. Tasmā **nānattakāyā**ti vuttā. Paṭisandhisaññā pana nesam tihetukāpi dvihetukāpi ahētukāpi honti, tasmā **nānattasaññī**noti vuttā. **Ekacce ca devā**ti cha kāmāvacaradevā. Tesu hi kesañci kāyo nīlo hoti, kesañci pītākādivaṇṇo. Saññā pana nesam dvihetukāpi tihetukāpi honti, ahētukā natthi. **Ekacce ca vinipātikā**ti catuapāyavinimuttā uttaramātā yakkhinī, piyaṅkaramātā, phussamittā, dhammaguttāti evamādikā aññe ca vemānikā peṭā. Etesañhi pītaodātakāḷamaṅguracchavisāmavaṇṇādivasena ceva kisathūlarassadīghavasena ca kāyo nānā hoti, manussānaṃ viya dvihetukatihetukaahētukavasena saññāpi. Te pana devā viya na mahesakkhā, kapaṇamanussā viya appesakkhā, dullabhaḅhāsacchādānā dukkhapīḷitā viharanti. Ekacce kāḷapakke dukkhitā juṅhapakke sukhitā honti, tasmā sukhasamussayato vinipatitattā **vinipātikā**ti vuttā. Ye panettha tihetukā tesam dhammābhisamayopi hoti, piyaṅkaramātā hi yakkhinī paccūsasamaye anuruddhattherassa dhammaṃ sajjhāyato sutvā –

“Mā saddamakari piyaṅkara, bhikkhu dhammapadāni bhāsati;
Api dhammapadam vijāniya, paṭipajjema hitāya no siyā;

Pāṇesu ca saṃyamāmasa, sampajānamusā na bhaṇāmase;
Sikkhema susīlyamattano, api mucceṃ pisācayoniya”’ti. (saṃ. ni. 2.40);

Evam puttakaṃ saññāpetvā taṃ divasaṃ sotāpattiphalaṃ pattā. Uttaramātā pana bhagavato dhammaṃ sutvāva sotāpannā jātā.

Brahmakāyikāti brahmapārisajjabrahmapurohitamahābrahmāno. **Paṭhamābhini**battāti te sabbepi paṭhamena jhānena abhinibbattā. Tesu brahmapārisajjā pana parittena abhinibbattā, tesam kappassa tatiyo bhāgo āyuppamāṇaṃ. Brahmapurohitā majjihimena, tesam upaḍḍhakappo āyuppamāṇaṃ, kāyo ca tesam vipphārikataro hoti. Mahābrahmāno paṇītena, tesam kappo āyuppamāṇaṃ, kāyo pana tesam ativipphāriko hoti. Iti te kāyassa nānattā, paṭhamajjhānavasena saññāya ekattā **nānattakāyā ekattasaññī**noti veditabbā.

Yathā ca te, evam catūsu apāyesu sattā. Nirayesu hi kesañci gāvutaṃ, kesañci aḍḍhayaḅjanaṃ, kesañci yojanaṃ atabhāvo hoti, devadattassa pana yojanasatiko jāto. Tiracchānesupi keci khuddakā, keci mahantā. Pettivisayepi keci saṭṭhihatthā, keci sattatihattā, keci asītihattā honti, keci suvaṇṇā, keci dubbaṇṇā honti. Tathā kālakaṅjikā asurā. Api cettha dīghapiṭṭhikapetā nāma saṭṭhiyojanikāpi honti. Saññā

pana sabbesampi akusalavipākaahetukāva honti. Iti āpāyikāpi nānattakāyā ekattasaññinotveva saṅkhyam gacchanti.

Ābhassarāti daṇḍaukkāya acci viya etesaṃ sarīrato ābhā chijjivā chijjivā patantī viya sarati vissaratīti ābhassarā. Tesu pañcakanayena dutiyatatiyajjhānadvayam parittam bhāvetvā upapannā **parittābhā** nāma honti, tesam dve kappā āyuppanānam. Majjhimaṃ bhāvetvā upapannā **appamāṇābhā** nāma honti, tesam cattāro kappā āyuppanānam. Pañītam bhāvetvā upapannā ābhassarā nāma honti, tesam aṭṭha kappā āyuppanānam. Idha pana ukkaṭṭhaparicchedavasena sabbepi te gahitā. Sabbesañhi tesam kāyo ekavipphārova hoti, saññā pana avitakkavicāramattā vā avitakkaavicārā vāti nānā.

Subhakiṇhāti subhena okiṇṇā vikiṇṇā, subhena sarīrappabhāvaṇṇena ekagghanāti attho. Etesañhi ābhassarānam viya na chijjivā chijjivā pabhā gacchati. Pañcakanaye pana parittamajjhimaṃpañītassa catutthajjhānassa vasena soḷasadvattiṃsacatusaṭṭhikappāyukā **parittasubhaappamāṇasubhasubhakiṇhā** nāma hutvā nibbattanti. Iti sabbepi te **ekattakāyā ceva** catutthajjhānasaññāya ekattasaññino cāti veditabbā. **Vehapphalāpi** catutthaviññāṇaṭṭhitimeva bhajanti. **Asaññasattā** viññāṇābhāvā ettha saṅgham na gacchanti, sattāvāsesu gacchanti.

Suddhāvāsā vivaṭṭapakkhe ṭhitā na sabbakālikā, kappasatasahassampi asaṅkhyeyyampi buddhasuññe loka nuppajjanti. Soḷasakappasahassabbhantare buddhesu uppannesuyeva uppajjanti, dhammacakkappavattassa bhagavato khandhavāraṭṭhānasadisā honti. Tasmā neva viññāṇaṭṭhitim na sattāvāsam bhajanti. Mahāsīvatthero pana – “na kho pana so sārīputta sattāvāso sulabharūpo yo mayā anivutthapubbo iminā dīghena addhunā aññatra suddhāvāsehi devehī”’ti (ma. ni. 1.160) iminā suttana suddhāvāsāpi catutthaviññāṇaṭṭhitim catutthasattāvāsamyeva bhajantīti vadati, tam appaṭibāhiyattā suttassa anuññātam.

Sabbaso rūpasaññānantiādīnaṃ attho visuddhimagge vutto. Nevasaññānāsāññāyatanam pana yatheva saññāya, evam viññāṇassapi sukhumattā neva viññāṇam nāvīññāṇam. Tasmā viññāṇaṭṭhitīsu avatvā āyatanesu vuttam.

128. Tatrāti tāsu viññāṇaṭṭhitīsu. **Taṅca pajānā**tīti taṅca viññāṇaṭṭhitim pajānāti. **Tassā ca samudaya**nti “avijjāsamudayā rūpasamudayo”’tiādīnā (paṭi. ma. 1.49) nayena tassā samudayaṅca pajānāti. **Tassā ca atthaṅgama**nti – “avijjānirodhā rūpanirodho”’tiādīnā nayena tassā atthaṅgamaṅca pajānāti. **Assāda**nti yaṃ rūpaṃ paṭicca...pe... yaṃ viññāṇam paṭicca uppajjati sukham somanassam, ayam viññāṇassa assādoti, evam tassā assādaṅca pajānāti. **Ādīna**vanti yaṃ rūpaṃ...pe... yaṃ viññāṇam aniccaṃ dukkham vipariṇāmadhammam, ayam viññāṇassa ādīnavoti, evam tassā ādīnaṅca pajānāti. **Nissaraṇa**nti yo rūpasmim...pe... yo viññāṇe chandarāgavinayo, chandarāgappahānam, idaṃ viññāṇassa nissaraṇanti (saṃ. ni. 2.26) evam tassā nissaraṇaṅca pajānāti. **Kallaṃ nu tenā**ti yuttam nu tena bhikkhunā tam viññāṇaṭṭhitim taṅhāmānadiṭṭhīnam vasena ahanti vā mamanti vā abhinanditunti. Etenupāyena sabbattha veditabbo. Yattha pana rūpaṃ natthi, tattha catunnam khandhānam vasena, yattha viññāṇam natthi, tattha ekassa khandhassa vasena samudayo yojetabbo. Āhārasamudayā āhāranirodhāti idaṅcetta padaṃ yojetabbaṃ.

Yato kho, ānanda, bhikkhūti yadā kho ānanda, bhikkhu. **Anupādā vimuttoti** catūhi upādānehi aggahetvā vimutto. **Paññāvimuttoti** paññāya vimutto. Aṭṭha vimokkhe asacchikatvā paññābaleneva nāmakāyassa ca rūpakāyassa ca appavattim katvā vimuttoti attho. So sukkhavipassako ca paṭhamajjhānādisu aññatarasmim ṭhatvā arahattam patto cāti pañcavidho. Vuttampi cetam – “katamo ca puggalo paññāvimutto? Idhekacco puggalo na heva kho aṭṭha vimokkhe kāyena phusitvā viharati, paññāya cassa disvā āsavā parikkhīnā honti, ayam vuccati puggalo paññāvimutto”’ti (pu. pa. 15).

Aṭṭhavimokkhavaṇṇanā

129. Evaṃ ekassa bhikkhuno nigamanañca nāmañca dassetvā itarassa dassetuṃ **aṭṭha kho imetiādimāha.** Tattha **vimokkhoti** kenatṭhena vimokkho? Adhimuccanaṭṭhena. Ko paṇāyaṃ adhimuccanaṭṭho nāma? Paccanīkadhammehi ca suṭṭhu muccanaṭṭho, ārammaṇe ca abhirativasena suṭṭhu muccanaṭṭho, pituañke vissaṭṭhaṅgapaccaṅgassa dārakassa sayanaṃ viya aniggahitabhāvena nirāsaṅkatāya ārammaṇe pavattīti vuttaṃ hoti. Ayaṃ panattho pacchime vimokkhe natthi, purimesu sabbesu atthi.

Rūpī rūpāni passatīti ettha ajjhattaṃ kesādīsu nīlakasiṇādīsu nīlakasiṇādivasena uppāditāṃ rūpajjhānaṃ rūpaṃ, tadassatthīti rūpī. **Bahiddhā rūpāni passatīti** bahiddhāpi nīlakasiṇādīni rūpāni jhānacakkhunā passati. Iminā ajjhattabahiddhāvattukesu kasiṇesu uppāditajjhānassa puggalassa cattāri rūpāvacarajjhānāni dassitāni. **Ajjhattaṃ arūpasaññīti** ajjhattaṃ na rūpasaññī, attano kesādīsu anuppāditarūpāvacarajjhānoti attho. Iminā bahiddhā parikkammaṃ katvā bahiddhāva uppāditajjhānassa puggalassa rūpāvacarajjhānāni dassitāni.

Subhantveva adhimutto hotīti iminā suvisuddhesu nīlādīsu vaṇṇakasiṇesu jhānāni dassitāni. Tattha kiñcāpi antoappanāyaṃ subhanti ābhogo natthi, yo pana visuddhaṃ subhaṃ kasiṇamārammaṇaṃ karitvā viharati, so yasmā subhanti adhimutto hotīti vattabbaṃ āpajjati, tasmā evaṃ desanā katā. Paṭisambhidāmagge pana – “kathaṃ subhantveva adhimutto hotīti vimokkho? Idha bhikkhu mettāsahagatena cetasā ekaṃ disaṃ pharitvā viharati...pe... mettāya bhāvitattā sattā appaṭikūlā honti. Karuṇā, muditā, upekkhāsahagatena cetasā ekaṃ disaṃ pharitvā viharati...pe... upekkhāya bhāvitattā sattā appaṭikūlā honti. Evaṃ subhaṃ tveva adhimutto hotīti vimokkho”’ti (paṭi. ma. 1.212) vuttaṃ.

Sabbaso rūpasaññānantiādīsu yaṃ vattabbaṃ, taṃ sabbhaṃ visuddhimagge vuttameva. **Ayaṃ aṭṭhāmo vimokkhoti** ayaṃ catunnaṃ khandhānaṃ sabbaso visuddhattā vimuttattā aṭṭhāmo uttamo vimokkho nāma.

130. Anulomanti ādīto paṭṭhāya yāva pariyoṣanā. **Paṭilomanti** pariyoṣanato paṭṭhāya yāva ādīto. **Anulomapaṭilomanti** idaṃ atipaguṇattā samāpattīnaṃ aṭṭhatvāva ito cito ca sañcaraṇavasena vuttaṃ. **Yatthicchakanti** okāsaparidīpanaṃ, yattha yattha okāse icchati. **Yadicchakanti** samāpattidīpanaṃ, yaṃ yaṃ samāpattiṃ icchati. **Yāvaticchakanti** addhānaparicchedadīpanaṃ, yāvatakaṃ addhānaṃ icchati. **Samāpajjatīti** taṃ taṃ samāpattiṃ pavisati. **Vuṭṭhātīti** tato uṭṭhāya tiṭṭhati.

Ubhatobhāgavimuttoti dvīhi bhāgehi vimutto, arūpasamāpattiyā rūpakāyato vimutto, maggena nāmakāyato vimuttoti. Vuttampi cetāṃ –

“Accī yathā vātavegena khittā, (upasivāti bhagavā)
Atthaṃ paleti na upeti saṅkhaṃ;
Evaṃ munī nāmakāyā vimutto,
Atthaṃ paleti na upeti saṅkha”’nti. (su. ni. 1080);

So panesa ubhatobhāgavimutto ākāsānañcāyatanādīsu aññatarato uṭṭhāya arahattaṃ patto ca anāgāmī hutvā nirodhā uṭṭhāya arahattaṃ patto cāti pañcavidho. Keci pana – “yasmā rūpāvacaracattutthajjhānampi duvaṅgikaṃ upekkhāsahagataṃ, arūpāvacarajjhānampi tādisameva. Tasmā rūpāvacaracattutthajjhānato uṭṭhāya arahattaṃ pattopi ubhatobhāgavimutto”’ti.

Ayaṃ pana ubhatobhāgavimuttapañho heṭṭhā lohapāsāde samuṭṭhahitvā tipītakacūlasumanattherassa vaṇṇanaṃ nissāya cirena vinicchayaṃ patto. Girivihāre kira therassa antevāsiko ekassa piṇḍapātikassa mukhato taṃ pañhaṃ sutvā āha – “āvuso, heṭṭhālohapāsāde amhākaṃ ācariyassa dhammaṃ vaṇṇayato na kenaci sutapubba”’nti. Kiṃ pana, bhante, thero avacāti? Rūpāvacaracattutthajjhānaṃ kiñcāpi duvaṅgikaṃ upekkhāsahagataṃ kilese vikkhambheti, kilesānaṃ pana āsannaṃ pakke virūhanaṭṭhāne samudācarati. Ime hi kilesā nāma pañcavokārabhave nīlādīsu aññataraṃ ārammaṇaṃ upanissāya

samudācaranti, rūpāvacarajjhānañca taṃ ārammaṇaṃ na samatikkamati. Tasmā sabbaso rūpaṃ nivattetvā arūpajjhānavasena kilese vikkhambhetvā arahattaṃ pattova ubhatobhāgavimuttoti, idaṃ āvuso thero avaca. Idañca pana vatvā idaṃ suttaṃ āhari – “katamo ca puggalo ubhatobhāgavimutto. Idhekacco puggalo aṭṭhavimokkhe kāyena phusitvā viharati, paññāya cassa disvā āsavā parikkhīṇā honti, ayaṃ vuccati puggalo ubhatobhāgavimutto” ti (pu. pa. 24).

Imāya ca ānanda ubhatobhāgavimuttiyāti ānanda ito ubhatobhāgavimuttito. Sesam sabbattha uttānamevāti.

Iti sumaṅgalavilāsiniyā dīghanikāyaṭṭhakathāyaṃ

Mahānidānasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Mahāparinibbānasuttavaṇṇanā

131. Evaṃ me sutanti mahāparinibbānasuttaṃ. Tatrāyamanupubbapadavaṇṇanā – **gijjhakūṭeti** gijjhā tassa kūṭesu vasimsu, gijjhasadisam vā tassa kūṭam atthīti gijjhakūṭo, tasmim gijjhakūṭe. **Abhiyātukāmoti** abhibhavanatthāya yātukāmo. **Vajjīti** vajjirājāno. **Evaṃmahiddhiketi** evaṃ mahatiyā rājiddhiyā samannāgate, etena nesam samaggabhāvaṃ kathesi. **Evaṃmahānubhāveti** evaṃ mahantena ānubhāvena samannāgate, etena nesam hatthisippādīsu katasikkhattaṃ kathesi, yaṃ sandhāya vuttaṃ – “sikkhitā vatime licchavikumārakā, susikkhitā vatime licchavikumārakā, yatra hi nāma sukhumena tālacchiggalena asanaṃ atipātayissanti poṅkhānupoṅkhaṃ avirādhita” nti (sam. ni. 5.1115). **Ucchecchāmīti** ucchindissāmi. **Vināsessāmīti** nāsessāmi, adassanaṃ pāpessāmi. **Anayabyasananti** ettha na ayoti anayo, avaḍḍhiyā etaṃ nāmaṃ. Hitañca sukhañca viyassati vikkhipatīti byasanaṃ, nātipārijuññādīnaṃ etaṃ nāmaṃ. **Āpādessāmīti** pāpayissāmi.

Iti kira so ṭhānanisajjādīsu imaṃ yuddhakathameva katheti, gamanasajjā hothāti evaṃ balakāyaṃ āṇāpeti. Kasmā? Gaṅgāyaṃ kira ekaṃ paṭṭanagāmaṃ nissāya aḍḍhajojanaṃ ajātasattuno āṇā, aḍḍhajojanaṃ licchavīnaṃ. Ettha pana āṇāpavattiṭṭhānaṃ hotīti attho. Tatrāpi ca pabbatapādato mahagghabhaṇḍaṃ otarati. Taṃ sutvā – “ajja yāmi, sve yāmi” ti ajātasattuno samvidahantasseva licchavirājāno samaggā sammodamānā puretaṃ gantvā sabbam gaṇhanti. Ajātasattu pacchā āgantvā taṃ pavattiṃ ṇatvā kujjhivā gacchati. Te punasaṃvaccharepi tatheva karonti. Atha so balavāghatājāto tadā evamakāsi.

Tato cintesi – “gaṇena saddhim yuddham nāma bhāriyaṃ, ekopi moghappahāro nāma natthi, ekena kho pana paṇḍitena saddhim mantetvā karonto nipparādho hoti, paṇḍito ca satthārā sadiso natthi, satthā ca avidūre dhuravihāre vasati, handāham pesetvā pucchāmi. Sace me gatena koci attho bhavissati, satthā tuṅhī bhavissati, anathe pana sati kiṃ rañño tattha gamanenāti vakkhatī” ti. So vassakārabrahmaṇaṃ pesesi. Brāhmaṇo gantvā bhagavato etamatthaṃ ārocesi. Tena vuttaṃ – “**atha kho rājā...pe... āpādessāmī**” ti.

Rājaaparihāniyadhammavaṇṇanā

134. Bhagavantaṃ bījayamānoti thero vattasīse ṭhatvā bhagavantaṃ bījati, bhagavato pana sītam vā uṇhaṃ vā natthi. Bhagavā brāhmaṇassa vacanaṃ sutvā tena saddhim amantetvā therena saddhim mantetukāmo **kinti te, ānanda, sutanti**ādīmāha. **Abhiṇhaṃ sannipātāti** divasassa tikkhattuṃ sannipatantāpi antarantarā sannipatantāpi abhiṇhaṃ sannipātāva. **Sannipātabahulāti** hiyyopi sannipatimhā, purimadivasampi sannipatimhā, puna ajja kimatthaṃ sannipatitā homāti vosānaṃ anāpajjantā sannipātabahulā nāma honti. **Yāvākīvañcāti** yattakaṃ kālaṃ. **Vuddhiyeva, ānanda, vajjīnaṃ pāṭikañkhā, no parihānīti** – abhiṇhaṃ asannipatantā hi disāvidisāsu āgataṃ sāsanaṃ na suṇanti, tato – “asukaḡamasīmā vā nigamasīmā vā ākulā, asukaṭṭhāne corā vā pariyuṭṭhitā” ti na jānanti,

corāpi “pamattā rājāno”ti ñatvā gāmanigamādīni paharantā janapadaṃ nāsentī. Evaṃ rājūnaṃ parihāni hoti. Abhiñhaṃ sannipatantā pana taṃ taṃ pavattiṃ suṇanti, tato balaṃ pesetvā amittamaddanaṃ karonti, corāpi – “appamattā rājāno, na sakkā amhehi vaggabandhehi vicaritu”nti bhijjivā palāyanti. Evaṃ rājūnaṃ vuddhi hoti. Tena vuttaṃ – “vuddhiyeva, ānanda, vajjīnaṃ pāṭikāṅkhā no parihānī”ti. Tattha **pāṭikāṅkhā**ti icchitabbā, avassaṃ bhavissatīti evaṃ daṭṭhabbāti attho.

Samaggātiādīsu sannipātabheriyā niggaṭāya – “ajja me kiccaṃ atthi, maṅgalaṃ atthī”ti vikkhepaṃ karontā na samaggā sannipatanti nāma. Bherisaddaṃ pana sutvāva bhuñjantāpi alaṅkariyamānāpi vatthāni nivāsentāpi adḍhabhuttā vā adḍhālaṅkatā vā vatthaṃ nivāsayaṃ nā vā sannipatantā samaggā sannipatanti nāma. Sannipatitā pana cintetvā mantetvā kattabbaṃ katvā ekatova avuṭṭhahantā na samaggā vuṭṭhahanti nāma. Evaṃ vuṭṭhitesu hi ye paṭhamaṃ gacchanti, tesāṃ evaṃ hoti – “amhehi bāhirakathāva sutā, idāni vinicchayakathā bhavissatī”ti. Ekato vuṭṭhahantā pana samaggā vuṭṭhahanti nāma. Apica – “asukaṭṭhānesu gāmasīmā vā nigamasīmā vā ākulā, corā pariyuṭṭhitā”ti sutvā – “ko gantvā imaṃ amittamaddanaṃ karissatī”ti vutte – “ahaṃ paṭhamaṃ, ahaṃ paṭhama”nti vatvā gacchantāpi samaggā vuṭṭhahanti nāma. Ekassa pana kammante osīdamāne sesā rājāno puttabhātaro pesetvā tassa kammantaṃ upatthambhayamānāpi, āgantukarājānaṃ – “asukassa gehaṃ gacchatu, sukassa gehaṃ gacchatū”ti avatvā sabbe ekato saṅgaṇhantāpi, ekassa maṅgale vā roge vā aññasmim vā pana tādise sukhadukkhe uppanne sabbe tattha sahāyabhāvaṃ gacchantāpi samaggā vajjikaraṇīyāni karonti nāma.

Apaññattātiādīsu pubbe akataṃ suṅkaṃ vā baliṃ vā daṇḍaṃ vā āharāpentā apaññattaṃ paññapenti nāma. Porāṇapaveṇiyā āgatameva pana anāharāpentā paññattaṃ samucchindanti nāma. Coroti gaṭetvā dassite avicinitvāva chejjabhejjaṃ anusāsantā porāṇaṃ vajjidhammaṃ samādāya na vattanti nāma. Tesāṃ apaññattaṃ paññapentānaṃ abhinavasūṅkādhī pīlītā manussā – “atiupaddutamha, ko imesaṃ vijite vasissatī”ti paccantaṃ pavisitvā corā vā corasahāyā vā hutvā janapadaṃ paharanti. Paññattaṃ samucchindantānaṃ paveṇīāgatāni suṅkādhīni aṅgaṇhantānaṃ koso parihāyati. Tato hatthiassabalakāyaorodhādayo yathānibaddhaṃ vaṭṭaṃ alabhamānā thāmena balena parihāyanti. Te neva yuddhakkhamā honti, na pāricariyakkhamā. Porāṇaṃ vajjidhammaṃ samādāya avattantānaṃ vijite manussā – “amhākaṃ puttaṃ pitaraṃ bhātaraṃ acoraṃyeva coroti katvā chindimsu bhindimsu”ti kujjhivā paccantaṃ pavisitvā corā vā corasahāyā vā hutvā janapadaṃ paharanti, evaṃ rājūnaṃ parihāni hoti, paññattaṃ paññapentānaṃ pana “paveṇīāgatameva rājāno karontī”ti manussā haṭṭhatuṭṭhā kasivāṇijjādike kammante sampādentī. Paññattaṃ asamucchindantānaṃ paveṇīāgatāni suṅkādhīni aṅgaṇhantānaṃ koso vaḍḍhati, tato hatthiassabalakāyaorodhādayo yathānibaddhaṃ vaṭṭaṃ labhamānā thāmabalasampannā yuddhakkhamā ceva pāricariyakkhamā ca honti.

Porāṇaṃ vajjidhammanti ettha pubbe kira vajjirājāno “ayaṃ coro”ti ānetvā dassite “gaṇhatha naṃ cora”nti avatvā vinicchayamahāmattānaṃ denti. Te vinicchinitvā sace acoro hoti, vissajjenti. Sace coro, attanā kiñci avatvā vohārikānaṃ denti. Tepi acoro ce, vissajjenti. Coro ce, suddharānaṃ denti. Tepi vinicchinitvā acoro ce, vissajjenti. Coro ce, aṭṭhakulikānaṃ denti. Tepi tatheva katvā senāpatissa, senāpati uparājassa, uparājā rañño, rājā vinicchinitvā acoro ce, vissajjenti. Sace pana coro hoti, paveṇīpotthakaṃ vācāpeti. Tattha – “yena idaṃ nāma kataṃ, tassa ayaṃ nāma daṇḍo”ti likhitaṃ. Rājā tassa kiriyaṃ tena samānetvā tadanucchavikaṃ daṇḍaṃ karoti. Iti etaṃ porāṇaṃ vajjidhammaṃ samādāya vattantānaṃ manussā na ujjhāyanti, “rājāno porāṇapaveṇiyā kammaṃ karonti, etesaṃ doso natthi, amhākaṃyeva doso”ti appamattā kammante karonti. Evaṃ rājūnaṃ vuddhi hoti. Tena vuttaṃ – “vuddhiyeva, ānanda, vajjīnaṃ pāṭikāṅkhā, no parihānī”ti.

Sakkarontīti yaṃkiñci tesāṃ sakkāraṃ karontā sundarameva karonti. **Garuṃ karontī**ti garubhāvaṃ paccupaṭṭhapetvāva karonti. **Mānentī**ti manena piyāyanti. **Pūjentī**ti nipaccakāraṃ dassenti. **Sotabbaṃ maññantī**ti divasassa dve tayo vāre upaṭṭhānaṃ gantvā tesāṃ kathaṃ sotabbaṃ saddhātappaṃ maññanti. Tattha ye evaṃ mahallakānaṃ rājūnaṃ sakkārādīni na karonti, ovādatthāya ca nesaṃ upaṭṭhānaṃ na gacchanti, te tehi vissatṭhā anovadiyamānā kīlāpasutā rajjato parihāyanti. Ye pana tathā paṭipajjanti, tesāṃ mahallakarājāno – “idaṃ kātappaṃ, idaṃ na kātappa”nti porāṇaṃ paveṇim ācikkhanti. Saṅgamaṃ patvāpi – “evaṃ pavisitabbaṃ, evaṃ nikkhamitabba”nti upāyaṃ dassenti. Te

tehi ovadiyamānā yathāovādaṃ paṭipajjantā sakkonti rājappaveṇiṃ sandhāretuṃ. Tena vuttaṃ – “vuddhiyeva, ānanda, vajjīnaṃ paṭīkaṅkhā, no parihānī”ti.

Kulitthiyoti kulagharāṇiyo. **Kulakumāriyoti** anividdhā tāsāṃ dhītaro. **Okkassa pasayhāti** ettha “okkassā”ti vā “pasayhā”ti vā pasayhākārassevetāṃ nāmaṃ. “Ukkassā”tipi paṭhanti. Tattha **okkassāti** avakassitvā ākaḍḍhitvā. **Pasayhāti** abhibhavitvā ajjhottharivitvāti ayaṃ vacanatto. Evañhi karontānaṃ vijite manussā – “amhākaṃ gehe puttamātaropi, kheḷasiṅghāṇikādīni mukhena apānetvā saṃvaḍḍhitadhītaropi ime rājāno balakkārena gahetvā attano ghare vāsentī”ti kupitā paccantaṃ pavisitvā corā vā corasahāyā vā hutvā janapadaṃ paharanti. Evaṃ akarontānaṃ pana vijite manussā apposukkā sakāni kammāni karontā rājakoṣaṃ vaḍḍhenti. Evamettha vuddhihāniyo veditabbā.

Vajjīnaṃ vajjicetiyanīti vajjirājūnaṃ vajjiraṭṭhe cittīkātāṭṭhena cetiyānīti laddhanāmāni yakkhaṭṭhānāni. **Abbhantarānīti** antonagare ṭhitāni. Bāhirānīti bahinagare ṭhitāni. **Dinnapubbanti** pubbe dinnāṃ. **Katapubbanti** pubbe kataṃ. **No parihāpessantīti** aparihāpetvā yathāpavattameva karissanti dhammikaṃ baliṃ parihāpentānañhi devatā ārakkhaṃ susaṃvihitaṃ na karonti, anuppannaṃ dukkhaṃ janetuṃ asakkontāpi uppannaṃ kāsasīsarogādiṃ vaḍḍhenti, saṅgāme patte sahāyā na honti. Aparihāpentānaṃ pana ārakkhaṃ susaṃvihitaṃ karonti, anuppannaṃ sukhaṃ uppādetuṃ asakkontāpi uppannaṃ kāsasīsarogādiṃ hananti, saṅgāmasīse sahāyā hontīti evamettha vuddhihāniyo veditabbā.

Dhammikā rakkhāvaraṇaguttīti ettha rakkhā eva yathā anicchitaṃ na gacchati, evaṃ āvaraṇato āvaraṇaṃ. Yathā icchitaṃ na vinassati, evaṃ gopāyanato gutti. Tattha balakāyena parivāretvā rakkhaṇaṃ pabbajitānaṃ dhammikā rakkhāvaraṇagutti nāma na hoti. Yathā pana viharassa upavane rukkhe na chindanti, vājikā vajjhaṃ na karonti, pokkharāṇīsu macche na gaṇhanti, evaṃ karaṇaṃ dhammikā rakkhāvaraṇagutti nāma. **Kinti anāgatā cāti** iminā pana nesāṃ evaṃ paccupaṭṭhitacittasantānoti cittappavattiṃ pucchati.

Tattha ye anāgatānaṃ arahantānaṃ āgamaṇaṃ na icchanti, te assaddhā honti appasannā. Pabbajite ca sampatte paccuggamaṇaṃ na karonti, gantvā na passanti, paṭisanthāraṃ na karonti, pañhaṃ na pucchanti, dhammaṃ na suṇanti, dānaṃ na denti, anumodanaṃ na suṇanti, nivāsanaṭṭhānaṃ na saṃvidahanti. Atha nesāṃ avaṇṇo abbhuggacchati – “asuko nāma rājā assaddho appasanno, pabbajite sampatte paccuggamaṇaṃ na karoti...pe... nivāsanaṭṭhānaṃ na saṃvidahatī”ti. Taṃ sutvā pabbajitā tassa nagaradvārena na gacchanti, gacchantāpi nagaraṃ na pavisanti. Evaṃ anāgatānaṃ arahantānaṃ anāgamaṇameva hoti. Āgatānaṃ pi phāsuvihāre asati yepi ajānitvā āgatā, te – “vasissāmāti tāva cintetvā āgatamhā, imesaṃ pana rājūnaṃ iminā nīhārena ko vasissatī”ti nikkhamitvā gacchanti. Evaṃ anāgatesu anāgacchantesu, āgatesu dukkhaṃ viharantesu so deso pabbajitānaṃ anāvāso hoti. Tato devatārakkhā na hoti, devatārakkhāya asati amanussā okāsaṃ labhanti. Amanussā ussannā anuppannaṃ byādhiṃ uppādentī, sīlavantānaṃ dassanapañhāpucchanaḍḍivattukassa puññaṃ anāgamo hoti. Vipariyāyena pana yathāvuttakaṇhapakkhaviṇṇāpāritassa sukkaṇṇakassa sambhavo hotīti evamettha vuddhihāniyo veditabbā.

135. Ekamidāhanti idaṃ bhagavā pubbe vajjīnaṃ imassa vajjisattakassa desitabhāvappakāsanatthamāha. Tattha **sārandade cetiyeti** evaṃnāmake vihāre. Anuppanne kira buddhe tattha sārandadassa yakkhassa nivāsanaṭṭhānaṃ cetiyaṃ ahosi. Athettha bhagavato vihāraṃ kārāpesuṃ, so sārandade cetiye katattā sārandadacetiyaṃveva saṅkhyāṃ gato.

Akaraṇiyāti akātabbā, aggahetabbāti attho. **Yadidanti** nipātamattaṃ. **Yuddhassāti** karaṇatthe sāmivacanaṃ, abhimukhayuddhena gahetuṃ na sakkāti attho. **Aññatra upalāpanāyāti** ṭhapetvā upalāpanaṃ. Upalāpanā nāma – “alaṃ vivādena, idāni samaggā homā”ti hatthiassarathahiraññasuvaṇṇādīni pesetvā saṅgahakaraṇaṃ. Evañhi saṅgahaṃ katvā kevalaṃ vissāsenā sakkā gaṇhitunti attho. **Aññatra mithubhedāyāti** ṭhapetvā mithubhedāṃ. Iminā aññaṃaññabhedāṃ katvāpi sakkā ete gahetunti dasseti. Idaṃ brāhmaṇo bhagavato kathāya nayaṃ labhitvā āha.

Kiṃ pana bhagavā brāhmaṇassa imāya kathāya nayalābham na jānātīti? Āma, jānāti. Jānanto kasmā kathesīti? Anukampāya. Evaṃ kirassa ahosi – “mayā akathitepi katipāhena gantvā sabbe gaṇhissati, kathite pana samagge bhindanto tīhi saṃvaccharehi gaṇhissati, ettakampi jīvitameva varam, ettakañhi jīvantā attano patiṭṭhānabhūtaṃ puññaṃ karissanti”ti.

Abhinanditvāti cittaena abhinanditvā. **Anumoditvā**ti “yāva subhāsitañcidam bhotā gotamenā”ti vācāya anumoditvā. **Pakkāmī**ti rañño santikaṃ gato. Tato naṃ rājā – “kiṃ ācariya, bhagavā avacā”ti pucchi. So – “yathā bho samaṇassa gotamassa vacanaṃ na sakkā vajjī kenaci gahetuṃ, api ca upalāpanāya vā mithubhedena vā sakkā”ti āha. Tato naṃ rājā – “upalāpanāya amhākaṃ hatthiassādayo nassissanti, bhedeneva te gahessāmi, kiṃ karomā”ti pucchi. Tena hi, mahārāja, tumhe vajjiṃ ārabba parisati katham samuṭṭhāpetha. Tato ahaṃ – “kiṃ te mahārāja tehi, attano santakehi kasivāñijjādīni katvā jīvantu ete rājāno”ti vatvā pakkamissāmi. Tato tumhe – “kinnu kho bho esa brāhmaṇo vajjiṃ ārabba pavattaṃ katham paṭibāhatī”ti vadeyyātha, divasabhāge cāhaṃ tesam paṇṇākāraṃ pesessāmi, tampi gāhāpetvā tumhepi mama dosaṃ āropetvā bandhanatālanādīni akatvāva kevalaṃ khuramuṇḍaṃ maṃ katvā nagarā nīharāpetha. Athāhaṃ – “mayā te nagare pākāro parikhā ca kāritā, ahaṃ kira dubbalaṭṭhānañca uttānagambhīraṭṭhānañca jānāmi, na cirasseva dāni ujum karissāmi”ti vakkhāmi. Taṃ sutvā tumhe – “gacchatū”ti vadeyyāthāti. Rājā sabbaṃ akāsi.

Licchavī tassa nikkhamaṇaṃ sutvā – “saṭho brāhmaṇo, mā tassa gaṅgaṃ uttarituṃ adattā”ti āhaṃsu. Tatra ekaccehi – “amhe ārabba kathitattā kira so evaṃ kato”ti vutte “tena hi, bhaṇe, etū”ti bhaṇiṃsu. So gantvā licchavī disvā “kiṃ āgatattā”ti pucchito taṃ pavattiṃ ārocesi, licchavino – “appamattakena nāma evaṃ garuṃ daṇḍaṃ kātuṃ na yutta”nti vatvā – “kiṃ te tatra ṭhānantara”nti pucchiṃsu. “Vinicchayāmacchohamasmi”ti. Tadeva te ṭhānantaraṃ hotūti. So suṭṭharaṃ vinicchayaṃ karoti, rājakumārā tassa santike sippaṃ uggaṇhanti.

So patiṭṭhitagaṇo hutvā ekadivasaṃ ekaṃ licchaviṃ gahetvā ekamantaṃ gantvā – dārakā kasantīti pucchi. Āma, kasanti. Dve goṇe yojetvāti? Āma, dve goṇe yojetvāti. Ettakaṃ vatvā nivatto. Tato taṃ añño – “kiṃ ācariyo āhā”ti pucchitvā tena vuttaṃ asaddahanto “na me esa yathābhūtaṃ kathetī”ti tena saddhiṃ bhijji. Brāhmaṇo aññasmiṃ divase ekaṃ licchaviṃ ekamantaṃ netvā – “kena byañjana bhuttosī”ti pucchitvā nivatto. Tampi añño pucchitvā asaddahanto tatheva bhijji. Brāhmaṇo aparampi divasaṃ ekaṃ licchaviṃ ekamantaṃ netvā – “atiduggatosi kirā”ti pucchi. Ko evamāhāti pucchito asuko nāma licchavīti. Aparampi ekamantaṃ netvā – “tvaṃ kira bhīrukajātiko”ti pucchi. Ko evamāhāti? Asuko nāma licchavīti. Evaṃ aññena akathitameva aññassa kathento tīhi saṃvaccharehi te rājāno aññamaññaṃ bhinditvā yathā dve ekamaggena na gacchanti, tathā katvā sannipātabheriṃ carāpesi. Licchavino – “issarā sannipatantu, sūrā sannipatantū”ti vatvā na sannipatiṃsu.

Brāhmaṇo – “ayaṃ dāni kālo, sīghaṃ āgacchatū”ti rañño sāsanaṃ pesesi. Rājā sutvāva balabheriṃ carāpetvā nikkhami. Vesālikā sutvā – “rañño gaṅgaṃ uttarituṃ na dassāmā”ti bheriṃ carāpesuṃ. Tampi sutvā – “gacchantu sūrārājāno”tiādīni vatvā na sannipatiṃsu. “Nagarappavesanaṃ na dassāma, dvārāni pidahitvā ṭhassāmā”ti bheriṃ carāpesuṃ. Ekopi na sannipati. Yathāvivāṭeheva dvārehi pavisitvā sabbe anayabyasanaṃ pāpetvā gato.

Bhikkhuaparihāniyadhammavaṇṇanā

136. Atha kho bhagavā acirapakkantetiādīmhi sannipātetvāti dūravihāresu iddhimante pesetvā santikavihāresu sayam gantvā – “sannipatatha, āyasmanto; bhagavā vo sannipātaṃ icchatī”ti sannipātetvā. **Aparihāniyeti** aparihānikare, vuddhihetubhūtetī attho. **Dhamme desessāmīti** candasahassaṃ sūriyasahassaṃ uṭṭhapento viya catukuṭṭake gehe anto teladīpasahassaṃ ujjalento viya pākaṭe katvā kathayissāmīti.

Tattha **abhiṇhaṃ sannipātāti** idaṃ vajjisattake vuttasadisameva. Idhāpi ca abhiṇhaṃ asannipatitā disāsu āgatasāsanaṃ na suṇanti. Tato – “asukavihārasīmā ākulā, uposathapavāraṇā ṭhitā, asukasmim

thāne bhikkhū vejjakammadūtakammādīni karonti, viññattibahulā pupphadānādīhi jīvikam kappenti”tiādīni na jānanti, pāpabhikkhūpi “pamatto bhikkhusaṅgho”ti űatvā rāsibhūtā sāsanaṃ osakkāpenti. Abhiñhaṃ sannipatitā pana taṃ taṃ pavattiṃ suṇanti, tato bhikkhusaṅghaṃ pesetvā sīmaṃ ujum karonti, uposathapavāraṇādayo pavattāpenti, micchājīvānaṃ ussannaṭṭhāne ariyavaṃsake pesetvā ariyavaṃsaṃ kathāpenti, pāpabhikkhūnaṃ vinayadharehi niggahaṃ kārāpenti, pāpabhikkhūpi “appamatto bhikkhusaṅgho, na sakkā amhehi vaggabandhena vicaritu”nti bhijjitvā palāyanti. Evamettha hānivuddhiyo veditabbā.

Samaggātiādīsu cetiyapaṭijagganattaṃ vā bodhigehauposathāgāraccādanattaṃ vā katikavattaṃ vā ṭhapetukāmatāya ovādaṃ vā dātukāmatāya – “saṅgho sannipatātū”ti bheriyā vā ghaṇṭiyā vā ākoṭitāya – “mayhaṃ cīvarakammaṃ atthi, mayhaṃ patto pacitabbo, mayhaṃ navakammaṃ atthī”ti vikkhepaṃ karontā na samaggā sannipatanti nāma. Sabbaṃ pana taṃ kammaṃ ṭhapetvā – “ahaṃ purimataraṃ, ahaṃ purimatara”nti ekappahāreneva sannipatantā samaggā sannipatanti nāma. Sannipatitā pana cintetvā mantetvā kattabbaṃ katvā ekato avuṭṭhahantā samaggā na vuṭṭhahanti nāma. Evaṃ vuṭṭhitesu hi ye paṭhamaṃ gacchanti, tesam evaṃ hoti – “amhehi bāhirakathāva sutā, idāni vinicchayakathā bhavissatī”ti. Ekappahāreneva vuṭṭhahantā pana samaggā vuṭṭhahanti nāma. Apica “asukaṭṭhāne vihārasīmā ākulā, uposathapavāraṇā ṭhitā, asukaṭṭhāne vejjakammādikāraṇā pāpabhikkhū ussanna”ti sutvā – “ko gantvā tesam niggahaṃ karissatī”ti vutte – “ahaṃ paṭhamaṃ, ahaṃ paṭhama”nti vatvā gacchantāpi samaggā vuṭṭhahanti nāma.

Āgantukaṃ pana disvā – “imaṃ pariveṇaṃ yāhi, etaṃ pariveṇaṃ yāhi, ayaṃ ko”ti avatvā sabbe vattaṃ karontāpi, jīṇṇapattacīvarakaṃ disvā tassa bhikkhācāravattena pattacīvaraṃ pariyesamānāpi, gilānassa gilānabhesajjaṃ pariyesamānāpi, gilānameva anāthaṃ – “asukapariveṇaṃ yāhi, asukapariveṇaṃ yāhī”ti avatvā attano attano pariveṇe paṭijaggantāpi, eko oliyamānako gantho hoti, paññavantaṃ bhikkhuṃ saṅgaṇhitvā tena taṃ ganthaṃ ukkhipāpentāpi samaggā saṅghaṃ karaṇīyāni karonti nāma.

Apaññattantiādīsu navaṃ adhammikaṃ katikavattaṃ vā sikkhāpadaṃ vā bandhantā apaññattaṃ paññapenti nāma, purāṇasanthatavatthusmiṃ sāvattiyāṃ bhikkhū viya. Uddhammaṃ ubbinayaṃ sāsanaṃ dīpentā paññattaṃ samucchindanti nāma, vassasatapariniḃbute bhagavati vesālikā vajjiputtakā viya. Khuddānukhuddakā pana āpattiyo sañcicca vītikkamantā yathāpaññattesu sikkhāpadesu samādāya na vattanti nāma, assajipunabbasukā viya. Navaṃ pana katikavattaṃ vā sikkhāpadaṃ vā abandhantā, dhammavinayato sāsanaṃ dīpentā, khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni asamūhanantā apaññattaṃ na paññapenti, paññattaṃ na samucchindanti, yathāpaññattesu sikkhāpadesu samādāya vattanti nāma, āyasmā upaseno viya, āyasmā yaso kākaṇḍakaputto viya ca.

“Suṇātu, me āvuso saṅgho, santamhākaṃ sikkhāpadāni gihigatāni, gihinopi jānanti, ‘idaṃ vo samaṇānaṃ sakyaputtīyānaṃ kappatī, idaṃ vo na kappatī’ti. Sace hi mayaṃ khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni samūhanissāma, bhavissanti vattāro – ‘dhūmakālikaṃ samaṇena gotamena sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññattaṃ, yāvimesaṃ satthā aṭṭhāsi, tāvime sikkhāpadesu sikkhiṃsu. Yato imesaṃ satthā pariniḃbuto, na dānime sikkhāpadesu sikkhanti’ti. Yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅgho apaññattaṃ na paññapeyya, paññattaṃ na samucchindeyya, yathāpaññattesu sikkhāpadesu samādāya vatteyyā”ti (cuḷava. 442) –

Imaṃ tantim ṭhapayanto āyasmā mahākassapo viya ca. **Vuddhiyevā**ti silādīhi guṇehi vuḍḍhiyeva, no parihāni.

Therāti thirabhāvappattā therakāraḃkehi guṇehi samannāgatā. Bahū rattiyo jānantīti **rattaññū**. Ciraṃ pabbajitānaṃ etesanti **cirapabbajitā**. Saṅghassa pituṭṭhāne ṭhitāti **saṅghapitaro**. Pituṭṭhāne ṭhitattā saṅghaṃ parinenti pubbaṅgamā hutvā tīsu sikkhāsu pavattentīti **saṅghapariṇāyaka**.

Ye tesam sakkārādīni na karonti, ovādatthāya dve tayo vāre upaṭṭhānaṃ na gacchanti, tepi tesam

ovādaṃ na denti, paveṇīkathaṃ na kathenti, sārabhūtaṃ dhammapariyāyaṃ na sikkhāpenti. Te tehi viśatṭhā sīlādīhi dhammakhandhehi sattahi ca ariyadhanehīti evamādīhi guṇehi parihāyanti. Ye pana tesam sakkārādīni karonti, upaṭṭhānaṃ gacchanti, tepi tesam ovādaṃ denti. “Evaṃ te abhikkamitabbaṃ, evaṃ te paṭikkamitabbaṃ, evaṃ te ālokitabbaṃ, evaṃ te vilokitabbaṃ, evaṃ te samiñjitabbaṃ, evaṃ te pasāritabbaṃ, evaṃ te saṅghāṭipattacīvaraṃ dhāretabba”nti paveṇīkathaṃ kathenti, sārabhūtaṃ dhammapariyāyaṃ sikkhāpenti, terasahi dhutaṅgehi dasahi kathāvattūhi anusāsanti. Te tesam ovāde ṭhatvā sīlādīhi guṇehi vaḍḍhamānā sāmāññatthaṃ anupapuṇanti. Evamettha hānivuddhiyo veditabbā.

Punabbhavadānaṃ punabbhavo, punabbhavo sīlamassāti ponobbhavikā, punabbhavadāyikāti attho, tasmā **ponobbhavikāya. Na vasaṃ gacchantīti** ettha ye catunnaṃ paccayānaṃ kāraṇā upaṭṭhākānaṃ padānupadikā hutvā gāmato gāmaṃ vicaranti, te tassā taṇhāya vasaṃ gacchanti nāma, itare na gacchanti nāma. Tattha hānivuddhiyo pākaṭāyeva.

Āraññakesūti pañcadhanusatikapacchimesu. **Sāpekkhāti** sataṇhā sālayā. Gāmantasenāsanesu hi jhānaṃ appētvāpi tato vuṭṭhitamattova itthipurisadārikādisaddaṃ suṇāti, yenassa adhigatavisesopi hāyatiyeva. Araññe pana niddāyitvā paṭibuddhamatto sīhabyagghamorādīnaṃ saddaṃ suṇāti, yena āraññakaṃ pītiṃ labhitvā tameva sammasanto aggaphale paṭiṭṭhāti. Iti bhagavā gāmantasenāsanese jhānaṃ appētvā nisinnabhikkhuno araññe niddāyantameva paśamsati. Tasmā tameva atthavaśaṃ paṭicca – “āraññakesu senāsanesu sāpekkhā bhavissanti”ti āha.

Paccattaññeva satim upaṭṭhapessantiti attanāva attano abbhantare satim upaṭṭhapessanti. **Pesalāti** piyasīlā. Idhāpi sabrahmacārīnaṃ āgamaṃ anicchantā nevāsikā assaddhā hontī appasannā. Sampattabhikkhūnaṃ paccuggamanapattacīvarappaṭiggahaṇāsanapaññāpanatālavaṇṭaggaṇādīni na karonti, atha nesam avaṇṇo uggacchati – “asukavihāravāsino bhikkhū assaddhā appasannā vihāraṃ pavitṭhānaṃ vattapaṭivattaṃ na karonti”ti. Taṃ sutvā pabbajitā vihāradvārena gacchantāpi vihāraṃ na pavisanti. Evaṃ anāgatānaṃ anāgamaṃameva hoti. Āgatānaṃ pana phāsuvihāre asati yepi ajānitvā āgatā, te – “vasissāmāti tāva cintetvā āgatāma, imesaṃ pana nevāsikānaṃ iminā nīhārena ko vasissati”ti nikkhamitvā gacchanti. Evaṃ so vihāro aññesaṃ bhikkhūnaṃ anāvāsava hoti. Tato nevāsikā sīlavantānaṃ dassanaṃ alabhantā kaṅkhāvinodanaṃ vā ācārasikkhāpakānaṃ vā madhuradhammassavanaṃ vā na labhanti, tesam neva aggahitadhammaggaṇaṃ, na gahitasajjhāyakaṇaṃ hoti. Iti nesam hāniyeva hoti, na vuddhi.

Ye pana sabrahmacārīnaṃ āgamaṃ icchanti, te saddhā hontī pasannā, āgatānaṃ sabrahmacārīnaṃ paccuggamanādīni katvā senāsanānaṃ paññapētvā denti, te gahetvā bhikkhācāraṃ pavisanti, kaṅkhaṃ vinodenti, madhuradhammassavanaṃ labhanti. Atha nesam kittisaddo uggacchati – “asukavihārabhikkhū evaṃ saddhā pasannā vattasampannā saṅgāhaka”ti. Taṃ sutvā bhikkhū dūratopi enti, tesam nevāsikā vattaṃ karonti, samīpaṃ āgantvā vuḍḍhataraṃ āgantukaṃ vanditvā nisīdanti, navakatarassa santike āsanaṃ gahetvā nisīdanti. Nisīditvā – “imasmiṃ vihāre vasissatha gamissathā”ti pucchanti. “Gamissāmī”ti vutte – “sappāyaṃ senāsanānaṃ, sulabhā bhikkhā”tiādīni vatvā gantuṃ na denti. Vinayadharo ce hoti, tassa santike vinayaṃ sajjhāyanti. Suttantādidharo ce, tassa santike taṃ taṃ dhammaṃ sajjhāyanti. Āgantukānaṃ therānaṃ ovāde ṭhatvā saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇanti. Āgantukā “ekaṃ dve divasāni vasissāmāti āgatāma, imesaṃ pana sukhasamvāsātāya dasadvādasavassāni vasissāmā”ti vattāro hontī. Evamettha hānivuddhiyo veditabbā.

137. Dutiyasattake kammaṃ ārāmo etesanti kammārāmāti. Kamme ratāti kammaratā. Kammārāmatamanuyuttāti yuttā payuttā anuyuttā. Tattha **kammanti** itikātabbakammaṃ vuccati. Seyyathidaṃ – cīvaravicāraṇaṃ, cīvarakaraṇaṃ, upatthambhanaṃ, sūciharaṃ, pattatthavikaṃ, asaṃbaddhakaṃ, kāyabandhanaṃ, dhama karaṇaṃ, ādhāraṃ, pādakathalikaṃ, sammajjaniādīnaṃ karaṇanti. Ekacco hi etāni karonto sakaladivasaṃ etāneva karoti. Taṃ sandhāyesa paṭikkhepo. Yo pana etesaṃ karaṇavelāyameva etāni karoti, uddesavelāyaṃ uddesaṃ gaṇhāti, sajjhāyavelāyaṃ sajjhāyati, cetiyaṅgaṇavattavelāyaṃ cetiyaṅgaṇavattaṃ karoti, manasikāraṇavelāyaṃ manasikāraṃ karoti, na so kammārāmo nāma.

Na bhassārāmāti ettha yo itthivaṇṇapurisavaṇṇādivasena ālāpasallāpaṃ karontoyeva divasañca rattīñca vītināmeti, evarūpe bhasse pariyaṅtakārī na hoti, ayaṃ bhassārāmo nāma. Yo pana rattindivaṃ dhammaṃ katheti, pañhaṃ vissajjeti, ayaṃ appabhassova bhasse pariyaṅtakārīyeva. Kasmā? “Sannipatitānaṃ vo, bhikkhave, dvayaṃ karaṇīyaṃ – dhammī vā kathā, ariyo vā tuṅhībhāvo”ti (ma. ni. 1.273) vuttatā.

Na niddārāmāti ettha yo gacchantopi nisinnopi nipannopi thinamiddhābhībhūto niddāyatiyeva, ayaṃ niddārāmo nāma. Yassa pana karajakāyagelañña cittaṃ bhavaṅge otarati, nāyaṃ niddārāmo. Tenevāha – “abhiñānamahaṃ aggivessana, gimhānaṃ pacchime māse pacchābhattaṃ piṇḍapātappaṭikkanto catugguṇaṃ saṅghāṭiṃ paññapetvā dakkhiṇena passena sato sampajāno niddaṃ okkamitā”ti (ma. ni. 1.387).

Na saṅgaṇikārāmāti ettha yo ekassa dutiyo dvinnaṃ tatiyo tiṇṇaṃ catutthoti evaṃ saṃsaṭṭhova viharati, ekako assādaṃ na labhati, ayaṃ saṅgaṇikārāmo. Yo pana catūsu iriyāpathesu ekako assādaṃ labhati, nāyaṃ saṅgaṇikārāmoti veditaḃbo.

Na pāpicchāti ettha asantasambhāvanāya icchāya samannāgatā dussīlā pāpicchā nāma.

Na pāpamittādīsu pāpā mittā etesanti **pāpamittā**. Catūsu iriyāpathesu saha ayanato pāpā sahāyā etesanti **pāpasahāyā**. Tanninnatappaṇatappaḃbhārātāya pāpesu sampavaṅkāti **pāpasampavaṅkā**.

Oramattakenāti avaramattakena appamattakena. **Antarāti** arahattaṃ apatvāva etthantare. **Vosānanti** pariniṭṭhitabhāvaṃ – “alamettāvata”ti osakkanaṃ ṭhitakiccatam. Idaṃ vuttaṃ hoti – “yāva sīlapārisuddhimattena vā vipassanāmattena vā jhānamattena vā sotāpannabhāvamattena vā sakadāgāmbhāvamattena vā anāgāmbhāvamattena vā vosānaṃ na āpajjissanti, tāva vuddhiyeva bhikkhūnaṃ pāṭikaṅkhā, no parihāni”ti.

138. Tatiyasattake **saddhāti** saddhāsampannā. Tattha āgamanīyasaddhā, adhigamasaddhā, pasādasaddhā, okappanasaddhāti catubbidhā saddhā. Tattha **āgamanīyasaddhā** sabbaññubodhisattānaṃ hoti. **Adhigamasaddhā** ariyapuggalānaṃ. Buddho dhammo saṅgho vutte pana pasādo **pasādasaddhā**. Okappetvā pakappetvā pana saddhanaṃ **okappanasaddhā**. Sā duvidhāpi idhādhippetā. Tāya hi saddhāya samannāgato saddhāvimutto, vakkalittherasadiṣo hoti. Tassa hi cetiyaṅgaṇavattaṃ vā, bodhiyaṅgaṇavattaṃ vā katameva hoti. Upajjhāyavattaācariyavattādīni sabbavattāni pūreti. **Hirimanāti** pāpajigucchanalakkhaṇāya hiriyā yuttacittā. **Ottappīti** pāpato bhāyanalakkhaṇena ottappena samannāgatā.

Bahussutāti ettha pana pariyaṅtibahussuto, paṭivedhabahussutoti dve bahussutā. **Pariyaṅtīti** tīṇi piṭakāni. **Paṭivedhoti** saccappaṭivedho. Imasmiṃ pana ṭhāne pariyaṅtīti adhippetā. Sā yena bahu sutā, so bahussuto. So pana nissayamuccanako, parisupaṭṭhāko, bhikkhunovādako, sabbatthakabahussutoti catubbidho hoti. Tattha tayo bahussutā samantapāsādikāya vinayaṭṭhakathāya ovādavagge vuttanayena gahetabbā. Sabbatthakabahussutā pana ānandattherasadisā honti. Te idha adhippetā.

Āraddhavīriyāti yesaṃ kāyikañca cetasañca vīriyaṃ āraddhaṃ hoti. Tattha ye kāyasaṅgaṇikaṃ vinodetvā catūsu iriyāpathesu aṭṭhaārabbhavattavasena ekakā honti, tesam kāyikavīriyaṃ āraddhaṃ nāma hoti. Ye cittasaṅgaṇikaṃ vinodetvā aṭṭhasamāpattivasena ekakā honti, gamane uppanakilesassa ṭhānaṃ pāpuṇiṭṭhaṃ na denti, ṭhāne uppanakilesassa nisajjaṃ, nisajjāya uppanakilesassa sayanaṃ pāpuṇiṭṭhaṃ na denti, uppannuppannaṭṭhāneyeva kilese niggaṇhanti, tesam cetasañcavīriyaṃ āraddhaṃ nāma hoti.

Upaṭṭhitassatīti cirakatādīnaṃ saritā anussaritā mahāgatimbayaabhayaṭṭheradīghabhāṇaabhayaṭṭheratipiṭakacūlābhayaṭṭherā viya.

Mahāgatimbayaabhayatthero kira jātapañcamadivase maṅgalapāyāse tuṅḍaṃ pasārentaṃ vāyaṃ disvā huṃ hunti saddamakāsi. Atha so therakāle – “kadā paṭṭhāya, bhante, sarathā”ti bhikkhūhi pucchito “jātapañcamadivase katasaddato paṭṭhāya āvuso”ti āha.

Dīghabhāṇakaabhayattherassa jātanavamadivase mātā cumbissāmīti onatā tassā moḷi mucchittha. Tato tumbamattāni sumanapupphāni dārakassa ure pativā dukkhaṃ janayimsu. So therakāle – “kadā paṭṭhāya, bhante, sarathā”ti pucchito – “jātanavamadivasato paṭṭhāyā”ti āha.

Tipiṭakacūḷābhayatthero – “anurādhapure tīṇi dvārāni pidahāpetvā manussānaṃ ekena dvārena nikkhamaṇaṃ katvā – ‘tvaṃ kinnāmo, tvaṃ kinnāmo’ti pucchitvā sāyaṃ puna apucchitvāva tesam nāmāni sampaṭicchāpetuṃ – ‘sakkā āvuso’ti āha. Evarūpe bhikkhū sandhāya – “upaṭṭhitassati”ti vuttaṃ.

Paññavantoti pañcannaṃ khandhānaṃ udayabbayapariggāhikāya paññāya samannāgatā. Api ca dvīhi pi etehi padehi vipassakānaṃ bhikkhūnaṃ vipassanāsambhārabhūtā sammāsati ceva vipassanāpaññā ca kathitā.

139. Catutthasattake satiyeva sambojjhaṅgo **satisambojjhaṅgoti**. Esa nayo sabbattha. Tattha upaṭṭhānalakkhaṇo satisambojjhaṅgo, pavicayalakkhaṇo dhammavicayasambojjhaṅgo, paggahalakkhaṇo vīriyasambojjhaṅgo, pharaṇalakkhaṇo pītisambojjhaṅgo, upasamalakkhaṇo passaddhisambojjhaṅgo, avikkhepalakkhaṇo samādhisambojjhaṅgo, paṭisañkhānalakkhaṇo upekkhāsambojjhaṅgo. **Bhāvēssantīti** satisambojjhaṅgaṃ catūhi kāraṇehi samuṭṭhāpentā, chahi kāraṇehi dhammavicayasambojjhaṅgaṃ samuṭṭhāpentā, navahi kāraṇehi vīriyasambojjhaṅgaṃ samuṭṭhāpentā, dasahi kāraṇehi pītisambojjhaṅgaṃ samuṭṭhāpentā, sattahi kāraṇehi passaddhisambojjhaṅgaṃ samuṭṭhāpentā, dasahi kāraṇehi samādhisambojjhaṅgaṃ samuṭṭhāpentā, pañcahi kāraṇehi upekkhāsambojjhaṅgaṃ samuṭṭhāpentā vaḍḍhessantīti attho. Iminā vipassanāmaggaḥālasampayutte lokiyalokuttaramissake sambojjhaṅge kathesi.

140. Pañcamasattake **aniccasaññāti** aniccānupassanāya saddhiṃ uppannasaññā. **Anattasaññā**dīsipi eseve nayo. Imā satta lokiyavipassanāpi honti. “Etaṃ santaṃ, etaṃ paṇītaṃ, yadidaṃ sabbasañkhārasamatho virāgo nirodho”ti (a. ni. 9.36) āgatavasenettha dve lokuttarāpi hontīti veditabbā.

141. Chakke **mettaṃ kāyakammaṃ** mettacittena kattabbaṃ kāyakammaṃ. **Vacīkammamanokammesupi** eseve nayo. Imāni pana bhikkhūnaṃ vasena āgatāni gihīsipi labbhanti. Bhikkhūnañhi mettacittena ābhisamācārikadhammapūraṇaṃ mettaṃ kāyakammaṃ nāma. Gihīnaṃ cetiyavandanatthāya bodhivandanatthāya saṅghanimantanatthāya gamanaṃ, gāmaṃ piṇḍāya pavitṭhaṃ bhikkhuṃ disvā paccuggamaṇaṃ, pattappaṭiggahaṇaṃ, āsanapaññāpanaṃ, anugamaṇanti evamādikāṃ mettaṃ kāyakammaṃ nāma.

Bhikkhūnaṃ mettacittena ācārapaññattisikkhāpadapaññāpanaṃ, kammaṭṭhānakathanaṃ, dhammadesanā, tepiṭakampi buddhavacanaṃ mettaṃ vacīkammaṃ nāma. Gihīnaṃ cetiyavandanatthāya gacchāma, bodhivandanatthāya gacchāma, dhammassavanaṃ karissāma, dīpamālapupphapūjaṃ karissāma, tīṇi sucaritāni samādāya vattissāma, salākabhattādīni dassāma, vassavāsikaṃ dassāma, ajja saṅghassa cattāro paccaye dassāma, saṅhaṃ nimantetvā khādanīyādīni saṃvidahatha, āsanāni paññāpetha, pānīyaṃ upaṭṭhapetha, saṅhaṃ paccuggantvā ānetha, paññattāsane nisīdāpetha, chandajātā ussāhajātā veyyāvaccāṃ karothātiādīkathanakāle mettaṃ vacīkammaṃ nāma.

Bhikkhūnaṃ pātova uṭṭhāya sarīrapaṭijagganaṃ, cetiyaṅgaṇavattādīni ca katvā vivittāsane nisīditvā imasmīṃ vihāre bhikkhū sukhī hontu averā abyāpajjāti cintanaṃ mettaṃ manokammaṃ nāma. Gihīnaṃ ‘ayyā sukhī hontu, averā abyāpajjā’ti cintanaṃ mettaṃ manokammaṃ nāma.

Āvi ceva raho cāti sammukhā ca parammukhā ca. Tattha navakānaṃ cīvarakammādīsū sahāyabhāvagamanaṃ sammukhā mettaṃ kāyakammaṃ nāma. Therānaṃ pana pādadhovanavandanabījanādānādibhedam sabbam sāmīcikkammaṃ sammukhā mettaṃ kāyakammaṃ nāma. Ubhayehipi dunnikkhittānaṃ dārubhaṇḍādīnaṃ tesu avamaññaṃ akatvā attanā dunnikkhittānaṃ viya paṭisāmanaṃ parammukhā mettaṃ kāyakammaṃ nāma.

Devatthero tissattheroti evaṃ paggayha vacanaṃ sammukhā mettaṃ vacīkammaṃ nāma. Vihāre asantaṃ pana paṭipucchantaṃsa kuhiṃ amhākaṃ devatthero, kuhiṃ amhākaṃ tissatthero, kadā nu kho āgamiṣṣatīti evaṃ mamāyanavacanaṃ parammukhā mettaṃ vacīkammaṃ nāma.

Mettāsinehasiniddhāni pana nayanāni ummīletvā pasannena mukhena olokanaṃ sammukhā mettaṃ manokammaṃ nāma. Devatthero tissatthero arogo hotu, appābādhoti samannāharaṇaṃ parammukhā mettaṃ manokammaṃ nāma.

Lābhāti cīvarādayo laddhapaccayā. **Dhammikāti** kuhanādibhedam micchājīvaṃ vajjetvā dhammena samena bhikkhācāravattena uppannā. **Antamaso pattapariyāpannamattampīti** pacchimakoṭṭiyā patte pariyāpannaṃ pattassa antogataṃ dvitikaṭacchubhikkhāmmattampī. **Appaṭivibhattabhogīti** ettha dve paṭivibhattā nāma – āmisappaṭivibhattaṅca, puggalappaṭivibhattaṅca. Tattha – “ettakaṃ dassāmi, ettakaṃ na dassāmi”ti evaṃ cittena vibhajanaṃ **āmisappaṭivibhattam** nāma. “Asukassa dassāmi, asukassa na dassāmi”ti evaṃ cittena vibhajanaṃ pana **puggalappaṭivibhattam** nāma. Tadubhayampi akatvā yo appaṭivibhattam bhuñjati, ayaṃ **appaṭivibhattabhogī** nāma.

Sīlavantehi sabrahmacārīhi sādharmaṇabhogīti ettha sādharmaṇabhogino idaṃ lakkhaṇaṃ, yaṃ yaṃ pañītaṃ labbhati, taṃ taṃ neva lābhena lābham nijigīsanatāmukhena gihīnaṃ deti, na attanā bhuñjati, paṭiggaṇhanto ca – “saṅghena sādharmaṇaṃ hotū”ti gahetvā ghaṇṭiṃ paharivā paribhuñjitabbaṃ saṅghasantaṃ viya passatī.

Imaṃ pana sāraṇīyadhammaṃ ko pūreti, ko na pūretīti? Dussīlo tāva na pūreti. Na hi tassa santakaṃ sīlavantā gaṇhanti. Parisuddhasīlo pana vattaṃ akhaṇḍento pūreti. Tatridaṃ vattaṃ – yo hi odissakaṃ katvā mātu vā pitu vā ācariyupajjhāyādīnaṃ vā deti, so dātabbaṃ deti, sāraṇīyadhammo panassa na hoti, palibodhajaganaṃ nāma hoti. Sāraṇīyadhammo hi muttapalibodhasseva vaṭṭati. Tena pana odissakaṃ dentena gilānagilānupaṭṭhākaāgantukagamikānañceva navapabbajitassa ca saṅghātipattaggaṇaṃ ajānantassa dātabbaṃ. Etesaṃ datvā avasesaṃ therāsanato paṭṭhāya thokaṃ adatvā yo yattakaṃ gaṇhāti, tassa tattakaṃ dātabbaṃ. Avasiṭṭhe asati puna piṇḍāya carivā therāsanato paṭṭhāya yaṃ yaṃ pañītaṃ, taṃ datvā sesaṃ paribhuñjitabbaṃ. “Sīlavantehī”ti vacanato dussīlassa adātumpi vaṭṭati.

Ayaṃ pana sāraṇīyadhammo susikkhitāya parisāya supūro hoti, no asikkhitāya parisāya. Susikkhitāya hi parisāya yo aññato labhati, so na gaṇhāti. Aññato alabhantopi pamāṇayuttameva gaṇhāti, nātirekaṃ. Ayaṃ pana sāraṇīyadhammo evaṃ punappunaṃ piṇḍāya carivā laddham laddham dentassāpi dvādasahi vassehi pūrati, na tato oraṃ. Sace hi dvādasame vasse sāraṇīyadhammapūraṃ piṇḍapātapūraṃ pattaṃ āsanāsālāyaṃ ṭhapetvā nahāyitum gacchati saṅghatthero ca kasseso pattoti, “sāraṇīyadhammapūrakassā”ti vutte “āharatha na”nti sabbam piṇḍapātaṃ vicāretvā bhuñjitvā ca rittam pattaṃ ṭhapeti, atha so bhikkhu rittam pattaṃ disvā “mayham anavasesetvāva paribhuñjimsū”ti domanassaṃ uppādeti, sāraṇīyadhammo bhijjati, puna dvādasavassāni pūretabbo hoti. Titthiyaparivāsasadiṣo hesa, sakiṃ khaṇḍe jāte puna pūretabbova. Yo pana – “lābhā vata me, suladdham vata me, yassa me pattagataṃ anāpucchāva sabrahmacārī paribhuñjantī”ti somanassaṃ janeti, tassa puṇṇo nāma hoti.

Evaṃ pūritasāraṇīyadhammassa pana neva issā, na macchariyaṃ hoti. So manussānaṃ piyo hoti, sulabhapaccayo ca, pattagatamassa diyyamānampi na khīyati, bhājanīyabhaṇḍaṭṭhāne aggabhaṇḍam labhati, bhaye vā chātaka vā sampatte devatā usukkaṃ āpajjanti.

Tatrimāni vatthūni – senagirivāsī tissatthero kira mahāgiriḡāmaṃ upanissāya viharatī. Paññāsa mahātherā nāgadīpaṃ cetiyavandanatthāya gacchantā girigāme piṇḍāya caritvā kiñci aladdhā nikkhamiṃsu. Thero pana pavisanto te disvā pucchi – “laddhaṃ, bhante”ti? Vicarimha āvusoti. So tesam aladdhabhāvaṃ ñatvā āha – “bhante yāvāhaṃ āgacchāmi, tāva idheva hothā”ti. Mayaṃ, āvuso, paññāsa janā pattatemanamattampi na labhimhāti. Bhante, nevāsikā nāma paṭibalā honti, alabhantāpi bhikkhācāramaggasabhāgaṃ jānantīti. Therā āgamesuṃ. Thero gāmaṃ pāvīsi. Dhurageheyeva mahāupāsikā khīrabhattaṃ sajjetvā theram olokayamānā ṭhitā. Atha therassa dvāraṃ sampattasseva pattaṃ pūretvā adāsi, so taṃ ādāya therānaṃ santikaṃ gantvā gaṇhatha, bhanteti, saṅghattheraṃ āha. Thero – “amhehi ettakehi kiñci na laddhaṃ, ayaṃ sīghameva gahetvā āgato, kiṃ nu kho”ti sesānaṃ mukhaṃ olokesi. Thero olokanākārenea ñatvā “bhante, dhammena samena laddhapiṇḍapāto, nikkukkuccā gaṇhathā”tiādito paṭṭhāya sabbesaṃ yāvadatthaṃ datvā attanāpi yāvadatthaṃ bhuñji.

Atha naṃ bhattakiccāvasāne therā pucchiṃsu – “kadā, āvuso, lokuttaradhammaṃ paṭivijjhī”ti? Natthi me, bhante, lokuttaradhammoti. Jhānalābhīsi, āvusoti? Etampi me, bhante, natthīti. Nanu, āvuso, paṭihāriyanti? Sāraṇīyadhammo me, bhante, pūrito, tassa me dhammassa pūritakā lato paṭṭhāya sacepi bhikkhusatasahassaṃ hoti, pattagataṃ na khīyatīti. Te sutvā – “sādhu sādhu sappurisa, anucchavikamidaṃ tuyha”nti āhaṃsu. Idam tāva – “pattagataṃ na khīyatī”ti ettha vatthu.

Ayameva pana thero cetiyapabbate giribhaṇḍamahāpūjāya dānaṭṭhānaṃ gantvā imasmim ṭhāne kiṃ varabhaṇḍanti pucchi. Dve sātakā, bhanteti. Ete mayhaṃ pāpuṇissantīti. Taṃ sutvā amacco rañño ārocesi – “eko daharo evaṃ vadatī”ti. Daharassa evaṃ cittaṃ, mahātherānaṃ pana sukhumaṣātakā vaṭṭantīti vatvā mahātherānaṃ dassāmīti ṭhapeti. Tassa bhikkhusaṅghe paṭipāṭiyā ṭhite dentassa matthake ṭhapitāpi te sātakā hatthaṃ nārohanti. Aññe ārohanti. Daharassa dānakāle pana hatthaṃ āruḷhā. So tassa hatthe pātetvā amaccassa mukhaṃ oloketvā daharaṃ nisīdāpetvā dānaṃ datvā saṅghaṃ vissajjetvā daharassa santike nisīditvā – “bhante, imaṃ dhammaṃ kadā paṭivijjhithā”ti āha. So pariyaēnāpi asantaṃ avadanto – “natthi mayhaṃ mahārāja lokuttaradhammo”ti āha. Nanu, bhante, pubbe avacutthāti. Āma, mahārāja, sāraṇīyadhammapūrako ahaṃ, tassa me dhammassa pūritakā lato paṭṭhāya bhājanīyabhaṇḍaṭṭhāne aggabhaṇḍaṃ pāpuṇātīti. “Sādhu sādhu, bhante, anucchavikamidaṃ tuyha”nti vanditvā pakkāmi. Idam – “bhājanīyabhaṇḍaṭṭhāne aggabhaṇḍaṃ pāpuṇātī”ti ettha vatthu.

Brāhmaṇatissabhaye pana bhātaragāma vāsino nāgattheriyā anārocetvāva palāyiṃsu. Therī paccūsasamaye – “atīviya appanigghoso gāmo, upadhāretha tāvā”ti daharabhikkhuniyo āha. Tā gantvā sabbesaṃ gatabhāvaṃ ñatvā āgamma theriyā ārocesuṃ. Sā sutvā “mā tumhe tesam gatabhāvaṃ cintayittha, attano uddesaparipucchāyonisomanasikāresuyeva yogaṃ karoṭhā”ti vatvā bhikkhācāra velayaṃ pārupitvā attadvādasamā gāmadvāre nigrodhamūle aṭṭhāsi. Rukkhe adhivatthādevatā dvādasannampi bhikkhunīnaṃ piṇḍapātaṃ datvā “ayye, mā aññattha gacchatha, niccaṃ idheva ethā”ti āha. Theriyā pana kaniṭṭhabhātā nāgatthero nāma atthi, so – “mahantaṃ bhayaṃ, na sakkā idha yāpetuṃ, paratīraṃ gamissāmī”ti attadvādasamova attano vasaṇṭṭhānā nikkhanto therim disvā gamissāmīti bhātaragāmaṃ āgato. Therī – “therā āgatā”ti sutvā tesam santikaṃ gantvā kiṃ ayyāti pucchi. So taṃ pavattim ācikkhi. Sā – “ajja ekadivasam vihāreyeva vasitvā sve gamissathā”ti āha. Therā vihāraṃ agamaṃsu.

Therī punadivase rukkhamūle piṇḍāya caritvā theram upasankamitvā “imaṃ piṇḍapātaṃ paribhuñjathā”ti āha. Thero – “vaṭṭissati therī”ti vatvā tuṅhī aṭṭhāsi. Dhammiko tāta piṇḍapāto, kukkuccaṃ akatvā paribhuñjathāti. “Vaṭṭissati therī”ti. Sā pattaṃ gahetvā ākāse khiṇi. Patta ākāse aṭṭhāsi. Thero – “sattatālamatte ṭhitampi bhikkhunibhattameva therī”ti vatvā – “bhayaṃ nāma sabbakālaṃ na hoti, bhaye vūpasante ariyavaṃsaṃ kathayamāno, ‘bho piṇḍapātika, bhikkhunibhattaṃ bhuñjitvā vītināmayitthā”ti cittaena anuvadiyamāno santhambhetuṃ na sakkhissāmi, appamattā hotha therīyo”ti maggaṃ āruhi.

Rukkhadevatāpi – “sace thero theriyā hatthato piṇḍapātaṃ paribhuñjissati, na naṃ nivattessāmi. Sace na paribhuñjissati, nivattessāmi”ti cintayamānā ṭhatvā therassa gamaṃ disvā rukkā oruyha

pattam, bhante, dethāti pattam gahetvā theram rukkhamūlamyeva ānetvā āsanam paññapetvā piṇḍapātam datvā katabhattakiccam paṭiññaṃ kāretvā dvādasa bhikkhuniyo dvādasa bhikkhū ca sattavassāni upaṭṭhahi. Idam – “devatā ussukkaṃ āpajjanti” ti ettha vatthu. Tatra hi therī sāraṇīyadhammapūrikā ahosi.

Akhaṇḍānītiādīsu yassa sattasu āpattikkhandhesu ādimhi vā ante vā sikkhāpadam bhinnam hoti, tassa sīlam pariante chinnaṣāṭako viya **khaṇḍam** nāma. Yassa pana vemajjhe bhinnam, tassa majjhe chiddasāṭako viya **chiddam** nāma hoti. Yassa pana paṭipāṭiyā dve tīṇi bhinnāni, tassa piṭṭhiyam vā kucchiyam vā uṭṭhitena visabhāgavaṇṇena kāḷarattādīnaṃ aññataravaṇṇā gāvī viya **sabalam** nāma hoti. Yassa pana antarantarā visabhāgabinducitrā gāvī viya **kammāsam** nāma hoti. Yassa pana sabbenasabham abhinnāni, tassa tāni sīlāni **akhaṇḍāni acchiddāni asabalāni akammāsāni** nāma honti. Tāni panetāni taṇhādāsabyato mocetvā bhujissabhāvakarāṇato **bhujissāni**. Buddhādīhi viññūhi pasatthattā **viññūpasatthāni**, taṇhādīṭṭhīhi aparāmaṭṭhattā – “idam nāma tvaṃ āpannapubbo” ti kenaci parāmaṭṭham asakkuṇeyyattā ca **aparāmaṭṭhāni**, upacārasamādhiṃ vā appanāsamādhiṃ vā samvattayanti **samādhisaṃvattanikānī**ti vuccanti.

Sīlasāmaññagatā viharissantiti tesu tesu disābhāgesu viharantehi bhikkhūhi saddhiṃ samānabhāvūpagatasīlā viharissanti. Soṭāpannādīnañhi sīlam samuddantarepi devalokepi vasantānaṃ aññesaṃ soṭāpannādīnaṃ sīlena samānameva hoti, natthi maggasīle nānattam. Tam sandhāyetam vuttam.

Yāyam diṭṭhīti maggasampayuttā sammādiṭṭhi. **Ariyā**ti niddosā. Niyyātīti **niyyānikā**. **Takkarassāti** yo tathākārī hoti. **Sabbadukkhakkhayāyā**ti sabbadukkhakkhayattham. **Diṭṭhisāmaññagatā**ti samānadiṭṭhibhāvaṃ upagatā hutvā viharissanti. **Vuddhiyevā**ti evaṃ viharantānaṃ vuddhiyeva bhikkhūnaṃ pāṭikaṅkhā, no parihānīti.

142. Etadeva bahulanti āsannapariniḥānattā bhikkhu ovaḍanto punappunam etaṃyeva dhammiṃ katham karoti. **Iti sīlanti** evaṃ sīlam, ettakam sīlam. Ettha catupārisuddhisīlam **sīlam** cittekaggatā **samādhī**, vipassanāpaññā **paññā**ti veditabbā. **Sīlaparibhāvī**ti ādīsu yasmim sīle ṭhatvāva maggasamādhiṃ phalasamādhiṃ nibbattenti. Eso tena sīlena paribhāvīto mahapphalo hoti, mahānisamsa. Yamhi samādhimhi ṭhatvā maggapaññaṃ phalapaññaṃ nibbattenti, sā tena samādhinā paribhāvīta mahapphalā hoti, mahānisamsā. Yāya paññāya ṭhatvā maggacittam phalacittam nibbattenti, tam tāya paribhāvītam **sammadeva āsavehi vimuccati**.

Yathābhirantanti buddhānaṃ anabhiratiparitasitam nāma natthi, yathārucci yathāajjhāsayanti pana vuttam hoti. **Āyāmā**ti ehi yāma. “Āyāmā”tipi pāṭho, gacchāmāti attho. **Ānandā**ti bhagavā santikāvacarattā theram ālapati. Thero pana – “gaṇhathāvuso pattacīvarāni, bhagavā asukaṭṭhānaṃ gantukāmo” ti bhikkhūnaṃ āroceti.

144. Ambalaṭṭhikāgamaṇam uttānameva. **Atha kho āyasmā sārīputtoti**ādī (dī. ni. 3.141) **sampasādanīye** vitthāritam.

Dussīlāādīnavavaṇṇanā

148. Pāṭaligamane **āvasathāgāranti** āgantukānaṃ āvasathageham. Pāṭaligāme kira niccakālam dvinnaṃ rājūnaṃ sahāyakā āgantvā kulāni gehato nīharitvā māsampi aḍḍhamāsampi vasanti. Te manussā nīcupaddutā – “etesam āgatakāle vasanaṭṭhānaṃ bhavissatī” ti nagaramajjhe mahatim sīlam karitvā tassā ekasmim padese bhaṇḍapaṭisāmanatṭhānaṃ, ekasmim padese nivāsaṭṭhānaṃ akaṃsu. Te – “bhagavā āgato” ti sutvāva – “amhehi gantvāpi bhagavā ānetabbo siyā, so sayameva amhākam vasanaṭṭhānaṃ sampatto, ajja bhagavantaṃ āvasathe maṅgalaṃ vadāpessāmā” ti etadatthameva upasaṅkamantā. Tasmā evamāhamsu. **Yena āvasathāgāranti** te kira – “buddhā nāma araññajjhāsaya āraññārāmā antogāme vasitum iccheyyūṃ vā no vā” ti bhagavato manam ajānantā āvasathāgāram

appañijaggitvāva āgamaṃsu. Idāni bhagavato manaṃ ñatvā puretaraṃ gantvā pañijaggissāmāti yenāvasathāgāraṃ, tenupasaṅkamīsu. **Sabbasantharinti** yathā sabbam santhatam hoti, evaṃ santharim.

149. Dussīloti asīlo nissīlo. **Sīlavipannoti** vipannasīlo bhinnasaṃvaro. **Pamādādhikaraṇanti** pamādakāraṇā.

Idaṅca suttaṃ gahaṭṭhānaṃ vasena āgataṃ pabbajitānampi pana labbhateva. Gahaṭṭho hi yena yena sippaṭṭhānena jīvitaṃ kappeti – yadi kasiyā, yadi vañijjāya, pāṇātipātādivasena pamatto taṃ taṃ yathākālaṃ sampādetuṃ na sakkoti, athassa mūlampi vinassati. Māghātakāle pāṇātipātaṃ pana adinnādānādīni ca karonto daṇḍavasena mahatiṃ bhogajāniṃ nigacchati. Pabbajito dussīlo ca pamādakāraṇā sīlato buddhavacanato jhānato sattaariyadhanato ca jāniṃ nigacchati.

Gahaṭṭhassa – “asuko nāma asukakule jāto dussīlo pāpadhammo pariccattaidhalokaparaloko salākabhattamattampi na detī”ti catuparisamajjhe pāpako kittisaddo abbhuggacchati. Pabbajitassa vā – “asuko nāma nāsakkhi sīlaṃ rakkhitaṃ, na buddhavacanaṃ uggahetuṃ, vejjakammādīhi jīvati, chahi agāravehi samannāgato”ti evaṃ abbhuggacchati.

Avisāradoti gahaṭṭho tāva – “avassaṃ bahūnaṃ sannipātaṭṭhāne keci mama kammaṃ jānissanti, atha maṃ niggaṇhissanti”ti vā, “rājakulassa vā dassanti”ti sabhayo upasaṅkamati, maṅkubhūto pattakkhandho adhomukho aṅgulikena bhūmiṃ kasanto nisīdati, visārado hutvā kathetuṃ na sakkoti. Pabbajitopi – “bahū bhikkhū sannipatitā, avassaṃ koci mama kammaṃ jānissati, atha me uposathampi pavāraṇampi ṭhapetvā sāmāññato cāvetvā nikkadḍhissanti”ti sabhayo upasaṅkamati, visārado hutvā kathetuṃ na sakkoti. Ekacco pana dussīlopi dappito viya vicarati, sopi ajjhāsayaena maṅku hotiyeva.

Sammūlho kālaṅkarotīti tassa hi maraṇamañce nipannassa dussīlakamme samādāya pavattitaṭṭhānaṃ āpāthamāgacchati, so ummīletvā idhalokaṃ passati, nimīletvā paralokaṃ passati, tassa cattāro apāyā upaṭṭhahanti, sattisatena sīse pahariyamāno viya hoti. So – “vāretha, vārethā”ti viravanto marati. Tena vuttaṃ – “sammūlho kālaṃ karotī”ti. Pañcamapadaṃ uttānameva.

150. Ānisaṃsakathā vuttavipariyāyena veditabbā.

151. Bahudeva rattim dhammiyā kathāyāti aññāya pāḷimuttakāya dhammikathāya ceva āvasathānumodanāya ca ākāsagaṅgaṃ otārento viya yojanappamaṇaṃ mahāmadhuṃ pīletvā madhupānaṃ pāyento viya bahudeva rattim sandassetvā sampahaṃsetvā uyyojesi. **Abhikkantāti** atikkantā khīṇā khayavayaṃ upetā. **Suññāgāranti** paṭiyekkaṃ suññāgāraṃ nāma natthi, tattheva pana ekapasse sānipākārena parikkhipitvā – “idha satthā vissamissati”ti mañcakaṃ paññapesuṃ. Bhagavā – “catūhipi iriyāpathehi paribhuttaṃ etesaṃ mahapphalaṃ bhavissati”ti tattha sīhaseyyaṃ kappesi. Taṃ sandhāya vuttaṃ – “suññāgāraṃ pavisi”ti.

Pāṭaliputtanagaramāpanavaṇṇanā

152. Sunidhavassakārāti sunidho ca vassakāro ca dve brāhmaṇā. **Magadhamahāmattāti** magadharañño mahāmattā mahāamaccā, magadharatṭhe vā mahāmattā mahatiyā issariyamattāya samannāgatāti **magadhamahāmattā**. **Pāṭaligāme nagaranti** pāṭaligāmaṃ nagaraṃ katvā māpenti. **Vajjīnaṃ paṭibāhāyāti** vajjirājakulānaṃ āyamukhapacchindanattaṃ. **Sahassevāti** ekekavaggavasena sahassaṃ sahassaṃ hutvā. **Vatthūnīti** gharavatthūni. **Cittāni namanti nivesanāni māpetunti** raññaṅca rājamahāmattānaṅca nivesanāni māpetuṃ vatthuvijjāpāṭhakānaṃ cittāni namanti. Te kira attano sippānubhāvena heṭṭhā pathaviyaṃ tiṃsahattamatte ṭhāne – “idha nāgaggāho, idha yakkhaggāho, idha bhūtaggāho, pāsāno vā khāṇuko vā atthī”ti passanti. Te tadā sippaṃ jappitvā devatāhi saddhim mantayamānā viya māpenti. Athavā nesaṃ sarīre devatā adhimuccitvā tattha tattha nivesanāni māpetuṃ cittaṃ nāmenti. Tā catūsu koṇesu khāṇuke koṭṭetvā vatthumhi gahitamatte paṭivigacchanti. Saddhānaṃ

kulānaṃ saddhā devatā tathā karonti, assaddhānaṃ kulānaṃ assaddhā devatāva. Kiṃ kāraṇā? Saddhānañhi evaṃ hoti – “idha manussā nivesanaṃ māpetvā paṭhamam bhikkhusaṅgham nisīdāpetvā maṅgalaṃ vaḍḍhāpessanti. Atha mayaṃ sīlavantānaṃ dassanaṃ, dhammakathaṃ, pañhāvissajjanaṃ, anumodanañca sotuṃ labhissāma, manussā dānaṃ datvā amhākaṃ pattim dassanti” ti.

Tāvatiṃsehīti yathā hi ekasmim kule ekam paṇḍitamanussaṃ, ekasmim vā vihāre ekam bahussutabhikkhuṃ upādāya – “asukakule manussā paṇḍitā, asukavihāre bhikkhū bahussutā” ti saddo abbhuggacchati, evameva sakkaṃ devarājānaṃ vissakammañca devaputtaṃ upādāya – “tāvatiṃsā paṇḍitā” ti saddo abbhuggato. Tenāha – “tāvatiṃsehī” ti. Tāvatiṃsehi saddhim mantevāpi viya māpentīti attho.

Yāvatā ariyaṃ āyatananti yattakaṃ ariyakamanussānaṃ osaraṇaṭṭhānaṃ nāma atthi. **Yāvatā vaṇippathoti** yattakaṃ vāṇijānaṃ ābhatabhaṇḍassa rāsivaseneva kayavikkayaṭṭhānaṃ nāma, vāṇijānaṃ vasanaṭṭhānaṃ vā atthi. **Idaṃ agganagaraṃ** tesam ariyāyatanavaṇippathānaṃ idaṃ agganagaraṃ jeṭṭhakaṃ pāmokkham bhavissatīti. **Puṭabhedananti** bhaṇḍapuṭabhedanaṭṭhānaṃ, bhaṇḍabhaṇḍikānaṃ mocanaṭṭhānanti vuttaṃ hoti. Sakalajambudīpe aladdhabhaṇḍampi hi idheva labhissanti, aññattha vikkayena agacchantampi ca idheva gamissati. Tasmā idheva puṭam bhindissanti attho. Catūsu hi dvāresu cattāri sabhāyaṃ ekanti evaṃ divase divase pañcasatasahassāni uṭṭhahissanti dasseti.

Aggito vātiādīsu cakārattho vā-saddo. Agginā ca udakena ca mithubhedena ca nassissatīti attho. Ekakoṭṭhāso agginā nassissati, nibbāpetuṃ na sakkhissanti. Ekam gaṅgā gahetvā gamissati. Eko – “iminā akathitaṃ amussa, amunā akathitaṃ imassā” ti vadantānaṃ piṣuṇavācānaṃ vasena bhinnānaṃ manussānaṃ aññamaññabhedeneva nassissatīti attho. Iti vatvā bhagavā paccūsakāle gaṅgāya tīraṃ gantvā katamukhadhovano bhikkhācāraṇaṃ āgamayamāno nisīdi.

153. Sunidhavassakārāpi – “amhākaṃ rājā samaṇassa gotamassa upaṭṭhāko, so amhe pucchissati, ‘sathā kira pāṭaligāmaṃ agamāsi, tassa santikaṃ upasaṅkamittha, na upasaṅkamitthā’ ti. Upasaṅkamimhāti ca vutte – ‘nimantayittha, na nimantayitthā’ ti ca pucchissati. Na nimantayimhāti ca vutte amhākaṃ dosaṃ āropetvā niggaṇhissati. Idaṃ cāpi mayaṃ āgataṭṭhāne nagaraṃ māpema, samaṇassa kho pana gotamassa gatagataṭṭhāne kāḷakaṇṇisatā paṭikkamanti, taṃ mayaṃ nagaramaṅgalaṃ vadāpessāmā” ti cintevā sathhāraṃ upasaṅkamitvā nimantayimsu. Tasmā – “atha kho sunidhavassakārā” tiādi vuttaṃ.

Pubbaṇhasamayanti pubbaṇhakāle. **Nivāsetvāti** gāmapavesananīhārena nivāsanaṃ nivāsetvā kāyabandhanaṃ bandhitvā. **Pattacīvaramādāyāti** pattañca cīvarañca ādiyitvā kāyappaṭibaddhaṃ katvā.

Sīlavantetthāti sīlavante ettha. **Saññateti** kāyavācāmanehi saññate.

Tāsaṃ dakkhiṇamādiyeti saṅghassa dinne cattāro paccaye tāsaṃ gharadevatānaṃ ādiseyya, pattim dadeyya. **Pūjitā pūjayanti** – “ime manussā amhākaṃ ñātakāpi na honti, evampi no pattim denti” ti ārakkham susaṃvihitaṃ karothāti suṭṭhu ārakkham karonti. **Mānitā mānanti** kālānukālaṃ balikammakaraṇena mānitā “ete manussā amhākaṃ ñātakāpi na honti, catumāsachamāsantare no balikammaṃ karonti” ti mānenti, mānentiyo uppannaṃ parissayaṃ haranti.

Tato nanti tato naṃ paṇḍitajātikaṃ manussaṃ. **Orasanti** ure ṭhapetvā saṃvaḍḍhitaṃ, yathā mātā orasaṃ puttaṃ anukampati, uppannaparissayaharaṇatthameva tassa vāyamati, evaṃ anukampanti attho. **Bhadrāni passatīti** sundarāni passati.

154. **Uḷumpanti** pāragamanatthāya āṇiyo koṭṭetvā kataṃ. **Kullanti** valliādīhi bandhitvā kataṃ.

“Ye taranti aṇṇava” nti gāthāya **aṇṇavanti** sabbantimena paricchadena yojanamattaṃ gambhīrassa

ca puthulassa ca udakatthānassetam adhivacanam. **Saranti** idha nadī adhippetā. Idam vuttam hoti, ye gambhīravittatam taṇhāsaram taranti, te ariyamaggasaṅkhātam setum katvāna. **Visajja pallalāni** anāmasitvā udakabharitāni ninnatthānāni. Ayam pana idam appamattakam taritukāmopi kullaṅhi jano pabandhati. Buddhā ca buddhasāvaka ca vināyeva kullena tiṇṇā medhāvino janāti.

Paṭhamabhānavāraṇṇanā niṭṭhitā.

Ariyasaccakathāvaṇṇanā

155. Koṭigāmoti mahāpanādassa pāsādakotiyaṃ katagāmo. **Ariyasaccānanti** ariyabhāvakarānaṃ saccānaṃ. **Ananubodhāti** abujjhanena ajānanena. **Appaṭivedhāti** appaṭivijjhanena. **Sandhāvīti** bhavato bhavaṃ gamanavasena sandhāvītaṃ. **Saṃsaritanti** punappunaṃ gamanāgamavasena saṃsaritaṃ. **Mamañceva tumhākañcāti** mayā ca tumhehi ca. Atha vā **sandhāvītaṃ saṃsaritanti** sandhāvanaṃ saṃsaraṇaṃ mamañceva tumhākañca ahoṣīti emamettha attho veditabbo. **Bhavanetti samūhatāti** bhavato bhavaṃ nayanasaṃmatthā taṇhārajju suṭṭhu hatā chinnā appavattikatā.

Anāvattidhammasambodhiparāyaṇaṇṇanā

156. Nātikāti ekaṃ taḷākam nissāya dvinnaṃ cūḷapitumahāpituputtānaṃ dve gāmā. **Nātiketi** ekasmiṃ nātigāmake. **Giṅjakāvasatheti** iṭṭhakāmaye āvasathe.

157. Orambhāgiyānanti heṭṭhābhāgiyānaṃ, kāmabhāveyyeva paṭisandhiggāhāpakānanti attho. Oranti laddhanāmehi vā tīhi maggehi pahātabbānītipi **orambhāgiyāni**. Tattha kāmacchando, byāpādoti imāni dve samāpattiyā vā avikkhambhitāni, maggena vā asamucchinnāni nibbattavasena uddham bhāgaṃ rūpabhavañca arūpabhavañca gantum na denti. Sakkāyadīṭṭhiādīni tīni tattha nibbattampi ānetvā puna idheva nibbattāpentīti sabbānīpi orambhāgiyāneva. **Anāvattidhammāti** paṭisandhivasena anāgamanasabhāvā.

Rāgadosamohānaṃ tanuttāti ettha kadāci karahaci uppattiyā ca, pariyuṭṭhānamandatāya cāti dvedhāpi tanubhāvo veditabbo. Sakadāgāmissa hi puthujjanānaṃ viya abhiṅhaṃ rāgādayo nuppajjanti, kadāci karahaci uppajjanti. Uppajjamānā ca puthujjanānaṃ viya bahalabahalā nuppajjanti, makkhikāpattaṃ viya tanukatanukā uppajjanti. Dīghabhāṇakatipiṭakamahāsīvattthero panāha – “yasmā sakadāgāmissa puttadhītarō hontī, orodhā ca hontī, tasmā bahalā kilesā. Idam pana bhavatanukavasena kathita”nti. Tam aṭṭhakathāyaṃ – “soṭāpannassa sattabhāve ṭhapetvā aṭṭhame bhāve bhavatanukam natthi. Sakadāgāmissa dve bhāve ṭhapetvā pañcasu bhāvesu bhavatanukam natthi. Anāgāmissa rūpārūpabhāve ṭhapetvā kāmabhāve bhavatanukam natthi. Khīṇāsavassa kismiñci bhāve bhavatanukam natthi”ti vuttatā paṭikkhittaṃ hoti.

Imaṃ lokanti imaṃ kāmāvacaṇalokaṃ sandhāya vuttam. Ayañcettha adhippāyo, sace hi manussesu sakadāgāmiṃphalaṃ patto devesu nibbattitvā arahattaṃ sacchikaroti, iccetaṃ kusalaṃ. Asakkonto pana avassaṃ manussalokaṃ āgantvā sacchikaroti. Devesu sakadāgāmiṃphalaṃ pattopi sace manussesu nibbattitvā arahattaṃ sacchikaroti, iccetaṃ kusalaṃ. Asakkonto pana avassaṃ devalokaṃ gantvā sacchikarotīti.

Avinipātadhammoti ettha vinipātanaṃ vinipāto, nassa vinipāto dhammoti avinipātadhammo. Catūsu apāyesu avinipātadhammo catūsu apāyesu avinipātasabhāvoti attho. **Niyatoti** dhammaniyāmena niyato. **Sambodhiparāyaṇoti** uparimaggattayasaṅkhātā sambodhi paraṃ ayaṇaṃ assa gati paṭisaraṇaṃ avassaṃ pattabbāti sambodhiparāyaṇo.

Dhammādāsadhammapariyāyaṇaṇṇanā

158. Vihesāti tesam tesam ñāṇagatiṃ ñāṇūpapattiṃ ñāṇābhisamparāyaṃ oloketassa kāyakilamathova esa, ānanda, tathāgatassāti dīpeti, cittavihesā pana buddhānaṃ natthi. **Dhammādāsanti** dhammamayaṃ ādāsaṃ. **Yenāti** yena dhammādāsena samannāgato. **Khīṇāpāyaduggativinipātoti** idaṃ nirayādīnaṃyeva vevacanavasena vuttaṃ. Nirayādayo hi vaḍḍhisāṅkhātato ayato apetattā **apāyā**. Dukkassa gati paṭisaraṇanti **duggati**. Ye dukkaṭakārino, te ettha vivasā nipatantīti **vinipātā**.

Aveccappasādenāti buddhaguṇānaṃ yathābhūtato ñātattā acalena accutena pasādena. Upari padadvayepi eseva nayo. **Itipi so bhagavāti**ādīnaṃ pana vitthāro visuddhimagge vutto.

Ariyakantehīti ariyānaṃ kantehi piyehi manāpehi. Pañca sīlāni hi ariyasāvakaṇaṃ kantāni honti, bhavantarepi avijahitabbato. Tāni sandhāyetaṃ vuttaṃ. Sabbopi panettha saṃvaro labbhatiyeva.

Sotāpannohamasmīti idaṃ desanāsīsameva. Sakadāgāmiādayopi pana sakadāgāmīhamasmītiādīnā nayena byākaronti yevāti. Sabbesampi hi sikkhāpadāvirodhena yuttaṭṭhāne byākaraṇaṃ anuññātameva hoti.

Ambapālīgaṇikāvattuvaṇṇanā

161. Vesāliyaṃ viharatīti ettha tena kho pana samayena vesālī iddhā ceva hoti phīṭacātiādīnā khandhake vuttanayena vesāliyā sampannabhāvo veditabbo. **Ambapālivaneti** ambapāliyā gaṇikāya uyyānabhūte ambavane. **Sato bhikkhveti** bhagavā ambapālīdassane satipaccupaṭṭhānatthaṃ visesato idha satipaṭṭhānadesanaṃ ārabhi. Tattha saratīti **sato**. Sampajānātīti **sampajāno**. Satiyā ca sampajāññena ca samannāgato hutvā vihareyyāti attho. **Kāye kāyānupassīti**ādīsu yaṃ vattabbaṃ, taṃ mahāsatiपाṭṭhāne vakkhāma.

Nīlāti idaṃ sabbasaṅgāhakaṃ. **Nīlavaṇṇāti**ādī tasseva vibhāgadassanaṃ. Tattha na tesam pakativaṇṇo nīlo, nīlavilepanavilitattā panetaṃ vuttaṃ. **Nīlavatthāti** paṭadukūlakoseyyādīnipi tesam nīlāneva honti. **Nīlalaṅkāraṭi** nīlamaṇīhi nīlapupphehi alaṅkatā, rathāpi tesam nīlamaṇīkhacitā nīlavatthaparikkhittā nīladdhajā nīlavammikehi nīlābharaṇehi nīlaassehi yuttā, patodalatṭhiyopi nīlā yevāti. Iminā nayena sabbapadesu attho veditabbo. **Parivattesīti** pahari. **Kim je ambapālīti** jeti ālapanavacanaṃ, bhoti ambapālī, kim kāraṇāti vuttaṃ hoti. “Kiñcā”tipi pāṭho, ayamevettha attho. **Sāhāraṇti** sajanapadaṃ. **Āṅgulim phoṭesunti** āṅgulim cālesuṃ. **Ambakāyāti** itthikāya.

Yesanti karaṇatthe sāmivacanaṃ, yehi adiṭṭhāti vuttaṃ hoti. **Olokethāti** passatha. **Avalokethāti** punappunaṃ passatha. **Upasaṃharathāti** upanetha. Imaṃ licchaviparisam tumhākaṃ cittena tāvatimsasadisam upasaṃharatha upanetha allīyāpetha. Yatheva tāvatimsā abhirūpā pāsādikā nīlādīnānāvaṇṇā, evamime licchavirājanopīti tāvatimsēhi samake katvā passathāti attho.

Kasmā pana bhagavā anekasatehi suttehi cakkhādīnaṃ rūpādīsu nimittaggāhaṃ paṭisedhetvā idha mahantena ussāhena nimittaggāhe uyyojetīti? Hitakāmatāya. Tatra kira ekacce bhikkhū osannavīriyā, tesam sampattiyā palobhento – “appamādena samaṇadhammaṃ karontānaṃ evarūpā issariyasampatti sulabhā”ti samaṇadhamme ussāhajananatthaṃ āha. Aniccalakkhaṇavibhāvanatthañcāpi evamāha. Nacirasseva hi sabbepime ajātasattussa vasena vināsaṃ pāpuṇissanti. Atha nesaṃ rajjasirisampattiṃ disvā ṭhitabhikkhū – “tathārūpāyapi nāma sirisampattiyā vināso paññāyissatī”ti aniccalakkhaṇaṃ bhāvetvā saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇissantīti aniccalakkhaṇavibhāvanatthaṃ āha.

Adhivāsetūti ambapāliyā nimantitabhāvaṃ ñatvāpi kasmā nimantentīti? Asaddahanatāya ceva vattasīsenā ca. Sā hi dhuttā itthī animantetvāpi nimantemīti vadeyyāti tesam cittaṃ ahosi, dhammaṃ sutvā gamanakāle ca nimantetvā gamaṇaṃ nāma manussānaṃ vattameva.

Veluvagāmaṃvassūpagamaṇavaṇṇanā

163. Veļuvagāmakoti vesāliyā samīpe veļuvagāmo. **Yathāmittantiādīsu** mittā mittāva. **Sandiṭṭhāti** tattha tattha saṅgama diṭṭhamattā nātidalhamittā. **Sambhattāti** suṭṭhu bhattā sinehavanto dalhamittā. Yesaṃ yesaṃ yattha yattha evarūpā bhikkhū atthi, te te tattha tattha vassaṃ upethāti attho. Kasmā evamāha? Tesāṃ phāsuvihāratthāya. Tesañhi veļuvagāmake senāsanāṃ nappahoti, bhikkhāpi mandā. Samantā vesāliyā pana bahūni senāsanāni, bhikkhāpi sulabhā, tasmā evamāha. Atha kasmā – “yathāsukhaṃ gacchathā”’ti na vissajjesi? Tesāṃ anukampāya. Evaṃ kirassa ahosi – “ahaṃ dasamāsamattam ṭhatvā parinibbāyissāmi, sace ime dūraṃ gacchissanti, mama parinibbānakāle daṭṭhum na sakkhissanti. Atha nesāṃ – “sathā parinibbāyanto amhākaṃ satimattampi na adāsi, sace jāneyyāma, evaṃ na dūre vaseyyāma”’ti vippaṭṭisāro bhaveyya. Vesāliyā samantā pana vasantā māsassa aṭṭha vāre āgantvā dhammaṃ suṇissanti, sugatovādaṃ labhissanti”’ti na vissajjesi.

164. Kharoti pharuso. **Ābādhoti** visabhāgarogo. **Bālhāti** balavatiyo. **Māraṇantikāti** maraṇantaṃ maraṇasantikam pāpanasamatthā. **Sato sampajāno adhvāsesīti** satim sūpaṭṭhitam katvā nāṇena paricchinditvā adhvāsesi. **Avihaññamānoti** vedanānuvattanavasena aparāparaṃ parivattanaṃ akaronto apīliyamāno adukkhiyamānova adhvāsesi. **Anāmantetvāti** ajānāpetvā. **Anapaloketvāti** na apaloketvā ovādānusāsaniṃ adatvāti vuttam hoti. **Vīriyenāti** pubbabhāgavīriyena ceva phalasaṃpattivīriyena ca. **Paṭipañāmetvāti** vikkhambhetvā. **Jīvitasāṅkhāranti** ettha jīvitampi jīvitasāṅkhāro. Yena jīvitam saṅkharīyati chijjamānaṃ ghaṭetvā ṭhapiyati, so phalasaṃpattidhammopi jīvitasāṅkhāro. So idha adhippeto. **Adhiṭṭhāyāti** adhiṭṭhahitvā pavattetvā, jīvitaṭṭhapanasamattham phalasaṃpattim samāpajjeyyanti ayamettha saṅkhepattho.

Kim pana bhagavā ito pubbe phalasaṃpattim na samāpajjati? Samāpajjati. Sā pana khaṇikasamāpatti. Khaṇikasamāpatti ca antosamāpattiyāmyeva vedanaṃ vikkhambheti, samāpattito vuṭṭhitamattassa kaṭṭhapātena vā kaṭṭhalapātena vā chinnasevālo viya udakaṃ puna sarīraṃ vedanā ajjhottharati. Yā pana rūpasattakaṃ arūpasattakaṃ niggumbaṃ nijjaṭṭam katvā mahāvīpassanāvasena samāpannā samāpatti, sā suṭṭhu vikkhambheti. Yathā nāma purisena pokkharāṇiṃ ogāhetvā hatthehi ca pādehi ca suṭṭhu apabyūlho sevālo cirena udakaṃ ottharati; evameva tato vuṭṭhitassa cirena vedanā uppajjati. Iti bhagavā taṃ divasaṃ mahābodhipallaṅke abhinavavīpassanaṃ paṭṭhapento viya rūpasattakaṃ arūpasattakaṃ niggumbaṃ nijjaṭṭam katvā cuddasahākārehi sannetvā mahāvīpassanāya vedanaṃ vikkhambhetvā – “dasamāse mā uppajjitthā”’ti samāpattim samāpajji. Samāpattivikkhambhitā vedanā dasamāse na uppajji yeva.

Gilānā vuṭṭhitoti gilāno hutvā puna vuṭṭhito. **Madhurakajāto viyāti** sañjātagarubhāvo sañjātathaddhabhāvo sūle uttāsītapuriso viya. **Na pakkhāyantīti** nappakāsanti, nānākāro na upaṭṭhahanti. **Dhammāpi maṃ na paṭibhantīti** satipaṭṭhānādiddhammā mayhaṃ pākāṭā na hontīti dīpeti. Tantiddhammā pana therassa supagaṇā. **Na udāharatīti** pacchimaṃ ovādaṃ na deti. Taṃ sandhāya vadati.

165. Anantaraṃ abāhiranti dhammavasena vā puggalavasena vā ubhayaṃ akatvā. “Ettakaṃ dhammaṃ parassa na desessāmi”’ti hi cintento dhammaṃ abbhantaraṃ karoti nāma. “Ettakaṃ parassa desessāmi”’ti cintento dhammaṃ bāhiraṃ karoti nāma. “Imassa puggalassa desessāmi”’ti cintento pana puggalaṃ abbhantaraṃ karoti nāma. “Imassa na desessāmi”’ti cintento puggalaṃ bāhiraṃ karoti nāma. Evaṃ akatvā desitoti attho. **Ācariyamuttīti** yathā bāhirakānaṃ ācariyamuttīti nāma hoti. Daharakāle kassaci akathetvā pacchimakāle maraṇamañce nipannā piyamaṇāpassa antevāsikassa kathenti, evaṃ tathāgatassa – “idaṃ mahallakakāle pacchimaṭṭhāne kathessāmi”’ti mutṭhim katvā “pariharissāmi”’ti ṭhapitaṃ kiñci natthīti dasseti.

Ahaṃ bhikkhusaṅghanti ahameva bhikkhusaṅghaṃ pariharissāmīti vā **mamuddesikoti** ahaṃ uddisitabbaṭṭhena uddeso assāti mamuddesiko. Maṃyeva uddisitvā mama paccāsīsamāno bhikkhusaṅgho hotu, mama accayena vā mā ahesuṃ, yaṃ vā taṃ vā hotūti iti vā yassa assāti attho. **Na evaṃ hotīti** bodhipallaṅkeyeva issāmacchariyānaṃ vihatattā evaṃ na hoti. **Sa kinti** so kiṃ. **Āsītikoti** asītisaṃvacchariko. Idaṃ pacchimavayaṇupattabhāvadīpanattham vuttam. **Veṭhamissakenāti** bāhabandhacakkabandhādīnā paṭisaṅkharāṇena veṭhamissakena. **Maññeti** jinṇasakaṭṭam viya

veṭhamissakena maññe yāpeti. Arahattaphalaveṭhanena catuiriyāpathakappanam tathāgatassa hotīti dasseti.

Idāni tamattham pakāsentō **yasmim, ānanda, samayeti**ādīmāha. Tattha **sabbanimittānanti** rūpanimittādīnam. **Ekaccānam vedanānanti** lokiyānam vedanānam. **Tasmātihānandāti** yasmā iminā phalasangāhārena phāsu hoti, tasmā tumhepi tadatthāya evaṃ viharathāti dasseti. **Attadīpāti** mahāsamuddagatadīpaṃ viya attānam dīpaṃ paṭiṭṭham katvā viharatha. **Attasaraṇāti** attagatikāva hotha, mā aññagatikā. **Dhammadīpadhammasaraṇapadesupī** eseva nayo. **Tamataggeti** tamaagge. Majjhe takāro padasandhivasena vutto. Idaṃ vuttaṃ hoti – “ime aggatamāti tamataggā”ti. Evaṃ sabbaṃ tamayogaṃ chinditvā ativiya agge uttamabhāve ete, ānanda, mama bhikkhū bhavissanti. Tesam atiage bhavissanti, ye keci sikkhākāmā, sabbehi te catusatipaṭṭhānagocarāva bhikkhū agge bhavissantīti arahattanikūṭena desanam saṅgaṇhāti.

Dutiyabhāṇavāraṇṇanā niṭṭhitā.

Nimittobhāsakathāvaṇṇanā

166. Vesālim piṇḍāya pāvisīti kadā pāvisi? Ukkacelato nikkhamitvā vesālim gatakāle. Bhagavā kira vuṭṭhavasso veḷuvagāmakā nikkhamitvā sāvattim gamissāmīti āgatamaggena paṭinivattanto anupubbena sāvattim patvā jetavanam pāvisi. Dhammasenāpati bhagavato vattam dassetvā divāṭṭhānam gato. So tattha antevāsikesu vattam dassetvā paṭikkantesu divāṭṭhānam sammajjitvā cammakkaṇḍam paññāpetvā pāde pakkhāletvā pallaṅkam ābhujitvā phalasangāhārena pāvisi. Athassa yathāparicchedena tato vuṭṭhitassa ayaṃ parivattakko udapādi – “buddhā nu kho paṭhamam parinibbāyanti, agasāvakā nu kho”ti? Tato – “aggasāvakā paṭhama”nti ñatvā attano āyusaṅkhāram olokesi. So – “sattāhameva me āyusaṅkhāro pavattati”ti ñatvā – “kattha parinibbāyissāmī”ti cintesi. Tato – “**rāhulo** tāvatimsesu parinibbuto, **aññāsikoṇḍaññatthero** chaddantadahe, aham kattha parinibbāyissāmī”ti puna cinto mātaram ārabha satim uppādesi – “mayham mātā sattanam arahantānam mātā hutvāpi buddhadhammasaṅghesu appasannā, atthi nu kho tassā upanissayo, natthi nu kho”ti āvajjetvā sotāpattimagassa upanissayam disvā – “kassa desanāya abhisamayo bhavissati”ti olokeno – “mameva dhammadesanāya bhavissati, na aññassa. Sace kho panāham apposukko bhavēyā, bhavissanti me vattāro – ‘sāriputtatthero avasesajānānampi avassayo hoti. Tathā hissa samacittasuttadesanādivase (a. ni. 1.37) koṭisatasahassadevatā arahattam pattā. Tayo magge paṭividdhadevatānam gaṇanā natthi. Aññesu ca ṭhānesu anekā abhisamayā dissanti. Thereva cittaṃ pasādetvā sagge nibbattāneva asītikulasahassāni. So dāni sakamātumicchādassanamattampi haritum nāsakkhī”ti. Tasmā mātaram micchādassanā mocetvā jāto varakeyeva parinibbāyissāmī”ti sannitṭhānam katvā – “ajjeva bhagavantam anujānāpetvā nikkhamissāmī”ti cundattheram āmantesi. “Āvuso, cunda, amhākam pañcasatāya bhikkhuparisāya saññam dehi – ‘gaṇhathāvuso pattacīvarāni, dhammasenāpati nālakagāmam gantukāmo”ti”. Thero tathā akāsi. Bhikkhū senāsamam saṃsāmetvā pattacīvaramādāya therassa santikam āgamamsu. Thero senāsamam saṃsāmetvā divāṭṭhānam sammajjitvā divāṭṭhānavāre ṭhatvā divāṭṭhānam olokeno – “idaṃ dāni pacchimadassanam, puna āgamanam natthi”ti pañcasatabhikkhuparivuto bhagavantam upasaṅkamitvā vanditvā etadavoca –

“Chinno dāni bhavissāmi, lokanātha mahāmuni;
Gamaṇāgamanam natthi, pacchimā vandanā ayaṃ.

Jivitaṃ appakam mayham, ito sattāhamaccaye;
Nikkhipeyyāmaṃ deham, bhāroropanam yathā.

Anujānātu me bhante, bhagavā, anujānātu sugato;
Parinibbānakālo me, ossaṭṭho āyusaṅkhāro”ti.

Buddhā pana yasmā “parinibbāhī”ti vutte maraṇasaṃvaṇṇanaṃ saṃvaṇṇenti nāma, “mā parinibbāhī”ti vutte vaṭṭassa guṇaṃ kathentīti micchādīṭṭhikā dosaṃ āropessanti, tasmā tadubhayampi na vadanti. Tena naṃ bhagavā āha – “kattha parinibbāyissasi sārīputtā”ti? “Atthi, bhante, magadhesu nālakagāme jāto varako, tatthāhaṃ parinibbāyissāmi”ti vutte “yassa dāni tvam, sārīputta, kālaṃ maññasi, idāni pana te jeṭṭhakaniṭṭhabhātīkānaṃ tādīsassa bhikkhuno dassanaṃ dullabhaṃ bhavissatīti desehi tesam dhamma”nti āha.

Thero – “sathā mayhaṃ iddhivikubbanapubbaṅgamaṃ dhammadesanaṃ paccāsīsatī”ti ñatvā bhagavantaṃ vandītvā tālappamaṇaṃ abhuggantvā puna oruyha bhagavantaṃ vandītvā sattaṭālappamaṇe antalikkhe ṭhito iddhivikubbanam dassetvā dhammaṃ desesi. Sakalanagaraṃ sannipati. Thero oruyha bhagavantaṃ vandītvā “gamanakālo me, bhante”ti āha. Bhagavā “dhammasenāpatiṃ paṭipādessāmi”ti dhammāsanaṃ uṭṭhāya gandhakuṭiābhīmukho gantvā maṇiphalake aṭṭhāsi. Thero tikkhattuṃ padakkhiṇaṃ katvā catūsu ṭhānesu vandītvā – “bhagavā ito kappasatasahassādhikassa asaṅkhyeyyassa uparī anomadassissammāsambuddhassa pādamaṇe nipatītvā tumhākaṃ dassanaṃ patthesiṃ. Sā me patthanā samiddhā, dīṭṭhā tumhe, taṃ paṭhamadassanaṃ, idaṃ pacchimadassanaṃ. Puna tumhākaṃ dassanaṃ natthī”ti – vatvā dasanakhasamodhānasamujjalaṃ añjaliṃ paggayha yāva dassanavisayo, tāva abhīmukhova paṭikkamītvā “ito paṭṭhāya cutipaṭisandhivasena kismiñci ṭhāne gamanāgamaṇaṃ nāma natthī”ti vandītvā pakkāmi. Udaḥpariyantaṃ katvā mahābhūmicālo ahoṣi. Bhagavā parivāretvā ṭhite bhikkhū āha – “anugacchatha, bhikkhave, tumhākaṃ jeṭṭhabhātīka”nti. Bhikkhū yāva dvāraḥkoṭṭhakaṃ agamaṃsu. Thero – “tiṭṭhatha, tumhe āvuso, appamattā hothā”ti nivattāpetvā attano parisāyeva saddhiṃ pakkāmi. Manussā – “pubbe ayyo paccāgamanacārikaṃ carati, idaṃ dāni gamaṇaṃ na puna paccāgamanāyā”ti paridevantā anubandhiṃsu. Tepi “appamattā hotha āvuso, evaṃbhāvino nāma saṅkhārā”ti nivattāpesi.

Atha kho āyasmā sārīputto antarāmagge sattāhaṃ manussānaṃ anuggahaṃ karonto sāyaṃ nālakagāmaṃ patvā gāmadvāre nigrodharukkhamūle aṭṭhāsi. Atha uparevato nāma therassa bhāgineyyo bahigāmaṃ gacchantaṃ theram disvā upasaṅkamītvā vandītvā aṭṭhāsi. Thero taṃ āha – “atthi gehe te ayyikā”ti? Āma, bhanteti. Gaccha amhākaṃ idhāgatabhāvaṃ ārocehi. “Kasmā āgato”ti ca vutte “ajja kira ekadivasaṃ antogāme bhavissati, jāto varakaṃ paṭijaggatha, pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ nivāsanaṭṭhānaṃ jānāthā”ti. So gantvā “ayyike, mayhaṃ mātulo āgato”ti āha. Idāni kuhinti? Gāmadvāreti. Ekakova, aññopi koci atthīti? Atthi pañcasatā bhikkhūti. Kiṃ kāraṇā āgatoti? So taṃ pavattim ārocesi. Brāhmaṇī – “kiṃ nu kho ettakānaṃ vasanaṭṭhānaṃ paṭijaggāpeti, daharakāle pabbajītvā mahallakakāle gihī hotukāmo”ti cintenti jāto varakaṃ paṭijaggāpetvā pañcasatānaṃ bhikkhūnaṃ vasanaṭṭhānaṃ kāretvā daṇḍadīpikāyo jāletvā therassa pāhesi.

Thero bhikkhūhi saddhiṃ pāsādaṃ abhiruhi. Abhiruhītvā ca jāto varakaṃ pavisitvā nisīdi. Nisajjeva – “tumhākaṃ vasanaṭṭhānaṃ gacchathā”ti bhikkhū uyyojesi. Tesu gatamattesuyeva therassa kharo ābādho uppajji, lohitaḥpakkhādikā māraṇantikā vedanā vattanti, ekaṃ bhājanaṃ pavisati, ekaṃ nikkhamati. Brāhmaṇī – “mama puttassa pavatti mayhaṃ na rucati”ti attano vasanaḥgabbhadvāraṃ nissāya aṭṭhāsi. Cattāro mahārājāno “dhammasenāpati kuhiṃ viharati”ti oloketā “nālakagāme jāto varake parinibbānaṃ nāma nippaṇno, pacchimadassanaṃ gamissāma”ti āgamaṃ vandītvā aṭṭhaṃsu. Thero – ke tumheti? Mahārājāno, bhanteti. Kasmā āgatathāti? Gilānupaṭṭhākā bhavissāmāti. Hotu, atthi gilānupaṭṭhāko, gacchatha tumheti uyyojesi. Tesam gatāvasāne teneva nayena sakko devānamindo, tasmim gate suyāmādayo mahābrahmā ca āgamiṃsu. Tepi tatheva thero uyyojesi.

Brāhmaṇī devatānaṃ āgamaṇaṃ gamanaṇaṃ disvā – “ke nu kho ete mama puttaṃ vandītvā gacchantī”ti therassa gabbhadvāraṃ gantvā – “tāta, cunda, kā pavatti”ti pucchi. So taṃ pavattim ācikkhitvā – “mahāupāsikā, bhante āgatā”ti āha. Thero kasmā avelāya āgatathāti pucchi. Sā tuyhaṃ tāta dassanathāyāti vatvā “tāta ke paṭhamam āgatā”ti pucchi. Cattāro mahārājāno, upāsiketī. Tāta, tvam catūhi mahārājehi mahantataroti? Ārāmikasadisā ete upāsike, amhākaṃ satthu paṭisandhiggahaṇato paṭṭhāya khaggahatthā hutvā ārakkhaṃ akaṃsūti. Tesam tāta, gatāvasāne ko āgatoti? Sakko devānamindoti. Devarājatopi tvam tāta, mahantataroti? Bhaṇḍagāhakaṃ sāmaṇerasadiso esa upāsike,

amhākaṃ satthu tāvatimsato otaraṇakāle pattacīvaram gahetvā otiṇṇoti. Tassa tāta gatāvasāne jotamāno viya ko āgatoti? Upāsike tuyhaṃ bhagavā ca satthā ca mahābrahmā nāma esoti. Mayhaṃ bhagavato mahābrahmatopi tvam tāta mahantataroti? Āma upāsike, ete nāma kira amhākaṃ satthu jātadivase cattāro mahābrahmāno mahāpurisaṃ suvaṇṇajālena paṭiggaṇhiṃsūti.

Atha brāhmaṇiyā – “puttassa tāva me ayaṃ ānubhāvo, kīdiso vata mayhaṃ puttassa bhagavato satthu ānubhāvo bhavissati”ti cintayantiyā sahasā pañcavaṇṇā pīti uppajjitvā sakalasarīre phari. Thero – “uppannaṃ me mātu pītisomanassaṃ, ayaṃ dāni kālo dhammadesanāyā”ti cintetvā – “kiṃ cintesi mahāupāsike”ti āha. Sā – “puttassa tāva me ayaṃ guṇo, satthu panassa kīdiso guṇo bhavissati idam, tāta, cintemī”ti āha. Mahāupāsike, mayhaṃ satthu jātakkaṇe, mahābhinnikkhamaṇe, sambodhiyaṃ, dhammacakkappavattane ca dasasahassilokadhātu kampittha, sīlena samādhinā paññāya vimuttiyā vimuttiñānadassanena samo nāma natthi, itipi so bhagavāti vitthāretvā buddhaguṇappaṭisaṃyuttaṃ dhammadesanaṃ kathesi.

Brāhmaṇī piyaputtassa dhammadesanāpariyosāne sotāpattiṃphale patiṭṭhāya puttaṃ āha – “tāta, upatissa, kasmā evamakāsi, evarūpaṃ nāma amataṃ mayhaṃ ettakaṃ kālaṃ na adāsi”ti. Thero – “dinnaṃ dāni me mātu rūpasāriyā brāhmaṇiyā posāvanikamūlaṃ, ettakena vaṭṭissati”ti cintetvā “gaccha mahāupāsike”ti brāhmaṇiṃ uyyojetvā “cunda kā velā”ti āha. Balavapaccūsakālo, bhanteti. Tena hi bhikkhusaṅghaṃ sannipātehi. Sannipatito, bhante, saṅghoti. Maṃ ukkhipitvā nisīdāpehi cundāti ukkhipitvā nisīdāpesi. Thero bhikkhū āmantesi – “āvuso catucattālisaṃ vo vassāni mayā saddhiṃ vicarantānaṃ yaṃ me kāyikaṃ vā vācasikaṃ vā na rocetha, khamatha taṃ āvusoti. Ettakaṃ, bhante, amhākaṃ chāyā viya tumhe amuñcitvā vicarantānaṃ aruccanakaṃ nāma natthi, tumhe pana amhākaṃ khamathāti. Atha thero aruṇasikhāya paññāyamānāya mahāpathaviṃ unnādayanto anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyī. Bahū devamanussā therassa parinibbāne sakkāraṃ karimsu.

Āyasmā cundo therassa pattacīvaraṇca dhātuparissāvanaṇca gahetvā jetavanaṃ gantvā ānandattheraṃ gahetvā bhagavantaṃ upasaṅkami. Bhagavā dhātuparissāvanaṃ gahetvā pañcahi gāthāsatehi therassa guṇaṃ kathetvā dhātucetiyaṃ kārāpetvā rājagahagamanatthāya ānandattherassa saññaṃ adāsi. Thero bhikkhūnaṃ ārocesi. Bhagavā mahābhikkhusaṅghaparivuto rājagahaṃ agamāsi. Tattha gatakāle mahāmogallānatthero parinibbāyī. Bhagavā tassa dhātuyo gahetvā cetiyaṃ kārāpetvā rājagahato nikkhamitvā anupubbena gaṅgābhīmuḥko gantvā ukkacelaṃ agamāsi. Tattha gaṅgātīre bhikkhusaṅghaparivuto nisīditvā tattha sārīputtamoggallānānaṃ parinibbānappaṭisaṃyuttaṃ suttaṃ desetvā ukkacelato nikkhamitvā vesāliṃ agamāsi. Evaṃ gate atha kho bhagavā pubbaṅhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya vesāliṃ piṇḍāya pāvisīti ayamettha anupubbī kathā.

Nisīdananti ettha cammakkaṇḍaṃ adhippetamaṃ. **Udenacetiyaṃ** udenayakkhassa cetiyatṭhāne katavihāro vuccati. **Gotamakādīsipi** eseva nayo. **Bhāvitāti** vaḍḍhitā. **Bahulikatāti** punappunaṃ katā. **Yānikatāti** yuttayānaṃ viya katā. **Vatthukatāti** patiṭṭhānatṭhena vatthu viya katā. **Anuṭṭhitāti** adhiṭṭhitā. **Paricitāti** samantato citā suvaḍḍhitā. **Susamāradhāti** suṭṭhu samāradhā.

Iti aniyamena kathetvā puna niyametvā dassento **tathāgatassa khotiādimāha**. Ettha ca **kappanti** āyukappaṃ. Tasmīṃ tasmīṃ kāle yaṃ manussānaṃ āyuppamānaṃ hoti, taṃ paripuṇṇaṃ karonto tiṭṭheyya. **Kappāvasesaṃ vāti** – “appaṃ vā bhīyyo”ti (dī. ni. 2.7; a. ni. 6.74) vuttavassasatato atirekaṃ vā. Mahāsīvattthero pañña – “buddhānaṃ aṭṭhāne gajjitaṃ nāma natthi. Yatheva hi veḷuvagāmake uppannaṃ māraṇantikaṃ vedanaṃ dasa māse vikkhambheti, evaṃ punappunaṃ taṃ samāpattiṃ samāpajjitvā dasa dasa māse vikkhambhento imaṃ bhaddakappameva tiṭṭheyya, kasmā pana na ṭhitoti? Upādinnaṃ kassāraṃ nāma khaṇḍiccādīhi abhibhuyyati, buddhā ca khaṇḍiccādībhavaṃ apatvā pañcama āyukoṭṭhāse bahujanassa piyamaṇāpakāleyeva parinibbāyanti. Buddhānubuddhesu ca mahāsāvakesu parinibbutesu ekakeneva khāṇukena viya ṭhātappaṃ hoti, daharasāmaṇeraparivāritena vā. Tato – ‘aho buddhānaṃ parisā’ti hīletabbataṃ āpajjeyya. Tasmā na ṭhito”ti. Evaṃ vuttepi so na ruccati, “āyukappa”ti idameva aṭṭhakathāyaṃ niyamitaṃ.

167. Yathā taṃ mārena pariyaṭṭhitacittoti ettha tanti nipātamattaṃ. Yathā mārena pariyaṭṭhitacitto ajjhotthaṭacitto aññopi koci puthujjano paṭivijjhituṃ na sakkuneyya, evameva nāsakkhi paṭivijjhitunti attho. Kiṃ kāraṇā? Māro hi yassa sabbena sabbaṃ dvādasa vipallāsā appahīnā, tassa cittaṃ pariyaṭṭhāti. Therassa cattāro vipallāsā appahīnā, tenassa māro cittaṃ pariyaṭṭhāti. So pana cittaṃ pariyaṭṭhānaṃ karonto kiṃ karotīti? Bheravaṃ rūpārammaṇaṃ vā dasseti, saddārammaṇaṃ vā sāveti, tato sattā taṃ disvā vā sutvā vā satim̐ vissajjetvā vivaṭamukhā honti. Tesam̐ mukhena hatthaṃ pavesetvā hadayaṃ maddati. Tato visaññāva hutvā tiṭṭhanti. Therassa panesa mukhena hatthaṃ pavesetuṃ kiṃ sakkhissati? Bheravārammaṇaṃ pana dasseti. Taṃ disvā thero nimittobhāsaṃ na paṭivijjhi. Bhagavā jānantoyeva – “kimatthaṃ yāvataṭiyam̐ āmantesi”’ti? Parato “tiṭṭhatu, bhante, bhagavā”’ti yācite “tuyhevetam̐ dukkaṭam̐, tuyhevetam̐ aparaddha”’nti dosāropanena sokatanukaraṇatthaṃ.

Mārayācanakathāvaṇṇanā

168. Māro pāpimāti ettha māroti satte anatto niyojento māretīti **māro. Pāpimāti** tasseva vevacanaṃ. So hi pāpadhammasamannāgatattā “pāpimā”’ti vuccati. Kaṇho, antako, namuci, pamattabandhūtipi tasseva nāmāni. **Bhāsītā kho panesāti** ayañhi bhagavato sambodhipattiyā aṭṭhame sattāhe bodhimaṇḍeyeva āgantvā – “bhagavā yadattaṃ tumhehi pāramiyo pūrītā, so vo attho anuppatto, paṭividdham̐ sabbaññutaññānaṃ, kiṃ te lokavicāraṇenā”’ti vatvā, yathā ajja, evameva “parinibbātu dāni, bhante, bhagavā”’ti yāci. Bhagavā cassa – “na tāvāha”’ntiādīni vatvā paṭikkhipi. Taṃ sandhāya “bhāsītā kho panesā bhante”’tiādīmāha.

Tattha **viyattāti** maggavasena viyattā. Tatheva vinītā tathā visāradā. **Bahussutāti** teṭṭakavasena bahu sutametesanti **bahussutā**. Tameva dhammaṃ dhārentīti **dhammadharā**. Athavā pariyattibahussutā ceva paṭivedhabahussutā ca. Pariyattipaṭivedhadhammānaṃyeva dhāraṇato dhammadharāti evamettha attho daṭṭhabbo. **Dhammānudhammapaṭipannāti** ariyadhammassa anudhammabhūtaṃ vipassanādhammaṃ paṭipannā. **Sāmīcippaṭipannāti** anucchavikapaṭipadaṃ paṭipannā. **Anudhammacārinoti** anudhammacaraṇasīlā. **Sakaṃ ācariyakanti** attano ācariyavādaṃ. **Ācikkhissantīti**ādīni sabbāni aññamaññassa vevacanaṃ. **Sahadhammenāti** sahetukena sakāraṇena vacanena. **Sappaṭihāriyanti** yāva na niyyānikaṃ katvā dhammaṃ desessanti.

Brahmacariyanti sikkhattayaṅgahitaṃ sakalaṃ sāsanabrahmacariyaṃ. **Iddhanti** samiddham̐ jhānassādasena. **Phīṭanti** vuddhippattaṃ sabbaphāliphullaṃ viya abhiññāya sampattivasena. **Vitthārikanti** vitthataṃ tasmim̐ tasmim̐ disābhāge patitṭhitavasena. **Bāhujaññanti** bahujanehi ñātaṃ paṭividdham̐ mahājanābhisamayavasena. **Puthubhūtanti** sabbākārasena puthulabhāvappattaṃ. Kathaṃ? **Yāva devamanussehi suppakāsīti** yattakā viññūjātikā devā ceva manussā ca atthi sabbehi suṭṭhu pakāsīti attho.

Appossukoti nirālayo. Tvañhi pāpima, aṭṭhamasattāhato paṭṭhāya – “parinibbātu dāni, bhante, bhagavā parinibbātu, sugato”’ti viravanto āhiṇḍittha. Ajja dāni paṭṭhāya vigatussāho hohi; mā mayham̐ parinibbānatthaṃ vāyāmaṃ karohīti vadati.

Āyusañkhāraossajjanavaṇṇanā

169. Sato sampajāno āyusañkhāraṃ ossajīti satim̐ sūpaṭṭhitaṃ katvā ñāṇena paricchinditvā āyusañkhāraṃ vissajji, pajahi. Tattha na bhagavā hatthena leḍḍuṃ viya āyusañkhāraṃ ossaji, temāsamattameva pana samāpattim̐ samāpajjitvā tato paraṃ na samāpajjissāmīti cittaṃ uppādesi. Taṃ sandhāya vuttaṃ – “ossajī”’ti. “Ussajjī”’ti pi pāṭho. **Mahābhūmicāloti** mahanto pathavīkampo. Tadā kira dasasahassī lokadhātu kampittha. **Bhimsanakoti** bhayajanako. **Devadundubhiyo ca phalimsūti** devabheriyo phalimsu, devo sukkhagajjitaṃ gajji, akālavijjulatā niccharimsu, khaṇikavassaṃ vassīti vuttaṃ hoti.

Udānaṃ udānesīti kasmā udānesi? Koci nāma vadeyya – “bhagavā pacchato pacchato anubandhitvā – ‘parinibbāyatha, bhante, parinibbāyatha, bhante’ ti upadduto bhayena āyusaṅkhāraṃ vissajjesi” ti. “Tassokāso mā hotu, bhīṭassa udānaṃ nāma natthī” ti etassa dīpanatthaṃ pīṭivegavissatṭhaṃ udānaṃ udānesi.

Tattha sabbesaṃ soṇasingālādīnampi paccakkhabhāvato tulitaṃ paricchinnanti tulaṃ. Kiṃ taṃ? Kāmāvacarakammaṃ. Na tulaṃ, na vā tulaṃ sadisamassa aññaṃ lokiyaṃ kammaṃ atthīti **atulaṃ**. Kiṃ taṃ? Mahaggatakammaṃ. Athavā kāmāvacararūpāvacaraṃ tulaṃ, arūpāvacaraṃ atulaṃ. Appavipākaṃ vā tulaṃ, bahuvipākaṃ atulaṃ. **Sambhavanti** sambhavassa hetubhūtaṃ, piṇḍakāraṃ rāsikāraṃ attho. **Bhavaṣaṅkhāranti** punabbhavaṣaṅkhāraṃ. **Avassajīti** vissajjesi. **Munīti** buddhamuni. **Ajjhattarato**ti niyakajjhattarato. **Samāhitoti** upacārappanāsamādhivasena samāhito. **Abhindi kavacamivāti** kavacaṃ viya abhindi. **Attasambhavanti** attani sañjātaṃ kilesaṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti – “savipākaṭṭhena sambhavaṃ, bhavābhisaṅkhāraṇaṭṭhena bhavaṣaṅkhāranti ca laddhanāmaṃ tulātulasāṅkhātaṃ lokiyakammaṃca ossaji. Saṅgāmasīse mahāyodho kavacaṃ viya attasambhavaṃ kilesaṃca ajjhattarato samāhito hutvā abhindi” ti.

Atha vā **tulanti** tulento tūrento. **Atulaṅca sambhavanti** nibbānañceva sambhavaṅca. **Bhavaṣaṅkhāranti** bhavagāmikammaṃ. **Avassaji munīti** “pañcakkhandhā aniccā, pañcannaṃ khandhānaṃ nirodho nibbānaṃ nicca” ntiādīnā (paṭi. ma. 3.38) nayena tulayanto buddhamuni bhava ādīnavaṃ, nibbāne ca ānisaṃsaṃ disvā taṃ khandhānaṃ mūlabhūtaṃ bhavaṣaṅkhāraṃ kammaṃ – “kammakkhayāya saṃvattati” ti (ma. ni. 2.81) evaṃ vuttana kammakkhayakarena ariyamaggena avassaji. Kathaṃ? Ajjhattarato samāhito abhindi kavacamiva attani sambhavaṃ. So hi vipassanāvasena ajjhattarato samathavasena samāhitoti evaṃ pubbabhāgato paṭṭhāya samathavipassanābalena kavacamiva atabhāvaṃ pariyanandhitvā ṭhitaṃ, attani sambhavattā “attasambhava” nti laddhanāmaṃ sabbakilesajālaṃ abhindi. Kilesābhāvena ca katakammaṃ appaṭisaṅghikattā avassatṭhaṃ nāma hotīti evaṃ kilesappahānena kammaṃ pajahi, pahīnakilesassa ca bhayaṃ nāma natthi, tasmā abhītova āyusaṅkhāraṃ ossaji, abhītabhāvañāpanatthaṅca udānaṃ udānesīti veditabbo.

Mahābhūmicālavaṇṇanā

171. Yaṃ mahāvātāti yena samayena yasmim vā samaye mahāvātā vāyanti, mahāvātā vāyantāpi ukkhepakavātā nāma uṭṭhahanti, te vāyantā saṭṭhisahassādhikanavayojanasatasahassabalaṃ udakasandhāraṃ vātaṃ upacchindanti, tato ākāse udakaṃ bhassati, tasmim bhassante pathavī bhassati. Puna vāto attano balena antodhamakaraṇe viya udakaṃ ābandhitvā gaṇhāti, tato udakaṃ uggacchati, tasmim uggacchante pathavī uggacchati. Evaṃ udakaṃ kampitaṃ pathaviṃ kampeti. Etaṅca kampanaṃ yāva ajjakālāpi hotiyeva, bahalabhāvena pana na ogacchanuggacchanaṃ paññāyati.

Mahiddhiko mahānubhāvoti ijjhanassa mahantatāya mahiddhiko, anubhavitabbassa mahantatāya mahānubhāvo. **Parittāti** dubbalā. **Appamāṇāti** balavā. **So imaṃ pathaviṃ kampetīti** so iddhiṃ nibbatttvā saṃvejento mahāmogallāno viya, vīmaṃsanto vā mahānāgattherassa bhāgeyyo saṅgharakkhitasāmaṇero viya pathaviṃ kampeti. So kirāyasmā khuraggeyyeva arahattaṃ patvā cintesi – “atthi nu kho koci bhikkhu, yena pabbajitadivaseyyeva arahattaṃ patvā vejayanto pāsādo kampitapubbo” ti? Tato – “natthi kocī” ti ṇatvā – “ahaṃ kappessāmī” ti abhiññābalena vejayantamatthake ṭhatvā pādena paharivā kampetuṃ nāsakkhi. Atha naṃ sakkassa nāṭakittiyo āhaṃsu – “putta saṅgharakkhita, tvaṃ pūtigandheneva sīsena vejayantaṃ kampetuṃ icchasi, suppatiṭṭhito tāta pāsādo, kathaṃ kampetuṃ sakkhissasī” ti?

Sāmaṇero – “imā devatā mayā saddhiṃ keḷiṃ karonti, ahaṃ kho pana ācariyaṃ nālatthaṃ, kahaṃ nu kho me ācariyo sāmuddikamahānāgatthero” ti āvajjento mahāsamudde udakaleṇaṃ māpetvā divāvihāraṃ nisinnoti ṇatvā tattha gantvā therāṃ vanditvā atṭhāsī. Tato naṃ thermo – “kiṃ, tāta saṅgharakkhita, asikkhitvāva yuddhaṃ pavitṭhosi” ti vatvā “nāsakkhi, tāta, vejayantaṃ kampetu” nti pucchi. Ācariyaṃ, bhante, nālatthanti. Atha naṃ thermo – “tāta tumhādise akampente ko añño kappessati.

Diṭṭhapubbaṃ te, tāta, udakapiṭṭhe gomayakhaṇḍaṃ pilavantamaṃ, tāta, kapallakapūvaṃ pacantā antantena paricchindanti, iminā opammaṇa jānāhī”ti āha. So – “vaṭṭissati, bhante, ettakenā”ti vatvā pāsādēna patiṭṭhitokāsaṃ udakaṃ hotūti adhiṭṭhāya vejayantābhimukho agamāsi.

Devadhītaṃ taṃ disvā – “ekavāraṃ lajjitvā gato, punapi sāmaṇero eti, punapi eti”ti vadiṃsu. Sakko devarājā – “mā mayhaṃ puttēna saddhiṃ kathayittha, idāni tena ācariyo laddho, khaṇena pāsādaṃ kappessati”ti āha. Sāmaṇeropi pādaṅguṭṭhena pāsādathūpikaṃ pahari. Pāsādo catūhi disāhi oṇamati. Devatā – “patiṭṭhātumaṃ dehi, tāta, pāsādassa patiṭṭhātumaṃ dehi, tāta, pāsādassā”ti viraviṃsu. Sāmaṇero pāsādaṃ yathāthāne ṭhapetvā pāsādamatthake ṭhatvā udānaṃ udānesi –

“Ajjevāhaṃ pabbajito, ajja pattāsavakkhayaṃ;
Ajja kampemi pāsādaṃ, aho buddhassuḷāratā.

Ajjevāhaṃ pabbajito...pe... aho dhammassuḷāratā.
Ajjevāhaṃ pabbajito...pe... aho saṅghassuḷāratāti.

Ito paresu chasu pathavīkampesu yaṃ vattabbaṃ, taṃ mahāpadāne vuttameva.

Iti imesu aṭṭhasu pathavīkampesu paṭhamo dhātukopena, dutiyo iddhānubhāvena, tatiyacatutthā puññatejēna, pañcamaññatejēna, chaṭṭho sādhuḷāradānavasena, sattamo kāruññabhāvena, aṭṭhamo ārodanena. Mātukucchiṃ okkamante ca tato nikkhamante ca mahāsatte tassa puññatejēna pathavī akampittha. Abhisambodhiyaṃ ṇāṇatejēna abhihatā hutvā akampittha. Dhammacakkappavattane sādhuḷārabhāvasaṅghitā sādhuḷāraṃ dadamānā akampittha. Āyusañkhārossajjane kāruññasabhāvasaṅghitā cittasañkhobhaṃ asahamānā akampittha. Parinibbāne ārodanavegatunnā hutvā akampittha. Ayaṃ panattho pathavīdevatāya vasena veditabbo, mahābhūtapathaviyā panetaṃ natthi acetanattāti.

Ime kho, ānanda, aṭṭha hetūti ettha **imeti** niddiṭṭhanidassanaṃ. Ettāvata ca panāyasmā ānando – “addhā ajja bhagavatā āyusañkhāro ossaṭṭho”ti sallakkhesi. Bhagavā pana sallakkhitabhāvaṃ jānantopi okāsaṃ adatvāva aññānīpi aṭṭhakāni sampiṇḍento – “aṭṭha kho imā”tiādimāha.

Aṭṭhaparisavaṇṇanā

172. Tattha anekasataṃ khattiyaparisanti

bimbisārasamāgamaññātisamāgālicchavīsamāgamādisadisamaṃ, sā pana aññesu cakkavāḷesupi labbhatēyeva. **Sallapitapubbanti** ālāpasallāpo katapubbo. **Sākacchāti** dhammasākacchāpi samāpajjitapubbā. **Yādisako tesamaṃ vaṇṇoti** te odātāpi honti kāḷāpi maṅguracchavīpi, satthā suvaṇṇavaṇṇova. Idamaṃ pana saṅghānaṃ paṭicca kathitaṃ. Saṅghānampi ca kevalamaṃ tesamaṃ paññāyatiyeva, na pana bhagavā milakkhusadiso hoti, nāpi āmuttamaṅikuṇḍalo, buddhaveseneva nisīdati. Te pana attano samānasaṅghānameva passanti. **Yādisako tesamaṃ saroti** te chinnassarāpi honti gaggarassarāpi kākassarāpi, satthā brahmassarova. Idamaṃ pana bhāsantaraṃ sandhāya kathitaṃ. Sacepi hi satthā rājāsane nisinnō katheti, “ajja rājā madhurena sarena kathetī”ti tesamaṃ hoti. Kathetvā pakkante pana bhagavati puna rājānaṃ āgataṃ disvā – “ko nu kho aya”nti vīmaṃsā uppajjati. Tattha **ko nu kho ayanti** imasmiṃ ṭhāne idāneva māgadhabhāsāya sīhaḷabhāsāya madhurenākāreṇa kathento ko nu kho ayaṃ antarahito, kiṃ devo, udāhu manussoti evamaṃ vīmaṃsantāpi na jānantīti attho. Kimatthamaṃ panevamaṃ ajānantānaṃ dhammaṃ desetīti? Vāsantatthāya. Evamaṃ sutopi hi dhammo anāgate paccayo hoti yevāti anāgataṃ paṭicca deseti. **Anekasataṃ brāhmaṇaparisanti**ādīnampi soṇadaṇḍakūṭadaṇḍasamāgamādivasena ceva aññacakkavāḷavasena ca sambhavo veditabbo.

Imā pana aṭṭha parisā bhagavā kimatthamaṃ āhari? Abhītabhāvadassanatthameva. Imā kira āharitvā evamāha – “ānanda, imāpi aṭṭha parisā upasañkamitvā dhammaṃ desetassa tathāgatassa bhayaṃ vā sārājamaṃ vā natthi, māraṃ pana ekakaṃ disvā tathāgato bhāyeyyāti ko evamaṃ saññaṃ uppādetumarahati. Abhīto, ānanda, tathāgato acchambhī, sato sampajāno āyusañkhāraṃ ossajī”ti.

Aṭṭhaabhibhāyatanavaṇṇanā

173. Abhibhāyatanānīti abhibhavanakāraṇāni. Kiṃ abhibhavanti? Paccaṇīkadhammepi ārammaṇānipi. Tāni hi paṭipakkhabhāvena paccaṇīkadhamme abhibhavanti, puggalassa ñāṇuttariyatāya ārammaṇāni.

Ajjhattaṃ rūpasaññītiādīsu pana ajjhatarūpe parikammavasena ajjhattaṃ rūpasaññī nāma hoti. Ajjhattañhi nīlaparikammaṃ karonto kese vā pitte vā akkhitārakāya vā karoti. Pītaparikammaṃ karonto mede vā chaviyā vā hatthapādapiṭṭhesu vā akkhīnaṃ pītakatṭhāne vā karoti. Lohitaparikammaṃ karonto maṃse vā lohite vā jivhāya vā akkhīnaṃ rattaṭṭhāne vā karoti. Odātaparikammaṃ karonto aṭṭhimhi vā dante vā nakhe vā akkhīnaṃ setaṭṭhāne vā karoti. Taṃ pana sunīlaṃ supītaṃ sulohitakaṃ suodātaṃ na hoti, avisuddhameva hoti.

Eko bahiddhā rūpāni passatīti yassevaṃ parikammaṃ ajjhattaṃ uppannaṃ hoti, nimittaṃ pana bahiddhā, so evaṃ ajjhattaṃ parikammassa bahiddhā ca appanāya vasena – “ajjhattaṃ rūpasaññī eko bahiddhā rūpāni passatī”ti vuccati. **Parittānī**ti avaḍḍhitāni. **Suvaṇṇadubbaṇṇānī**ti suvaṇṇāni vā honti, dubbaṇṇāni vā. Parittavaseneva idaṃ abhibhāyatanaṃ vuttanti vedītabbaṃ. **Tāni abhibhuyyā**ti yathā nāma sampannagahaṇiko kaṭacchumattaṃ bhattaṃ labhitvā – “kiṃ ettha bhuñjītabbaṃ atthī”ti saṅkaḍḍhitvā ekakabaḷameva karoti, evameva ñāṇuttariko puggalo visadañāṇo – “kiṃ ettha parittake ārammaṇe samāpajjitabbaṃ atthi, nāyaṃ mama bhāro”ti tāni rūpāni abhibhavītvā samāpajjati, saha nimittupādānevettha appanaṃ pāpetīti attho. **Jānāmi passāmī**ti iminā panassa ābhogo kathito. So ca kho samāpattito vuṭṭhitassa, na antosamāpattiyāṃ. **Evaṃsaññī hotī**ti ābhogasaññāyapi jhānasaññāyapi evaṃsaññī hoti. Abhibhavanasaññā hissa antosamāpattiyampi atthi, ābhogasaññā pana samāpattito vuṭṭhitasseva.

Appamāṇānīti vaḍḍhitappamāṇāni, mahantānīti attho. **Abhibhuyyā**ti ettha pana yathā mahagghaso puriso ekaṃ bhattavaḍḍhitakaṃ labhitvā – “aññampi hotu, kiṃ etaṃ mayhaṃ karissatī”ti taṃ na mahantato passati, evameva ñāṇuttaro puggalo visadañāṇo “kiṃ ettha samāpajjitabbaṃ, nayidaṃ appamāṇaṃ, na mayhaṃ cittekaggaṭākaraṇe bhāro atthī”ti tāni abhibhavītvā samāpajjati, saha nimittupādānevettha appanaṃ pāpetīti attho.

Ajjhattaṃ arūpasaññīti alābhitāya vā anattikatāya vā ajjhatarūpe parikammasaññāvīrahito.

Eko bahiddhā rūpāni passatīti yassa parikammampi nimittampi bahiddhāva uppannaṃ, so evaṃ bahiddhā parikammassa ceva appanāya ca vasena – “ajjhattaṃ arūpasaññī eko bahiddhā rūpāni passatī”ti vuccati. Sesamettha catutthābhibhāyatane vuttanāyameva. Imesu pana catūsu parittaṃ vitakkacaritavasena āgataṃ, appamāṇaṃ mohacaritavasena, suvaṇṇaṃ dosacaritavasena, dubbaṇṇaṃ rāgacaritavasena. Etesañhi etāni sappāyāni. Sā ca nesaṃ sappāyatā vitthārato visuddhimagge caritaniddese vuttā.

Pañcamaabhibhāyatanādīsu **nīlānī**ti sabbasaṅgāhakavasena vuttaṃ. **Nīlavaṇṇānī**ti vaṇṇavasena. **Nīlanidassanānī**ti nidassanavasena, apaññāya mānavivarāni asambhinnavaṇṇāni ekanīlāneva hutvā dissantīti vuttaṃ hoti. **Nīlanibhāsānī**ti idaṃ pana obhāsavasena vuttaṃ, nīlobhāsāni nīlappabhāyuttānīti attho. Etena nesaṃ visuddhataṃ dasseti. Visuddhavaṇṇavaseneva hi imāni cattāri abhibhāyatanāni vuttāni. **Umāpupphanti** etañhi pupphaṃ siniddhaṃ mudu, dissamānampi nīlameva hoti. Girikaṇṇikapupphādāni pana dissamānāni setadhātukāneva honti. Tasmā idameva gahitaṃ, na tāni. **Bārāṇaseyyakanti** bārāṇasisambhavaṃ. Tattha kira kappāsopi mudu, suttakantikāyopi tantavāyāpi chekā, udakampi suci siniddhaṃ. Tasmā taṃ vatthaṃ ubhatobhāgavimaṭṭhaṃ hoti; dvīsūpi passesu maṭṭhaṃ mudu siniddhaṃ khāyati.

Pītānītiādīsūpi imināva nayena attho vedītabbo. “Nīlakasiṇaṃ uggaṇhanto nīlasmim nimittaṃ

gaṇhāti pupphasmiṃ vā vatthasmiṃ vā vaṇṇadhātuyā vā’’tiādikaṃ panettha kasiṇakaraṇaṇca parikammaṇca appanāvīdhānaṇca sabbam visuddhimagge vitthārato vuttameva. Imānipi aṭṭha abhibhāyatanāni abhītabhāvadassanattameva ānītāni. Imāni kira vatvā evamāha – “ānanda, evarūpāpi samāpattiyo samāpajjantassa ca vuṭṭhahantassa ca tathāgatassa bhayaṃ vā sārājjaṃ vā natthi, māraṃ pana ekakaṃ disvā tathāgato bhāyeyyāti ko evaṃ saññaṃ uppādetumarahati. Abhīto, ānanda, tathāgato acchambhī, sato sampajāno āyusāṅkhāraṃ ossajī’’ti.

Aṭṭhavimokkhavaṇṇanā

174. Vimokkhakathā uttānatthāyeva. Imepi aṭṭha vimokkhā abhītabhāvadassanattameva ānītā. Imepi kira vatvā evamāha – “ānanda, etāpi samāpattiyo samāpajjantassa ca vuṭṭhahantassa ca tathāgatassa bhayaṃ vā sārājjaṃ vā natthi...pe... ossajī’’ti.

175. Idānipi bhagavā ānandassa okāsaṃ adatvāva **ekamidāhanti**ādīnā nayena aparampi desanaṃ ārabhi. Tattha **paṭhamābhisambuddhoti** abhisambuddho hutvā paṭhamameva aṭṭhame sattāhe.

177. Ossatṭhoti vissajjito paricchīno, evaṃ kira vatvā – “tenāyaṃ dasasahassī lokadhātu kampitthā’’ti āha.

Ānandayācanakathā

178. Alanti paṭikkhepavacanameṭaṃ. **Bodhinti** catumaggañāṇapaṭiveghaṃ. **Saddhasi tvanti** evaṃ vuttabhāvaṃ tathāgatassa saddhasīti vadati. **Tasmātihānandāti** yasmā idaṃ vacanaṃ saddhasi, tasmā tuyhevetam dukkaṅgānti dasseti.

179. Ekamidāhanti idaṃ bhagavā – “na kevalaṃ ahaṃ idheva taṃ āmantesiṃ, aññadāpi āmantetvā oḷārikaṃ nimittaṃ akāsiṃ, tampi tayā na paṭividdhaṃ, tavevāyaṃ aparādhō’’ti evaṃ sokavinodanattāya nānappakārato therasseva dosāropanatthaṃ ārabhi.

183. Piyehi manāpehīti mātāpitābhātābhaginiādikehi jātiyā **nānābhāvo**, maraṇena **vinābhāvo**, bhavena **aññathābhāvo**. **Taṃ kutettha labbhāti tanti** tasmā, yasmā sabbeheva piyehi manāpehi nānābhāvo, tasmā dasa pāramiyo pūretvāpi, sambodhiṃ patvāpi, dhammacakkaṃ pavattetvāpi, yamakapāṭihāriyaṃ dassetvāpi, devoroḷaṇaṃ katvāpi, yaṃ taṃ jātaṃ bhūtaṃ saṅkhataṃ palokadhammaṃ, taṃ vata tathāgatassāpi sarīraṃ mā palujjīti netam ṭhānaṃ vijjati, rodantenāpi kandantenāpi na sakkā taṃ kāraṇaṃ laddhanti. **Puna paccāvamissatīti** yaṃ cattaṃ vantaṃ, taṃ vata puna paṭikhādissatīti attho.

184. Yathayidaṃ brahmacariyanti yathā idaṃ sikkhāttayaśaṅgahaṃ sāsanabrahmacariyaṃ. **Addhaniyanti** addhānakkhamaṃ. **Ciraṭṭhitikanti** cirappavattivasena ciraṭṭhitikaṃ. **Cattāro satipaṭṭhānāti**ādī sabbam lokiya lokuttaravaseneva kathitaṃ. Etesaṃ pana bodhipakkhiyānaṃ dhammānaṃ vinicchayo sabbākārena visuddhimagge paṭipadāññadassanavisuddhiniddese vutto. Sesamettha uttānamevāti.

Tatīyabhāṇavāraṇṇanā niṭṭhitā.

Nāgāpalokitavaṇṇanā

186. Nāgāpalokitanti yathā hi mahājanassa aṭṭhīni koṭiyā koṭiṃ āhacca ṭhitāni paccekabuddhānaṃ, aṅkusakalaggāni viya, na evaṃ buddhānaṃ. Buddhānaṃ pana saṅkhalikāni viya ekābaddhāni hutvā ṭhitāni, tasmā pacchato apalokanakāle na sakkā hoti gīvaṃ parivattetuṃ. Yathā pana hatthināgo pacchābhāgaṃ apaloketukāmo sakalasarīreneva parivattati, evaṃ parivattitabbaṃ hoti. Bhagavato pana

nagaradvāre ṭhatvā – “vesāliṃ apalokessāmī”’ti citte uppannamatte – “bhagavā anekāni kappakoṭisahassāni pāramiyo pūrentehi tumhehi na gīvaṃ parivattetvā apalokanakammaṃ kata’nti ayaṃ pathavī kulālacakkaṃ viya parivattetvā bhagavantam vesālinagarābhimukhaṃ akāsi. Taṃ sandhāyetaṃ vuttaṃ.

Nanu ca na kevalaṃ vesāliyāva, sāvattirājagahanāḷandapāṭaligāmakotiḡāmanātikagāmakesupi tato tato nikkhantakāle taṃ taṃ sabbaṃ pacchimadassanameva, tattha tattha kasmā nāgāpalokitaṃ nāpalokesīti? Anacchariyattā. Tattha tattha hi nivattetvā apalokentassetam na acchariyaṃ hoti, tasmā nāpalokesi. Apī ca vesāliṃrājāno āsannavināsā, tiṇṇaṃ vassānaṃ upari vinassissanti. Te taṃ nagaradvāre **nāgāpalokitaṃ** nāma cetiyaṃ katvā gandhamālādīhi pūjessanti, taṃ nesaṃ dīgharattaṃ hitāya sukhāya bhavissatīti tesam anukampāya apalokesi.

Dukkassantakaroti vaṭṭadukkhassa antakaro. **Cakkhumāti** pañcahi cakkhūhi cakkhumā. **Parinibbutoti** kilesaparinibbānena parinibbuto.

Catumahāpadesavaṇṇanā

187. Mahāpadeseti mahāokāse, mahāapadese vā, buddhādayo mahante mahante apadisitvā vuttāni mahākāraṇānīti attho.

188. Neva abhinanditabbanti haṭṭhatuṭṭhehi sādhuḡāraṃ datvā pubbeva na sotabbaṃ, evaṃ kate hi pacchā “idaṃ na sametī”’ti vuccamāno – “kiṃ pubbeva ayaṃ dhammo, idāni na dhammo”’ti vatvā laddhiṃ na vissajjeti. **Nappaṭikkositabbanti** – “kiṃ esa bālo vadatī”’ti evaṃ pubbeva na vattabbaṃ, evaṃ vutte hi vattuṃ yuttampi na vakkhati. Tenāha – “anabhinanditvā appaṭikkositvā”’ti. **Padabyañjanānīti** padasaṅkhātāni byañjanāni. **Sādhukaṃ uggahetvāti** imasmiṃ ṭhāne pāḷi vuttā, imasmiṃ ṭhāne attho vutto, imasmiṃ ṭhāne anusandhi kathito, imasmiṃ ṭhāne pubbāparaṃ kathitanti suṭṭhu gahetvā. **Sutte osāretabbānīti** sutte otāretabbāni. **Vinaye sandassetabbānīti** vinaye saṃsandetabbāni.

Ettha ca **suttanti** vinayo. Yathāha – “kattha paṭikkhittaṃ? Sāvattihyaṃ suttavibhaṅge”’ti (cuḷava. 457). **Vinayoti** khandhako. Yathāha – “vinayātisāre”’ti. Evam vinayapaṭakampi na pariyādiyati. Ubhatovibhaṅgā pana suttam, khandhakaparivārā vinayoti evam vinayapaṭakam pariyādiyati. Athavā suttantapaṭakam suttam, vinayapaṭakam vinayoti evam dveveva paṭakāni pariyādiyanti. Suttantābhiddhammapaṭakāni vā suttam, vinayapaṭakam vinayoti evampi tīṇi paṭakāni na tāva pariyādiyanti. Asuttanāmakañhi buddhavacanaṃ nāma atthi. Seyyathidaṃ – jātakam, paṭisambhidā, niddeso, suttanipāto, dhammapadam, udānaṃ, itivuttakam, vimānavatthu, petavatthu, theragāthā, therīgāthā, apadānanti.

Sudinnatthero pana – “asuttanāmakaṃ buddhavacanaṃ na atthī”’ti taṃ sabbaṃ paṭipakkhipitvā – “tīṇi paṭakāni suttam, vinayo pana kāraṇa”’nti āha. Tato taṃ kāraṇam dassento idaṃ suttamāhari –

“Ye kho tvaṃ, gotami, dhamme jāneyyāsi, ime dhammā sarāgāya saṃvattanti no virāgāya, saññogāya saṃvattanti no visaññogāya, ācayāya saṃvattanti no apacayāya, mahicchatāya saṃvattanti no appicchatāya, asantuṭṭhiyā saṃvattanti no santuṭṭhiyā, saṅgaṇikāya saṃvattanti no pavivekāya, kosajjāya saṃvattanti no vīriyārambhāya, dubbharatāya saṃvattanti no subharatāya. Ekamsena, gotami, dhāreyyāsi – ‘neso dhammo, neso vinayo, netam satthusāsana’nti. Ye ca kho tvaṃ, gotami, dhamme jāneyyāsi, ime dhammā virāgāya saṃvattanti no sarāgāya, visaññogāya saṃvattanti no saññogāya, apacayāya saṃvattanti no ācayāya, appicchatāya saṃvattanti no mahicchatāya, santuṭṭhiyā saṃvattanti no asantuṭṭhiyā, pavivekāya saṃvattanti no saṅgaṇikāya, vīriyārambhāya saṃvattanti no kosajjāya, subharatāya saṃvattanti no dubbharatāya. Ekamsena, gotami, dhāreyyāsi – ‘eso dhammo, eso vinayo, etam satthusāsana’nti”’ (a. ni. 8.53).

Tasmā **sutteti** tepiṭake buddhavacane otāretabbāni. **Vinayeti** etasmiṃ rāgādivinayakāraṇe saṃsandetabbānīti ayamettha attho. **Na ceva sutte osaranṭīti** suttapaṭipāṭiyā katthaci anāgantvā challim uṭṭhapetvā gulhavesantara-gulhaummagga-gulhavinaya-vedallapiṭakānaṃ aññatarato āgatāni paññāyantīti attho. Evaṃ āgatāni hi rāgādivinaye ca na paññāyamānāni chaḍḍetabbāni hontī. Tena vuttaṃ – “iti hetam, bhikkhave, chaḍḍeyyāthā”ti. Etenupāyena sabbattha attho veditabbo.

Idaṃ, bhikkhave, catutthaṃ mahāpadesaṃ dhāreyyāthāti idaṃ catutthaṃ dhammassa paṭiṭṭhānokāsaṃ dhāreyyātha.

Imasmiṃ pana ṭhāne imaṃ pakiṇṇakaṃ veditabbaṃ. Sutte cattāro mahāpadesā, khandhake cattāro mahāpadesā, cattāri pañhabyākaraṇāni, suttaṃ, suttānulomaṃ, ācariyavādo, attanomati, tisso saṅgītiyoti.

Tattha – “ayaṃ dhammo, ayaṃ vinayo”ti dhammavinicchaye patte ime cattāro mahāpadesā pamāṇaṃ. Yaṃ ettha sameti tadeva gahetabbaṃ, itaraṃ viravantassapi na gahetabbaṃ.

“Idaṃ kappati, idaṃ na kappatī”ti kappiyākappiyavinicchaye patte – “yaṃ, bhikkhave, mayā idaṃ na kappatīti appaṭikkhittaṃ, taṃ ce akappiyaṃ anulometi, kappiyaṃ paṭibāhati, taṃ vo na kappatī”tiādīnā (mahāva. 305) nayena khandhake vuttā cattāro mahāpadesā pamāṇaṃ. Tesam vinicchayakathā **samantapāsādikāyaṃ** vuttā. Tattha vuttanayena yaṃ kappiyaṃ anulometi, tadeva kappiyaṃ, itaraṃ akappiyanti evaṃ sanniṭṭhānaṃ kātābbaṃ.

Ekamsabyākaraṇīyo pañho, vibhajjabyākaraṇīyo pañho, paṭipucchābyākaraṇīyo pañho, ṭhapanīyo pañhoti imāni **cattāri pañhabyākaraṇāni** nāma. Tattha “cakkhum anicca”nti puṭṭhena – “āma anicca”nti ekamseneva byākātābbaṃ. Esa nayo sotādīsu. Ayaṃ **ekamsabyākaraṇīyo** pañho. “Aniccaṃ nāma cakkhu”nti puṭṭhena – “na cakkhumeva, sotampi aniccaṃ ghānampi anicca”nti evaṃ vibhajitvā byākātābbaṃ. Ayaṃ **vibhajjabyākaraṇīyo** pañho. “Yathā cakkhu tathā sotaṃ, yathā sotaṃ tathā cakkhu”nti puṭṭhena “kenatṭhena pucchasi”ti paṭipucchitvā “dassanatṭhena pucchāmi”ti vutte “na hī”ti byākātābbaṃ, “aniccatṭhena pucchāmi”ti vutte āmāti byākātābbaṃ. Ayaṃ **paṭipucchābyākaraṇīyo** pañho. “Taṃ jīvaṃ taṃ sarīra”ntiādīni puṭṭhena pana “abyākatametam bhagavatā”ti ṭhapetabbo, esa pañho na byākātābbo. Ayaṃ **ṭhapanīyo** pañho. Iti tenākārena pañhe sampatte imāni cattāri pañhabyākaraṇāni pamāṇaṃ. Imesaṃ vasena so pañho byākātābbo.

Suttādīsu pana **suttaṃ** nāma tisso saṅgītiyo ārūlhāni tīṇi piṭakāni. **Suttānulomaṃ** nāma anulomakappiyaṃ. **Ācariyavādo** nāma aṭṭhakathā. **Attanomati** nāma nayaggāhena anubuddhiyā attano paṭibhānaṃ. Tattha suttaṃ appaṭibāhiyaṃ, taṃ paṭibāhantena buddhova paṭibāhito hoti. Anulomakappiyaṃ pana suttana samentameva gahetabbaṃ, na itaraṃ. Ācariyavādopi suttana samentoyeva gahetabbo, na itaro. Attanomati pana sabbadubbala, sāpi suttana samentāyeva gahetabbā, na itarā. Pañcasatikā, sattasatikā, saḥassikāti imā pana **tisso saṅgītiyo**. Suttampi tāsū āgatameva pamāṇaṃ, itaraṃ gārayhasuttaṃ na gahetabbaṃ. Tattha otarantāni hi padabyañjanāni na ceva sutte otaranti, na ca vinaye sandissantīti veditabbāni.

Kammāraputtacundavatthuvaṇṇanā

189. Kammāraputtassāti suvaṇṇakāraputtassa. So kira aḍḍho mahākuṭumbiko bhagavato paṭhamadassaneneva sotāpanno hutvā attano ambavane vihāraṃ kārāpetvā niyyātesī. Taṃ sandhāya vuttaṃ – “ambavane”ti.

Sūkaramaddavanti nātitaruṇassa nātijiṇṇassa ekajetṭhakasūkarassa pavattamaṃsaṃ. Taṃ kira mudu ceva siniddhañca hoti, taṃ paṭiyādāpetvā sādhukaṃ pacāpetvāti attho. Eke bhaṇanti – “**sūkaramaddavanti** pana muduodanassa pañcagorasayūsapācanavidhānassa nāmetam, yathā gavapānaṃ nāma pākanāma”nti. Keci bhaṇanti – “**sūkaramaddavaṃ** nāma rasāyanavidhi, taṃ pana

rasāyanasatthe āgacchati, taṃ cundena – ‘bhagavato parinibbānaṃ na bhaveyya’ ti rasāyanam paṭiyatta’ nti. Tattha pana dvisahassadīpararivāresu catūsu mahādīpesu devatā ojaṃ pakkhipiṃsu.

Nāhaṃ tanti imaṃ sīhanādaṃ kimatthaṃ nadati? Parūpavādamocanattaṃ. Attanā paribhuttāvasesaṃ neva bhikkhūnaṃ, na manussānaṃ dātuṃ adāsī, āvāṭe nikhaṇāpetvā vināsesīti hi vattukāmānaṃ idaṃ sutvā vacanokāso na bhavissatīti paresaṃ upavādamocanattaṃ sīhanādaṃ nadatīti.

190. Bhuttassa ca sūkaramaddavenāti bhuttassa udapādi, na pana bhuttapaccayā. Yadi hi abhuttassa uppajjissatha, atikharo bhavissati. Siniddhabhojanaṃ bhuttattā panassa tanuvedanā ahoṣi. Teneva padasā gantuṃ asakkhi. **Virecamānoti** abhiṇhaṃ pavattalohitavirecanova samāno. **Avocāti** attanā patthitaṭṭhāne parinibbānatthāya evamāha. Imā pana dhammasaṅgāhakattherehi ṭhapitaḡāthāyoti veditabbā.

Pānīyāharaṇavaṇṇanā

191. Inghāti codanathe nipāto. **Acchodakāti** pasannodakā. **Sātodakāti** madhurodakā. **Sītodakāti** tanusītalasalilā. **Setakāti** nikkaddamā. **Suppatitthāti** sundaratitthā.

Pukkusamallaputtavattuvaṇṇanā

192. Pukkusoti tassa nāmaṃ. **Mallaputtoti** mallarājaputto. Mallā kira vārena rajjaṃ kārenti. Yāva nesam vāro na pāpuṇāti, tāva vaṇijjaṃ karonti. Ayampi vaṇijjameva karonto pañca sakaṭasatāni yojāpetvā dhuravāṭe vāyante purato gacchati, pacchā vāṭe vāyante sathavāhaṃ purato pesetvā sayam pacchā gacchati. Tadā pana pacchā vāto vāyi, tasmā esa purato sathavāhaṃ pesetvā sabbaratanayāne nisīditvā kusināro nikkhamitvā “pāvaṃ gamissāmī” ti maggaṃ paṭipajji. Tena vuttaṃ – “kusinārāya pāvaṃ addhānamaggappaṭipanno hotī” ti.

Ālāroti tassa nāmaṃ. Dīghapiṅgalo kireso, tenassa ālāroti nāmaṃ ahoṣi. **Kālāmoti** gottaṃ. **Yatra hi nāmāti** yo nāma. **Neva dakkhatīti** na addasa. Yatrasaddayuttattā panetaṃ anāgatavasena vuttaṃ. Evarūpañhi īdisesu ṭhānesu saddalakkhaṇaṃ.

193. Niccharantīsūti vicarantīsu. **Asaniyā phalantiyāti** navavidhāya asaniyā bhijjamānāya viya mahāravaṃ ravantiyā. Navavidhā hi asaniyo – asaṇṇā, vicakkā, saterā, gaggarā, kapisīsā, macchavilolikā, kukkuṭakā, daṇḍamaṇikā, sukkhāsānīti. Tattha asaṇṇā asaṇṇaṃ karoti. Vicakkā ekaṃ cakkam karoti. Saterā saterasadisā hutvā patati. Gaggarā gaggarāyamānā patati. Kapisīsā bhamukaṃ ukkhipento makkaṭo viya hoti. Macchavilolikā vilolitamaccho viya hoti. Kukkuṭakā kukkuṭasadisā hutvā patati. Daṇḍamaṇikā naṅgalasadisā hutvā patati. Sukkhāsānī patitaṭṭhānaṃ samugghāṭeti.

Deve vassanteti sukkhagajjitaṃ gajjitvā antarantarā vassante. **Ātumāyanti** ātumaṃ nissāya viharāmi. **Bhusāgāreti** khalasālāyaṃ. **Etthesoti** etasmiṃ kāraṇe eso mahājanakāyo sannipatito. **Kva ahoṣīti** kuhiṃ ahoṣi. **So taṃ bhanteti** so tvaṃ bhante.

194. Siṅgīvaṇṇanti siṅgīsuvāṇṇavaṇṇaṃ. **Yugamaṭṭhanti** maṭṭhayugaṃ, saṅhasāṭakayugaḡanti attho. **Dhāraṇīyanti** antarantarā mayā dhāretabbaṃ, paridahitabbanti attho. Taṃ kira so tathārūpe chaṇadivaseyeva dhāretvā sesakāle nikkhipati. Evaṃ uttamaṃ maṅgalavatthayugaṃ sandhāyāha. **Anukampaṃ upādāyāti** mayī anukampaṃ paṭicca. **Acchādehīti** upacāravacanametam – ekaṃ mayhaṃ dehi, ekaṃ ānandassāti attho. Kiṃ pana thero taṃ gaṇhīti? Āma gaṇhi. Kasmā? Matthakappattakiccattā. Kiñcāpi hesa evarūpaṃ lābhaṃ paṭikkhipitvā upaṭṭhākaṭṭhānaṃ paṭipanno. Taṃ panassa upaṭṭhākakiccaṃ matthakaṃ pattam. Tasmā aggahesi. Ye cāpi evaṃ vadeyyuṃ – “anārādhako mañṇe ānando pañcavīsati vassāni upaṭṭhahantena na kiñci bhagavato santikā tena laddhapubba” nti. Tesam vacanokāsacchedanattampī aggahesi. Api ca jānāti bhagavā – “ānando gaṇetvāpi attanā na dhāressati,

mayhamyeva pūjaṃ karissati. Mallaputtana pana ānandaṃ pūjentena saṅghopi pūjito bhavissati, evamassa mahāpuññārasi bhavissati’’ti therassa ekaṃ dāpesi. Theropi teneva kāraṇena aggahesīti. **Dhammiyā kathāyāti** vatthānumodanakathāya.

195. Bhagavato kāyaṃ upanāmitanti nivāsanapārupanavasena allīyāpitaṃ. Bhagavāpi tato ekaṃ nivāsesi, ekaṃ pārupi. **Hataccikaṃ viyāti** yathā hatacciko aṅgāro antanteneva jotati, bahi panassa pabhā natthi, evaṃ bahi paṭicchannappabhaṃ hutvā khāyatīti attho.

Imesu kho, ānanda, dvīsupi kālesūti kasmā imesu dvīsu kālesu evaṃ hoti? Āhāravisesena ceva balavasomanassena ca. Etesu hi dvīsu kālesu sakalacakkavāle devatā āhāre ojaṃ pakkhipanti, taṃ pañītabhojanaṃ kucchiṃ pavisitvā pasannarūpaṃ samuṭṭhāpeti. Āhārasamuṭṭhānarūpassa pasannattā manacchaṭṭhāni indriyāni ativiya virocanti. Sambodhidivase cassa – ‘‘anekakappaṭṭisatasahassasañcīto vata me kilesarāsi ajja pahīno’’ti āvajjantassa balavasomanassaṃ uppajjati, cittaṃ pasīdati, citte pasanne lohitaṃ pasīdati, lohite pasanne manacchaṭṭhāni indriyāni ativiya virocanti. Parinibbānadivasepi – ‘‘ajja, dānāhaṃ, anekehi buddhasatasahashehi paviṭṭhaṃ **amatamahānibbānaṃ** nāma nagaraṃ pavisissāmi’’ti āvajjantassa balavasomanassaṃ uppajjati, cittaṃ pasīdati, citte pasanne lohitaṃ pasīdati, lohite pasanne manacchaṭṭhāni indriyāni ativiya virocanti. Iti āhāravisesena ceva balavasomanassena ca imesu dvīsu kālesu evaṃ hotīti veditabbaṃ. **Upavattaneti** pācīnato nivattanasālavane. **Antarena yamakasālānanti** yamakasālarukkhaṇaṃ majjhe.

Singīvaṇṇanti gāthā saṅgītikāle ṭhapitā.

196. Nhatvā ca pivitvā cāti ettha tadā kira bhagavati nahāyante antonadiyaṃ macchakacchapā ca ubhatotīresu vanasaṅḍo ca sabbhaṃ suvaṇṇavaṇṇameva hoti. **Ambavananti** tassāyeva nadiyā tīre ambavanaṃ. **Āyasmantaṃ cundakanti** tasmīṃ kira khaṇe ānandatthero udakasāṭakaṃ pīḷento ohīyi, cundatthero samīpe ahoṣi. Taṃ bhagavā āmantesi.

Gantvāna buddho nadikaṃ kakudhanti imāpi gāthā saṅgītikāleyeva ṭhapitā. Tattha **pavattā bhagavā idha dhammeti** bhagavā idha sāsane dhamme pavattā, caturāsīti dhammakkhandhasahassāni pavattānīti attho. **Pamukhe nisīdīti** satthu puratova nisīdi. Ettāvata ca thero anuppatto. Evaṃ anuppattaṃ atha kho bhagavā āyasmantaṃ ānandaṃ āmantesi.

197. Alābhāti ye aññesaṃ dānānisamsasaṅkhātā lābhā honti, te alābhā. **Dulladdhanti** puññavisesena laddhampi manussattaṃ dulladdhaṃ. **Yassa teti** yassa tava. Uttaṇḍulaṃ vā atikilinaṃ vā ko jānāti, kīdisampi pacchimaṃ piṇḍapātaṃ paribhuñjivā tathāgato parinibbuto, addhā te yaṃ vā taṃ vā dinnaṃ bhavissatīti. **Lābhāti** diṭṭhadhammikasamparāyikadānānisamsasaṅkhātā lābhā. **Suladdhanti** tuyhaṃ manussattaṃ suladdhaṃ. **Samasamaphalāti** sabbākārena samānaphalā.

Nanu ca yaṃ sujātāya dinnaṃ piṇḍapātaṃ bhuñjivā tathāgato abhisambuddho, so sarāgasadosasamohakāle paribhutto, ayaṃ pana cundena dinno vītarāgavītadosavītamohakāle paribhutto, kasmā ete samaphalāti? Parinibbānasamatāya ca samāpattisamatāya ca anussaraṇasamatāya ca. Bhagavā hi sujātāya dinnaṃ piṇḍapātaṃ paribhuñjivā saupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbuto, cundena dinnaṃ paribhuñjivā anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbutoti evaṃ **parinibbānasamatāyapi** samaphalā. Abhisambujjhanadivase ca catuṅsatikoṭṭisatasahassasaṅkhyā samāpattiyo samāpajji, parinibbānadivasepi sabbā tā samāpajjīti evaṃ **samāpattisamatāyapi** samaphalā. Sujātā ca aparabhāge assosi – ‘‘na kiresā rukkhadevatā, bodhisatto kiresa, taṃ kira piṇḍapātaṃ paribhuñjivā anuttaraṃ sammāsambodhiṃ abhisambuddho, sattaṣaṭṭhaṃ kirassa tena yāpanaṃ ahoṣi’’ti. Tassā idaṃ sutvā – ‘‘lābhā vata me’’ti anussarantiyā balavapītisomanassaṃ udapādi. Cundassāpi aparabhāge – ‘‘avasānapiṇḍapāto kira mayā dinno, dhammasīsaṃ kira me gahitaṃ, mayhaṃ kira piṇḍapātaṃ paribhuñjivā satthā anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbuto’’ti sutvā ‘‘lābhā vata me’’ti anussarato balavasomanassaṃ udapādīti evaṃ **anussaraṇasamatāyapi** samaphalāti veditabbaṃ.

Yasasaṃvattanikanti parivārasaṃvattanikaṃ. **Ādhīpateyyasaṃvattanikanti** jeṭṭhakabhāvasaṃvattanikaṃ.

Samyamatoti sīlasaṃyamena saṃyamantassa, saṃvare ʈhitassāti attho. **Veram na cīyatī**ti pañcavidhaṃ veram na vaḍḍhati. **Kusalo ca jahāti pāpakanti** kusalo pana ñāṇasaṃpanno ariyamaggena anavasesaṃ pāpakaṃ lāmakam akusalam jahāti. **Rāgadosamohakkhayā sa nibbutoti** so imaṃ pāpakaṃ jahitvā rāgādīnaṃ khayā kilesanibbānena nibbutoti. Iti cundassa ca dakkhiṇaṃ, attano ca dakkhiṇeyyasampattiṃ sampassamāno udānaṃ udānesīti.

Catutthabhāṇavāraṇṇanā niṭṭhitā.

Yamakasālāvaṇṇanā

198. Mahatā bhikkhusaṅghena saddhinti idha bhikkhūnaṃ gaṇanaparicchedo natthi. Veḷuvagāme vedanāvikkhambhanato paṭṭhāya hi – “na cirena bhagavā parinibbāyissatī”ti sutvā tato tato āgatesu bhikkhūsu ekabhikkhupī pakkanto nāma natthi. Tasmā gaṇanavītivatto saṅgho ahoṣi. **Upavattanaṃ mallānaṃ sālavanaṃ** yatheva hi kalambanadīratō rājamātuvihāradvārena thūpārāmaṃ gantabbam hoti, evaṃ hiraññavatiyā pārīmatīratō sālavanuyyānaṃ, yathā anurādhapurassa thūpārāmo, evaṃ taṃ kusiṇārāyaṃ hoti. Yathā thūpārāmato dakkhiṇadvārena nagaraṃ pavisanamaggo pācīnamukho gantvā uttarena nivatto, evaṃ uyyānato sālavanaṃ pācīnamukhaṃ gantvā uttarena nivattaṃ. Tasmā taṃ – “upavattana”nti vuccatī. **Antarena yamakasālānaṃ uttarasīsakanti** tassa kira mañcakassa ekā sālapanāti sīsabhāge hoti, ekā pādabhāge. Tatrāpi eko taruṇasālo sīsabhāgassa āsanno hoti, eko pādabhāgassa. Api ca **yamakasālā** nāma mūlakhandhaviṭṭapapattehi aññamaññaṃ saṃsibbitvā ʈhitasālāti vuttaṃ. **Mañcakaṃ paññapehīti** tasmim kira uyyāne rājakulassa sayanamañño atthi, taṃ sandhāya paññapehīti āha. Theropi taṃyeva paññapetvā adāsi.

Kilantosmi, ānanda, nipajjissāmīti tathāgatassa hi –

“Gocari kaḷāpo gaṅgeyyo, piṅgalo pabbateyyako;
Hemavato ca tambo ca, mandākini uposatho;
Chaddantoyeva dasamo, ete nāgānamuttamā”ti. –

Ettha yaṃ dasannaṃ gocarisaṅkhātānaṃ pakatihatthīnaṃ balaṃ, taṃ ekassa kaḷāpassāti. Evaṃ dasaguṇavaḍḍhitāya gaṇanāya pakatihatthīnaṃ koṭisahasabalappamaṇaṃ balaṃ, taṃ sabbampi cundassa piṇḍapātaṃ paribhuttakālato paṭṭhāya caṅgavāre pakkhittaudakaṃ viya parikkhayaṃ gataṃ. Pāvānagarato tīṇi gāvutāni kusiṇārānagaraṃ, etasmim antare pañcavīsatiyā ʈhānesu nisīditvā mahatā ussāhena āgacchantopi sūriyassa atthaṅgamitavelāyaṃ sañjāsamaṃ bhagavā sālavanaṃ pavīṭṭho. Evaṃ rogo sabbam ārogyaṃ maddanto āgacchatī. Etamatthaṃ dassento viya sabbalokassa saṃvegakaraṃ vācaṃ bhāsanto – “kilantosmi, ānanda, nipajjissāmī”ti āha.

Kasmā pana bhagavā evaṃ mahantena ussāhena idhāgato, kiṃ aññattha na sakkā parinibbāyitunti? Parinibbāyitum nāma na katthaci na sakkā, tīhi pana kāraṇehi idhāgato, idaṇhi bhagavā evaṃ passati – “mayi aññattha parinibbāyante mahāsudassanasuttassa atthupatti na bhavissati, kusiṇārāyaṃ pana parinibbāyante yamaṃ devaloke anubhavittabbaṃ sampattiṃ manussalokeyeva anubhaviṃ, taṃ dvīhi bhāṇavārehi maṇḍetvā desessāmi, taṃ me sutvā bahū janā kusalam kātabbaṃ maññissanti”ti.

Aparampi passati – “maṃ aññattha parinibbāyantaṃ subhaddo na passissati, so ca buddhāveneyyo, na sāvākeneyyo; na taṃ sāvākā vinetuṃ sakkonti. Kusiṇārāyaṃ parinibbāyantaṃ pana maṃ so upasaṅkamtivā pañhaṃ pucchissati, pañhāvissajjanapariyosāne ca saraṇesu patiṭṭhāya mama santike pabbajjaṇca upasampadaṇca labhitvā kammaṭṭhānaṃ gahetvā mayi dharamāneyeva arahattaṃ patvā pacchimasāvako bhavissati”ti.

Aparampi passati – “mayi aññattha parinibbāyante dhātubhājanīye mahākalaho bhavissati, lohitaṃ nadī viya sandissati. Kusinārāyaṃ parinibbute doṇabrāhmaṇo taṃ vivādaṃ vūpasametvā dhātuyo vibhajissati”ti. Imehi tīhi kāraṇehi bhagavā evaṃ mahantena ussāhena idhāgatoti veditabbo.

Sīhaseyyanti ettha kāmabhogīseyyā, petaseyyā, sīhaseyyā, tathāgataseyyāti catasso seyyā.

Tattha – “yebhuyyena, bhikkhave, kāmabhogī sattā vāmena passena senti”ti ayaṃ **kāmabhogīseyyā**. Tesu hi yebhuyyena dakkhiṇena passena sayantā nāma natthi.

“Yebhuyyena, bhikkhave, petā uttānā senti”ti ayaṃ **petaseyyā**. Appamaṃsalohitattā hi petā aṭṭhisāṅghāṭajātītā ekena passena sayituṃ na sakkonti, uttānāva senti.

“Sīho, bhikkhave, migarājā dakkhiṇena passena seyyaṃ kappeti...pe... attamano hoti”ti (a. ni. 4.246) ayaṃ **sīhaseyyā**. Tejussadattā hi sīho migarājā dve purimapāde ekasmiṃ ṭhāne, pacchimapāde ekasmiṃ ṭhāne ṭhapetvā naṅguṭṭhaṃ antarasatthimhi pakkhipitvā purimapādapacchimapādānaṅguṭṭhānaṃ ṭhitokāsaṃ sallakkhetvā dvinnāṃ purimapādānaṃ matthake sīsaṃ ṭhapetvā sayati. Divasaṃ sayitvāpi pabujjhamāno na utrasanto pabujjhati, sīsaṃ pana ukkhipitvā purimapādādīnaṃ ṭhitokāsaṃ sallakkheti. Sace kiñci ṭhānaṃ vijahitvā ṭhitaṃ hoti – “na yidaṃ tuyhaṃ jātiyā sūrabhāvassa ca anurūpa”nti anattamano hutvā tattheva sayati, na gocarāya pakkamati. Avijahitvā ṭhite pana – “tuyhaṃ jātiyā ca sūrabhāvassa ca anurūpamida”nti haṭṭhatuṭṭho utṭhāya sīhavijambhitāṃ vijambhitvā kesarabhāraṃ vidhunitvā tikkhattuṃ sīhanādaṃ naditvā gocarāya pakkamati.

“Catutthajjhānaseyyā pana **tathāgatassa seyyāti** vuccati” (a. ni. 4.246). Tāsu idha sīhaseyyā āgatā. Ayañhi tejussadairiyāpathattā uttamaseyyā nāma.

Pāde pādanti dakkhiṇapāde vāmapādaṃ. **Accādhāyāti** atiādhāya, īsakaṃ atikkamma ṭhapetvā. Gopphakena hi gopphake, jāṇunā vā jāṇumhi saṅghaṭṭiyamāne abhiṇhaṃ vedanā uppajjati, cittaṃ ekaggaṃ na hoti, seyyā aphāsukā hoti. Yathā pana na saṅghaṭṭeti, evaṃ atikkamma ṭhapite vedanā nuppajjati, cittaṃ ekaggaṃ hoti, seyyā phāsu hoti. Tasmā evaṃ nipajji. Anuṭṭhānaseyyaṃ upagatattā panettha – “uṭṭhānasaññaṃ manasi karitvā”ti na vuttaṃ. Kāyavasena cettha anuṭṭhānaṃ veditabbaṃ, niddāvasena pana taṃ rattim bhagavato bhavaṅgassa okāsoyeva nāhosi. Paṭhamayāmasmiñhi mallānaṃ dhammadesanā ahosi, majjhimayāme subhaddassa pacchimayāme bhikkhusaṅghaṃ ovadī, balavapaccūse parinibbāyi.

Sabbaphāliphullāti sabbe samantato pupphitā mūlato paṭṭhāya yāva aggā ekacchannā ahesuṃ, na kevalañca yamakasālāyeva, sabbepi rukkhā sabbapāliphullāva ahesuṃ. Na kevalañhi tasmimyeva uyyāne, sakalañhipi dasasahassacakkavāle pupphūpagā pupphaṃ gaṇhiṃsu, phalūpagā phalaṃ gaṇhiṃsu, sabbarukkhānaṃ khandhesu khandhapadumāni, sākāsasu sākāpadumāni, vallīsu vallipadumāni, ākāsesu ākāsapadumāni pathavītaṃ bhinditvā daṇḍapadumāni pupphimṃsu. Sabbo mahāsamuddo pañcavaṇṇapadumasañchanno ahosi. Tiyojanasahassavitthato himavā ghanabaddhamorapiñchakalāpo viya, nirantaraṃ mālādāmagavacchiko viya, suṭṭhu pīletvā ābaddhapupphavaṭaṃsako viya, supūritaṃ pupphacaṅkoṭakaṃ viya ca atiramaṇīyo ahosi.

Te tathāgatassa sarīraṃ okirantīti te yamakasālā bhummadevatāhi sañcalitakhandhasākhaviṭapā tathāgatassa sarīraṃ avakiranti, sarīrassa upari pupphāni vikirantīti attho. **Ajjhokirantīti** ajjhottharantā viya kiranti. **Abhippakirantīti** abhiṇhaṃ punappunaṃ pakirantiyeva. **Dibbānīti** devaloke nandapokkharāṇīsambhavāni, tāni honti suvaṇṇavaṇṇāni paṇṇacchattappamaṇāpattāni, mahātumbamattaṃ reṇuṃ gaṇhanti. Na kevalañca mandāravapupphāneva, aññānīpi pana dibbāni pārīcchattakakoviḷārapupphādāni suvaṇṇacaṅkoṭakāni pūretvā cakkavālamukhavaṭṭiyampi tidasapurepi brahmalokepi ṭhitāhi devatāhi pavīṭṭhāni, antalikkhā patanti. **Tathāgatassa sarīranti** antarā avikiṇṇāneva āgantvā pattakiṇṇajakkhareṇucunnehi tathāgatassa sarīrameva okiranti.

Dibbānīpi candanacuṇṇānī devatānaṃ upakappanacandanacuṇṇāni. Na kevalaṅca devatānaṃyeva, nāgasupaṇṇamanussānāmpi upakappanacandanacuṇṇāni. Na kevalaṅca candanacuṇṇāneva, kāḷānūsārikalohitacandanādisabbadibbagandhajālacuṇṇāni, haritālaañjanasuvanṇarajatacuṇṇāni sabbadibbagandhavāsavikatiyo suvaṇṇarajatādisamugge pūretvā cakkavālamukhavaṭṭiādīsu ṭhitāhi devatāhi pavīṭṭhāni antarā avippakiritvā tathāgatasseva sarīraṃ okiranti.

Dibbānīpi tūriyānī devatānaṃ upakappanatūriyāni. Na kevalaṅca tāniyeva, sabbānīpi tantibaddhacammaṃpariyonaddhaghanasusirabhedāni dasasahassacakkavāḷesu devanāgasupaṇṇamanussānaṃ tūriyāni ekacakkavāḷe sannipatitvā antalikkhe vajjantīti veditabbāni.

Dibbānīpi saṅgītānī varuṇavāraṇadevatā kira nāmetā dīghāyukā devatā – “mahāpuriso manussapathe nibbattitvā buddho bhavissatī”ti sutvā “paṭisandhiggahaṇadivase naṃ gahetvā gamissāmā”ti mālaṃ ganthetumārabhīsu. Tā ganthamānāva – “mahāpuriso mātukucchiyaṃ nibbatto”ti sutvā “tumhe kassa ganthathā”ti vuttā “na tāva niṭṭhāti, kucchito nikkhamanadivase gaṇhitvā gamissāmā”ti āhaṃsu. Punapi “nikkhanto”ti sutvā “mahābhinnikkhamanadivase gamissāmā”ti. Ekūnatimsavassāni ghare vasitvā “ajja mahābhinnikkhamanaṃ nikkhanto”tipi sutvā “abhisambodhidivase gamissāmā”ti. Chabbassāni padhānaṃ katvā “ajja abhisambuddho”tipi sutvā “dhammacakkappavattanadivase gamissāmā”ti. “Sattasattāhāni bodhimaṇḍe vītināmetvā isīpatanaṃ gantvā dhammacakkaṃ pavattita”ntipi sutvā “yamakapāṭīhāriyadivase gamissāmā”ti. “Ajja yamakapāṭīhāriyaṃ karī”tipi sutvā “devorohaṇadivase gamissāmā”ti. “Ajja devorohaṇaṃ karī”tipi sutvā “āyusaṅkhārossajjane gamissāmā”ti. “Ajja āyusaṅkhāraṃ ossajī”tipi sutvā “na tāva niṭṭhāti, parinibbānadivase gamissāmā”ti. “Ajja bhagavā yamakasālānamantare dakkhiṇena passena sato sampajāno sīhaseyyaṃ upagato balavapaccūsasamaye parinibbāyissati. Tumhe kassa ganthathā”ti sutvā pana – “kinnāmetaṃ, ‘ajjeva mātukucchiyaṃ paṭisandhiṃ gaṇhi, ajjeva mātukucchito nikkhami, ajjeva mahābhinnikkhamanaṃ nikkhami, ajjeva buddho ahosi, ajjeva dhammacakkaṃ pavattayi, ajjeva yamakapāṭīhāriyaṃ akāsi, ajjeva devalokā otiṇṇo, ajjeva āyusaṅkhāraṃ ossajī, ajjeva kira parinibbāyissatī”ti. Nanu nāma dutiyadivase yāgupāṇakālamattampi ṭhātabbaṃ assa. Dasa pāramiyo pūretvā buddhattaṃ pattassa nāma ananucchavīkameta”nti apariniṭṭhitāva mālāyo gahetvā āgamma anto cakkavāḷe okāsaṃ alabhamānā cakkavālamukhavaṭṭiyaṃ lambitvā cakkavālamukhavaṭṭiyāva ādhāvantiyo hatthena hatthaṃ gīvāya gīvaṃ gahetvā tīṇi ratanāni ārabba dvattiṃsa mahāpurisalakkhaṇāni chabbaṇṇarasmiyo dasa pāramiyo aḍḍhachattāhāni jātakasatāni cuddasa buddhañāṇāni ārabba gāyitvā tassa tassa avasāne “mahāyaso, mahāyaso”ti vadanti. Idametam paṭicca vuttaṃ – “dibbānīpi saṅgītāni antalikkhe vattanti tathāgatassa pūjāyā”ti.

199. Bhagavā pana yamakasālānaṃ antarā dakkhiṇena passena nipannoyeva pathavītalato yāva cakkavālamukhavaṭṭiyā, cakkavālamukhavaṭṭito ca yāva brahmalokā sannipatitāya parisāya mahantaṃ ussāhaṃ disvā āyasmato ānandassa ārocesi. Tena vuttaṃ – “atha kho bhagavā āyasmantaṃ ānandaṃ... pe... tathāgatassa pūjāyā”ti. Evaṃ mahāsakkāraṃ dassetvā tenāpi attano asakkatabhāvameva dassanto **na kho, ānanda, ettāvātīti**ādīmāha.

Idaṃ vuttaṃ hoti – “ānanda, mayā dīpaṅkarapādamaṃ nipannena aṭṭha dhamme samodhānetvā abhinīhāraṃ karontena na mālāgandhatūriyasaṅgītānaṃ atthāya abhinīhāro kato, na etadattāya pāramiyo pūritā. Tasmā na kho ahaṃ etāya pūjāya pūjito nāma homī”ti.

Kasmā pana bhagavā aññattha ekaṃ umāpupphamattampi gahetvā buddhagūṇe āvajjetvā katāya pūjāya buddhañāṇenāpi aparicchinnaṃ vipākāṃ vaṇṇetvā idha evaṃ mahantaṃ pūjaṃ paṭikkhipatīti? Parisānuggahena ceva sāsanaṃ ca ciraṭṭhitikāmatāya. Sace hi bhagavā evaṃ na paṭikkhipēyya, anāgate sīlassa āgataṭṭhāne sīlaṃ na paripūressanti, samādhissa āgataṭṭhāne samādhīṃ na paripūressanti, vipassanāya āgataṭṭhāne vipassanāgabbhaṃ na gāhāpessanti. Upaṭṭhāke samādapetvā pūjaṃyeva kārentā viharissanti. Āmisapūjā ca nāmesā sāsanaṃ ekadivasampi ekayāgupāṇakālamattampi sandhāretuṃ na sakkoti. Mahāvīhārasadisañhi vihārasahassaṃ mahācetiyaśadisaṅca cetiyasahassaṃ sāsanaṃ dhāretuṃ na sakkonti. Yena kammaṃ kataṃ, tasseva hoti. Sammāpaṭipatti pana tathāgatassa anucchavīkā pūjā. Sā

hi tena patthitā ceva, sakkoti sāsanañca sandhāretum, tasmā taṃ dassento **yo kho ānandātiādīmāha**.

Tattha **dhammānudhammappaṭipannoti** navavidhassa lokuttaradhammassa anudhammaṃ pubbhāgapaṭipadaṃ paṭipanno. Sāyeva pana paṭipadā anucchavikattā ‘‘sāmīci’’ti vuccati. Taṃ sāmīciṃ paṭipannoti **sāmīcippaṭipanno**. Tameva pubbhāgapaṭipadāsankhātaṃ anudhammaṃ carati pūretīti **anudhammacārī**.

Pubbabhāgapaṭipadāti ca sīlaṃ ācārapaññatti dhutaṅgasamādānaṃ yāva gotrabhuto sammāpaṭipadā veditabbā. Tasmā yo bhikkhu chasu agāvesu patiṭṭhāya paññattiṃ atikkamati, anesanāya jīvikam kappeti, ayaṃ na dhammānudhammappaṭipanno. Yo pana sabbaṃ attano paññattaṃ sikkhāpadaṃ jinavelaṃ jinamariyādaṃ jinakālasuttaṃ aṇumattampi na vītikkamati, ayaṃ dhammānudhammappaṭipanno nāma. Bhikkhuniyāpi eseva nayo. Yo upāsako pañca verāni dasa akusalakammapathe samādāya vattati appeti, ayaṃ na dhammānudhammappaṭipanno. Yo pana tīsu saraṇesu, pañcasupi sīlesu, dasasu sīlesu paripūrakārī hoti, māsassa aṭṭha uposathe karoti, dānaṃ deti, gandhapūjaṃ mālāpūjaṃ karoti, mātaraṃ pitaraṃ upaṭṭhāti, dhammike samaṇabrāhmaṇe upaṭṭhāti, ayaṃ dhammānudhammappaṭipanno nāma. Upāsikāyapi eseva nayo.

Paramāya pūjāyāti uttamāya pūjāya. Ayañhi nirāmisapūjā nāma sakkoti mama sāsanaṃ sandhāretum. Yāva hi imā catasso parisā maṃ imāya pūjessanti, tāva mama sāsanaṃ majjhe nabhassa puṇṇacando viya virocissatīti dasseti.

Upavāṇattheravaṇṇanā

200. Apasāresīti apanesi. **Apehīti** apagaccha. Thero ekavacaneneva tālavaṇṇaṃ nikkhipitvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. **Upaṭṭhākotī**di paṭhamabodhiyaṃ anibaddhupaṭṭhākabhāvaṃ sandhāyāha. **Ayaṃ, bhante, āyasmā upavāṇoti** evaṃ therena vutte ānando upavāṇassa sadosabhāvaṃ sallakkheti, ‘handassa niddosabhāvaṃ kathessāmī’ti bhagavā **yebhuyyena ānandātiādīmāha**. Tattha **yebhuyyenāti** idaṃ asaṅghasattānañceva arūpadevatānañca ohīnabhāvaṃ sandhāya vuttaṃ. **Apphūtoti** asamphuṭṭho abharito vā. Bhagavato kira āsannapadesa vālaggamatte okāse sukhumattabhāvaṃ māpetvā dasa dasa mahesakkhā devatā aṭṭhaṃsu. Tāsaṃ parato vīsati vīsati. Tāsaṃ parato tiṃsati tiṃsati. Tāsaṃ parato cattālīsaṃ cattālīsaṃ. Tāsaṃ parato paññāsaṃ paññāsaṃ. Tāsaṃ parato saṭṭhi saṭṭhi devatā aṭṭhaṃsu. Tā aññamaññaṃ hatthena vā pādena vā vatthena vā na byābādheti. ‘‘Apehi maṃ, mā ghaṭṭehī’’ti vattabbākāraṃ nāma natthi. ‘‘Tā kho pana devatāyo dasapi hutvā vīsatipi hutvā tiṃsampi hutvā cattālīsampi hutvā paññāsampi hutvā āraggaḷaṅgānāmattepi tiṭṭhanti, na ca aññamaññaṃ byābādheti’’ti (a. ni. 1.37) vuttasadisāva ahesuṃ. **Ovārentoti** āvārento. Thero kira pakatiyāpi mahāsariro hatthipotakasadisō. So paṃsukūlacīvaraṃ pārupitvā atimahā viya ahoṣi.

Tathāgataṃ dassanāyāti bhagavato mukhaṃ daṭṭhuṃ alabhamānā evaṃ ujjhāyīṃsu. Kiṃ pana tā theram vinivijjha passitum na sakkontīti? Āma, na sakkonti. Devatā hi puthujjane vinivijjha passitum sakkonti, na khīṇāsave. Therassa ca mahesakkhātāya tejussadatāya upagantumpi na sakkonti. Kasmā pana therova tejussado, na aññe arahantoti? Yasmā kassapabuddhassa cetīye ārakkhadevatā ahoṣi.

Vipassimhi kira sammāsambuddhe parinibbute ekagghanasuvaṇṇakkhandhasadisassa dhātusarīrassa ekameva cetiyam akaṃsu, dīghāyukabuddhānañhi ekameva cetiyam hoti. Taṃ manussā ratanāyāmāhi vidatthivitthātāhi dvaṅgulabahalāhi suvaṇṇiṭṭhakāhi haritālena ca manosilāya ca mattikākiccaṃ tilateleneva udakakiccaṃ sādhetvā yojanappamāṇaṃ uṭṭhapesuṃ. Tato bhummā devatā yojanappamāṇaṃ, tato ākāsaṭṭhakadevatā, tato unḥavalāhakadevatā, tato abbhavalāhakadevatā, tato cātumahārājikā devatā, tato tāvatīsaṃ devatā yojanappamāṇaṃ uṭṭhapesunti evaṃ sattayojanikaṃ cetiyam ahoṣi. Manussesu mālāgandhavatthādīni gahetvā āgatesu ārakkhadevatā gahetvā tesam passantānaṃyeva cetiyam pūjesi.

Tadā ayaṃ thero brāhmaṇamahāsālo hutvā ekaṃ pītakaṃ vatthaṃ ādāya gato. Devatā tassa hatthato vatthaṃ gahetvā cetiyaṃ pūjesi. Brāhmaṇo taṃ disvā pasannacitto “ahampi anāgate evarūpassa buddhassa cetiye ārakkhadevatā homī”ti patthanam katvā tato cuto devaloke nibbatti. Tassa devaloke ca manussaloke ca saṃsaranasseva kassapo bhagavā loke uppajjitvā parinibbāyi. Tassāpi ekameva dhātusarīraṃ ahosi. Taṃ gahetvā yojanikaṃ cetiyaṃ kāresuṃ. So tattha ārakkhadevatā hutvā sāsane antarāhite sagge nibbattitvā amhākaṃ bhagavato kāle tato cuto mahākule paṭisandhiṃ gahetvā nikkhamma pabbajitvā arahattaṃ patto. Iti cetiye ārakkhadevatā hutvā āgatattā thero tejussadoti veditabbo.

Devatā, ānanda, ujjhāyantī iti ānanda, devatā ujjhāyanti, na mayhaṃ puttassa añño koci doso atthīti dasseti.

201. Kathaṃbhūtā pana, bhanteti kasmā āha? Bhagavā tumhe – “devatā ujjhāyantī”ti vadatha, kathaṃ bhūtā pana tā tumhe manasi karotha, kiṃ tumhākaṃ parinibbānaṃ adhivāsentīti pucchati. Atha bhagavā – “nāhaṃ adhivāsanakāraṇaṃ vadāmi”ti tāsāṃ anadhivāsanabhāvaṃ dassento **santānandā**tiādīmāha.

Tattha **ākāse pathavīsaññiniyoti** ākāse pathaviṃ māpetvā tattha pathavīsaññiniyo. **Kandantī** rodanti. **Chinnapātāṃ papatantī** majjhe chinnā viya hutvā yato vā tato vā papatanti. **Āvaṭṭantī** āvaṭṭantiyo patitaṭṭhānameva āgacchanti. **Vivaṭṭantī** patitaṭṭhānato parabhāgaṃ vaṭṭamānā gacchanti. Apica dve pāde pasāretvā sakīṃ purato sakīṃ pacchato sakīṃ vāmato sakīṃ dakkhiṇato saṃparivattamānāpi – “āvaṭṭanti vivaṭṭanti”ti vuccanti. **Santānanda, devatā pathaviyaṃ pathavīsaññiniyoti** pakatipathavī kira devatā dhāretuṃ na sakkoti. Tattha hatthako brahmā viya devatā osīdanti. Tenāha bhagavā – “oḷārikaṃ hatthaka, attabhāvaṃ abhinimmināhī”ti (a. ni. 3.128). Tasmā yā devatā pathaviyaṃ pathaviṃ māpesuṃ, tā sandhāyetaṃ vuttaṃ – “pathaviyaṃ pathavīsaññiniyo”ti.

Vītarāgāti pahīnadomanassā silāthambhasadisā anāgāmikhīṇāsavadevatā.

Catusaṃvejanīyaṭṭhānavāṇṇā

202. Vassaṃvuṭṭhāti buddhakāle kira dvīsu kālesu bhikkhū sannipatanti upakaṭṭhāya vassūpanāyikāya kammaṭṭhānaggahaṇatthaṃ, vuṭṭhavassā ca gahitakammaṭṭhānānuyogena nibbattitavisesārocanatthaṃ. Yathā ca buddhakāle, evaṃ tambapaṇḍīpepi apāraṅgāya bhikkhū lohapāsāde sannipatiṃsu, pāraṅgāya bhikkhū tissamahāvihāre. Tesu apāraṅgāya bhikkhū saṅkārachaḍḍakasammajjaniyo gahetvā āgantvā mahāvihāre sannipatitvā cetiye sudhākaṃ katvā – “vuṭṭhavassā āgantvā lohapāsāde sannipatathā”ti vattaṃ katvā phāsukaṭṭhānesu vasitvā vuṭṭhavassā āgantvā lohapāsāde pañcanikāyamaṇḍale, yesaṃ pāli paguṇā, te pāliṃ sajjhāyanti. Yesaṃ aṭṭhakathā paguṇā, te aṭṭhakathaṃ sajjhāyanti. Yo pāliṃ vā aṭṭhakathaṃ vā virādheti, taṃ – “kassa santike tayā gahita”nti vicāretvā ujūṃ katvā gāhāpentī. Pāraṅgāvāsīnopi tissamahāvihāre evameva karonti. Evaṃ dvīsu kālesu sannipatītesu bhikkhūsu ye pure vassūpanāyikāya kammaṭṭhānaṃ gahetvā gatā visesārocanatthaṃ āgacchanti, evarūpe sandhāya “pubbe bhante vassaṃvuṭṭhā”tiādīmāha.

Manobhāvanīyēti manasā bhāvite sambhāvite. Ye vā mano manaṃ bhāventi vaḍḍhenti rāgarajādīni pavāhenti, evarūpeti attho. Thero kira vattasampanno mahallakaṃ bhikkhuṃ disvā thaddho hutvā na nisīdati, paccuggamaṇaṃ katvā hatthato chattañca pattacīvarañca gahetvā pīṭhaṃ papphoṭetvā deti, tattha nisinnassa vattaṃ katvā senāsanaṃ paṭijaggitvā deti. Navakaṃ bhikkhuṃ disvā tuṅhībhūto na nisīdati, samīpe ṭhatvā vattaṃ karoti. So tāya vattaṃpaṭipattiyā aparihāniṃ patthayamāno evamāha.

Atha bhagavā – “ānando manobhāvanīyānaṃ dassanaṃ na labhissāmi”ti cinteti, handassa, manobhāvanīyānaṃ dassanaṭṭhānaṃ ācikkhissāmi, yattha vasanto ito cito ca anāhiṇḍitvāva lacchati manobhāvanīye bhikkhū dassanāyāti cintetvā **cattārimānī**tiādīmāha.

Tattha **saddhassāti** buddhādīsu pasannacittassa vattasampannassa, yassa pāto paṭṭhāya cetiyaṅgaṇavattādīni sabbavattāni katāneva paññāyanti. **Dassanīyānīti** dassanārahāni dassanattāhāya gantabbāni. **Samvejanīyānīti** samvegajanakāni. **Ṭhānānīti** kāraṇāni, padesaṭṭhānāneva vā.

Ye hi kecīti idaṃ cetiyacārikāya satthakabhāvadassanattamaṃ vuttaṃ. Tattha **cetiyacārikam ahiṇḍantāti** ye ca tāva tattha tattha cetiyaṅgaṇaṃ sammajjantā, āsanāni dhovantā bodhimhi udakaṃ siñcantā ahiṇḍanti, tesu vattabbameva natthi asukavīhāre “cetiyaṃ vandissāmā”ti nikkhamitvā pasannacittā antarā kālaṅkarontāpi anantarāyena sagge paṭiṭṭhahissanti yevāti dasseti.

Ānandapucchākathāvaṇṇanā

203. Adassanaṃ, ānandāti yadetamaṃ mātuḡāmassa adassanaṃ, ayamettha uttamā paṭipattīti dasseti. Dvāraṃ pidahitvā senāsane nisinno hi bhikkhu āgantvā dvāre ṭhitampi mātuḡāmaṃ yāva na passati, tāvassa ekamseneva na lobho uppajjati, na cittaṃ calati. Dassane pana satiyeva tadubhayampi assa. Tenāha – “adassanaṃ ānandā”ti. **Dassane bhagavā sati kathanti** bhikkhamaṃ gahetvā upagataṭṭhānādīsu dassane sati kathaṃ paṭipajjitabbanti pucchati. Atha bhagavā yasmā khaggaṃ gahetvā – “sace mayā saddhiṃ ālapasi, ettheva te sīsaṃ pātesāmi”ti ṭhitapurisena vā, “sace mayā saddhiṃ ālapasi, ettheva te maṃsaṃ murumurāpetvā khādissāmi”ti ṭhitayakkhiniyā vā ālapitumaṃ varam. Ekasseva hi attabhāvassa tappaccayā vināso hoti, na apāyesu aparicchinnadukkhānubhavanaṃ. Mātuḡāmena pana ālāpasallāpe sati vissāso hoti, vissāse sati otāro hoti, otiṇṇacitto sīlabyasanaṃ patvā apāyapūraḡo hoti; tasmā **anālāpoti** āha. Vuttampi cetama –

“Sallape asihatthena, pisācenāpi sallape;
 Āsīvisampi āsīde, yena daṭṭho na jīvati;
 Na tveva eko ekāya, mātuḡāmena sallape”ti. (a. ni. 5.55);

Ālapantena panāti sace mātuḡāmo divasaṃ vā pucchati, sīlaṃ vā yācati, dhammaṃ vā sotukāmo hoti, pañhaṃ vā pucchati, tathārūpaṃ vā panassa pabbajitehi kattabbakammaṃ hoti, evarūpe kāle anālāpantaṃ “mūḡo ayaṃ, badhiro ayaṃ, bhutvāva baddhamukho nisīdati”ti vadati, tasmā avassaṃ ālapitabbaṃ hoti. Evaṃ ālapantena pana kathaṃ paṭipajjitabbanti pucchati. Atha bhagavā – “etha tumhe, bhikkhave, mātumattīsu mātucittaṃ upaṭṭhapetha, bhaginimattīsu bhaginicittaṃ upaṭṭhapetha, dhītumattīsu dhītucittaṃ upaṭṭhapethā”ti (saṃ. ni. 4.127) imaṃ ovādaṃ sandhāya **sati, ānanda, upaṭṭhapetabbāti** āha.

204. Abyāvaṭāti atantibaddhā nirussukkā hotha. **Sāratthe ghaṭathāti** uttamatthe arahatte ghaṭetha. **Anuyuñjathāti** tadadhighamāya anuyogaṃ karoṭha. **Appamattāti** tattha avippamuṭṭhasatī. Vīriyātāpayogena **ātāpino**. Kāye ca jīvite ca nirapekkhatāya **pahitattā** pesitacittā viharatha.

205. Kathaṃ pana, bhanteti tehi khattiyapaṇḍitādīhi kathaṃ paṭipajjitabbaṃ. Addhā maṃ te paṭipucchissanti – “kathaṃ, bhante, ānanda tathāgatassa sarīre paṭipajjitabba”nti; “tesāhaṃ kathaṃ paṭivacanaṃ demī”ti pucchati. **Ahatena vatthenāti** navena kāsikavatthena. **Vihatena kappāsenāti** supothitena kappāsenā. Kāsikavatthāñhi sukhumattā telaṃ na gaṇhāti, kappāso pana gaṇhāti. Tasmā “vihatena kappāsenā”ti āha. **Āyasāyāti** sovaṇṇāya. Sovāṇṇāñhi idha “ayasa”nti adhippetamaṃ.

Thūpārahapuggalavaṇṇanā

206. Rājā cakkavattīti ettha kasmā bhagavā agāramajjhe vasitvā kālaṅkatassa rañño thūpārahataṃ anujānāti, na sīlavato puthujjanassa bhikkhussāti? Anacchariyattā. Puthujjanabhikkhūnañhi thūpe anuññāyamāne tambapaṇḍitīpe tāva thūpānaṃ okāso na bhavēyya, tathā aññesu ṭhānesu. Tasmā “anacchariyā te bhavissanti”ti nānujānāti. Rājā cakkavattī ekova nibbattati, tenassa thūpo acchariyō hoti. Puthujjanasīlavato pana parinibbutabhikkhuno viya mahantampi sakkāraṃ kātuṃ vaṭṭatīyeva.

Ānandaacchariyadhammavaṇṇanā

207. Vihāranti idha maṇḍalamālo vihāroti adhippeto, taṃ pavisitvā. **Kapisīsanti** dvārabāhakoṭiyam ṭhitam aggaḷarukkham. **Rodamāno aṭṭhāsīti** so kirāyasmā cintesi – “sathārā mama samvegajanakam vasanaṭṭhānam kathitam, cetiyacārikāya sāthakabhāvo kathito, mātugāme paṭipajjitabbapañho vissajjito, attano sarīre paṭipatti akkhātā, cattāro thūpārahā kathitā, dhuvam ajja bhagavā parinibbāyissati”ti, tassevam cintayato balavadomanassam uppajji. Athassa etadahosi – “bhagavato santike rodanam nāma aphāsukam, ekamantaṃ gantvā sokam tanukam karissāmī”ti, so tathā akāsi. Tena vuttam – “rodamāno aṭṭhāsī”ti.

Ahañca vatamhīti ahañca vata amhi, aham vatamhītipi pāṭho. **Yo mama anukampakoti** yo maṃ anukampati anusāsati, sve dāni paṭṭhāya kassa mukhadhovanam dassāmi, kassa pāde dhovissāmi, kassa senāsanaṃ paṭijaggissāmi, kassa pattacīvaram gahetvā vicarissāmīti bahuṃ vilapi. **Āmantesīti** bhikkhusaṅghassa antare theram adisvā āmantesi.

Mettena kāyakammenāti mettacittavasena pavattitena mukhadhovanadānādikāyakammena. **Hitenāti** hitavuddhiyā katena. **Sukhenāti** sukhasomanasseneva katena, na dukkhinā dummanena hutvāti attho. **Advayenāti** dve koṭṭhāse katvā akatena. Yathā hi eko sammukhāva karoti na parammukhā, eko parammukhāva karoti na sammukhā evaṃ vibhāgaṃ akatvā katenāti vuttam hoti. **Appamānenāti** pamānavirahitena. Cakkavāḷampi hi atisambādham, bhavaggampi atinīcam, tayā kataṃ kāyakammameva bahunti dasseti.

Mettena vacīkammenāti mettacittavasena pavattitena mukhadhovanakālārocanādinā vacīkammena. Api ca ovādam sutvā – “sādhu, bhante”ti vacanampi mettam vacīkammameva. **Mettena manokammenāti** kālasseva sarīrapaṭijagganam katvā vivittāsane nisīditvā – “sathā arogo hotu, abyāpajjo sukhi”ti evaṃ pavattitena manokammena. **Katapuññosīti** kappasatasahassam abhinīhārasampannosīti dasseti. Katapuññosīti ca ettāvataṃ vissattho mā pamādamāpajji, atha kho padhānamanuyuñja. Evañhi anuyutto khippam hohisi anāsavo, dhammasaṅgītikāle arahattaṃ pāpuñissasi. Na hi mādisassa katapāricariyā nipphalā nāma hotīti dasseti.

208. Evañca pana vatvā mahāpathaviṃ pattharanto viya ākāsam vitthārento viya cakkavāḷagirim osārento viya sineruṃ ukkhipento viya mahājambuṃ khandhe gahetvā cālento viya āyasmato ānandassa guṇakathaṃ ārabhanto atha kho bhagavā bhikkhū āmantesi. Tattha “yepi te, bhikkhave, etarahī”ti kasmā na vuttam? Aññassa buddhassa natthitāya. Eteneva cetam veditabham – “yathā cakkavāḷantarepi añño buddho natthī”ti. **Paṇḍitoti** byatto. **Medhāvīti** khandhadhātuāyatanādīsū kusalo.

209. Bhikkhuparisā ānandaṃ dassanāyāti ye bhagavantam passitukāmā theram upasaṅkamanti, ye ca “āyasmā kirānando samantapāsādiko abhirūpo dassanīyo bahussuto saṅghasobhano”ti therassa guṇe sutvā āgacchanti, te sandhāya “bhikkhuparisā ānandaṃ dassanāya upasaṅkamantī”ti vuttam. Esa nayo sabbattha. **Attamanāti** savanena no dassanam sametīti sakamanā tuṭṭhacittā. **Dhammanti** “kacci, āvuso, khamanīyam, kacci yāpanīyam, kacci yoniso manasikārena kammaṃ karotha, ācariyupajjhāye vattam pūrethā”ti evarūpaṃ paṭisanthāradhammaṃ. Tattha bhikkhunīsū – “kacci, bhaginiyo, aṭṭha garudhamme samādāya vattathā”ti idampi nānākaraṇam hoti. Upāsakesu āgatesu “upāsaka, na te kacci sīsam vā aṅgam vā rujjati, arogā te puttabhātaro”ti na evaṃ paṭisanthāram karoti. Evaṃ pana karoti – “katham upāsakā tīṇi saraṇāni pañca sīlāni rakkhatha, māssassa aṭṭha uposathe karotha, māṭāpitūnam upaṭṭhānavattam pūretha, dhammikasamaṇabrāhmaṇe paṭijaggathā”ti. Upāsikāsūpi eseva nayo.

Idāni ānandattherassa cakkavattinā saddhiṃ upamaṃ karonto **cattārome bhikkhaveti**ādīmāha. Tattha **khattiyāti** abhisittā ca anabhisittā ca khattiyajātikā. Te kira – “rājā cakkavattī nāma abhirūpo dassanīyo pāsādiko ākāseṇa vicaranto rajjam anusāsati dhammiko dhammarājā”ti tassa guṇakathaṃ sutvā “savanena dassanampi sama”nti attamanā honti. **Bhāsati**ti kathento – “katham, tātā,

rājadhamaṃ pūretha, paveniṃ rakkhathā”ti paṭisanthāraṃ karoti. Brāhmaṇesu pana – “kathaṃ ācariyā mante vācetha, kathaṃ antevāsikā mante gaṇhanti, dakkhiṇaṃ vā vatthāni vā kapilaṃ vā alatthā”ti paṭisanthāraṃ karoti. Gahapatīsu – “kathaṃ tātā, na vo rājakulato daṇḍena vā balinā vā pīlā atthi, sammā devo dhāraṃ anupavecchati, sassāni sampajjantī”ti evaṃ paṭisanthāraṃ karoti. Samaṇesu – “kathaṃ, bhante, pabbajitaparikkhārā sulabhā, samaṇadhamme na pamajjathā”ti evaṃ paṭisanthāraṃ karoti.

Mahāsudassanasuttadesanāvaṇṇanā

210. Khuddakanagaraketi nagarapatirūpake sambādhe khuddakanagarake. **Ujjaṅgalanagaraketi** visamanagarake. **Sākhānagaraketi** yathā rukkhānaṃ sākhā nāma khuddakā honti, evameva aññesaṃ mahānagarānaṃ sākhāsadiṣe khuddakanagarake. **Khattiyamahāsālā**ti khattiyamahāsārappattā mahākhattiyā. Esa nayo sabbattha.

Tesu **khattiyamahāsālā** nāma yesaṃ koṭisatampi koṭisahassampi dhanaṃ nikhaṇitvā ṭhapitaṃ, divasaparibbayo ekaṃ kahāpaṇasakaṭaṃ nigacchati, sāyaṃ dve pavisanti. **Brāhmaṇamahāsālā** nāma yesaṃ asītikoṭidhanaṃ nihitaṃ hoti, divasaparibbayo eko kahāpaṇakumbho nigacchati, sāyaṃ ekasakaṭaṃ pavisati. **Gahapatimahāsālā** nāma yesaṃ cattālīsakoṭidhanaṃ nihitaṃ hoti, divasaparibbayo pañca kahāpaṇambaṇāni nigacchanti, sāyaṃ kumbho pavisati.

Mā hevaṃ, ānanda, avacāti ānanda, mā evaṃ avaca, na imaṃ “khuddakanagara”nti vattabbaṃ. Ahañhi imasseva nagarassa sampattiṃ kathetuṃ – “anekavāraṃ tiṭṭhaṃ nisīdaṃ mahantena ussāhena, mahantena parakkamena idhāgato”ti vatvā **bhūtapubbantiādimāha**. **Subhikkhāti** khajjabhojjasampannā. **Hatthisaddenāti** ekasmiṃ hatthimhi saddaṃ karonte caturāsītihatthisahassāni saddaṃ karonti, iti hatthisaddena avivittā, hoti, tathā assasaddena. Puññavanto panettha sattā catusindhavayuttehi rathehi aññamaññaṃ anubandhamānā antaravīthīsu vicaranti, iti rathasaddena avivittā hoti. Niccaṃ payojitāneva panettha bheriādīni tūriyāni, iti bherisaddādīhipi avivittā hoti. Tattha **sammasaddoti** kaṃsatālasaddo. **Pānītālasaddoti** pānīnā caturassaambaṇatālasaddo. Kuṭabherisaddotipi vadanti.

Asnātha pivatha khādathāti asnātha pivatha khādatha. Ayaṃ panettha saṅkhepo, bhuñjatha bhōti iminā dasamena saddena avivittā hoti anupacchinnaṣaddā. Yathā pana aññesu nagaresu “kacavaraṃ chaḍḍetha, kudālaṃ gaṇhatha, pacchiṃ gaṇhatha, pavāsaṃ gamissāma, taṇḍulapuṭaṃ gaṇhatha, bhattapuṭaṃ gaṇhatha, phalakāvudhādīni sajjāni karoṭhā”ti evarūpā saddā honti, na yidha evaṃ ahoṣīti dasseti.

“Dasamena saddenā”ti ca vatvā “kusāvātī, ānanda, rājadhānī sattahi pākārehi parikkhittā ahoṣī”ti sabbhaṃ **mahāsudassanasuttaṃ** niṭṭhāpetvā **gaccha tvaṃ ānandātiādimāha**. Tattha **abhikkamathāti** abhimukhā kamatha, āgacchathāti attho. Kiṃ pana te bhagavato āgatabhāvaṃ na jānantīti? Jānanti. Buddhānaṃ gatagataṭṭhānaṃ nāma mahantaṃ kolāhalaṃ hoti, kenacideva karaṇīyena nisinnattā na āgatā. “Te āgantvā bhikkhusaṅghassa ṭhānanisajjokāsaṃ saṃvidahitvā dassanti”ti tesāṃ santike avelāyampi bhagavā pesesi.

Mallānaṃ vandanāvaṇṇanā

211. Amhākañca noti ettha **no** kāro nipātamaṭṭaṃ. **Aghāvinoti** uppannadukkhā. **Dummanāti** anattamaṇā. **Cetodukkhassamappitāti** domanassasamappitā. **Kulaparivattaso kulaparivattaso ṭhapetvāti** ekekaṃ kulaparivattaṃ kulasaṅkhepaṃ vīthisabhāgena ceva racchāsabhāgena ca viṣuṃ viṣuṃ ṭhapetvā.

Subhaddaparibbājakavatthuvaṇṇanā

212. Subhaddo nāma paribbājako udiccabrāhmaṇamahāsālakulā pabbajito channaparibbājako. **Kaṅkhādhhammo**ti vimatidhammo. Kasmā panassa ajja evaṃ ahoṣīti? Tathāvidhaupanissayattā. Pubbe kira puññakaraṇakāle dve bhātaro ahesuṃ. Te ekatova sassam akamsu. Tattha jeṭṭhakassa – “ekasmiṃ sasse navavāre aggasassadānaṃ mayā dātabba”nti ahoṣi. So vappakāle bījaggaṃ nāma datvā gabbhakāle kaniṭṭhena saddhiṃ mantesi – “gabbhakāle gabbhaṃ phāletvā dassāmā”ti kaniṭṭho – “taruṇasassaṃ nāsetukāmosī”ti āha. Jeṭṭho kaniṭṭhassa ananuvattanabhāvaṃ ñatvā khettaṃ vibhajitvā attano koṭṭhāsato gabbhaṃ phāletvā khīraṃ nīharitvā sappinavanītena saṃyojetvā adāsi, puthukakāle puthukaṃ kāretvā adāsi, lāyanakāle lāyanaggaṃ, veṇikaraṇe veṇaggam, kalāpādīsu kalāpaggam, khalaggam, khalabhaṇḍaggam, koṭṭhagganti evaṃ ekasasse navavāre aggadānaṃ adāsi. Kaniṭṭho pana uddharitvā adāsi.

Tesu jeṭṭhako **aññāsikoṇḍaññatthero** jāto. Bhagavā – “kassa nu kho ahaṃ paṭhamam dhammam deseyya”nti olovento “aññāsikoṇḍañño ekasmiṃ sasse nava aggadānāni adāsi, imam aggadhammam tassa desessāmi”ti sabbapaṭhamam dhammam desesi. So aṭṭhārasahi brahmakotīhi saddhiṃ sotāpattiphale paṭiṭṭhāsi. Kaniṭṭho pana ohīyitvā pacchā dānassa dinnattā satthu parinibbānakāle evaṃ cintetvā satthāram daṭṭhukāmo ahoṣi.

Mā tathāgataṃ viheṭhesīti thero kira – “ete aññatitthiyā nāma attano gahaṇameva gaṇhanti, tassa vissajjāpanatthāya bhagavato bahuṃ bhāsamānassa kāyavācāvihesā bhavissati, pakatiyāpi ca kilantoyeva bhagavā”ti maññamāno evamāha. Paribbājako – “na me ayam bhikkhu okāsam karoti, atthikena pana anuvattitvā kāretabbo”ti theram anuvattanto dutiyampi tatiyampi āha.

213. Assosi khoti sānidvāre thitassa bhāsato pakatisoteneva assosi, sutvā ca pana subhaddasseva atthāya mahatā ussāhena āgatattā **alam ānandāti**ādīmāha. Tattha **alanti** paṭikkhepatthe nipāto. **Aññāpekkhovāti** aññātukāmova hutvā. **Abbhaññimsūti** yathā tesam paṭiññā, tatheva jānimsu. Idam vuttaṃ hoti – sace nesam sā paṭiññā niyyānikā, sabbe abbhaññaṃsu, no ce, na abbhaññaṃsu. Tasmā kiṃ tesam paṭiññā niyyānikā, aniyānikāti ayameva tassa pañhassa attho. Atha bhagavā tesam aniyānikabhāvakathanena atthābhāvato ceva okāsābhāvato ca “ala”nti paṭikkhipitvā dhammameva desesi. Paṭhamayāmasmiñhi mallānaṃ dhammam desetvā majjhimayāme subhaddassa, pacchimayāme bhikkhusaṅgham ovaditvā balavapaccūsasamaye parinibbāyissāmicceva bhagavā āgato.

214. Samaṇopi tattha na upalabbhatīti paṭhamo sotāpannasamaṇopi tattha natthi, dutiyo sakadāgāmisamaṇopi, tatiyo anāgāmisamaṇopi, catuttho arahattasamaṇopi tattha natthīti attho. “Imasmiṃ kho”ti purimadesanāya aniyamato vatvā idāni attano sāsanaṃ niyamento āha. **Suñña parappavādā samaṇebhīti** catunnaṃ maggānaṃ atthāya āraddhavipassakehi catūhi, maggaṭṭhehi catūhi, phalaṭṭhehi catūhīti dvādasahi samaṇehi suñña parappavādā tucchā rittakā. **Ime ca subhaddāti** ime dvādasā bhikkhū. **Sammā vihareyyunti** ettha sotāpanno attano adhigataṭṭhānaṃ aññassa kathetvā taṃ sotāpannaṃ karonto sammā viharati nāma. Esa nayo sakadāgāmiādīsu. Sotāpattimaggaṭṭho aññampi sotāpattimaggaṭṭham karonto sammā viharati nāma. Esa nayo sesamaggaṭṭhesu. Sotāpattimaggaṭṭhāya āraddhavipassako attano paṇaṇaṃ kammaṭṭhānaṃ kathetvā aññampi sotāpattimaggaṭṭhāya āraddhavipassakaṃ karonto sammā viharati nāma. Esa nayo sesamaggaṭṭhāya āraddhavipassakesu. Idam sandhāyāha – “sammā vihareyyu”nti. **Asuñño loko arahantehi assāti** naḷavanaṃ saravanaṃ viya nirantaro assa.

Ekūnatimso vayasāti vayena ekūnatimsavasso hutvā. **Yam pabbajinti** ettha yanti nipātamattaṃ. **Kiṃ kusalanuesīti** “kiṃ kusala”nti anuesanto pariyesanto. Tattha – “kiṃ kusala”nti sabbaññūtaññānaṃ adhippetam, taṃ gavesantoti attho. **Yato ahanti** yato paṭṭhāya aham pabbajito, etthantare samadhikāni paññāsa vassāni hontīti dasseti. **Ñāyassa dhammassāti** ariyamaggaḍhammassa. **Padesavattīti** padese vipassanāmagge pavattanto. **Ito bahiddhāti** mama sāsanaṃ bahiddhā. **Samaṇopi natthīti** padesavattivipassakopi natthi, paṭhamasamaṇo sotāpannopi natthīti vuttaṃ hoti.

Ye etthāti ye tumhe ettha sāsane satthārā sammukhā antevāsikābhisekena abhisittā, tesam vo lābhā tesam vo suladdhanti. Bāhirasamaye kira yaṃ antevāsikaṃ ācariyo – “imaṃ pabbājehi, imaṃ ovada, imaṃ anusāsā”ti vadati, so tena attano ṭhāne ṭhapito hoti, tasmā tassa – “imaṃ pabbājehi, imaṃ ovada, imaṃ anusāsā”ti ime lābhā honti. Therampi subhaddo tameva bāhirasamayaṃ gahetvā evamāha.

Alattha khoti katham alattha? Thero kira naṃ ekamantaṃ netvā udakatumbato pānīyena sīsaṃ temetvā tacapañcakakammaṭṭhānaṃ kathetvā kesamassuṃ ohāretvā kāsāyāni vatthāni acchādāpetvā saraṇāni datvā bhagavato santikaṃ ānesi. Bhagavā upasampādetvā kammaṭṭhānaṃ ācikkhi. So taṃ gahetvā uyyānassa ekamante caṅkamaṃ adhiṭṭhāya ghaṭento vāyamanto vipassanaṃ vaḍḍhento saha paṭisambhidāhi arahattaṃ patvā āgamma bhagavantaṃ vanditvā nisīdi. Taṃ sandhāya – “acirūpasampanno kho panā”tiādi vuttaṃ.

So ca bhagavato pacchimo sakkhisāvako ahoṣīti saṅgītikārakānaṃ vacanaṃ. Tattha yo bhagavati dharamāne pabbajitvā aparabhāge upasampadaṃ labhitvā kammaṭṭhānaṃ gahetvā arahattaṃ pāpuṇāti, upasampadampi vā dharamāneyeva labhitvā aparabhāge kammaṭṭhānaṃ gahetvā arahattaṃ pāpuṇāti, kammaṭṭhānampi vā dharamāneyeva gahetvā aparabhāge arahattameva pāpuṇāti, sabbopi so pacchimo sakkhisāvako. Ayaṃ pana dharamāneyeva bhagavati pabbajito ca upasampanno ca kammaṭṭhānaṃca gahetvā arahattaṃ pattoti.

Pañcamabhāṇavāraṇṇanā niṭṭhitā.

Tathāgatapacchimavācāvaṇṇanā

216. Idāni bhikkhusaṅghassa ovādaṃ ārabhi, taṃ dassetuṃ **atha kho bhagavā**tiādi vuttaṃ. Tattha **desito paññattoti** dhammopi desito ceva paññatto ca, vinayopi desito ceva paññatto ca. **Paññatto** ca nāma ṭhapito paṭṭhapitoti attho. **So vo mamaccayenā**ti so dhammavinayo tumhākaṃ mamaccayena satthā. Mayā hi vo ṭhiteneva – “idaṃ lahukaṃ, idaṃ garukaṃ, idaṃ satekiccaṃ, idaṃ atekiccaṃ, idaṃ lokavajjaṃ, idaṃ paṇṇattivajjaṃ, ayaṃ āpatti puggalassa santike vuṭṭhāti, ayaṃ āpatti gaṇassa santike vuṭṭhāti, ayaṃ saṅghassa santike vuṭṭhāti”ti sattāpattikkhandhavasena otiṇṇe vatthusmiṃ sakhandhakaparivāro ubhatovibhaṅgo **vinayo** nāma desito, taṃ sakalampi vinayapiṭakaṃ mayi parinibbute tumhākaṃ satthukiccaṃ sādheṣṣati.

Ṭhiteneva ca mayā – “ime cattāro satipaṭṭhānā, cattāro sammappadhānā, cattāro iddhipādā, pañca indriyāni, pañca balāni, satta bojjhaṅgā, ariyo aṭṭhaṅgiko maggo”ti tena tenākārena ime dhamme vibhajitvā vibhajitvā suttantapiṭakaṃ desitaṃ, taṃ sakalampi suttantapiṭakaṃ mayi parinibbute tumhākaṃ satthukiccaṃ sādheṣṣati. Ṭhiteneva ca mayā – “ime pañcakkhandhā, dvādasāyatanāni, aṭṭhārasa dhātuyo, cattāri saccāni, bāvīsatiṅgāni, nava hetū, cattāro āhārā, satta phassā, satta vedanā, satta saññā, satta sañcetanā, satta cittāni. Tatrāpi ‘ettakā dhammā kāmāvacarā, ettakā rūpāvacarā, ettakā arūpāvacarā, ettakā pariyāpannā, ettakā apariyāpannā, ettakā lokiyā, ettakā lokuttarā’ti” ime dhamme vibhajitvā vibhajitvā catuvīsatisamantapaṭṭhānaanantanayamahāpaṭṭhānapaṭimaṇḍitaṃ abhidhammapiṭakaṃ desitaṃ, taṃ sakalampi abhidhammapiṭakaṃ mayi parinibbute tumhākaṃ satthukiccaṃ sādheṣṣati.

Iti sabbampetaṃ abhisambodhito yāva parinibbānā pañcattālīsavassāni bhāsitaṃ lapitaṃ – “tīṇi piṭakāni, pañca nikāyā, navaṅgāni, caturāsīti dhammakkhandhasahassāni”ti evaṃ mahāpabhedam hoti. Iti imāni caturāsīti dhammakkhandhasahassāni tiṭṭhanti, ahaṃ ekova parinibbāyāmi. Ahaṅca kho pana dāni ekakova ovadāmi anusāsāmi, mayi parinibbute imāni caturāsīti dhammakkhandhasahassāni tumhe ovadissanti anusāsissanti evaṃ bhagavā bahūni kāraṇāni dassento – “so vo mamaccayena satthā”ti ovaditvā puna anāgate cārittaṃ dassento **yathā kho panā**tiādimāha.

Tattha **samudācarantī**ti kathenti voharanti. **Nāmena vā gottena vā**ti navakāti avatvā “tissa,

nāgā”ti evaṃ nāmena vā, “kassapa, gotamā”ti evaṃ gottena vā, “āvuso tissa, āvuso kassapā”ti evaṃ āvusovādena vā samudācaritabbo. **Bhanteti vā āyasmāti vāti** bhante tissa, āyasmā tissāti evaṃ samudācaritabbo. **Samūhanatūti** ākaṅkhamāno samūhanatu, yadi icchati samūhaneyyāti attho. Kasmā pana samūhanathāti ekamseneva avatvā vikappavacaneneva ṭhapesīti? Mahākassapassa balaṃ diṭṭhattā. Passati hi bhagavā – “samūhanathāti vuttepi saṅgītikāle kassapo na samūhanissatī”ti. Tasmā vikappeneva ṭhapesi.

Tattha – “ekacce therā evamāhaṃsu – cattāri pārājikāni ṭhapetvā avasesāni khuddānukhuddakāni”tiādinā nayena pañcasatikasaṅgītiyaṃ **khuddānukhuddakakathā** āgatāva vinicchayo pettha **samantapāsādikāyaṃ** vutto. Keci panāhu – “bhante, nāgasena, katamaṃ khuddakaṃ, katamaṃ anukhuddaka”nti milindena raññā pucchito. “Dukkaṭaṃ, mahārāja, khuddakaṃ, dubbhāsitaṃ anukhuddaka”nti vuttattā nāgasenatthero khuddānukhuddakaṃ jānāti. Mahākassapo pana taṃ ajānanto –

“Suṇātu me, āvuso, saṅgho santamhākaṃ sikkhāpadāni gihigatāni, gihinopi jānanti – “idaṃ vo samaṇānaṃ sakyaputtiyānaṃ kappati, idaṃ vo na kappatī”ti. Sace mayaṃ khuddānukhuddakāni sikkhāpadāni samūhanissāma, bhavissanti vattāro – “dhūmakālikāṃ samaṇena gotamena sāvakānaṃ sikkhāpadaṃ paññattaṃ, yāva nesaṃ sathā aṭṭhāsi, tāvime sikkhāpadesu sikkhiṃsu, yato imesaṃ sathā parinibbuto, na dānime sikkhāpadesu sikkhantī”ti. Yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅgho apaññattaṃ na paññapeyya, paññattaṃ na samucchindeyya, yathāpaññattesu sikkhāpadesu samādāya vatteyya. Esā ñattīti –

Kammavācaṃ sāvesīti. Na taṃ evaṃ gahetabbaṃ. Nāgasenatthero hi – “paravādino okāso mā ahoṣī”ti evamāha. Mahākassapatthero “khuddānukhuddakāpattiṃ na samūhanissāmī”ti kammavācaṃ sāvesi.

Brahmaṇḍakathāpi saṅgītiyaṃ āgatattāsamantapāsādikāyaṃ vinicchitā.

Kaṅkhāti dveḷhakaṃ. **Vimatīti** vinicchituṃ asamatthātā, buddho nu kho, na buddho nu kho, dhammo nu kho, na dhammo nu kho, saṅgho nu kho, na saṅgho nu kho, maggo nu kho, na maggo nu kho, paṭipadā nu kho, na paṭipadā nu khoti yassa saṃsayo uppajjeyya, taṃ vo vadāmi “pucchatha bhikkhave”ti ayamettha saṅkhepattho. **Satthugāravenāpi na puccheyyāthāti** mayaṃ satthusantike pabbajimha, cattāro paccayāpi no satthu santakāva, te mayaṃ ettakaṃ kālaṃ kaṅkhaṃ akatvā na arahāma ajja pacchimakāle kaṅkhaṃ kātunti sace evaṃ satthari gāravena na pucchatha. **Sahāyakopi bhikkhave saḥāyakassa ārocetūti** tumhākaṃ yo yassa bhikkhuno sandiṭṭho sambhatto, so tassa ārocetu, ahaṃ etassa bhikkhussa kathessāmi, tassa kathaṃ sutvā sabbe nikkāṅkhā bhavissathāti dasseti.

Evaṃ pasannoti evaṃ saddahāmi ahanti attho. **Ñāṇamevāti** nikkāṅkhabhāvaṃpaccakkhakarāṇāṇāmyeva, ettha tathāgatassa na saddhāmattanti attho. **Imesañhi, ānandāti** imesaṃ antosāṇiyaṃ nisinnānaṃ pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ. **Yo pacchimakoti** yo guṇavasena pacchimako. Ānandattheraṃyeva sandhāyāha.

218. Appamādena sampādehāti satiaṃvipavāsenā sabbakiccāni sampādeyyātha. Iti bhagavā parinibbānamañce nipanno pañcacattālīsa vassāni dinnamaṃ ovādaṃ sabbamaṃ ekasmiṃ appamādapadeyeva pakkhipitvā adāsi. **Ayaṃ tathāgatassa pacchimā vācāti** idaṃ pana saṅgītikāraṅgaṃ vacanaṃ.

Parinibbutakathāvaṇṇanā

219. Ito paraṃ yaṃ parinibbānaparikammaṃ katvā bhagavā parinibbuto, taṃ dassetuṃ **atha kho bhagavā paṭhamaṃ jhānantiādi** vuttaṃ. Tattha **parinibbuto bhanteti** nirodhaṃ samāpannassa bhagavato assāsapassāsānaṃ abhāvaṃ disvā pucchati. **Na āvusoti** therō kathaṃ jānāti? Thero kira sathārā saddhiṃyeva taṃ taṃ samāpattiṃ samāpajjanto yāva nevasaññānāsaññāyatanā vuṭṭhānaṃ, tāva

gantvā idāni bhagavā nirodham samāpanno, antonirodhe ca kālaṅkiriya nāma natthīti jānāti.

Atha kho bhagavā saññāvedayitanirodhasamāpattiyā vuṭṭhahitvā nevasaññānāsaññāyatanaṃ samāpajji...pe... tatiyajjhānā vuṭṭhahitvā catutthajjhānaṃ samāpajjīti ettha bhagavā catuvīsatiyā ṭhānesu paṭhamajjhānaṃ samāpajji, terasasu ṭhānesu dutiyajjhānaṃ, tathā tatiyajjhānaṃ, pannarasasu ṭhānesu catutthajjhānaṃ samāpajji. Kathaṃ? Dasasu asubhesu, dvattimsākāre aṭṭhasu kaṣiṇesu, mettākaraṇāmudītāsu, ānāpāne, paricchedākāseti imesu tāva catuvīsatiyā ṭhānesu paṭhamajjhānaṃ samāpajji. Ṭhapetvā pana dvattimsākāraṇa dasa asubhāni ca sesesu terasasu dutiyajjhānaṃ, tesuyeve ca tatiyajjhānaṃ samāpajji. Aṭṭhasu pana kaṣiṇesu, upekkhābrahmavihāre, ānāpāne, paricchedākāse, catūsu arūpesūti imesu pannarasasu ṭhānesu catutthajjhānaṃ samāpajji. Ayampi ca saṅkhepakathāva. Nibbānapuraṃ pavisanto pana bhagavā dhammassāmī sabbāpi catuvīsatiakoṭisatasahasasāṅkhyā samāpattiyō pavisitvā videsaṃ gacchanto ñātijanaṃ āliṅgetvā viya sabbasamāpattisukhaṃ anubhavitvā pavitṭho.

Catutthajjhānā vuṭṭhahitvā samanantarā bhagavā parinibbāyīti ettha jhānasamanantaraṃ, paccavekkhaṇāsamanantaranti dve samanantarāni. Tattha jhānā vuṭṭhāya bhavaṅgaṃ otiṇṇassa tattheva parinibbānaṃ **jhānasamanantaraṃ** nāma. Jhānā vuṭṭhahitvā puna jhānaṅgāni paccavekkhitvā bhavaṅgaṃ otiṇṇassa tattheva parinibbānaṃ **paccavekkhaṇāsamanantaraṃ** nāma. Imānīpi dve samanantarāneva. Bhagavā pana jhānaṃ samāpajjitvā jhānā vuṭṭhāya jhānaṅgāni paccavekkhitvā bhavaṅgacittena abyākatena dukkhasaccena parinibbāyī. Ye hi keci buddhā vā paccekabuddhā vā ariyasāvaka vā antamaso kunthakipillikaṃ upādāya sabbe bhavaṅgacitteneva abyākatena dukkhasaccena kālaṅkarontīti. **Mahābhūmicālādīni** vuttanayānevāti.

220. Bhūtāti sattā. Appaṭipuggaloti paṭibhāgapuggalavirahito. **Balappattoti** dasavidhañāṇabalaṃ patto.

221. Uppādavayadhamminoti uppādavayasabhāvā. **Tesaṃ vūpasamoti** tesaṃ saṅkhārānaṃ vūpasamo, asaṅkhatamaṃ nibbānameva sukhanti attho.

222. Nāhu assāsapassāsoti na jāto assāsapassāso. **Anejoti** taṇhāsāṅkhātāya ejāya abhāvena anejo. **Santimārabbhāti** anupādisesaṃ nibbānaṃ ārabbhā paṭicca sandhāya. **Yaṃ kālamakarīti** yo kālaṃ akari. Imaṃ vuttaṃ hoti – “āvuso, yo mama satthā buddhamuni santimā gamissāmīti, santimā ārabbhā kālamakari, tassa ṭhitacittassa tādino idāni assāsapassāso na jāto, natthi, nappavattati”ti.

Asallīnenāti alīnena asaṅkuṭitena suvikasiteneva cittena. **Vedanaṃ ajjhavāsāyīti** vedanaṃ adhvāsesi, na vedanānuvattī hutvā ito cito ca samparivattī. **Vimokkhoti** kenaci dhammena anāvaraṇavimokkho sabbaso apaññattibhāvūpagamo pajjotaniibbānasadiso jāto.

223. Tadāsīti “saha parinibbānā mahābhūmicālo”ti evaṃ heṭṭhā vuttaṃ bhūmicālameva sandhāyāha. Tañhi lomahaṃsanaṇa bhimsanakaṇa āsi. **Sabbākāravarūpeteti** sabbavarakāraṇūpete.

224. Avītarāgāti puthujjanā ceva sotāpannasakadāgāmino ca. Tesañhi domanassaṃ appahīnaṃ. Tasmā tepi bāhā paggayha kandanti. Ubhopi hatthe sīse ṭhapetvā rodantīti sabbamaṃ purimanayeneva veditabbaṃ.

225. Ujjhāyantīti “ayyā attanāpi adhvāsetuṃ na sakkonti, sesajanaṃ kathaṃ samassāsessantī”ti vadantiyo ujjhāyanti. **Kathaṃbhūtā pana bhante āyasmā anuruddho devatā manasikarotīti** devatā, bhante, kathaṃbhūtā āyasmā anuruddho sallakkheti, kiṃ tā satthu parinibbānaṃ adhvāsentīti?

Atha tāsamaṃ pavattidassanattaṃ thero **santāvusoti**ādīmāha. Taṃ vuttatthameva. **Rattāvasesanti** balavapaccūse parinibbutattā rattiyā avasesaṃ cullakaddhānaṃ. **Dhammiyā kathāyāti** aññā paṭiyekkā

dhammakathā nāma natthi, “āvuso sadevake nāma loke appaṭṭipuggalassa satthuno ayaṃ maccurājā na lajjati, kimaṅgaṃ pana lokiyamahājanassa lajjissati” ti evarūpāya pana maraṇapaṭisaṃyuttāya kathāya vītināmesuṃ. Tesañhi taṃ katham kathentānaṃ muhutteneva aruṇaṃ uggacchi.

226. Atha khoti aruṇuggaṃ disvāva thero theram etadavoca. **Teneva karaṇīyena**ti kīdisena nu kho parinibbānaṭṭhāne mālāgandhādisakkārena bhavitabbaṃ, kīdisena bhikkhusaṅghassa nisajjaṭṭhānena bhavitabbaṃ, kīdisena khādanīyabhojanīyena bhavitabbanti, evaṃ yaṃ bhagavato parinibbutabhāvaṃ sutvā kattabbaṃ teneva karaṇīyena.

Buddhasarīrapūjāvaṇṇanā

227. Sabbañca tālāvacaranti sabbam tūriyabhaṇḍam. **Sannipātheti** bherim carāpetvā samāharatha. Te tatheva akaṃsu. **Maṇḍalamāleti** dussamaṇḍalamāle. **Paṭiyādentati** sajjentā.

Dakkhīna dakkhiṇanti nagarassa dakkhiṇadisābhāgeneva dakkhiṇadisābhāgaṃ. **Bāhirena bāhiranti** antonagaraṃ appavesetvā bāhireneva nagarassa bāhirapassaṃ haritvā. **Dakkhīnato nagarassāti** anurādhapurassa dakkhiṇadvārasadise ṭhāne ṭhapetvā sakkārasammānaṃ katvā jetavanasadise ṭhāne jhāpessāmāti attho.

228. Aṭṭha mallapāmokkhāti majjhimavayā thāmasampannā aṭṭhamallarājāno. **Sīsaṃ nhātāti** sīsaṃ dhovivā nahātā. **Āyasmantaṃ anuruddhanti** thero va dibbacakkhukoti pākaṭo, tasmā te santesupi aññesu mahātheresu – “ayaṃ no pākaṭaṃ katvā kathessati” ti theram pucchimsu. **Katham pana, bhante, devatānaṃ adhippāyoti** bhante, amhākaṃ tāva adhippāyaṃ jānāma. Devatānaṃ katham adhippāyoti pucchanti. Thero paṭhamaṃ tesam adhippāyaṃ dassento **tumhākaṃ khoti**ādimāha. **Makuṭabandhanaṃ nāma mallānaṃ cetiyanti** mallarājūnaṃ pasādhanamaṅgalasālāya etaṃ nāmaṃ. Cittikataṭṭhena panesā “cetiya”nti vuccati.

229. Yāva sandhisamalasaṅkaṭirāti ettha **sandhi** nāma gharasandhi. **Samalaṃ** nāma gūtharāsini dhamanapanāli. **Saṅkaṭiraṃ** nāma saṅkāraṭṭhānaṃ. **Dibbehi ca mānusahehi ca naccehīti** upari devatānaṃ naccāni honti, heṭṭhā manussānaṃ. Esa nayo gītādīsu. Apica devatānaṃ antare manussā, manussānaṃ antare devatāti evampi sakkarontā pūjentā agamaṃsu. **Majjhena majjhaṃ nagarassa haritvāti** evaṃ hariyamāne bhagavato sarīre bandhulamallasenāpati bhariyā **mallikā** nāma – “bhagavato sarīraṃ āharantī” ti sutvā attano sāmikassa kālaṃ kiriyato paṭṭhāya aparibhuñjitvā ṭhapitaṃ visākhāya pasādhanasadisaṃ **mahālatāpasādhanam** nīharāpetvā – “iminā satthāraṃ pūjessāmī” ti taṃ majjāpetvā gandhodakena dhovivā dvāre ṭhitā.

Taṃ kira pasādhanam tāsāñca dvinnam itthīnaṃ, devadāniyacorassa geheti tīsuyeva ṭhānesu aho. Sā ca satthu sarīre dvāraṃ sampatte – “otāretha, tātā, satthusarīra”nti vatvā taṃ pasādhanam satthusarīre paṭimuñci. Taṃ sīsato paṭṭhāya paṭimukkaṃ yāvapādatalāgataṃ. Suvāṇṇavaṇṇam bhagavato sarīraṃ sattaratanamayena mahāpasādhanena pasādhitam ativiya virocittha. Taṃ sā disvā pasannacittā patthanam akāsi – “bhagavā yāva vaṭṭe saṃsarissāmi, tāva me pāṭiyekkaṃ pasādhanakiccaṃ mā hotu, niccaṃ paṭimukkapaśādhanasadisameva sarīraṃ hotū” ti.

Atha bhagavantaṃ sattaratanamayena mahāpasādhanena ukkhipitvā puratthimena dvārena nīharitvā puratthimena nagarassa makuṭabandhanaṃ mallānaṃ cetiyam, ettha bhagavato sarīraṃ nikkhipimsu.

Mahākassapattheravatthuvaṇṇanā

231. Pāvāya kusiṇāranti pāvānagare piṇḍāya caritvā “kusiṇāraṃ gamissāmī” ti addhānamaggappaṭipanno hoti. **Rukkhamūle nisīdīti** ettha kasmā divāvihāranti na vuttaṃ? Divāvihārathāya anisinnattā. Therassa hi parivārā bhikkhū sabbe sukhasaṃvaddhitā mahāpuññā. Te

majjhanhikasamaye tattapāsāṇasadisāya bhūmiyā padasā gacchantā kilamiṃsu. Thero te disvā – “bhikkhū kilamanti, gantabbaṭṭhānañca na dūraṃ, thokaṃ vissamitvā darathaṃ paṭippassambhettvā sāyanhasamaye kusināraṃ gantvā dasabalaṃ passissāmi”’ti maggā okkamma aññatarasmiṃ rukkhamaññe saṅghāṭiṃ paññapetvā udakatumbato udakena hatthapāde sītale katvā nisīdi. Parivārabhikkhūpissa rukkhamaññe nisīditvā yoniso manasikāre kammaṃ kurumānā tiṇṇaṃ ratanānaṃ vaṇṇaṃ bhaṇamānā nisīdiṃsu. Iti darathavinodanattāya nisinnattā “divāvihāra”’nti na vuttaṃ.

Mandāravapupphaṃ gahetvāti mahāpātippamāṇaṃ pupphaṃ āgantukadaṇḍake ṭhapetvā chattaṃ viya gahetvā. **Addasa khoti** āgacchantaṃ dūrato addasa. Disvā ca pana cintesi –

“Etaṃ ājīvakaṃ hatthe mandāravapupphaṃ paññāyati, etañca na sabbadā manussapathe paññāyati, yadā pana koci iddhiṃ iddhiṃ vikubbati, tadā sabbaññubodhisattassa ca mātukucchiokkamanādīsu hoti. Na kho pana ajja kenaci iddhivikubbanāṃ kataṃ, na me satthā mātukucchiṃ okkanto, na kucchito nikkhamanto, nāpissa ajja abhisambodhi, na dhammacakkappavattanaṃ, na yamakapāṭihāriyaṃ, na devorohaṇaṃ, na āyusañkhārossajjanaṃ. Mahallako pana me satthā dhavaṃ parinibbuto bhavissati”’ti.

Tato – “pucchāmi na”’nti cittaṃ uppādetvā – “sace kho pana nisinnakova pucchāmi, satthari agāravo kato bhavissati”’ti utthahitvā ṭhitaṭṭhānato apakkamma chaddanto nāgarājā mañicammaṃ viya dasabaladattiyaṃ meghavaṇṇaṃ paṃsukūlacīvaraṃ pārupitvā dasanakhasamodhānasamujjalaṃ añjaliṃ sirasmiṃ paṭiṭṭhapetvā satthari katena gāravena ājīvakaṃ abhimukho hutvā – “āvuso, ambhākaṃ satthāraṃ jānāsī”’ti āha. Kiṃ pana satthu parinibbānaṃ jānanto pucchi ajānantoti? Āvajjanapaṭibaddhaṃ khīṇāsavānaṃ jānanaṃ, anāvajjitattā panesa ajānantova pucchīti eke. Thero samāpattibahulo, rattiṭṭhānadivāṭṭhānalaṇḍapādīsu niccaṃ samāpattibaleneva yāpeti, kulasantakampi gāmaṃ pavisitvā dvāre samāpattiṃ samāpajjitvā samāpattito vuṭṭhitova bhikkhaṃ gaṇhāti. Thero kira iminā pacchimeṇa attabhāvena mahājanānuggahaṃ karissāmi – “ye mayhaṃ bhikkhaṃ vā denti gandhamālādīhi vā sakkāraṃ karonti, tesamaṃ taṃ mahapphalaṃ hotū”’ti evaṃ karoti. Tasmā samāpattibahulatāya na jānāti. Iti ajānantova pucchati vadanti, taṃ na gahetabbaṃ.

Na hettha ajānanakāraṇaṃ atthi. Abhilakkhitaṃ satthu parinibbānaṃ ahoṣi, dasasahassilokadhātukampaṇādīhi nimittehi. Therassa pana parisāya kehici bhikkhūhi bhagavā diṭṭhapubbo, kehici na diṭṭhapubbo, tattha yehipi diṭṭhapubbo, tepi passitukāmāva, yehipi adiṭṭhapubbo, tepi passitukāmāva. Tattha yehi na diṭṭhapubbo, te atidassanakāmatāya gantvā “kuhiṃ bhagavā”’ti pucchanta “parinibbuto”’ti sutvā sandhāretuṃ nāsakkhissanti. Cīvarañca pattañca chaḍḍetvā ekavattā vā dunnivatthā vā duppārutā vā urāni paṭipisantaṃ parodissanti. Tattha manussā – “mahākassapatttherena saddhiṃ āgatā paṃsukūlikā sayampi itthiyo viya parodanti, te kiṃ amhe samassāsessanti”’ti mayhaṃ dosaṃ dassanti. Imaṃ pana suññaṃ mahāraññaṃ, idha yathā tathā rodantesu doso natthi. Purimataraṃ sutvā nāma sokopi tanuko hotīti bhikkhūnaṃ satuppādanattāya jānantaṃ pucchi.

Ajja sattāhaparinibbuto samaṇo gotamoti ajja samaṇo gotamo sattāhaparinibbuto. **Tato me idanti** tato samaṇassa gotamassa parinibbutaṭṭhānato.

232. Subhaddo nāma vuḍḍhapabbajitoti “subhaddo”’ti tassa nāmaṃ. Vuḍḍhakāle pana pabbajitattā “vuḍḍhapabbajito”’ti vuccati. Kasmā pana so evamāha? Bhagavati āghātena. Ayaṃ kireso khandhake āgate ātumāvattusmiṃ nahāpitapubbako vuḍḍhapabbajito bhagavati kusinārato nikkhamitvā aḍḍhateḷasehi bhikkhusatehi saddhiṃ ātumaṃ āgacchante bhagavā āgacchatīti sutvā – “āgatakāle yāgupānaṃ karissāmi”’ti sāmaṇerabhūmiyaṃ ṭhite dve putte etadavoca – “bhagavā kira, tātā, ātumaṃ āgacchati mahatā bhikkhusaṅghena saddhiṃ aḍḍhateḷasehi bhikkhusatehi; gacchatha tumhe, tātā, khurabhaṇḍaṃ ādāya nāḷiyāvāpakena anugharakaṃ anugharakaṃ ahiṇḍatha loṇampi telampi taṇḍulampi khādanīyampi saṃharatha bhagavato āgatassa yāgupānaṃ karissāmā”’ti (mahāva. 303). Te tathā akāṃsu.

Manussā te dārake mañjuka paṭibhāneyyake disvā kāretukāmāpi akāretukāmāpi kārentiyeva.

Katakāle – “kiṃ gaṇhissatha tātā”ti pucchanti. Te vadanti – “na amhākaṃ aññena kenaci attho, pitā pana no bhagavato, āgatakāle yāgudānaṃ dātukāmo”ti. Taṃ sutvā manussā aparigaṇetvāva yaṃ te sakkonti āharitūṃ, sabbaṃ denti. Yampi na sakkonti, manussehi pesenti. Atha bhagavati ātumaṃ āgantvā bhusāgāraṃ pavittṭhe subhaddo sāyanhasamayaṃ gāmadvāraṃ gantvā manusse āmantesi – “upāsakā, nāhaṃ tumhākaṃ santikā aññaṃ kiñci paccāsīsāmi, mayhaṃ dārakehi ābhatāni taṇḍulādīniyeva saṅghassa pahonti. Yaṃ hatthakammaṃ, taṃ me dethā”ti. “Idañcīdañca gaṇhathā”ti sabbūpakaraṇāni gāhetvā vihāre uddhanāni kāretvā ekaṃ kālakaṃ kāsāvaṃ nivāsetvā tādisameva pārūpitvā – “idaṃ karotha, idaṃ karothā”ti sabbarattim vicārento satasahassaṃ vissajjetvā bhojjayāguñca madhugolaṅkañca paṭiyādāpesi. Bhojjayāgu nāma bhujjivā pātabbayāgu, tattha sappimadhuphāṇitamacchamaṃsapupphaphalarasādi yaṃ kiñci khādanīyaṃ nāma sabbaṃ pakkhipati kīṭitukāmānaṃ sīsamakkhanaṃyoggā hoti sugandhagandhā.

Atha bhagavā kālasseva sarīrapaṭijagganaṃ katvā bhikkhusaṅghaparivuto piṇḍāya caritūṃ ātumanagarābhimukho pāyāsi. Manussā tassa ārocesuṃ – “bhagavā piṇḍāya gāmaṃ pavisati, tayā kassa yāgu paṭiyādītā”ti. So yathānivattapāruteheva tehi kālākāsāvehi ekena hatthena dabbīñca kaṭacchuñca gahetvā brahmā viya dakkhiṇajāṇumaṇḍalaṃ bhūmiyaṃ paṭiṭṭhapetvā vanditvā – “paṭiggaṇhātu me, bhante, bhagavā yāgu”nti āha.

Tato “jānantāpi tathāgatā pucchanti”ti khandhake āgatanayena bhagavā pucchitvā ca sutvā ca taṃ vuḍḍhapabbajitaṃ vigarahitvā tasmiṃ vatthusmiṃ akappiyasamādānasikkhāpadañca, khurabhaṇḍaparīharaṇasikkhāpadañcāti dve sikkhāpadāni paññāpetvā – “bhikkhave, anekakappakoṭiyo bhojanaṃ pariyesanteheva vītīnāmītā, idaṃ pana tumhākaṃ akappiyaṃ adhammena uppannaṃ bhojanaṃ, imaṃ paribhuttānaṃ anekāni attabhāvasahassāni apāyesveva nibbattissanti, apetha mā gaṇhathā”ti bhikkhācārābhimukho agamāsi. Ekabhikkhunāpi na kiñci gahitaṃ.

Subhaddo anattamaṃ hutvā ayaṃ “sabbaṃ jānāmī”ti āhiṇḍati. Sace na gahitukāmo, pesetvā ārocebbānaṃ. Ayaṃ pakkāhāro nāma sabbaciraṃ tiṭṭhanto sattāhamattaṃ tiṭṭheyya. Idāñhi mama yāvajīvaṃ pariyattaṃ assa. Sabbaṃ tena nāsitaṃ, ahitakāmo ayaṃ mayhanti bhagavati āghātaṃ bandhitvā dasabale dharante kiñci vattuṃ nāsakkhi. Evaṃ kirassa ahoṣi – “ayaṃ uccā kulā pabbajito mahāpuriso, sace kiñci vakkhāmi, maṃyeva santajjessati”ti. Svāyaṃ ajja “parinibbuto bhagavā”ti sutvā laddhassāso viya haṭṭhatuṭṭho evamāha.

Thero taṃ sutvā hadaye pahāradānaṃ viya matthake patitasukkhāsani viya maññi, dhammasaṃvego cassa uppajji – “sattāhamattaparīnibbuto bhagavā, ajjāpissa suvaṇṇavaṇṇaṃ sarīraṃ dharatiyeva, dukkhena bhagavatā ārādhitasāsane nāma evaṃ lahu mahantaṃ pāpakasaṭaṃ kaṇṭako uppanno, alaṃ kho panesa pāpo vaḍḍhamāno aññepi evarūpe sahāye labhitvā sakkā sāsanaṃ osakkāpetu”nti. Tato thero cintesi –

“Sace kho panāhaṃ imaṃ mahallakaṃ idheva pilotikaṃ nivāsāpetvā chārikāya okirāpetvā nīharāpessāmi, manussā ‘samaṇassa gotamassa sarīre dharamāneyeva sāvakā vivadanti’ti amhākaṃ dosaṃ dassessanti adhvāsemi tāva.

Bhagavatā hi desito dhammo asaṅgahitapuppharāsīsādiso. Tattha yathā vātena pahaṭapupphāni yato vā tato vā gacchanti, evameva evarūpānaṃ pāpapuggalānaṃ vasena gacchante gacchante kāle vinaye ekaṃ dve sikkhāpadāni nassissanti, sutte eko dve pañhāvārā nassissanti, abhidhamme ekaṃ dve bhūmantarāni nassissanti, evaṃ anukkamena mūle natṭhe pisācasadisā bhavissāma; tasmā dhammavinayaṃsaṅghaṃ karissāma. Evañhi satī daḷhaṃ suttana saṅgahitāni pupphāni viya ayaṃ dhammavinayo niccalo bhavissati.

Etadatthañhi bhagavā mayhaṃ tīṇi gāvutāni paccuggamaṃ akāsi, tīhi ovādehi upasampadaṃ adāsi, kāyato apanetvā kāye cīvaraparivattanaṃ akāsi, ākāse pañiṃ cāletvā candūpamaṃ paṭipadaṃ kathento maṃ kāyasakkhiṃ katvā kathesi, tikkhattuṃ sakalasāsanadāyajjaṃ paṭicchāpesi. Mādise

bhikkhumhi tiṭṭhamāne ayaṃ pāpo sāsane vuḍḍhiṃ mā alattha. Yāva adhammo na dīppati, dhammo na paṭibāhiyati. Avinayo na dīppati vīnayo na paṭibāhiyati. Adhammavādino na balavanto honti, dhammavādino na dubbalā honti; avinayavādino na balavanto honti, vinayavādino na dubbalā honti. Tāva dhammañca vīnayañca saṅgāyissāmi. Tato bhikkhū attano attano pahonakaṃ gahetvā kappiyākkappiyaṃ kathessanti. Athāyaṃ pāpo sayameva niggahaṃ pāpuṇissati, puna sīsaṃ ukkhipitum na sakkhissati, sāsanaṃ iddhañceva phītañca bhavissati”ti.

So evaṃ nāma mayhaṃ cittaṃ uppananti kassaci anārocetvā bhikkhusaṅghaṃ samassāsesi. Tena vuttaṃ – “atha kho āyasmā mahākassapo...pe... netam ṭhānaṃ vijjati”ti.

233. Citakanti vīsaratanasatikam candanacitakam. Ālīmpessāmāti aggim gāhāpessāma. Na sakkonti ālīmpetunti aṭṭhapi soḷasapi dvattiṃsapi janā jālanatthāya yamakayamakaukkāyo gahetvā tālavaṇṭehi bījantā bhastāhi dhamantā tāni tāni kāraṇāni karontāpi na sakkontiyeva aggim gāhāpetum. Devatānaṃ adhippāyoti ettha tā kira devatā therassa upaṭṭhākadevatāva. Asītimahāsāvakesu hi cittāni pasādetvā tesam upaṭṭhākāni asītikulasahassāni sagge nibbattāni. Tattha there cittaṃ pasādetvā sagge nibbattā devatā tasmim samāgame theram adisvā – “kuhiṃ nu kho amhākaṃ kulūpakatthero”ti antarāmagge paṭipannaṃ disvā “amhākaṃ kulūpakattherena avandite citako mā pajjalitthā”ti adhiṭṭhahimsu.

Manussā taṃ sutvā – “mahākassapo kira nāma bho bhikkhu pañcahi bhikkhusatehi saddhim ‘dasabalassa pāde vandissāmi’ti āgacchati. Tasmim kira anāgate citako na pajjalissati. Kīdiso bho so bhikkhu kāḷo odāto dīgho rasso, evarūpe nāma bho bhikkhumhi ṭhite kiṃ dasabalassa parinibbānaṃ nāmā”ti keci gandhamālādihattā paṭipathaṃ gacchimsu. Keci vīthiyo vicittā katvā āgamanamaggaṃ olokayamānā aṭṭhamsu.

234. Atha kho āyasmā mahākassapo yena kusinārā...pe... sirasā vandīti thero kira citakaṃ padakkhiṇaṃ katvā āvajjantova sallakkhesi – “imasmim ṭhāne sīsaṃ, imasmim ṭhāne pādā”ti. Tato pādānaṃ samīpe thatvā abhiññāpādakaṃ catutthajjhānaṃ samāpajjitvā vuṭṭhāya – “arāsahassapaṭimaṇḍitacakkalakkhaṇapatiṭṭhitā dasabalassa pādā saddhim kappāsapaṭalehi pañca dussayugasatāni suvaṇṇadoṇim candanacitakañca dvedhā katvā mayhaṃ uttamaṅge siraṃsim patiṭṭhahantū”ti adhiṭṭhāsi. Saha adhiṭṭhānacittena tāni pañca dussayugasatāni dvedhā katvā valāhakantarā puṇṇacando viya pādā nikkhamimsu. Thero vīkasitarattapadumasadisē hatthe pasāretvā suvaṇṇavaṇṇe satthupāde yāva goppakā daḷhaṃ gahetvā attano siravare patiṭṭhapesi. Tena vuttaṃ – “bhagavato pāde sirasā vandī”ti.

Mahājano taṃ acchariyaṃ disvā ekappahārenea mahānādaṃ nadi, gandhamālādīhi pūjetvā yathāruci vandi. Evaṃ pana therena ca mahājanena ca tehi ca pañcahi bhikkhusatehi vanditamatte puna adhiṭṭhānakiccaṃ natthi. Pakatiadhiṭṭhānavaseneva therassa hatthato muccivā alattakavaṇṇāni bhagavato pādatalāni candanadāruādīsū kiñci acāletvāva yathāṭṭhāne patiṭṭhahimsu, yathāṭṭhāne ṭhitāneva ahesum. Bhagavato hi pādesu nikkhamantesu vā pavisantesu vā kappāsaṃsu vā dasikatantaṃ vā telabindu vā dārukkhandhaṃ vā ṭhānā calitaṃ nāma nāhosi. Sabbhaṃ yathāṭṭhāne ṭhitameva ahosi. Uṭṭhahitvā pana atthaṅgate cande viya sūriye viya ca tathāgatassa pādesu antarahitesu mahājano mahākanditaṃ kandi. Parinibbānakālate adhiṭṭhāraṃ kāruññaṃ ahosi.

Sayameva bhagavato citako pajjalīti idaṃ pana kassaci pajjalāpetum vāyamantassa adassanavasena vuttaṃ. Devatānubhāvena panesa samantato ekappahārenea pajjali.

235. Sarīrāneva avasissimsūti pubbe ekagghanaṃ ṭhitattā sarīraṃ nāma ahosi. Idāni vipakkhiṇattā sarīrānīti vuttaṃ sumanamakuḷasadisā ca dhotamuttasadisā ca suvaṇṇasadisā ca dhātuyo avasissimsūti attho. Dīghāyukabuddhānañhi sarīraṃ suvaṇṇakkhandhasadisā ekameva hoti. Bhagavā pana – “ahaṃ na ciraṃ thatvā parinibbāyāmi, mayhaṃ sāsanaṃ tāva sabbattha na vitthāritaṃ, tasmā parinibbutassāpi me sāsapamattampi dhātum gahetvā attano attano vasanaṭṭhāne cetiyaṃ katvā paricaranto mahājano

saggaparāyaṇo hotū”ti dhātūnaṃ vikiraṇaṃ adhiṭṭhāsi. Kati, panassa dhātuyo vippakiṇṇā, kati na vippakiṇṇāti. Catasso dāthā, dve akkhakā, uñhīsanti imā satta dhātuyo na vippakiriṃsu, sesā vippakiriṃsūti. Tattha sabbakhuddakā dhātu sāsapabījāmatā ahoṣi, mahādhātu majjhe bhinnataṇḍulamattā, atimahatī majjhe bhinnamuggamattāti.

Udakadhārāti aggabāhumattāpi jaṅghamattāpi tālakkhandaṃmattāpi udakadhārā ākāṣato patitvā nibbāpesi. **Udakasālatoti** parivāretvā ṭhitasālarukkhe sandhāyetam vuttam, tesampi hi khandhantaraviṭapantarehi udakadhārā nikkhamitvā nibbāpesum. Bhagavato citako mahanto. Samantā pathaviṃ bhinditvāpi naṅgalasīsāmatā udakavaṭṭi phalikavaṭṭasakasadisā uggantvā citakameva gaṇhanti. **Gandhodakenāti** suvaṇṇaghaṭe rajataghaṭe ca pūretvā ābhatanānāgandhodakena. **Nibbāpesunti** suvaṇṇamayarajatamayehi aṭṭhadāṇḍakehi vikiritvā candanacitakaṃ nibbāpesum.

Ettha ca citake jhāyamāne parivāretvā ṭhitasālarukkhaṇaṃ sākhandhantarehi viṭapantarehi pattantarehi jālā uggacchanti, pattam vā sākha vā pupham vā daḍḍhā nāma natthi, kipillikāpi makkatākāpi jālānaṃ antareneva vicaranti. Ākāṣato patitauḍakadhārāsūpi sālarukkhehi nikkhantaudakadhārāsūpi pathaviṃ bhinditvā nikkhantaudakadhārāsūpi dhammakathāva pamāṇaṃ. Evaṃ citakaṃ nibbāpetvā pana mallarājāno santhāgāre catujjātiyagandhaparibhaṇḍam kāretvā lājapañcamāni pupphāni vikiritvā upari celavitānaṃ bandhitvā suvaṇṇatārakādīhi khacitvā tattha gandhadāmamālādāmaratanadāmāni olambetvā santhāgārato yāva makuṭabandhanasaṅkhātā sīsapasādhanamaṅgalasālā, tāva ubhoḥi passehi sāṅkilāñjaparikkhepaṃ kāretvā upari celavitānaṃ bandhāpetvā suvaṇṇatārakādīhi khacitvā tathapi gandhadāmamālādāmaratanadāmāni olambetvā maṇidaṇḍavaṇṇehi veṇūhi ca pañcavaṇṇaddhaje ussāpetvā samantā vātapaṭākā parikkhipitvā susammaṭṭhāsu vithīsu kadaliyo ca puṇṇaghaṭe ca ṭhapetvā daṇḍakadīpikā jāletvā alaṅkatahatthikkhandhe saha dhātūhi suvaṇṇadoṇiṃ ṭhapetvā mālāgandhādīhi pūjentā sādhuḷikītaṃ kīlāntā antonagaraṃ pavesetvā santhāgāre sarabhamayapallaṅke ṭhapetvā upari setacchattaṃ dhāresum. Evaṃ katvā – “atha kho kosinārakā mallā bhagavato sarīrāni sattāhaṃ santhāgāre sattipaṇjaraṃ karitvā”ti sabbam veditabbam.

Tattha **sattipaṇjaraṃ karitvāti** sattihatthehi purisehi parikkhipāpetvā. **Dhanupākāranti** paṭhamam tāva hatthikumbhena kumbham paharante parikkhipāpesum, tato asse gīvāya gīvam paharante, tato rathe āṇikoṭiyā āṇikoṭiṃ paharante, tato yodhe bāhunā bāhum paharante. Tesam pariyante koṭiyā koṭiṃ paharamānāni dhanūni parikkhipāpesum. Iti samantā yojanappamāṇaṃ ṭhānaṃ sattāhaṃ sannāhagavacchikaṃ viya katvā ārakkham saṃvidahiṃsu. Tam sandhāya vuttam – “dhanupākāraṃ parikkhipāpetvā”ti.

Kasmā panete evamakaṃsūti? Ito purimesu hi dvīsu sattāhesu te bhikkhusaṅghassa ṭhānanisajjokāsaṃ karontā khādanīyaṃ bhojanīyaṃ saṃvidahantā sādhuḷikīkāya okāsaṃ na labhiṃsu. Tato nesam ahoṣi – “imaṃ sattāhaṃ sādhuḷikītaṃ kīlissāma, ṭhānaṃ kho panetaṃ vijjati yaṃ amhākaṃ pamattabhāvaṃ ṇatvā kocideva āgantvā dhātuyo gaṇheyya, tasmā ārakkham ṭhapetvā kīlissāmā”ti. Te tathā evamakaṃsu.

Sarīradhātuvibhajanavaṇṇanā

236. Assosi kho rājāti katham assosi? Paṭhamameva kirassa amaccā sutvā cintayiṃsu – “sattā nāma parinibbuto, na so sakkā puna āharitum. Pothujjanikasaddhāya pana amhākaṃ raññā sadiso natthi, sace esa imināva niyāmena suṇissati, hadayamassa phalissati. Rājā kho pana amhehi anurakkhitabbo”ti te tisso suvaṇṇadoṇiyo āharitvā catumadhurassa pūretvā rañño santikaṃ gantvā etadavocum – “deva, amhehi supinako diṭṭho, tassa paṭighātattam tumhehi dukūladupaṭṭam nivāsetvā yathā nāsāpuṭamattam paññāyati, evam catumadhuradoṇiyā nipajjitum vaṭṭati”ti. Rājā atthacarānaṃ amaccānaṃ vacanaṃ sutvā “evam hotu tātā”ti sampatiṇṇitvā tathā akāsi.

Atheko amacco alaṅkāraṃ omuñcitvā kese pakiriya yāya disāya sattā parinibbuto, tadabhimukho hutvā añjalim paggayha rājānaṃ āha – “deva, maraṇato mucchanakasatto nāma natthi, amhākaṃ

āyuvaḍḍhano cetiyatṭhānaṃ puññakkhettaṃ abhisekasiñcako so bhagavā satthā kusiṇārāya parinibbuto’’ti. Rājā sutvāva visaññijāto catumadhuradoṇiyaṃ usumaṃ muñci. Atha naṃ ukkhipitvā dutiyāya doṇiyā nipajjāpesuṃ. So puna saññaṃ labhitvā – ‘‘tātā, kiṃ vadethā’’ti pucchi. ‘‘Satthā, mahārāja, parinibbuto’’ti. Rājā punapi visaññijāto catumadhuradoṇiyā usumaṃ muñci. Atha naṃ tatopi ukkhipitvā tatiyāya doṇiyā nipajjāpesuṃ. So puna saññaṃ labhitvā ‘‘tātā, kiṃ vadethā’’ti pucchi. ‘‘Satthā, mahārāja, parinibbuto’’ti. Rājā punapi visaññijāto, atha naṃ ukkhipitvā nahāpetvā matthake ghaṭehi udakaṃ āsiñciṃsu.

Rājā saññaṃ labhitvā āsanā vuṭṭhāya gandhaparibhāvite maṇivaṇṇe kese vikiritvā suvaṇṇaphalakavaṇṇāya piṭṭhiyaṃ pakiritvā pāninaṃ uraṃ paharivā pavālaṅkuravaṇṇāhi suvaṭṭitaṅgulīhi suvaṇṇabimbisakavaṇṇaṃ uraṃ sibbanto viya gahetvā paridevamāno ummattakavesena antaravīthim otiṇṇo, so alaṅkatanāṭakaparivuto nagarato nikkhamma jīvakaṃbavanaṃ gantvā yasmaṃ ṭhāne nisinnena bhagavatā dhammo desito taṃ oloketvā – ‘‘bhagavā sabbaññu, nanu imasmiṃ ṭhāne nisīditvā dhammaṃ desayittha, sokasallaṃ me vinodayittha, tumhe mayhaṃ sokasallaṃ nīharittha, ahaṃ tumhākaṃ saraṇaṃ gato, idāni pana me paṭivacanampi na detha, bhagavā’’ti punappunaṃ paridevitvā ‘‘nanu bhagavā ahaṃ aññadā evarūpe kāle ‘tumhe mahābhikkhusaṅghaparivārā jambudīpatale cārikaṃ carathā’’ti suṇomi, idāni panāhaṃ tumhākaṃ ananurūpaṃ ayuttaṃ pavattiṃ suṇomi’’ti evamādini ca vatvā satṭhimattāhi gāthāhi bhagavato guṇaṃ anussarivā cintesi – ‘‘mama parideviteneva na sijjhati, dasabalassa dhātuyo āharāpessāmī’’ti evaṃ assosi. Sutvā ca imissā visaññibhāvādipavattiyā avasāne dūtaṃ pāhesi. Taṃ sandhāya **atha kho rājātiādi vuttaṃ.**

Tattha **dūtaṃ pāhesi**ti dūtañca paṇṇaṅca pesesi. Pesetvā ca pana – ‘‘sace dassanti, sundaraṃ. No ce dassanti, āharaṇupāyena āharissāmī’’ti caturaṅginim senaṃ sannayhitvā sayampi nikkhantoyeva. Yathā ca ajātasattu, evaṃ licchavīṭadayopi dūtaṃ pesetvā sayampi caturaṅginiyā senāya nikkhamiṃsuyeva. Tattha pāveyyakā sabbehi āsannatarā kusiṇārato tigāvutantare nagare vasanti, bhagavāpi pāvaṃ pavisitvāva kusiṇāraṃ gato. Atha kasmā paṭhamataraṃ na āgatāti ce? Mahāparivārā panete rājāno mahāparivāraṃ karontāva pacchato jātā.

Te saṅghe gaṇe etadavocunti sabbepe te sattanagaravāsino āgantvā – ‘‘amhākaṃ dhātuyo vā dentu, yuddhaṃ vā’’ti kusiṇārānagaraṃ parivāretvā ṭhite – ‘‘etaṃ bhagavā amhākaṃ gāmakkhette’’ti paṭivacanaṃ avocuṃ. Te kira evamāhaṃsu – ‘‘na mayaṃ satthu sāsanaṃ pahiniṃma, nāpi gantvā ānayimha. Satthā pana sayameva āgantvā sāsanaṃ pesetvā amhe pakkosāpesi. Tumhepi kho pana yaṃ tumhākaṃ gāmakkhette ratanaṃ uppajjati, na taṃ amhākaṃ detha. Sadevake ca loke buddharatanasamaṃ ratanaṃ nāma natthi, evarūpaṃ uttamaratanaṃ labhitvā mayaṃ na dassāma. Na kho pana tumhehiyeva mātuthanato khīraṃ pītaṃ, amhehi mātuthanato khīraṃ pītaṃ. Na tumheyeva purisā, amhepi purisā hotū’’ti aññamaññaṃ ahaṃkāraṃ katvā sāsanaṃ paṭisāsanaṃ pesenti, aññamaññaṃ mānagajjitaṃ gajjanti. Yuddhe pana sati kosinārakānaṃyeva jayo abhaviṃsa. Kasmā? Yasmā dhātupāsanatthaṃ āgatā devatā nesamaṃ pakkhā ahesuṃ. Pāliyaṃ pana – ‘‘bhagavā amhākaṃ gāmakkhette parinibbuto, na mayaṃ dassāma bhagavato sarīraṇaṃ bhāga’’nti ettakameva āgataṃ.

237. Evaṃ vutte doṇo brāhmaṇoti doṇabrāhmaṇo imaṃ tesamaṃ vivādaṃ sutvā – ‘‘ete rājāno bhagavato parinibbutatṭhāne vivādaṃ karonti, na kho panetaṃ patirūpaṃ, alaṃ iminā kalahena, vūpasameṃsāmi na’’nti so gantvā te saṅghe gaṇe etadavoca. Kimavoca? Unnatappadesa ṭhatvā dvibhāṇavārāparimāṇaṃ doṇagajjitaṃ nāma avoca. Tattha paṭhamabhāṇavāre tāva ekapadampi te na jāniṃsu. Dutiyabhāṇavārāpariyosāne – ‘‘ācariyassa viya bho saddo, ācariyassa viya bho saddo’’ti sabbe niravā ahesuṃ. Jambudīpatale kira kulaghare jātā yebhuyyena tassa na antevāsiko nāma natthi. Atha so te attano vacanaṃ sutvā nirave tuṅhībhūte viditvā puna etadavoca – ‘‘suṇantu bhonto’’ti etaṃ gāthāvayaṃ avoca.

Tattha **amhākaṃ buddhoti** amhākaṃ buddho. **Ahu khantivādoti** buddhabhūmiṃ appatvāpi pāramiyo pūrento khantivādītāpasakāle dhammapālakumārakāle chaddantahatthikāle bhūridattanāgarājakāle campeyyanāgarājakāle saṅkhapālanāgarājakāle mahākapikāle aññesu ca bahūsu

jātakesu paresu kopam akatvā khantimeva akāsi. Khantimeva vaṇṇayi. Kimaṅgam pana etarahi iṭṭhāniṭṭhesu tādilakkhaṇam patto, sabbathāpi amhākaṃ buddho khantivādo ahosi, tassa evaṃvidhassa. **Na hi sādhu yaṃ uttamapuggalassa, sarīrabhāge siyā sampahāroti na hi sādhu** ayam. **Sarīrabhāgeti** sarīravibhāganimittaṃ, dhātukoṭṭhāsahetūti attho. **Siyā sampahāroti** āvudhasampahāro sādhu na siyāti vuttaṃ hoti.

Sabbeva bhonto sahitāti sabbeva bhonto sahitā hotha, mā bhijjatha. **Samaggāti** kāyena ca vācāya ca ekasannipātā ekavacanā samaggā hotha. **Sammodamānāti** cittenāpi aññamaññaṃ sammodamānā hotha. **Karomaṭṭhabhāgeti** bhagavato sarīrāni aṭṭha bhāge karoma. **Cakkhumatoti** pañcahi cakkhūhi cakkhumato buddhassa. Na kevalaṃ tumheyeva, bahujanopi pasanno, tesu ekopi laddhum ayutto nāma natthīti bahum kāraṇam vatvā saññāpesi.

238. Tesam saṅghānaṃ gaṇānaṃ paṭissutvāti tesam tesam tato tato samāgatasāṅghānaṃ samāgatagaṇānaṃ paṭissuṇitvā. **Bhagavato sarīrāni aṭṭhadhā samaṃ suvibhattaṃ vibhajivāti** ettha ayamanukkamo – doṇo kira tesam paṭissuṇitvā suvaṇṇadoṇiṃ vivarāpesi. Rājāno āgantvā doṇiyamaṃyeva ṭhitā suvaṇṇavaṇṇā dhātuyo disvā – “bhagavā sabbaññu pubbe mayaṃ tumhākaṃ dvattimsamahāpurisalakkhaṇapaṭimaṇḍitaṃ chabbaṇṇabuddharasmikhacitaṃ asītanubyañjanasamujjalitasobhaṃ suvaṇṇavaṇṇaṃ sarīraṃ addasāma, idāni pana suvaṇṇavaṇṇāva dhātuyo avasiṭṭhā jātā, na yuttamidaṃ bhagavā tumhāka’nti parideviṃsu.

Brāhmaṇopi tasmim samaye tesam pamattabhāvaṃ ṇatvā dakkhiṇadāṭhaṃ gahetvā veṭhantare ṭhapesi, atha pacchā aṭṭhadhā samaṃ suvibhattaṃ vibhaji, sabbāpi dhātuyo pākatikanāliyaṃ soḷasa nāliyo ahesum, ekekanagaravāsino dve dve nāliyo labhiṃsu. Brāhmaṇassa pana dhātuyo vibhajantasseva sakko devānamindo – “kena nu kho sadevakassa lokassa kaṅkhaçchedanattāya catusaccakathāya paccayabhūtā bhagavato dakkhiṇadāṭhā gahitā”ti olokeno “brāhmaṇena gahitā”ti disvā – “brāhmaṇopi dāṭhāya anucchavikaṃ sakkāraṃ kātuṃ na sakkhissati, gaṇhāmi na”nti veṭhantarato gahetvā suvaṇṇacaṅkoṭake ṭhapetvā devalokaṃ netvā cūlāmaṇicetiye patiṭṭhapesi.

Brāhmaṇopi dhātuyo vibhajivā dāṭhaṃ apassanto corikāya gahitattā – “kena me dāṭhā gahitā”ti pucchitumpi nāsakkhi. “Nanu tayāva dhātuyo bhājitā, kiṃ tvaṃ paṭhamamaṃyeva attano dhātuyā atthibhāvaṃ na aññāsī”ti attani dosāropanaṃ sampassanto – “mayhampi koṭṭhāsaṃ dethā”ti vattumpi nāsakkhi. Tato – “ayampi suvaṇṇatumbo dhātugatikova, yena tathāgatassa dhātuyo mitā, imassāhaṃ thūpaṃ karissāmi”ti cintetvā **imaṃ me bhonto tumbaṃ dadantūti** āha.

Pippalivaniyā moriyāpi ajātasattuādayo viya dūtaṃ pesetvā yuddhasajjāva nikkhamiṃsu.

Dhātuthūpapūjāvaṇṇanā

239. Rājagahe bhagavato sarīraṇaṃ thūpaṅca mahaṅca akāsīti kathaṃ akāsi? Kusinārato yāva rājagahaṃ pañcavīsati yojanāni, etthantare aṭṭhausabhavitthataṃ samatalaṃ maggaṃ kāretvā yādisaṃ mallarājāno makuṭabandhanassa ca santhāgārassa ca antare pūjaṃ kāresum. Tādisaṃ pañcavīsatiyojanepi magge pūjaṃ kāretvā lokassa anukkaṇṭhanatthaṃ sabbattha antarāpaṇe pasāretvā suvaṇṇadoṇiyam pakkhittadhātuyo sattipaṇjarena parikkhipāpetvā attano vijite pañcayojanasataparimaṇḍale manusse sannipātāpesi. Te dhātuyo gahetvā kusinārato sādhuḷlitaṃ kīḷantā nikkhamitvā yattha yattha suvaṇṇavaṇṇāni pupphāni passanti, tattha tattha dhātuyo sattiantare ṭhapetvā pūjaṃ akaṃsu. Tesam pupphānaṃ khīṇakāle gacchanti, rathassa dhuraṭṭhānaṃ pacchimattāhāne sampatte satta divase sādhuḷlitaṃ kīḷanti. Evaṃ dhātuyo gahetvā āgacchantānaṃ satta vassāni satta māsāni satta divasāni vītivattāni.

Micchādīṭṭhikā – “samaṇassa gotamassa parinibbutakālato paṭṭhāya balakkārena sādhuḷlītāya upaddutamha sabbe no kammantā naṭṭhā”ti ujjhāyantā manam padosetvā chaḷāsītisahasamattā apāye

nibbattā. Khīṇāsavā āvajjitvā “mahājano manam padosetvā apāye nibbattī”ti disvā – “sakkam devarājānam dhātuāharaṇūpāyaṃ kāressāmā”ti tassa santikam gantvā tamattham ārocetvā – “dhātuāharaṇūpāyaṃ karohi mahārājā”ti āhaṃsu. Sakko āha – “bhante, puthujjano nāma ajātasattunā samo saddho natthi, na so mama vacanam karissati, apica kho māravibhimsakasadisam vibhimsakam dassessāmi, mahāsaddam sāvessāmi, yakkhagāhakkhipitakaarocake karissāmi, tumhe ‘amanussā mahārāja kupitā dhātuyo āharāpethā’ti vadeyyātha, evam so āharāpessati”ti. Atha kho sakko tam sabbam akāsi.

Therāpi rājānam upasaṅkamitvā – “mahārāja, amanussā kupitā, dhātuyo āharāpehī”ti bhaṇiṃsu. Rājā – “na tāva, bhante, mayham cittaṃ tussati, evam santepi āharantū”ti āha. Sattamadivase dhātuyo āharimṃsu. Evam āhatā dhātuyo gahetvā rājagahe thūpañca mahañca akāsi. Itarepi attano attano balānurūpena āharitvā sakasakaṭṭhānesu thūpañca mahañca akāsi.

240. Evametaṃ bhūtapubbanti evam etaṃ dhātubhājānañceva dasathūpakaraṇaṇca jambudīpe bhūtapubbanti pacchā saṅgītikāraṇā āhaṃsu. Evam paṭiṭṭhitesu pana thūpesu mahākassapatthero dhātūnam antarāyaṃ disvā rājānam ajātasattum upasaṅkamitvā “mahārāja, ekaṃ dhātunidhānam kātum vaṭṭati”ti āha. Sādhu, bhante, nidhānakammaṃ tāva mama hotu, sesadhātuyo pana katham āharāmīti? Na, mahārāja, dhātuāharaṇam tuyham bhāro, amhākaṃ bhāroti. Sādhu, bhante, tumhe dhātuyo āharatha, aham dhātunidhānam karissāmīti. Thero tesam tesam rājakulānam paricaraanattameva ṭhapetvā sesadhātuyo āhari. Rāmagāme pana dhātuyo nāgā pariggaṇhiṃsu, tāsam antarāyo natthi. “Anāgate laṅkādīpe mahāvihāre mahācetiyaṃhi nidahissanti”ti tā na āharitvā sesehi sattahi nagarehi āharitvā rājagahassa pācīnadakkhīnadisābhāge ṭhatvā – “imasmiṃ ṭhāne yo pāsāno atthi, so antaradhāyatu, paṃsu suvisuddhā hotu, udakaṃ mā uṭṭhahatū”ti adhiṭṭhāsi.

Rājā tam ṭhānam khaṇāpetvā tato uddhatapaṃsunā iṭṭhakā kāretvā asīmahāsāvakanam cetiyāni kāreti. “Idha rājā kiṃ kāreti”ti pucchantānampi “mahāsāvakanam cetiyāni”ti vadanti, na koci dhātunidhānabhāvaṃ jānāti. Asītiatthagambhīre pana tasmim padese jāte heṭṭhā lohasanthāram santharāpetvā tattha thūpārāme cetiyagharappamaṇam tambalohamayaṃ geham kārapetvā aṭṭha aṭṭha haricandanādīmaye karaṇe ca thūpe ca kārapesi. Atha bhagavato dhātuyo haricandanakaraṇe pakkhipitvā tam haricandanakaraṇakampi aññasmim haricandanakaraṇake, tampi aññasminti evam aṭṭha haricandanakaraṇe ekato katvā eteneva upāyena te aṭṭha karaṇe aṭṭhasu haricandanathūpesu, aṭṭha haricandanathūpe aṭṭhasu lohītacandanakaraṇdesu, aṭṭha lohītacandanakaraṇe aṭṭhasu lohītacandanathūpesu, aṭṭha lohītacandanathūpe aṭṭhasu dantakaraṇdesu, aṭṭha dantakaraṇe aṭṭhasu dantathūpesu, aṭṭha dantathūpe aṭṭhasu sabbaratanakaraṇdesu, aṭṭha sabbaratanakaraṇe aṭṭhasu sabbaratanathūpesu, aṭṭha sabbaratanathūpe aṭṭhasu suvaṇṇakaraṇdesu, aṭṭha suvaṇṇakaraṇe, aṭṭhasu suvaṇṇathūpesu, aṭṭha suvaṇṇathūpe aṭṭhasu rajatakaraṇdesu, aṭṭha rajatakaraṇe aṭṭhasu rajatathūpesu, aṭṭha rajatathūpe, aṭṭhasu maṇikaraṇdesu, aṭṭha maṇikaraṇe aṭṭhasu maṇithūpesu, aṭṭha maṇithūpe aṭṭhasu lohitaṅkakaraṇdesu, aṭṭha lohitaṅkakaraṇe aṭṭhasu lohitaṅkathūpesu, aṭṭha lohitaṅkathūpe aṭṭhasu masāragallakaraṇdesu, aṭṭha masāragallakaraṇe aṭṭhasu masāragallathūpesu, aṭṭha masāragallathūpe aṭṭhasu phalīkakaraṇdesu, aṭṭha phalīkakaraṇe aṭṭhasu phalīkamayathūpesu pakkhipi.

Sabbesam uparimam phalīkacetiyaṃ thūpārāmacetiyaṃ appamaṇam ahoṣi, tassa upari sabbaratanamayaṃ geham kāresi, tassa upari suvaṇṇamayaṃ, tassa upari rajatamayaṃ, tassa upari tambalohamayaṃ geham. Tattha sabbaratanamayaṃ vālikam okiritvā jalajathalajapupphānam sahasāni vippakiritvā aḍḍhachattāni jātakasatāni asīmahāthere suddhodanamahārājānam mahāmāyādeviṃ satta saḥajāteti sabbānetāni suvaṇṇamayāneva kāresi. Pañcapañcasate suvaṇṇarajatamaye puṇṇaghaṭe ṭhapāpesi, pañca suvaṇṇaddhajasate ussāpesi. Pañcasate suvaṇṇadīpe, pañcasate rajatadīpe kārapetvā sugandhatelassa pūretvā tesu dukūlavatṭhiyo ṭhapesi.

Athāyasmā mahākassapo – “mālā mā milāyantu, gandhā mā vinassantu, dīpā mā vijjhāyantu”ti adhiṭṭhahitvā suvaṇṇapaṭṭe akkharāni chindāpesi –

“Anāgate piyadāso nāma kumāro chattam ussāpetvā asoko dhammarājā bhavissati. So imā dhātuyo vitthārikā karissati”ti.

Rājā sabbapasādhanehi pūjetvā ādito paṭṭhāya dvāraṃ pidahanto nikkhami, so tambalohadvāraṃ pidahitvā āviñchanarajjuyam kuñcikumuddikam bandhitvā tattheva mahantaṃ mañikkhandham ṭhapetvā – “anāgate daliddarājā imam mañim gahetvā dhātūnam sakkāram karotū”ti akkharam chindāpesi.

Sakko devarājā vissakammaṃ āmantetvā – “tāta, ajātasattunā dhātunidhānam kataṃ, ettha ārakkham paṭṭhāpēhī”ti paṇi. So āgantvā vālasaṅghāyantam yojesi, kaṭṭharūpakāni tasmim dhātugabbhe phalikaṃvāṇakhagge gāhetvā vātasadisena vegena anupariyāyantam yantam yojetvā ekāya eva āṇiyā bandhitvā samantato giñjakāvasathākārena silāparikkhepaṃ katvā upari ekāya pidahitvā paṃsum pakkhipitvā bhūmim samaṃ katvā tassa upari pāsānathūpaṃ paṭiṭṭhapesi. Evaṃ niṭṭhite dhātunidhāne yāvatāyukam ṭhatvā theropi parinibbuto, rājāpi yathākamam gato, tepi manussā kālaṅkatā.

Aparabhāge piyadāso nāma kumāro chattam ussāpetvā asoko nāma dhammarājā hutvā tā dhātuyo gahetvā jambudīpe vitthārikā akāsi. Katham? So nigrodhasāmaṇeraṃ nissāya sāsane laddhappasādo caturāsīti vihārasahassāni kāretvā bhikkhusaṅgham pucchi – “bhante, mayā caturāsīti vihārasahassāni kāritāni, dhātuyo kuto labhissāmi”ti? Mahārāja, – “dhātunidhānam nāma atthī”ti suṇoma, na pana paññāyati – “asukasmim ṭhāne”ti. Rājā rājagahe cetiyam bhindāpetvā dhātuṃ apassanto paṭipākatikam kāretvā bhikkhubhikkhuniyo upāsakaupāsikāyoti catasso parisā gahetvā vesālim gato. Tatrāpi alabhitvā kapilavatthum. Tatrāpi alabhitvā rāmagāmaṃ gato. Rāmagāme nāgā cetiyam bhinditum na adaṃsu, cetiye nipatitakudālo khaṇḍākhaṇḍam hoti. Evaṃ tatrāpi alabhitvā allakappaṃ veṭhadīpaṃ pāvam kusināranti sabbattha cetiyāni bhinditvā dhātuṃ alabhitvāva paṭipākatikāni katvā puna rājagaham gantvā catasso parisā sannipāpetvā – “atthi kenaci sutapubbam ‘asukaṭṭhāne nāma dhātunidhāna’nti” pucchi.

Tatreko vīsavassasatiko thero – “asukaṭṭhāne dhātunidhāna”nti na jānāmi, mayham pana pitā mahāthero mam sattavassakāle mālācaṅkoṭakam gāhāpetvā – “ehi sāmaṇera, asukagacchantare pāsānathūpo atthi, tattha gacchāmā”ti gantvā pūjetvā – “imam ṭhānam upadhāretum vaṭṭati sāmaṇerā”ti āha. Aham ettakam jānāmi mahārājāti āha. Rājā “etadeva ṭhāna”nti vatvā gacche hāretvā pāsānathūpaṅca paṃsuṅca apanetvā heṭṭhā sudhābhūmim addasa. Tato sudhāṅca iṭṭhakāyo ca hāretvā anupubbena pariveṇam oruyha sattaratanavālukaṃ asihatthāni ca kaṭṭharūpakāni samparivattakāni addasa. So yakkhadāsake pakkosāpetvā balikammaṃ kāretvāpi neva antam na koṭim passanto devatānam namassamāno – “aham imā dhātuyo gahetvā caturāsītiyā vihārasahassesu nidahitvā sakkāram karomi, mā me devatā antarāyam karontū”ti āha.

Sakko devarājā cārikaṃ caranto tam disvā vissakammaṃ āmantesi – “tāta, asoko dhammarājā ‘dhātuyo nīharissāmi’ti pariveṇam oṭiṇṇo, gantvā kaṭṭharūpakāni hārehī”ti. So pañcacūḷagāmadārakavesena gantvā rañño purato dhanuhattho ṭhatvā – “harāmi mahārājā”ti āha. “Hara, tāta”ti saram gahetvā sandhimhiyeva vijjhi, sabbam vipakiriyittha. Atha rājā āviñchane bandham kuñcikumuddikam gaṇhi, mañikkhandham passi. “Anāgate daliddarājā imam mañim gahetvā dhātūnam sakkāram karotū”ti puna akkharāni disvā kujjhitvā – “mādisam nāma rājānam daliddarājāti vattum ayutta”nti punappunam ghaṭetvā dvāraṃ vivarāpetvā antogeham pavitṭho.

Aṭṭhārasavassādhikānam dvinnam vassasātānam upari āropitāpā tatheva pajjalanti. Nīluppapupphāni taṅkhaṇam āharitvā āropitāni viya, pupphasanthāro taṅkhaṇam santhato viya, gandhā tam muhuttam pisitvā ṭhapitā viya rājā suvaṇṇapaṭṭam gahetvā – “anāgate piyadāso nāma kumāro chattam ussāpetvā asoko nāma dhammarājā bhavissati so imā dhātuyo vitthārikā karissati”ti vācetvā – “diṭṭho bho, aham ayyena mahākassapatttherenā”ti vatvā vāmahattham ābhujitvā dakkhiṇena hatthena apphotesi. So tasmim ṭhāne paricaraṇadhātumattameva ṭhapetvā sesā dhātuyo gahetvā dhātugeham pubbe pihitanayeneva pidahitvā sabbam yathāpakatiyāva katvā upari pāsānacetiyam paṭiṭṭhāpetvā caturāsītiyā vihārasahassesu dhātuyo paṭiṭṭhāpetvā mahāthere vanditvā pucchi – “dāyādomhi, bhante,

buddhasāsane’’ti. Kissa dāyādo tvaṃ, mahārāja, bāhirako tvaṃ sāsanaṃ sātī. Bhante, channavutikoṭṭidhanaṃ vissajjētvā caturāsīti vihārasaṃ sāsāni karetvā ahaṃ na dāyādo, añño ko dāyādoti? Paccayaḍāyako nāma tvaṃ mahārāja, yo pana attano puttañca dhītarañca pabbajeti, ayaṃ sāsane dāyādo nāmāti. So puttañca dhītarañca pabbajesi. Atha naṃ therā āhaṃsu – ‘‘idāni, mahārāja, sāsane dāyādosī’’ti.

Evamevaṃ bhūtapubbanti evaṃ etaṃ atīte dhātunidhānampi jambudīpatale bhūtapubbanti. Tatiyaṃ saṅgītikārāpi imaṃ padaṃ ṭhapayimṃsu.

Aṭṭhadonaṃ cakkhumato sarīrantiādigāthāyo pana tambapaṇṇidīpe therehi vuttāti.

Iti sumaṅgalavilāsiniyā dīghanikāyaṭṭhakathāyaṃ

Mahāparinibbānasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Mahāsudassanasuttavaṇṇanā

Kusāvātīrājadhānīvaṇṇanā

241. Evaṃ me sutanti mahāsudassanasuttaṃ. Tatrāyaṃ apubbapadavaṇṇanā – **sabbaratanamayoti** ettha ekā iṭṭhakā sovaṇṇamayā, ekā rūpiyamayā, ekā veḷuriyamayā, ekā phalīkamayā, ekā lohitaṅkamayā, ekā masāragallamayā, ekā sabbaratanamayā, ayaṃ pākāro sabbapākārānaṃ anto ubbedhena saṭṭhihattho ahoṣi. Eke pana therā – ‘‘nagaraṃ nāma anto ṭhatvā oloketānaṃ dassanīyaṃ vaṭṭati, tasmā sabbabāhiro saṭṭhihattho, sesā anupubbanīcā’’ti vadanti. Eke – ‘‘bahi ṭhatvā oloketānaṃ dassanīyaṃ vaṭṭati, tasmā sabbaabbhantarimo saṭṭhihattho, sesā anupubbanīcā’’ti. Eke – ‘‘anto ca bahi ca ṭhatvā oloketānaṃ dassanīyaṃ vaṭṭati, tasmā majjhe pākāro saṭṭhihattho, anto ca bahi ca tayo tayo anupubbanīcā’’ti.

Esikāti esikatthambho. **Tiporisāṅgāti** ekaṃ porisaṃ majjhimapurisassa attano hatthena pañcahatthaṃ, tena tiporisaparikkhepā pannarasahatthaparimāṇāti attho. Te pana kathaṃ ṭhitāti? Nagarassa bāhirapasse ekekaṃ mahādvarābāhaṃ nissāya ekeko, ekekaṃ khuddakadvārābāhaṃ nissāya ekeko, mahādvarākhuddakadvārānaṃ antarā tayo tayoti. Tālapantīsu sabbaratanamayānaṃ tālānaṃ ekaṃ sovaṇṇamayanti pākāre vuttalakkaṅkhaṃveva veditabbaṃ, paṇṇaphalesupi eseva nayo. Tā pana tālapantiyo asītihatthā ubbedhena, vippariṇṇavāluke samatale bhūmibhāge pākārāntare ekekaṃ hutvā ṭhitā.

Vaggūti cheko sundaro. **Rajanīyoti** rañjetuṃ samattho. **Khamanīyoti** divasampi suyyamāno khamateva, na bībhacchēti. **Madanīyoti** mānamadapurisamadajanano. **Pañcaṅgikassāti** ātataṃ vitataṃ ātatavitataṃ susiraṃ ghananti imehi pañcahaṅgehi samannāgatassa. Tattha **ātataṃ** nāma cammapariyonaddhesu bherīādīsū ekatalaṃ tūriyaṃ. **Vitataṃ** nāma ubhayatalaṃ. **Ātatavitataṃ** nāma sabbato pariyonaddhaṃ. **Susiraṃ** nāma vaṃsādi. **Ghanaṃ** nāma sammādi. **Suvinītassāti** ākaḍḍhanasithilakaraṇādīhi sumucchitassa. **Suppaṭitālitassāti** pamāṇe ṭhitabhāvajānanatthaṃ suṭṭhu paṭitālitassa. **Sukusalehi samannāhatassāti** ye vādituṃ chekā kusalā, tehi vāditassa. **Dhuttāti** akkhadhuttā. **Soṇḍāti** surāsoṇḍā. Teyeva punappunaṃ pātukāmatāvasena **pipāsā**. **Paricāresunti** (dī. ni. 2.132) hatthaṃ vā pādaṃ vā cāletvā naccantā kīlīṃsu.

Cakkaratanaṇṇanā

243. Sīsaṃ nhātassāti sīsena saddhiṃ gandhodakena nahātassa. **Uposathikassāti** samādinnauposathaṅgassa. **Uparipāsādavaragatassāti** pāsādavarassa upari gatassa, subhojanaṃ bhujjivā pāsādavarassa uparimahātale sirigabbhaṃ pavisitvā sīlāni āvajjantassa. Tadā kira rājā pātova sataṃ sāsanaṃ vissajjētvā mahādānaṃ datvā soḷasahi gandhodakaghaṭṭhehi sīsaṃ nahāyivā katapātarāso suddhaṃ uttarāsaṅgaṃ ekaṃsaṃ karitvā uparipāsādassa sīrisayane pallaṅkaṃ ābhujjivā nisinna attano

dānādimaṃ puññasamudāyaṃ āvajjanto nisīdi. Ayaṃ sabbacakkavattīnaṃ dhammatā.

Tesaṃ taṃ āvajjantānaṃyeva vuttappakārapuññakammaṃpaccayaṃ utusamuṭṭhānaṃ nīlamanisaṅghātasadisamaṃ pācīnasamuddajalatalaṃ bhindamānaṃ viya, ākāsaṃ alaṅkurumānaṃ viya dibbaṃ cakkaratanaṃ pātubhavati. Taṃ mahāsudassanassaṃpi tatheva pāturahosi. Tayidaṃ dibbānubhāvayuttattā dibbanti vuttaṃ. Sahassaṃ assa arānanti **sahassāraṃ**. Saha nemiya, saha nābhiyā cāti **sanemikaṃ sanābhikaṃ**. Sabbehi ākārehi paripuñṇanti **sabbākāraparipūraṃ**.

Tattha cackkaṅca taṃ ratijananatṭhena ratanañcāti **cakkaratanaṃ**. Yāya pana taṃ nābhiyā “sanābhika”nti vuttaṃ, sā indanīlamayā hoti, majjhe panassa sāraraṃjatamayā panāli, yāya suddhasiniddhadantapantiyā hasamānā viya virocāti, majjhe chiddena viya candamaṅḍalena, ubhosupi bāhirantesu rajatapaṭṭhena kataparikkhepā hoti. Tesu panassa nābhipanāliparikkhepapaṭṭhesu yuttayuttatṭhānesu paricchedalekhā suvibhattāva hutvā paññāyanti. Ayaṃ tāva assa nābhiyā sabbākāraparipūrātā.

Yehi pana taṃ – “arehi sahassāra”nti vuttaṃ, te sattaratanaṃmayā sūriyarasmiyo viya pabhāsampannā honti, tesampi ghaṭakamaṇikaparicchedalekhādīni suvibhattāneva hutvā paññāyanti. Ayamassa arānaṃ sabbākāraparipūrātā.

Yāya pana taṃ nemiya – “sanemika”nti vuttaṃ, sā bālasūriyarasmikalāpasiriṃ avahasamānā viya surattasuddhasiniddhapavālamayā hoti. Sandhīsu panassa sañjhārāgasassirikā rattajambunadapaṭṭā vaṭṭaparicchedalekhā suvibhattā hutvā paññāyanti. Ayamassa nemiya sabbākāraparipūrātā.

Nemimaṅḍalapitṭhiyaṃ panassa dasannaṃ dasannaṃ arānaṃ antare dhamanavaṃso viya anto susiro chiddamaṅḍalakhacito vātagāhī pavāḷadaṅḍo hoti, yassa vāteritassa sukusalasamannāhatassa pañcaṅgikatūriyassa viya saddo vaggi ca rajanīyo ca kamanīyo ca madanīyo ca hoti. Tassa kho pana pavāḷadaṅḍassa upari setacchattaṃ ubhosu passesu samosaritakusumadāmānaṃ dve pantiyoti evaṃ samosaritakusumadāmapantisatadvayaparivāresetacchattasatadhārinā pavāḷadaṅḍasatena samupasobhitanemiparikkhepassa dvinnampi nābhipanālinānaṃ anto dve sīhamukhāni honti, yehi tālakkhandhappamānā puñṇacandakiraṅkalāpasassirikā taruṇaravisamānarattakambalageṅḍukaparīyantā ākāsaṅgāgātisobhaṃ avahasamānā viya dve muttakalāpā olambanti. Yehi cakkaratanaṃ saddhiṃ ākāse samparivattamānehi tīṇi cakkāni ekato parivattantāni viya khāyanti. Ayamassa sabbaso sabbākāraparipūrātā.

Taṃ panetaṃ evaṃ sabbākāraparipūraṃ pakatiyā sāyamāsabhattaṃ bhuñjitvā attano attano gharadvāre paññattāsanesu nisīditvā pavattakathāsallāpesu manussesu vīthicatukkādīsū kīlamāne dārakajane nātiuccena nātinīcena vanasaṅḍamatthakāsannena ākāsaṃpadesena upasobhayamānaṃ viya, rukkhasākhaggāni dvādasayojanato paṭṭhāya suyyamānena madhurassarena sattānaṃ sotāni odhāpayamānaṃ yojanato paṭṭhāya nānappabhāsamudayasamujjalena vaṇṇena nayanāni samākaḍḍhantaṃ viya, rañño cakkavattissa puññānubhāvaṃ ugghosayantaṃ viya, rājadhāniyā abhimukhaṃ āgacchati.

Athassa cakkaratanaṃ saddasavaneneva – “kuto nu kho, kassa nu kho ayaṃ saddo”ti āvajjitahadayānaṃ puratthimadisamaṃ ālokayamānānaṃ tesaṃ manussānaṃ aññataro aññataraṃ evamāha – “passatha, bho, acchariyaṃ, ayaṃ puñṇacando pubbe eko ugacchati, ajeva pana attadutiyo ugato, etañhi rājahamsamithunamiva puñṇacandamithunaṃ pubbāpariyena gaganatalaṃ abhilaṅghatī”ti. Tamañño āha – “kiṃ kathesi, samma, kuhiṃ nāma tayā dve puñṇacandā ekato ugacchantā diṭṭhapubbā, nanu esa tapanīyaraṃsidhāro piñcharakiraṅgo divākaro ugato”ti, tamañño hasitaṃ katvā evamāha – “kiṃ ummattosi, nanu idāneva divākaro atthaṅgato, so kathaṃ imaṃ puñṇacandaṃ anubandhamāno ugacchissati? Addhā panetaṃ anekaratanaṃpabhāsamudayasamujjalaṃ ekassaṃpi puññāvato vimānaṃ bhavissatī”ti. Te sabbepi apasārayantā aññe evamāhamsu – “bho, kiṃ bahuṃ vilapatha, nevāyaṃ puñṇacando, na sūriyo na devavimānaṃ. Na hetesaṃ evarūpā sirisampatti atthi, cakkaratanaṃ pana etena

bhavitabba’’nti.

Evam pavattasallāpasseva tassa janassa candamaṇḍalam ohāya taṃ cakkaratanaṃ abhimukhaṃ hoti. Tato tehi – “kassa nu kho idaṃ nibbatta’’nti vutte bhavanti vattāro – “na kassaci aññassa, nanu amhākaṃ mahārājā pūritacakkavattivatto, tassetam nibbatta’’nti. Atha so ca mahājano, yo ca añño passati, sabbo cakkaratanaṃ eva anugacchati. Taṃ cāpi cakkaratanaṃ rañño yeva atthāya attano āgatabhāvaṃ nāpetukāmaṃ viya sattakkhattuṃ pākāramatthakeneva nagaraṃ anusamāyeyitvā, atha rañño antepuraṃ padakkhiṇaṃ katvā, antepurassa ca uttarasīhapañjarasādise tḥāne yathā gandhapupphādīhi sukkena sakkā hoti pūjetuṃ, evaṃ akkhāhataṃ viya tiṭṭhati.

Evam tḥitassa panassa vātapānachiddādīhi pavisitvā nānāviraḡaratanappabhāsamujjalam antopāsādaṃ alaṅkurumānaṃ pabhāsamūhaṃ disvā dassanatthāya sañjātābhilāso rājā hoti. Parijanopissa piyavacanapābhatena āgantvā tamatthaṃ nivedeti. Atha rājā balavapītipāmojjaphuṭasarīro pallaṅkaṃ mocetvā utṭhāyāsanaṃ sīhapañjarasamīpaṃ gantvā taṃ cakkaratanaṃ disvā “sutaṃ kho pana meta’’ntiādikaṃ cintanaṃ cintayati. Mahāsudassanassāpi sabbaṃ taṃ tatheva ahoṣi. Tena vuttaṃ – “disvā rañño mahāsudassanassa...pe... assaṃ nu kho ahaṃ rājā cakkavattī’’ti. Tattha **so hoti rājā cakkavattī** kittāvataṃ cakkavattī hotīti? Ekaṅguladvāṅgulamattampi cakkaratane ākāsaṃ abbhuggantvā pavatte idāni tassa pavattāpanatthaṃ yaṃ kātabbaṃ, taṃ dassento **atha kho ānandā**tiādīmāha.

244. Tattha **utṭhāyāsana**ti nisinnāsanaṃ utṭhahitvā cakkaratanasamīpaṃ āgantvā.

Suvaṇṇabhīṅkāraṃ gahetvāti hatthisoṇḍasādisapanāḷiṃ suvaṇṇabhīṅkāraṃ ukkhipitvā. **Anvadeva rājā mahāsudassano saddhiṃ caturaṅginīyā senāyā**ti sabbacakkavattīnañhi udakena abbhukkiritvā – “abhivijjīnātu bhavaṃ cakkaratana’’nti vacanasamanantameva vehāsaṃ abbhuggantvā cakkaratanaṃ pavattati. Yassa pavatti samakārameva so rājā cakkavattī nāma hoti. Pavatte pana cakkaratane taṃ anubandhamānova rājā cakkavattiyānavaraṃ āruya vehāsaṃ abbhuggacchati. Athassa chattacāmarādīhattho parijano ceva antepurajano ca tato nānākāraṅcukakavacādisannāhavibhūsitena vividhābharanaṃ appabhāsamujjalena samussitaddhajāpaṭākapaṭimaṇḍitena attano attano balakāyena saddhiṃ uparājaseṇāpatipabhutayopi vehāsaṃ abbhuggantvā rājānameva parivārenti.

Rājayuttā pana janasaṅgahatthaṃ nagaravīthīsu bheriyo carāpentī – “tātā, amhākaṃ rañño cakkaratanaṃ nibbattaṃ, attano vibhāvānurūpena maṇḍitapasādhikā sannipataṭhā’’ti. Mahājano pana pakatiyā cakkaratanasaddeneva sabbakiccāni pahāya gandhapupphādīni ādāya sannipatitova sopī sabbo vehāsaṃ abbhuggantvā rājānameva parivārenti. Yassa yassa hi raññā saddhiṃ gantukāmatācittaṃ uppajjati, so so ākāsaḡatova hoti. Evaṃ dvādasayojanāyā mavitṭhārā parisā hoti. Tattha ekapurisopi chinnabhinnasārīro vā kiliṭṭhavattho vā natthi. Suciparivāro hi rājā cakkavattī. Cakkavattiparisā nāma vijjādharaḡapurisā viya ākāse ḡacchamānā indanīlamanītale vippakiṅṅaratanasādisā hoti. Mahāsudassanassāpi tatheva ahoṣi. Tena vuttaṃ – “anvadeva rājā mahāsudassano saddhiṃ caturaṅginīyā senāyā’’ti.

Taṃ pana cakkaratanaṃ rukkhaggānaṃ uparūpari nātiuccena nātinīcena gaganappadesena pavattati. Yathā rukkhānaṃ pupphaphalapallavehi atthikā, tāni sukkena ḡahetuṃ sakkonti. Yathā ca bhūmiyaṃ tḥitā “esa rājā, esa uparājā, esa senāpatī’’ti sallakkhetuṃ sakkonti. Tḥānādīsu ca iriyāpathesu yo yena icchati, so teneva ḡacchati. Cittakammādisippapasutā cettha attano attano kiccaṃ karontāyeva ḡacchanti. Yatheva hi bhūmiyaṃ, tathā tesam sabbakiccāni ākāseva ijjhanti. Evaṃ cakkavattiparisam ḡahetvā taṃ cakkaratanaṃ vāmapassena sineruṃ pahāya mahāsamuddassa uparibhāgena sattasahassayojanappamāṇaṃ pubbavidehaṃ ḡacchati.

Tattha yo vinibbedhena dvādasayojanāya, parikkhepato chattiṃsayojanāya parisāya sannivesakkhamo sulabhāhārūpakaraṇo chāyudakasampanno sucisamatalo ramaṇīyo bhūmibhāḡo, tassa uparibhāḡe taṃ cakkaratanaṃ akkhāhataṃ viya tiṭṭhati. Atha tena saññāṇena so mahājano otarivā yathāruci nahānabhojanādīni sabbakiccāni karonto vāsam kappeti. Mahāsudassanassāpi sabbaṃ tatheva ahoṣi. Tena vuttaṃ – “yasmīṃ kho panānanda, padese cakkaratanaṃ patiṭṭhāti, tattha so rājā

mahāsudassano vāsaṃ upagacchi saddhiṃ caturaṅginiyā senāyā’’ti.

Evam vāsaṃ upagate cakkavattimhi ye tattha rājāno, te ‘‘paracakkaṃ āgata’’nti sutvāpi na balakāyaṃ sannipātetvā yuddhasajjā honti. Cakkaratanassa hi uppattisamanantameva natthi so satto nāma, yo paccatthikasaññāya taṃ rājānaṃ ārabha āvudhaṃ ukkhipituṃ visaheyya. Ayamānubhāvo cakkaratanassa.

Cakkānubhāvena hi tassa rañño,
Arī asesā damathaṃ upenti;
Arindamaṃ nāma narādhipassa,
Teneva taṃ vuccati tassa cakkanti.

Tasmā sabbepe te rājāno attano attano rajjasirivibhavānurūpaṃ pābhaṭaṃ gahetvā taṃ rājānaṃ upagamma onatasirā attano molīmaṇippabhābhisekena tassa pādapūjaṃ karontā – ‘‘ehi kho, mahārājā’’tiādīhi vacanehi tassa kiṃkārapaṭisaṅgitaṃ āpajjanti. Mahāsudassanassāpi tatheva akāmsu. Tena vuttaṃ – ‘‘ye kho, paṇānanda, puratthimāya disāya...pe... anusāsa, mahārājā’’ti.

Tattha **svāgatanti** su āgataṃ. Ekasmiñhi āgate socanti, gate nandanti. Ekasmiṃ āgate nandanti, gate socanti, tādiso tvaṃ āgamananandano, gamanasocano. Tasmā tava āgamaṇaṃ suāgamananti vuttaṃ hoti. Evam vutte pana rājā cakkavattī nāpi – ‘‘ettakaṃ nāma me anuvassaṃ baliṃ upakappethā’’ti vadati, nāpi aññassa bhogaṃ acchinditvā aññassa deti. Attano pana dhammarājabhāvassa anurūpāya paññāya pāṇātipātādīni upaparikkhitvā pemaṇiyena mañjunā sarena – ‘‘passatha tātā, pāṇātipāto nāmesa āsevito bhāvito bahulīkato nirayasamvattaniko hotī’’tiādīnā nayena dhammaṃ desetvā ‘‘pāṇo na hantabbo’’tiādikaṃ ovādaṃ deti. Mahāsudassanopi tatheva akāsi, tena vuttaṃ – ‘‘rājā mahāsudassano evamāha – ‘pāṇo na hantabbo...pe... yathābhuttañca bhuñjathā’ti’’. Kiṃ pana sabbepe rañño imaṃ ovādaṃ gaṇhantīti? Buddhassāpi tāva sabbe na gaṇhanti, rañño kiṃ gaṇhissantīti. Tasmā ye paṇḍitā vibhāvino, te gaṇhanti. Sabbe pana anuyantā bhavanti. Tasmā **ye kho paṇānandā**tiādīmāha.

Atha taṃ cakkaratanaṃ evaṃ pubbavidehavāsīnaṃ ovāde dinne katapātarāse cakkavattibalena vehāsaṃ abbhuggantvā puratthimasamuddaṃ ajjhogāhati. Yathā yathā ca taṃ ajjhogāhati, tathā tathā agadagandhaṃ ghāyitvā saṅkhittaphaṇo nāgarājā viya, saṅkhittaūmivipphāraṃ hutvā ogacchamaṇaṃ mahāsamuddasalilaṃ yojanamattaṃ ogantvā antosamudde veḷuriyabhitti viya tiṭṭhati. Taṅkhaṇaññeva ca tassa rañño puññasirīṃ daṭṭhukāmāni viya mahāsamuddatale vippakiṇṇāni nānāratanaṃ tato tato āgantvā taṃ padesaṃ pūrayanti. Atha sā rājaparisā taṃ nānāratanaṃ paripūraṃ mahāsamuddatalaṃ disvā yathāruci ucchaṅgādīhi ādiyati, yathāruci ādinnaratanāya pana parisāya taṃ cakkaratanaṃ paṭinivattati. Paṭinivattamāne ca tasmīṃ parisā aggato hoti, majjhe rājā, ante cakkaratanaṃ. Tampi jalaṇidhijalaṃ palobhiyamānaṃ eva cakkaratanasiriyā, asahamānaṃ eva ca tena viyogaṃ nemimaṇḍalapariyantaṃ abhihanantaṃ nirantameva upagacchati. Evam rājā cakkavattī puratthimamahāsamuddapariyantaṃ pubbavidehaṃ abhivijinitvā dakkhiṇasamuddapariyantaṃ jambudīpaṃ vijetukāmo cakkaratanadesitena maggena dakkhiṇasamuddābhimukho gacchati. Mahāsudassanopi tatheva āgamaṇi. Tena vuttaṃ – ‘‘atha kho, ānanda, cakkaratanaṃ puratthimaṃ samuddaṃ ajjhogāhetvā paccuttarivā dakkhiṇaṃ disaṃ pavattī’’ti.

Evam pavattamānassa pana tassa pavattanavidhānaṃ, senāsanniveso, paṭirājāgamaṇaṃ, tesam anusāsanippadānaṃ dakkhiṇasamuddaajjhogāhanaṃ samuddasalilassa ogacchamaṇaṃ ratanaṃ ādānanti sabbaṃ purimanayeneva vedītabbaṃ.

Vijinitvā pana taṃ dasasahassayojanappamāṇaṃ jambudīpaṃ dakkhiṇasamuddatopi paccuttarivā sattayojanasahassappamāṇaṃ aparagoyānaṃ vijetuṃ pubbe vuttanayeneva gantvā tampi samuddapariyantaṃ tatheva abhivijinitvā pacchimasamuddatopi uttarivā aṭṭhajojanasahassappamāṇaṃ uttarakuruṃ vijetuṃ tatheva gantvā tampi samuddapariyantaṃ tatheva abhivijīya uttarasamuddato paccuttarati.

Ettāvatā raññā cakkavattinā cāturantāya pathaviyā ādhipaccaṃ adhigataṃ hoti. So evaṃ vijitavijayo attano rajjasirisampattidassanattaṃ saporiso uddhaṃ gaganatalaṃ abhilaṅghitvā suvikasitapadumakumudapuṇḍarīkavanavicitte cattāro jātassare viya pañcasatapañcasataparittadīpaparivāre cattāro mahādīpe oloketvā cakkaratanadesiteneva maggena yathānukkamaṃ attano rājadhāniṃ paccāgacchati. Atha taṃ cakkaratanāṃ antepuradvāraṃ sobhayamānaṃ viya hutvā tiṭṭhati.

Evaṃ patiṭṭhite pana tasmim cakkaratane rājantepure ukkāhi vā dīpikāhi vā kiñci karaṇīyaṃ na hoti, cakkaratanobhāsoyeva rattim andhakāraṃ vidhamatiyeva. Ye pana andhakāratthikā honti, tesam andhakārameva hoti. Mahāsudassanassāpi sabbametaṃ tatheva ahoṣi. Tena vuttaṃ – “dakkhiṇaṃ samuddaṃ ajjhogāhetvā...pe... evarūpaṃ cakkaratanāṃ pāturaḥosī”ti.

Hatthiratanavaṇṇanā

246. Evaṃ pātubhūtacakkaratanasseva cakkavattino amaccā pakatimaṅgalaḥatthiṭṭhānaṃ samaṃ sucibhūmibhāgaṃ kāretvā haricandanādīhi surabhiṅgandhehi upalimpāpetvā heṭṭhā vicittavaṇṇasurabhikusumasamokiṇṇaṃ uparī suvaṇṇatāraḥānaṃ antarantarā samosaritamānuññakusumadāmapaṭimaṇḍitavītānaṃ devavimānaṃ viya abhisankharitvā – “evarūpassa nāma deva hatthiratanassa āgamaṃ cintethā”ti vadanti. So pubbe vuttanayeneva mahādānaṃ datvā silāni ca samādāya taṃ puññasampattim āvajjanto nisīdi. Athassa puññānubhāvācodito chaddantakulā vā uposathakulā vā taṃ sakkāravisesaṃ anubhavitukāmo taruṇaravimaṇḍalābhīrattacaraṅagīvāmukhapaṭimaṇḍitavisuddhasetasarīro sattapatiṭṭho susaṅghitaṅgapaccaṅgasanniveso vīkasitarattapadumacārupokkharo iddhimā yogī viya vehāsagamanasamattho manosilācunṇaraṇḍitapariyanto viya rajatapabbato hatthiṣeṭṭho āgantvā tasmim padese tiṭṭhati. So chaddantakulā āgacchanto sabbakaniṭṭho āgacchati. Uposathakulā āgacchanto sabbajetṭho. Pāliyaṃ pana uposatho nāgarājā icceva āgataṃ. Nāgarājā nāma kassaci aparibhogo, sabbakaniṭṭho āgacchatīti aṭṭhakathāsu vuttaṃ. Svāyaṃ pūritacakkavattivattānaṃ cakkavattīnaṃ vuttanayeneva cintayantānaṃ āgacchati. Mahāsudassanassa pana sayameva pakatimaṅgalaḥatthiṭṭhānaṃ āgantvā taṃ hatthim apanetvā tattha aṭṭhāsi. Tena vuttaṃ – “puna caparaṃ ānanda...pe... nāgarājā”ti.

Evaṃ pātubhūtaṃ pana taṃ hatthiratanāṃ disvā hatthigopakādayo haṭṭhatuṭṭhā vegena gantvā rañño ārocenti. Rājā turitaturito āgantvā taṃ disvā pasannacitto – “bhaddakaṃ vata bho hatthiyānaṃ, sace damathaṃ upeyyā”ti cintayanto hatthaṃ pasāreti. Atha so gharadhenuvacchako viya kaṇṇe olambitvā sūratabhāvaṃ dassento rājānaṃ upasaṅkamati. Rājā taṃ ārohitukāmo hoti. Athassa parijanā adhippāyaṃ ṇatvā taṃ hatthiratanāṃ suvaṇṇaddhajaṃ suvaṇṇālankāraṃ hemajālapaṭicchannaṃ katvā upanenti. Rājā taṃ anisīdāpetvā vā sattaratanamayāya nissenīyā āruya ākāsagamanāninnacitto hoti. Tassa saha cittuppādeneva so nāgarājā rājahaṃso viya indanīlamanīppabhājālaṃ nīlagaganatalaṃ abhilaṅghati. Tato cakkacārīkāya vuttanayeneva sakalarājaparīsā. Iti saporiso rājā antopātarāseyeva sakalapaṭhaviṃ anusaṃyāyitvā rājadhāniṃ paccāgacchati. Evaṃ mahiddhikaṃ cakkavattino hatthiratanāṃ hoti. Mahāsudassanassāpi tādisameva ahoṣi. Tena vuttaṃ – “disvā rañño...pe... pāturaḥosī”ti.

Assaratanavaṇṇanā

247. Evaṃ pātubhūtaḥatthiratanassa pana cakkavattino amaccā pakatimaṅgalaassatṭhānaṃ sucisamatalaṃ kāretvā alaṅkaritvā ca purimanayeneva rañño tassa āgamanacintanattaṃ ussāhaṃ janenti. So purimanayeneva katadānamānanasakkāro samādinnaṣilabbato pāsādatale sukhanisīno puññasampattim samanussarati. Athassa puññānubhāvācodito sindhavaḥkulato vijjulatāvinaddhasaradakālasetavalāhakarāsissarīko rattapādo rattatuṇḍo candappabhāpuñjasadisāsuddhasiniddhaghānaṃsaṃhasasarīro kākagīvā viya indanīlamanī viya ca kālavāṇṇena sīsena samannāgatattā **kālasīsoti** suṭṭhu kappetvā ṭhapitehi viya muñjasadisehi saṅghavaṭṭaujugatehi kesehi samannāgatattā **muñjakeso** vehāsāṅgamo **valāhako nāma assarājā** āgantvā tasmim ṭhāne patiṭṭhāti. Mahāsudassanassa panesa hatthiratanāṃ viya āgato. Sesam sabbam hatthiratanā

vuttanayeneva veditabbaṃ. Evarūpaṃ assaratanam sandhāya bhagavā – “puna ca para”ntiādimāha.

Maṇiratanavaṇṇanā

248. Evaṃ pātubhūtaassaratanassa pana rañño cakkavattino catuhatthāyāmaṃ sakaṭanābhisamapariṇāhaṃ ubhosu antesu kaṇṇikapariyantato viniggatehi suparisuddhamuttākalāpehi dvīhi kañcanapadumehi alaṅkatam caturāsītimaṇisahasaparivāram tārāgaṇaparivutassa puṇṇacandasassiriṃ pharamānam viya vepullapabbatato maṇiratanam āgacchati. Tassevaṃ āgatassa muttājālake ṭhapetvā veḷuparamparāya saṭṭhihatthappamānam ākāsam āropitassa rattibhāge samantā yojanappamānam okāsam ābhā pharati, yāya sabbo so okāso aruṇuggamanavelā viya sañjātāloko hoti. Tato kassakā kasikammaṃ vāṇijā āpaṇugghātanam te te sippino taṃ taṃ kammantam payojenti “divā”ti maññamānā. Mahāsudassanassāpi sabbaṃ taṃ tatheva ahosi. Tena vuttaṃ – “puna ca paraṃ ānanda,... pe... maṇiratanam pāturahosī”ti.

Itthiratanavaṇṇanā

249. Evaṃ pātubhūtamaṇiratanassa pana cakkavattino visayasukhavisesassa visesakāraṇam itthiratanam pātubhavati. Maddarājakulato vā hissa aggamahesiṃ ānenti, uttarakuruto vā puññānubhāvena sayam āgacchati. Avasesā panassā sampatti – “puna ca paraṃ, ānanda, rañño mahāsudassanassa itthiratanam pāturahosi, abhirūpā dassanīyā”tiādinā nayena pāliyaṃyeva āgatā.

Tattha saṅghānapāripūriyā adhiṅkaṃ rūpaṃ assāti **abhirūpā**. Dissamānāva cakkhūni piṇayati, tasmā aññaṃ kiccavikkhepaṃ hitvāpi daṭṭhabbāti **dassanīyā**. Dissamānāva somanassavasena cittaṃ pasādetīti **pāsādikā**. **Paramāyāti** evaṃ pasādāvahattā uttamāya. **Vaṇṇapokkharatāyāti** vaṇṇasundaratāya. **Samannāgatāti** upetā. **Abhirūpā** vā yasmā nātidīghā nātirassā. **Dassanīyā** yasmā nātikisā nātiṭhulā. **Pāsādikā** yasmā nātikālikā nāccodātā. **Paramāya vaṇṇapokkharatāya samannāgatā** yasmā abhikkantā mānusivaṇṇam appattā dibbavaṇṇam. Manussānañhi vaṇṇābhā bahi na niccharati. Devānam pana atidūrampi niccharati.

Tassā pana dvādasahatthappamānam padesaṃ sarīrābhā obhāseti. Nātidīghādīsu cassā paṭhamayugaḷena ārohasampatti, dutiyayugaḷena pariṇāhasampatti, tatiyayugaḷena vaṇṇasampatti vuttā. Chahi vāpi etehi kāyavipattiyā abhāvo, **atikkantā mānusivaṇṇanti** iminā kāyasampatti vuttā. **Tūlapicuno vā kappāsapicuno** vāti sappimaṇḍe pakkhipitvā ṭhapitassa satavāravihatassa tūlapicuno vā kappāsapicuno vā. **Sītetī** rañño sītakāle. **Uṇhetī** rañño uṇhakāle. **Candanagandhotī** niccakālemeva supisitassa abhinavassa catujjātisamāyojittassa haricandanassa gandho kāyato vāyati. **Uppalagandho vāyatīti** hasitakathitakālesu mukhato taṅkhaṇam vikasitasseva nīluppalassa atisurabhiḅgandho vāyati.

Evaṃ rūpasamphassagandhasampattiyuttāya panassā sarīrasampattiyā anurūpaṃ ācāram dassetuṃ **taṃ kho panāti**tiādi vuttaṃ. Tattha rājānam disvā nisinnāsanato aggidaḍḍhā viya paṭhamameva uṭṭhātīti **pubbuṭṭhāyini**. Tasmim nisinne tassa tālavaṇṇena bījanādikiccaṃ katvā pacchā nipatati nisīdatīti **pacchānipātini**. Kiṃ karomi, te devāti vācāya kiṃ-kāram paṭisāvetīti **kiṃ kārapaṭissāvinī**. Rañño manāpameva carati karotīti **manāpacārinī**. Yaṃ rañño piyaṃ tadeva vadatīti **piyavādinī**.

Idāni – “svāssā ācāro bhāvavisuddhiyāva, na sāṭṭheyyanā”ti dassetuṃ **taṃ kho panāti**tiādimāha. Tattha **no aticarīti** na atikkamitvā cari, ṭhapetvā rājānam aññaṃ purisaṃ cittenapi na patthesīti vuttaṃ hoti.

Tattha ye tassā ādimhi “abhirūpā”tiādayo, ante “pubbuṭṭhāyini”tiādayo guṇā vuttā, te pakatiguṇā eva. “Atikkantā mānusivaṇṇa”ntiādayo pana cakkavattino puññaṃ upanissāya cakkaratanaṃpātubhāvato paṭṭhāya purimakammānubhāvena nibbattāti veditabbā.

Abhirūpatādikāpi vā cakkaranapātubhāvato paṭṭhāya sabbākāraparipūrā jātā. Tenāha – “evarūpaṃ itthiratanam pāturahosī”ti.

Gahapatiratanavaṇṇanā

250. Evaṃ pātubhūtaithiratanassa pana rañño cakkavattino dhanakaraṇīyānaṃ kiccānaṃ yathāsukhaṃ pavattanatthaṃ gahapatiratanam pātubhavati. So pakatiyāva mahābhogo, mahābhogakule jāto. Rañño dhanarāsivaḍḍhako seṭṭhigahapati hoti. Cakkaranānubhāvasahitaṃ panassa kammavipākajam dibbacakkhu pātubhavati, yena antopathaviyampi yojanabbhantare nidhiṃ passati, so taṃ sampattiṃ disvā tuṭṭhamānaso gantvā rājānaṃ dhanena pavāretvā sabbāni dhanakaraṇīyāni sampādeti. Mahāsudassanassāpi tatheva sampādesi. Tena vuttaṃ – “puna caparam ānanda...pe... evarūpaṃ gahapatiratanam pāturahosī”ti.

Pariṇāyakaratanavaṇṇanā

251. Evaṃ pātubhūtagahapatiratanassa pana rañño cakkavattissa sabbakiccasaṃvidhānasamatthaṃ pariṇāyakaratanam pātubhavati. So rañño jeṭṭhaputtova hoti. Pakatiyā eva so paṇḍito byatto medhāvī vibhāvī. Rañño puññānubhāvaṃ nissāya panassa attano kammānubhāvena paracittañānaṃ uppajjati. Yena dvādasayojanāya rājaparisāya cittācāraṃ ñatvā rañño hite ca ahite ca vavatthapetuṃ samattho hoti, sopi taṃ attano ānubhāvaṃ disvā tuṭṭhahadayo rājānaṃ sabbakiccānusāsanena pavāreti. Mahāsudassanampi tatheva pavāresi. Tena vuttaṃ – “puna caparam...pe... pariṇāyakaratanam pāturahosī”ti.

Tattha **ṭhapetabbaṃ ṭhapetunti** tasmim tasmim ṭhānantare ṭhapetabbaṃ ṭhapetuṃ.

Catuidhisamannāgatavaṇṇanā

252. Samavepākiniyāti samavipācaniyā. **Gahaṇiyāti** kammajatejodhātuyā. Tattha yassa bhuttamattova āhāro jīratī, yassa vā pana puṭabhataṃ viya tattheva tiṭṭhati, ubhopete na samavepākiniyā samannāgatā. Yassa pana puna bhattakāle bhattachando uppajjateva, ayaṃ samavepākiniyā samannāgatoti.

Dhammapāsādapokkharāṇivaṇṇanā

253. Māpesi khoti nagare bherim carāpetvā janarāsīm kāretvā na māpesi, rañño pana saha cittuppādeneva bhūmiṃ bhinditvā caturāsīti pokkharāṇīsahassāni nibbattiṃsu. Tāni sandhāyetam vuttaṃ. **Dvīhi vedikāhīti** ekāya iṭṭhakānaṃ pariyaṇṭeyeva parikkhittā ekāya pariveṇaparicchedapariyante. **Etadahosīti** kasmā ahosi? Ekadivasam kira nahatvā ca pivitvā ca gacchantaṃ mahājanaṃ mahāpuriso oloketvā ime ummattakaveseneva gacchanti. Sace etesaṃ ettha piḷandhanapupphāni bhavyeyuṃ, bhaddakaṃ siyāti. Athassa etadahosi. Tattha **sabbotukanti** pupphaṃ nāma ekasmiṃyeva utumhi pupphati. Ahaṃ pana tathā karissāmi – “yathā sabbesu utūsu pupphissati”ti cintesiṃ. **Ropāpesīti** nānāvaṇṇauppalabījādīni tato tato āharāpetvā na ropāpesi, saha cittuppādeneva panassa sabbaṃ ijjhati. Taṃ loko raññā ropitanti maññi. Tena vuttaṃ – “ropāpesi”ti. Tato paṭṭhāya mahājano nānappakāraṃ jalajathalajamālaṃ piḷandhitvā nakkhattam kīlamāno viya gacchati.

254. Atha rājā tato uttaripi janaṃ sukhasamappitaṃ kātukāmo – “yaṃnūnāhaṃ imāsaṃ pokkharāṇīnaṃ tīre”tiādīnā janassa sukhaividhānaṃ cintetvā sabbaṃ akāsi. Tattha **nhāpesunti** añño sarīraṃ ubbaṭṭhesi, añño cuṇṇāni yojesi, añño tīre nahāyantassa udakaṃ āhari, añño vatthāni paṭiggahesi ceva adāsi ca.

Paṭṭhapesi khoti kathaṃ paṭṭhapesi? Itthīnañca purisānañca anucchavike alaṅkāre kāretvā

itthimattameva tattha paricāravasena sesaṃ sabbaṃ pariccāgavasena ṭhapetvā rājā mahāsudassano dānaṃ deti, taṃ paribhuñjathāti bheriṃ carāpesi. Mahājano pokkharāṇīraṃ āgantvā nahatvā vatthāni parivattetvā nānāgandhehi vilitto piḷandhanavicittamālo dānaggaṃ gantvā anekappakāresu yāgubhattakhajjakesu aṭṭhavidhapānesu ca yo yaṃ icchatī, so taṃ khāditvā ca pivitvā ca nānāvaṇṇāni khomasukhumāni vatthāni nivāsetvā sampattiṃ anubhavitvā yesaṃ tādisāni atthi, te ohāya gacchanti. Yesaṃ pana natthi, te gahetvā gacchanti. Hatthiassayānādīsupi nisīditvā thokaṃ vicaritvā anattikā ohāya, atthikā gahetvā gacchanti. Varasayanesu nipajjitvā sampattiṃ anubhavitvā anattikā ohāya, atthikā gahetvā gacchanti. Itthihipi saddhiṃ sampattiṃ anubhavitvā anattikā ohāya, atthikā gahetvā gacchanti. Sattavidharatanapasādhanāni ca pasādhetvāpi sampattiṃ anubhavitvā anattikā ohāya, atthikā gahetvā gacchanti. Tampi dānaṃ utthāya samuṭṭhāya dīyateva. Jambudīpavāsikānaṃ aññaṃ kammaṃ natthi, rañño dānaṃ paribhuñjantāva vicaranti.

255. Atha brāhmaṇagahapatikā cintesum – ‘‘ayaṃ rājā evarūpaṃ dānaṃ dadantopi ‘mayhaṃ taṇḍulādīni vā khīrādīni vā dethā’ ti na kiñci āharāpeti, na kho pana amhākaṃ – ‘rājā āharāpeti’ ti tuṇhīmāsituṃ patirūpa’’ nti te bahuṃ sāpateyyaṃ saṃharitvā rañño upanāmesum. Tasmā – ‘‘atha kho, ānanda, brāhmaṇagahapatikā’’ tiādīmāha. **Evam samacintesunti** kasmā evaṃ cintesum? Kassaci gharato appaṃ ābhatam, kassaci bahu. Tasmim paṭisaṃhariyamāne – ‘‘kiṃ taveva gharato sundaram ābhatam, na mayhaṃ gharato, kiṃ taveva gharato bahu, na mayha’’ nti evaṃ kalahasaddopi uppajjeyya, so mā uppajjitthāti evaṃ samacintesum.

256. Ehi tvam sammāti ehi tvam vayassa. **Dhammaṃ nāma pāsādanti** pāsādassa nāmaṃ āropetvāva āṇāpesi. Vissakammo pana kīva mahanto deva pāsādo hotūti paṭipucchitvā dīghato yojanaṃ vitthārato aḍḍhayaṃ sabbaratanamayova hotūti vuttepi ‘evaṃ hotu, bhaddam tava vacana’ nti tassa paṭissuṇitvā dhammarājānaṃ sampaṭicchāpetvā māpesi. Tattha **evaṃ bhaddam tavāti kho ānandāti** evaṃ bhaddam tava iti kho ānanda. **Paṭissutvāti** sampaṭicchitvā, vatvāti attho. **Tuṇhībhāvenāti** samaṇadhammapaṭipattikaraṇokāso me bhavissatīti icchanto tuṇhībhāvena adhiṃvāsesi. **Sāramayoti** candanasāramayo.

257. Dvīhi vedikāhīti ettha ekā vedikā panassa uṇhīsamatthake ahosi, ekā heṭṭhā paricchedamatthake.

258. Duddikkho ahosīti duuddikkho, pabhāsampattiyā duddasoti attho. **Musatīti** harati phandāpeti niccalabhāvena patitthātum na deti. **Viddheti** ubbidde, meghavigamena dūrībhūtetī attho. **Deveti** ākāse.

259. Māpesi khoti ahaṃ imasmiṃ ṭhāne pokkharāṇim māpemi, tumhākaṃ gharāni bhindathāti na evaṃ kāretvā māpesi. Cittuppādasaseneva panassa bhūmim bhinditvā tathārūpā pokkharāṇi ahosi. **Te sabbakāmeḥīti** sabbehi icchiticchitavatthūhi, samaṇe samaṇaparikkhārehi, brāhmaṇe brāhmaṇaparikkhārehi santappesīti.

Paṭhamabhāṇavāraṇṇanā niṭṭhitā.

Jhānasampattivaṇṇanā

260. Mahiddhikoti cittuppādasaseneva caturāsītipokkharāṇisahasānaṃ nibbattisaṅkhātāya mahatīyā iddhiyā samannāgato. **Mahānubhāvoti** tesameva anubhavitabbānaṃ mahantatāya mahānubhāvena samannāgato. **Seyyathidanti** nipāto, tassa – ‘‘katamesaṃ tiṇṇa’’ nti attho. **Dānassāti** sampattipariccāgassa. **Damassāti** ālavakasutte paññā damoti āgato. Idha attānaṃ damentena kataṃ uposathakammaṃ. **Samyamassāti** sīlassa.

Bodhisattapubbayogaṇṇanā

Idha t̥hatvā panassa pubbayogo veditabbo – rājā kira pubbe gahapatikule nibbatti. Tena ca samayena dharamānakasseva kassapabuddhassa sāsane eko thero araññe vāsam vasati, bodhisatto attano kammena araññam pavitt̥ho theram disvā upasankamitvā vanditvā therassa nisajjanaṭṭhānacānkamanat̥ṭhānāni oloketvā pucchi – ‘idheva, bhante, ayyo vasatī’? Āma, upāsakāti sutvā – ‘idheva ayyassa paṇṇasālam kātum vaṭṭati’? ti cintetvā attano kammaṃ pahāya dabbasambhāram koṭṭetvā paṇṇasālam katvā chādetvā bhittiyo mattikāya limpivā dvāram yojetvā kaṭṭhattharaṇam katvā – ‘karissati nu kho paribhogam, na karissatī’? ti ekamantam nisīdi. Thero antogāmato āgantvā paṇṇasālam pavisitvā kaṭṭhattharaṇe nisīdi. Upāsakopi āgantvā vanditvā samīpe nisinno ‘phāsukā, bhante, paṇṇasālā’? ti pucchi. Phāsukā, bhaddamukha, pabbajitasāruppātī. Vasissatha, bhante, idhāti? Āma, upāsakāti, so adhvāsānākārena vasissatīti n̥atvā nibaddham mayham gharadvāram āgantabbanti paṭijānāpetvā – ‘ekam me, bhante, varam dethā’? ti āha. Atikkantavarā, upāsaka, pabbajitāti. Bhante, yañca kappati, yañca anavajjanti. Vadehi upāsakāti. Bhante, nibaddhavasanaṭṭhāne nāma manussā maṅgale vā amaṅgale vā āgamanam icchanti, anāgacchantassa kujjhanti. Tasmā aññam nimantitaṭṭhānam gantvāpi mayham gharam pavisitvāva bhattakiccam niṭṭhāpetabbanti. Thero adhvāsesi.

So paṇṇasālāya kaṭasātakam pattharivā mañcapīṭham paññāpesi, apassenam nikkhipi, pādakathalikam t̥hapesi, pokkharaniṃ khaṇi, caṅkamam katvā vālikam okiri, mige āgantvā bhittim ghaṃsitvā mattikam pāteṇe disvā kaṇṭakavatim parikkhipi. Pokkharaniṃ otarivā udakam ālulikam karonte disvā anto pāsāṇehi cinitvā bahi kaṇṭakavatim parikkhipitvā antovatipariyante tālapantiyo ropeti, mahācaṅkame sammat̥ṭhāṭṭhānam ālulente disvā caṅkamampi vatiyā parikkhipitvā antovatipariyante tālapantiṃ ropesi. Evaṃ āvāsam niṭṭhāpetvā therassa ticīvaram, piṇḍapātam, osadham, paribhogabhājanam, āraṅṅakam, pipphalikam, nakhacchedanam, sūciṃ, kattarayatt̥him, upāhanam, udakatumbam, chattam, dīpakapallakam, malaharaṇim. Parissāvanam, dhamakaraṇam, pattam, thālakam, yam vā panaññampi pabbajitānam paribhogajātam, sabbam adāsi. Therassa bodhisattena adinnaparikkhāro nāma nāhosi. So sīlāni rakkhanto uposatham karonto yāvajivam theram upaṭṭhahi. Thero tattheva vasanto arahattam patvā parinibbāyi.

Bodhisattopi yāvatāyukam puññam katvā devaloke nibbattitvā tato cuto manussalokam āgacchanto kusāvatiyā rājadhāniyā nibbattitvā mahāsudassano rājā ahosi.

‘Evaṃ nātimahantampi, puññam āyatane katam;
Mahāvīpākam hotīti, kattabham tam vibhāvinā’.

Mahāvīyūhanti rajatamayam mahākūṭāgāram. Tattha vasitukāmo hutvā agamāsi, **ettāvātā kāmavitakkā**ti kāmavitakka tayā ettāvātā nivattitabham, ito param tuyham abhūmi, idam **jhānāgāram** nāma, nayidam tayā saddhim vasanaṭṭhānanti evam tayo vitakke kūṭāgāradvāreyeva nivattesi.

261. Paṭhamajjhānantiādīsu visum **kasiṇaparikkammakiccam** nāma natthi. Nīlakasiṇena atthe sati nīlamaṇim, pītakasiṇena atthe sati suvaṇṇam, lohitaṅkasiṇena atthe sati rattamaṇim, odātakasiṇena atthe sati rajatanti olokitaolokitaṭṭhāne kasiṇameva paññāyati.

262. Mettāsahagatenātiādīsu yam vattabham, tam sabbampi visuddhimagge vuttameva. Iti pāliyam cattāri jhānāni, cattāri appamaññāneva vuttāni. Mahāpuriso pana sabbāpi aṭṭha samāpattiyo, pañca abhiññāyo ca nibbattetvā anulomapaṭilomādivasena cuddasahākārehi samāpattiyo pavisanto madhupaṭalam pavitt̥habhamaro madhurasena viya samāpattisukheneva yāpeti.

Caturāsītinagarasahassādivaṇṇanā

263. Kusāvātīrājadhānippamukhānīti kusāvātī rājadhānī tesam nagarānam pamukhā sabbasetṭhāti attho. **Bhattābhīhāroti** abhiharitabbabhattam.

264. Vassasatassa vassasatassāti kasmā evaṃ cintesi? Tesam saddena ukkaṅṭhitvā, “samāpannassa saddo kaṅṭako”ti (a. ni. 10.72) hi vuttam. Tasmā saddena ukkaṅṭhito mahāpuriso. Atha kasmā mā āgacchantūti na vadati? Idāni rājā na passatīti nibaddhavattam na labhissanti, tam tesam mā uppajjitthāti na vadati.

Subhaddādeviupasaṅkamanavaṇṇanā

265. Etadahosīti kadā etaṃ ahosi. Rañño kālaṅkiriya divase. Tadā kira devatā cintesum – “rājā anāthakālaṅkiriyaṃ mā karotu, orodhehi bahūhi dhītūhi puttehi parivāritova karotū”ti. Atha devim āvaṭṭetvā tassā evaṃ cittaṃ uppādesum. **Pītāni vatthānīti** tāni kira pakatiyā rañño manāpāni, tasmā tāni pārupathāti āha. **Ettheva devi tiṭṭhāti** devi imaṃ jhānāgāraṃ nāma tumhehi saddhim vasanaṭṭhānaṃ na hoti, jhānarativindanaṭṭhānaṃ mama, mā idha pāvisīti.

266. Etadahosīti loke sattā nāma maraṇāsannakāle ativiya virocanti, tenassa rañño vipassannaindriyabhāvaṃ disvā evaṃ ahosi, tato mā rañño kālaṅkiriya ahosīti tassa kālaṅkiriyaṃ anicchamānā sampati guṇamassa kathayitvā tiṭṭhamānākāraṃ karissāmīti cintetvā **imāni te devāti** ādimāha. Tattha **chandaṃ janehīti** pemaṃ uppādehi, raṭṭim karohi. **Jīvite apekkhanti** jīvite sāpekkham, ālayaṃ, taṇhaṃ karohīti attho.

Evaṃ kho maṃ tvaṃ devīti “mayaṃ kho, deva, itthiyo nāma pabbajitānaṃ upacāraṅkathaṃ na jānāma, kathaṃ vadāma mahārājā”ti rājānaṃ “pabbajito aya”nti maññaṃ mānāya deviyā vutte – “evaṃ kho maṃ, tvaṃ devi, samudācarāhī”ti ādimāha. **Garahitāti** buddhehi paccekabuddhehi sāvakehi aññehi ca paṇḍitehi bahussutehi garahitā. Kiṃ kāraṇā? Sāpekkhakālakiriya hi attanoyeva gehe yakkhakukuraajogaṃ mahimsamūsikakukkuṭaṅkamaṅgulādibhāvena nibbattanakāraṇaṃ hoti.

268. Atha kho, ānanda, subhaddā devī assūni puñchitvāti devī ekamantaṃ gantvā roditvā kanditvā assūni puñchitvā etadavoca.

Brahmalokūpagamavaṇṇanā

269. Gahapatissa vāti kasmā āha? Tesam kira soṇasetthiputtādīnaṃ viya mahatī sampatti hoti, soṇassa kira setthiputtassa ekā bhattachā dve sataṣaṇṇāni agghati. Iti tesam tādisaṃ bhattaṃ bhuttānaṃ muhuttaṃ bhattachasammado bhattachamucchā bhattachakilamatho hoti.

271. Yaṃ tena samayena ajjhāvasāmīti yattha vasāmi, taṃ ekameva nagaraṃ hoti, avasesesu puttadhītādayo ceva dāsamanussā ca vaṣiṃsu. Pāsādakūṭāgāresupi eseva nayo. Pallāṅkādisupi ekameva pallāṅkaṃ paribhuñjati, sesā puttādīnaṃ paribhogā honti. Itthīsupi ekāva paccupaṭṭhāti, sesā parivāramattā honti, **paridahāmīti** ekameva dussayugaṃ nivāsemi, sesāni parivāretvā vicarantānaṃ asītisahasādhikānaṃ soḷasannaṃ purisasatasahasānaṃ honti. **Bhuñjāmīti** paramappamaṇena nālīkodanamattaṃ bhuñjāmi, sesaṃ parivāretvā vicarantānaṃ cattālīsahasādhikānaṃ aṭṭhannaṃ purisasatasahasānaṃ hotīti dasseti. Ekathālipāko hi dasannaṃ janānaṃ pahoti.

Etāni pana caturāsīti nagarasahasāni ceva pāsādasahasāni ca kūṭāgārasahasāni ca ekissāyeva paṇṇasālāya nissandena nibbattāni. Caturāsīti pallāṅkasahasāni nipajjanatthāya dinnamañcakassa nissandena nibbattāni. Caturāsīti hatthisahasāni assasahasāni rathasahasāni nisīdanatthāya dinnapīṭhassa nissandena nibbattāni. Caturāsīti maṇisahasāni ekadīpassa nissandena nibbattāni. Caturāsīti pokkharāṇisahasāni ekapokkharāṇiyā nissandena nibbattāni. Caturāsīti itthisahasāni puttahasasāni gahapatisahasāni paribhogabhājanapattathālaṅka dhamakaraṇa parissāvana āraṅkaṅka pipphalaka nakhacchedana kuñcikaṅkaṇṇamalaharaṇī pādakathalika upāhana chatta kattarayattidānassa nissandena nibbattāni. Caturāsīti dhenusahasāni gorasadānassa nissandena nibbattāni. Caturāsīti vatthakoṭisahasāni nivāsanapārupanadānassa nissandena nibbattāni. Caturāsīti thālipākasahasāni

bhojanadānassa nissandena nibbattānīti veditabbāni.

272. Evaṃ bhagavā mahāsudassanassa sampattiṃ ādito paṭṭhāya vitthārena kathetvā sabbam taṃ dārakānaṃ paṃsvāgārakīḷanaṃ viya dassento parinibbānamañcake nīpannova **passānandā**tiādīmāha. Tattha **vipariṇatā**ti pakativijahanena nibbutapadīpo viya apaññattikabhāvaṃ gatā. **Evaṃ aniccā kho, ānanda, saṅkhārā**ti evaṃ hutvā abhāvattāhena aniccā.

Ettāvatā bhagavā yathā nāma puriso satahatthubbedhe campakarukkhe nisseṇiṃ bandhitvā abhiruhitvā campakapupphaṃ ādāya nisseṇiṃ muñcanto otareyya, evameva nisseṇiṃ bandhanto viya anekavassakoṭisatasahassubbedham mahāsudassanasampattiṃ āruya sampattimatthake ṭhitam aniccalakkhaṇaṃ ādāya nisseṇiṃ muñcanto viya otiṇṇo. Teneva pubbe vasabharājā dīghabhāṇakattherānaṃ lohapāsādassa pācīnapasse ambalaṭṭhikāyaṃ imaṃ suttaṃ sajjhāyantānaṃ sutvā – “kiṃ, bho, mayhaṃ ayyakena ettha vuttaṃ, attano khāditapītaṭṭhāne sampattimeva kathetī” ti cinto – “evaṃ aniccā kho, ānanda, saṅkhārā” ti vuttakāle “imaṃ, bho, disvā pañcahi cakkhūhi cakkhumatā evaṃ vutta” nti vāmahattham samiñjitvā dakkhiṇahatthena apphoṭetvā – “sādhu sādhu” ti tuṭṭhahadayo sādhuḥkāraṃ adāsi.

Evaṃ addhuvāti evaṃ udakapupphuḷādayo viya dhuvabhāvavirahitā. **Evaṃ anassāsikā**ti evaṃ supinake pītapānīyaṃ viya anulittacandanaṃ viya ca assāsavirahitā.

Sarīraṃ nikkhipeyyāti sarīraṃ chaḍḍeyya. Idāni aññassa sarīrassa nikkhepo vā paṭijagganaṃ vā natthi kilesapahīnattā, ānanda, tathāgatassāti vadati. Idam pana vatvā puna theram āmantesi, cakkavattino ānubhāvo nāma rañño pabbajitassa sattame divase antaradhāyati. Mahāsudassanassa pana kālaṅkiriyo sattameva divase sattaratanapākārā sattaratanatālā caturāsīti pokkharaṇīsahassāni dhammapāsādo dhammapokkharaṇī cakkaratanaṃ sabbametam antaradhāyīti. Hatthiādīsu pana ayaṃ dhammatā khīṇāyukā saheva kālaṅkaronti. Āyusese sati hatthiratanam uposathakulam gacchati, assaratanam valāhakakulam, maṇiratanam vepullapabbatameva gacchati. Itthiratanassa ānubhāvo antaradhāyati. Gahapatiratanassa cakkhu pākatikameva hoti. Pariṇāyakaratanassa veyyattiyam nassati.

Idamavoca bhagavāti idam paḷiyam āruḷhaṅca anāruḷhaṅca sabbam bhagavā avoca. Sesam uttānatthamevāti.

Iti sumaṅgalavilāsiniyā dīghanikāyaṭṭhakathāyaṃ

Mahāsudassanasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Janavasabhasuttavaṇṇanā

Nātikiyādibyākaraṇavaṇṇanā

273-275. **Evaṃ me sutanti** janavasabhasuttaṃ. Tatrāyaṃ anuttānapadavaṇṇanā – **parito parito janapadesūti** samantā samantā janapadesu. **Paricāraketi** buddhadhammasaṅghānaṃ paricārake. **Upapattisūti** nāṇagatipuññānaṃ upapattisu. **Kāsikosalesūti** kāsīsu ca kosalesu ca, kāsiraṭṭhe ca kosalaratṭhe cāti attho. Esa nayo sabbattha. Aṅgamagadhayonakakambojaassakaavantiratṭhesu pana chasu na byākaroti. Imesaṃ pana soḷasannaṃ mahājanapadānaṃ purimesu dasasuyeva byākaroti. **Nātikiyāti** nātikagāmavāsino.

Tenāti tena anāgāmiādibhāvena. **Sutvāti** sabbaññutaññāṇena paricchinditvā byākarontassa bhagavato pañhābyākaraṇam sutvā tesam anāgāmiādīsu niṭṭhaṅgatā hutvā. Tena anāgāmiādibhāvena attamanā ahesum. Aṭṭhakathāyaṃ pana **tenāti** te nātikiyāti vuttaṃ. Etasmim atthe na-kāro nipātamattam hoti.

Ānandaparikhāvaṇṇanā

277. Bhagavantam kittayamānarūpoti aho buddho, aho dhammo, aho saṅgho; aho dhammo svākkhātoti evaṃ kittayantova kalamakāsi. **Bahujano pasideyyāti** amhākaṃ pitā mātā bhātā bhaginī putto dhītā sahāyako, tena amhehi saddhiṃ ekato bhuttā, ekato sayitā, tassa idañcidañca manāpaṃ akarimha, so kira anāgāmī sakadāgāmī sotāpanno; aho sādhu, aho suṭṭhūti evaṃ bahujano pasādaṃ āpajjeyya.

278. Gatinti ñāṇagatiṃ. **Abhisamparāyanti** ñāṇābhisamparāyameva. **Addasā khoti** kittake jane addasa? Catuvīsatisatasahassāni.

279. Upasantapadissoti upasantadassano. **Bhātirivāti** ativiya bhāti, ativiya virocāti. **Indriyānanti** manacchaṭṭhānaṃ indriyānaṃ. **Addasam kho aham ānandāti** neva dasa, na vīsati, na satam, na sahasam, anūnādhikāni catuvīsatisatasahassāni addasanti āha.

Janavasabhayakkhavaṇṇanā

280. Disvā pana me ettako jano maṃ nissāya dukkhā pamuttoti balavasomanassaṃ uppajji, cittaṃ pasīdi, cittaṃ pasannattā cittaṃ samuṭṭhānaṃ lohitaṃ pasīdi, lohitaṃ pasannattā manacchaṭṭhāni indriyāni pasīdiṃsūti sabbamidaṃ vatvā **atha kho ānandāti** ādimāha. Tattha yasmā so bhagavato dhammakathaṃ sutvā dasasahassādhikassa janasatasahassassa jeṭṭhako hutvā sotāpanno jāto, tasmā **janavasabhotissa** nāmaṃ ahosi.

Ito sattāti ito devalokā cavitvā satta. **Tato sattāti** tato manussalokā cavitvā satta. **Samsārāni catuddasāti** sabbāpi catuddasakhandhapaṭipāṭiyo. **Nivāsamabhijānāmīti** jātivasena nivāsaṃ jānāmi. **Yattha me vusitaṃ pureti** yattha devesu ca vessavaṇassa saḥabyataṃ upagatena manussesu ca rājabhūtena ito attabhāvato pureyeva mayā vusitaṃ. Pure evaṃ vusitattā eva ca idāni sotāpanno hutvā tīsu vatthūsu bahum puññaṃ katvā tassānubhāvena upari nibbattitum samatthopi dīgharattaṃ vusitaṭṭhāne nikantiyā balavatāya ettheva nibbatto.

281. Āsā ca pana me santiṭṭhatīti imināhaṃ sotāpannoti na sutappamattova hutvā kalam vītināmesim. Sakadāgāmimaggaṭṭhāya pana me vipassanā āradhā. Ajjeva ajjeva paṭivijjhissāmīti evaṃ saussāho viharāmīti dasseti. **Yadaggeti** laṭṭhivanuyyāne paṭhamadassane sotāpannadivasam sandhāya vadati. **Tadagge aham, bhante, dīgharattaṃ avinipāto avinipātam sañjānāmīti** taṃdivasaṃ ādim katvā, aham, bhante, purimaṃ catuddasaattabhāvasaṅkhātaṃ dīgharattaṃ avinipāto laṭṭhivanuyyāne sotāpattimaggaṃvasena adhigataṃ avinipātadhammataṃ sañjānāmīti attho. **Anacchariyanti** anuacchariyaṃ. Cintayamānaṃ punappaṇaṃ acchariyamevidaṃ yaṃ kenacideva karaṇīyena gacchanto bhagavantaṃ antarāmagge addasaṃ. Idampi acchariyaṃ yañca vessavaṇassa mahārājassa sayamparisāya bhāsato bhagavato diṭṭhasadisameva sammukhā sutam. **Dve paccayāti** antarāmagge diṭṭhabhāvo ca vessavaṇassa sammukhā sutam ārocetukāmatā ca.

Devasabhāvaṇṇanā

282. Sannipatitāti kasmā sannipatitā? Te kira catūhi kārāṇehi sannipatanti. Vassūpanāyikasaṅgahattaṃ, pavāraṇāsāṅgahattaṃ, dhammasavanattaṃ, pāricchattakakīlānubhavanattaṃ. Tattha sve vassūpanāyikāti āsāḥhipuṇṇamāya dvīsu devalokesu devā sudhammāya devasabhāya sannipatitvā mantenti asukavihāre eko bhikkhu vassūpagato, asukavihāre dve tayo cattāro pañca dasa vīsati tiṃsaṃ cattālīsaṃ paññāsaṃ satam sahasam bhikkhū vassūpagatā, etthettha ṭhāne ayyānaṃ ārakkhaṃ susamvhiṭaṃ karoṭhāti evaṃ vassūpanāyikasaṅgaho kato hoti.

Tadāpi eteneva kārāṇena sannipatitā. **Idam tesam hoti āsanasminti** idam tesam catunnaṃ

mahārājānaṃ āsanaṃ hoti. Evaṃ tesu nisinnesu atha pacchā amhākaṃ āsanaṃ hoti.

Yenatthenāti yena vassūpanāyikatthena. **Taṃ atthaṃ cintayitvā taṃ atthaṃ mantayitvāti** taṃ araṇṇāvāsino bhikkhusaṅghassa ārakkhatthaṃ cintayitvā. Etthettha vuṭṭhabhikkhusaṅghassa ārakkhaṃ saṃvidahathāti catūhi mahārājehi saddhiṃ mantetvā. **Vuttavacanāpi** tanti tettiṃsa devaputtā vadanti, mahārājāno **vuttavacanā** nāma. Tathā tettiṃsa devaputtā paccānusāsanti, itare **paccānusiṭṭhavanā** nāma. Padadvayepi pana tanti nipātamattameva. **Avipakkantāti** agatā.

283. Uḷāroti vipulo mahā. **Devānubhāvanti** yā sā sabbadevatānaṃ vatthālaṅkāravimānasarīraṇaṃ pabhā dvādasa yojanāni pharati. Mahāpuṇṇānaṃ pana sarīrappabhā yojanasatama pharati. Taṃ devānubhāvaṃ atikkamitvā.

Brahmuno hetama pubbanimittanti yathā sūriyassa udayato etama pubbaṅgamaṃ etama pubbanimittama yadidaṃ aruṇuggamaṃ, evameva brahmunopi etama – “pubbanimitta”nti dīpeti.

Sanaṅkumārakathāvaṇṇanā

284. Anabhisambhavanīyoti apattabbo, na taṃ devā tāvatimsā passantīti attho.

Cakkhupathasanti cakkhupasāde āpāthe vā. So devānaṃ cakkhussa āpāthe sambhavanīyo pattabbo na hoti, na abhibhavatīti vuttaṃ hoti. Heṭṭhā heṭṭhā hi devatā uparūpari devānaṃ oḷārikaṃ katvā māpitameva attabhāvaṃ passituma sakkonti, **vedapaṭilābhanti** tuṭṭhipaṭilābham. **Adhunābhisitto rajjenāti** sampati abhisitto rajjena. Ayaṃ panattho duṭṭhagāmaṇiabhayaavatthunā dīpetabbo –

So kira dvattiṃsa dāmaḷarājāno vijitvā anurādhapure pattābhiseko tuṭṭhasomanassena māsaṃ niddama na labhi, tato – “niddama na labhāmi, bhante”ti bhikkhusaṅghassa ācikkhi. Tena hi, mahārāja, ajja uposathaṃ adhiṭṭhāhīti. So ca uposathaṃ adhiṭṭhāsi. Saṅgho gantvā – “cittayamaṃ sajjhāyathā”ti aṭṭha ābhidhammikabhikkhū pesesi. Te gantvā – “nipajja tvama, mahārāja,”ti vatvā sajjhāyama ārabhimso. Rājā sajjhāyama suṇantova niddama okkami. Therā – rājānaṃ mā pabodhayitthāti pakkamimso. Rājā dutiyadivase sūriyuggamane pabujjhivā there apassanto – “kuhima ayyā”ti pucchi. Tumhākaṃ niddokkamanabhāvaṃ ṇatvā gatāti. Natthi, bho, mayama ayyakassa dāraṅkaṃ ajānanakabhesajjama nāma, yāva niddābhesajjampi jānanti yevāti āha.

Pañcasikhoti pañcasikhagandhabbasadiso hutvā. Pañcasikhagandhabbadevaputtassa kira sabbadevatā attabhāvaṃ mamāyanti. Tasmā brahmāpi tādisama yeva attabhāvaṃ nimminivā pāturahosi. **Pallaṅkena nisīdīti** pallaṅkaṃ ābhujitvā nisīdi.

Vissaṭṭhoti sumutto apalibuddho. **Viññeyyoti** atthaviññāpano. **Mañjūti** madhuro mudu. **Savanīyoti** sotabbayuttako kaṇṇasukho. **Bindūti** ekagghano. **Avisārīti** suvisado avippakiṇṇo. **Gambhīroti** nābhimūlato paṭṭhāya gambhīrasamuṭṭhito, na jivhādantaotṭhatālumatappahārasamuṭṭhito. Evaṃ samuṭṭhito hi amadhuro ca hoti, na ca dūrama sāveti. **Ninnādīti** mahāmeghamudīngasaddo viya ninnādayutto. Apicettha pacchimaṃ pacchimaṃ padaṃ purimassa purimassa atthoyevāti vedītabbo. **Yathāparisanti** yattakā parisā, tattakameva viññāpeti. Anto parisāyama yevassa saddo samparivattati, na bahiddhā vidhāvati. **Ye hi kecīti** ādi bahujanahitāya paṭipannabhāvadassanatthama vadati. **Saraṇama gatāti** na yathā vā tathā vā saraṇama gate sandhāya vadati. Nibbematikagahitasaraṇe pana sandhāya vadati. **Gandhabbakāyama paripūrentīti** gandhabbadevagaṇama paripūrenti. Iti amhākaṃ satthu loke uppannakālato paṭṭhāya cha devalokādīsu piṭṭhama koṭṭetvā pūritanāḷi viya saravananaḷavanama viya ca niranatama jātaparisāti āha.

Bhāvitaidhipādavaṇṇanā

287. Yāvasupaṇṇattā cime tena bhagavatāti tena mayama sathārā bhagavatā yāva supaññattā

yāva sukathitā. **Iddhipādā**ti ettha ijghanatthēna iddhi, patitthānatthēna pādāti veditabbā. **Iddhipahutāyā**ti iddhipahonakatāya. **Iddhivisavitāyā**ti iddhivipajjanabhāvāya, punappunam āsevanavasena ciñnavasitāyāti vuttaṃ hoti. **Iddhivikubbanatāyā**ti iddhivikubbanabhāvāya, nānappakārato katvā dassanatthāya. **Chandasamādhippadhānasaṅkhārasamannāgatanti**ādīsu chandahetuko chandādihiko vā samādhi chandasamādhi, kattukamyatāchandaṃ adhipatiṃ karitvā paṭiladdhasamādhissetaṃ adhivacanaṃ. Padhānabhūtā saṅkhārā padhānasaṅkhārā. Catukiccasādhakassa sammappadhānavīriyassetaṃ adhivacanaṃ. **Samannāgatanti** chandasamādhinā ca padhānasaṅkhārena ca upetaṃ. **Iddhipādanti** nipphattipariyāyena ijghanatthēna vā, ijjhanti etāya sattā iddhā vuddhā ukkaṃsagatā hontīti iminā vā pariyāyena **iddhī**ti saṅkhyāṃ gatānaṃ abhiññācittasampayuttānaṃ chandasamādhippadhānasaṅkhārānaṃ adhiṭṭhānatthēna pādabhūto sesacittacetāsikarāsīti attho. Vuttañhetuṃ – “iddhipādoti tathābhūtassa vedanākkhandho, saññākkhandho, saṅkhārakkhandho viññānakkhandho”ti (vibha. 434). Iminā nayena sesesupi attho veditabbo. Yatheva hi chandaṃ adhipatiṃ karitvā paṭiladdhasamādhi chandasamādhīti vutto, evaṃ vīriyaṃ, cittaṃ, vīmaṃsaṃ adhipatiṃ karitvā paṭiladdhasamādhi vīmaṃsāsamādhīti vuccati. Apica upacārajjhānaṃ pādo, paṭhamajjhānaṃ iddhi. Saupacāraṃ paṭhamajjhānaṃ pādo, dutiyajjhānaṃ iddhīti evaṃ pubbabhāge pādo, aparabhāge iddhīti evamettha attho veditabbo. Vitthārena iddhipādakathā **visuddhimagge** ca **vibhaṅgaṭṭhakathāya** ca vuttā.

Keci pana “nipphannā iddhi. Anipphanho iddhipādo”ti vadanti, tesaṃ vādamaddanattāya abhidhamme **uttaracūlikavāro** nāma ābhato – “cattāro iddhipādā chandiddhipādo, vīriyiddhipādo, cittiddhipādo, vīmaṃsiddhipādo. Tattha katamo chandiddhipādo? Idha bhikkhu yasmiṃ samaye lokuttaraṃ jhānaṃ bhāveti niyyānikaṃ apacayagāmiṃ diṭṭhigatānaṃ pahānāya paṭhamāya bhūmiyā pattiyā vivicceva kāmehi paṭhamaṃ jhānaṃ upasampajja viharati dukkhāpaṭipadaṃ dandhābhiññaṃ. Yo tasmīṃ samaye chando chandikatā kattukamyatā kusalo dhammacchando, ayaṃ vuccati chandiddhipādo, avasesā dhammā chandiddhipādasampayuttā”ti (vibha. 458). Ime pana lokuttaravaseneva āgatā. Tattha raṭṭhapālathero chandaṃ dhuraṃ katvā lokuttaraṃ dhammaṃ nibbattesi. Soṇatthero vīriyaṃ dhuraṃ katvā, sambhūtatthero cittaṃ dhuraṃ katvā, āyasmā mogharājā vīmaṃsaṃ dhuraṃ katvāti.

Tattha yathā catūsu amaccaputtesu ṭhānantaraṃ patthetvā rājānaṃ upanissāya viharantesu eko upaṭṭhāne chandajāto rañño ajjhāsayañca ruciñca ñatvā divā ca ratto ca upaṭṭhahanto rājānaṃ ārādhetvā ṭhānantaraṃ pāpuṇi. Yathā so, evaṃ chandadhurena lokuttaradhammanibbattako veditabbo.

Eko pana – “divase divase upaṭṭhātumaṃ ko sakkoti, uppanne kicce parakkamena ārādhessāmī”ti kupite paccante rañña pahito parakkamena sattumaddanaṃ katvā ṭhānantaraṃ pāpuṇi. Yathā so, evaṃ vīriyadhurena lokuttaradhammanibbattako veditabbo.

Eko – “divase divase upaṭṭhānampi urena sattisarapaṭicchannampi bhāroyeva, mantabalena ārādhessāmī”ti khattavijjāya kataparicayattā mantasaṃvidhānena rājānaṃ ārādhetvā ṭhānantaraṃ pāpuṇāti. Yathā so, evaṃ cittadhurena lokuttaradhammanibbattako veditabbo.

Aparo – “kiṃ imehi upaṭṭhānādīhi, rājāno nāma jātisampannassa ṭhānantaraṃ denti, tādisassa dento mayhaṃ dassatī”ti jātisampattimeva nissāya ṭhānantaraṃ pāpuṇi, yathā so, evaṃ suparisuddhaṃ vīmaṃsaṃ nissāya vīmaṃsadhurena lokuttaradhammanibbattako veditabbo.

Anekavihitanti anekavidhaṃ. **Iddhividhanti** iddhikoṭṭhāsaṃ.

Tividhaokāsādhigamavaṇṇanā

288. Sukhassādhigamāyāti jhānasukhassa maggasukhassa phalasukhassa ca adhigamāya. **Samsaṭṭhoti** sampayuttacitto. **Ariyadhammanti** ariyena bhagavatā buddhena desitaṃ dhammaṃ. **Suṇātī**ti satthu sammukhā bhikkhubhikkhunīdīhi vā desiyamānaṃ suṇāti. **Yoniso manasikarotī**ti

upāyato pathato kāraṇato ‘anicca’ntiādivasena manasi karoti. “**Yoniso manasikāro** nāma upāyamanasikāro pathamanasikāro, anicce aniccanti dukkhe dukkhanti anattani anattāti asubhe asubhanti saccānulomikena vā cittassa āvaṭṭanā anvāvaṭṭanā ābhogo samannāhāro manasikāro, ayaṃ vuccati yonisomanasikāro”ti. Evaṃ vutte yonisomanasikāre kammaṃ ārabhatīti attho. **Asaṃsaṭṭhoti** vatthukāmehipi kilesakāmehipi asaṃsaṭṭho viharati. **Uppajjati sukhanti** uppajjati paṭhamajjhānasukhaṃ. **Sukhā bhiiyo somanassanti** samāpattito vuṭṭhitassa jhānasukhapaccayā aparāparaṃ somanassaṃ uppajjati. **Pamudāti** tuṭṭhākārato dubbalapīti. **Pāmojjanti** balavataṃ pītisomanassaṃ. **Paṭhamo okāsādhigamoti** paṭhamajjhānaṃ pañcanīvaraṇāni vikkhambhetvā attano okāsaṃ gahetvā tiṭṭhati, tasmā “paṭhamo okāsādhigamo”ti vuttaṃ.

Oḷārikāti ettha kāyavacīsāṅkhārā tāva oḷārikā hontu, cittasāṅkhārā kathaṃ oḷārikāti? Appahīnattā. Kāyasāṅkhārā hi catutthajjhānena pahīyanti, vacīsāṅkhārā dutiyajjhānena, cittasāṅkhārā nirodhasamāpattiyā. Iti kāyavacīsāṅkhāresu pahīnesupi te tiṭṭhantiyevāti pahīne upādāya appahīnattā oḷārikā nāma jātā. **Sukhanti** nirodhā vuṭṭhahantassa uppannaṃ catutthajjhānikaphalasaṃpattisukhaṃ. **Sukhā bhiiyo somanassanti** phalasaṃpattito vuṭṭhitassa aparāparaṃ somanassaṃ. **Dutiyo okāsādhigamoti** catutthajjhānaṃ sukhaṃ dukkhaṃ vikkhambhetvā attano okāsaṃ gahetvā tiṭṭhati, tasmā “dutiyo okāsādhigamo”ti vuttaṃ. Dutiyaṭṭiyajjhānāni panettha catutthe gahite gahitāneva hontīti visuṃ na vuttānīti.

Idaṃ kusalantiādīsu kusalaṃ nāma dasakusalakammaṃ pathā. **Akusalanti** dasaakusalakammaṃ pathā. **Sāvajjadukādayopi** etesaṃ vaseneva veditabbā. Sabbañceva panetaṃ kaṇhañca sukkañca sappaṭibhāgañcāti **kaṇhasukkasappaṭibhāgaṃ**. Nibbānameva hetamaṃ appaṭibhāgaṃ. **Avijjā pahiyatīti** vaṭṭapaṭicchādikā avijjā pahiyati. **Vijjā uppajjati** arahattamaggavijjā uppajjati. **Sukhanti** arahattamaggasukhañceva phalasukhañca. **Sukhā bhiiyo somanassanti** phalasaṃpattito vuṭṭhitassa aparāparaṃ somanassaṃ. **Tatiyo okāsādhigamoti** arahattamaggo sabbakilese vikkhambhetvā attano okāsaṃ gahetvā tiṭṭhati, tasmā “tatiyo okāsādhigamo”ti vutto. Sesamaggā pana tasmim gahite antogadhā evāti visuṃ na vuttā.

Ime pana tayo okāsādhigamā aṭṭhatimsārammaṇavasena vitthāretvā kathetabbā. Kathamaṃ? Sabbāni ārammaṇāni **visuddhimagge** vuttanayeneva upacāravasena ca appanāvasena ca vavatthapetvā catuvīsatiyā ṭhānesu paṭhamajjhānaṃ “paṭhamo okāsādhigamo”ti kathetabbamaṃ. Terasasu ṭhānesu dutiyaṭṭiyajjhānāni, pannarasasu ṭhānesu catutthajjhānañca nirodhasamāpattiṃ pāpetvā “dutiyo okāsādhigamo”ti kathetabbamaṃ. Dasa upacārajjhānāni pana maggassa padaṭṭhānabhūtāni tatiyaṃ okāsādhigamaṃ bhajanti. Apica tīsu sikkhāsu adhisīlasikkhā paṭhamaṃ okāsādhigamaṃ bhajati, adhiccitasikkhā dutiyaṃ, adhipaññāsikkhā tatiyanti evamaṃ sikkhāvasenapi kathetabbamaṃ. Sāmaññaphalepi cūlasīlato yāva paṭhamajjhānā paṭhamo okāsādhigamo, dutiyajjhānato yāva nevasaññānāsaññāyatanaṃ dutiyo, vipassanāto yāva arahattā tatiyo okāsādhigamoti evamaṃ sāmaññaphalasantavāsenapi kathetabbamaṃ. Tīsu pana piṭakesu vinayapiṭakaṃ paṭhamaṃ okāsādhigamaṃ bhajati, suttantapiṭakaṃ dutiyaṃ, abhidhammapiṭakaṃ tatiyanti evamaṃ piṭakavasenapi kathetabbamaṃ.

Pubbe kira mahātherā vassūpanāyikāya imameva suttaṃ paṭṭhapenti. Kim kāraṇā? Tīni piṭakāni vibhajitvā kathetuṃ labhissāmāti. Tepiṭakena hi samodhānetvā kathentassa dukkathitanti na sakkā vattuṃ. Tepiṭakaṃ bhajāpetvā kathitameva idaṃ suttaṃ sukathitaṃ hotīti.

Catusatipaṭṭhānavaṇṇanā

289. Kusalassādhigamāyāti maggakusalassa ceva phalakusalassa ca adhigamatthāya. Ubhayampi hetamaṃ anavajjaṭṭhena khemaṭṭhena vā kusalameva. **Tattha sammāsamādhīyatīti** tasmim ajjhattakāye samāhito ekaggacitto hoti. **Bahiddhā parakāye nāṇadassanaṃ abhinibbattetīti** attano kāyato parassa kāyābhimukhaṃ nāṇaṃ peseti. Esa nayo sabbattha. Sabbattheva ca **satimāti** padena kāyādiṭṭhāyāni sātī, **lokoti** padena pariggahitakāyādayova loko. Cattāro cete satipaṭṭhānā lokiyalokuttaramissakā kathitāti

veditabbā.

Sattasamādhiparikkhāraṇṇā

290. Samādhiparikkhārāti ettha tayo parikkhārā. “Ratho sīlaparikkhāro jhānakkho cakkavīriyo”ti (saṃ. ni. 5.4) hi ettha alaṅkāro parikkhāro nāma. “Sattahi nagaraparikkhārehi suparikkhatam hoti”ti (a. ni. 7.67) ettha parivāro parikkhāro nāma. “Gilānapaccayajīvitaparikkhāro”ti (dī. ni. 3.182) ettha sambhāro parikkhāro nāma. Idha pana parivāraparikkhāravasena “satta samādhiparikkhārā”ti vuttaṃ. **Parikkhatā**ti parivāritā. **Ayaṃ vuccati so ariyo sammāsamādhī**ti ayaṃ sattahi ratanehi parivuto cakkavattī viya sattahi āngehi parivuto “ariyo sammāsamādhī”ti vuccati. **Saupaniso itipī**ti saupanissayo itipi vuccati, saparivāro yevāti vuttaṃ hoti. **Sammādiṭṭhissā**ti sammādiṭṭhiyaṃ ṭhitassa. **Sammāsaṅkappo pahotī**ti sammāsaṅkappo pavattati. Esa nayo sabbapadesu. Ayaṃ panattho maggavasenāpi phalavasenāpi veditabbo. Kathaṃ? Maggasammādiṭṭhiyaṃ ṭhitassa maggasammāsaṅkappo pahoti...pe... maggañāṇe ṭhitassa maggavimutti pahoti. Tathā phalasammādiṭṭhiyaṃ ṭhitassa phalasammāsaṅkappo pahoti...pe... phalasammāñāṇe ṭhitassa phalavimutti pahotīti.

Svākkhātōtiādīni **visuddhimagge** vaṇṇitāni. **Apārutā**ti vivaṭā. **Amatassā**ti nibbānassa. **Dvārā**ti pavesanamaggā. **Aveccappasādenā**ti acalappasādena. **Dhammavinī**ti sammāniyyānena niyyātā.

Atthāyaṃ itarā pajāti anāgāmino sandhāyāha, anāgāmino ca atthīti vuttaṃ hoti. **Puññabhāgā**ti puññakoṭṭhāsena nibbattā. **Ottappanti** ottappamāno. Tena kadāci nāma musā assāti musāvādabhayena saṅkhātum na sakkomi, na pana mama saṅkhātum balaṃ natthīti dīpeti.

291. Taṃ kiṃ maññati bhavanti iminā kevalaṃ vessavaṇaṃ pucchati, na panassa evarūpo satthā nāhosīti vā na bhavissatīti vā laddhi atthi. Sabbabuddhānañhi abhisamaye viseso natthi.

292. Sayamparisāyanti attano parisāyaṃ. **Tayidaṃ brahmacariyanti** taṃ idam sakalaṃ sikkhattayabrahmacariyaṃ. Sesam uttānameva. Imāni pana padāni dhammasaṅgāhakattherehi ṭhapitānīti.

Iti sumaṅgalavilāsiniyā dīghanikāyaṭṭhakathāyaṃ

Janavasabhasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Mahāgovindasuttavaṇṇanā

293. Evaṃ me sutanti mahāgovindasuttaṃ. Tatrāyamanuttānapadavaṇṇanā – **pañcasikhoti** pañcacūlo pañcakuṇḍaliko. So kira manussapathe puññakammakaraṇakāle daharo pañcacūlakadārakakāle vacchapālakajeṭṭhako hutvā aññepi dārake gahetvā bahigāme catumaggaṭṭhānesu sālāṃ karonto pokkharāṇiṃ khaṇanto setum bandhanto visamaṃ maggaṃ samaṃ karonto yānānaṃ akkhapaṭṭighātānarukkhe harantoti evarūpāni puññāni karonto vicarivā daharova kālamakāsi. Tassa so attabhāvo iṭṭho kanto manāpo ahosi. So kālam katvā cātumahārājikadevaloke navutivassasatasahassappamāṇaṃ āyumaṃ gahetvā nibbatti. Tassa tigāvutappamāṇo suvaṇṇakkhandhasadiso attabhāvo ahosi. So sakaṭasahassamattaṃ ābharaṇaṃ pasādhetvā navakumbhamatte gandhe vilimpitvā dibbarattavatthadharo rattasuvaṇṇakaṇṇikaṃ piḷandhitvā pañcahi kuṇḍalakehi piṭṭhiyaṃ vattamānehi pañcacūlakadārakaparihārenea vicarati. Tenetaṃ “pañcasikho” tveva sañjānanti.

Abhikkantāya rattiyāti abhikkantāya khīṇāya rattiyā, ekakoṭṭhāsaṃ atīṭayāti attho. **Abhikkantavaṇṇoti** atīṭṭhakantamanāpavaṇṇo. Pakatīyāpi hesa kantavaṇṇo, alaṅkaritvā āgatattā pana abhikkantavaṇṇo ahosi. **Kevalakappanti** anavasesaṃ samantato. Anavasesattho ettha kevalasaddo.

Kevalapariṇṇanti ettha viya. Samantato attho kappasaddo, kevalakappaṃ jetavanantiādīsu viya. **Obhāsetvā**ti ābhāya pharivā, candimā viya sūriyo viya ca ekobhāsaṃ ekapajjotaṃ karitvāti attho.

Devasabhāvaṇṇanā

294. Sudhammāyaṃ sabhāyanti sudhammāya nāma itthiyā ratanamattakaṇṇikarukkhanissandena nibbattasabhāyaṃ. Tassā kira phalikamayā bhūmi, maṇimayā āṇiyo, suvaṇṇamayā thambhā, rajatamayā thambhaghaṭikā ca saṅghātā ca, pavālamayāni vālarūpāni, sattaratanamayā gopānasiyo ca pakkhapāsakā ca mukhavaṭṭi ca, indanīlaiṭṭhakāhi chadanam, sovaṇṇamayam chadanapīṭham, rajatamayā thūpikā, āyāmato ca vitthārato ca tīṇi yojanasatāni, parikkhepato navayojanasatāni, ubbedhato pañcayojanasatāni, evarūpāyaṃ sudhammāyaṃ sabhāyaṃ.

Dhataratṭhotiādīsu dhataratṭho gandhabbarājā gandhabbadevatānaṃ koṭisatasahassena parivuto koṭisatasahassasuvaṇṇamayāni phalakāni ca suvaṇṇasattiyo ca gāhāpetvā puratthimāya disāya pacchimābhimukho dvīsu devalokesu devatā purato katvā nisinno.

Virūlhako kumbhaṇḍarājā kumbhaṇḍadevatānaṃ koṭisatasahassena parivuto koṭisatasahassarajatamayāni phalakāni ca suvaṇṇasattiyo ca gāhāpetvā dakkhiṇāya disāya uttarābhimukho dvīsu devalokesu devatā purato katvā nisinno.

Virūpakkho nāgarājā nāgānaṃ koṭisatasahassena parivuto koṭisatasahassamaṇimayāni mahāphalakāni ca suvaṇṇasattiyo ca gāhāpetvā pacchimāya disāya puratthimābhimukho dvīsu devalokesu devatā purato katvā nisinno.

Vessavaṇo yakkharājā yakkhānaṃ koṭisatasahassena parivuto koṭisatasahassapavālamayāni mahāphalakāni ca suvaṇṇasattiyo ca gāhāpetvā uttarāya disāya dakkhiṇābhimukho dvīsu devalokesu devatā purato katvā nisinnoti veditabbo.

Atha pacchā amhākaṃ āsanaṃ hotīti tesam pacchato amhākaṃ nisīdituṃ okāso pāpuṇāti. Tato param pavisitūṃ vā passitūṃ vā na labhāma. Sannipātakāraṇaṃ panettha pubbe vuttaṃ catubbidhameva. Tesu vassūpanāyikasaṅgaho vitthārīto. Yathā pana vassūpanāyikāya, evaṃ mahāpavāraṇāyapi puṇṇamadivase sannipatitvā “ajja kattha gantvā kassa santike pavāressamā”ti mantenti. Tattha sakko devānamindo yebhuyyena piyaṅgudīpamahāvihārasmiṃyeva pavāreti. Sesā devatā pāricchattakādīni dībbapupphāni ceva dībbacandanacuṇṇāni ca gahetvā attano attano manāpaṭṭhānameva gantvā pavārenti. Evaṃ pavāraṇasaṅgahatthāya sannipatanti.

Devaloke pana **āsavatī** nāma latā atthi. Sā pupphissatīti devā vassasahassaṃ upaṭṭhānaṃ gacchanti. Pāricchattake pupphamāne ekavassaṃ upaṭṭhānaṃ gacchanti. Te tassa paṇḍupalāsādībhāvato paṭṭhāya attamanā honti. Yathāha –

“Yasmim, bhikkhave, samaye devānaṃ tāvatimsānaṃ pāricchattako koviḷāro paṇḍupalāso hoti, attamanā, bhikkhave, devā tāvatimsā tasmim samaye honti – ‘paṇḍupalāso kho dāni pāricchattako koviḷāro, na cirasseva pannapalāso bhavissatī’ti. Yasmim, bhikkhave, samaye devānaṃ tāvatimsānaṃ pāricchattako koviḷāro pannapalāso hoti, khārajāto hoti, jālakajāto hoti, kuṭumalakajāto hoti, korakajāto hoti. Attamanā, bhikkhave, devā tāvatimsā tasmim samaye honti – ‘korakajāto dāni pāricchattako koviḷāro na cirasseva sabbapāliphullo bhavissatī’ti (a. ni. 7.69).

Sabbapāliphullassa kho pana, bhikkhave, pāricchattakassa koviḷārassa samantā paññāsa yojanāni ābhāya phuṭaṃ hoti, anuvātaṃ yojanasataṃ gandho gacchati. Ayamānubhāvo pāricchattakassa koviḷārassa’ti.

Pupphite pārīcchattake ārohaṇakiccaṃ vā ankusakaṃ gahetvā namanakiccaṃ vā pupphāharaṇattham caṅkoṭakakiccaṃ vā natthi, kantanakavāto uṭṭhahitvā pupphāni vaṇṭato kantati, sampañcchanakavāto sampañcchati, pavesanakavāto sudhammaṃ devasabhaṃ paveseti, sammajjanakavāto purāṇapupphāni nīharati, santharaṇakavāto pattakaṇṇikakesarāni naccanto santharati, majjhaṭṭhāne dhammāsanaṃ hoti. Yojanappamāṇo ratanapallaṅko upari tiyojanena setacchattena dhārayamānena, tadanantaraṃ sakkassa devaraṇṇo āsanaṃ atthariyati. Tato tettiṃsāya devaputtānaṃ, tato aññāsaṃ mahesakkhadevatānaṃ. Aññataradevatānaṃ pana pupphakaṇṇikāva āsanaṃ hoti.

Devā devasabhaṃ pavisitvā nisīdanti. Tato pupphehi reṇuvaṭṭi uggantvā upari kaṇṇikaṃ āhacca nipatamānā devatānaṃ tigāvutappamānaṃ attabhāvaṃ lākhārasaparikkammaṃsajjitaṃ viya karoti. Tesam sā kīlā catūhi māsehi pariyoṣānaṃ gacchati. Evaṃ pārīcchattakakīlānubhavanatthāya sannipatanti.

Māsassa pana aṭṭhadivase devaloke mahādhammasavanaṃ ghusati. Tattha sudhammāyaṃ devasabhāyaṃ sanaṅkumāro vā mahābrahmā, sakko vā devānamindo, dhammakathikabhikkhu vā, aññataro vā dhammakathiko devaputto dhammakathaṃ katheti. Aṭṭhamiyaṃ pakkhassa catunnaṃ mahārājānaṃ amaccā, cātuddasiyaṃ puttā, pannarase sayam cattāro mahārājāno nikkhamitvā suvaṇṇapaṭṭaṅga jātihiṅgulakaṅga gaṇhitvā gāmanigamarājadhāniyo anuvaranti. Te – “asukā nāma itthi vā puriso vā buddhaṃ saraṇaṃ gato, dhammaṃ saraṇaṃ gato. Saṅghaṃ saraṇaṃ gato. Pañcasīlāni rakkhati. Māsassa aṭṭha uposathe karoti. Mātuupaṭṭhānaṃ pūreti. Pituupaṭṭhānaṃ pūreti. Asukaṭṭhāne uppalahatthakasaṭṭena pupphakumbhena pūjā katā. Dīpasahassaṃ āropitaṃ. Akāladhammasavanaṃ kārītaṃ. Chattavedikā puṭavedikā kucchivedikā sīhāsanaṃ sīhasopānaṃ kārītaṃ. Tīṇi sucaritāni pūreti. Dasakusalakammapathe samādāya vattatī” ti suvaṇṇapaṭṭe jātihiṅgulakena likhitvā āharitvā pañcasikhassa hatthe denti. Pañcasikho mātālissa hatthe deti. Mātālī saṅgāhako sakkassa devaraṇṇo deti.

Yadā puññakammakārakā bahū na honti, potthako khuddako hoti, taṃ disvāva devā – “pamatto, vata bho mahājano viharati, cattāro apāyā paripūrissanti, cha devalokā tucchā bhavissanti” ti anattamanā honti. Sace pana potthako mahā hoti, taṃ disvāva devā – “appamatto, vata bho, mahājano viharati, cattāro apāyā suññā bhavissanti, cha devalokā paripūrissanti, buddhasāsane puññāni karitvā āgate mahāpuññe purakkhatvā nakkhattaṃ kīlitaṃ labhissamā” ti attamanā honti. Taṃ potthakaṃ gahetvā sakko devarājā vāceti. Tassa pakatiniyāmena kathentassa saddo dvādasa yojanāni gaṇhāti. Uccena sarena kathentassa ca sakalaṃ dasayojanasahassaṃ devanagaraṃ chādetvā tiṭṭhati. Evaṃ dhammasavanatthāya sannipatanti. Idha pana pavāraṇasaṅghatthāya sannipatitāti veditabbā.

Tathāgataṃ namassantāti navahi kāraṇehi tathāgataṃ namassamānā. **Dhammassa ca sudhammatanti** svākkhātātādibhedam dhammassa sudhammataṃ ujuppaṭipannatādibhedam saṅghassa ca suppaṭipattinti attho.

Aṭṭhayathābhuccavaṇṇanā

296. Yathābhucceti yathābhūte yathāsabhāve. **Vaṇṇeti** guṇe. **Payirudāhāsīti** kathesi. **Bahujanahitāya paṭipannoti** kathaṃ paṭipanno? Dīpaṅkarapādamūle aṭṭha dhamme samodhānetvā buddhatthāya abhinīharamānopi bahujanahitāya paṭipanno nāma hoti.

Dānapāramī, sīlapāramī, nekkhammapāramī, paññāpāramī, vīriyapāramī, khantipāramī, saccapāramī, adhiṭṭhānapāramī, mettāpāramī, upekkhāpāramīti kappasatasahassādhikāni cattāri asaṅkhyeyyāni imā dasa pāramiyo pūrentopi bahujanahitāya paṭipanno.

Khantivāditāpasakāle, cūladhammapālakumārakāle, chaddantanāgarājājakāle, bhūridattacampeyyasaṅkhapālanāgarājājakāle, mahākapikāle ca tādisāni dukkarāni karontopi bahujanahitāya paṭipanno. Vessantarattabhāve ṭhatvā sattasatakamahādānaṃ datvā sattasu ṭhānesu pathaviṃ kampetvā pāramīkūṭaṃ gaṇhantopi bahujanahitāya paṭipanno. Tato anantare attabhāve

tusitapure yāvatāyukam tiṭṭhantopi bahujanahitāya paṭipanno.

Tattha pañca pubbanimittāni disvā dasasahassacakkavāḷadevatāhi yācito pañca mahāviloکانāni viloketvā devānaṃ saṅgahatthāya paṭiññaṃ datvā tusitapurā cavitvā mātukucchiyaṃ paṭisandhiṃ gaṇhantopi bahujanahitāya paṭipanno.

Dasa māse mātukucchiyaṃ vasitvā lumbinīvane mātukucchito nikkhamantopi, ekūnatimsavassāni agāraṃ ajjhāvasitvā mahābhinnikkhamanaṃ nikkhamitvā anomanadīṭṭe pabbajantopi, chabbassāni padhānena attānaṃ kilametvā bodhipallankaṃ āruya sabbaññutaññaṃ paṭivijjhantopi, sattasattāhaṃ bodhimaṇḍe yāpentopi, isipatanaṃ āgamma anuttaraṃ dhammacakkaṃ pavattentopi, yamakapāṭihāriyaṃ karontopi, devorohaṇaṃ orohantopi, buddho hutvā pañcacattālīsa vassāni tiṭṭhantopi, āyusānkhāraṃ ossajantopi, yamakasālānamantare anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyantopi bahujanahitāya paṭipanno. Yāvassa sāsapamattāpi dhātuyo dharanti, tāva bahujanahitāya paṭipannoti vedītabbo. Sesapadāni etasseva vevacanāni. Tattha pacchimaṃ pacchimaṃ purimassa purimassa attho.

Neva atītaṃse samanupassāma, na panetarahīti atītepi buddhato aññaṃ na samanupassāma, anāgatepi na samanupassāma, etarahi pana aññaṃ satthuno abhāvatoyeva aññaṃ tena bhagavatā na samanupassāmāti ayamettha attho. Aṭṭhakathāyampi hi – “atītanāgatā buddhā amhākaṃ satthārā sadisāyeva, kiṃ sakko kathetī”ti vicāretvā – “etarahi bahujanahitāya paṭipanno satthā amhākaṃ satthāraṃ muñcitvā añño koci natthi, tasmā na passāmāti kathetī”ti vuttaṃ. Yathā ca ettha, evaṃ ito paresupi padesu ayamattho vedītabbo. Svākkhātādīni ca kusalādīni ca vuttatthāneva.

Gaṅgodakaṃ yamunodakenāti gaṅgāyamunānaṃ samāgamaṭṭhāne udakaṃ vaṇṇenapi gandhenapi rasenapi saṃsandati sameti, majjhe bhinnasuvaṇṇaṃ viya ekasadisameva hoti, na mahāsamuddaudakena saṃsatthakāle viya visadisam. Parisuddhassa nibbānassa paṭipadāpi parisuddhāva. Na hi daharakāle vejjakammādīni katvā agocare caritvā mahallakakāle nibbānaṃ daṭṭhuṃ sakkā, nibbānagāminī pana paṭipadā parisuddhāva vaṭṭati ākāśupamā. Yathā hi ākāśampi alaggaṃ parisuddhaṃ candimasūriyānaṃ ākāse icchiticchitaṭṭhānaṃ gacchantānaṃ viya nibbānaṃ gacchantassa bhikkhuno paṭipadāpi kule vā gaṇe vā alaggā abaddhā ākāśupamā vaṭṭati. Sā panesā tādisāva bhagavatā paññattā kathitā desitā. Tena vuttaṃ – “saṃsandati nibbānaṃca paṭipadā cā”ti.

Paṭipannānanti paṭipadāya ṭhitānaṃ. **Vusitavatanti** vutthavāsānaṃ etesaṃ. **Laddhasahāyoti** etesaṃ tattha tattha saha ayanato sahāyo. “Aduṭṭiyo asahāyo appaṭisamo”ti idaṃ pana asadisatṭhena vuttaṃ. **Apanujjāti** tesam majjhepi phalasaṃpattiyā viharanto cittaṃ apanujja, apanujjeva ekārāmatam anuyutto viharatīti attho.

Abhinipphanno kho pana tassa bhagavato lābhoti tassa bhagavato mahālābho uppanno. Kadā paṭṭhāya uppanno? Abhisambodhiṃ patvā sattasattāhaṃ atikkamitvā isipatane dhammacakkaṃ pavattetvā anukkamena devamanussānaṃ damanaṃ karontassa tayo jaṭile pabbājetvā rājagahaṃ gatassa bimbisāradamanato paṭṭhāya uppanno. Yaṃ sandhāya vuttaṃ – “tena kho pana samayena bhagavā sakkato hoti garukato mānito pūjito apacito lābhī cīvarapiṇḍapātasenāsanagilānapaccayabhesajjaparikkhārāna”nti (saṃ. ni. 2.70). Satasahassakappādhikesu catūsu asaṅkhyeyyesu ussannapuññaṇissandasamuppanno lābhasakkāro mahogho viya ajjhottharamāno āgacchati.

Ekasmiṃ kira samaye rājagahe sāvattthiyaṃ sākete kosambiyaṃ bārāṇasiyaṃ bhagavato paṭipāṭibhattaṃ nāma uppannaṃ, tattheko – “ahaṃ sataṃ vissajjetvā dānaṃ dassāmī”ti paṇṇaṃ likhitvā vihāradvāre bandhi. Añño – ahaṃ dve satāni. Añño – ahaṃ pañca satāni. Añño – ahaṃ sahasaṃ. Añño – ahaṃ dve sahasāni. Añño – ahaṃ pañca. Dasa. Vīsati. Paññāsaṃ; añño – ahaṃ satasahassaṃ. Añño – ahaṃ dve satasahassāni vissajjetvā dānaṃ dassāmī”ti paṇṇaṃ likhitvā vihāradvāre bandhi. Janapadacārikaṃ carantampi okāsaṃ labhitvā – “dānaṃ dassāmī”ti sakaṭāni pūretvā mahājano anubandhiyeva. Yathāha – “tena kho pana samayena jānapadā manussā bahum loṇampi telampi

taṇḍulampi khādanīyampi sakaṭesu āropetvā bhagavato piṭṭhito piṭṭhito anubandhā honti – ‘yattha paṭipāṭiṃ labhissāma, tattha bhattaṃ karissāma’ ti” (mahāva. 282). Evaṃ aññānipi khandhake ca vinaye ca bahūni vatthūni veditabbāni.

Asadisadāne panesa lābho matthakaṃ patto. Ekasmiṃ kira samaye bhagavati janapadacārikaṃ caritvā jetavanaṃ sampatte rājā nimantetvā dānaṃ adāsi. Dutiyadivase nāgarā adamsu. Puna tesam dānato atirekaṃ rājā, tassa dānato atirekaṃ nāgarāti evaṃ bahūsu divasesu gatesu rājā cintesi – ‘ime nāgarā divase divase atirekataraṃ karonti, pathavissaro pana rājā nāgarehi dāne parājītoti garahā bhavissatī’ ti. Athassa mallikā upāyaṃ ācikkhi. So rājāṅgaṇe sālakalyāṇipadarehi maṇḍapaṃ kāretvā taṃ nīluppalehi chādetvā pañca āsanatāni paññāpetvā pañca hatthisatāni āsanānaṃ pacchābhāge ṭhapetvā ekekena hatthinā ekekassa bhikkhuno setacchattaṃ dhārāpesi. Dvinnaṃ dvinnaṃ āsanānaṃ antare sabbālāṅkārapaṭimaṇḍitā ekekaṃ khattiyadhītā catujjātiyagandhaṃ pisati. Niṭṭhitaṃ niṭṭhitaṃ majjhatṭhāne gandhabāṇe pakkhipati, taṃ aparā khattiyadhītā nīluppalahatthakena samparivatteti. Evaṃ ekekassa bhikkhuno tisso tisso khattiyadhītaro parivārā, aparā sabbālāṅkārapaṭimaṇḍitā itthī tālavaṇṭaṃ gahetvā bījati, aññā dhamakaraṇaṃ gahetvā udakaṃ parissāveti, aññā pattato udakaṃ harati. Bhagavato cattāri anagghāni ahesuṃ. Pādakathalikā ādhārako apassenaphalakaṃ chattapādamaṇṭi imāni cattāri anagghāni ahesuṃ. Saṅghanavakassa deyyadhammo satasahassaṃ agghati. Tasmiṃca dāne aṅgulimālatthero saṅghanavako ahosi. Tassa āsanasamīpe ānīto hatthī taṃ upagantaṃ nāsakkhi. Tato rañño ārocesuṃ. Rājā – ‘añño hatthī natthī’ ti? Duṭṭhahatthī pana atthi, ānetuṃ na sakkāti. Sammāsambuddho – saṅghanavako kataro mahārājāti? Aṅgulimālatthero bhagavāti. Tena hi taṃ duṭṭhahatthiṃ ānetvā ṭhapetu, mahārājāti. Hatthiṃ maṇḍayitvā ānayaṃsu. So therassa tejena nāsāvātasāñcaraṇamattampi kātuṃ nāsakkhi. Evaṃ nirantaraṃ satta divasāni dānaṃ dīyittha. Sattame divase rājā dasabalaṃ vanditvā – ‘bhagavā mayhaṃ dhammaṃ desethā’ ti āha.

Tassaṃca parisati kāḷo ca juṇho cāti dve amaccā honti. Kāḷo cintesi – ‘nassati rājakulassa santakaṃ, kiṃ nāmete ettakā janā karissanti, bhuñjitvā vihāraṃ gantvā niddāyissanteva, idaṃ pana eko rājapuriso labhitvā kiṃ nāma na kareyya, aho nassati rañño santaka’ ti. Juṇho cintesi – ‘mahantaṃ idaṃ rājattanaṃ nāma, ko añño idaṃ kātuṃ sakkhissati? Kiṃ rājā nāma so, yo rājattane ṭhitopi evarūpaṃ dānaṃ dātuṃ na sakkoti’ ti. Bhagavā parisāya ajjhāsayaṃ olokento tesam dvinnaṃ ajjhāsayaṃ viditvā – ‘sace ajja juṇhassa ajjhāsayena dhammakathaṃ kathemi, kāḷassa sattadhā muddhā phalissati. Mayā kho pana sattānuddayatāya pāramiyo pūritā. Juṇho aññasmimpi divase mayi dhammaṃ kathayante maggaphalaṃ paṭivijjhissati, idāni pana kāḷaṃ olokessāmi’ ti rañño catuppadikameva gāthaṃ abhāsi –

‘Na ve kadariyā devalokaṃ vajanti,
Bālā have nappasaṃsanti dānaṃ;
Dhīro ca dānaṃ anumodamāno,
Teneva so hoti sukhī paratthā’ ti. (dha. pa. 177);

Rājā anattamano hutvā – ‘mayā mahādānaṃ dinnaṃ, sathā ca me mandameva dhammaṃ kathesi, nāsakkhiṃ maññe dasabalassa cittaṃ gahetu’ ti. So bhuttapātarāso vihāraṃ gantvā bhagavantaṃ vanditvā pucchi – ‘mayā, bhante, mahantaṃ dānaṃ dinnaṃ, anumodanā ca me na mahatī katā, ko nu kho me, bhante, doso’ ti? Natthi, mahārāja, tava doso, parisā pana aparissuddhā, tasmā dhammaṃ na desesinti. Kasmā pana bhagavā parisā na suddhāti? Sathā dvinnaṃ amaccānaṃ parivitakkaṃ ārocesi. Rājā kāḷaṃ pucchi – ‘evaṃ, tāta, kāḷā’ ti? ‘Evaṃ, mahārājā’ ti. ‘Mayi mama santakaṃ dadamāne tava kataraṃ thānaṃ rujjati, na taṃ sakkomi passituṃ, pabbājetha naṃ mama raṭṭhato’ ti āha. Tato juṇhaṃ pakkosāpetvā pucchi – ‘evaṃ kira, tāta, cintesi’ ti? ‘Āma, mahārājā’ ti. ‘Tava cittaṇurūpameva hotū’ ti tasmimyeva maṇḍape evaṃ paññātesuyeva āsanesu pañca bhikkhusatāni nisīdāpetvā tāyeva khattiyadhītaro parivārāpetvā rājagehato dhanāṃ gahetvā mayā dinnasadisameva satta divasāni dānaṃ dehīti. So tathā adāsi. Datvā sattame divase – ‘dhammaṃ bhagavā desethā’ ti āha.

Sathā dvinnaṃpi dānānaṃ anumodanaṃ ekato katvā dve mahānadiyo ekoghapuṇṇā kurumāno viya mahādhammadesanaṃ desesi. Desanāpariyosāne juṇho sotāpanno ahosi. Rājā pasīditvā dasabalassa

bāhiravatthum nāma adāsi. Evaṃ abhinipphanno kho pana tassa bhagavato lābhoti vedītabbo.

Abhinipphanno silokoti vaṇṇaguṇakittanaṃ. Sopi bhagavato dhammacakkappavattanato paṭṭhāya abhinipphanno. Tato paṭṭhāya hi bhagavato khattiyāpi vaṇṇaṃ kathenti. Brāhmaṇāpi gahapatayopi nāgā supaṇṇā gandhabbā devatā brahmānopi kittiṃ vatvā – “itipi so bhagavā”tiādinā. Aññatitthiyāpi vararojassa sahaṃsaṃ datvā samaṇassa gotamassa avaṇṇaṃ kathehīti uyyojesuṃ. So sahaṃsaṃ gahetvā dasabalaṃ pādatalato paṭṭhāya yāva kesantā apalokayamāno likkhāmatampi vajjaṃ adisvā – “vippariṇṇadvattisaṃsamahāpurisalakkhaṇe asītiānubyañjanavibhūsite byāmapabhāparikkhitte suphullitapaṛicchattakātārāgaṇasamujjalitaantalikkhavicittakusumasassirikanandanavanasadise anavajjaatbhāve avaṇṇaṃ vadantassa mukhampi viparivatteyya, muddhāpi sattadhā phaleyya, avaṇṇaṃ vattum upāyo natthi, vaṇṇameva vadissāmi”ti pādatalato paṭṭhāya yāva kesantā atirekapadasahaṃsena vaṇṇameva kathesi. Yamakapāṭihāriye panesa **vaṇṇo** nāma matthakaṃ patto. Evaṃ abhinipphanno silokoti.

Yāva maññe khattiyāti khattiyā brāhmaṇā vessā suddā nāgā supaṇṇā yakkhā asurā devā brahmānoti sabbeva te sampiyāyamānarūpā haṭṭhatuṭṭhā viharanti. **Vigatamado kho panāti** ettakā maṃ janā sampiyāyamānarūpā viharantīti na madapamatto hutvā davādivasena āhāraṃ āhāreti, aññadatthu vigatamado kho pana so bhagavā āhāraṃ āhāreti.

Yathāvādīti yaṃ vācāya vadati, tadanvayamevassa kāyakammaṃ hoti. Yañca kāyena karoti, tadanvayamevassa vacīkammaṃ hoti. Kāyo vā vācaṃ, vācā vā kāyaṃ nātikkamati, vācā kāyena, kāyo ca vācāya sameti. Yathā ca –

“Vāmena sūkarō hoti, dakkhiṇena ajāmigo;
Sarena nelako hoti, visāṇena jaraggavo”ti. –

Ayaṃ sūkarayakkho sūkare disvā sūkarasadiṣaṃ vāmapassaṃ dassetvā te gahetvā khādati, ajāmige disvā taṃsadiṣaṃ dakkhiṇapassaṃ dassetvā te gahetvā khādati, nelakavacchake disvā vacchakaravaṃ ravanto te gahetvā khādati, goṇe disvā tesam visāṇasadiṣāni visāṇāni māpetvā te dūratova – “goṇo viya dissatī”ti evaṃ upagate gahetvā khādati. Yathā ca dhammikavāyasajātake sakuṇehi puṭṭho vāyaso – “ahaṃ vātabhakkho, vātabhakkhatāya mukhaṃ vivaritvā pāṇakānañca maraṇabhayena ekeneva pādena ṭhito, tasmā tumhepi –

“Dhammaṃ caratha bhaddaṃ vo, dhammaṃ caratha nītatayo;
Dhammacārī sukhaṃ seti, asmiṃ loke paramhi cā”ti.

Sakuṇesu vissāsaṃ uppādesi, tato –

“Bhaddako vatāyaṃ pakkhī, dijo paramadhammiko;
Ekapādena tiṭṭhanto, dhammo dhammoti bhāsati”ti.

Evaṃ vissāsamāgate sakuṇe khādittha. Tena tesam vācā kāyena, kāyo ca vācāya na sameti, na evaṃ bhagavato. Bhagavato pana vācā kāyena, kāyo ca vācāya sametiyevatī dasseti.

Tiṇṇā taritā vicikicchā assāti **tiṇṇavicikicchō**. “Kathamidaṃ kathamida”nti evarūpā vigatā kathaṃkathā assāti **vigatakathaṃkathō**. Yathā hi mahājano – “ayaṃ rukkho, kiṃ rukkho nāma, ayaṃ gāmo, ayaṃ janapado, idaṃ raṭṭhaṃ, kiṃ raṭṭhaṃ nāma, kasmā nu kho ayaṃ rukkho ujukkhandho, ayaṃ vaṅkakkhandho, kasmā kaṇṭako koci ujuko hoti, koci vaṅko, pupphaṃ kiñci sugandhaṃ, kiñci duggandhaṃ, phalaṃ kiñci madhuraṃ, kiñci amadhura”nti sakaṅkhova hoti, na evaṃ satthā. Satthā hi – “imesaṃ nāma dhātūnaṃ ussannussannattā idaṃ evaṃ hoti”ti vigatakathaṃkathova. Yathā ca paṭhamajjhānādīlābhīnaṃ dutiyajjhānādīsū kaṅkhā hoti. Paccekabuddhānampi hi sabbaññutaññāṇe

yāthāvasanniṭṭhānābhāvato vohāravasena kaṅkhā nāma hotiyeva, na evaṃ buddhassa. So hi bhagavā sabbattha vigatakathaṃkathoti dasseti.

Pariyositasāṅkappoti yathā keci sīlamattena, keci vipassanāmattena, keci paṭhamajjhānena...pe... keci nevasaññānāsaññāyatanaśamāpattiyā, keci sotāpannabhāvamattena...pe... keci arahattena, keci sāvakaṃpāramīñāṇena, keci paccekabodhiñāṇena pariyośitasāṅkappā paripuñṇamanorathā honti, na evaṃ mama satthā. Mama pana satthā sabbaññutaññāṇena pariyośitasāṅkappoti dasseti.

Ajjhāsayaṃ ādibrahmacariyanti karaṇatthe paccattavacaṇaṃ, adhikāśayena uttamanissayabhūtena ādibrahmacariyena porāṇabrahmacariyabhūtena ca ariyamaggena tiṇṇavicikiccho vigatakathaṃkatho pariyośitasāṅkappoti attho. “Pubbe ananussutesu dhammesu sāmāṃ saccāni abhisambujjhi, tattha ca sabbaññutaṃ patto, balesu ca vasībhāva”nti hi vacanato pariyośitasāṅkappatāpi bhagavato ariyamaggeneva nipphannāti.

297. Yathariva bhagavāti yathā bhagavā, evaṃ ekasmiṃ jambudīpatale catūsu disāsu cārikaṃ caramānā aho vata cattāro jinā dhammaṃ deseyyunti paccāśisamānā vadanti. Athāpare tīsu maṇḍalesu ekato vicaraṇabhāvaṃ ākaṅkhamānā **tayo sammāsambuddhāti** āhaṃsu. Apara – “dasa pāramiyo nāma pūretvā catunnaṃ tiṇṇaṃ vā uppatti dullabhā, sace pana eko nibaddhavāsaṃ vasanto dhammaṃ deseyya, eko cārikaṃ caranto, evampi jambudīpo sobheyya ceva, bahuñca hitasukhamadhigaccheyyā”ti cintetvā **aho vata, mārisāti** āhaṃsu.

298. Aṭṭhānametaṃ anavakāso yanti ettha ṭhānaṃ avakāśoti ubhayametaṃ kāraṇādhivacanameva. Kāraṇaṅhi tiṭṭhati ettha tadāyattavuttitāya phalanti ṭhānaṃ. Okāśo viya cassa taṃ tena vinā aññattha abhāvatoti avakāśo. **Yanti** karaṇatthe paccattaṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti – “yena kāraṇena ekissā lokadhātuyā dve buddhā ekato uppajjeyyūṃ, taṃ kāraṇaṃ natthī”ti.

Ettha ca –

“Yāvata candimasūriyā, pariharanti disā bhanti virocānā;
Tāva sahasadhā loko, ettha te vattate vaso”ti. (ma. nī. 1.503) –

Gāthāya ekacakkavāḷameva ekā lokadhātu. “Sahassī lokadhātu akampitthā”ti (a. nī. 3.126) āgataṭṭhāne cakkavāḷasahassaṃ ekā lokadhātu. “Ākaṅkhamāno, ānanda, tathāgato tīśahassimahāsahassilokadhātuṃ sarena viññāpeyya, obhāśena ca phareyyā”ti (a. nī. 3.81) āgataṭṭhāne tīśahassimahāsahassī ekā lokadhātu. “Ayañca dasasahassī lokadhātū”ti (ma. nī. 3.201) āgataṭṭhāne dasacakkavāḷasahassāni ekā lokadhātu. Taṃ sandhāya **ekissā lokadhātuyāti** āha. Ettakaṅhi **jātikhettaṃ nāma**. Tatrāpi ṭhapetvā imasmiṃ cakkavāḷe jambudīpassa majjhimadesaṃ na aññatra buddhā uppajjanti jātikhetto pana paraṃ buddhānaṃ uppattiṭṭhānameva na paññāyati. **Yenatthenāti** yena pavāraṇasaṅgahatthena.

Sanaṅkumārakathāvaṇṇanā

300. Vaṇṇena ceva yasasā cāti alaṅkāraparivārena ca puññasiriyā cāti attho.

301. Sādhu mahābrahmeti ettha sampasādane sādhusaddo. **Saṅkhāya modāmāti** jānitvā modāma.

Govindabrāhmaṇavatthuvaṇṇanā

304. Yāva dīgharattaṃ mahāpañño so bhagavāti ettakanti paricchinditvā na sakkā vattūṃ, atha kho yāva dīgharattaṃ aticirarattaṃ mahāpañño so bhagavā. **Noti** kathaṃ tumhe maññathāti. Atha sayamevettaṃ pañhaṃ byākātukāmo – “anacchariyametaṃ, mārisā, yaṃ idāni pāramiyo pūretvā

bodhipallañke tiṇṇaṃ mārānaṃ matthakaṃ bhinditvā paṭividdhaasādhāraṇaṇāṇo so bhagavā mahāpaṇṇo bhaveyya, kimettha acchariyaṃ, aparipakkāya pana bodhiyā padesaṇṇe ṭhitassa sarāgādikālepi mahāpaṇṇabhāvameva vo, mārīsā, kathessāmī”ti bhavapaṭicchannakāraṇaṃ āharitvā dassento **bhūtapubbaṃ bhoti**ādīmāha.

Purohitoti sabbakiccāni anusāsanapurohito. **Govindoti** govindiyābhisekena abhisitto, pakatiyā panassa aññadeva nāmaṃ, abhisittakālato paṭṭhāya “govindo”ti saṅkhyāṃ gato. **Jotipāloti** jotanato ca pālanato ca jotipālo. Tassa kira jātadivase sabbāvudhāni ujjetimsu. Rājāpi paccūsamaye attano maṅgalāvudhaṃ pajjalitaṃ disvā bhīto aṭṭhāsī. Govindo pātova rājūpaṭṭhānaṃ gantvā sukhaseyyaṃ pucchi rājā – “kuto me ācariya, sukhaseyyā”ti vatvā taṃ kāraṇaṃ ārocesi. Mā bhāyi, mahārāja, mayhaṃ putto jāto, tassānubhāvena sakalanagare āvudhāni pajjalimsūti. Rājā – “kiṃ nu kho me kumāro paccatthiko bhaveyyā”ti cintetvā sutṭhutaṃ bhāyi. “Kiṃ vitakkesi mahārājā”ti ca puṭṭho tamatthaṃ ārocesi. Atha naṃ govindo “mā bhāyi mahārāja, neso kumāro tumhākaṃ dubbhissati, sakalajambudīpe pana tena samo paṇṇāya na bhavissati, mama puttassa vacanena mahājanassa kaṅkhā chijjissati, tumhākaṇca sabbakiccāni anusāsissati”ti samassāseti. Rājā tuṭṭho – “kumārassa khīramūlaṃ hotū”ti sahaṃsaṃ datvā “kumāraṃ mahallakakāle mama dassethā”ti āha. Kumāro anupubbena vuddhimanupatto. Jotitattā panassa pālanasamatthatāya ca jotipālotveva nāmaṃ akaṃsu. Tena vuttaṃ – “jotanato ca pālanato ca jotipālo”ti.

Sammā vossajjitvāti sammā vossajjitvā. Ayameva vā pāṭho. **Alamattadasataroti** samattho paṭibalo atthadaso alamattadaso, taṃ alamattadasaṃ tīretīti alamattadasataro. **Jotipālasseva māṇavassa anusāsanīyāti** sopi jotipālaṃyeva pucchitvā anusāsatiṭi dasseti.

305. Bhavamatthu bhavantaṃ jotipālanti bhoto jotipālassa bhavo vuddhi visesādhigamo sabbakalyāṇaṇceva maṅgalaṇca hotūti attho. **Sammodanīyaṃ kathanti?** “Alaṃ, mahārāja, mā cintayi, dhuvadhammo esa sabbasattāna”ntiādinā nayena maraṇappaṭisaṃyuttaṃ sokavinodanapaṭisaṅkathāṃ pariyosāpetvā. **Mā no bhavaṃ jotipālo anusāsanīyā paccabyāhāsīti** mā paṭibhāsīti, “anusāsā”ti vutto – “nāhaṃ anusāsāmī”ti no mā anusāsanīyā paccakkhāsīti attho. **Abhisambhosīti** saṃvidahitvā paṭṭhapesi. **Manussā evamāhaṃsūti** taṃ pitarā mahāpaṇṇataraṃ sabbakiccāni anusāsantaṃ sabbakamme abhisambhavaṃtaṃ disvā tuṭṭhacittā **govindo vata, bho, brāhmaṇo, mahāgovindo vata, bho, brāhmaṇoti** evamāhaṃsu. Idaṃ vuttaṃ hoti, “govindo vata, bho, brāhmaṇo ahoṣi etassa pitā; ayaṃ pana mahāgovindo vata, bho, brāhmaṇo”ti.

Rajjasamvibhajanavaṇṇanā

306. Yena te cha khattiyāti ye te “sahāyā”ti vuttā cha khattiyā, te kira reṇussa ekapitikā kaniṭṭhabhātaro, tasmā mahāgovindo “ayaṃ abhisitto etesaṃ rajjasamvibhāgaṃ kareyya vā na vā, yaṃnūnāhaṃ te paṭikacceva reṇussa santikaṃ pesetvā paṭiṇṇaṃ gaṇhāpeyya”nti cintento yena te cha khattiyā tenupasankami. **Rājakattāroti** rājakārakā amaccā.

307. Madanīyā kāmāti madakarā pamādakarā kāmā. Gacchante gacchante kāle esa anussaritumpi na sakkuṇeyya, tasmā āyantu bhonto āgacchantūti attho.

308. Sarāmaṃ bhoti tadā kira manussānaṃ saccavādikālo hoti, tasmā “kadā mayā vuttaṃ, kena diṭṭhaṃ, kena suta”nti abhūtaṃ avatvā “sarāmaṃ bho”ti āha. **Sammodanīyaṃ kathanti** kiṃ mahārāja devattaṃ gate raṇṇe mā cintayittha, dhuvadhammo esa sabbasattānaṃ, evambhāvino saṅkhārāti evarūpaṃ paṭisaṅkathāṃ. **Sabbāni sakaṭamukhāni paṭṭhapesīti** sabbāni cha rajjāni sakaṭamukhāni paṭṭhapesi. Ekekassa raṇṇo rajjaṃ tiyojanasataṃ hoti, reṇussa raṇṇo rajjosaraṇapadeso dasagāvutaṃ, majjhe pana reṇussa rajjaṃ vitānasadisāṃ ahoṣi. Kasmā evaṃ paṭṭhapesīti? Kālena kālaṃ rājānaṃ passitūṃ āgacchantā aññassa rajjaṃ apīletvā attano attano rajjapadeseneva āgamissanti ceva gamissanti ca. Pararajjaṃ otiṇṇassa hi – “bhattaṃ detha, goṇaṃ dethā”ti vadato manussā ujjhāyanti – “ime rājāno

attano attano vijitena na gacchanti, amhākaṃ pīlaṃ karontī’ ti. Attano vijitena gacchantassa ‘‘amhākaṃ santikā iminā idañcidañca laddhabbamevā’’ ti manussā pīlaṃ na maññanti. Imamatthaṃ cintayitvā mahāgovindo ‘‘sammodamānā rājāno ciramaṃ rajjamanusāsantū’’ ti evaṃ paṭṭhapesi.

‘‘Dantapuraṃ kalingānaṃ, assakānañca potanaṃ;
Māhissati avantīnaṃ, sovīrānañca rodukaṃ.
Mīthilā ca videhānaṃ, campā aṅgesu māpitā;
Bārāṇasī ca kāsīnaṃ, ete govindamāpitā’’ ti. –

Etāni satta nagarāni mahāgovindeneva tesamaṃ rājūnaṃ atthāya māpitāni.

‘‘Sattabhū brahmadatto ca, vessabhū bhārato saha;
Reṇu dve ca dhataratthā, tadāsumaṃ satta bhāradhā’’ ti. –

Imāni tesamaṃ sattannampi nāmāni. Tesu hi eko sattabhū nāma ahosi, eko brahmadatto nāma, eko vessabhū nāma, eko teneva saha bhārato nāma, eko reṇu nāma, dve pana dhataratthāti ime satta jambudīpatale bhāradhā mahārājāno ahesunti.

Paṭhamabhānavāraṇṇanā niṭṭhitā.

Kittisaddaabbhuggamanavaṇṇanā

311. Upasaṅkamimsūti ‘‘amhākaṃ ayaṃ issariyasampatti na aññassānubhāvena, mahāgovindassānubhāvena nipphannā. Mahāgovindo amhe satta rājāno samagge katvā jambudīpatale patiṭṭhapesi, pubbūpakāriṣṣa pana na sukarā paṭikiriyaṃ kātuṃ. Amhe sattapi jane esoyeva anusāsatu, etaṃyeva senāpatiñca purohitañca karoma, evaṃ no vuddhi bhavissati’’ ti cintetvā upasaṅkamimsu. Mahāgovindopi – ‘‘mayā ete samaggā katā, sace etesamaṃ añño senāpati purohito ca bhavissati, tato attano attano senāpatipurohitānaṃ vacanaṃ gahetvā aññamaññaṃ bhindissanti, adhivāsemi nesamaṃ senāpatiṭṭhānañca purohitaṭṭhānañcā’’ ti cintetvā ‘‘evaṃ bho’’ ti paccassosi.

Satta ca brāhmaṇamahāsāleti ‘‘ahaṃ sabbatthānesu sammukho bhavēyamaṃ vā na vā, yatthāhaṃ sammukho na bhavissāmi, tattheva te kattabbaṃ karissanti’’ ti satta anupurohite ṭhapesi. Te sandhāya idaṃ vuttaṃ – ‘‘satta ca brāhmaṇamahāsāle’’ ti. Divasassa dvikkhattuṃ vā sāyamaṃ pāto vā nahāyantīti **nahātakā**. Vatacariyapariyosāne vā nahātā, tato paṭṭhāya brāhmaṇehi saddhiṃ na khādanti na pivantīti nahātakā.

312. Abbhuggacchīti abhiuggacchi. Tadā kira manussānaṃ ‘‘na brahmunā saddhiṃ amantetvā sakkā evaṃ sakalajambudīpaṃ anusāsitu’’ nti nisinnanisinnaṭṭhāne ayameva kathā pavattittha. **Na kho panāhanti** mahāpuriso kira – ‘‘ayaṃ mayhaṃ abhūto vaṇṇo uppanno, vaṇṇuppatti kho pana na bhāriyā, uppannaṃ vaṇṇaṃ rakkhānaṃ bhāriyamaṃ, ayañca me acintetvā amantetvā karontasseva vaṇṇo uppannova, cintetvā mantetvā karontassa pana vitthārikataro bhavissati’’ ti brahmadassane upāyamaṃ pariyesanto taṃ disvā **sutaṃ kho pana metantiādiatthaṃ** parivitakkesi.

313. Yena reṇu rājā tenupasaṅkamīti evaṃ me antarā datṭhukāmo vā sallapitukāmo vā na bhavissati, yato chinnapalibodho sukhaṃ viharissāmīti palibodhupacchedanattaṃ upasaṅkami, esa nayo sabbattha.

316. Sādisiyoti samavaṇṇā samajātikā.

317. Navamaṃ sandhāgāraṃ kāretvāti rattiṭṭhānadivāṭṭhānacaṅkamanasampannaṃ vassike cattāro māse vasanakkhamaṃ bahi naḷaparikkhattamaṃ vicittamaṃ āvasathamaṃ kāretvā. **Karuṇamaṃ jhānaṃ jhāyīti**

karuṇāya tikacatukkajjhānaṃ jhāyi, karuṇāmukhena panettha avasesāpi tayo brahmavihārā gahitāva. **Ukkaṇṭhanā paritassanā**ti jhānabhūmiyaṃ ʘhitassa anabhiriatiukkaṇṭhanā vā bhayaparitassanā vā natthi, brahmuno pana āgamanapatthanā āgamanataṇhā ahūti attho.

Brahmunāsākacchāvaṇṇanā

318. Bhayanti cittutrāsabhayameva. **Ajānantāti** ajānamānā. **Kathaṃ jānemu taṃ mayanti** (dī. ni. 2.179) mayam kinti taṃ jānāma, ayam katthavāsiko, kinnāmo, kiṃ gottotiādīnaṃ ākāraṇaṃ kena ākārena taṃ dhārayāmāti attho.

Maṃ ve kumāraṃ jānantīti maṃ “kumāro”ti “daharo”ti jānanti. **Brahmaloketi** seṭṭhaloke. **Sanantananti** ciratanaṃ porāṇakaṃ. Ahaṃ so porāṇakumāro sanaṅkumāro nāma brahmāti dasseti. **Evaṃ govinda jānāhī**ti govinda paṇḍita, tvaṃ evaṃ jānāhi, evaṃ maṃ dhārehi.

“Āsanaṃ udakaṃ pajjaṃ, madhusākaṅca brahmuno;
Agghe bhavantaṃ pucchāma, agghaṃ kurutu no bhava”nti. –

Ettha **agghanti** atithino upanāmetabbaṃ vuccati. Teneva idamāsanam paññattaṃ, ettha nisīdatha, idaṃ udakaṃ parisuddhaṃ, ito pānīyam pivatha, pāde dhovatha, idaṃ pajjaṃ pādānaṃ hitatthāya abhisāṅkhatam telam, ito pāde makkhetha, idaṃ madhusākanti. Bodhisattassa brahmacariyam na aññesaṃ brahmacariyasadisam hoti, na so “idaṃ sve, idaṃ tatiyadivase bhavissati”ti sannidhiṃ nāma karoti. Madhusākaṃ pana aloṇam adhūpanam atakkaṃ udakena seditasākaṃ, taṃ sandhāyesa – “idaṃ paribhuñjathā”ti vadanto “agghe bhavantaṃ pucchāmā”tiādīmāha. Ime sabbepi agghā brahmuno atthi. Te **agghe bhavantaṃ pucchāma**. Evaṃ pucchantaṇaṅca **agghaṃ kurutu no bhavaṃ**, paṭiggaṇhātu no bhavaṃ idamagghanti vuttaṃ hoti. Kiṃ panesa – “ito ekampi brahmā na bhuñjati”ti idaṃ na jānātīti. No na jānāti, jānantopi attano santike āgato atithi pucchitabboti vattasīsenā pucchati.

Atha kho brahmā – “kiṃ nu kho paṇḍito mama paribhogakaraṇābhāvaṃ ñatvā pucchati, udāhu kohaṅñe ʘatvā pucchati”ti samannāharanto “vattasīse ʘhito pucchati”ti ñatvā paṭiggaṇhituṃ dāni me vattatīti **paṭiggaṇhāma te agghaṃ, yaṃ tvaṃ govinda bhāsasī**ti āha. Yaṃ tvaṃ govinda bhāsasi – “idamāsanam paññattaṃ, ettha nisīdathā”tiādi, tatra te mayam āsane nisinnā nāma homa, pānīyam pītā nāma homa, pādāpi me dhotā nāma hontu, telenapi makkhitā nāma hontu, udakasākampi paribhuttaṃ nāma hotu, tayā dinnam adhivāsitaḱālato paṭṭhāya yaṃ yaṃ tvaṃ bhāsasi, taṃ taṃ mayā paṭiggaṇhitameva hoti. Tena vuttaṃ – “paṭiggaṇhāma te agghaṃ, yaṃ tvaṃ govinda bhāsasī”ti. Evaṃ pana agghaṃ paṭiggaṇhitvā pañhassa okāsam karonto **diṭṭhadhammahitattāyāti**ādīmāha.

Kaṅkhī akaṅkhiṃ paravedīyesūti ahaṃ savicikiccho bhavantaṃ parena sayam abhisāṅkhatattā parassa pākaṭesu paravedīyesu pañhesu nibbicikicchaṃ.

Hitvā mamattanti idaṃ mama, idaṃ mamāti upakaraṇataṇham cajitvā. **Manujesūti** sattesu, manujesu yo koci manujo mamattaṃ hitvāti attho. **Ekodibhūtoti** ekībhūto, eko tiṭṭhanto eko nisīdantoti. Vacanatto panettha eko udeti pavattatīti ekodi, tādiso bhūtoti ekodibhūto. **Karuṇedhimuttoti** karuṇājhāne adhimutto, taṃ jhānaṃ nibbattetvāti attho. **Nirāmagandhoti** vissagandhavirahito. **Ettha ʘhitoti** etesu dhammesu ʘhito. **Ettha ca sikkhamānoti** etesu dhammesu sikkhamāno. Ayametta saṅkhepo, vitthāro pana upari mahāgovindena ca brahmunā ca vuttoyeva.

320. Tattha ete avidvāti ete āmagandhe ahaṃ avidvā, na jānāmīti attho. **Idha brūhi dhīrāti** te me tvaṃ idha dhīra paṇḍita, brūhi, vada. **Kenāvātā vāti pajā kurutūti** katamena kilesāvaraṇena āvaritā pajā pūtīkā vāyati. **Āpāyikāti** apāyūpagā. **Nivutabrahmalokāti** nivuto pihito brahmaloko assāti nivutabrahmaloko. Katamena kilesena pajāya brahmalokūpago maggo nivuto pihito paṭicchannoti pucchati.

Kodho mosavajjam nikati ca dubbhoti kujjhanalakkhaṇo kodho ca, paravisamvādanalakkhaṇo musāvādo ca, sadisaṃ dassetvā vañcanalakkhaṇā nikati ca, mittadubbhanalakkhaṇo dubbho ca. **Kadariyatā atimāno usūyāti** thaddhamacchariyalakkhaṇā kadariyatā ca, atikkamitvā maññanalakkhaṇo atimāno ca, parasampattikhīyanalakkhaṇā **usūyā ca. Icchā vivicchā paraheṭhanā cāti** taṇhālakkaṇā icchā ca, macchariyalakkhaṇā vivicchā ca, vihiṃsālakkaṇā paraheṭhanā ca. **Lobho ca doso ca mado ca mohoti** yattha katthaci lubbhanalakkhaṇo lobho ca, dussanalakkhaṇo doso ca, majjanalakkhaṇo mado ca, muyhanalakkhaṇo moho ca. **Etesu yuttā anirāmagandhāti** etesu cuddasasu kilesesu yuttā pajā nirāmagandhā na hoti, āmagandhā sakuṇapagandhā pūtigandhāyevāti vadati. **Āpāyikā nivutabrahmalokāti** esā pana āpāyikā ceva hoti, paṭicchannabrahmalokamaggā cāti. Idaṃ pana suttaṃ kathentena **āmagandhasuttena** dīpetvā kathetabbaṃ, āmagandhasuttampi iminā dīpetvā kathetabbaṃ.

Te na sunimmadayāti te āmagandhā sunimmadayā sukkena nimmadetabbā pahātabbā na honti, duppajahā dujjayāti attho. **Yassa dāni bhavaṃ govindo kālaṃ maññatīti** “yassā pabbajjāya bhavaṃ govindo kālaṃ maññati, ayameva hotu, evaṃ sati mayhampi tava santike āgamaṇaṃ svāgamaṇaṃ bhavissati, kathitadhammakathā sukathitā bhavissati, tvaṃ tāta sakalajambudīpe aggapuriso daharo paṭhamavaye ṭhito, evaṃ mahantaṃ nāma sampattisirivilāsaṃ pahāya tava pabbajanaṃ nāma gandhahatthino ayabandhanaṃ chinditvā gamaṇaṃ viya atiuḷāraṃ, buddhatanti nāmesā” ti mahāpurisassa dalhīkammaṃ katvā brahmā sanaṅkumāro brahmalokameva gato.

Reṇurājaāmantanāvaṇṇanā

321. Mahāpurisopi “mama itova nikkhamitvā pabbajanaṃ nāma na yuttaṃ, ahaṃ rājakulassa atthaṃ anusāsāmi, tasmā rañño āroccāmi. Sace soṇi pabbajissati, sundarameva. No ce pabbajissati, purohitaṭṭhānaṃ niyyātetvā ahaṃ pabbajissāmi” ti cintetvā rājānaṃ upasaṅkama, tena vuttaṃ – “atha kho bho mahāgovindo, ...pe... nāhaṃ porohacce rame” ti.

Tattha **tvaṃ pajānassu rajjenāti** tava rajjena tvameva jānāhi. **Nāhaṃ porohicce rameti** ahaṃ purohitabhāve na ramāmi, ukkaṇṭhitosmi, aññaṃ anusāsakaṃ jānāhi, nāhaṃ porohicce rameti.

Atha rājā – “dhuvaṃ cattāro māse paṭisallīnassa brāhmaṇassa gehe bhogā mandā jātā” ti cintetvā dhanena nimantento – “sace te ūnaṃ kāmehi. Ahaṃ paripūrayāmi te” ti vatvā puna – “kinu kho esa ekako viharanto kenaci vihiṃsito bhavyeyā” ti cintetvā,

“Yo taṃ hiṃsati vāremi, bhūmisenāpati ahaṃ;
Tvaṃ pitā ahaṃ putto, mā no govinda pajahī” ti. –

Āha. Tassattho – yo taṃ hiṃsati, taṃ vāremi, kevalaṃ tumhe “asuko” ti ācikkhatha, ahamettha kattabbaṃ jānissāmīti. **Bhūmisenāpati ahanti** atha vā ahaṃ pathaviyā sāmī, svāhaṃ imaṃ rajjaṃ tumheveva paṭicchāpessāmi. **Tvaṃ pitā ahaṃ puttoti** tvaṃ pitiṭṭhāne ṭhassasi, ahaṃ puttaṭṭhāne. So tvaṃ mama manaṃ haritvā attanoyeva manaṃ govinda, pajehi; yathā icchasi tathā pavattassu. Ahaṃ pana tava manaṃyeva anuvattanto tayā dinnapiṇḍaṃ paribhuñjanto taṃ asicammahattho vā upaṭṭhahissāmi, rathaṃ vā te pajessāmi. “Mā no govinda, pajahī” ti vā pāṭho. Tassattho – tvaṃ pitiṭṭhāne tiṭṭha, ahaṃ puttaṭṭhāne ṭhassāmi. Mā no tvaṃ bho govinda, pajahi, mā pariccajīti. Atha mahāpuriso yaṃ rājā cintesi, tassa attani abhāvaṃ dassento –

“Na matthi ūnaṃ kāmehi, hiṃsitā me na vijjati;
Amanussavaco sutvā, tasmāhaṃ na gahe rame” ti. –

Āha. Tattha **na matthīti** na me atthi. **Gaheti** gehe. Atha naṃ rājā pucchi –

“Amanusso kathaṃ vaṇṇo, kiṃ te atthaṃ abhāsatha;

Yañca sutvā jahāsi no, gehe amhe ca kevalī’ ti.

Tattha **jahāsi no, gehe amhe ca kevalī**ti brāhmaṇassa sampattibharite gehe saṅgahavasena attano gehe karonto yaṃ sutvā amhākaṃ gehe ca amhe ca kevalī sabbe apariseṣe jambudīpavāsino jahāsīti vadati.

Athassa ācikkhanto mahāpuriso **upavutthassa me pubbeti**ādīmāha. Tattha **upavutthassā**ti cattāro māse ekībhāvaṃ upagantvā vutthassa. **Yiṭṭhakāmassa me satoti** yajitukāmassa me samānassa. **Aggi pajjalito āsi, kusapattaparitthatoti** kusapattehi paritthato sappidadhimadhuādīni pakkhipitvā aggi jalayitumāraddho āsi, evaṃ aggim jāletvā “mahājanassa dānaṃ dassāmī” ti evaṃ cintetvā ṭhitassa mamāti ayamettha attho.

Sanantanoti sanaṅkumāro brahmā. Tato rājā sayampi pabbajitukāmo hutvā **saddahāmī**tiādīmāha. Tattha **kathaṃ vattetha aññathā**ti kathaṃ tumhe aññathā vattissatha. **Te taṃ anuvattissāmā**ti te mayampi tumheveva anuvattissāma, anupabbajissāmāti attho. “Anuvajissāmā” tipī pāṭho, tassa anugacchissāmāti attho. **Akācoti** nikkāco akakkaso. **Govindassānusāsaneti** tava govindassa sāsane. Bhavantaṃ govindameva satthāraṃ karitvā carissāmāti vadati.

Cha khattiyāmantanāvaṇṇanā

322. Yena te cha khattiyā tenupasaṅkamīti reṇuṃ rājānaṃ “sādhu mahārāja rajjaṃ nāma mātaraṃ pitaraṃ bhātibhaginiādayopi māretvā gaṇhantesu sattesu evaṃ mahantaṃ rajjasiriṃ pahāya pabbajitukāmena uḷāraṃ mahārājena kata” nti upatthambhetvā daḷhataramassa ussāhaṃ katvā upasaṅkami. **Evaṃ samacintesunti** rañño cintitanayeneva kadāci brāhmaṇassa bhogā parihīnā bhaveyyunti maññamānā samacintesuṃ. **Dhanena sikkheyyāmā**ti upalāpeyyāma saṅgaṇheyyāma. **Tāvatakaṃ āharīyatanti** tāvatakaṃ āharāpiyatu gaṇhiyatu, yattakaṃ icchatha, tattakaṃ gaṇhathāti vuttaṃ hoti. **Bhavantānaṃyeva vāhasā**ti bhavante paccayaṃ katvā, tumhehi dinnattāyeva pahūtaṃ sāpateyyaṃ jātaṃ.

323. Sace jahatha kāmānīti sace vatthukāme ca kilesakāme ca pariccajatha. **Yattha satto puthujjanoti** yesu kāmesu puthujjano satto laggo laggito. **Ārambhavho daḷhā hothāti** evaṃ sante vīriyaṃ ārabhatha, asithilaparakkamataṃ adhiṭṭhāya daḷhā bhavatha. **Khantībalasamāhitāti** khantibalena samannāgatā bhavathāti rājūnaṃ ussāhaṃ janeti.

Esa maggo ujumaggoti esa karuṇājhānamaggo ujumaggo nāma. **Esa maggo anuttaroti** eseva brahmalokūpapattiyā asadisamaggo uttamamaggo nāma. **Saddhammo sabbhi rakkhitoti** eso eva ca buddhapaccekaḥbuddhasāvakehi sabbhirakkhitadhammo nāma. Iti karuṇājhānassa vaṇṇabhaṇanēpi tesāṃ anivattanatthāya daḷhīkammameva karoti.

Ko nu kho pana bho jānāti jīvitānanti bho jīvitaṃ nāma udakapupphulūpamaṃ tiṇagge ussāvabindūpamaṃ taṅkhaṇaviddhaṃsanadhammaṃ, tassa ko gatiṃ jānāti, kismiṃ khaṇe bhijjissati? **Gamaṇīyo samparāyoti** paraloko pana avassaṃ gantabbova, tattha paṇḍitena kulaputtana **mantāyaṃ boddhabbaṃ**. Mantā vuccati paññā, tāya mantetabbaṃ bujjhitabbaṃ, upaparikkhitabbañca jānitabbañcāti attho. Karaṇatthe vā bhummaṃ. **Mantāyaṃ boddhabbanti** mantāya bujjhitabbaṃ, ñāṇena jānitabbanti attho. Kiṃ bujjhitabbaṃ? Jīvitassa dujjānatā, samparāyassa ca avassaṃ gamaṇiyatā, bujjhitvā ca pana sabbapalībodhe chinditvā **kattabbaṃ kusalaṃ caritabbaṃ brahmacariyaṃ**. Kasmā? Yasmā natthi jātassa amaraṇaṃ.

Brāhmaṇamahāsālādīnaṃ āmantanāvaṇṇanā

324. Appesakkhā ca appalābhā cāti bho pabbajjā nāma appayasā ceva, pabbajitakālato paṭṭhāya hi

rajjam pahāya pabbajitam viheṭhetvā viheṭhetvā lāmakam anātham katvāva kathenti. Appalābhā ca, sakalagāmaṃ caritvāpi ajjhoharaṇīyaṃ dullabhameva. Idam pana **brahmaññaṃ mahesakkaṅha** mahāyasattā, **mahālābhaṅga** lābhasakkārasampannattā. Bhavañhi etarahi sakalajambudīpe aggapurohito sabbattha aggāsanam aggodakam aggabhattam aggagandham aggamālam labhatīti.

Rājāva raññanti ahañhi bho etarahi pakatiraññaṃ majjhe cakkavattirājā viya. **Brahmāva brahmānanti** pakatibrahmānam majjhe mahābrahmasadiso. **Devatāva gahapatikānanti** avasesagahapatikānam panamhi sakkadevarājasadiso.

Bharyānam āmantanāvāṇṇanā

325. Cattārisā bharyā sādisiyoti sādisiyova cattārisā bharyā, añña panassa tīsu vayesu nāṭakitthiyo bahukāyeva.

Mahāgovindapabbajjāvāṇṇanā

326. Cārikam caratīti gāmanigamapaṭipāṭiyā cārikam carati, gatagataṭṭhāne **buddhakolāhalaṃ** viya hoti. Manussā “mahāgovindapaṇḍito kira āgacchatī”ti sutvā puretameva maṇḍapam kāretvā maggam alaṅkaritvā paccuggantvā gaṇhitvā enti, mahālābhasakkāro mahogho viya ajjhottharanto uppajji. **Sattapurohitassāti** sattanam rājūnam purohitassa. Iti yathā etarahi evarūpesu vā ṭhānesu kismiñciveva dukkhe uppane “namo buddhassā”ti vadanti, evam tadā “namatthu mahāgovindassa brāhmaṇassa, namatthu sattapurohitassā”ti vadanti.

327. Mettāsahagatenātiadinā nayena pāliyaṃ brahmavihārāva āgatā, mahāpuriso pana sabbāpi aṭṭha samāpattiyo ca pañca ca abhiññāyo nibbatesi. **Sāvakaṅhaṅga brahmalokasahabyatāya maggam desesīti** brahmaloke brahmunā sahabhāvāya maggam kathesi.

328. Sabbenasabbanti ye aṭṭha ca samāpattiyo pañca ca abhiññāyo nibbatesuṃ. **Ye na sabbenā sabbam sāsanam ājānimsūti** ye aṭṭhasu samāpattīsu ekasamāpattimpi na jānimsu, na sakkhimsu nibbattetuṃ. **Amoghāti** savipākā. **Avāñjhāti** na vañjhā. Sabbanihīnam pasavanti gandhabbakāyam pasavi. **Saphalāti** avasesadevalokūpapattīhi sātthā. **Saudrayāti** brahmalokūpapattiyā savuḍḍhi.

329. Sarāmahanti sarāmi aham pañcasikha, iminā kira padena ayaṃ suttanto buddhabhāsito nāma jāto. **Na nibbidāyāti** na vaṭṭe nibbindanattāya. **Na virāgāyāti** na vaṭṭe virāgatthāya. **Na nirodhāyāti** na vaṭṭassa nirodhatthāya. **Na upasamāyāti** na vaṭṭassa upasamanattāya. **Na abhiññāyāti** na vaṭṭam abhijānanattāya. **Na sambodhāyāti** na kilesaniddāvīgamena vaṭṭato pabujjhanattāya. **Na nibbānāyāti** na amatanibbānattāya.

Ekantanibbidāyāti ekantameva vaṭṭe nibbindanattāya. Ettha pana **nibbidāyāti** vipassanā. **Virāgāyāti** maggo. **Nirodhāya upasamāyāti** nibbānam. **Abhiññāya sambodhāyāti** maggo. **Nibbānāyāti** nibbānameva. Evam ekasmiṃ ṭhāne vipassanā, tīsu maggo, tīsu nibbānam vuttanti evam vavattānakathā vedītabbā. Pariyāyena pana sabbānipetāni maggavevacanānīpi nibbānavevacanānīpi hontiyeva. **Sammādiṭṭhi**ādīsu yaṃ vattabam, tam visuddhimagge saccavaṇṇanāyaṃ vuttameva.

330. Ye na sabbenasabbanti ye cattāropi ariyamagge paripūretuṃ na jānanti, tīni vā dve vā ekaṃ vā nibbattenti. **Sabbesaṃyeva imesaṃ kulaputtānanti** brahmacariyaṇṇakulaputtānam. **Amoghā... pe... saphalā saudrayāti** arahattanikūṭena desanam niṭṭhāpesi.

Bhagavantaṃ abhivādetvā padakkhiṇam katvāti (dī. ni. 2.188) bhagavato dhammadesanam cittaṃ sampatīcchanto abhinanditvā vācāya pasamsamāno anumoditvā mahantaṃ añjalim sirasmiṃ patīṭṭhapetvā pasannalākhārase nimujjamāno viya dasabalassa chabbaṇṇarasmiṃjalantaram pavisitvā

catūsu ṭhānesu vanditvā tikkhattuṃ padakkhiṇaṃ katvā bhagavantaṃ abhitthavanto abhitthavanto satthu purato antaradhāyitvā attano devalokameva agamāsīti.

Iti sumaṅgalavilāsiniyā dīghanikāyaṭṭhakathāyaṃ

Mahāgovindasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Mahāsamayasuttavaṇṇanā

Nidānavaṇṇanā

331. Evaṃ me sutanti mahāsamayasuttaṃ. Tatrāyamaṃpubbapadavaṇṇanā – **sakkesūti** ambaṭṭhasutte vuttena uppattinayena “sakyā vata, bho kumārā”ti udānaṃ paṭicca **sakkāti** laddhanāmānaṃ rājakumārānaṃ nivāso ekopi janapado ruḥḥisaddena “sakkā”ti vuccati, tasmīṃ sakkesu janapade. **Mahāvaneti** sayamjāte aropite himavanteṃ saddhiṃ ekābaddhe mahati vane. **Sabbeheva arahantehīti** imaṃ suttaṃ kathitadivaseyeva pattaarahattehi.

Tatrāyaṃ anupubbikathā – sākiyakoliyā kira kapilavatthunagarassa ca koliyanagarassa ca antare rohiṇiṃ nāma nadīṃ ekeneva āvaraṇena bandhāpetvā sassāni karonti, atha jeṭṭhamūlamāse sassesu milāyantesu ubhayanagaravāsikānampi kammakarā sannipatiṃsu. Tattha koliyanagaravāsino āhaṃsu – “idaṃ udakaṃ ubhato hariyamānaṃ na tumhākaṃ na amhākaṃ pahossati, amhākaṃ pana sassam ekena udakeneva nipphajjissati, idaṃ udakaṃ amhākaṃ dethā”ti. Kapilavatthunagaravāsino āhaṃsu – “tumhesu koṭṭhe pūretvā ṭhitesu mayaṃ rattasuvaṇṇanīlamaṇikāḷakahāpaṇe ca gahetvā pacchipasibbakādīhatthā na sakkhissāma tumhākaṃ gharadvāre vicarituṃ, amhākampi sassam ekeneva udakena nipphajjissati, idaṃ udakaṃ amhākaṃ dethā”ti. “Na mayaṃ dassāmā”ti. “Mayampi na dassāmā”ti. Evaṃ kalahaṃ vaḍḍhetvā eko uṭṭhāya ekassa pahāraṃ adāsi, sopi aññassāti evaṃ aññamaññaṃ paharivā rājakulānaṃ jātiṃ ghaṭṭetvā kalahaṃ vaḍḍhayiṃsu.

Koliyakammakarā vadanti – “tumhe kapilavatthuvāsike gahetvā gajjatha, ye soṇasiṅgālādayo viya attano bhaginihi saddhiṃ saṃvasiṃsu. Etesaṃ hatthino ca assā ca phalakāvudhāni ca amhākaṃ kiṃ karissanti”ti? Sākiyakammakarāpi vadanti – “tumhe dāni kuṭṭhino dārake gahetvā gajjatha, ye anāthā niggatikā tiracchānā viya kolarukkhe vasiṃsu, etesaṃ hatthino ca assā ca phalakāvudhāni ca amhākaṃ kiṃ karissanti”ti? Te gantvā tasmīṃ kamme niyuttaamaccānaṃ kathesuṃ, amaccā rājakulānaṃ kathesuṃ, tato sākiyā – “bhaginihi saddhiṃ saṃvāsikānaṃ thāmaṇca balaṇca dassessāmā”ti yuddhasajjā nikkhamiṃsu. Koliyāpi – “kolarukkavāsīnaṃ thāmaṇca balaṇca dassessāmā”ti yuddhasajjā nikkhamiṃsu.

Bhagavāpi rattiyā paccūsasamayeva mahākaruṇāsamāpattito vuṭṭhāya lokaṃ volokento ime evaṃ yuddhasajje nikkhamante addasa. Disvā – “mayi gate ayaṃ kalaho vūpasamissati nu kho udāhu no”ti upadhārento – “ahamettha gantvā kalahavūpasamanatthaṃ tīṇi jātakāni kathessāmi, tato kalaho vūpasamissati. Atha sāmaggidīpanatthāya dve jātakāni kathetvā **attadaṇḍasuttaṃ** desessāmi. Desanaṃ sutvā ubhayanagaravāsīnopi aḍḍhatiyāni aḍḍhatiyāni kumārasatāni dassanti, ahaṃ te pabbajjissāmi, tadā mahāsamāgamo bhavissati”ti sannīṭṭhānamakāsi. Tasmā imesu yuddhasajjesu nikkhamantesu kassaci anārocetvā sayameva pattacīvaramādāya gantvā dvinnaṃ senānaṃ antare ākāse pallaṅkaṃ ābhujitvā chabbaṇṇarasmiyo vissajjetvā nisīdi.

Kapilavatthuvāsino bhagavantaṃ disvāva – “amhākaṃ nātiseṭṭho satthā āgato, diṭṭho nu kho tena amhākaṃ kalahakāraṇabhāvo”ti cintetvā – “na kho pana sakkā bhagavati āgate amhehi parassa sarīre satthaṃ pātetuṃ, koliyanagaravāsino amhe hanantu vā pacantu vā”ti āvudhāni chaḍḍetvā bhagavantaṃ vanditvā nisīdiṃsu. Koliyanagaravāsīnopi tatheva cintetvā āvudhāni chaḍḍetvā bhagavantaṃ vanditvā nisīdiṃsu.

Bhagavā jānantova – “kasmā āgatattha mahārājā”ti pucchi. Bhagavā, na titthakīlāya na pabbatakīlāya na nadīkīlāya na giridassanattamaṃ, imasmiṃ pana thāne saṅgāmaṃ paccupatthapetvā āgatamhāti. Kiṃ nissāya vo kalaho mahārājāti? Udakaṃ, bhanteti. Udakaṃ kiṃ agghati mahārājāti? Appagghaṃ, bhanteti. Pathavī nāma kiṃ agghati mahārājāti? Anagghā, bhanteti. Khattiyā kiṃ agghanti mahārājāti? Khattiyā nāma anagghā bhanteti. Appamūlakaṃ udakaṃ nissāya kimatthaṃ anagghaṃ khattiyā nāsetha, mahārājāti? “Kalahe assādo nāma natthi, kalahavasena mahārājā aṭṭhāne veraṃ katvā ekāya rukkhadevatāya kālasīhena saddhiṃ baddhāghāto sakalampi imaṃ kappamā anuppattoyevā”ti vatvā **phandanajātakaṃ** kathesi. Tato “parapattiyena nāma mahārājā na bhavitabbaṃ. Parapattiyā hutvā hi ekassa sasakassa kathāya tiyojanasahassavitthate himavante catuppadagaṇā mahāsamuddaṃ pakkhandino ahesuṃ. Tasmā parapattiyena na bhavitabba”nti vatvā **pathaviundriyajātakaṃ** kathesi. Tato – “kadāci, mahārājā, dubbalopi mahabbalassa randhaṃ vivaraṃ passati, kadāci mahabbalo dubbalassa. Laṭukikāpi hi sakuṇikā hatthināgaṃ ghātesī”ti vatvā **laṭukikajātakaṃ** kathesi. Evaṃ kalahavūpasamatthāya tīpi jātakāni kathetvā sāmaggiparidīpanattāya dve jātakāni kathesi. Kathaṃ? Samaggānañhi mahārājā koci oṭāraṃ nāma passituṃ na sakkotīti vatvā **rukkhadhammajātakaṃ** kathesi. Tato “samaggānaṃ mahārājā koci vivaraṃ passituṃ nāsakkihi. Yadā pana aññamaññaṃ vivādamakamsu, atha te nesādaputto jīvītā voropetvā ādāya gato. Vivāde assādo nāma natthi”ti vatvā **vaṭṭakajātakaṃ** kathesi. Evaṃ imāni pañca jātakāni kathetvā avasāne attadaṇḍasuttaṃ kathesi.

Rājāno pasannā – “sace satthā nāgamissa, mayaṃ sahatthā aññamaññaṃyeva vadhitvā lohitanadiṃ pavattayissāma, amhākaṃ puttabhātarō gehadvāre na passeyyāma, sāsanaṃpaṭisāsanaṃpi no āharaṇako na bhavissati. Satthāraṃ nissāya no jīvitaṃ laddhaṃ. Sace pana satthā agāraṃ ajjhāvasissa, dvisahassadīparivāresu catūsu mahādīpesu rajjamassa hatthagataṃ abhavissa, atirekasahassaṃ kho panassa puttā abhavissamsu, tato khattiyaparivārova avicarissa. Taṃ kho panesa sampattiṃ pahāya nikkhamitvā sambodhiṃ patto, idānipi khattiyaparivāroyeva vicarātū”ti ubhayanagaravāsino aḍḍhatiyāni aḍḍhatiyāni kumārasatāni adamsu. Bhagavā te pabbajetvā mahāvanaṃ agamāsi. Tesam garugāravavasena na attano ruciyā pabbajitānaṃ anabhirati uppajji. Purāṇadutiyaikāyopi nesam “ayyaputtā ukkaṇṭhantu, gharāvāso na saṇṭhātī”tiādīni vatvā sāsanaṃ pesenti. Te atirekataraṃ ukkaṇṭhimsu.

Bhagavā āvajjanto tesam anabhiratabhāvaṃ ñatvā “ime bhikkhū mādisena buddhena saddhiṃ ekato vasantā ukkaṇṭhanti, handa nesam kuṇāladahassa vaṇṇaṃ kathetvā tattha netvā anabhiratiṃ vinodessāmī”ti kuṇāladahassa vaṇṇaṃ kathesi. Te taṃ daṭṭhukāmā ahesuṃ. Daṭṭhukāmattha, bhikkhave, kuṇāladahanti? Āma bhagavāti. Yadi evaṃ, etha, gacchāmāti. Iddhimantānaṃ bhagavā gamanaṭṭhānaṃ mayaṃ kathaṃ gamissāmāti? Tumhe gantukāmā hotha, ahaṃ mamānubhāvena gahetvā gamissāmīti. Sādhu, bhanteti. Atha bhagavā pañca bhikkhusatāni gahetvā ākāse uppatitvā kuṇāladahe patiṭṭhāya te bhikkhū āha – “bhikkhave, imasmiṃ kuṇāladahe yesaṃ macchānaṃ nāmaṃ na jānātha, tesam nāmaṃ pucchathā”ti.

Te pucchiṃsu, bhagavā pucchitapucchitaṃ kathesi. Na kevalaṃ macchānaṃyeva, tasmim vanasaṇḍe rukkhānampi pabbatapāde dvīpadacatuppadasakuṇānampi nāmāni pucchāpetvā kathesi. Atha dvīhi sakuṇehi mukhatuṇḍakena ḍamsitvā gahitadāṇḍake nisinna kuṇālasakuṇārājā purato pacchato ubhosu passesu sakuṇasaṅghaparivuto āgacchati. Bhikkhū taṃ disvā – “esa, bhante, imesaṃ sakuṇānaṃ rājā bhavissati, parivārā ete etassā”ti maññāmāti. Evameva, bhikkhave, ayampi mama vaṃso mama paveṇīti. Idāni tāva mayaṃ, bhante, ete sakuṇe passāma. Yaṃ pana bhagavā “ayampi mama vaṃso mama paveṇī”ti āha, taṃ sotukāmamhāti. Sotukāmattha bhikkhave? Āma, bhagavāti. Tena hi suṇāthāti tīhi gāthāsatehi maṇḍetvā **kuṇāljātakaṃ** kathento anabhiratiṃ vinodesi. Desanāpariyosāne sabbe pi sotāpattiphale patiṭṭhahimsu, maggeneva ca nesam iddhipi āgatā. Bhagavā – “hotu tāva ettakaṃ etesaṃ bhikkhūna”nti ākāse uppatitvā mahāvanaṃyeva agamāsi. Tepi bhikkhū gamanakāle dasabalassa ānubhāvena gantvā āgamanakāle attano ānubhāvena bhagavantaṃ parivāretvā mahāvane otariṃsu.

Bhagavā paññattāsane nisīditvā te bhikkhū āmantetvā – “etha, bhikkhave, nisīdatha, uparimaggattayavajjhānaṃ vo kilesānaṃ pahānāya kammaṭṭhānaṃ kathessāmī”ti kammaṭṭhānaṃ kathesi. Bhikkhū cintesuṃ – “bhagavā amhākaṃ anabhiratabhāvaṃ ñatvā kuṇāladahaṃ netvā

pakkhittasūcīhi viya paripuṇṇaṃ hoti. Tatra brahmalokassa evaṃ uccattanaṃ veditabbaṃ. Lohapāsāde kira sattakūṭāgārasamo pāsāṇo brahmaloke ṭhatvā adho khitto catūhi māsehi pathaviṃ pāpuṇāti. Evaṃ mahante okāse yathā heṭṭhā ṭhatvā khittāni pupphāni vā dhūmo vā upari gantuṃ, upari vā ṭhatvā khittasāsapā heṭṭhā otarituṃ antaraṃ na labhanti, evaṃ niraṇṭaraṃ devatā ahesuṃ. Yathā kho pana cakkavattirañño nisinnaṭṭhānaṃ asambādhaṃ hoti, āgatāgatā mahesakkhā khattiyā okāsaṃ labhantiyeva, parato parato pana atisambādhaṃ hoti, evameva bhagavato nisinnaṭṭhānaṃ asambādhaṃ, āgatāgatā mahesakkhā devatā ca mahābrahmāno ca okāsaṃ labhantiyeva. Apisudaṃ bhagavato āsannāsannaṭṭhāne mahāparinibbāne vuttanayeneva vālaggakoṭīnitudanamatte padese dasapi vīsampi sabbaparato tiṃsampi devatā sukhume sukhume attabhāve māpetvā aṭṭhaṃsu. Saṭṭhi saṭṭhi devatā aṭṭhaṃsu.

Suddhāvāsakāyikānanti suddhāvāsavāsīnaṃ. **Suddhāvāsā** nāma suddhānaṃ anāgāmikhīṇāsavānaṃ āvāsā pañca brahmalokā. **Etadahosīti** kasmā ahoṣi? Te kira brahmāno samāpattiṃ samāpajjitvā yathāparicchedena vuṭṭhitā brahmabhavanaṃ olokentā pacchābhatte bhattagehaṃ viya suññataṃ addasaṃsu. Tato “kuhiṃ brahmāno gatā”ti āvajjantā mahāsamāgamaṃ ñatvā – “ayaṃ samāgamo mahā, mayaṃ ohīnā, ohīnakānaṃ okāso dullabho hoti, tasmā gacchantā atucchahatthā hutvā ekekaṃ gāthaṃ abhisankharitvā gacchāma. Tāya mahāsamāgame ca attano āgatabhāvaṃ jānāpessāma, dasabalassa ca vaṇṇaṃ bhāsissāmā”ti. Iti tesāṃ samāpattito vuṭṭhāya āvajjitattā etadahosi.

332. Bhagavato purato pāturaheṣunti pāliyaṃ bhagavato santike abhimukhaṭṭhāneyeva otiṇṇā viya katvā vuttā, na kho panettha evaṃ attho veditabbo. Te pana brahmaloke ṭhitāyeva gāthā abhisankharitvā eko puratthimacakkavālamukhavaṭṭiyaṃ otari, eko dakkhiṇacakkavālamukhavaṭṭiyaṃ, eko pacchimakakkavālamukhavaṭṭiyaṃ, eko uttaracakkavālamukhavaṭṭiyaṃ otari. Tato puratthimacakkavālamukhavaṭṭiyaṃ otiṇṇabrahmā nīlakasiṇaṃ samāpajjitvā nīlarasmiyo vissajjitvā dasahassacakkavāladevatānaṃ maṇicammaṃ paṭimuñcanto viya attano āgatabhāvaṃ jānāpetvā buddhavīthi nāma kenaci ottharituṃ na sakkā, tasmā pahaṭabuddhavīthiyāva āgantvā bhagavantaṃ abhivādetvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Ekamantaṃ ṭhito attanā abhisankhataṃ gāthaṃ abhāsi.

Dakkhiṇacakkavālamukhavaṭṭiyaṃ otiṇṇabrahmāpi pītakasiṇaṃ samāpajjitvā pītarasmiyo suvaṇṇapabhaṃ muñcivā dasahassacakkavāladevatānaṃ suvaṇṇapaṭaṃ pārupento viya attano āgatabhāvaṃ jānāpetvā tatheva aṭṭhāsi. Pacchimakakkavālamukhavaṭṭiyaṃ otiṇṇabrahmāpi lohitaṅkasiṇaṃ samāpajjitvā lohitarasmiyo muñcivā dasahassacakkavāladevatānaṃ rattavarakambalena parikkhipanto viya attano āgatabhāvaṃ jānāpetvā tatheva aṭṭhāsi. Uttaracakkavālamukhavaṭṭiyaṃ otiṇṇabrahmāpi odātakasiṇaṃ samāpajjitvā odātarasmiyo muñcivā dasahassacakkavāladevatānaṃ sumanapaṭaṃ pārupanto viya attano āgatabhāvaṃ jānāpetvā tatheva aṭṭhāsi.

Pāliyaṃ pana “bhagavato purato pāturaheṣuṃ. Atha kho tā devatā bhagavantaṃ abhivādetvā ekamantaṃ aṭṭhaṃsu”ti evaṃ ekakkhaṇaṃ viya purato pātubhāvo ca abhivādetvā ekamantaṃ ṭhitabhāvo ca vutto, so iminā anukkamena ahoṣi, ekato katvā pana dassito. Gāthābhāsaṇaṃ pana pāliyaṃ viṣuṃ viṣuṃyeva vuttaṃ.

Tattha **mahāsamayoti** mahāsamūho. **Pavanaṃ** vuccati vanasaṇḍo. Ubhayenapi bhagavā imasmiṃ vanasaṇḍe ajja mahāsamūho mahāsannipātoti āha. Tato yesaṃ so sannipāto, te dassetuṃ **devakāyā samāgatāti** āha. Tattha **devakāyāti** devaghaṭā. **Āgatamha imaṃ dhammasamayanti** evaṃ samāgate devakāye disvā mayampi imaṃ dhammasamūhaṃ āgatā. Kiṃ kārāṇā? **Dakkhitāye aparājitasāṅghaṃ**, kenaci aparājitaṃ ajjeva tayo māre madditvā vijjitasāṅgamaṃ imaṃ aparājitasāṅghaṃ dassanattāyā āgatamhāti attho. So pana brahmā imaṃ gāthaṃ bhāsivā bhagavantaṃ abhivādetvā puratthimacakkavālamukhavaṭṭiyaṃyeva aṭṭhāsi.

Atha dutiyo vuttanayeneva āgantvā abhāsi. Tattha **tatra bhikkhavoti** tasmim sannipātattāne bhikkhū. **Samādahaṃsūti** samādhinā yojesuṃ. **Cittamattano ujukaṃ akāṃsūti** attano cittaṃ sabbe vaṅkakuṭīlajimhabhāve haritvā ujukaṃ akariṃsu. **Sārathiva nettāni gahetvāti** yathā samappavattesu sindhavesu odhastapatodo sārathi sabbayottāni gahetvā acodento avārento tiṭṭhati, evaṃ

chaḷaṅgupekkhāsamannāgatā guttadvārā sabbepe te pañcasatā bhikkhū indriyāni rakkhanti paṇḍitā, ete daṭṭhuṃ idhāgamtha bhagavāti. Sopi gantvā yathāṭṭhāneyeva aṭṭhāsi.

Atha tatiyo vuttanayeneva āgantvā abhāsi. Tattha **chetvā khilanti** rāgadosamohakhīlaṃ chinditvā. **Palighanti** rāgadosamohapalighameva. **Indakhilanti**pi rāgadosamohaindakhīlameva. **Ūhacca manejāti** ete taṅhāejāya abhāvena anejā bhikkhū indakhīlaṃ ūhacca samūhanitvā. **Te caranti**ti catūsu disāsu appaṭihatacārikāṃ caranti. **Suddhāti** nirupakkilesā. **Vimalāti** nimmalā. Idaṃ tasseva vevacanaṃ. **Cakkhumatāti** pañcahi cakkhūhi cakkhumantena. **Sudantāti** cakkhutopi dantā, sotatopi ghānatopi jivhātopi kāyatopi manatopi dantā. **Susunāgāti** taruṇanāgā. Te evarūpena anuttarena yogācariyena damite taruṇanāge dassanāya āgamtha bhagavāti. Sopi gantvā yathāṭṭhāneyeva aṭṭhāsi.

Atha catuttho vuttanayeneva āgantvā abhāsi. Tattha **gatāseti** nibbematikasaraṇagamanena gatā. Sopi gantvā yathāṭṭhāneyeva aṭṭhāsi.

Devatāsannipātavaṇṇanā

333. Atha bhagavā olokeno pathavītalato yāva cakkavāḷamukhavaṭṭiparicchedā yāva akaniṭṭhabrahmalokā devatāsannipātaṃ disvā cintesi – “mahā ayaṃ devatāsamāgamō, bhikkhū pana evaṃ mahā devatāya samāgamoti na jānanti, handa, nesam ācikkhāmī”ti, evaṃ cintetvā “atha kho bhagavā bhikkhū āmantesī”ti sabbaṃ vitthāretabbaṃ. Tattha **etaparamāti** etaṃ paramaṃ pamāṇaṃ etesanti etaparamā. Idāni buddhānaṃ pana abhāvā “yepi te, bhikkhave, etarahī”ti tatiyo vāro na vutto. **Ācikkhissāmi, bhikkhave**ti kasmā āha? Devatānaṃ citta-kallatājānanatthaṃ. Devatā kira cintesum – “bhagavā evaṃ mahante samāgame mahesakkhānaṃyeva devatānaṃ nāmagottāni kathessati, appesakkhānaṃ kiṃ kathessati”ti? Atha bhagavā “imā devatā kiṃ cintenti”ti āvajjanto mukhena hatthaṃ pavesetvā hadayamaṃsaṃ maddanto viya sabhaṇḍaṃ coraṃ gaṇhanto viya ca taṃ tāsāṃ citta-cāraṃ ñatvā – “dasasahassacakkavāḷato āgatāgatānaṃ appesakkhamahesakkhānaṃ sabbāsampi devatānaṃ nāmagottaṃ kathessāmi”ti cintesi.

Buddhā nāma mahantā ete sattavisesā, yaṃ sadevakassa lokassa diṭṭhaṃ suttaṃ mutaṃ viññātaṃ pattaṃ pariyesitaṃ anuvicariṭaṃ manasā, na kiñci katthaci nīlādivasena vibhatarūpārammaṇesu rūpārammaṇaṃ vā bherīsaddādivasena vibhattasaddārammaṇādīsu visum visum saddādiārammaṇaṃ vā atthi, yaṃ etesaṃ ñāṇamukhe āpāthaṃ nāgacchati. Yathāha –

“Yaṃ bhikkhave sadevakassa lokassa...pe... sadevamanussāya diṭṭhaṃ suttaṃ mutaṃ viññātaṃ pattaṃ pariyesitaṃ anuvicariṭaṃ manasā, tamahaṃ jānāmi, tamahaṃ passāmi, tamahaṃ abbaññāsi”nti (a. ni. 4.24).

Evaṃ sabbattha appaṭihatañāṇo bhagavā sabbāpi tā devatā bhabbābhabbavasena dve koṭṭhāse akāsi. “Kammāvaraṇena vā samannāgatā”tiādinā nayena vuttā satta **abhabbā** nāma. Te ekavihāre vasantepi buddhā na olokenā. Viparītā pana **bhabbā** nāma, te dūre vasantepi gantvā saṅgaṇhanti. Tasmā tasmimpi devatāsannipāte ye abhabbā, te pahāya bhabbe pariggahesi. Pariggahetvā – “ettakā ettha rāgacaritā, ettakā dosacaritā, ettakā mohacaritā”ti caritavasena cha koṭṭhāse akāsi. Atha nesam sappāyaṃ dhammadesanaṃ upadhārayanto – “rāgacaritānaṃ devatānaṃ **sammāparibbājaniyasuttaṃ** kathessāmi, dosacaritānaṃ **kalahavivādasuttaṃ**, mohacaritānaṃ **mahābyūhasuttaṃ**, vitakkacaritānaṃ **cūḷabyūhasuttaṃ**, saddhācaritānaṃ **tuvaṭṭakapaṭipadaṃ**, buddhicaritānaṃ **purābhedasuttaṃ** kathessāmi”ti desanaṃ vavatthapetvā puna taṃ parisaṃ manasākāsi – “attajjhāsayena nu kho jāneyya, parajjhāsayena atthupattikena pucchāvasenā”ti. Tato “pucchāvasena jāneyyā”ti ñatvā “atthi nu kho koci devatānaṃ ajjhāsayam gahetvā caritavasena pañhaṃ pucchitum samattho”ti “tesu pañcasatesu bhikkhūsu ekopi na sakkotī”ti addasa. Tato asīmahāsāvake dve aggasāvake ca samannāharitvā “tepi na sakkotī”ti disvā cintesi “sace paccekabuddho bhaveyya, sakkuṇeyya nu kho”ti “sopi na sakkuṇeyyā”ti ñatvā “sakkasuyāmadīsu koci sakkuṇeyyā”ti samannāhari. Sace hi tesu koci sakkuṇeyya,

taṃ pucchāpetvā attanā vissajjeyya, na pana tesupi koci sakkoti.

Athassa etadahosi – “mādiso buddhoyeva sakkuṇeyya, atthi pana katthaci añño buddho”ti anantāsu lokadhātūsu anantaññaṃ pattharivā olokeno aññaṃ buddhaṃ na addasa. Anacchariyañcetaṃ, yaṃ idāni attanā samaṃ na passeyya, so jātadivasepi brahmajālavaṇṇanāyaṃ vuttanayena attanā samaṃ apassanto – “aggohamasmi lokassā”ti appaṭivattiyāṃ sīhanādaṃ nadi. Evaṃ aññaṃ attanā samaṃ apassivā cintesi – “sace ahaṃ pucchitvā ahameva vissajjeyyaṃ, evampetā devatā na sakkhissanti paṭivijjhitaṃ. Aññasmiṃ pana buddhoyeva pucchante mayi ca vissajjante accherakaṃ bhavissati, sakkhissanti ca devatā paṭivijjhitaṃ, tasmā nimmitabuddhaṃ māpessāmi”ti abhiññāpādakajjhānaṃ samāpajjitvā vuṭṭhāya – “pattacīvaragahaṇaṃ ālokitavilokitaṃ samiñjitapasāritaṅca mama sadisaṃyeva hotū”ti kāmāvacaracittehi parikkammaṃ katvā pācīnayugandharaparikkhepato ullāṅghamaṇaṃ candamaṇḍalaṃ bhinditvā nikkhamantaṃ viya rūpāvacaracittena adhiṭṭhāsi.

Devasaṅgho taṃ disvā – “aññoopi nu kho, bho, cando uggato”ti āha. Atha candaṃ ohāya āsannatare jāte “na cando, sūriyo uggato”ti, puna āsannatare jāte “na sūriyo, devavimānaṃ eka”nti, puna āsannatare jāte “na devavimānaṃ, devaputto eko”ti, puna āsannatare jāte “na devaputto, mahābrahmā eko”ti, puna āsannatare jāte “na mahābrahmā, aparopi bho buddho āgato”ti āha. Tattha puthujjanadevatā cintayīṃsu – “ekabuddhassa tāva ayaṃ devatāsannipāto, dvinnaṃ kīva mahanto bhavissatī”ti. Ariyadevatā cintayīṃsu – “ekissā lokadhātuyā dve buddhā nāma natthi, addhā bhagavatā attanā sadiso añño eko buddho nimmito”ti.

Atha tassa devasaṅghassa passantasseva nimmitabuddho āgantvā dasabalaṃ avanditvāva sammukhaṭṭhāne samasamaṃ katvā māpīte āsane nisīdi. Bhagavatopi dvattiṃsa mahāpurisalakkhaṇāni, nimmitassāpi dvattiṃsāva, bhagavatopi sarīrā chabbaṇṇarasmiyo nikkhamanti, nimmitassāpi, bhagavato sarīrarasmiyo nimmitassa sarīre paṭihaññanti, nimmitassa sarīrarasmiyo bhagavato kāye paṭihaññanti. Tā dvinnampi buddhānaṃ sarīrato uggamma akaniṭṭhabhavanaṃ āhacca tato paṭinivattitvā devatānaṃ matthakapariyante otarivā cakkavāḷamukhavaṭṭiyāṃ patiṭṭhahiṃsu. Sakalacakkavāḷagabbhaṃ suvaṇṇamayavaṅkagopānasīvinaddhamiva cetiyagharaṃ virocittha. Dasasahassacakkavāḷadevatā ekacakkavāḷe rāsibhūtā dvinnaṃ buddhānaṃ rasmigabbhantaṃ pavisitvā aṭṭhaṃsu. Nimmitabuddho nisīdantoyeva dasabalassa bodhipallaṅke kilesappahānaṃ abhitthavanto –

“Pucchāmi muniṃ pahūtapaññaṃ,
Tiṇṇaṃ pāraṅgataṃ parinibbutaṃ ṭhitattaṃ;
Nikkhamma gharā panujja kāme,
Kathaṃ bhikkhu sammā so loke paribbajeyyā”ti. (su. ni. 361) –

Gāthaṃ abhāsi. Satthā devatānaṃ tāva cittakallatājananattaṃ āgatāgatānaṃ nāmagottāni kathessāmīti cintetvā **ācikkhissāmi, bhikkhavietiādīmāha.**

334. Tattha **silokamanukassāmīti** akkharapadaniyamitaṃ vacanasāṅghātaṃ pavattayissāmi. **Yattha bhumma tadassitāti** yesu yesu ṭhānesu bhumma devatā taṃ taṃ nissitā. **Ye sitā girigabbharantiādīhi** tesam bhikkhūnaṃ vaṇṇaṃ kathesi, ye bhikkhū girikucchiṃ nissitāti attho. **Pahitattāti** pesitacittā. **Samāhitāti** avikkhittā.

Puthūti bahujaṇā. **Sīhāva sallināti** sīhā viya nilīnā ekattaṃ upagatā. **Lomahaṃsābhisambhunoti** lomahaṃsaṃ abhibhavitvā ṭhitā, nibbhayāti vuttaṃ hoti. **Odātamanasā suddhāti** odātacittā hutvā suddhā. **Vippasannāmanāvilāti** vippasannaanāvilā.

Bhiyyopañcasate nātvāti sammāsambuddhena saddhiṃ atirekapañcasate bhikkhū jānitvā. **Vane kāpilavatthaveti** kapilavatthusamīpamhi jāte vanasaṅḍe. **Tato āmantayī satthāti** tadā āmantayī. **Sāvake sāsane rateti** attano dhammadesanāya savanante jātattā sāvake sikkhattayasāsane ratattā sāsane rate.

Idaṃ sabbaṃ – “silokamanukassāmi”ti vacanato aññena vuttaṃ viya katvā vadati.

Devakāyā abhikkantā, te vijānātha bhikkhavoti te dibbacakkhunā vijānāthāti nesam bhikkhūnaṃ dibbacakkhuññābhinihāratthāya kathesi. **Te ca ātappamakarum, sutvā buddhassa sāsananti** te ca bhikkhū taṃ buddhasāsanam sutvā tāvadeva tadatthāya vīriyaṃ kariṃsu.

Evam katamattāpānāmyeva **tesam pāturahu ñāṇam**. Kīdisaṃ? Amanussānaṃ dassanaṃ dibbacakkhuññānaṃ uppajji. Na taṃ tehi tasmiṃ khaṇe parikkammaṃ katvā uppāditaṃ. Ariyamaggeneva hi taṃ nipphannaṃ. Amanussadassanattaṃ panassa abhinihāramattameva kataṃ. Satthāpi – “atthi tumhākaṃ ñāṇam, taṃ nīharitvā tena hi te vijānāthā”ti idameva sandhāya “te vijānātha, bhikkhavo”ti āha.

Appeke satamaddakkhanti tesu bhikkhūsu ekacce bhikkhū amanussānaṃ sataṃ addasaṃsu. **Sahassaṃ atha sattarinti** eke sahassaṃ. Eke sattati sahassāni.

Sataṃ eke sahassānanti eke satahassaṃ addasaṃsu. **Appekenantamaddakkhanti** vipulaṃ addasaṃsu, satavasena sahassavasena ca aparicchinnepi addasaṃsūti attho. Kasmā? Yasmā **disā sabbā phuṭā ahum**, bhariṭā sampuñṇāva ahesum.

Taṅca sabbaṃ abhiññāyāti yaṃ tesu ekenekena diṭṭhaṃ, taṅca sabbaṃ jānitvā. **Vavatthivāna cakkhumāti** hatthatale lekhaṃ viya paccakkhato vavatthapetvā pañcahi cakkhūhi cakkhumā satthā. **Tato āmantayīti** pubbe vuttagāthameva nāmagottakittanattāya āha. Tumhe ete vijānātha, passatha, oloketha, ye vohaṃ kittayissāmīti ayamettha sambandho. **Girāhīti** vacanehi. **Anupubbasoti** anupaṭipāṭiyā.

335. Sattasahassā te yakkhā, bhumma kāpilavatthavāti sattasahassā tāvettha kapilavatthum nissāya nibbattā bhumma yakkhāyevāti vadati. **Iddhimantoti** dibbaidhiyuttā. **Jutimantoti** ānubhāvasampannā. **Vaṇṇavantoti** sarīraṇaṇasampannā. **Yasassinoti** parivārasampannā. **Modamānā abhikkāmuntī** tuṭṭhacittā āgatā. **Bhikkhūnaṃ samitiṃ vananti** imaṃ mahāvanaṃ bhikkhūnaṃ santikaṃ bhikkhūnaṃ dassanattāya āgatā. Atha vā **samitinti** samūhaṃ, bhikkhusamūhaṃ dassanāya āgatātipi attho.

Chasahassā hemavatā, yakkhā nānattavaṇṇinoti chasahassā hemavatapabbate nibbattayakkhā, te ca sabbepi nīlādivaṇṇavasena nānattavaṇṇā.

Sātāgirā tisahassāti sātāgiripabbate nibbattayakkhā tisahassā.

Iccete soḷasasahassāti ete sabbepi soḷasasahassā honti.

Vessāmittā pañcasatāti vessāmittapabbate nibbattā pañcasatā.

Kumbhīro rājagahikoti rājagahanagare nibbatto kumbhīro nāma yakkho. **Vepullassa nivesananti** tassa vepullapabbato nivesanaṃ nivāsanatthānanti attho. **Bhiyyo naṃ satahassaṃ, yakkhānaṃ payirupāsātīti** taṃ atirekaṃ yakkhānaṃ satahassaṃ payirupāsāti. **Kumbhīro rājagahiko, sopāgā samitiṃ vananti** sopi kumbhīro saparivāro imaṃ vanaṃ bhikkhusamitiṃ dassanattāya āgato.

336. Purimaṅca disaṃ rājā, dhatarattho pasāsātīti pācīnadisaṃ anusāsāti. **Gandhabbānaṃ adhipatīti** catūsūpi disāsu gandhabbānaṃ jeṭṭhako. Sabbe te tassa vase vattanti. **Mahārājā yasassisoti** mahāparivāro eso mahārājā.

Puttāpi tassa bahavo, indanāmā mahabbalāti tassa dhataratthassa bahavo mahabbalā puttā, te sabbe sakkassa devaraṅño nāmadhārakā.

Virūlho taṃ pasāsati taṃ disaṃ virūlho anusāsati.

Puttāpi tassāti tassāpi tādisāyeva puttā. Pāḷiyaṃ pana “mahabbalā”ti likhanti. Aṭṭhakathāyaṃ sabbavāresu “mahābalā”ti pāṭho.

“Purimaṃ disaṃ dhataratṭho, dakkhiṇena virūlhako;
Pacchimena virūpakkho, kuvero uttaraṃ disaṃ.

Cattāro te mahārājā, samantā caturo disā;
Daddallamānā aṭṭhaṃsu, vane kāpilavatthave”ti.

Imā pana gāthā sabbasaṅgāhikavasena vuttā.

Ayañcetha attho – dasasahassacakkavāḷe dhataratṭhā nāma mahārājāno atthi. Te sabbepi koṭisatasahassakoṭisatasahassagandhabbaparivārā āgantvā puratthimāya disāya kapilavatthumahāvanato paṭṭhāya cakkavāḷagabbhaṃ pūretvā ṭhitā. Evaṃ dakkhiṇadisādīsu virūlhakādayo. Tenevāha – “samantā caturo disā, daddallamānā aṭṭhaṃsū”ti. Idañhi vuttaṃ hoti – “samantā cakkavāḷehi āgantvā caturo disā pabbatamatthakesu aggikkhandhā viya suṭṭhu jālamānā ṭhitā”ti. Te pana yasmā kapilavatthuvanameva sandhāya āgatā, tasmā cakkavāḷaṃ pūretvā cakkavāḷena samasamā ṭhitāpi – “vane kāpilavatthave”ti vuttā.

337. Tesam māyāvino dāsā, āguṃ vañcanikā saṭhāti tesam mahārājānaṃ katapāpapaṭicchādanalakkhaṇāya māyāya yuttā kuṭilācārā dāsā atthi, ye sammukhaparammukhavañcanāhi lokam vañcanato “vañcanikā”ti ca, kerāṭiyasāṭṭheyena samannāgatattā “saṭhā”ti ca vuccanti, tepi āgatāti attho. **Māyā kuṭeṇḍu viṭeṇḍu, viṭucca viṭuṭo saḥāti** te dāsā sabbepi māyākārakāva. Nāmena panettha eko **kuṭeṇḍu** nāma, eko **viṭeṇḍu** nāma. Pāḷiyaṃ pana “veṭeṇḍū”ti likhanti. Eko **viṭucca** nāma, eko **viṭuṭo** nāma. **Saḥāti** sopi viṭuṭo tehi saheva āgato.

Candano kāmasetṭho ca, kinnighaṇḍu nighaṇḍu cāti aparo kinnighaṇḍu nāma. Pāḷiyaṃ pana “kinnughāṇḍū”ti likhanti. **Nighaṇḍu cāti** añño nighaṇḍu nāma, ettakā dāsā. Ito pare pana –

“Panādo opamañño ca, devasuto ca mātali;
Cittaseno ca gandhabbo, naḷo rājā janasabho;
Āguṃ pañcasikho ceva, timbarū sūriyavacchasā”ti. –

Ime devarājāno. Tattha **devasutoti** devasārathi. **Cittasenoti** citto ca seno ca cittaseno ca. **Gandhabboti** ayaṃ cittaseno gandhabbakāyiko devaputto, na kevalaṃ cesa, sabbe pete panādādayo gandhabbā eva. **Naḷorājāti** naḷakāradevaputto nāmeko. **Janasabhoti** janavasabho devaputto. **Āguṃ pañcasikho cevāti** pañcasikho ceva devaputto āgato. **Timbarūti** timbarū nāma gandhabbadevarājā. **Sūriyavacchasāti** tasseva dhītā.

Ete caññe ca rājāno, gandhabbā saha rājubhīti ete ca nāmavasena vuttagandhabbarājāno aññe ca etehi rājūhi saddhiṃ bahū gandhabbā. **Modamānā abhikkāmuṃ, bhikkhūnaṃ samitiṃ vananti** haṭṭhatuṭṭhacittā bhikkhusaṅghasamitiṃ imaṃ vanam āgatāti attho.

338. Athāguṃ nāgasā nāgā, vesālā sahatacchakāti nāgasadahavāsikā ca vesālīvāsikā ca nāgā saha tacchakanāgaparisāya āgatāti attho. **Kambalassatarāti** kambalo ca assataro ca. Ete kira sinerupāde vasanti, supaññehipi anuddharaṇīyā mahesakkhanāgā **pāyāgā saha nātibhīti** payāgatitthavāsino ca saha nātisaṅghena āgatā.

Yāmunā dhataratṭhā cāti yamunavāsino ca dhataratṭhakule uppannā nāgā ca. **Erāvaṇo**

mahānāgoti erāvaṇo ca devaputto, jātiyā nāgo na hoti. Nāgavohārena panesa vohariyati. **Sopāgāti** sopi āgato.

Ye nāgarāje sahasā harantīti ye ime vuttappakāre nāge lobhābhibhūtā sāhasaṃ katvā haranti gaṇhanti. **Dibbā dijā pakkhī visuddhacakkhūti** dibbānubhāvato dibbā mātukucchito ca aṇḍakosato cāti dve vāre jātāti dijā pakkhayuttatāya pakkhī yojanasatantarepi yojanasahassantarepi nāge dassanasamattacakkhutāya visuddhacakkhū. **Vehāyasā te vanamajjhappattāti** te ākāseneva imaṃ mahāvanaṃ sampattā. **Citrā supaṇṇā iti tesa nāmanti** tesam “citrāsupaṇṇā” ti nāmaṃ.

Abhayaṃ tadā nāgarājānamāsi, supaṇṇato khemamakāsi buddhoti tasmā sabbepi te aññamaññaṃ **saṇhāhi vācāhi upavhayantā** mittā viya bandhavā viya ca samullapantā sammodamānā āliṅgantā hatthe gaṇhantā aṃsakūṭe hatthaṃ ṭhapentā haṭṭhatuṭṭhacittā. **Nāgā supaṇṇā saraṇamakamsu buddhanti** buddhamyeva saraṇaṃ gatā.

339. Jitā vajirahatthenāti indena devarañña jītā. **Samuddaṃ asurāsītāti** mahāsamuddavāsino sujātāya asurakaññāya kāraṇā sabbepi **bhātaro vāsavassete, iddhimanto yasassino.**

Tesu **kālakañcā mahābhismāti** kālakañcā ca mahante bhiṃsane attabhāve māpetvā āgamiṃsu. **Asurā dānaveghasāti dānaveghasā** nāma aññe dhanuggahaasurā. **Vepacitti sucitti ca, pahārādo namucī sahāti** vepacittiasuro, sucittiasuro cāti ete ca asurā namuci ca māro devaputto etehi saheva āgato. Ime asurā mahāsamuddavāsino, ayaṃ paranimmitadevalokavāsī, kasmā etehi sahāgatoti? Acchandikattā. Tepi hi acchandikā abhabbā, ayampi tādisoyeva. Tasmā dhātuso saṃsandamāno āgato.

Satañca baliputtānanti balino mahāasurassa puttānaṃ sataṃ. **Sabbe verocanāmakāti** sabbe attano mātulassa rāhusseva nāmadharā. **Sannayhitvā balisenanti** attano balisenam sannayhitvā sabbe katasannāhāva hutvā. **Rāhubhaddamupāgamunti** rāhuasurindaṃ upasaṅkamimṃsu. **Samayo dāni bhaddanteti** bhaddaṃ tava hotu, samayo te bhikkhūnaṃ samitiṃ vanam upasaṅkamitvā bhikkhusaṅghaṃ dassanāyāti attho.

340. Āpo ca devā pathavī, tejo vāyo tadāgamunti āpokasiṇādīsū parikammaṃ katvā nibbattā āpotiadināmakā devā āgamuṃ. **Varuṇā vāraṇā devā, somo ca yasasā sahāti** varuṇadevatā, vāraṇadevatā, somadevatāti evaṃ nāmakā ca devā yasasā nāma devena sahāgatāti attho. **Mettākaruṇākāyikāti** mettājhāne ca karuṇājhāne ca parikammaṃ katvā nibbattadevā. **Āguṃ devā yasassinoti** etepi mahāyasā devā āgatā.

Dasete dasadhā kāyā, sabbe nānattavaṇṇinoti te dasadhā ṭhitā dasa devakāyā sabbe nīlādivasena nānattavaṇṇā āgatāti attho.

Veṇḍū ca devāti veṇḍudevatā ca. **Sahali cāti** sahalidevatā ca. **Asamā ca duve yamāti** asamadevatā ca dve ca yamakā devā. **Candassupanisā devā, candamāguṃ purakkhatvāti** candanissitakā devā candaṃ purato katvā āgatā. Tathā sūriyanissitakā devā sūriyaṃ purakkhatvā. **Nakkhattāni purakkhatvāti** nakkhattanissitāpi devā nakkhattāni purato katvā āgatā. **Āguṃ mandavalāhakāti** vātavalāhakā, abbhavalāhakā, uṇhavalāhakā ete sabbepi valāhakāyikā “mandavalāhakā” nāma vuccanti. Tepi āgatāti attho. **Vasūnaṃ vāsavo seṭṭho, sakkopāgā purindadoti** vasūnaṃ devatānaṃ seṭṭho vāsavo yo sakkoti ca, purindadoti ca vuccati, sopi āgato.

Dasete dasadhā kāyāti etepi dasa devakāyā dasadhāva āgatā. **Sabbe nānattavaṇṇinoti** nīlādivasena nānattavaṇṇā.

Athāguṃ sahabhū devāti atha sahabhū nāma devā āgatā. **Jalamaggisikhārīvāti** aggisikhā viya jalantā. Jalamaggi ca sikhārīvāti imāni tesam nāmānītipi vuttaṃ. **Ariṭṭhakā ca rojā cāti** ariṭṭhakadevā ca

rojadevā ca. **Umāpupphanibhāsinoti umāpupphadevā** nāma ete devā. Umāpupphasadisā hi tesam sarīrābhā, tasmā “umāpupphanibhāsino”ti vuccanti.

Varuṇā sahadhammā cāti ete ca dve janā. **Accutā ca anejakāti** accutadevatā ca anejakadevatā ca. **Suleyyarucirā āgunti** suleyyā ca rucirā ca āgatā. **Āguṃ vāsavanesinoti** vāsavanesīdevā nāma āgatā. **Dasete dasadhā kāyāti** etepi dasadevakāyā dasadhāva āgatā.

Samānā mahāsamānāti samānā ca mahāsamānā ca. **Mānūsā mānūsuttamāti** mānūsā ca mānūsuttamā ca. **Khiḍḍāpadosikā āguṃ, āguṃ manopadosikāti** khiḍḍāpadosikā manopadosikā ca devā āgatā.

Athāguṃ harayo devāti haridevā nāma āgatā. **Ye ca lohitavāsinoti** lohitavāsino ca āgatā. **Pāragā mahāpāragāti** ete ca duvidhā āgatā. **Dasete dasadhā kāyāti** etepi dasadevakāyā dasadhāva āgatā.

Sukkā karambhā aruṇā, āguṃ veghanasā sahāti ete sukkādayo tayo, tehi saha veghanasā ca āgatā. **Odātagayhā pāmokkhāti** odātagayhā nāma pāmokkhadevā āgatā. **Āguṃ devā vicakkhaṇāti** vicakkhaṇā nāma devā āgatā.

Sadāmattā hāragajāti sadāmattā ca hāragajā ca. **Missakā ca yasassinoti** yasasampannā missakadevā ca. **Thanayaṃ āga pajjunnoti** pajjunno ca devarājā thanayanto āgato. **Yo disā abhivassatīti** yo yaṃ yaṃ disaṃ yāti, tattha tattha devo vassati. **Dasete dasadhā kāyāti** etepi dasadevakāyā dasadhā āgatā.

Khemiyā tusitā yāmāti khemiyā devā tusitapuravāsino ca yāmādevalokavāsino ca. **Kathakā ca yasassinoti** yasasampannā kathakadevā ca. Pāliyaṃ pana “kaṭṭhakā cā”ti likhanti. **Lambītakā lāmasetṭhāti** lambitakadevā ca lāmasetṭhadevā ca. **Jotināmā ca āsavāti** pabbatamatthake katanāḷgikkhandho viya jotamānā jotidevā nāma atthi, te ca āsā ca devā āgatāti attho. Pāliyaṃ pana “jātināmā”ti likhanti. Āsā devatā chandavasena **āsavāti** vuttā. **Nimmānaratino āguṃ, athāguṃ paranimmitā. Dasete dasadhā kāyāti** etepi dasa devakāyā dasadhāva āgatā.

Satṭhete devanikāyāti ete ca āpo ca devātiādikā cha dasakā satṭhi devanikāyā sabbe nīlādivasena nānattavaṇṇino. **Nāmanvayena āgacchunti** nāmahāgena nāmaḷoṭṭhāsena āgatā. **Ye caññe sadisā sahāti** ye ca aññepi tehi sadisā vaṇṇatopi nāmatopi etādisāyeva sesacakkavāḷesu devā, tepi āgatāyevāti ekapadeneva kalāpaṃ viya puṭakaṃ viya ca katvā sabbā devatā niddisati.

Evam dasasu lokadhātusahassesu devakāye niddisitvā idāni yadatthaṃ te āgatā, taṃ dassento **pavuṭṭhajātinti** gāthamāha. Tassattho – pavuṭṭhā vigatā jāti assāti ariyaśaṅho pavuṭṭhajāti nāma, **taṃ pavuṭṭhajātīṃ** rāgadosamohakhīlānaṃ abhāvā **akhīlaṃ** cattāro oghe taritvā ṭhitattā **oghatīṇaṃ** catunnaṃ āsavānaṃ abhāvena **anāsavaṃ** ariyaśaṅhaṃ dakkhema passissāma. Tesaññeva oghānaṃ tiṇṇattā **oghataraṃ** āguṃ akaraṇato **nāgaṃ. Asitātiganti** kālākabhāvātītaṃ candaṃva siriya virocamaṇaṃ dasabalaṅca dakkhema passissāmāti etadatthaṃ sabbepi te nāmanvayena āgacchuṃ, ye caññe sadisā sahāti.

341. Idāni brahmāno dassento **subrahmā paramatto cāti**ādīmāha. Tattha **subrahmāti** eko brahmā. Paramattopi brahmāva. **Puttā iddhimato sahāti** ete iddhimato buddhassa bhagavato puttā ariyabrahmāno saheva āgatā. **Sanaṅkumāro tisso cāti** sanaṅkumāro ca tissamahābrahmā ca. **Sopāgāti** sopi āgato.

“Sahassaṃ brahmalokānaṃ, mahābrahmābhitiṭṭhati;
Upapanno jutimanto, bhismākāyo yasassi so”ti. –

Ettha **sahassaṃ brahmalokānanti** ekaṅguliyā ekasahassacakkavāḷe dasahi aṅgulīhi

dasasahassicakkavāle ālokapharaṇasamatthānaṃ mahābrahmānaṃ sahasaṃ āgataṃ.

Mahābrahmābhitiṭṭhatī yattha ekeko mahābrahmā aññe brahme abhibhavivā tiṭṭhati. **Upapannoti** brahmaloke nibbato. **Jutimantoti** ānubhāvasampanno. **Bhismākāyoti** mahākāyo, dvīhi tīhi māgadhikehi gāmakhethehi samappamaṇaattabhāvo. **Yasassisoti** attabhāvasirīsankhātena yasena samannāgato.

Dasettha issarā āguṃ, paccekavasavattinoti etasmiṃca brahmasahasas ye pāṭiyekkaṃ pāṭiyekkaṃ vasaṃ vattenti, evarūpā dasa issarā mahābrahmāno āgatā. **Tesaṃca majjhato āga, hārito parivāritoti** tesam brahmānaṃ majjhe hārito nāma mahābrahmā satasahassabrahmaparivāro āgato.

342. Te ca sabbe abhikkante, sainde deve sabrahmaketi te sabbe pi sakkam devarājānaṃ jeṭṭhakaṃ katvā āgate devakāye, hāritamahābrahmānaṃ jeṭṭhakaṃ katvā āgate brahmakāye ca. **Mārasenā abhikkāmīti** mārasenā abhigatā. **Passa kaṇhassa mandiyanti** kālakassa mārasa bālabhāvaṃ passatha.

Etha gaṇhatha bandhathāti evaṃ attano parisam āṇāpesi. **Rāgena baddhamatthu voti** sabbaṃ vo idaṃ devamaṇḍalaṃ rāgena baddhaṃ hotu. **Samantā parivāretha, mā vo muñcittha koci nanti** tumhākaṃ ekopi etesu ekampi mā muñci. “Mā vo muñcethā”tipi pāṭho, esevattho.

Iti tattha mahāseno, kaṇho senaṃ apesayīti evaṃ tattha mahāsamaye mahāseno māro mārasenaṃ apesayi. **Pāṇinā talamāhaccāti** hatthena pathavītaṃ paharivā. **Saraṃ katvāna bheravanti** māravibhimsakadassanattam bhayānakaṃ saraṇa katvā.

Yathā pāvussako megho, thanayanto savijjukoti savijjuko pāvussakamegho viya mahāgajjitaṃ gajjanto. **Tadā so paccudāvattīti** tasmim samaye so māro taṃ vibhimsanakaṃ dassetvā paṇivatto. **Saṅkuddho asayaṃ vaseti** suṭṭhu kuddho kupito kañci vase vattetuṃ asakkonto asayaṃvase asayaṃvasī attano vasena akāmako hutvā nivatto. Bhagavā kira “ayaṃ māro imaṃ mahāsamāgamaṃ disvā ‘abhisamayantarāyaṃ karissāmī’ti antarantare mārasenaṃ pesetvā māraṃ vibhimsakaṃ dassetī”ti aññāsi. Pakati cesā bhagavato, yattha abhisamayo na bhavissati, tattha māraṃ vibhimsakaṃ dassentaṃ na nivāreti. Yattha pana abhisamayo hoti, tattha yathā parisā neva mārasa rūpaṃ passati, na saddaṃ suṇāti, evaṃ adhiṭṭhātīti. Imasmiṃca samāgame mahābhisamayo bhavissati, tasmā yathā devatā neva tassa rūpaṃ passanti, na saddaṃ suṇanti, evaṃ adhiṭṭhāsi. Tena vuttaṃ –“tadā so paccudāvatti, saṅkuddho asayaṃvase”ti.

343. Taṃca sabbaṃ abhiññāya, vavatthivāna cakkhumāti taṃ sabbaṃ bhagavā jānitvā vavatthapetvā ca.

Mārasenā abhikkantā, te vijānātha bhikkhavoti bhikkhave mārasenā abhikkantā, te tumhe attano anurūpaṃ vijānātha, phalasaṃpattim samāpajjathāti vadati. **Ātappamakarunti** phalasaṃpattim pavisanattāya vīriyaṃ ārabhimsu. **Vītarāgehi pakkāmuntī** māro ca mārasenā ca vītarāgehi ariyehi dūratova apakkamuṃ. **Nesaṃ lomāpi iñjayuntī** tesam vītarāgānaṃ lomānīpi na cālayimsu. Atha māro bhikkhusaṅghaṃ ārabha imaṃ gāthaṃ abhāsi –

“Sabbe vijitasāṅgāmā, bhayātītā yasassino;
Modanti saha bhūtehi, sāvakā te janesutā”ti.

Tattha **modanti saha bhūtehi** dasabalassa sāsane bhūtehi sañjātehi ariyehi saddhim modanti pamodanti. **Janesutāti** jane vissutā pākaṭā abhiññātā.

Idaṃ pana mahāsamayasuttaṃ nāma devatānaṃ piyaṃ manāpaṃ, tasmā maṅgalaṃ vadantena abhinavaṭṭhānesu idameva suttaṃ vattabbaṃ. Devatā kira –“imaṃ suttaṃ suṇissāmā”ti ohitasotā vicaranti. Desanāpariyosāne panassa koṭisatasahassadevatā arahattaṃ pattā, sotāpannādīnaṃ gaṇaṇā natthi.

Devatānañcassa piyamanāpabhāve idaṃ vatthu – koṭipabbatavihāre kira nāgaleṇadvāre nāgarukkhe ekā devadhītā vasati. Eko daharo antoleṇe imaṃ suttaṃ sajjhāyati. Devadhītā sutvā suttapariyosāne mahāsaddena sādhuḥkāramadāsī. Ko esoti. Ahaṃ, bhante, devadhītāti. Kasmā sādhuḥkāramadāsīti? Bhante, dasabalena mahāvane nisīditvā kathitadivase imaṃ suttaṃ sutvā ajja assosiṃ, bhagavatā kathitato ekakkharampi ahāpetvā suggahito ayaṃ dhammo tumhehīti. Dasabalassa kathayato suttaṃ tayāti? Āma, bhanteti. Mahā kira devatāsannipāto ahosi, tvaṃ kattha ṭhitā suṇīti?

Ahaṃ, bhante, mahāvanavāsīyā devatā, mahesakkhāsu pana devatāsu āgacchantīsu jambudīpe okāsaṃ nālatthaṃ, atha imaṃ tambapaṇṇidīpaṃ āgantvā jambukolapaṭṭane ṭhatvā sotuṃ āraddhamhi, tatrāpi mahesakkhāsu devatāsu āgacchantīsu anukkamena paṭikkamamānā rohaṇajanapade mahāgāmassa piṭṭhibhāgato samudde galappamāṇaṃ udakaṃ pavisitvā tattha ṭhitā assosinti. Tuyhaṃ ṭhitaṭṭhānato dūre satthāraṃ passasi devateti? Kiṃ kathetha, bhante, satthā mahāvane dhammaṃ desento nirantaraṃ mamaññeva oloketīti maññamānā otappamānā ūmīsu nilayāmīti.

Taṃ divasaṃ kira koṭisatasahassadevatā arahattaṃ pattā, tumhepi tadā arahattaṃ pattāti? Natthi, bhante. Anāgāmiphalaṃ pattattha maññeti? Natthi, bhante. Sakadāgāmiphalaṃ pattattha maññeti? Natthi, bhante. Tayo magge pattā devatā kira gaṇanapathaṃ atītā, sotāpannā jātattha maññeti? Devatā taṃ divasaṃ sotāpattiphalaṃ pattatā harāyamānā – “apucchitabbaṃ pucchati ayyo” ti āha. Tato naṃ so bhikkhu āha – “sakkā pana devate, tava attabhāvaṃ amhākaṃ dassetu” nti? Na sakkā bhante sakalakāyaṃ dassetuṃ, aṅgulipabbamattaṃ dassessāmi ayyassāti kuñcīkachiddena aṅguliṃ antoleṇābhimukhaṃ akāsi, candasahassasūriyasahassauggamanakālo viya ahosi. Devadhītā “appamattā, bhante, hothā” ti daharabhikkhuṃ vanditvā agamāsī. Evaṃ imaṃ suttaṃ devatānaṃ piyaṃ manāpaṃ, mamāyanti naṃ devatāti.

Iti sumaṅgalavilāsiniyā dīghanikāyaṭṭhakathāyaṃ

Mahāsamayassuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Sakkapañhasuttavaṇṇanā

Nidānavāṇṇanā

344. Evaṃ me sutanti sakkapañhasuttaṃ. Tatrāyamanuttānapadavaṇṇanā – **ambasaṇḍā nāma brāhmaṇagāmoti** so kira gāmo ambasaṇḍānaṃ avidūre nivīṭṭho, tasmā “ambasaṇḍā” tveva vuccati. **Vediyake pabbateti** so kira pabbato pabbatapāde jātena maṇivedikāsadisena nīlavanasaṇḍena samantā parikkhitto, tasmā ‘vediyakapabbato’ tveva saṅkhyāṃ gato. **Indasālaguhāyanti** pubbepe sā dvinnaṃ pabbatānaṃ antare guhā, indasālarukkho cassā dvāre, tasmā ‘indasālaguhā’ ti saṅkhyāṃ gatā. Atha naṃ kuṭṭhehi parikkhipitvā dvāravātapānāni yojetvā supariniṭṭhitasudhākammamālākammalatākammavicittaṃ leṇaṃ katvā bhagavato adamsu. Purimavohāravasena pana “indasālaguhā” tveva naṃ sañjānanti. Taṃ sandhāya vuttaṃ ‘indasālaguhāya’ nti.

Ussukkaṃ udapādīti dhammiko ussāho uppajji. Nanu ca esa abhiṇhadassāvī bhagavato, na so devatāsannipāto nāma atthi, yatthāyaṃ na āgatapubbo, sakkena sadiso appamādavihārī devaputto nāma natthi. Atha kasmā buddhadassanaṃ anāgatapubbassa viya assa ussāho udapādīti? Maraṇabhayena santajjitattā. Tasmīṃ kirassa samaye āyu parikkhīṇo, so pañca pubbanimittāni disvā “parikkhīṇo dāni me āyū” ti aññāsī. Yesañca devaputtānaṃ maraṇanimittāni āvi bhavanti, tesu ye parittakena puññakammena devaloke nibbattā, te “kuhiṃ nu kho idāni nibbattissāmā” ti bhayaṃ santāsaṃ āpajjanti. Ye katabhīruttānā bahuṃ puññaṃ katvā nibbattā, te attanā dinnadānaṃ rakkhitasīlaṃ bhāvitabhāvanañca āgamma “uparidevaloke sampattīṃ anubhavissāmā” ti na bhāyanti.

Sakko pana devarājā pubbanimittāni disvā dasayojanasahassaṃ devanagaraṃ,

yojanasahassubbedham vejyantam, tiyojanasatikam sudhammadevasabham, yojanasatubbedham paricchattakam, satthiyojanikam paṇḍukambalasilam, aḍḍhatiyā nāṭakakoṭṭiyō dvīsu devalokesu devaparisam, nandanavanam, cittalatāvanam, missakavanam, phārusakavananti etam sabbasampattim oloketvā “nassati vata bho me ayam sampattī”ti bhayābhībhūto ahosi.

Tato “atthi nu kho koci samaṇo vā brāhmaṇo vā lokapitāmaho mahābrahmā vā, yo me hadayanissitam sokasallam samuddharitvā imam sampattim thāvaram kareyyā”ti olokeno kañci adisvā puna addasa “mādisānam satasahassānampi uppannam sokasallam sammāsambuddho uddharitum paṭibalo”ti. Athevam parivitakkentassa tena kho pana samayena sakkassa devānamindassa ussukkam udapādi bhagavantam dassanāya.

Kham nu kho bhagavā etarahi viharatīti katarasmim janapade kataram nagaram upanissāya kassa paccaye paribhuñjanto kassa amataṃ dhammaṃ desayamāno viharatīti. **Addasā khoti** addakkhi paṭivijjhi. **Mārisāti** piyavacanametam, devatānam pāṭiyekko vohāro. Niddukkhātipi vuttam hoti. Kasmā panesa deve āmantesi? Sahāyatthāya. Pubbe kiresa bhagavati saḷalaghare viharante ekakova dassanāya agamāsi. Satthā “aparipakkam tāvassa nīṇam, katipāham pana atikkamitvā mayi indasālaguhāyam viharante pañca pubbanimittāni disvā maraṇabhayabhīto dvīsu devalokesu devatāhi saddhim upasaṅkamitvā cuddasa pañhe pucchitvā upekkhāpañhavissajjanāvasāne asītiyā devatāsahashehi saddhim sotāpattiphale paṭiṭṭhahissatī”ti cintetvā okāsam nākāsi. So “mama pubbepi ekakassa gatattā satthārā okāso na kato, addhā me natthi maggaphalassa upanissayo, ekassa pana upanissaye sati cakkavālapariyantāyapi parisāya bhagavā dhammaṃ desetiyeva. Avassam kho pana dvīsu devalokesu kassaci devassa upanissayo bhavissati, tam sandhāya satthā dhammaṃ desessati. Tam sutvā ahampi attano domanassam vūpasamessāmī”ti cintetvā sahāyatthāya āmantesi.

Evam bhaddam tavāti kho devā tāvatimsāti evam hotu mahārāja, gacchāma bhagavantam dassanāya, dullabho buddhuppādo, bhaddam tava, yo tvam “pabbatakīlam nadikīlam gacchāmā”ti avatvā amhe evarūpesu thānesu niyojesīti. **Paccassosunti** tassa vacanam sirasā sampaticchimsu.

345. Pañcasikham gandhabbadevaputtam āmantesiti deve tāva āmantetu, imam kasmā visum āmantesi? Okāsakaraṇattham. Evam kirassa ahosi “dvīsu devalokesu devatā gahetvā dhurena paharantassa viya satthāram upasaṅkamitum na yuttam, ayam pana pañcasikho dasabalassa upaṭṭhāko vallabho icchiticchitakkhaṇe gantvā pañham pucchitvā dhammaṃ suṇāti, imam purato pesetvā okāsam kāretvā iminā katokāse upasaṅkamitvā pañham pucchissāmī”ti okāsakaraṇattham āmantesi.

Evam bhaddam tavāti so “evam mahārāja, hotu, bhaddam tava, yo tvam mam ‘ehi, mārisa, uyyānakīlādīni vā naṭasamajjādīni vā dassanāya gacchāmā”ti avatvā ‘buddham passissāma, dhammam sossāmā’ti vadasī”ti dalhataram upatthambhento devānamindassa vacanam paṭissutvā anucariyam sahacaram ekato gamanam upāgami.

Tattha **beluvapaṇḍunti** beluvapakkam viya paṇḍuvanṇam. Tassa kira sovaṇṇamayam pakkharam, indanīlamayo daṇḍo, rajatamayā tantiyo, pavālamayā veṭhakā, vīṇāpattakam gāvutam, tantibandhanatthānam gāvutam, upari daṇḍako gāvutanti tigāvutappamāṇā vīṇā. Iti so tam vīṇam ādāya samapaññāsamucchanā mucchetvā agganakhehi paharivā madhuraṃ gītassaram nicchāretvā sesadeve sakkassa gamanakālam jānāpento ekamantam atthāsi. Evam tassa gītavāditasaññāya sannipatite devagaṇe **atha kho sakko devānamindo...pe... vediyake pabbate paccuṭṭhāsi.**

346. Atiriva obhāsajātoti aññesu divasesu ekasseva devassa vā mārasa vā brahmuno vā obhāsena obhāsajāto hoti, tamdivasam pana dvīsu devalokesu devatānam obhāsena atiriva obhāsajāto ekapajjoto sahasacandasūriyauggatakālasadiso ahosi. **Parito gāmesu manussāti** samantā gāmesu manussā. Pakatisāyamāsakāleyeva kira gāmamajjhe dārakesu kīlantesu tattha sakko agamāsi, tasmā manussā passitvā evamāhamso. Nanu ca majjhimayāme devatā bhagavantam upasaṅkamanti, ayam kasmā

paṭhamayāmassāpi purimabhāgeyeva āgatoti? Maraṇabhayeneva tajjitattā. **Kiṃsu nāmāti** kiṃsu nāma bho etaṃ, ko nu kho ajja mahesakko devo vā brahmā vā bhagavantaṃ pañhaṃ pucchitaṃ dhammaṃ sotuṃ upasaṅkamanto, kathaṃsu nāma bho bhagavā pañhaṃ vissajjessati dhammaṃ desessati, lābhā ambhākaṃ, yesaṃ no evaṃ devatānaṃ kaṅkhāvīnodako satthā avidūre vihāre vasati, ye labhāma thālakabhikkhampi kaṭacchubhikkhampi dātunti saṃviggā lomahaṭṭhajātā uddhaggaḷomā hutvā dasanakhasamodhānasamujjalaṃ añjaliṃ sirasmiṃ patiṭṭhapetvā namassamānā aṭṭhaṃsu.

347. Durupasaṅkamāti dupayirupāsīyā. Ahaṃ sarāgo sadoso samoho, satthā vītarāgo vītadoso vītamoho, tasmā dupayirupāsīyā tathāgatā mādisena. **Jhāyīti** lakkhaṇūpanijjhānena ca ārammaṇūpanijjhānena ca jhāyī. Tasmīññeva jhāne ratāti **jhānaratā. Tadantaraṃ paṭisallīnāti** tadantaraṃ paṭisallīnā sampati paṭisallīnā vā. Tasmā na kevalaṃ jhāyī jhānaratāti durupasaṅkamā, idānimeva paṭisallīnātipi durupasaṅkamā. **Pasādeyyāsīti** āradheyyāsī, okāsaṃ me kāretvā dadeyyāsīti vadati. **Beluvapaṇḍuvīnaṃ ādāyāti** nanu pubbeva ādinnāti? Āma, ādinnā. Maggagamanavasena pana aṃsakūṭe laggitā, idāni naṃ vāmahatthe ṭhapetvā vādanasajjaṃ katvā ādiyi. Tena vuttaṃ “ādāyā”ti.

Pañcasikhagītagāthāvaṇṇanā

348. Assāvesīti sāvesi. **Buddhūpasañhitāti** buddhaṃ ārabha buddhaṃ nissayaṃ katvā pavattāti attho. Sesapadesupi eseva nayo.

Vande te pitaraṃ bhadde, timbaraṃ sūriyavacchaseti ettha sūriyavacchaseti sūriyasamānasarīrā. Tassā kira devadhītāya pādantato rasmi uṭṭhahitvā kesantaṃ ārohati, tasmā bālasūriyamaṇḍalasadisā khāyati, iti naṃ “sūriyavacchaseti”ti sañjānanti. Taṃ sandhāyāha – “bhadde, sūriyavacchaseti, tava pitaraṃ timbaraṃ gandhabbadevarājānaṃ vandāmi”ti. **Yena jātasi kalyāṇīti** yena kāraṇabhūtena yaṃ timbaraṃ devarājānaṃ nissāya tvaṃ jātā, kalyāṇī sabbaṅgasobhanā. **Ānandajanani mamāti** mayhaṃ pītisomanassavaḍḍhanī.

Vātova sedataṃ kantoti yathā sañjātasedānaṃ sedaharaṇatthaṃ vāto iṭṭho hoti kanto manāpo, evanti attho. **Pānīyaṃva pipāsatoti** pātumicchantaṃ pipāsato pipāsābhibhūtassa. **Āṅgīrasīti** aṅge rasmiyo assāti āṅgīrasī, tameva ārabha ālapanto vadati. **Dhammo arahatāmivāti** arahantānaṃ navalokuttaradhammo viya.

Jighacchatoti bhujjītukāmassa khudābhibhūtassa. **Jalantamiva vārināti** yathā koci jalantaṃ jātavedaṃ udakakumbhena nibbāpeyya, evaṃ tava kāraṇā uppannaṃ mama kāmarāgapariḷāhaṃ nibbāpehīti vadati.

Yuttaṃ kiñjakkhareṇunāti padumakesarareṇunā yuttaṃ. **Nāgo ghammābhitatto vāti** ghammābhitattahatthī viya. **Ogāhe te thanūdaranti** yathā so nāgo pokkharāṇiṃ ogāhitvā pivitvā aggasoṇḍamattaṃ paññāyamānaṃ katvā nimuggo sukhaṃ sātāṃ vindati, evaṃ kadā nu kho te thanūdaraṃ thanavemajjhaṃ udarañca otarivā ahaṃ sukhaṃ sātāṃ paṭilabhissāmīti vadati.

“Accaṅkusova nāgova, jitaṃ me tuttatomaṃ;
Kāraṇaṃ nappajānāmi, sammatto lakkhaṇūruyā”ti. –

Ettha **tuttaṃ** vuccati kaṇṇamūle vijjhanaayadaṇḍako. **Tomaranti** pādādīsu vijjhanadaṇḍatomaraṃ. **Aṅkusoti** matthake vijjhanakuṭilakaṇṭhako. Yo ca nāgo pabhinnamatto accaṅkuso hoti, aṅkusaṃ atīto; aṅkusena vijjhiyamānopi vasaṃ na gacchati, so “jitaṃ mayā tuttatomaṃ, yo ahaṃ aṅkusassapi vasaṃ na gacchāmi”ti madadappena kiñci kāraṇaṃ na bujjhati. Yathā so accaṅkuso nāgo “jitaṃ me tuttatomara”nti kiñci kāraṇaṃ nappajānāti, evaṃ ahampi lakkhaṇasampannaūrutāya lakkhaṇūruyā sammatto matto pamatto ummatto viya kiñci kāraṇaṃ nappajānāmīti vadati. Atha vā accaṅkusova nāgo ahampi sammatto lakkhaṇūruyā kiñci tato virāgakāraṇaṃ nappajānāmi. Kasmā? Yasmā tena nāgena viya

jītaṃ me tuttatomaraṃ, na kassaci vadato vacanaṃ ādiyāmi.

Tayi gedhitacittosmīti bhadde lakkhaṇūru tayi baddhacittosmi. **Gedhitacittoti** vā gedhaṃ ajjhupetacitto. **Cittaṃ vipariṇāmitanti** pakatiṃ jahitvā ṭhitaṃ. **Paṭigantaṃ na sakkomīti** nivattitaṃ na sakkomi. **Vaṅkaghastova ambujoti** baḷisaṃ gilivā ṭhitamaccho viya. “Ghaso”tipi pāṭho, ayamevattho.

Vāmūrūti vāmākārena saṅghitaūru, kadalikkhandhasadisaurūti vā attho. **Sajāti** āliṅga. **Mandalocaneti** itthiyo na tikhiṇaṃ nijjhāyanti mandaṃ ālocenti olokenti, tasmā “mandalocanā”ti vuccanti. **Palissajāti** sabbatobhāgena āliṅga. **Etaṃ me abhipatthanti** etaṃ mayā abhiṇhaṃ patthitaṃ.

Appako vata me santoti pakatiyāva mando samāno. **Vellitakesiyāti** kesā muñcivā piṭṭhiyaṃ vissatṭhakāle sappo viya vellantā gacchantā assāti vellitakesī, tassā vellitakesiyā. **Anekabhāvo samuppādīti** anekavidho jāto. **Anekabhāgoti** vā pāṭho. **Arahanteva dakkhiṇāti** arahantamhi dinnadānaṃ viya nānappakārato pabhinno.

Yaṃ me atthi kataṃ puñṇanti yaṃ mayā kataṃ puñṇamatthi. **Arahantesu tādisūti** tādilakkhaṇappattesu arahantesu. **Tayā saddhiṃ vipaccatanti** sabbaṃ tayā saddhimeva vipākaṃ detu.

Ekodīti ekībhāvaṃ gato. **Nipako satoti** nepakkaṃ vuccati pañṇā, tāya samannāgatoti nipako. Satiyā samannāgatattā sato. **Amataṃ muni jigīsānoti** yathā so buddhamuni amataṃ nibbānaṃ jigīsati pariyesati, evaṃ taṃ ahaṃ sūriyavacchase jigīsāmi pariyesāmi. Yathā vā so amataṃ jigīsāno esanto gavesanto vicarati, evāhaṃ taṃ esanto gavesanto vicarāmītipi attho.

Yathāpi muni nandeyya, patvā sambodhimuttamanti yathā buddhamuni bodhipallaṅke nisinno sabbaññutaññānaṃ patvā nandeyya toseyya. **Evaṃ nandeyyanti** evameva ahampi tayā missībhāvaṃ gato nandeyyaṃ, pītisomanassajāto bhaveyyanti vadati.

Tāhaṃ bhadde vareyyāheti aheti āmantanaṃ, ahe bhadde sūriyavacchase, sakkena devānamindena “kiṃ dvīsu devalokesu devarajjaṃ gaṇhasi, suriyavacchasa”nti, evaṃ vare dinne devarajjaṃ pahāya “sūriyavacchasaṃ gaṇhāmi”ti evaṃ taṃ ahaṃ vareyyaṃ iccheyyaṃ gaṇheyyanti attho.

Sālaṃva na ciraṃ phullanti tava pitu nagaradvāre naciraṃ pupphito sālo atthi. So ativiya manoharo. Taṃ naciraṃ phullasālaṃ viya. **Pitaraṃ te sumedhaseti** atisassirikaṃ tava pitaraṃ **vandaṃāno namassāmi** namo karomi. **Yassāsetādisi pajāti** yassa āsi etādisi dhītā.

349. Saṃsandatīti kasmā gītasaddassa ceva vīṇāsaddassa ca vaṇṇaṃ kathesi? Kiṃ tattha bhagavato sārāgo atthīti? Natthi. Chaḷaṅgupekkhāya upekkhako bhagavā etādīsesu ṭhānesu, kevalaṃ iṭṭhāniṭṭhaṃ jānāti, na tattha rajjati. Vuttampi cetaṃ “saṃvijjati kho, āvuso, bhagavato cakkhu, passati bhagavā cakkhunā rūpaṃ, chandarāgo bhagavato natthi, suvimuttacitto bhagavā. Saṃvijjati kho, āvuso, bhagavato sota”ntiādi (saṃ. ni. 4.232). Sace pana vaṇṇaṃ na katheyya, pañcasikho “okāso me kato”ti na jāneyya. Atha sakko “bhagavatā pañcasikhassa okāso na kato”ti devatā gahetvā tatova paṇinivatteyya, tato mahājāniyo bhaveyya. Vaṇṇe pana kathite “kato bhagavatā pañcasikhassa okāso”ti devatāhi saddhiṃ upasaṅkamitvā pañhaṃ pucchitvā vissajjanāvasāne asītiyā devatāsahashehi saddhiṃ sotāpattiphale patiṭṭhahissatīti ṇatvā vaṇṇaṃ kathesi.

Tattha **kadā saṃyūlhāti** kadā ganthitā piṇḍitā. **Tena kho panāhaṃ, bhante, samayenāti** tena samayena tasmim̐ tumhākaṃ sambodhipattito paṭṭhāya aṭṭhame sattāhe. **Bhaddā nāma sūriyavacchāsati** nāmato bhaddā sarīrasampattiyā sūriyavacchāsā. **Bhaginīti** vohāravacanametam, devadhītāti attho. **Parakāminīti** paraṃ kāmēti abhikaṅkhati.

Upanaccantiyāti naccamānāya. Sā kira ekasmiṃ samaye cātumahārājikadevehi saddhiṃ sakkassa

devarājassa naccam dassanattāya gatā, tasmīṅca khaṇe sakko tathāgatassa aṭṭha yathābhucce guṇe payirudāhāsi. Evaṃ tasmim divase gantvā naccantī assosi.

Sakkūpasaṅkamavaṇṇanā

350. Paṭisammodatī “saṃsandati kho te” tiādīni vadanto bhagavā sammodati, pañcasikho paṭisammodati. Gāthā ca bhāsanto pañcasikho sammodati, bhagavā paṭisammodati. **Āmantesī** jānāpesi. Tassa kirevaṃ ahoṣi “ayaṃ pañcasikho mayā mama kamma pesito attano kammaṃ karoti. Evarūpassa satthu santike tathā kāmaguṇūpasañhitam ananucchavikam kathesi, naṭā nāma nillajjā honti, kathento vippakārampi dasseyya, handa naṃ mama kammaṃ jānāpemi” ti cintevā āmantesi.

351. Evañca pana tathāgatāti dhammasaṅgāhakattherehi tṭhapitavacanam. **Abhivadantī**ti abhivādanasampaṭicchanaena vaḍḍhitavacanena vadanti. **Abhivaditoti** vaḍḍhitavacanena vutto.

Urundā samapādīti mahantā vivaṭā ahoṣi, andhakāro guhāyaṃ antaradhāyi. **Āloko udapādī**ti yo pakatiyā guhāyaṃ andhakāro, so antarahito, āloko jāto. Sabbametaṃ dhammasaṅgāhakānaṃ vacanam.

352. Cirapaṭikāham, bhanteti cirato aham, cirato paṭṭhāyāham dassanakāmoti attho. **Kehici kehici kiccakaraṇīyehī**ti devānaṃ dhītā ca puttā ca aṅke nibbattanti, pādapariṅkikā itthiyo sayane nibbattanti, tāsam maṇḍanapasādhanaṅkikā devatā sayanaṃ parivāretvā nibbattanti, veyyāvaccakarā antovimāne nibbattanti, etesaṃ atthāya aḍḍakaraṇam nāma natthi. Ye pana sīmantare nibbattanti, te “tava santakā, mama santakā” ti nicchetum asakkontā aḍḍam karonti, sakkam devarājānam pucchanti. So “yassa vimānaṃ āsannataram, tassa santakā” ti vadati. Sace dvepi samaṭṭhāne honti, “yassa vimānaṃ oloketi tṭhitā, tassa santakā” ti vadati. Sace ekampi na oloketi, taṃ ubhinnaṃ kalahupacchedanattam attano santakam karoti. Kīḷādīnīpi kiccāni karaṇīyāneva. Evarūpāni tāni karaṇīyāni sandhāya “kehici kehici kiccakaraṇīyehī” ti āha.

Salaḷāgaraketi salaḷamayagandhakuṭiyam. **Aññatarena samādhinā**ti tadā kira bhagavā sakkasseva aparipākagataṃ ñānaṃ viditvā okāsam akāretukāmo phalasaṃpattivihārena nisīdi. Taṃ esa ajānanto “aññatarena samādhinā” ti āha. **Bhūjati ca nāmāti bhūjatī**ti tassā nāmaṃ. **Paricārikā**ti pādapariṅkikā devadhītā. Sā kira dve phalāni pattā, tenassā devaloke abhiratiyeva natthi. Niccam bhagavato upaṭṭhānam āgantvā añjalim sirasi tṭhapetvā bhagavantaṃ namassamānā tiṭṭhati. **Nemisaddena tamhā samādhimhā vuṭṭhitoti** “samāpanno saddam suṇāti” ti no vata re vattabbe, nanu bhagavā sakkassa devānamindassa “apicāham āyasmato cakkānemisaddena tamhā samādhimhā vuṭṭhito” ti bhaṇatīti. Tiṭṭhatu nemisaddo, samāpanno nāma antosaṃpattiyam kaṇṇamūle dhamamānassa saṅkhayugaḷassāpi asanisannipātassāpi saddam na suṇāti. Bhagavā pana “ettakam kālam sakkassa okāsam na karissāmi” ti paricchinditvā kālavasena phalasaṃpattim samāpanno. Sakko “na dāni me satthā okāsam karoti” ti gandhakuṭim padakkhiṇam katvā ratham nivattetvā devalokābhimukham pesesi. Gandhakuṭipariveṇam rathasaddena samohitam pañcaṅgikatūriyam viya ahoṣi. Bhagavato yathāparicchinnakālavasena samāpattito vuṭṭhitassa rathasaddeneva paṭhamāvajjanaṃ uppajji, tasmā evamāha.

Gopakavatthuvaṇṇanā

353. Sīlesu paripūrakārinīti pañcasu sīlesu paripūrakārinī. **Itthittam virājetvā**ti itthittam nāma alam, na hi itthitte tathā cakkavattisirim, na sakkamābrahmasiriyo paccanubhavitum, na paccakabodhim, na sammāsambodhim gantum sakkāti evam itthittam virājeti nāma. Mahantamidam purisattam nāma seṭṭham uttamam, ettha tathā sakkā etā sampattiyo pāpuṇitunti evam pana purisattam bhāveti nāma. Sāpi evamakāsi. Tena vuttam – “itthittam virājetvā purisattam bhāvetvā” ti. **Hīnam gandhabbakāyanti** hīnam lāmakam gandhabbanikāyam. Kasmā pana te parisuddhasilā tattha uppannāti? Pubbanikantiyā. Pubbepi kira nesam etadeva vasitaṭṭhānam, tasmā nikantivasena tattha uppannā. **Upaṭṭhānanti** upaṭṭhānasālam. **Pāricariyanti** paricaraṇabhāvam. Gītavāditehi amhe paricarissāmāti

āgacchanti.

Paṭicodesīti sāresi. So kira te disvā “ime devaputtā ativiya virocenti ativaṇṇavanto, kiṃ nu kho kammaṃ katvā āgatā”ti āvajjanto “bhikkhū ahesu”nti addasa. Tato “bhikkhū hontu, sīlesu paripūrakārino”ti upadhārento “paripūrakārino”ti addasa. “Paripūrakārino hontu, añño guṇo atthi natthī”ti upadhārento “jhānalābhino”ti addasa. “Jhānalābhino hontu, kuhiṃ vāsikā”ti upadhārento “mayhaṃva kulūpakā”ti addasa. Parisuddhasīlā nāma chasu devalokesu yatthicchanti, tattha nibbattanti. Ime pana uparidevaloke ca na nibbattā. Jhānalābhino nāma brahmaloke nibbattanti, ime ca brahmaloke na nibbattā. Ahaṃ pana etesaṃ ovāde ṭhatvā devalokasāmikassa sakkassa devānamindassa pallaṅke putto hutvā nibbatto, ime hīne gandhabbakāye nibbattā. Aṭṭhivedhapuggalā nāmete vaṭṭetvā vaṭṭetvā gālhaṃ vijjhitaḥṭṭāti cintetvā **kutomukhā nāmā**tiādīhi vacanehi paṭicodesi.

Tattha **kutomukhā**ti bhagavati abhimukhe dhammaṃ desente tumhe kutomukhā kiṃ aññā vihītā ito cito ca olokayamānā udāhu niddāyamānā? **Duddiṭṭharūpanti** duddiṭṭhasabhāvaṃ daṭṭhuṃ ayuttaṃ. **Sahadhammiki**ti ekassa satthu sāsane samāciṇṇadhamme katapuññe. **Tesaṃ bhanteti** tesaṃ gopakena devaputtena evaṃ vatvā puna “aho tumhe nillajjā ahirikā”tiādīhi vacanehi paṭicoditānaṃ dve devā diṭṭheva dhamme satim paṭilabhiṃsu.

Kāyaṃ brahmapurohitanti te kira cintayimṣu – “naṭehi nāma naccantehi gāyantehi vādentehi āgantvā dāyo nāma labhitabbo assa, ayaṃ pana amhākaṃ diṭṭhakālato paṭṭhāya pakkhittaloṇaṃ uddhanaṃ viya taṭataṭāyateva, kiṃ nu kho ida”nti āvajjantā attano samaṇabhāvaṃ parisuddhasīlataṃ jhānalābhitaṃ tasseva kulūpakabhāvañca disvā “parisuddhasīlā nāma chasu devalokesu yathārucite ṭhāne nibbattanti, jhānalābhino brahmaloke. Mayaṃ uparidevalokepi brahmalokepi nibbattitum nāsakkhimha. Amhākaṃ ovāde ṭhatvā ayaṃ itthikā upari nibbattā, mayaṃ bhikkhū samānā bhagavati brahmacariyaṃ caritvā hīne gandhabbakāye nibbattā. Tena no ayaṃ evaṃ niggaṇhātī”ti ṇatvā tassa kathaṃ suṇantāyeva tesu dve janā paṭhamajjhānasatiṃ paṭilabhitvā jhānaṃ pādakaṃ katvā saṅkhāre sammasantā anāgāmiṃphaleyeva paṭiṭṭhahimṣu. Atha nesaṃ so paritto kāmāvacarattabhāvo dhāretum nāsakkhi. Tasmā tāvadeva cavitvā brahmapurohitesu nibbattā. So ca nesaṃ kāyo tattha ṭhitānaṃyeva nibbatto. Tena vuttaṃ – “tesaṃ, bhante, gopakena devaputtena paṭicoditānaṃ dve devā diṭṭheva dhamme satim paṭilabhiṃsu kāyaṃ brahmapurohita”nti.

Tattha **diṭṭheva dhammeti** tasmīññeva attabhāve jhānasatiṃ paṭilabhiṃsu. Tattheva ṭhatvā cutā pana kāyaṃ brahmapurohitaṃ brahmapurohitasarīraṃ paṭilabhiṃsūti evamattho daṭṭhabbo. **Eko pana devoti** eko devaputto nikantiṃ chinditum asakkonto kāmā ajjhavasi, tattheva āvāsiko ahoṣi.

354. Saṅghañcupaṭṭhāsinti saṅghañca upaṭṭhāsim.

Sudhammatāyāti dhammassa sundarabhāvena. **Tidivūpapannoti** tidive tidasapure upapanno. **Gandhabbakāyūpagate vasīneti** gandhabbakāyaṃ āvāsiko hutvā upagate. **Ye ca mayaṃ pubbe manussabhūtāti** ye pubbe manussabhūtā mayaṃ annena pānena upaṭṭhahimhāti iminā saddhiṃ yojetvā attho vedītabbo.

Pādūpasāṅgayhāti pāde upasāṅgayha pādadhovanapādamaḥkhanānuppādānena pūjetvā ceva vandītvā ca. **Sake nivesaneti** attano ghare. Imassāpi padassa upaṭṭhahimhāti imināva sambandho.

Paccattaṃ vedītabboti attanāva vedītabbo. **Ariyāna subhāsītānti** tumhehi vuccamānāni buddhānaṃ bhagavantānaṃ subhāsītāni.

Tumhe pana seṭṭhamupāsamānāti uttamaṃ buddhaṃ bhagavantaṃ upāsamānā anuttare buddhasāsane vā. **Brahmacariyanti seṭṭhacariyaṃ. Bhavatūpapattīti** bhavantānaṃ upapattī.

Agāre vasato mayhanti gharamajjhe vasantassa mayhaṃ.

Svajjāti so ajja. **Gotamasāvakenāti** idha gopako gotamasāvakoti vutto. **Sameccāti** samāgantvā.

Handa viyāyāma byāyāmāti handa uyyamāma byāyamāma. **Mā no mayam parapessā ahumhāti** noti nipātamattaṃ, mā mayam parassa pesanakārakāva ahumhāti attho. **Gotamasāsanānīti** idha pakatiyā paṭividdhaṃ paṭhamajjhānameva gotamasāsanānīti vuttaṃ, taṃ anussaraṃ anussaritvāti attho.

Cittāni virājayitvāti pañcakāmaguṇikacittāni virājayitvā. **Kāmesu ādīnavanti** vikkhambhanavasena paṭhamajjhānena kāmesu ādīnavaṃ addasaṃsu, samuchedavasena tatiyamaggena. **Kāmasaṃyojanabandhanānīti** kāmasaññojanāni ca kāmabandhanāni ca. **Pāpimayogānīti** pāpimato mārassa yogabhūtāni, bandhanabhūtānīti attho. **Duraccayānīti** duratikkamāni. **Saindā devā sapajāpatikāti** indaṃ jeṭṭhakaṃ katvā upaviṭṭhā saindā pajāpatiṃ devarājānaṃ jeṭṭhakaṃ katvā upaviṭṭhā sapajāpatikā. **Sabhāyupaviṭṭhāti** sabhāyaṃ upaviṭṭhā, nisinnāti attho.

Vīrāti sūrā. Virāgāti vītarāgā. **Virajaṃ karontāti** virajaṃ anāgāmimaggamaṃ karontā uppādentā. **Nāgova sannāni guṇānīti** kāmasaññojanabandhanāni chetvā deve tāvatimse atikkamiṃsu. **Samvegajātassāti** jātasaṃvegassa sakkassa.

Kāmābhibhūti duvidhānampi kāmānaṃ abhibhū. **Satiyā vihīnāti** jhānasativirahitā.

Tiṇṇaṃ tesanti tesu tīsu janesu. **Āvasinettha ekoti** tattha hīne kāye ekoyeva āvāsiko jāto. **Sambodhipathānusārīnoti** anāgāmimaggānusārīno. **Devepi hīlentīti** dve devaloke hīlentā adhokarontā upacārappanāsamādhīhi samāhitattā attano pādapamaṃsuṃ devatānaṃ matthake okirantā ākāse uppattivā gatāti.

Etādisī dhammappakāsanetthāti ettha sāsane evarūpā dhammappakāsanā, yāya sāvakā etehi guṇehi samannāgatā honti. **Na tattha kiṃ kaṅkhati koci sāvakoti** kiṃ tattha tesu sāvakesu koci ekasāvakopi buddhādīsu vā cātuddisabhāve vā na kaṅkhati “sabbadisāsu asajjamāno agayhamāno viharatī”ti. Idāni bhagavato vaṇṇaṃ bhaṇanto “nitiṇṇaoghaṃ vicikicchachinnaṃ, buddhaṃ namassāma jinaṃ janinda”nti āha. Tattha **vicikicchachinnanti** chinnavicikicchaṃ. **Janindanti** sabbalokuttamaṃ.

Yaṃ te dhammanti yaṃ tava dhammaṃ. **Ajjhagaṃsu teti** te devaputtā adhigatā. **Kāyaṃ brahmapurohitanti** amhākaṃ passantānaṃyeva brahmapurohitasarīraṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti – yaṃ tava dhammaṃ jānitvā tesam tiṇṇaṃ janānaṃ te dve visesagū amhākaṃ passantānaṃyeva kāyaṃ brahmapurohitaṃ adhigantvā maggaphalavisesaṃ ajjhagaṃsu, mayampi tassa dhammassa pattiyā āgatamhāsi mārīsāti. **Āgatamhaseti** sampattama. **Katāvakāsā bhagavatā, pañhaṃ pucchemu mārīsāti** sace no bhagavā okāsaṃ karotī, atha bhagavatā katāvakāsā hutvā pañhaṃ, mārīsa, puccheyyāmāti attho.

Maghamāṇavavattu

355. Dīgharattaṃ visuddho kho ayaṃ yakkhoti cirakālato pabhuti visuddho. Kīva cirakālato? Anuppanne buddhe magadharatṭhe macalagāmake maghamāṇavakālato paṭṭhāya. Tadā kiresa ekadivasaṃ kālasseva vuṭṭhāya gāmamajjhe manussānaṃ gāmakammakaraṇaṭṭhānaṃ gantvā attano ṭhitatṭhānaṃ pādanteneva paṃsukacavaraṃ apanetvā ramaṇīyamakāsi, añño āgantvā tattha aṭṭhāsi. So tāvatakeneva satim paṭilabhivā majjhe gāmassa khalaṃaṇḍalamattaṃ ṭhānaṃ sodhetvā vālukaṃ okiritvā dārūni āharitvā sītakāle aggim karoti, daharā ca mahallakā ca āgantvā tattha nisīdanti.

Athassa ekadivasaṃ etadahosi – “mayam nagaraṃ gantvā rājarājamahāmattādayo passāma, imesupi candimasūriyesu ‘canda nāma devaputto, sūriyo nāma devaputto’ti vadanti. Kiṃ nu kho katvā ete etā

sampattiyo adhigatā”ti? Tato “nāññaṃ kiñci, puññakammameva katvā”ti cintetvā “mayāpi evaṃvidhasampattidāyakam puññakammameva kattabba”nti cintesi.

So kālasseva vuṭṭhāya yāguṃ pivitvā vāsipharasukudālamusalahattho catumahāpatham gantvā musalena pāsāne uccāletvā pavaṭṭeti, yānānaṃ akkhapaṭighātarukkhe harati, visamaṃ samaṃ karoti, catumahāpathe sālāṃ karoti, pokkharāṇiṃ khaṇati, setuṃ bandhati, evaṃ divasaṃ kammaṃ katvā atthaṅgate sūriye gharaṃ eti. Taṃ añño pucchi – “bho, magha, tvaṃ pātova nikkhamitvā sāyaṃ araññaṃto esi, kiṃ kammaṃ karosī”ti? Puññakammaṃ karomi. Saggagāṃimaggam sodhemīti. Kimidaṃ, bho, puññaṃ nāmāti? Tvaṃ na jānāsīti? Āma, na jānāmīti. Nagaraṃ gatakāle diṭṭhapubbā te rājārājamahāmattādayoti? Āma, diṭṭhapubbāti. Puññakammaṃ katvā tehi taṃ ṭhānaṃ laddham, ahampi evaṃvidhasampattidāyakam kammaṃ karomi. “Cando nāma devaputto, sūriyo nāma devaputto”ti sutapubbam tayāti? Āma sutapubbanti. Etassa saggassa gamanamaggam aham sodhemīti. Idaṃ pana puññakammaṃ kiṃ taveva vaṭṭati, aññassa na vaṭṭatīti? Na kassacetam vāritanti. Yadi evaṃ sve araññaṃ gamanakāle mayhampi saddam dehīti. Punadivase taṃ gahetvā gato, evaṃ tasmim gāme tettiṃsa manussā taruṇavayā sabbe tasseva anuvattakā ahesuṃ. Te ekacchandā hutvā puññakammāni karontā vicaranti. Yaṃ disaṃ gacchanti, maggam samaṃ karontā ekadivaseneva karonti, pokkharāṇiṃ khaṇantā, sālāṃ karontā, setuṃ bandhantā ekadivaseneva niṭṭhāpentī.

Atha nesaṃ gāṃabhajako cintesi – “aham pubbe etesu suraṃ pivantesu pāṇaghātādīni karontesu ca kahāpaṇādivasena ceva daṇḍabalivasena ca dhanam labhāmi. Idāni etesaṃ puññakaraṇakālato paṭṭhāya ettako āyo natthi, handa ne rājakule paribhindāmi”ti rājānaṃ upasaṅkamitvā core, mahārāja, passāmīti. Kuhiṃ, tātāti? Mayham gāmeti. Kiṃ corā nāma, tātāti? Rājāparādhikā devāti. Kiṃ jātikāti? Gahapatijātikā devāti. Gahapatikā kiṃ karissanti, tayā jānamānena kasmā mayham na kathitanti? Bhayena, mahārāja, na kathemi, idāni mā mayham dosaṃ kareyyāthāti. Atha rājā “ayaṃ mayham mahāravaṃ ravatī”ti saddahitvā “tena hi gaccha, tvameva ne ānehī”ti balaṃ datvā pesesi. So gantvā divasaṃ araññaṃ kammaṃ katvā sāyamāsam bhuñjitvā gāṃamajjhe nisīditvā “sve kiṃ kammaṃ karissāma, kiṃ maggam samaṃ karoma, pokkharāṇiṃ khaṇāma, setuṃ bandhāma”ti mantayamāneyeva te parivāretvā “mā phandittha, rañña āṇā”ti bandhitvā pāyāsi. Atha kho nesaṃ itthiyo “sāṃikā kira vo ‘rājāparādhikā corā’ti bandhitvā niyyanti”ti sutvā “aticirena kūṭa ete ‘puññakammaṃ karomā’ti divase divase araññaṃ acchanti, sabbakammantā parihīnā, gehe na kiñci vaḍḍhati, suṭṭhu baddhā suṭṭhu gahitā”ti vadīṃsu.

Gāṃabhajakopi te netvā rañña dassesi. Rājā anupaparikkhitvāyeva “hatthinā maddāpethā”ti āha. Tesu nīyamānesu magho itare āha – “bho, sakkhissatha mama vacanaṃ kātu”nti? Tava vacanaṃ karontāyevamha imaṃ bhayaṃ pattā, evaṃ santepi tava vacanaṃ karoma, bhaṇa bho, kiṃ karomāti? Ettha bho vaṭṭe carantānaṃ nāma nibaddham etaṃ, kiṃ pana tumhe corāti? Na coramhāti. Imassa lokassa saccakiriyaṃ nāma avassayo, tasmā sabbepi “yadi amhe corā, hatthī maddatu, atha na corā, mā maddatū”ti saccakiriyaṃ karoṭhāti. Te tathā akaṃsu. Hatthī upagantumpi na sakkoti, viravanto palāyati, hatthim tuttatamaraṅkusehi koṭṭentāpi upanetuṃ na sakkonti. “Hatthim upanetuṃ na sakkomā”ti rañña ārocesuṃ. Tena hi upari kaṭena paṭicchādetvā maddāpethāti. Upari kaṭe dinne diguṇaravaṃ viravanto palāyati.

Rājā sutvā pesuññakāraṃ pakkosāpetvā āha – “tāta, hatthī maddituṃ na icchatī”ti? Āma, deva, jetṭhakamāṇavo mantam jānāti, mantasseva ayamānubhāvoti. Rājā taṃ pakkosāpetvā “manto kira te atthī”ti pucchi? Natthi, deva, mayham manto, saccakiriyaṃ pana mayam karimha – “yadi amhe rañña corā, maddatu, atha na corā, mā maddatū”ti, saccakiriyaṃ no esa ānubhāvoti. Kiṃ pana, tāta, tumhe kammaṃ karoṭhāti? Amhe, deva, maggam samaṃ karoma, catumahāpathe sālāṃ karoma, pokkharāṇiṃ khaṇāma, setuṃ bandhāma, evarūpāni puññakammāni karontā vicarimhāti.

Ayam tumhe kimattham piṣuṇesīti? Amhākam pamattakāle idaṅcidaṅca labhati, appamattakāle taṃ natthi, etena kāraṇena. Tāta, ayam hatthī nāma tiracchāno, sopi tumhākam guṇe jānāti. Aham manusso hutvāpi na jānāmi, tumhākam vasanaḡamaṃ tumhākamyeva puna aharaṇiyaṃ katvā demi, ayampi hatthī

tumhākamyeva hotu, pesuññakārakopi tumhākamyeva dāso hotu. Ito paṭṭhāya mayhampi puññakammaṃ karothāti dhanam datvā vissajjesi. Te dhanam gahetvā vārena vārena hatthim āruyha gacchantā mantayanti “bho puññakammaṃ nāma anāgatabhavatthāya kariyati, amhākaṃ pana antoudake pupphitaṃ nīluppalaṃ viya imasmiññeva attabhāve vipākaṃ deti. Idāni atirekaṃ puññaṃ karissāmā”ti, kiṃ karomāti? Catumahāpathe thāvaram katvā mahājanassa vissamanasālam karoma, itthihi pana saddhim apattikaṃ katvā karissāma, amhesu hi “corā”ti gahetvā nīyamānesu itthīnam ekāpi cintāmatkampī akatvā “subaddhā sugahitā”ti uṭṭhahimsu, tasmā tāsam pattim na dassāmāti. Te attano gehāni gantvā hatthino tettiṃsapinḍaṃ denti, tettiṃsa tiṇamuṭṭhiyo āharanti, taṃ sabbaṃ hatthissa kucchipūram jātaṃ. Te araññaṃ pavisitvā rukkhe chindanti, chinnaṃ chinnaṃ hatthi kaḍḍhitvā sakaṭapathe ṭhapesi. Te rukkhe tacchetvā sālāya kammaṃ ārabhimsu.

Maghassa gehe sujātā, sudhammā, cittā, nandāti catasso bhariyāyo ahesuṃ. Sudhammā vaḍḍhakim pucchati – “tāta, ime sahāyā kālasseva gantvā sāyam enti, kiṃ kammaṃ karontī”ti? “Sālam karonti, ammā”ti. “Tāta, mayhampi sālāya pattim katvā dehī”ti. “Itthihi apattikaṃ karomā”ti ete vadantīti. Sā vaḍḍhakissa aṭṭha kahāpaṇe datvā “tāta, yena kenaci upāyena mayham pattikaṃ karohī”ti āha. So “sādhu ammā”ti vatvā puretaram vāsipharasuṃ gahetvā gāmamajjhe ṭhatvā “kiṃ bho ajja imasmimpi kāle na nikkhamathā”ti uccāsaddaṃ katvā “sabbe maggaṃ āruḷhā”ti ṇatvā “gacchatha tāva tumhe, mayham papañco atthī”ti te purato katvā aññaṃ maggaṃ āruyha kaṇṇikūpagaṃ rukkham chinditvā tacchetvā maṭṭhaṃ katvā āharitvā sudhammāya gehe ṭhapesi – “mayā dehīti vuttadivase nīharitvā dadeyyāsī”ti.

Atha niṭṭhite dabbasambhārakamme bhūmikammato paṭṭhāya cayabandhanathambhussāpana saṅghāṭayojana kaṇṇikamañcabandhanesu katesu so vaḍḍhakī kaṇṇikamañce nisīditvā catūhi disāhi gopānasiyo ukkhipitvā “bho ekaṃ pamuṭṭhaṃ atthī”ti āha. Kiṃ bho pamuṭṭhaṃ, sabbameva tvam pamussasīti. Imā bho gopānasiyo kattha patiṭṭhahissantīti? Kaṇṇikā nāma laddhum vaṭṭatīti. Kuhiṃ bho idāni sakkā laddhanti? Kulānaṃ gehe sakkā laddhanti. Āhiṇḍantā pucchathāti. Te antogāmaṃ pavisitvā pucchitvā sudhammāya gharadvāre “imasmiṃ ghare kaṇṇikā atthī”ti āhaṃsu. Sā “atthī”ti āha. Handa mūlam gaṇhāhīti. Mūlam na gaṇhāmi, sace mama pattim karotha, dassāmāti. Etha bho mātugāmassa pattim na karoma, araññaṃ gantvā rukkham chindissāmāti nikkhamimsu.

Tato vaḍḍhakī “kiṃ na laddhā, tāta, kaṇṇikā”ti pucchi. Te tamatthaṃ ārocayimsu. Vaḍḍhakī kaṇṇikamañce nisinnova ākāsaṃ ulloketvā “bho ajja nakkhattaṃ sundaram, idaṃ aññaṃ samvaccharaṃ atikkamitvā sakkā laddhum, tumhehi ca dukkhena ābhatā dabbasambhārā, te sakalasaṃvaccharena imasmiññeva ṭhāne pūtikā bhavissanti. Devaloke nibbattakāle tassāpi ekasmiṃ koṇe sālā hotu, āharatha na”nti āha. Sāpi yāva te na puna āgacchanti, tāva kaṇṇikāya heṭṭhimatale “ayaṃ sālā **sudhammā** nāmā”ti akkharāni chindāpetvā ahatena vatthena veṭhetvā ṭhapesi. Kammikā āgantvā – “āhara, re kaṇṇikaṃ, yaṃ hotu taṃ hotu. Tuyhampi pattim karissāmā”ti āhaṃsu. Sā nīharitvā “tātā, yāva aṭṭha vā soḷasa vā gopānasiyo na ārohanti, tāva imaṃ vatthaṃ mā nibbeṭhayitthā”ti vatvā adāsī. Te “sādhu”ti sampaṭicchitvā gahetvā gopānasiyo āropetvāva vatthaṃ nibbeṭhesuṃ.

Eko mahāgāmikamanusso uddhaṃ ullokento akkharāni disvā “kiṃ, bho, ida”nti akkharāññaṃ manussaṃ pakkosāpetvā dassesi. So “sudhammā nāma ayaṃ sālā”ti āha. “Haratha, bho, mayaṃ ādito paṭṭhāya sālā katvā nāmamattampi na labhāma, esā ratanamattena kaṇṇikarukkheṇa sālā attano nāmena kāreti”ti viravanti. Vaḍḍhakī tesam viravantānaṃyeva gopānasiyo pavesetvā āṇim datvā sālākammaṃ niṭṭhāpesi.

Sālā tidhā vibhajiṃsu, ekasmiṃ koṭṭhāse issarānaṃ vasanaṭṭhānaṃ akaṃsu, ekasmiṃ duggātānaṃ, ekasmiṃ gilānānaṃ. Tettiṃsa janā tettiṃsa phalakāni paññāpetvā hatthissa saññaṃ adamsu – “āgantuko āgantvā yassa atthate phalake nisīdati, taṃ gahetvā phalakasāmikasassa gehe patiṭṭhapehi. Tassa pādaparikkammaṃpiṭṭhiparikkammakhādanīyabhojanīyasayanāni sabbāni phalakasāmikasassa bhāro bhavissatī”ti. Hatthi āgatāgataṃ gahetvā phalakasāmikassa gehaṃ neti, so tassa taṃ divasaṃ kattabbaṃ karoti.

Maghamāṇavo sālato avidūre ṭhāne koviḷārarukkhaṃ ropāpesi, mūle cassa pāsāṇaphalakaṃ atthari. **Nandā** nāmassa bhariyā avidūre pokkharāṇiṃ khaṇāpesi, **cittā** mālāvacche ropāpesi, sabbajeṭṭhikā pana ādāsaṃ gahetvā attabhāvaṃ maṇḍayamānāva vicarati. Magho taṃ āha – “bhaddo, sudhammā, sālāya pattikā jāta, nandā pokkharāṇiṃ khaṇāpesi, cittā mālāvacche ropāpesi. Tava pana puññakammaṃ nāma natthi, ekaṃ puññaṃ karohi, bhaddo”ti sā “tvam kassa kāraṇā karosi, nanu tayā kataṃ mayhamevā”ti vatvā attabhāvamaṇḍanameva anuyuñjati.

Magho yāvatāyukaṃ ṭhatvā tato cavitvā tāvatimsabhavane sakko hutvā nibbatti, tepi tettiṃsa gāmikamanussā kālaṅkatvā tettiṃsa devaputtā hutvā tasseva santike nibbattā. Sakkassa vejayanto nāma pāsādo satta yojanasatāni uggacchi, dhajo tīṇi yojanasatāni uggacchi, koviḷārarukkhaṃ nissandena samantā tiyojanasataparimaṇḍalo pañcadasayojanapariṇāhakkhandho pāricchattako nibbatti, pāsāṇaphalakaṃ nissandena pāricchattakamūle saṭṭhiyojanikā paṇḍukambalasilā nibbatti. Sudhammāya kaṇṇikarukkhaṃ nissandena tiyojanasatikā sudhammā devasabhā nibbatti. Nandāya pokkharāṇiyā nissandena paññāsayojanā nandā nāma pokkharāṇi nibbatti. Cittāya mālāvacchavattunissandena saṭṭhiyojanikaṃ cittalatāvanam nāma uyyānam nibbatti.

Sakko devarājā sudhammāya devasabhāya yojanike suvaṇṇapallaṅke nisinnō tiyojanike setacchatte dhāriyamāne tehi devaputtehi tāhi devakaññāhi aḍḍhatiyāhi nāṭakakoṭṭhi dvīsu devalokesu devatāhi ca parivārito mahāsampattiṃ olokento tā tisso itthiyo disvā “imā tāva paññāyanti, sujātā kuhi”nti olokento “ayaṃ mama vacanam akatvā girikandarāya bakasakuṇikā hutvā nibbattā”ti disvā devalokato otarivā tassā santikaṃ gato. Sā disvāva sañjānitvā adhomukhā jāta. “Bāle, idāni kiṃ sīsam na ukkhipasi? Tvam mama vacanam akatvā attabhāvameva maṇḍayamānā vītināmesi. Sudhammāya ca nandāya ca cittāya ca mahāsampatti nibbattā, ehi amhākaṃ sampattiṃ passā”ti devalokaṃ netvā nandāya pokkharāṇiyā pakkhipitvā pallaṅke nisīdi.

Nāṭakitthiyo “kuhiṃ gatatta, mahārājā”ti pucchimsu. So anārocetukāmopi tāhi nippīyamāno “sujātāya santika”nti āha. Kuhiṃ nibbattā, mahārājāti? Kandarapādeti. Idāni kuhinti? Nandāpokkharāṇiyam me vissatṭhāti. Etha, bho, amhākaṃ ayyam passāmāti sabbā tattha agamaṃsu. Sā pubbe sabbajeṭṭhikā hutvā tā avamaññittha. Idāni tāpi taṃ disvā – “passatha, bho amhākaṃ ayyāya mukhaṃ kakkatakavijjhanasūlasadisa”ntiādāni vadantiyo keḷiṃ akaṃsu. Sā ativiya aṭṭiyamānā sakkaṃ devarājānam āha – “mahārāja, imāni suvaṇṇarajatamaṇivimānāni vā nandāpokkharāṇi vā mayham kiṃ karissati, jātibhūmiyeva mahārāja sattānam sukhā, maṃ tattheva kandarapāde vissajjehi”ti. Sakko taṃ tattha vissajjetvā “mama vacanam karissasī”ti āha. Karissāmi, mahārājāti. Pañca sīlāni gahetvā akhaṇḍāni katvā rakkha, katipāhena taṃ etāsaṃ jeṭṭhikaṃ karissāmīti. Sā tathā akāsi.

Sakko katipāhassa accayena “sakkā nu kho sīlam rakkhitsu”nti gantvā maccharūpena uttānako hutvā tassā purato udakapiṭṭhe osarati, sā “matamacchako bhavissati”ti gantvā sīse aggahehi. Maccho naṅguṭṭham cālesi. Sā “jīvati maññe”ti udake vissajjesi. Sakko ākāse ṭhatvā “sādhu, sādhu, rakkhasi sikkhāpadaṃ, evaṃ taṃ rakkhamānam katipāheneva nāṭakānam jeṭṭhikaṃ karissāmī”ti āha. Tassāpi pañca vassasatāni āyu ahoṣi. Ekadivasampi udarapūram nālattham, sukkhitvā parisukkhivā milāyamānāpi sīlam akhaṇḍetvā kālaṅkatvā bārāṇasiyam kumbhakāragehe nibbatti.

Sakko “kuhiṃ nibbattā”ti olokento disvā “tato idha ānetuṃ na sakkā, jīvitavuttimassā dassāmī”ti suvaṇṇaeḷālukānam yānakaṃ pūretvā majjhe gāmassa mahallakavesena nisīditvā “eḷālukāni gaṇhathā”ti ukkuṭṭhimakāsi. Samantā gāmaṇāsikā āgantvā “dehi, tāta”ti āhaṃsu. Aham sīlarakkhakānam demi, tumhe sīlam rakkhathāti. Tāta mayam sīlam nāma kīdisantipi na jānāma, mūlena dehīti. “Sīlarakkhakānamyeva dammī”ti āha. “Etha, re kosi ayaṃ eḷālukamahallako”ti sabbe nivattiṃsu.

Sā dārikā pucchi – “amma, tumhe eḷālukathāya gatā tucchahatthāva āgatā”ti. Kosi, amma, eḷālukamahallako “aham sīlarakkhakānam dammī”ti vadati, nūnimassa dārikā sīlam khādītva vattanti, mayam sīlameva na jānāmāti. Sā “mayham ānītam bhavissati”ti gantvā “eḷālukam, tāta, dehī”ti āha. “Tvam sīlāni rakkhasi amma”ti? “Āma, tāta rakkhāmī”ti. Idam mayā tuyhameva ābhatanti gehadvāre

yānena saddhiṃ ṭhapetvā pakkāmi. Sāpi yāvajīvaṃ sīlaṃ rakkhitvā cavitvā vepacittiasurassa dhītā hutvā nibbatti. Sīlanissandena pāsādikā ahosi. So “dhītuvivāhamaṅgalaṃ karissāmī”ti asure sannipātesi.

Sakko “kuhiṃ nibbattā”ti olokeno “asurabhavane nibbattā, ajjassā vivāhamaṅgalaṃ karissantī”ti disvā “idāni yaṃkiñci katvā ānetabbā mayā”ti asuravaṇṇaṃ nimminivā gantvā asurānaṃ antare aṭṭhāsi. “Tava sāmikaṃ vadehī”ti tassā hatthe pitā pupphadāmaṃ adāsi “yaṃ icchasi, tassūpari khipāhī”ti. Sā olokentī sakkaṃ disvā pubbasannivāsena sañjātasinehā “ayaṃ me sāmiko”ti tassūpari dāmaṃ khipi. So taṃ bāhāya gahetvā ākāse uppati, tasmim̐ khaṇe asurā sañjāniṃsu. Te “gaṇhatha, gaṇhatha, jarasakkaṃ, veriko amhākaṃ, na mayam̐ etassa dārikaṃ dassāmā”ti anubandhiṃsu. Vepacitti pucchi “kenāhaṭā”ti? “Jarasakkena mahārājā”ti. “Avasesesu ayameva seṭṭho, apethā”ti āha. Sakko naṃ netvā aḍḍhatiyakoṭinātakānaṃ jeṭṭhikaṭṭhāne ṭhapesi. Sā sakkaṃ varam̐ yāci – “mahārāja, mayhaṃ imasmim̐ devaloke mātā vā pitā vā bhātā vā bhaginī vā natthi, yattha yattha gacchasi, tattha tattha maṃ gahetvāva gaccha mahārājā”ti. Sakko “sādhū”ti paṭiññaṃ adāsi.

Evaṃ macalagāmake maghamāṇavakālato paṭṭhāya visuddhabhāvamassa sampassanto bhagavā “dīgharattaṃ visuddho kho ayaṃ yakkho”ti āha. **Atthasañhitanti** atthanissitaṃ kāraṇanissitaṃ.

Pañhaveyyākaraṇavaṇṇanā

357. Kiṃ saṃyojanāti kiṃ bandhanā, kena bandhanena baddhā hutvā. **Puthukāyāti** bahujanā. **Averāti** appaṭiḅhā. **Adaṇḍāti** āvudhadaṇḍadhanadaṇḍavinimuttā. **Asapattāti** apaccatthikā. **Abyāpajjāti** vigatadomanassā. **Viharemu averinoti** aho vata kenaci saddhiṃ averino vihareyyāma, katthaci kopaṃ na uppādetvā accharāya gahitakaṃ jaṅghasahassena saddhiṃ paribhuñjeyyāmāti dānaṃ datvā pūjaṃ katvā ca patthayanti. **Iti ca nesam̐ hotīti** evañca nesam̐ ayaṃ patthanā hoti. **Atha ca panāti** evaṃ patthanāya satipi.

Issāmacchariyasaṃyojanāti parasampattikhīyanalakkhaṇā issā, attasampattiyā parehi sādharmaṇabhāvassa asahanalakkhaṇaṃ macchariyaṃ, issā ca macchariyañca saṃyojanaṃ etesanti issāmacchariyasaṃyojanā. Ayametta sankhepo. Vitthārato pana issāmacchariyāni abhidhamme vuttāneva.

Āvāsamacchariyena panettha yakkho vā peto vā hutvā tasseva āvāsassa saṅkāraṃ sīsena ukkhipitvā vicarati. Kulamacchariyena tasmim̐ kule aññesaṃ dānādīni karonte disvā “bhinnaṃ vatidaṃ kulaṃ mamā”ti cintayato lohitaṃ mukhato uggacchati, kucchivirecanampi hoti, antānipi khaṇḍākhaṇḍāni hutvā nikkhamanti. Lābhamacchariyena saṅghassa vā gaṇassa vā santake lābhe maccharāyitvā puggalikaparibhogena paribhuñjitvā yakkho vā peto vā mahāajagaro vā hutvā nibbattati. Sarīraṇṇagūṇavaṇṇamacchariyena pana pariyaṭṭidhammacchariyena ca attanova vaṇṇaṃ vaṇṇeti, na paresaṃ vaṇṇaṃ, “kiṃ vaṇṇo eso”ti taṃ taṃ dosaṃ vadanto pariyaṭṭiñca kassaci kiñci adento dubbaṇṇo ceva eḷamūgo ca hoti.

Apica āvāsamacchariyena lohagehe paccati. Kulamacchariyena appalābho hoti. Lābhamacchariyena gūthaniraye nibbattati. Vaṇṇamacchariyena bhava nibbattassa vaṇṇo nāma na hoti. Dhammacchariyena kukkuḷaniraye nibbattati. Idaṃ pana issāmacchariyasaṃyojanaṃ sotāpattimaggena pahīyati. Yāva taṃ nappahīyati, tāva devamanussā averatādīni patthayantāpi verādīhi na parimuccantiyeva.

Tiṇṇā mettha kaṅkhāti etasmim̐ pañhe mayā tumbhākaṃ vacanaṃ sutvā kaṅkhā tiṇṇāti vadati, na maggavasena tiṇṇakaṅkhatam̐ dīpeti. **Vigatā katham̐kathāti** idaṃ katham̐, idaṃ kathanti ayampi katham̐kathā vigatā.

358. Nidānādīni vuttatthāneva. **Piyāppianidānanti** piyasattasaṅkhāranidānaṃ macchariyaṃ,

appiyasattasāṅkhāranidānā issā. Ubhayaṃ vā ubhayanidānaṃ. Pabbajitassa hi saddhivihārikādayo, gahaṭṭhassa puttādayo hatthiassādayo vā sattā piyā honti keḷāyitā mamāyitā, muhuttampi te apassanto adhvāsetuṃ na sakkoti. So aññaṃ tādisaṃ piyasattaṃ labhantaṃ disvā issaṃ karoti. “Iminā amhākaṃ kiñci kammaṃ atthi, muhuttaṃ tāva naṃ dethā”ti tameva aññehi yācito “na sakkā dātuṃ, kilamissati vā ukkaṇṭhissati vā”tiādīni vatvā macchariyaṃ karoti. Evaṃ tāva ubhayampi piyasattanidānaṃ hoti. Bhikkhussa pana pattacīvaraparikkhārajātaṃ, gahaṭṭhassa vā alaṅkāradiupakaraṇaṃ piyaṃ hoti manāpaṃ, so aññassa tādisaṃ uppajjamānaṃ disvā “aho vatassa evarūpaṃ na bhavyeyā”ti issaṃ karoti, yācito vāpi “mayampetaṃ mamāyantaṃ na paribhuñjāma, na sakkā dātu”nti macchariyaṃ karoti. Evaṃ ubhayampi piyasaṅkhāranidānaṃ hoti. Appiye pana te vuttappakāre satte ca saṅkhāre ca labhitvā sacepissa te amanāpā honti, tathāpi kilesānaṃ viparītavuttitāya “ṭhapetvā maṃ ko añño evarūpassa lābhī”ti issaṃ vā karoti, yācito tāvakālikampi adadamāno macchariyaṃ vā karoti. Evaṃ ubhayampi appiyasattasāṅkhāranidānaṃ hoti.

Chandanidānanti ettha pariyesanachando, paṭilābhachando, paribhogachando, sannidhichando, vissajjanachandoti pañcavidho chando.

Katamo **pariyesanachando?** Idhekacco atitto chandajāto rūpaṃ pariyesati, saddaṃ. Gandhaṃ. Rasaṃ. Phoṭṭhabbaṃ pariyesati, dhanaṃ pariyesati. Ayaṃ pariyesanachando.

Katamo **paṭilābhachando?** Idhekacco atitto chandajāto rūpaṃ paṭilabhāti, saddaṃ. Gandhaṃ. Rasaṃ. Phoṭṭhabbaṃ paṭilabhāti, dhanaṃ paṭilabhāti. Ayaṃ paṭilābhachando.

Katamo **paribhogachando?** Idhekacco atitto chandajāto rūpaṃ paribhuñjati, saddaṃ. Gandhaṃ. Rasaṃ. Phoṭṭhabbaṃ paribhuñjati, dhanaṃ paribhuñjati. Ayaṃ paribhogachando.

Katamo **sannidhichando?** Idhekacco atitto chandajāto dhanasannicayaṃ karoti “āpadāsu bhavissatī”ti. Ayaṃ sannidhichando.

Katamo **vissajjanachando?** Idhekacco atitto chandajāto dhanaṃ vissajjeti, hatthārohānaṃ, assārohānaṃ, rathikānaṃ, dhanuggahānaṃ – “ime maṃ rakkhissanti gopissanti mamāyissanti samparivārayissanti”ti. Ayaṃ vissajjanachando. Ime pañca chandā. Idha taṇhāmattameva, taṃ sandhāya idaṃ vuttaṃ.

Vitakkanidānoti ettha “lābhaṃ paṭicca vinicchayo”ti (dī. ni. 2.110) evaṃ vutto vinicchayavitakko vitakko nāma. **Vinicchayoti** dve vinicchayā taṇhāvinicchayo ca, diṭṭhivinicchayo ca. Aṭṭhasataṃ taṇhāvicaritaṃ taṇhāvinicchayo nāma. Dvāsatti diṭṭhiyo diṭṭhivinicchayo nāmāti evaṃ vuttataṇhāvinicchayavasena hi iṭṭhāniṭṭhapiyāppiyavavattānaṃ na hoti. Tadeva hi ekaccassa iṭṭhaṃ hoti, ekaccassa aniṭṭhaṃ paccantarājamajjhimadesarājūnaṃ gaṇḍuppādamiṅgamaṃsādīsu viya. Tasmim̐ pana taṇhāvinicchayavinicchite paṭiladdhavatthasmiṃ “ettakaṃ rūpassa bhavissati, ettakaṃ saddassa, ettakaṃ gandhassa, ettakaṃ rasassa, ettakaṃ phoṭṭhabbassa bhavissati, ettakaṃ mayhaṃ bhavissati, ettakaṃ parassa bhavissati, ettakaṃ nidahissāmi, ettakaṃ parassa dassāmi”ti vavattānaṃ vitakkavinicchayena hoti. Tenāha “chando kho, devānaminda, vitakkanidāno”ti.

Papañcasaññāsaṅkhānidānoti tayo papañcā taṇhāpapañco, mānapapañco, diṭṭhipapañcoti. Tattha aṭṭhasatataṇhāvicaritaṃ taṇhāpapañco nāma. Navavidho māno mānapapañco nāma. Dvāsatti diṭṭhiyo diṭṭhipapañco nāma. Tesu idha taṇhāpapañco adhippeto. Kenatṭhena papañco? Mattapamattākārapāpanatṭhena papañco. Taṃsampayuttā saññā papañcasaññā. Saṅkhā vuccati koṭṭhāso “saññānidānā hi papañcasāṅkhā”tiādīsu viya. Iti papañcasaññāsaṅkhānidānoti papañcasaññākoṭṭhāsanidāno vitakkoti attho.

Papañcasaññāsaṅkhānirodhasārūppagāmininti etissā papañcasaññāsaṅkhāya khayā nirodho

vūpasamo, tassa sārappañceva tattha gāminiṃ cāti saha vipassanāya maggaṃ pucchati.

Vedanākammaṭṭhānavaṇṇanā

359. Athassa bhagavā **somanassampāhanti** tisso vedanā ārabhi. Kiṃ pana bhagavatā pucchitaṃ kathitaṃ, apucchitaṃ, sānusandhikaṃ, ananusandhikanti? Pucchitameva kathitaṃ, no apucchitaṃ, sānusandhikameva, no ananusandhikaṃ. Devatānañhi rūpato arūpaṃ pākaṭatarāṃ, arūpepi vedanā pākaṭatarā. Kasmā? Devatānañhi karajakāyaṃ sukhumaṃ, kammajaṃ balavaṃ, karajakāyassa sukhumattā, kammajassa balavattā ekāhārampi atikkamitvā na tiṭṭhanti, uṇhapāsāṇe ṭhapitasappipiṇḍi viya vilīyantīti sabbaṃ **brahmajāle** vuttanayeneva veditabbaṃ. Tasmā bhagavā sakkassa tisso vedanā ārabhi. Duvidhañhi kammaṭṭhānaṃ – rūpakammaṭṭhānaṃ, arūpakammaṭṭhānaṃ. Rūpapariggaho, arūpapariggahotipi etadeva vuccati. Tattha bhagavā yassa rūpaṃ pākaṭaṃ, tassa saṅkhepamanasikāravasena vā vitthāramanasikāravasena vā catudhātuvavatthānaṃ vitthārento rūpakammaṭṭhānaṃ katheti. Yassa arūpaṃ pākaṭaṃ, tassa arūpakammaṭṭhānaṃ katheti. Kathento ca tassa vatthubhūtaṃ rūpakammaṭṭhānaṃ dassetvā katheti, devānaṃ pana arūpakammaṭṭhānaṃ pākaṭanti arūpakammaṭṭhānavasena vedanā ārabhi.

Tividho hi arūpakammaṭṭhāne abhiniveso – phassavasena, vedanāvasena, cittavasenāti. Kathaṃ? Ekaccassa hi saṅkhittena vā vitthārena vā pariggahite rūpakammaṭṭhāne tasmim ārammaṇe cittacetāsikānaṃ paṭhamābhiniṇḍito taṃ ārammaṇaṃ phusanto uppajjamāno **phasso** pākaṭo hoti. Ekaccassa taṃ ārammaṇaṃ anubhavanti uppajjamānā **vedanā** pākaṭā hoti. Ekaccassa taṃ ārammaṇaṃ pariggahetvā taṃ vijānantaṃ uppajjamānaṃ **viññānaṃ** pākaṭaṃ hoti.

Tattha yassa phasso pākaṭo hoti, sopi na kevalaṃ phassova uppajjati, tena saddhiṃ tadeva ārammaṇaṃ anubhavamānā vedanāpi uppajjati, sañjānamānā saññāpi, cetayamānā cetanāpi, vijānamānaṃ viññānampi uppajjati phassapañcamakeyeva pariggaṇhāti. Yassa vedanā pākaṭā hoti, sopi na kevalaṃ vedanāva uppajjati, tāya saddhiṃ tadeva ārammaṇaṃ phusamāno phassopi uppajjati, sañjānamānā saññāpi, cetayamānā cetanāpi, vijānamānaṃ viññānampi uppajjati phassapañcamakeyeva pariggaṇhāti. Yassa viññānaṃ pākaṭaṃ hoti, sopi na kevalaṃ viññānameva uppajjati, tena saddhiṃ tadevārammaṇaṃ phusamāno phassopi uppajjati, anubhavamānā vedanāpi, sañjānamānā saññāpi, cetayamānā cetanāpi uppajjati phassapañcamakeyeva pariggaṇhāti.

So “ime phassapañcamakā dhammā kiṃ nissitā”ti upadhārento “vatthunissitā”ti pajānāti. Vatthu nāma karajakāyo, yaṃ sandhāya vuttaṃ – “idañca pana me viññānaṃ ettha sitaṃ ettha paṭibaddha”nti. So atthato bhūtāni ceva upādārūpāni ca. Evamettha vatthu rūpaṃ, phassapañcamakā nāmanti nāmarūpamattameva passati. Rūpañcettha rūpakkhando, nāmaṃ cattāro arūpino khandhāti pañcakkhandhamattaṃ hoti. Nāmarūpavinimuttā hi pañcakkhandhā, pañcakkhandhavinimuttaṃ vā nāmarūpaṃ natthi. So “ime pañcakkhandhā kiṃ hetukā”ti upaparikkhanto “avijjādihetukā”ti passati. Tato “paccayo ceva paccayuppannañca idaṃ, añño satto vā puggalo vā natthi, suddhasaṅkhārapuñjamattamevā”ti sappaccayanāmarūpavasena tilakkhaṇaṃ āropetvā vipassanāpaṭipāṭiyā “aniccaṃ dukkhaṃ anattā”ti sammasanto vicarati, so ajja ajjāti paṭivedhaṃ ākaṅkhamāno tathārūpe divase utusappāyaṃ, puggalasappāyaṃ, bhojanasappāyaṃ, dhammasavanasappāyaṃ vā labhitvā ekapallaṅkena nisinnova vipassanaṃ matthakaṃ pāpetvā arahatte patiṭṭhāti. Evamimesampi tiṇṇaṃ janānaṃ yāva arahattā kammaṭṭhānaṃ kathitaṃ hoti.

Idha pana bhagavā arūpakammaṭṭhānaṃ kathento vedanāsīsena kathesi. Phassavasena hi viññānavasena vā kathiyamānaṃ etassa na pākaṭaṃ hoti, andhakāraṃ viya khāyati. Vedanāvasena pana pākaṭaṃ hoti. Kasmā? Vedanānaṃ uppattiya pākaṭatāya. Sukhadukkhaveḍḍanānañhi uppatti pākaṭā. Yada sukhaṃ uppajjati, tadā sakalaṃ sarīraṃ khobhentaṃ maddantaṃ pharamānaṃ abhisandayamānaṃ satadhotasappiṃ khādāpayantaṃ viya, satapākatelaṃ makkhayamānaṃ viya, ghaṭasahassena pariḷāhaṃ nibbāpayamānaṃ viya, “aho sukhaṃ, aho sukha”nti vācaṃ nicchārayamānameva uppajjati. Yada dukkhaṃ uppajjati, tadā sakalarīraṃ khobhentaṃ maddantaṃ pharamānaṃ abhisandayamānaṃ

tattaphālaṃ pavesentaṃ viya, vilīnatambalohena āsiñcantaṃ viya, sukkhatiṇavanappatimhi araññe dāruukkākalāpaṃ khipamaṇaṃ viya “aho dukkhaṃ, aho dukkha”nti vippalāpayamaṇameva uppajjati. Iti sukhadukkhavedanānaṃ uppatti pākaṭā hoti.

Adukkhamasukhā pana duddīpanā andhakārena viya abhibhūtā. Sā sukhadukkhānaṃ apagame sātāsātapaṭikkhepavasena majjhataṅkārabhūtā adukkhamasukhā vedanāti nayato gaṇhantassa pākaṭā hoti. Yathā kiṃ? Yathā antarā piṭṭhipāsānaṃ āruhitvā palātassa migassa anupadaṃ gacchanto migaluddako piṭṭhipāsānaṃ orabhāgepi parabhāgepi padaṃ disvā majjhe apassantopi “ito āruḷho, ito oruḷho, majjhe piṭṭhipāsāne iminā padesena gato bhavissati”ti nayato jānāti. Evaṃ āruḷhaṭṭhāne padaṃ viya hi sukhavedanāya uppatti pākaṭā hoti, oruḷhaṭṭhāne padaṃ viya dukkhavedanāya uppatti pākaṭā hoti, ito āruyha, ito oruyha, majjhe evaṃ gatoti nayato gahaṇaṃ viya sukhadukkhānaṃ apagame sātāsātapaṭikkhepavasena majjhataṅkārabhūtā adukkhamasukhā vedanāti nayato gaṇhantassa pākaṭā hoti. Evaṃ bhagavā paṭhamaṃ rūpakammaṭṭhānaṃ kathetvā pacchā arūpakammaṭṭhānaṃ vedanāvasena nivattetvā dassesi.

Na kevalaṅca idheva evaṃ dassesi, **mahāsatiṭṭhāne, majjhimanikāyamhi satipaṭṭhāne, cūḷaṇḍhāsāṅkhaye, mahāṇḍhāsāṅkhaye, cūḷavedallasutte, mahāvedallasutte, raṭṭhapālasutte, māgaṇḍiyasutte, dhātuvibhaṅge, āneñjasappāye, sakale vedanāsaṃyutteti** evaṃ anekesu suttantesu paṭhamaṃ rūpakammaṭṭhānaṃ kathetvā pacchā arūpakammaṭṭhānaṃ vedanāvasena nivattetvā dassesi. Yathā ca tesu tesu, evaṃ imasmimpi sakkapañhe paṭhamaṃ rūpakammaṭṭhānaṃ kathetvā pacchā arūpakammaṭṭhānaṃ vedanāvasena nivattetvā dassesi. Rūpakammaṭṭhānaṃ panettha vedanāya ārammaṇamattakaṃyeva saṅkhittaṃ, tasmā pāḷiyaṃ nāruḷhaṃ bhavissati.

360. Arūpakammaṭṭhāne yaṃ tassa pākaṭaṃ vedanāvasena abhinivesamukhaṃ, tameva dassetuṃ **somanassampāhaṃ, devānamindāti**ādimāha. Tattha **duvidhenāti** dvividhena, dvīhi koṭṭhasehīti attho. **Evarūpaṃ somanassaṃ na sevitaṃbanti** evarūpaṃ gehasitasomanassaṃ na sevitaṃbamaṃ. Gehasitasomanassaṃ nāma “tattha katamāni cha gehasitāni somanassāni? Cakkhuvīññeyyānaṃ rūpānaṃ iṭṭhānaṃ kantānaṃ manāpānaṃ manoramānaṃ lokāmisapaṭisaṃyuttānaṃ paṭilābhaṃ vā paṭilābhato samanupassato, pubbe vā paṭiladdhapubbaṃ atītaṃ niruddhaṃ vipariṇataṃ samanussarato uppajjati somanassaṃ, yaṃ evarūpaṃ somanassaṃ, idaṃ vuccati gehasitaṃ somanassa”nti evaṃ chasu dvāresu vuttakāmaguṇanissitaṃ somanassaṃ (ma. ni. 3.306).

Evarūpaṃ somanassaṃ sevitaṃbanti evarūpaṃ nekkhammasitaṃ somanassaṃ sevitaṃbamaṃ. Nekkhammasitaṃ somanassaṃ nāma – “tattha katamāni cha nekkhammasitāni somanassāni? Rūpānaṃ tveva aniccataṃ viditvā vipariṇānavirāgaṇirodhaṃ pubbe ceva rūpā etarahi ca sabbe te rūpā aniccā, dukkhā, vipariṇāmadhammāti evametamaṃ yathābhūtaṃ sammappaññāya passato uppajjati somanassaṃ, yaṃ evarūpaṃ somanassaṃ, idaṃ vuccati nekkhammasitaṃ somanassa”nti (ma. ni. 3.308) evaṃ chasu dvāresu iṭṭhārammaṇe āpāthagate aniccādivasena vipassanaṃ paṭṭhapetvā ussukkāpetuṃ sakkontassa “ussukkitā me vipassanā”ti somanassajātassa uppannaṃ somanassaṃ. **Sevitaṃbanti** idaṃ nekkhammasena, vipassanāvasena, anussativasena, paṭhamajjhānādivasena ca uppajjanakasomanassaṃ sevitaṃbamaṃ nāma.

Tattha **yaṃ ce savitakkaṃ savicāraṇti** tasmimpi nekkhammasite somanasse yaṃ nekkhammasena, vipassanāvasena, anussativasena, paṭhamajjhānavasena ca uppannaṃ savitakkaṃ savicāraṃ somanassanti jāneyya. **Yaṃ ce avitakkaṃ avicāraṇti** yaṃ pana dutiyatatiyajjhānavasena uppannaṃ avitakkaṃ avicāraṃ somanassanti jāneyya. **Ye avitakke avicāre, te paṇītatareti** etesupi dvīsu yaṃ avitakkaṃ avicāraṃ, taṃ paṇītataranti attho.

Iminā kiṃ kathitaṃ hoti? Dvinnamaṃ arahattaṃ kathitaṃ. Kathamaṃ? Eko kira bhikkhu savitakkasavicāre somanasse vipassanaṃ paṭṭhapetvā “idaṃ somanassaṃ kiṃ nissita”nti upadhārento “vatthunissita”nti pajānāti phassapañcamake vuttanayeneva anukkamena arahatte patiṭṭhāti. Eko avitakkaavicāre somanasse vipassanaṃ paṭṭhapetvā vuttanayeneva arahatte patiṭṭhāti. Tattha

abhiniviṭṭhasomanassesupi savitakkasavicārato avitakkaavicāraṃ paṇītataṃ.
Savitakkasavicārasomanassavipassanātopi avitakkaavicāravipassanā paṇītatarā.
Savitakkasavicārasomanassaphalasaṃpattitopi avitakkaavicārasomanassaphalasaṃpattiyeva paṇītatarā.
Tenāha bhagavā ‘‘ye avitakke avicāre, te paṇītatare’’ti.

361. Evarūpaṃ domanassaṃ na sevitabbanti evarūpaṃ gehasitadomanassaṃ na sevitabbam.
Gehasitadomanassaṃ nāma – ‘‘tatta katamāni cha gehasitāni domanassāni? Cakkhuvīññeyyānaṃ rūpānaṃ iṭṭhānaṃ kantānaṃ manāpānaṃ manoramānaṃ lokāmisapaṭisaṃyuttānaṃ appaṭilābhaṃ vā appaṭilābhato samanupassato pubbe vā apaṭiladdhapubbaṃ atītaṃ niruddhaṃ vipariṇataṃ samanussarato uppajjati domanassaṃ, yaṃ evarūpaṃ domanassaṃ, idaṃ vuccati gehasitadomanassa’’nti (ma. ni. 3.307). Evaṃ chasu dvāresu iṭṭhārammaṇaṃ nānubhaviṃ, nānubhavissāmi, nānubhavāmīti vitakkayato uppannaṃ kāmagaṇanissitaṃ domanassaṃ.

Evarūpaṃ domanassaṃ sevitabbanti evarūpaṃ nekkhammasitadomanassaṃ sevitabbam.
Nekkhamsitadomanassaṃ nāma – ‘‘tatta katamāni cha nekkhammasitāni domanassāni? Rūpānaṃ tveva aniccataṃ viditvā vipariṇānavirāgaṇirodhaṃ pubbe ceva rūpā etarahi ca sabbe te rūpā aniccā, dukkhā, vipariṇāmadhammāti evametaṃ yathābhūtaṃ sampappaññāya disvā anuttaresu vimokkhesu pihaṃ upaṭṭhāpeti ‘‘kudāssu nāmāhaṃ tadāyatanāṃ, upasampajja viharissāmi, yadariyā etarahi āyatanāṃ upasampajja viharantī’’ti. Iti anuttaresu vimokkhesu pihaṃ upaṭṭhāpayato uppajjati pihapaccayā domanassaṃ, yaṃ evarūpaṃ domanassaṃ, idaṃ vuccati nekkhammasitadomanassa’’nti (ma. ni. 3.307) evaṃ chasu dvāresu iṭṭhārammaṇe āpāthagate anuttaravimokkhasaṅkhātariyaphaladhammesu pihaṃ upaṭṭhāpetvā tadadhigamāya aniccādivasena vipassanaṃ paṭṭhāpetvā ussukkāpetumasakkontassa imampi pakkhaṃ, imampi māsaṃ, imampi saṃvaccharaṃ vipassanaṃ ussukkāpetvā ariyabhūmiṃ pāpuṇiṭṭhaṃ nāsakkhanti anusocato uppannaṃ domanassaṃ. **Sevitabbanti** idaṃ nekkhammasitadomanassaṃ, vipassanāvasena, anussativasena, paṭhamajjhānādivasena ca uppajjanakadomanassaṃ sevitabbam nāma.

Tattha **yaṃ ce savitakkasavicāranti** tasmimpi duvidhe domanasse gehasitadomanassameva savitakkasavicāradomanassaṃ nāma. Nekkhammasitadomanassaṃ, vipassanāvasena, anussativasena, paṭhamadutiyaṃ jhānavasena ca uppannadomanassaṃ pana avitakkaavicāradomanassanti veditabbam. Nippariyāyena pana avitakkaavicāradomanassaṃ nāma natthi. Domanassindriyāñhi ekaṃsena akusalañceva savitakkasavicārañca, etassa pana bhikkhuno maññānavasena savitakkasavicāranti ca avitakkaavicāranti ca vuttaṃ.

Tatrāyaṃ nayo – idha bhikkhu domanassapaccayabhūte savitakkasavicāradhamme avitakkaavicāradhamme ca domanassapaccayā eva uppanne maggaphaladhamme ca aññesaṃ paṭipattidassanavasena domanassanti gahetvā ‘‘kadā nu kho me savitakkasavicāradomanasse vipassanā paṭṭhapitā bhavissati, kadā avitakkaavicāradomanasse’’ti ca ‘‘kadā nu kho me savitakkasavicāradomanassaphalasaṃpatti nibbattitā bhavissati, kadā avitakkaavicāradomanassaphalasaṃpatti’’ti cintetvā temāsikaṃ, chamāsikaṃ, navamāsikaṃ vā paṭipadaṃ gaṇhāti. Temāsikaṃ gahetvā paṭhamamāse ekaṃ yāmaṃ jaggati, dve yāme niddāya okāsaṃ karoti, majjhime māse dve yāme jaggati, ekaṃ yāmaṃ niddāya okāsaṃ karoti, pacchimamāse caṅkamanisajjāyeva yāpeti. Evaṃ ce arahattaṃ pāpuṇāti, iccetaṃ kusalaṃ. No ce pāpuṇāti, visesetvā chamāsikaṃ gaṇhāti. Tatrāpi dve dve māse vuttanayena paṭipajjitvā arahattaṃ pāpuṇiṭṭhaṃ asakkonto visesetvā navamāsikaṃ gaṇhāti. Tatrāpi tayo tayo māse tatheva paṭipajjitvā arahattaṃ pāpuṇiṭṭhaṃ asakkontassa ‘‘na ladvaṃ vata me sabrahmacārīhi saddhiṃ visuddhipavāraṇaṃ pavāretu’’nti āvajjato domanassaṃ uppajjati, assudhārā pavattanti gāmantapabbhāravāsīmahāsīvattherassa viya.

Mahāsīvattheravatthu

Thero kira aṭṭhārasa mahāgaṇe vācesi. Tassovāde ṭhatvā tiṃsasahassā bhikkhū arahattaṃ pāpuṇiṃsu. Atheko bhikkhu ‘‘mayhaṃ tāva abbhantare guṇā appamaṇā, kīdisā nu kho me ācariyassa guṇā’’ti āvajjanto puthujjanabhāvaṃ passitvā ‘‘amhākaṃ ācariyo aññesaṃ avassayo hoti, attano

bhavitum na sakkoti, ovādamassa dassāmī”ti ākāse gantvā vihārasamīpe otarivā divātthāne nisinnam ācariyam upasaṅkamitvā vattam dassetvā ekamantaṃ nisīdi.

Thero – “kiṃ kāraṇā āgatosi piṇḍapātikā”ti āha. Ekaṃ anumodanaṃ gaṇhissāmīti āgatosmi, bhanteti. Okāso na bhavissati, āvusoti? Vitakkamālake tthitakāle pucchissāmi, bhanteti. Tasmim thāne aññe pucchantīti. Bhikkhācāramagge, bhanteti. Tatrāpi aññe pucchantīti. Duppaṇṇivāsanatthāne, saṅghātipārupanattāne, pattanīharaṇatthāne, gāme caritvā āsanasālāyaṃ yāgupītakāle, bhanteti. Tattha aṭṭhakathātherā attano kaṅkhaṃ vinodenti, āvusoti. Antogāmato nikkhantakāle pucchissāmi, bhanteti. Tatrāpi aññe pucchanti, āvusoti. Antarāmagge, bhante, bhojanasālāyaṃ bhattakiccapariyosāne, bhante, divātthāne, pādadhovanakāle, mukhadhovanakāle, bhanteti? Tadā aññe pucchantīti. Tato paṭṭhāya yāva aruṇā apare pucchanti, āvusoti. Dantakaṭṭhaṃ gahetvā mukhadhovanattham gamanakāle, bhanteti? Tadā aññe pucchantīti. Mukhaṃ dhovivā āgamanakāle, bhanteti? Tatrāpi aññe pucchantīti. Senāsanam pavisitvā nisinnakāle, bhanteti? Tatrāpi aññe pucchantīti. Bhante, nanu mukhaṃ dhovivā senāsanam pavisitvā tayo cattāro pallaṅke usumam gāhāpetvā yonisomanasikāre kammaṃ karontānaṃ okāsakālena bhavitabbaṃ siyā, maraṇakhaṇampi na labhissatha, bhante, phalakasadisattha bhante parassa avassayo hotha, attano bhavitum na sakkotha, na me tumhākaṃ anumodanāya atthoti ākāse uppatitvā agamāsi.

Thero – “imassa bhikkhuno pariyattiyā kammaṃ natthi, mayhaṃ pana aṅkusako bhavissāmīti āgato”ti ñatvā “idāni okāso na bhavissati, paccūsakāle gamissāmī”ti pattacīvaraṃ samīpe katvā sabbaṃ divasabhāgaṃ paṭhamayāmamajjhimayāmañca dhammaṃ vācetvā pacchimayāme ekasmiṃ there uddesaṃ gahetvā nikkhante pattacīvaraṃ gahetvā teneva saddhim nikkhanto. Nisinnaantevāsikā ācariyo kenaci papañcena nikkhantoti maññimsu. Nikkhanto thero koci deva samānācariyabhikkhūti saññaṃ akāsi.

Thero kira “mādisassa arahattaṃ nāma kiṃ, dvīhatīheneva pāpuṇitvā paccāgamissāmī”ti antevāsikānaṃ anārocetvāva āsālīmāsassa juṇhapakkhaterasiyā nikkhanto gāmantapabbhāraṃ gantvā caṅkamaṃ āruya kammaṭṭhānaṃ manasikaronto taṃ divasaṃ arahattaṃ gahetuṃ nāsakkhi. Uposathādivase sampatte “dvīhatīhena arahattaṃ gaṇhissāmīti āgato, gahetuṃ pana nāsakkhim. Tayo māse pana tīṇi divasāni viya yāva mahāpavāraṇā tāva jānissāmī”ti vassaṃ upagantvāpi gahetuṃ nāsakkhi. Pavāraṇādivase cintesi – “ahaṃ dvīhatīhena arahattaṃ gaṇhissāmīti āgato, temāsenāpi nāsakkhim, sabrahmacārīno pana visuddhipavāraṇaṃ pavārentī”ti. Tassevaṃ cintayato assudhārā pavattanti. Tato “na mañce mayhaṃ catūhi iriyāpathehi maggaphalaṃ uppajjissati, arahattaṃ appatvā neva mañce piṭṭhim pasāressāmi, na pāde dhovissāmī”ti mañcaṃ ussāpetvā tthapesi. Puna antovassaṃ pattaṃ, arahattaṃ gahetuṃ nāsakkhiyeva. Ekūnatimsapavāraṇāsu assudhārā pavattanti. Gāmadārakā therassa pādesu phālitaṭṭhānāni kaṇṭakehi sabbanti, davaṃ karontāpi “ayyassa mahāsīvattherassa viya pādā hontū”ti davaṃ karonti.

Thero tiṃsaṃvacchare mahāpavāraṇādivase ālambaṇaphalakaṃ nissāya tthito “idāni me tiṃsa vassāni samaṇadhammaṃ karontassa, nāsakkhim arahattaṃ pāpuṇitum, addhā me imasmiṃ atabhāve maggo vā phalaṃ vā natthi, na me laddhaṃ sabrahmacārīhi saddhim visuddhipavāraṇaṃ pavāretu”nti cintesi. Tassevaṃ cintayatova domanassaṃ uppajji, assudhārā pavattanti. Atha avidūratthāne ekā devadhītā rodamānā aṭṭhāsi. “Ko ettha rodasi”ti? “Ahaṃ, bhante, devadhītā”ti. “Kasmā rodasi”ti? “Rodamānena maggaphalaṃ nibbattitaṃ, tena ahampi ekaṃ dve maggaphalāni nibbattessāmīti rodāmi, bhante”ti.

Tato thero – “bho mahāsīvatthera, devatāpi tayā saddhim keḷim karonti, anucchavikaṃ nu kho te eta”nti vipassanaṃ vaḍḍhetvā saha paṭisambhidāhi arahattaṃ aggahesi. So “idāni nipajjissāmī”ti senāsanam paṭijaggitvā mañcakaṃ paññāpetvā udakatthāne udakaṃ paccupaṭṭhapetvā “pāde dhovissāmī”ti sopānaphalake nisīdi.

Antevāsikāpissa “amhākaṃ ācariyassa samaṇadhammaṃ kātuṃ gacchantassa tiṃsa vassāni, sakkhi nu kho viessaṃ nibbattetum, nāsakkhi”ti āvajjayamānā “arahattaṃ patvā pādadhovanattham nisinnō”ti

disvā “amhākaṃ ācariyo amhādisesu antevāsikesu tiṭṭhantesu ‘attanāva pāde dhovissatī’ ti aṭṭhānametaṃ, ahaṃ dhovissāmi ahaṃ dhovissāmi” ti tiṃsasahassānīpi ākāseṇa gantvā vanditvā “pāde dhovissāma, bhante” ti āhaṃsu. Āvuso, idāni tiṃsa vassāni honti mama pādānaṃ adhotānaṃ, tiṭṭhatha, tumhe, ahameva dhovissāmīti.

Sakkopi āvajjanto – “mayhaṃ ayyo mahāsīvatthero arahattaṃ patto tiṃsasahassānaṃ antevāsikānaṃ ‘pāde dhovissāmā’ ti āgatānaṃ pāde dhovituṃ na deti. Mādise pana upaṭṭhāke tiṭṭhante ‘mayhaṃ ayyo sayāṃ pāde dhovissatī’ ti aṭṭhānametaṃ, ahaṃ dhovissāmi” ti sannitiṭṭhānaṃ katvā sujātāya deviyā saddhiṃ bhikkhusaṅghassa santike pāturahosi. So sujaṃ asurakaññaṃ purato katvā “apetha, bhante, mātuḡāmo” ti okāsaṃ kāretvā therāṃ upasaṅkamitvā vanditvā purato ukkuṭiko nisīditvā “pāde dhovissāmi, bhante” ti āha. Kosiya, idāni me tiṃsa vassāni pādānaṃ adhotānaṃ, devatānaṃ pakatīyāpi manussasārāragandho nāma jeguccho, yojanasate ṭhitānampi kaṇṭhe āsattakuṇapaṃ viya hoti, ahameva dhovissāmīti. Bhante, ayaṃ gandho nāma na paññāyati, tumhākaṃ pana sīlagandho cha devaloke atikkamitvā upari bhavaggaṃ patvā ṭhito. Sīlagandhato añño uttaritaro gandho nāma natthi, bhante, tumhākaṃ sīlagandhenamhi āgatoti vāmahatthena gopphakasandhiyaṃ gahetvā dakkhiṇahatthena pādatalaṃ parimajji. Daharakumārasseva pādā ahesuṃ. Sakko pāde dhovitvā vanditvā devalokameva gato.

Evaṃ “na labhāmi sabrahmacārīhi saddhiṃ visuddhipavāraṇaṃ pavāretu” nti āvajjantassa uppannaṃ domanassaṃ nissāya bhikkhuno maññanavasena vipassanāya ārammaṇampi vipassanāpi maggopi phalampi savitakkasavicāradomanassanti ca avitakkāvicāradomanassanti ca vuttanti veditabbaṃ.

Tattha eko bhikkhu savitakkasavicāradomanasse vipassanaṃ paṭṭhapetvā idaṃ domanassaṃ kiṃ nissitanti upadhārento vatthunissitanti pajānātīti phassapañcamake vuttanayeneva anukkamena arahatte patiṭṭhāti. Eko avitakkāvicāre domanasse vipassanaṃ paṭṭhapetvā vuttanayeneva arahatte patiṭṭhāti. Tattha abhinivīṭṭhadomanassesupi savitakkasavicārato avitakkaavicāraṃ paṇītaraṃ. Savitakkasavicāradomanassavipassanātopi avitakkāvicāradomanassavipassanā paṇītatarā. Savitakkasavicāradomanassaphalasaṃpattitopi avitakkāvicāradomanassaphalasaṃpattiyeva paṇītatarā. Tenāha bhagavā – “ye avitakkaavicāre te paṇītatare” ti.

362. Evarūpā upekkhā na sevitabbāti evarūpā gehasitaupekkhā na sevitabbā. Gehasitaupekkhā nāma “tattha katamā cha gehasitaupekkhā. Cakkhunā rūpaṃ disvā uppajjati upekkhā bālassa mūlhasa puthujjanassa anodhijjinaṃ avipākajinaṃ anādīnavadassāvino assutavato puthujjanassa, yā evarūpā upekkhā, rūpaṃ sā nātivattati, tasmā sā upekkhā gehasitāti vuccatī” ti evaṃ chasu dvāresu iṭṭhārammaṇe āpāthagate guḷapiṇḍike nilīnamakkhikā viya rūpādīni anativattamānā tattheva laggā laggitā hutvā uppannā kāmaguṇanissitā upekkhā na sevitabbā.

Evarūpā upekkhā sevitabbāti evarūpā nekkhammasitā upekkhā sevitabbā. Nekkhammasitā upekkhā nāma – “tattha katamā cha nekkhammasitā upekkhā? Rūpānaṃ tveva aniccatāṃ veditvā vipariṇāmaṃ virāgaṃ nirodhaṃ ‘pubbe ceva rūpā etarahi ca, sabbe te rūpā aniccā, dukkhā, vipariṇāmadhammā’ ti evametaṃ yathābhūtaṃ sammappaññāya passato uppajjati upekkhā, yā evarūpā upekkhā, rūpaṃ sā ativattati, tasmā sā upekkhā nekkhammasitāti vuccatī” ti (ma. nī. 3.308). Evaṃ chasu dvāresu iṭṭhāniṭṭhārammaṇe āpāthagate iṭṭhe arajjantassa, aniṭṭhe adussantassa, asamapekkhanena asammuyhantassa uppannā vipassanā nīṇasampayuttā upekkhā. Apica vedanāsabhāgā tatra majjhattupekkhāpi ettha upekkhāva. Tasmā **sevitabbāti** ayaṃ nekkhammasena vipassanāvasena anussatiṭṭhānavasena paṭhamadutiyatatiyacatutthajjhānavasena ca uppajjanakaupekkhā sevitabbā nāma.

Ettha **yaṃ ce savitakkaṃ savicāranti** tāyapi nekkhammasitaupekkhāya yaṃ nekkhammasena vipassanāvasena anussatiṭṭhānavasena paṭhamajjhānavasena ca uppannaṃ savitakkasavicāraṃ upekkhanti jāneyya. **Yaṃ ce avitakkaṃ avicāranti** yaṃ pana dutiyajjhānādivasena uppannaṃ avitakkāvicāraṃ upekkhanti jāneyya. **Ye avitakke avicāre te paṇītatareti** etāsu dvāsu yā avitakkaavicāra, sā paṇītatarāti

attho. Iminā kiṃ kathitaṃ hoti? Dvinnaṃ arahattaṃ kathitaṃ. Eko hi bhikkhu savitakkasavicāraupekkhāya vipassanaṃ paṭṭhapetvā ayaṃ upekkhā kiṃ nissitāti upadhārento vatthunissitāti pajānātīti phassapañcamake vuttanayeneva anukkamena arahatte patiṭṭhāti. Eko avitakkāvicārāya upekkhāya vipassanaṃ paṭṭhapetvā vuttanayeneva arahatte patiṭṭhāti. Tattha abhiniviṭṭhaupekkhāsūpi savitakkasavicārato avitakkāvicārā paṇītatarā. Savitakkasavicāraupekkhāvīpassanātopi avitakkāvicāraupekkhāvīpassanāpaṇītatarā. Savitakkasavicāraupekkhāphalasaṃpattitopi avitakkāvicāraupekkhāphalasaṃpattiyeva paṇītatarā. Tenāha bhagavā “ye avitakke avicāre te paṇītatare”ti.

363. Evaṃ paṭipanno kho, devānaminda, bhikkhu

papañcasaññāsāṅkhānirodhasāruppagāminim paṭipadaṃ paṭipanno hotīti bhagavā arahattanikūṭena desanaṃ niṭṭhapesi. Sakko pana sotāpattiphalaṃ patto. Buddhānañhi ajjhāsayo hīno na hoti, ukkaṭṭhova hoti. Ekassapi bahūnampi dhammaṃ desentā arahatteneva kūṭaṃ gaṇhanti. Sattā pana attano anurūpe upanissaye ṭhitā keci sotāpannā honti, keci sakadāgāmī, keci anāgāmī, keci arahanto. Rājā viya hi bhagavā, rājakumārā viya veneyyā. Yathā hi rājā bhojanakāle attano pamāṇena piṇḍaṃ uddharitvā rājakumārānaṃ upaneti, te tato attano mukhappamāṇeneva kabaḷaṃ karonti, evaṃ bhagavā attajjhāsayaṇurūpāya desanāya arahatteneva kūṭaṃ gaṇhāti. Veneyyā attano upanissayappamāṇena tato sotāpattiphalamattaṃ vā sakadāgāmianāgāmiarahattaphalameva vā gaṇhanti. Sakko pana sotāpanno jāto. Sotāpanno ca hutvā bhagavato puratoyeva cavitvā taruṇasakko hutvā nibbatti, devatānañhi cavamānānaṃ attabhāvassa gatāgataṭṭhānaṃ nāma na paññāyati, dīpasikhāgamaṇaṃ viya hoti. Tasmā sesadevatā na jānimṣu. Sakko pana sayam cutattā bhagavā ca appaṭihataññattā dveva janā jānimṣu. Atha sakko cintesi “mayhañhi bhagavatā tisu ṭhānesu nibbattitaphalameva kathitaṃ, ayañca pana maggo vā phalaṃ vā sakuṇikāya viya uppatitvā gahetuṃ na sakkā, āgamaṇīyapubbabhāgapaṭipadāya assa bhavitabbaṃ. Handāhaṃ upari khīṇāsavassa pubbabhāgapaṭipadaṃ pucchāmī”ti.

Pātimokkhasaṃvaravaṇṇanā

364. Tato taṃ pucchanto **kathaṃ paṭipanno pana, mārisātiādīmāha.** Tattha **pātimokkhasaṃvarāyāti** uttamajetṭhakaśīlasaṃvarāya. **Kāyasamācārampītiādi** sevītabbakāyasamācārādivasena pātimokkhasaṃvaradassanattaṃ vuttaṃ. Sīlakathā ca nāmesā kammaṭṭhavasena vā paṇṇattivasena vā kathetabbā hoti.

Tattha kammaṭṭhavasena kathentena asevitabbakāyasamācāro tāva pañātipātaadinādānamicchācārehi kathetabbo. Paṇṇattivasena kathentena kāyadvāre paññattasikkhāpadaavītikkamavasena kathetabbo. Sevītabbakāyasamācāro pañātipātādiveramaṇīhi ceva kāyadvāre paññattasikkhāpadaavītikkamena ca kathetabbo. Asevitabbavacīsamācāro musāvādādivacīduccaritena ceva vacīdvāre paññattasikkhāpadaavītikkamena ca kathetabbo. Sevītabbavacīsamācāro musāvādādiveramaṇīhi ceva vacīdvāre paññattasikkhāpadaavītikkamena ca kathetabbo.

Pariyesanā pana kāyavācāhi pariyesanāyeva. Sā kāyavacīsamācārāgahaṇena gahitāpi samānā yasmā ājīvattāmakasīlaṃ nāma etasmiññeva dvāradvāye uppajjati, na ākāse, tasmā ājīvattāmakasīladassanattaṃ visuṃ vuttā. Tattha nasevitabbapariyesanā anariyapariyesanāya kathetabbā. Sevītabbapariyesanā ariyapariyesanāya. Vuttañhetam –

“Dvemā, bhikkhave, pariyesanā anariyā ca pariyesanā, ariyā ca pariyesanā. Katamā ca, bhikkhave, anariyā pariyesanā? Idha, bhikkhave, ekacco attanā jātidhammo samāno jātidhammaṃyeva pariyesati, attanā jarādhammo, byādhidhammo, maraṇadhammo, sokadhammo, saṃkilesadhammo samāno saṃkilesadhammaṃyeva pariyesati.

Kiñca, bhikkhave, jātidhammaṃ vadetha? Puttabhariyaṃ, bhikkhave, jātidhammaṃ, dāsīdasaṃ jātidhammaṃ ajeḷakaṃ jātidhammaṃ, kukkuṭasūkaraṃ jātidhammaṃ,

hatthigavāssavaḷavaṃ jātidhammaṃ, jātarūparajataṃ jātidhammaṃ. Jātidhammā hete, bhikkhave, upadhayo, etthāyaṃ gathito mucchito ajjhāpanno attanā jātidhammo samāno jātidhammaṃyeva pariyesati.

Kiñca, bhikkhave, jarādhammaṃ vadetha? Puttabhariyaṃ, bhikkhave, jarādhammaṃ...pe... jarādhammaṃyeva pariyesati.

Kiñca, bhikkhave, byādhidhammaṃ vadetha? Puttabhariyaṃ, bhikkhave, byādhidhammaṃ, dāsīdāsaṃ byādhidhammaṃ, ajeḷakaṃ, kukkuṭasūkaraṃ, hatthigavāssavaḷavaṃ byādhidhammaṃ. Byādhidhammā hete, bhikkhave, upadhayo, etthāyaṃ gathito mucchito ajjhāpanno attanā byādhidhammo samāno byādhidhammaṃyeva pariyesati.

Kiñca, bhikkhave, maraṇadhammaṃ vadetha? Puttabhariyaṃ, bhikkhave, maraṇadhammaṃ...pe... maraṇadhammaṃyeva pariyesati.

Kiñca, bhikkhave, sokadhammaṃ vadetha? Puttabhariyaṃ...pe... sokadhammaṃyeva pariyesati.

Kiñca, bhikkhave, saṃkilesadhammaṃ vadetha...pe... jātarūparajataṃ saṃkilesadhammaṃ. Saṃkilesadhammā, hete, bhikkhave, upadhayo, etthāyaṃ gathito mucchito ajjhāpanno attanā saṃkilesadhammo samāno saṃkilesadhammaṃyeva pariyesati. Ayaṃ, bhikkhave, anariyā pariyesanāti (ma. ni. 1.274).

Apica kuhanādivasena pañcavidhā, agocaravasena chabbidhā vejjakammādivasena ekavīsatividhā, evaṃ pavattā sabbāpi anesanā anariyapariyesanāyevāti veditabbā.

“Katamā ca, bhikkhave, ariyā pariyesanā? Idha, bhikkhave, ekacco attanā jātidhammo samāno jātidhamme ādīnavaṃ viditvā ajātaṃ anuttaraṃ yogakkhemaṃ nibbānaṃ pariyesati, attanā jarādhammo, byādhi, maraṇa, soka, saṃkilesadhammo samāno saṃkilesadhamme ādīnavaṃ viditvā asaṃkiliṭṭhaṃ anuttaraṃ yogakkhemaṃ nibbānaṃ pariyesati. Ayaṃ ariyā pariyesanāti (ma. ni. 1.275).

Apica pañca kuhanādīni cha agocare ekavīsatividhañca anesanaṃ vajjetvā bhikkhācariyāya dhammena samena pariyesanāpi ariyapariyesanāyevāti veditabbā.

Ettha ca yo yo “na sevitabbo”ti vutto, so so pubbabhāge pānātipātādīnaṃ sambhārapariyesanāpayogakaraṇagamanakālato paṭṭhāya na sevitabbova. Itaro ādito paṭṭhāya sevitabbo, asakkontena cittampi uppādetabbaṃ. Apica saṅghabhedādīnaṃ atthāya parakkamantānaṃ devadattādīnaṃ viya kāyasamācāro na sevitabbo, divasassa dvattikkhattuṃ tiṇṇaṃ ratanānaṃ upaṭṭhānagamanādivasena pavatto dhammasenāpatimahāmogallānattherādīnaṃ viya kāyasamācāro sevitabbo. Dhanuggahapesanādivasena vācaṃ bhindantānaṃ devadattādīnaṃ viya vacīsamācāro na sevitabbo, tiṇṇaṃ ratanānaṃ guṇakittanādivasena pavatto dhammasenāpatimahāmogallānattherādīnaṃ viya vacīsamācāro sevitabbo. Anariyapariyesanaṃ pariyesantānaṃ devadattādīnaṃ viya pariyesanā na sevitabbā, ariyapariyesanaṃ pariyesantānaṃ dhammasenāpatimahāmogallānattherādīnaṃ viya pariyesanā sevitabbā.

Evaṃ paṭipanno khoti evaṃ asevitabbaṃ kāyavacīsamācāraṃ pariyesanañca pahāya sevitabbānaṃ pāripūriyā paṭipanno, devānaminda, bhikkhu pātimokkhasaṃvarāya uttamajeṭṭhakasīlasaṃvaratthāya paṭipanno nāma hotīti bhagavā khīṇāsavassa āgamanīyapubbabhāgapaṭipadaṃ kathesi.

Indriyasamvaravaṇṇanā

365. Dutiyapucchāyaṃ **indriyasamvarāyāti** indriyānaṃ pidhānāya, guttadvāratāya samvutadvāratāyāti attho. Vissajjane panassa **cakkhuvīññeyyaṃ rūpampīti**ādi sevitabbarūpādivasena indriyasamvaradassanattaṃ vuttaṃ. Tatha **evaṃ vutteti** heṭṭhā somanassādīpañhāvissajjanānaṃ sutattā imināpi evarūpena bhavitabbanti sañjātaṭṭhāno bhagavatā evaṃ vutte sakko devānamindo bhagavantaṃ etadavoca, etaṃ **imassa kho ahaṃ, bhanteti** ādikaṃ vacanaṃ avoca. Bhagavāpissa okāsaṃ datvā tuṅhī aho. Kathetukāmo hi yo atthaṃ sampādetuṃ na sakkoti, atthaṃ sampādetuṃ sakkonto vā na kathetukāmo hoti, na tassa bhagavā okāsaṃ karoti. Ayaṃ pana yasmā kathetukāmo ceva, sakkoti ca atthaṃ sampādetuṃ tenassa bhagavā okāsamakāsi.

Tatha **evarūpaṃ na sevitabbanti** ādisu ayaṃ saṅkhepo – yaṃ rūpaṃ passato rāgādayo uppajjanti, taṃ na sevitabbaṃ na daṭṭhabbaṃ na oloketabbanti attho. Yaṃ pana passato asubhasaññā vā saṅghāti, pasādo vā uppajjati, aniccaaññāpaṭilābho vā hoti, taṃ sevitabbaṃ.

Yaṃ cittakkhamaṃ cittabyañjanampi saddaṃ suṇato rāgādayo uppajjanti, evarūpo saddo na sevitabbo. Yaṃ pana atthanissitaṃ dhammanissitaṃ kumbhadāsīgītampi suṇantassa pasādo vā uppajjati, nibbidā vā saṅghāti, evarūpo saddo sevitabbo.

Yaṃ gandhaṃ ghāyato rāgādayo uppajjanti, evarūpo gandho na sevitabbo. Yaṃ pana gandhaṃ ghāyato asubhasaññāpaṭilābho hoti, evarūpo gandho sevitabbo.

Yaṃ rasaṃ sāyato rāgādayo uppajjanti, evarūpo raso na sevitabbo. Yaṃ pana rasaṃ sāyato āhāre paṭikūlasaññā ceva uppajjati, sāyitapaccayā ca kāyabalaṃ nissāya ariyabhūmiṃ okkamituṃ sakkoti, mahāsīvatttherabhāgineyyasīvasāmaṇerassa viya paribhuñjantasseva kilesakkhayo vā hoti, evarūpo raso sevitabbo.

Yaṃ phoṭṭhabbaṃ phusato rāgādayo uppajjanti, evarūpaṃ phoṭṭhabbaṃ na sevitabbaṃ. Yaṃ pana phusato sārīputtattherādīnaṃ viya āsavakkhayo ceva, vīriyañca supaggahitaṃ, pacchimā ca janatā diṭṭhānugatiṃ āpādanena anuggahitā hoti, evarūpaṃ phoṭṭhabbaṃ sevitabbaṃ. Sārīputtatthero kira tiṃsa vassāni mañce piṭṭhiṃ na pasāresi. Tathā mahāmoggallānatthero. Mahākassapatthero vīsavassasataṃ mañce piṭṭhiṃ na pasāresi. Anuruddhatthero paññāsa vassāni. Bhaddiyatthero tiṃsa vassāni. Soṇatthero aṭṭhārasa vassāni. Raṭṭhapālathero dvādasa. Ānandatthero pannarasa. Rāhulatthero dvādasa. Bākulatthero asīti vassāni. Nālakatthero yāvapariniḥḥānā mañce piṭṭhiṃ na pasāresīti.

Ye manoviññeyye dhamme samannāharantassa rāgādayo uppajjanti, “aho, vata yaṃ paresaṃ paravittūpakaraṇaṃ taṃ mamassā”tiādīnā nayena vā abhijjhādīni āpāthamāgacchanti evarūpā dhammā na sevitabbā. “Sabbe sattā averā hontū”ti evaṃ mettādivasena, ye vā pana tiṇṇaṃ therānaṃ dhammā, evarūpā sevitabbā. Tayo kira therā vassūpanāyikadivase kāmavitakkādayo akusalavitakkā na vitakketabbāti katikaṃ akaṃsu. Atha pavāraṇadivase saṅghatthero saṅghanavakaṃ pucchi – “āvuso, imasmiṃ temāse kittake ṭhāne cittaṃ dhāvituṃ dinna”nti? Na, bhante, pariveṇaparicchedato bahi dhāvituṃ adāsinti. Dutiyāṃ pucchi – “tava āvuso”ti? Nivāsagehato, bhante, bahi dhāvituṃ na adāsinti. Atha dvepi therāṃ pucchiṃsu “tumahākaṃ pana, bhante”ti? Niyakajjhataṅkhandhapañcakato, āvuso, bahi dhāvituṃ na adāsinti. Tumhehi, bhante, dukkaraṃ katanti. Evarūpo manoviññeyyo dhammo sevitabbo.

366. Ekantavādāti ekoyeva anto vādassa etesaṃ, na dvedhā gatavādāti **ekantavādā**, ekaññeva vadantīti pucchati. **Ekantasīlāti** ekācārā. **Ekantachandāti** ekaladdhikā. **Ekantaajjhosānāti** ekantapariyosānā.

Anekadhātu nānādhātu kho, devānaminda, lokoti devānaminda, ayaṃ loko anekajjhāsayo nānājjhāsayo. Ekasmiṃ gantukāme eko ṭhātukāmo hoti. Ekasmiṃ ṭhātukāme eko sayitukāmo hoti. Dve sattā ekajjhāsayā nāma dullabhā. Tasmīṃ anekadhātunānādhātusmiṃ loke yaṃ yadeva dhātuṃ yaṃ yadeva ajjhāsayaṃ sattā abhinivisanti gaṇhanti, taṃ tadeva. **Thāmasā parāmāsāti** thāmena ca

parāmāsena ca. **Abhinivissa voharantīti** suṭṭhu gaṇhitvā voharanti, kathenti dīpenti kittenti. **Idameva saccaṃ moghamaññanti** idaṃ amhākameva vacanaṃ saccaṃ, aññesaṃ vacanaṃ moghaṃ tuccaṃ niratthakanti.

Accantaniṭṭhāti anto vuccati vināso, antaṃ atītā niṭṭhā etesanti accantaniṭṭhā. Yā etesaṃ niṭṭhā, yo paramassāso nibbānaṃ, taṃ sabbesaṃ vināsātikkantaṃ niccanti vuccati. **Yogakkhemoti** nibbānasewa nāmaṃ, accanto yogakkhemo etesanti **accantayogakkhemī**. Setṭhaṭṭhena brahmaṃ ariyamaggaṃ carantīti **brahmacārī**. Accantatthāya brahmacārī **accantabrahmacārī**. **Pariyosānantipi** nibbānassa nāmaṃ. Accantaṃ pariyosānaṃ etesanti **accantapariyosānā**.

Taṇhāsāṅkhayavimuttāti taṇhāsāṅkhayoti maggopi nibbānampi. Maggo taṇhaṃ saṅkhiṇāti vināsetīti taṇhāsāṅkhayo. Nibbānaṃ yasmā taṃ āgamma taṇhā saṅkhiyati vinassati, tasmā taṇhāsāṅkhayo. Taṇhāsāṅkhayena maggena vimuttā, taṇhāsāṅkhaye nibbāne vimuttā adhimuttāti **taṇhāsāṅkhayavimuttā**.

Ettāvatā ca bhagavatā cuddasapi mahāpañhā byākatā honti. Cuddasa mahāpañhā nāma issāmacchariyaṃ eko pañho, piyāppiyaṃ eko, chando eko, vitakko eko, papañco eko, somanassaṃ eko, domanassaṃ eko, upekkhā eko, kāyasamācāro eko, vacīsamācāro eko, pariyesaṇā eko, indriyasamvaro eko, anekadhātu eko, accantaniṭṭhā ekoti.

367. Ejāti calanaṭṭhena taṇhā vuccati. Sā pīlanaṭṭhena **rogo**, anto padussanaṭṭhena **gaṇḍo**, anuppaviṭṭhaṭṭhena **sallaṃ**. **Tasmā ayaṃ purisoti** yasmā eja attanā katakammānurūpena purisaṃ tattha tattha abhinibbattatthāya kaḍḍhati, tasmā ayaṃ puriso tesam tesam bhavānaṃ vasena uccāvacaṃ āpajjati. Brahmaloce ucco hoti, devaloke avaco. Devaloke ucco, manussaloke avaco. Manussaloke ucco, apāye avaco. **Yesāhaṃ, bhanteti** yesaṃ ahaṃ bhante. Sandhivasena panettha “yesāha”nti hoti. **Yathāsutaṃ yathāpariyattanti** yathā mayā suto ceva uggahito ca, evaṃ. **Dhammaṃ desemīti** sattavatapadaṃ dhammaṃ desemi. **Na cāhaṃ tesanti** ahaṃ pana tesam sāvako na sampajjāmi. **Ahaṃ kho pana, bhanteti**ādīnā attano sotāpanabhāvaṃ jānāpeti.

Somanassaapaṭilābhakathāvaṇṇanā

368. Vedapaṭilābhanti tuṭṭhipaṭilābhaṃ. **Devāsurasāṅgāmoti** devānañca asurānañca saṅgāmo. **Samupabyūḷhoti** samāpanno nalāṭena nalāṭaṃ paharaṇākārappatto viya. Etesaṃ kira kadāci mahāsamuddapiṭṭhe saṅgāmo hoti tattha pana chedanavijjhanādīhi aññamaññaṃ ghāto nāma natthi, dārumeṇḍakayuddhaṃ viya jayaparājayamattameva hoti. Kadāci devā jinanti, kadāci asurā. Tattha yasmiṃ saṅgāme devā puna apaccāgamanāya asure jinimsu, taṃ sandhāya **tasmiṃ kho pana bhanteti**ādīmāha. **Ubhayametanti** ubhayaṃ etaṃ. Duvidhampi ojaṃ ettha devaloke devāyeva paribhuñjissantīti evamassa āvajjantassa balavapītisomanassaṃ uppajji. **Sadaṇḍāvacaroti** sadaṇḍāvacarako, daṇḍaggahaṇena satthaggaṇaṇena saddhiṃ ahoṣi, na nikkhattadaṇḍasatthoti dasseti. **Ekantanibbidāyāti** ekanteneva vaṭṭe nibbindanattāyāti sabbaṃ mahāgovindasutte vuttameva.

369. Pavedesīti kathesi dīpesi. **Idhevāti** imasmiññeva okāse. **Devabhūtassa me satoti** devassa me sato. **Punarāyu ca me laddhoti** puna añña kammavipākena me jīvitaṃ laddhanti, iminā attano cutabhāvaṃ ceva upapannabhāvañca āvikaroti.

Diviyā kāyāti dibbā attabhāvā. **Āyuraṃ hitvā amānusanti** dibbaṃ āyuraṃ jahitvā. **Amūḷho gabbhamesāmīti** niyatagatikattā amūḷho hutvā. **Yattha me ramatī manoti** yattha me mano ramissati, tattheva khattiyakulādīsu gabbhaṃ upagacchissāmīti sattakkhattuṃ deve ca mānuse cāti imamatthaṃ dīpeti.

Ñāyena viharissāmīti manussesu upapannopi mātaraṃ jīvitā voropanādīnaṃ abhabbattā ñāyena

kāraṇena samena viharissāmīti attho.

Sambodhi ce bhavissatīti idaṃ sakadāgāmimaggaṃ sandhāya vadati, sace sakadāgāmī bhavissāmīti dīpeti. **Aññātā viharissāmīti** aññātā ājānitukāmo hutvā viharissāmī. **Sveva anto bhavissatīti** so eva me manussaloke anto bhavissatīti.

Puna devo bhavissāmi, devalokasmiṃ uttamoti puna devalokasmiṃ uttamo sakko devānamindo bhavissāmīti vadati.

Antime vattamānamhīti antime bhave vattamāne. **So nivāso bhavissatīti** ye te āyunā ca paññāya ca akaniṭṭhā jeṭṭhakā sabbadevehi paṇītatarā devā, avasāne me so nivāso bhavissatī. Ayaṃ kira tato sakkattabhāvato cuto tasmīṃ attabhāve anāgāmimaggassa paṭiladdhattā uddhaṃsoto akaniṭṭhagāmī hutvā avihādīsu nibbattanto avasāne akaniṭṭhe nibbattissati. Taṃ sandhāya evamāha. Esa kira avihesu kappasahassaṃ vasissati, atappesu dve kappasahassāni, sudassesu cattāri kappasahassāni, sudassīsu aṭṭha, akaniṭṭhesu soḷasāti ekatiṃsa kappasahassāni brahmaāyugaṃ anubhavissati. Sakko devarājā anāthapiṇḍiko gahapati visākhā mahāupāsikāti tayopi hi ime ekappamāṇaāyukā eva, vaṭṭābhiratasattā nāma etehi sadisā sukhabhāgino nāma natthi.

370. Apariyositasāṅkappoti aniṭṭhitamanoratho. **Yassu maññāmi samaṇeti** ye ca samaṇe pavivittavihārinoti maññāmi.

Ārādhanaṭi sampādanā. **Virādhanaṭi** asampādanā. **Na sampāyantīti** sampādetvā kathetuṃ na sakkonti.

Ādiccabandhunanti ādiccopi gotamagotto, bhagavāpi gotamagotto, tasmā evamāha. **Yaṃ karomasīti** yaṃ pubbe brahmuno namakkāraṃ karoma. **Samaṃ devehīti** devehi saddhiṃ, ito paṭṭhāya idāni amhākaṃ brahmuno namakkārakaraṇaṃ natthīti dasseti. **Sāmaṃ karomāti** namakkāraṃ karoma.

371. Parāmasitvāti tuṭṭhacitto sahāyaṃ hatthena hatthamhi paharanto viya pathaviṃ paharivā, sakkhibhāvattāya vā paharivā ‘‘yathā tvaṃ niccalo, evamaham bhagavatī’’ti. **Ajjhiṭṭhapañhāti** ajjhesitapañhā patthitapañhā. Sesam sabbattha uttānamevāti.

Iti sumaṅgalavilāsiniyā dīghanikāyaṭṭhakathāyaṃ

Sakkapañhasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Mahāsatipaṭṭhānasuttavaṇṇanā

Uddesavārakathāvaṇṇanā

373. Evaṃ me sutanti mahāsatipaṭṭhānasuttaṃ. Tatrāyamaṃpubbapadavaṇṇanā – **ekāyano ayaṃ, bhikkhave, maggoti** kasmā bhagavā idaṃ suttamabhāsi? Kururaṭṭhavāsīnaṃ gambhīradesanāpaṭiggahaṇasamatthāya. Kururaṭṭhavāsīno kira bhikkhū bhikkhuniyo upāsakā upāsikāyo utupaccayādisampannattā tassa raṭṭhassa sappāyautupaccayasevanena niccaṃ kallasarīrā kallacittā ca honti. Te cittasarīrakallatāya anuggahitapaññābalā gambhīrakathaṃ paṭiggahetuṃ samatthā honti. Tena nesam bhagavā imaṃ gambhīradesanāpaṭiggahaṇasamatthataṃ sampassanto ekavīsatiyā ṭhānesu kammatṭhānaṃ arahatte pakkhipitvā idaṃ gambhīrattham mahāsatipaṭṭhānasuttaṃ abhāsi. Yathā hi puriso suvaṇṇacaṅkoṭakaṃ labhitvā tattha nānāpupphāni pakkhipeyya, suvaṇṇamañjūsaṃ vā pana labhitvā sattaratanāni pakkhipeyya, evaṃ bhagavā kururaṭṭhavāsīparisaṃ labhitvā gambhīradesanaṃ desesi. Tenevettha aññānīpi gambhīratthāni imasmīṃ dīghanikāye **mahānidānaṃ** majjhimanikāye

satipaṭṭhānaṃ, sāropamaṃ, rukkhopamaṃ, raṭṭhapālaṃ, māgaṇḍiyaṃ, āneñjasappāyanti aññānīpi suttāni desesi.

Apica tasmim̄ janapade catasso parisā pakatīyāva satipaṭṭhānabhāvanānuyogamanuyuttā viharanti, antamaso dāsakammakaraparījānāpi satipaṭṭhānapāṭisaṃyuttameva kathaṃ kathenti. Udakatitthasuttakantaṭṭhānādīsūpi niraṭṭhakakathā nāma nappavattati. Sace kāci itthī “amma, tvaṃ katarāṃ satipaṭṭhānabhāvanaṃ manasikarosī”ti pucchitā “na kiñcī”ti vadati, taṃ garahanti “dhiratthu tava jīvitāṃ, jīvamānāpi tvaṃ matasadisā”ti. Atha naṃ “mā dāni puna evamakāsī”ti ovaditvā aññataraṃ satipaṭṭhānaṃ uggaṇhāpenti. Yā pana “ahaṃ asukasatipaṭṭhānaṃ nāma manasikaromī”ti vadati, tassā “sādhu sādhu”ti sādhuḅkāraṃ katvā “tava jīvitāṃ sujīvitāṃ, tvaṃ nāma manussattaṃ pattā, tavatthāya sammāsambuddho uppanno”tiādīhi pasamsanti. Na kevalañcetta manussajātīkāva satipaṭṭhānāmanasikārayuttā, te nissāya viharantā tiracchānagatāpi.

Tatridaṃ vatthu – eko kira naṭako suvapotaṃ gaṭevā sikkhāpento vicarati. So bhikkhunupassayaṃ upanissāya vasitvā gamanakāle suvapotaṃ pamussitvā gato. Taṃ sāmaṇeriyo gaṭevā paṭijaggimsu. Buddharakkhito tissa nāmaṃ akamsu. Taṃ ekadivasāṃ purato nisinnaṃ disvā mahātherī āha – “buddharakkhitā”ti. Kiṃ, ayyeti? Atthi te koci bhāvanāmanasikāroṭi? Natthi, ayyeti. Āvuso, pabbajitānaṃ santike vasantena nāma vissatṭhaattabhāvena bhavituṃ na vaṭṭati, kocideva manasikāro icchitabbo, tvaṃ pana aññaṃ na sakkhissasi, “atṭhi atṭhī”ti sajjhāyaṃ karohīti. So theriyā ovāde ṭhatvā “atṭhi atṭhī”ti sajjhāyanto carati.

Taṃ ekadivasāṃ pātova toraṇagge nisīditvā bālātaṃ tapamānaṃ eko sakuṇo nakhapañjarena aggaṭhesi. So “kiri kirī”ti saddamakāsī. Sāmaṇeriyo sutvā “ayye buddharakkhito sakuṇena gaṭito, mocema na”nti leḍḍuādīni gaṭevā anubandhitvā mocesuṃ. Taṃ ānetvā purato ṭhapitaṃ therī āha – “buddharakkhita, sakuṇena gaṭitakāle kiṃ cintesī”ti? Na, ayye, aññaṃ kiñci cintesiṃ, atṭhipuñjova atṭhipuñjaṃ gaṭevā gacchati, katarasmim̄ ṭhāne vippakirissatīti, evaṃ ayye atṭhipuñjameva cintesinti. Sādhu, sādhu, buddharakkhita, anāgate bhavakkhayassa te paccayo bhavissatīti. Evaṃ tattha tiracchānagatāpi satipaṭṭhānāmanasikārayuttā. Tasmā nesāṃ bhagavā satipaṭṭhānabuddhimeva janento idaṃ suttamabhāsi.

Tattha **ekāyanoti** ekamaggo. Maggassa hi –

“Maggo pantho patho pajjo, añjasāṃ vaṭumāyanaṃ;
Nāvā uttarasetū ca, kullo ca bhisisaṅkamo”ti.

Bahūni nāmāni. Svāyamidha ayananāmena vutto, tasmā **ekāyano ayaṃ, bhikkhave, maggoti** ettha ekamaggo ayaṃ, bhikkhave, maggo na dvidhā pathabhūtoti evamattho daṭṭhabbo. Atha vā ekena ayitabboti ekāyano. Ekenāti gaṇasaṅgaṇikaṃ pahāya vūpakaṭṭhena pavivittacittena. Ayitabbo paṭipajjitabbo, ayanti vā etenāti ayano, saṃsārato nibbānaṃ gacchantīti attho. Ekassa ayano ekāyano. **Ekassāti** seṭṭhassa. Sabbasattaseṭṭho ca bhagavā, tasmā bhagavatoti vuttaṃ hoti. Kiñcāpi hi tena aññepi ayanti, evaṃ santepi bhagavatova so ayano tena uppāditattā. Yathāha “so hi, brāhmaṇa, bhagavā anuppannaṃ maggassa uppādetā”tiādī (ma. ni. 3.79). Ayatīti vā ayano, gacchati pavattatīti attho. Ekasmim̄ ayanoti ekāyano, imasmiññeva dhammavinaye pavattati, na aññatthāti vuttaṃ hoti. Yathāha – “imasmiṃ kho, subhadda, dhammavinaye ariyo atṭhaṅgiko maggo upalabbhatī”ti (dī. ni. 2.214). Desanābhedoyeva heso, atthato pana ekova. Apica ekaṃ ayatīti ekāyano. Pubbabhāge nānamukhabhāvanāyappavattopi aparabhāge ekaṃ nibbānameva gacchatīti vuttaṃ hoti. Yathāha brahmā sahampati –

Ekāyanaṃ jātikhayantadassī,
Maggāṃ pajānāti hitānukampī;
Etena maggena tarimsu pubbe,
Tarissanti ye ca taranti oghanti. (saṃ. ni. 5.409);

Keci pana “na pāraṃ diguṇaṃ yanti”ti gāthānayaena yasmā ekavāraṃ nibbānaṃ gacchati, tasmā “ekāyano”ti vadanti, taṃ na yujjati. Imassa hi atthassa sakiṃ ayanoti iminā byañjanena bhavitabbaṃ. Yadi pana ekaṃ ayanamassa ekā gati pavattīti evaṃ atthaṃ yojetvā vucceyya, byañjanaṃ yujjeyya, attho pana ubhayathāpi na yujjati. Kasmā? Idha pubbhāgasatipaṭṭhānamaggo idhādhippeto, na lokuttaro, so ca anekavāraṃpi ayati, anekañcassa ayanam hoti.

Pubbepi ca imasmiṃ pade mahātherānaṃ sākacchā ahoṣiyeva. Tipiṭakacūlanāgatthero pubbhāgasatipaṭṭhānamaggoti āha. Ācariyo panassa tipiṭakacūlasumatthero missakamaggoti āha. Pubbhāgo bhanteti? Missako, āvusoti. Ācariye pana punappunaṃ bhaṇante appaṭibāhitvā tuṇhī ahoṣi. Pañhaṃ avinicchinitvāva uṭṭhahimsu. Athācariyatthero nahānakoṭṭhakaṃ gacchanto “mayā missakamaggo kathito, cūlanāgo pubbhāgamaggoti ādāya voharati, ko nu kho ettha nicchayo”ti suttantaṃ ādito paṭṭhāya parivattento “yo hi koci, bhikkhave, ime cattāro satipaṭṭhāne evaṃ bhāveyya satta vassāni”ti imasmiṃ thāne sallakkhesi. Lokuttaramaggo uppajjitvā satta vassāni tiṭṭhamāno nāma natthi, mayā vutto missakamaggo na labbhati. Cūlanāgena diṭṭho pubbhāgamaggova labbhatīti nātvā aṭṭhamiyaṃ dhammasavane saṅghuṭṭhe agamāsi.

Porāṇakattherā kira piyadhammasavanā honti, saddaṃ sutvāva “ahaṃ paṭhamaṃ, ahaṃ paṭhama”nti ekappahāreneva osaranti. Tasmīṃca divase cūlanāgattherassa vāro, tena dhammāsane nisīditvā bījanaṃ gahetvā pubbagāthāsu vuttāsu therassa āsanapiṭṭhiyaṃ thitassa etadahosi – “raho nisīditvā na vakkhāmi”ti. Porāṇakattherā hi anusūyakā honti. Na attano rucimeva ucchubhāraṃ viya evaṃ ukkhipitvā vicaranti, kāraṇameva gaṇhanti, akāraṇaṃ vissajjenti. Tasmā thero “āvuso, cūlanāgā”ti āha. So ācariyassa viya saddoti dhammaṃ thapetvā “kiṃ bhante”ti āha. Āvusō, cūlanāga, mayā vutto missakamaggo na labbhati, tayā vutto pubbhāgasatipaṭṭhānamaggova labbhatīti. Thero cintesi – “amhākaṃ ācariyo sabbapariyattiko tepiṭako sutabuddho, evarūpassāpi nāma bhikkhuno ayaṃ pañho āluḷeti, anāgate mama bhātikā imaṃ pañhaṃ āluḷessantīti suttaṃ gahetvā imaṃ pañhaṃ niccalaṃ karissāmi”ti paṭisambhidāmagгато “ekāyanamaggo vuccati pubbhāgasatipaṭṭhānamaggo”.

Maggānaṭṭhaṅgiko seṭṭho, saccānaṃ caturo padā;
Virāgo seṭṭho dhammānaṃ, dvipadānañca cakkhumā.

Eseva maggo natthañño, dassanassa visuddhiyā;
Etañhi tumhe paṭipajjatha, mārasenappamaddanaṃ;
Etañhi tumhe paṭipannā, dukkhassantaṃ karissathāti. –

Suttaṃ āharitvā thapesi.

Maggoti kenatṭhena maggo? Nibbānagamanaṭṭhena nibbānatthikehi magganīyaṭṭhena ca. **Sattānaṃ visuddhiyāti** rāgādīhi malehi abhijjhāvisamalobhādīhi ca upakkilesehi kiliṭṭhacittānaṃ sattānaṃ visuddhatthāya. Tathā hi imināva maggena ito satasahassakappādhikānaṃ catunnaṃ asaṅkhyeyyānaṃ upari ekasmiṃyeva kappe nibbatte taṇhānkaramedhaṅkarasaraṇaṅkaradīpaṅkaranāmake buddhe ādiṃ katvā sakyamunipariyosānā aneke sammāsambuddhā anekasatā paccekabuddhā gaṇanapathaṃ vītivattā ariyasāvakā cāti ime sattā sabbe cittamalaṃ pavāhetvā paramavisuddhiṃ pattā. Rūpamalavasena pana saṃkilesavodānapaññattiyeva natthi. Tathā hi –

“Rūpena saṃkiliṭṭhena, saṃkilissanti māṇavā;
Rūpe suddhe visujjhanti, anakkhātaṃ mahesinā.

Cittena saṃkiliṭṭhena, saṃkilissanti māṇavā;
Citte suddhe visujjhanti, iti vuttaṃ mahesinā”.

Yathāha – “cittasaṃkilesā, bhikkhave, sattā saṃkilissanti, cittavodānā visujjhantī”ti. Tañca cittavodānaṃ iminā satipaṭṭhānamaggena hoti. Tenāha “sattānaṃ visuddhiyā”ti.

Sokaparidevānaṃ samatikkamāyāti sokassa ca paridevassa ca samatikkamāya pahānāyāti attho, ayañhi maggo bhāvito **santatimahāmattā**dīnaṃ viya sokasamatikkamāya, **paṭācārā**dīnaṃ viya paridevasamatikkamāya saṃvattati. Tenāha “sokaparidevānaṃ samatikkamāyā”ti. Kiñcāpi hi santatimahāmatto –

“Yaṃ pubbe taṃ visodhehi, pacchā te mātu kiñcanaṃ;
Majjhe ce no gahessasi, upasanto carissasi”ti. (su. ni. 945);

Imaṃ gāthaṃ sutvāva saha paṭisambhidāhi arahattaṃ patto. Paṭācārā –

“Na santi puttā tāṇāya, na pitā nāpi bandhavā;
Antakenādhīpanassa, natthi ñātīsu tāṇatā”ti. (dha. pa. 288);

Imaṃ gāthaṃ sutvā sotāpattiṃphale patitṭhitā. Yasmā pana kāyavedanācittadhammesu kañci dhammaṃ anāmasitvā bhāvanā nāma natthi, tasmā tepi imināva maggena sokaparideve samatikkantāti veditabbā.

Dukkhadomanassānaṃ atthaṅgamāyāti kāyikadukkassa cetasikadomanassassa cāti imesaṃ dvinnāṃ atthaṅgamāya, nirodhāyāti attho. Ayañhi maggo bhāvito tissattherādīnaṃ viya dukkassa, sakkādīnaṃ viya ca domanassassa atthaṅgamāya saṃvattati.

Tatrāyaṃ atthadīpanā – sāvatthiyaṃ kira **tisso** nāma kuṭumbikaputto cattālīsa hiraññakoṭiyo pahāya pabbajitvā agāmake araññe viharati. Tassa kaniṭṭhabhātu bhariyā “gacchatha, naṃ jīvītā voropethā”ti pañcasate core pesesi. Te gantvā therāṃ parivāretvā nisīdimṃsu. Thero āha – “kasmā āgatattha upāsakā”ti? Taṃ jīvītā voropessāmāti. Pāṭibhogaṃ me upāsakā, gahetvā ajjekarattim jīvitaṃ dethāti. Ko te, samaṇa, imasmim ṭhāne pāṭibhogo bhavissatīti? Thero mahantaṃ pāsānaṃ gahetvā dve ūruṭṭhīni bhinditvā “vaṭṭati upāsakā pāṭibhogo”ti āha. Te apakkamitvā caṅkamanasīse aggim katvā nipajjimṃsu. Therassa vedanaṃ vikkhambhetvā sīlaṃ paccavekkhato parisuddhaṃ sīlaṃ nissāya pītipāmojjaṃ uppajji. Tato anukkamena vipassanaṃ vadḍhento tiyāmarattim samaṇadhammaṃ katvā aruṇuggamane arahattaṃ patto imaṃ udānaṃ udānesi –

“Ubho pādāni bhinditvā, saññāpessāmi vo ahaṃ;
Aṭṭiyāmi harāyāmi, sarāgamaraṇaṃ ahaṃ.

Evāhaṃ cintayitvāna, yathābhūtaṃ vipassisaṃ;
Sampatte aruṇuggamhi, arahattapaṇi”nti.

Aparepi **tiṃsa bhikkhū** bhagavato santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā araññavihāre vassaṃ upagantvā “āvuso, tiyāmarattim samaṇadhammova kātabbo, na aññamaññassa santikaṃ āgantabba”nti vatvā vihariṃsu. Tesāṃ samaṇadhammaṃ katvā paccūsasamaye pacalāyantānaṃ eko byaggho āgantvā ekekaṃ bhikkhuṃ gahetvā gacchati. Na koci “maṃ byaggho gaṇhi”ti vācampi nicchāresi. Evaṃ pañcasu dasasu bhikkhūsu khāditesu uposathadivase “itare, āvuso, kuhi”nti pucchitvā ñatvā ca “idāni gahitena gahitomhīti vattabba”nti vatvā vihariṃsu. Atha aññataraṃ daharabhikkhuṃ purimanayeneva byaggho gaṇhi. So “byaggho bhante”ti āha. Bhikkhū kattarandaṇḍe ca ukkāyo ca gahetvā mocessāmāti anubandhimṃsu. Byaggho bhikkhūnaṃ agatim chinnataṭṭhānamāruyha taṃ bhikkhuṃ pādānguṭṭhakato paṭṭhāya khāditaṃ ārabhi. Itarepi “idāni sappurisa, amhehi kattabbaṃ natthi, bhikkhūnaṃ viseso nāma evarūpe ṭhāne paññāyati”ti āhaṃsu. So byagghamukhe nipannova taṃ vedanaṃ vikkhambhetvā vipassanaṃ vadḍhento yāva gopphakā khāditasamaye sotāpanno hutvā, yāva jaṇṇukā khāditasamaye

sakadāgāmī, yāva nābhiyā khādītasamaye anāgāmī hutvā, hadayarūpe akhādīteyeva saha paṭisambhidāhi arahattaṃ patvā imaṃ udānaṃ udānesi –

“Sīlavā vatasampanno, paññavā susamāhito;
Muhuttaṃ pamādamanvāya, byagghenoruddhamānaso.

Pañjarasmiṃ gahetvāna, silāya uparī kato;
Kāmaṃ khādatu maṃ byaggho, aṭṭhiyā ca nhārusa ca;
Kīlese khepayissāmi, phusissāmi vimuttiya’nti.

Aparopi pītamallatthero nāma gihikāle tīsu rajjesu paṭākaṃ gahetvā tambapaṇṇidīpaṃ āgamma rājānaṃ passitvā raññā katānuggaho ekadīvasaṃ kilañjakāpaṇasāladvārena gacchanto “rūpaṃ, bhikkhave, na tumhākaṃ, taṃ pajahatha, taṃ vo pahīnaṃ dīgharattaṃ hitāya sukhāya bhavissatī”ti na tumhākavākyam sutvā cintesi “neva kira rūpaṃ attano, na vedanā”ti. So tamyeva aṅkusaṃ katvā nikkhamitvā mahāvihāraṃ gantvā pabbajjaṃ yācitvā pabbajito upasampanno dvemātikā paguṇā katvā tiṃsa bhikkhū gahetvā gabalavāliyaanṅaṇaṃ gantvā samaṇadhammaṃ akāsi. Pādesu avahantesu jaṇṇukehi caṅkamati. Tameṇaṃ rattiṃ eko migaluddako migoti maññamāno pahari. Satti vinivijjhivā gatā, so taṃ sattiṃ harāpetvā paharaṇamukhāni tiṇavaṭṭhiyā pūrāpetvā pāsānapiṭṭhiyaṃ attānaṃ nisīdāpetvā okāsaṃ kāretvā vipassanaṃ vaḍḍhetvā saha paṭisambhidāhi arahattaṃ patvā ukkāsitāsaddena āgatānaṃ bhikkhūnaṃ byākaritvā imaṃ udānaṃ udānesi –

“Bhāsitaṃ buddhaseṭṭhassa, sabbalokaggavādino;
Na tumhākamidaṃ rūpaṃ, taṃ jaheyyātha bhikkhavo.

Aniccā vata saṅkhārā, uppādavayadhammino;
Uppajjitvā nirujjhanti, tesam vūpasamo sukho”ti.

Evam tāva ayaṃ maggo tissattherādīnaṃ viya dukkhassa atthaṅgamāya saṃvattati.

Sakko pana devānamindo attano pañcavidhapubbanimittaṃ disvā maraṇabhayaśantajjito domanassaṃ bhagavantaṃ upasaṅkamitvā pañhaṃ pucchi. So upekkhāpañhavissajjanāvasāne asītisahassāhi devatāhi saddhiṃ sotāpattiphale patiṭṭhāsi. Sā cassa upapatti puna pākatikāva ahosi.

Subrahmāpi devaputto accharāsahassaparivuto saggasampattiṃ anubhoti. Tattha pañcasatā accharāyo rukkhatto pupphāni ocinantiyo cavitvā niraye uppannā. So “kiṃ imā cirāyanti”ti upadhārento tāsaṃ niraye nibbattanabhāvaṃ ñatvā “kittakaṃ nu kho mama āyū”ti upaparikkhanto attano āyuparikkhayaṃ viditvā cavitvā tattheva niraye nibbattanabhāvaṃ disvā bhīto ativiya domanassaṃ hutvā “imaṃ me domanassaṃ satthā vinayissati, na añño”ti avasesā pañcasatā accharāyo gahetvā bhagavantaṃ upasaṅkamitvā pañhaṃ pucchi –

“Niccaṃ utrastamidaṃ cittaṃ, niccaṃ ubbiggidaṃ mano;
Anuppannesu kicchesu, atho uppatitesu ca;
Sace atthi anutrastaṃ, taṃ me akkhāhi pucchitoti. (saṃ. ni. 1.98);

Tato naṃ bhagavā āha –

“Nāññatra bojjhā tapasā, nāññatrindriyaṃ varā;
Nāññatra sabbanissaggā, sotthiṃ passāmi pāṇina”nti. (saṃ. ni. 1.98);

So desanāpariyosāne pañcahi accharāsatehi saddhiṃ sotāpattiphale patiṭṭhāya taṃ sampattiṃ thāvaraṃ katvā devalokameva agamāsīti. Evam ayaṃ maggo bhāvito sakkādīnaṃ viya domanassassa

atthaṅgamāya saṃvattatīti veditabbo.

Ñāyassa adhigamāyāti ñāyo vuccati ariyo aṭṭhaṅgiko maggo, tassa adhigamāya, pattiyāti vuttaṃ hoti. Ayañhi pubbhāge lokiyo satipaṭṭhānamaggo bhāvito lokuttaramaggassa adhigamāya saṃvattati. Tenāha “ñāyassa adhigamāyā”ti. **Nibbānassa sacchikiriyāyāti** taṇhāvānavirahitattā nibbānanti laddhanāmassa amatassa sacchikiriyāya, attapaccakkhatāyāti vuttaṃ hoti. Ayañhi maggo bhāvito anupubbena nibbānasacchikiriyam sādheti. Tenāha “nibbānassa sacchikiriyāyā”ti.

Tattha kiñcāpi “sattānaṃ visuddhiyā”ti vutte sokasamatikkamādāni atthato siddhāneva honti, ṭhapetvā pana sāsana-yuttikovidā aññesaṃ na pākaṭāni, na ca bhagavā paṭṭhamam sāsana-yuttikovidam janaṃ katvā pacchā dhammaṃ deseti. Tena teneva pana suttena taṃ taṃ atthaṃ ñāpeti. Tasmā idha yaṃ yaṃ atthaṃ ekāyanamaggo sādheti, taṃ taṃ pākaṭam katvā dassento “sokaparidevānaṃ samatikkamāyā”tiādīmāha. Yasmā vā yā sattānaṃ visuddhi ekāyanamaggena saṃvattati, sā sokaparidevānaṃ samatikkamena hoti. Sokaparidevānaṃ samatikkamo dukkhadomanassānaṃ atthaṅgamaṃ, dukkhadomanassānaṃ atthaṅgamo ñāyassādhigamaṃ, ñāyassādhigamo nibbānassa sacchikiriyāya. Tasmā imampi kamaṃ dassento “sattānaṃ visuddhiyā”ti vatvā “sokaparidevānaṃ samatikkamāyā”tiādīmāha.

Apica vaṇṇabhaṇaṇametam ekāyanamaggassa. Yatheva hi bhagavā – “dhammaṃ vo, bhikkhave, desessāmi ādikalyāṇaṃ majjhakalyāṇaṃ pariyosānakalyāṇaṃ sātthaṃ sabyañjanaṃ kevalaparipuṇṇaṃ parisuddhaṃ brahmacariyaṃ pakāsesāmi yadidaṃ chachakkāni”ti (ma. ni. 3.420) chachakkadesanāya aṭṭhahi padehi vaṇṇam abhāsi. Yathā ca ariyavaṃsadesanāya “cattārome, bhikkhave, ariyavaṃsā aggaññā rattaññā vaṃsaññā porāṇā asaṃkiṇṇā asaṃkiṇṇapubbā na saṅkiyanti na saṅkiyissanti, appaṭikuttā samaṇehi brāhmaṇehi viññūhi”ti (a. ni. 4.28) navahi padehi vaṇṇam abhāsi; evam imassāpi ekāyanamaggassa sattānaṃ visuddhiyātiādīhi sattahi padehi vaṇṇam abhāsi. Kasmāti ce, tesam bhikkhūnaṃ ussāhajananatthaṃ. Vaṇṇabhāsanañhi sutvā te bhikkhū “ayaṃ kira maggo hadayasantāpabhūtaṃ sokaṃ, vācāvippalāpabhūtaṃ paridevaṃ, kāyikaasātabhūtaṃ dukkhaṃ, cetasaasātabhūtaṃ domanassanti cattāro upaddave hanati, visuddhiṃ ñāyaṃ nibbānanti tayo visese āvahaṭi”ti ussāhajātā imaṃ dhammadesanaṃ uggahetabbaṃ pariyāpuṇitabbaṃ dhāretabbaṃ, vācetaṃ, imañca maggaṃ bhāvetabbaṃ maññissanti. Iti tesam bhikkhūnaṃ ussāhajananatthaṃ vaṇṇam abhāsi. Kambalavāṇijādayo kambalādīnaṃ vaṇṇam viya.

Yathā hi satasahassagghanikapāṇḍukambalavāṇijena ‘kambalam gaṇhathā’ti ugghositepi asukakambaloti na tāva manussā jānanti. Kesakambalavālakambalādayopi hi duggandhā kharasamphassā kambalāteva vuccanti. Yadā pana tena gandhārako rattakambalo sukhumo ujjalo sukhasamphassoti ugghositaṃ hoti, tadā ye pahonti, te gaṇhanti. Ye nappahonti, tepi dassanakāmā honti; evameva ‘ekāyano, bhikkhave, ayaṃ maggo’ti vuttepi asukamaggoti na tāva pākaṭo hoti. Nānappakārakā hi aniyānikamaggāpi maggāteva vuccanti. “Sattānaṃ visuddhiyā”tiādīmhi pana vutte “ayaṃ kira maggo cattāro upaddave hanati, tayo visese āvahaṭi”ti ussāhajātā imaṃ dhammadesanaṃ uggahetabbaṃ pariyāpuṇitabbaṃ dhāretabbaṃ vācetaṃ, imañca maggaṃ bhāvetabbaṃ maññissanti vācetaṃ bhāsanto “sattānaṃ visuddhiyā”tiādīmāha. Yathā ca satasahassagghanikapāṇḍukambalavāṇijūpamā; evam rattajambunadasuvaṇṇaudakappasādakamaṇiratanasuvissuddhamuttaratanapavāḷādivāṇijūpamādayopettha āharitabbā.

Yadidanti nipāto, ye imeti ayamassa attho. **Cattāro**ti gaṇanaparicchedo. Tena na tato heṭṭhā, na uddhanti satipaṭṭhānaparicchedam dipeti. **Satipaṭṭhānā**ti tayo satipaṭṭhānā satigocaropi tidhā paṭipannesu sāvakesu satthuno paṭighānuna-yavīti-vattatāpi, satipi. “Catunnaṃ, bhikkhave, satipaṭṭhānānaṃ samudayañca atthaṅgamañca desessāmi, taṃ suñātha...pe... ko ca, bhikkhave, kāyassa samudayo. Āhārasamudayā kāyassa samudayo”tiādīsu (saṃ. ni. 5.408) hi satigocaropi satipaṭṭhānanti vuccati. Tathā “kāyo upaṭṭhānaṃ no sati, sati pana upaṭṭhānañceva sati cā”tiādīsopi (paṭi. ma. 3.35). Tassattho – patiṭṭhāti asminti **paṭṭhānaṃ**. Kā patiṭṭhāti? Sati. Satiyā paṭṭhānaṃ **satipaṭṭhānaṃ**, padhānaṃ ṭhānanti

vā paṭṭhānaṃ. Satiyā paṭṭhānaṃ satipaṭṭhānaṃ hatthiṭṭhānaassaṭṭhānādīni viya.

“Tayo satipaṭṭhānā yadariyo sevati, yadariyo sevamāno satthā gaṇamanusāsituṃ arahatī”ti (ma. ni. 3.311) ettha tidhā paṭipannesu sāvakesu satthuno paṭighānunayavītivattatā “satipaṭṭhāna”nti vuttā. Tassattho – paṭṭhapetabbato paṭṭhānaṃ, pavattayitabbatoti attho. Kena paṭṭhapetabbatoti? Satiyā. Satiyā paṭṭhānaṃ satipaṭṭhānaṃ. “Cattāro satipaṭṭhānā bhāvitā bahulikātā satta sambojjhaṅge paripūrentī”tiādīsu (ma. ni. 3.147) pana satiyeva “satipaṭṭhānaṃ”ti vuccati. Tassattho – paṭṭhātīti paṭṭhānaṃ, upaṭṭhātī okkanditvā pakkhanditvā pattharivā pavattatīti attho. Satiyeva satipaṭṭhānaṃ. Atha vā saraṇaṭṭhena satī, upaṭṭhānaṭṭhena paṭṭhānaṃ. Iti satī ca sā paṭṭhānaṃ cātipi satipaṭṭhānaṃ. Idamidhāhippetam.

Yadi evaṃ kasmā “satipaṭṭhānā”ti bahuvacanaṃ? Satibahuttā. Ārammaṇabhedena hi bahukā etā satiyo. Atha maggoti kasmā ekavacanaṃ? Maggaṭṭhena ekattā. Catassopi hi etā satiyo maggaṭṭhena ekattaṃ gacchanti. Vuttañhetam – “maggoti kenatṭhena maggo? Nibbānagamaṇaṭṭhena. Nibbānatthikehi magganīyaṭṭhena cā”ti. Catassopi cetā aparabhāge kāyādīsu ārammaṇesu kiccaṃ sādhamānā nibbānaṃ gacchanti, ādīto paṭṭhāya ca nibbānatthikehi maggiyanti, tasmā catassopi eko maggoti vuccanti. Evañca satī vacanānusandhinā sānusandhikāva desanā hoti, “mārasenappamaddanaṃ, vo bhikkhave, maggaṃ desessāmi, taṃ suṇātha...pe... katamo ca, bhikkhave, mārasenappamaddano maggo? Yadidaṃ satta bojjhaṅgā”tiādīsu (saṃ. ni. 5.224) viya. Yathā mārasenappamaddanoti ca, satta bojjhaṅgāti ca atthato ekaṃ, byañjanaṃevettha nānaṃ. Evaṃ “ekāyanaṃmaggo”ti ca “cattāro satipaṭṭhānā”ti ca atthato ekaṃ, byañjanaṃevettha nānaṃ, tasmā maggaṭṭhena ekattā ekavacanaṃ. Ārammaṇabhedena satibahuttā bahuvacanaṃ veditabbam.

Kasmā pana bhagavatā cattārova satipaṭṭhānā vuttā anūnā anadhikāti? Veneyyāhitattā. Taṇhācaritadīṭṭhacaritasamathayānikavipassanāyānikesu hi mandatikkhavasena dvedhā dvedhā pavattesu veneyyesu mandassa taṇhācaritassa oḷārikaṃ kāyānupassanāsatipaṭṭhānaṃ visuddhimaggo, tikkhassa sukhumam vedanānupassanāsatipaṭṭhānaṃ. Dīṭṭhacaritassapi mandassa nātippabhedagataṃ cittānupassanāsatipaṭṭhānaṃ visuddhimaggo, tikkhassa atippabhedagataṃ dhammānupassanāsatipaṭṭhānaṃ visuddhimaggo. Samathayānikassa ca mandassa akicchena adhigantabbanimittaṃ paṭṭhamaṃ satipaṭṭhānaṃ visuddhimaggo, tikkhassa oḷārikārammaṇe asaṅghāhanato dutiyaṃ. Vipassanāyānikassapi mandassa nātippabhedagatārammaṇam tatiyaṃ, tikkhassa atippabhedagatārammaṇam catutthaṃ. Iti cattārova vuttā anūnā anadhikāti.

Subhasukhaniccaattabhāvavipallāsappahānattham vā. Kāyo hi asubho, tattha ca subhavipallāsavipallatthā sattā. Tesam tattha asubhabhāvadassanena tassa vipallāsassa pahānattham paṭṭhamaṃ satipaṭṭhānaṃ vuttam. Sukham niccam attāti gahitesupi ca vedanādīsu vedanā dukkhā, cittaṃ aniccaṃ, dhammā anattā, tesu ca sukhaniccaattavipallāsavipallatthā sattā. Tesam tattha dukkhādibhāvadassanena tesam vipallāsānaṃ pahānattham sesāni tīṇi vuttānīti evam subhasukhaniccaattabhāvavipallāsappahānattham vā cattārova vuttā anūnā anadhikāti veditabbā. Na kevalaṅca vipallāsappahānatthameva, atha kho caturoghayogāsavaganthaupādānaagatipahānatthampi catubbidhāhārapariññatthaṅca cattārova vuttāti veditabbā. Ayaṃ tāva pakaraṇanayo.

Aṭṭhakathāyaṃ pana saraṇavasena ceva ekattasamosaraṇavasena ca ekameva satipaṭṭhānaṃ ārammaṇavasena cattāroti etadeva vuttam. Yathā hi catudvāre nagare pācīnato āgacchantā pācīnadīsāya uṭṭhānakaṃ bhaṇḍam gahetvā pācīnadvārena nagarameva pavisanti, dakkhiṇato. Pacchimato. Uttarato āgacchantā uttaradīsāya uṭṭhānakaṃ bhaṇḍam gahetvā uttaradvārena nagarameva pavisanti; evam – sampadamidaṃ veditabbam. Nagaram viya hi nibbānamahānagaram, dvāram viya aṭṭhaṅgiko lokuttaramaggo, pācīnadīsādayo viya kāyādayo.

Yathā pācīnato āgacchantā pācīnadīsāya uṭṭhānakaṃ bhaṇḍam gahetvā pācīnadvārena nagarameva pavisanti, evam kāyānupassanāmukhena āgacchantā cuddasavidhena kāyānupassanaṃ bhāvetvā kāyānupassanābhāvanānubhāvanibbattena ariyamaggena ekaṃ nibbānameva osaranti. Yathā dakkhiṇato

āgacchantā dakkhiṇāya disāya utṭhānakam bhaṇḍam gahetvā dakkhiṇadvārena nagarameva pavisanti, evaṃ vedanānupassanāmukhena āgacchantā navavidhena vedanānupassanam bhāvetvā vedanānupassanābhāvanānubhāvanibbattena ariyamaggena ekaṃ nibbānameva osaranti. Yathā pacchimato āgacchantā pacchimadisāya utṭhānakam bhaṇḍam gahetvā pacchivadvārena nagarameva pavisanti, evaṃ cittānupassanāmukhena āgacchantā soḷasavidhena cittānupassanam bhāvetvā cittānupassanābhāvanānubhāvanibbattena ariyamaggena ekaṃ nibbānameva osaranti. Yathā uttarato āgacchantā uttaradisāya utṭhānakam bhaṇḍam gahetvā uttaradvārena nagarameva pavisanti, evaṃ dhammānupassanāmukhena āgacchantā pañcavidhena dhammānupassanam bhāvetvā dhammānupassanābhāvanānubhāvanibbattena ariyamaggena ekaṃ nibbānameva osaranti. Evaṃ saraṇavasena ceva ekattasamosaraṇavasena ca ekameva satipaṭṭhānam ārammaṇavasena cattārova vuttāti veditabbā.

Katame cattāroti kathetukamyatā pucchā. **Idhāti** imasmiṃ sāsane. **Bhikkhavi** dhammapaṭiggāhakapuggalālanametam. **Bhikkhūti** paṭipattisampādakapuggalanidassanametam. Aññepi ca devamanussā paṭipattim sampādentiyeva, seṭṭhattā pana paṭipattiyā bhikkhubhāvadassanato ca “bhikkhū”ti āha. Bhagavato hi anusāsanim sampaṭicchantesu bhikkhu seṭṭho, sabbappakārāya anusāsaniyā bhājanabhāvato. Tasmā seṭṭhattā “bhikkhū”ti āha. Tasmim gahite pana sesā gahitāva honti, rājagamanādīsu rājaggahaṇena sesaparisā viya. Yo ca imaṃ paṭipattim paṭipajjati, so bhikkhu nāma hotīti paṭipattiyā bhikkhubhāvadassanatopi “bhikkhū”ti āha. Paṭipannako hi devo vā hotu manusso vā, bhikkhūti saṅkhyam gacchatiyeva yathāha –

“Alaṅkato cepi samaṃ careyya,
Santo danto niyato brahmacārī;
Sabbesu bhūtesu nidhāya daṇḍam,
So brāhmaṇo so samaṇo sa bhikkhū”ti. (dha. pa. 142);

Kāyeti rūpakāye. Rūpakāyo hi idha aṅgapaccaṅgānam kesādīnañca dhammānam samūhaṭṭhena hatthikāyathakāyādayo viya kāyoti adhippeto. Yathā ca samūhaṭṭhena, evaṃ kucchitānam āyatṭhena. Kucchitānañhi paramajegucchānam so āyotipi kāyo. Āyoti uppattideso. Tatthāyam vacanatto. Āyanti tatoti āyo. Ke āyanti? Kucchitā kesādayo. Iti kucchitānam āyoti kāyo.

Kāyānupassīti kāye anupassanasīlo kāyam vā anupassamāno. Kāyeti ca vatvāpi puna kāyānupassīti dutiyakāyaggahaṇam asammisato vavatthānaghanavinibbhogādīdassanattam katanti veditabbam. Tena na kāye vedanānupassī vā, cittadhammānupassī vā, atha kho kāyānupassīyevāti kāyasaṅkhāte vatthusmim kāyānupassanākārasseva dassanena asammisato vavatthānam dassitam hoti. Tathā na kāye aṅgapaccaṅgavinimuttaekadhammānupassī, nāpi kesalomādivinimuttaitthipurisānupassī, yopi cettha kesalomādīko bhūtopādāyasamūhasaṅkhāto kāyo, tathapi na bhūtopādāyavinimuttaekadhammānupassī, atha kho rathasambhārānupassako viya aṅgapaccaṅgasamūhānupassī, nagarāvayavānupassako viya kesalomādisamūhānupassī, kadalikkhandhapattavaṭṭivinihbhujako viya rittamuṭṭhivinivethako viya ca bhūtopādāyasamūhānupassīyevāti nānappakārato samūhavaseneva kāyasaṅkhātassa vatthuno dassanena ghanavinibbhogo dassito hoti. Na hettha yathāvuttasamūhavinimutto kāyo vā itthi vā puriso vā añño vā koci dhammo dissati, yathāvuttadhammasamūhamatteyeva pana tathā tathā sattā micchābhinivesam karonti. Tenāhu porāṇa –

“Yam passati na tam diṭṭham, yaṃ diṭṭham tam na passati;
Apassam bajjhate mūlho, bajjhamāno na muccati”ti.

Ghanavinibbhogādīdassanattanti vuttam, ādisaddena cettha ayampi attho veditabbo. Ayañhi etasmim kāye kāyānupassīyeva, na añña dhammānupassīti vuttam hoti. Yathā anudakabhūṭāyapi marīciyā udakānupassino honti, na evaṃ aniccadukkhānattaasubhabhūṭeyeva imasmiṃ kāye nicasukhaattasubhabhāvānupassī, atha kho kāyānupassī aniccadukkhānattaasubhākārasamūhānupassīyevāti vuttam hoti. Atha vā yvāyam parato “idha,

bhikkhave, bhikkhu araṇṇagato vā...pe... so satova assasatī”tiādinā nayena assāsapassāsādicuṇṇikajātaatṭhikapariyosāno kāyo vutto, yo ca “idhekacco pathavīkāyaṃ aniccato anupassati, āpokāyaṃ tejokāyaṃ vāyokāyaṃ kesakāyaṃ lomakāyaṃ chavīkāyaṃ cammakāyaṃ maṃsakāyaṃ rudhirakāyaṃ nhārukāyaṃ aṭṭhikāyaṃ aṭṭhimiṇṇakāya”nti (paṭi. ma. 3.35) paṭisambhidāyaṃ kāyo vutto, tassa sabbassa imasmiṇṇeva kāye anupassanato kāye kāyānupassīti evampi attho veditabbo.

Atha vā kāye ahanti vā mamanti vā evaṃ gahetabbassa yassa kassaci ananupassanato, tassa tasseva pana kesalomādikassa nānādhammasamūhassa anupassanato kāye kesādiddhammasamūhasaṅkhātakāyānupassīti evamattho daṭṭhabbo.

Apica “imasmiṃ kāye aniccato anupassati, no niccato”tiādinā anukkamena paṭisambhidāyaṃ āgatanayassa sabbasseva aniccalakkhaṇādino ākārasamūhasaṅkhātassa kāyassa anupassanatopi kāye kāyānupassīti evampi attho daṭṭhabbo. Tathā hi ayaṃ kāye kāyānupassanāpaṭipadaṃ paṭipanno bhikkhu imaṃ kāyaṃ aniccānupassanādīnaṃ sattannaṃ anupassanānaṃ vasena aniccato anupassati, no niccato. Dukkhatō anupassati, no sukhato. Anattato anupassati, no attato. Nibbindati, no nandati, virajjati, no rajjati, nirodheti. No samudeti, paṭinissajjati, no ādiyati. So taṃ aniccato anupassanto niccasaṇṇaṃ pajahati, dukkhato anupassanto sukhasaṇṇaṃ pajahati, anattato anupassanto attasaṇṇaṃ pajahati, nibbindanto nandiṃ pajahati, virajjanto rāgaṃ pajahati, nirodhento samudayaṃ pajahati, paṭinissajjanto ādānaṃ pajahatīti veditabbo.

Viharatīti iriyati. **Ātāpīti** tīsu bhavesu kilese ātāpetīti ātāpo, vīriyassettaṃ nāmaṃ. Ātāpo assa atthīti ātāpī. **Sampajānoti** sampajāṇṇasaṅkhātena ṇāṇena samannāgato. **Satimāti** kāyapariggāhikāya satiyā samannāgato. Ayaṃ pana yasmā satiyā ārammaṇaṃ pariggahetvā paṇṇāya anupassati, na hi sativirahitassa anupassanā nāma atthi, tenevāha – “satiṅca khvāhaṃ, bhikkhave, sabbatthikaṃ vadāmi”ti (saṃ. ni. 5.234). Tasmā ettha “kāye kāyānupassī viharatī”ti ettāvata kāyānupassanāsatipaṭṭhānaṃ vuttaṃ hoti. Atha vā yasmā anātāpino antosaṅkhepo antarāyako hoti, asampajāno upāyapariggahe anupāyaparivajjane ca sammuyhati, muṭṭhassati upāyāpariccāge anupāyapariggahe ca asamatto hoti, tenassa taṃ kammaṭṭhānaṃ na sampajjati. Tasmā yesaṃ dhammaṇaṃ ānubhāvena taṃ sampajjati, tesam dassanattaṃ “ātāpī sampajāno satimā”ti idaṃ vuttanti veditabbaṃ.

Iti kāyānupassanāsatipaṭṭhānaṃ sampayogaṅgaṅcassa dassetvā idāni pahānaṅgaṃ dassetvaṃ **vineyya loke abhijjhādomanassanti** vuttaṃ. Tattha **vineyyāti** tadaṅgavinayena vā vikkhambhanavinayena vā vinayitvā. **Loketi** tasmiṇṇeva kāye. Kāyo hi idha lujjanapalujjanaṭṭhena lokoti adhippeto. Yasmā panassa na kāyamatteyeva abhijjhādomanassaṃ pahīyati, vedanādīsipi pahīyatiyeva. Tasmā pañcapi upādānakkhandhā lokoti vibhaṅge vuttaṃ. Lokasaṅkhātattā vā tesam dhammaṇaṃ atthuddhāranayenetaṃ vuttaṃ. Yaṃ panāha – “tattha katamo loko? Sveva kāyo loko”ti, ayamevettha attho. Tasmim loke abhijjhādomanassaṃ vineyyāti evaṃ sambandho daṭṭhabbo. Yasmā panettha abhijjhāggahaṇena kāmaccando, domanassaggahaṇena byāpādo saṅgahaṃ gacchati, tasmā nīvaraṇapariyāpannabalavadhammadvayadassanena nīvaraṇappahānaṃ vuttaṃ hotīti veditabbaṃ.

Visesena cettha abhijjhāvinayena kāyasampattimūlakassa anurodhassa, domanassavinayena kāyavipattimūlakassa virodhassa, abhijjhāvinayena ca kāye abhiratiyā, domanassavinayena kāyabhāvanāya anabhiratiyā, abhijjhāvinayena kāye abhūtānaṃ subhasukhabhāvādīnaṃ pakkhepassa, domanassavinayena kāye bhūtānaṃ asubhāsukhabhāvādīnaṃ apanayanassa ca pahānaṃ vuttaṃ. Tena yogāvacarassa yogānubhāvo yogasamatthatā ca dīpitā hoti. Yogānubhāvo hi esa, yadidaṃ anurodhavirodhavippamutto aratiratisaho abhūtapakkhepabhūtāpanayanavirahito ca hoti. Anurodhavirodhavippamutto cesa aratiratisaho abhūtaṃ apakkhipanto bhūtaṅca anapanayanto yogasamattho hotīti.

Aparo nayo “kāye kāyānupassī”ti ettha anupassanāya kammaṭṭhānaṃ vuttaṃ. “Viharatī”ti ettha vuttavihārena kammaṭṭhānikassa kāyapariharaṇaṃ, “ātāpī”tiādīsū pana ātāpena sammappadhānaṃ,

satisampajaññaena sabbatthakakammaṭṭhānaṃ, kammaṭṭhānapariharaṇūpāyo vā. Satiyā vā kāyānupassanāvasena paṭiladdhasamatho, sampajaññaena vipassanā abhijjhādomanassavinayena bhāvanābalaṃ vuttanti vedītabbaṃ.

Vibhaṅge pana **anupassīti** tattha “katamā anupassanā? Yā paññā pajānanā vicayo pavicayo dhammavicayo sallakkhaṇā upalakkhaṇā paccupalakkhaṇā paṇḍiccaṃ kosallaṃ nepuññaṃ vebhabyā cintā upaparikkhā bhūrīmedhā pariṇāyikā vipassanā sampajaññaṃ patodo paññā paññindriyaṃ paññābalaṃ paññāsattaṃ paññāpāsādo paññāloko paññāobhāso paññāpajjoto paññāratanāṃ amoho dhammavicayo sammādiṭṭhi, ayaṃ vuccati anupassanā. Imāya anupassanāya upeto hoti samupeto upagato samupagato upapanno samannāgato, tena vuccati anupassīti. **Viharatīti** iriyati pavattati pāleti yapeti yāpeti carati viharati, tena vuccati viharatīti. **Ātāpīti** tattha katamaṃ ātāpaṃ? Yo cetāsiko vīriyārambho nikammo parakkamo uyyāmo vāyāmo ussāho ussoḥhī thāmo dhiti asithilaparakkamatā anikkhittaddandatā anikkhittadhuratā dhurasampaggāhī vīriyaṃ vīriyindriyaṃ vīriyabalaṃ sammāvāyāmo, idaṃ vuccati ātāpaṃ. Iminā ātāpena upeto hoti...pe... samannāgato, tena vuccati ātāpīti. **Sampajānoti** tattha katamaṃ sampajaññaṃ? Yā paññā pajānanā vicayo pavicayo dhammavicayo sallakkhaṇā upalakkhaṇā paccupalakkhaṇā paṇḍiccaṃ kosallaṃ nepuññaṃ vebhabyā cintā upaparikkhā bhūrīmedhā pariṇāyikā vipassanā sampajaññaṃ patodo paññā paññindriyaṃ paññābalaṃ paññāsattaṃ paññāpāsādo paññāloko paññāobhāso paññāpajjoto paññāratanāṃ amoho dhammavicayo sammādiṭṭhi, idaṃ vuccati sampajaññaṃ. Iminā sampajaññaena upeto hoti ...pe... samannāgato, tena vuccati sampajānoti. **Satimāti** tattha katamā sati? Yā sati anussati paṭissati sati saraṇatā dhāraṇatā apilāpanatā asammusanatā sati satindriyaṃ satibalaṃ sammāsati, ayaṃ vuccati sati. Imāya satiyā upeto hoti...pe... samannāgato, tena vuccati satimāti.

Vineyya loke abhijjhādomanassanti tattha katamo loko? Sveva kāyo loko. Pañcapi upādānakkhandhā loko, ayaṃ vuccati loko. Tattha katamā abhijjhā? Yo rāgo sārāgo anunayo anurodho nandī nandirāgo cittassa sārāgo, ayaṃ vuccati abhijjhā. Tattha katamaṃ domanassaṃ? Yaṃ cetāsikaṃ asātaṃ cetāsikaṃ dukkhaṃ cetosamphassajā asātā dukkhā vedanā, idaṃ vuccati domanassaṃ. Iti ayañca abhijjhā, idañca domanassaṃ imamhi loke vinitā honti paṭivinītā santā samitā vūpasamitā atthaṅgatā abbatthaṅgatā appitā byappitā sositā visositā byantikātā, tena vuccati vineyya loke abhijjhādomanassa’nti (vibha. 357-362).

Evametesam padānaṃ attho vutto. Tena saha ayaṃ aṭṭhakathānayo yathā saṃsandati, evaṃ vedītabbo. Ayaṃ tāva kāyānupassanāsatiṭṭhānuddesassa atthavaṇṇanā.

Idāni vedanāsu. Citte. Dhammesu dhammānupassī viharati...pe... vineyya loke abhijjhādomanassanti ettha **vedanāsu vedanānupassīti** evamādīsu vedanādīnaṃ puna vacane payojanaṃ kāyānupassanāyaṃ vuttanayeneva vedītabbaṃ. Vedanāsu vedanānupassī. Citte cittānupassī. Dhammesu dhammānupassīti ettha pana **vedanāti** tisso vedanā, tā ca lokiyā eva. Cittampi lokiyaṃ, tathā dhammā. Tesam vibhāgo niddesavāre pākāto bhavissati. Kevalaṃ panidha yathā vedanā anupassitabbā, tathā tā anupassanto “vedanāsu vedanānupassī”ti vedītabbo. Esa nayo cittadhammesupi. Kathanāca vedanā anupassitabbāti? Sukhā tāva vedanā dukkhato, dukkhā sallato, adukkhamasukhā aniccato. Yathāha –

“Yo sukhaṃ dukkhato adda, dukkhamaddakkhi sallato;
Adukkhamasukhaṃ santaṃ, addakkhi naṃ aniccato;
Sa ve sammaddaso bhikkhu, upasanto carissatī”ti. (saṃ. ni. 4.253);

Sabbā eva cetā “dukkhā”tipi anupassitabbā. Vuttañhetam – “yaṃ kiñci vedayitaṃ, taṃ dukkhasminti vadāmi”ti (saṃ. ni. 4.259). Sukhadukkhatopi ca anupassitabbā. Yathāha “sukhā vedanā ṭhitisukhā vipariṇāmadukkhā”ti (ma. ni. 1.465) sabbam vitthāretabbam. Apica aniccādisattaanupassanāvasenapi anupassitabbā. Sesam niddesavāreyeva pākātam bhavissati.

Cittadhammesupi cittaṃ tāva ārammaṇādhipatisahajātabhūmikammavipākakiriyādinānattabhedānaṃ aniccādiānupassanānaṃ niddesavāre āgatasarāgādibhedānañca vasena anupassitabbaṃ. Dhammā salakkhaṇasāmaññalakkhaṇaṃ suññatadhammassa aniccādisattānupassanānaṃ niddesavāre āgatasantādibhedānañca vasena anupassitabbā. Sesam vuttanayameva. Kāmañcettha yassa kāyasaṅkhāte loke abhijjhādomanassaṃ pahīnaṃ, tassa vedanādīsipi taṃ pahīnameva. Nānāpuggalavasena pana nānācittakkhaṇikasatipaṭṭhānabhāvanāvasena ca sabbattha vuttaṃ. Yato vā ekattha pahīnaṃ sesesupi pahīnaṃ hoti, tenevassa tattha pahānadassanattampi etaṃ vuttanti veditabbanti.

Uddesavārakathā niṭṭhitā.

Kāyānupassanā ānāpānapabbavaṇṇanā

374. Idāni seyyathāpi nāma cheko vilīvakārako thūlakilañjasaṅhakilañjacaṅkoṭakapelāpuṭādīni upakaraṇāni kattukāmo ekaṃ mahāveṇuṃ labhitvā catudhā bhinditvā tato ekekaṃ veṇukhaṇḍaṃ gahetvā phāletvā taṃ taṃ upakaraṇaṃ kareyya, evameva bhagavā satipaṭṭhānadesanāya sattānaṃ anekappakāraṃ visesādhiḡamaṃ kattukāmo ekameva sammāsatiṃ “cattāro satipaṭṭhānā. Katame cattāro? Idha, bhikkhave, bhikkhu kāye kāyānupassī viharatī” tiādīnā nayena ārammaṇavasena catudhā bhinditvā tato ekekaṃ satipaṭṭhānaṃ gahetvā kāyaṃ vibhajanto “kathañca bhikkhave” tiādīnā nayena niddesavāraṃ vattumāraddho.

Tattha **kathañcā**tiādī vitthāretukamyatāpucchā. Ayaṃ panettha saṅkhepattho – bhikkhave, kena ca pakārena bhikkhu kāye kāyānupassī viharatīti? Esa nayo sabbapucchāvāresu. **Idha bhikkhave bhikkhūti** bhikkhave imasmiṃ sāsane bhikkhu. Ayañhettha idhasaddo sabbappakārakāyānupassanānibbattakassa puggalassa sannissayabhūtasāsanaparidīpano aññāsāsanassa tathābhāvapaṭisedhano ca. Vuttañhetam “idheva bhikkhave, samaṇo...pe... suññā parappavādā samaṇebhi aññehī” ti (ma. ni. 1.139). Tena vuttaṃ “imasmiṃ sāsane bhikkhū” ti.

Araññagato vā rukkhamaḡagato vā suññāgāragato vāti idamassa satipaṭṭhānabhāvanānūrūpasenāsanapariggahaparidīpanaṃ. Imassa hi bhikkhuno dīgharattaṃ rūpādīsū ārammaṇesu anuvisaṭaṃ cittaṃ kammaṭṭhānavīthiṃ otarituṃ na icchatī, kūṭagoṇayuttaratho viya uppathameva dhāvati. Tasmā seyyathāpi nāma gopo kūṭadhenuyā sabbam khīraṃ pivitvā vaḍḍhitam kūṭavacchaṃ dametukāmo dhenuto apanetvā ekamante mahantaṃ thambhaṃ nikhaṇitvā tattha yottena bandheyya. Athassa so vaccho ito cito ca vipphanditvā palāyituṃ asakkonto tameva thambhaṃ upanisīdeyya vā upanipajjeyya vā, evameva imināpi bhikkhunā dīgharattaṃ rūpārammaṇādirasapānavadḍhitam duṭṭhacittaṃ dametukāmena rūpādīrammaṇato apanetvā araññaṃ vā rukkhamaḡalaṃ vā suññāgāraṃ vā pavisitvā tattha satipaṭṭhānārammaṇatthambhe satiyottena bandhitabbaṃ. Evamassa taṃ cittaṃ ito cito ca vipphanditvāpi pubbe āciṇṇārammaṇaṃ alabhamānaṃ satiyottaṃ chinditvā palāyituṃ asakkontaṃ tavevārammaṇaṃ upacārappanāvasena upanisīdati ceva upanipajjati ca. Tenāhu porāṇā –

“Yathā thambhe nibandheyya, vacchaṃ damaṃ naro idha;
Bandheyyevaṃ sakaṃ cittaṃ, satiyārammaṇe daḡha”nti.

Evamassetam senāsaṇaṃ bhāvanānūrūpaṃ hoti. Tena vuttaṃ “idamassa satipaṭṭhānabhāvanānūrūpasenāsanapariggahaparidīpana”nti.

Apica yasmā idaṃ kāyānupassanāya muddhabhūtaṃ sabbabuddhapaccekabuddhasāvakaṇaṃ visesādhiḡamadiṭṭhadhammasukhavihārapadaṭṭhānaṃ ānāpānassatikammaṭṭhānaṃ itthipurisahaṭṭhiassādisaddasamākulaṃ gāmetaṃ apariccajitvā na sukaraṃ sampādetuṃ, saddakaṇḍakattā jhānassa. Agāmake pana araññe sukaraṃ yogāvācarena idaṃ kammaṭṭhānaṃ pariggahetvā ānāpānacatutthajjhānaṃ nibbattetvā tadeva jhānaṃ pādakaṃ katvā saṅkhāre sammasitvā

aggaphalaṃ arahattaṃ pāpuṇiṭṭhaṃ, tasmāssa anurūpasenāsanāṃ dassento bhagavā, “araññagato vā” tiādimāha.

Vatthuvijjācariyo viya hi bhagavā. So yathā vatthuvijjācariyo nagarabhūmiṃ passivā suṭṭhu upaparikkhitvā “ettha nagaraṃ māpethā” ti upadisati, sotthinā ca nagare niṭṭhite rājakulato mahāsakkāraṃ labhati, evameva yogāvacaṛassa anurūpasenāsanāṃ upaparikkhitvā “ettha kammaṭṭhānamanuyuñjitabba” nti upadisati, tato tattha kammaṭṭhānamanuyuñjantena yoginā anukkamena arahatte patte “sammāsambuddho vata so bhagavā” ti mahantaṃ sakkāraṃ labhati.

Ayaṃ pana bhikkhu dīpisadisoti vuccati. Yathā hi mahādīpirājā araññe tiṇagahaṇaṃ vā vanagahaṇaṃ vā pabbatagahaṇaṃ vā nissāya nilīyivā vanamahimsagokaṇṇasūkarādayo mige gaṇhāti, evameva ayaṃ araññādisu kammaṭṭhānaṃ anuyuñjanto bhikkhu yathākkamena cattāro magge ceva cattāri ariyaphalāni ca gaṇhāti. Tenāhu porāṇā –

“Yathāpi dīpiko nāma, nilīyivā gaṇhatī mige;
Tathevāyaṃ buddhaputto, yuttayogo vipassako;
Araññaṃ pavisitvāna, gaṇhāti phalamuttama” nti.

Tenassa parakkamajavayoggabhūmiṃ araññasenāsanāṃ dassento bhagavā “araññagato vā” tiādimāha. Ito paraṃ imasmiṃ ānāpānapabbe yaṃ vattavbaṃ siyā, taṃ visuddhimagge vuttameva. **Seyyathāpi, bhikkhave, dakkho bhamakāro vāti** idaṇhi upamāmatteva **iti ajjhattaṃ vā kāyeti** idaṃ appanāmatteva ca tattha anāgataṃ, sesaṃ āgataṃ.

Yaṃ pana anāgataṃ, tattha **dakkhoti** cheko. **Dīghaṃ vā añchantoti** mahantānaṃ bherīpokkharādīnaṃ likhanakāle hatthe ca pāde ca pasāretvā dīghaṃ kaḍḍhanto. **Rassaṃ vā añchantoti** khuddakānaṃ dantasūcivedhakādīnaṃ likhanakāle mandamandaṃ rassaṃ kaḍḍhanto. **Evameva khoti** evaṃ ayampi bhikkhu addhānavasena ittaravasena ca pavattānaṃ assāsapassāsānaṃ vasena dīghaṃ vā assasanto dīghaṃ assasāmīti pajānāti...pe... passasissāmīti sikkhatīti. Tassevaṃ sikkhato assāsapassāsanimitte cattāri jhānāni uppajjanti, so jhānā vuṭṭhahitvā assāsapassāsā vā pariggaṇhāti jhānaṅgāni vā.

Tattha assāsapassāsakammiko “ime assāsapassāsā kiṃ nissitā? Vatthunissitā. Vatthu nāma karajakāyo, karajakāyo nāma cattāri mahābhūtāni upādārūpañce” ti evaṃ rūpaṃ pariggaṇhāti. Tato tadārammaṇe phassapañcamake nāmantī. Evaṃ nāmarūpaṃ pariggahetvā tassa paccayaṃ pariyesanto avijjādīpaṭṭiccasamuppādaṃ disvā “paccayapaccayuppannadhammamattamevetam, añño satto vā puggalo vā natthī” ti vitiṇṇakaṅkho sappaccayanāmarūpe tilakkhaṇaṃ āropetvā vipassanaṃ vaḍḍhento anukkamena arahattaṃ pāpuṇāti. Idaṃ ekassa bhikkhuno yāva arahattā niyyānamukhaṃ.

Jhānakammikopi “imāni jhānaṅgāni kiṃ nissitāni, vatthunissitāni, vatthu nāma karajakāyo jhānaṅgāni nāmaṃ, karajakāyo rūpa” nti nāmarūpaṃ vavattapetvā tassa paccayaṃ pariyesanto avijjādīpaccayākāraṃ disvā “paccayapaccayuppannadhammamattamevetam, añño satto vā puggalo vā natthī” ti vitiṇṇakaṅkho sappaccayanāmarūpe tilakkhaṇaṃ āropetvā vipassanaṃ vaḍḍhento anukkamena arahattaṃ pāpuṇāti. Idamekassa bhikkhuno yāva arahattā niyyānamukhaṃ.

Iti ajjhattaṃ vāti evaṃ attano vā assāsapassāsakāye kāyānupassī viharati. **Bahiddhā vāti** parassa vā assāsapassāsakāye. **Ajjhattabahiddhā vāti** kālena attano, kālena parassa assāsapassāsakāye. Etenassa paguṇakammaṭṭhānaṃ aṭṭhapetvā aparāparaṃ sañcaraṇakālo kathito. Ekasmiṃ kāle panidaṃ ubhayaṃ na labbhati.

Samudayadhammānupassī vāti yathā nāma kammāssa bhastañca gaggarañāliñca tājjañca vāyāmaṃ paṭicca vāto aparāparaṃ sañcarati, evaṃ bhikkhuno karajakāyañca nāsapuṭañca cittañca paṭicca

assāsapassāsakāyo aparāparam sañcarati. Kāyādayo dhammā samudayadhammā, te passanto “samudayadhammānupassī vā kāyasmim viharatī”ti vuccati. **Vayadhammānupassī vāti** yathā bhasāya apanītāya gaggaranāliya bhinnāya tajje ca vāyāme asati so vāto nappavattati, evameva kāye bhinne nāsapuṭe viddhaste citte ca niruddhe assāsapassāsakāyo nāma nappavattatīti kāyādinirodhā assāsapassāsānirodhoti evaṃ passanto “vayadhammānupassī vā kāyasmim viharatī”ti vuccati. **Samudayavayadhammānupassī vāti** kālena samudayaṃ kālena vayaṃ anupassanto. **Atthi kāyoti vā panassāti** kāyova atthi, na satto, na puggalo, na itthī, na puriso, na attā, na attaniyaṃ, nāhaṃ, na mama, na koci, na kassacīti evamassa sati paccupaṭṭhitā hoti.

Yāvadevāti payojanaparicchedavavattāpanametam. Idaṃ vuttam hoti – yā sā sati paccupaṭṭhitā hoti, sā na aññadattāya. Atha kho yāvadeva ñānamattāya aparāparam uttaruttari ñānapamāṇatthāya ceva satipamāṇatthāya ca, satisampajaññānaṃ vuḍḍhatthāyāti attho. **Anissito ca viharatīti** taṇhānissayadiṭṭhinissayānaṃ vasena anissitova viharati. **Na ca kiñci loke upādiyatīti** lokasmim kiñci rūpaṃ vā...pe... viññānaṃ vā “ayaṃ me attā vā attaniyaṃ vā”ti na gaṇhāti. **Evampīti** upari atthaṃ upādāya sampiṇḍanattho pi-kāro. Iminā pana padena bhagavā ānāpānapabbadesanaṃ niyyātetvā dasseti.

Tattha assāsapassāsapariggāhikā sati dukkhasaccaṃ, tassā samuṭṭhāpikā purimataṇhā samudayasaccaṃ ubhinnaṃ appavatti nirodhasaccaṃ, dukkhaparijānanaṃ samudayapajahanaṃ nirodhārammaṇo ariyamaggo maggasaccaṃ. Evaṃ catusaccavasena ussakkivā nibbutim pāpuṇātīti idamekassa assāsapassāsavasena abhinivīṭṭhassa bhikkhuno yāva arahattā niyyānamukhanti.

Ānāpānapabbam niṭṭhitam.

Iriyāpathapabbavaṇṇanā

375. Evaṃ assāsapassāsavasena kāyānupassanaṃ vibhajitvā idāni iriyāpathavasena vibhajitum **puna caparanti**ādīmāha. Tattha kāmaṃ soṇasingālādayopi gacchantā “gacchāmā”ti jānanti, na panetaṃ evarūpaṃ jānanaṃ sandhāya vuttam. Evarūpañhi jānanaṃ sattūpaladdhim na pajahati, attasaññaṃ na ugghāṭeti, kammaṭṭhānaṃ vā satipaṭṭhānabhāvanā vā na hoti. Imassa pana bhikkhuno jānanaṃ sattūpaladdhim pajahati, attasaññaṃ ugghāṭeti kammaṭṭhānañceva satipaṭṭhānabhāvanā ca hoti. Idañhi “ko gacchati, kassa gamanaṃ, kiṃ kāraṇā gacchati”ti evaṃ sampajānanaṃ sandhāya vuttam. Ṭhānādīsupi eseva nayo.

Tattha ko gacchati? Na koci satto vā puggalo vā gacchati. Kassa gamananti? Na kassaci sattassa vā puggalassa vā gamanaṃ. Kiṃ kāraṇā gacchati? Cittakiriyavāyodhātuvipphārena gacchati. Tasmā esa evaṃ pajānāti – “gacchāmī”ti cittaṃ uppajjati, taṃ vāyaṃ janeti, vāyo viññattim janeti, cittakiriyavāyodhātuvipphārena sakalakāyassa purato abhinīhāro gamananti vuccati. Ṭhānādīsupi eseva nayo.

Tatrāpi hi “tiṭṭhāmī”ti cittaṃ uppajjati, taṃ vāyaṃ janeti, vāyo viññattim janeti, cittakiriyavāyodhātuvipphārena sakalakāyassa koṭito paṭṭhāya ussitabhāvo ṭhānanti vuccati. “Nisīdāmī”ti cittaṃ uppajjati, taṃ vāyaṃ janeti, vāyo viññattim janeti, cittakiriyavāyodhātuvipphārena heṭṭhimakāyassa samīñjanaṃ uparimakāyassa ussitabhāvo nisajjati vuccati. “Sayāmī”ti cittaṃ uppajjati, taṃ vāyaṃ janeti, vāyo viññattim janeti, cittakiriyavāyodhātuvipphārena sakalasarīrassa tiriyato pasāraṇaṃ sayananti vuccatīti.

Tassa evaṃ pajānato evaṃ hoti “satto gacchati, satto tiṭṭhatī”ti vuccati, atthato pana koci satto gacchanto vā ṭhito vā natthi. Yathā pana “sakaṭam gacchati, sakaṭam tiṭṭhatī”ti vuccati, na ca kiñci sakaṭam nāma gacchantam vā ṭhitam vā atthi, cattāro pana goṇe yojetvā chekamhi sārathimhi pājente “sakaṭam gacchati, sakaṭam tiṭṭhatī”ti vohāramattameva hoti, evameva ajānanaṭṭhena sakaṭam viya kāyo, goṇā viya cittajavātā, sārathi viya cittaṃ. “Gacchāmi tiṭṭhāmī”ti citte uppanne vāyodhātu viññattim

janayamānā uppajjati, cittakiriyavāyodhātuvipphārena gamanādīni pavattanti, tato “satto gacchati, satto tiṭṭhati, ahaṃ gacchāmi, ahaṃ tiṭṭhāmi” ti vohāramattaṃ hoti. Tenāha –

“Nāvā mālutavegena, jiyāvegena tejanaṃ;
Yathā yāti tathā kāyo, yāti vātāhato ayaṃ.

Yantaṃ suttavaseneva, cittasuttavasenaṃ;
Payuttaṃ kāyayantampi, yāti ṭhāti nisīdati.

Ko nāma ettha so satto, yo vinā hetupaccaye;
Attano ānubhāvena, tiṭṭhe vā yadi vā vaje” ti.

Tasmā evaṃ hetupaccayavaseneva pavattāni gamanādīni sallakkhento esa “gacchanto vā gacchāmīti pajānāti, ṭhito vā, nisinno vā, sayāno vā sayānomhīti pajānāti” ti veditabbo.

Yathā yathā vā panassa kāyo pañihito hoti, tathā tathā naṃ pajānātīti

sabbasaṅgāhikavacanametamaṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti – yena yena vā ākārenassa kāyo ṭhito hoti, tena tena naṃ pajānāti. Gamanākārena ṭhitaṃ gacchatīti pajānāti. Ṭhānanisajjasayanākārena ṭhitaṃ sayānoti pajānātīti.

Iti ajjhataṃ vāti evaṃ attano vā catuiriyaṃ pathapariggaṇhanena kāye kāyānupassī viharati.

Bahiddhā vāti parassa vā catuiriyaṃ pathapariggaṇhanena. **Ajjhattabahiddhā vāti** kālena attano, kālena parassa catuiriyaṃ pathapariggaṇhanena kāye kāyānupassī viharati. **Samudayadhammānupassī vāti** ādīsu pana avijjāsamudayā rūpasamudayotiādīnā nayena pañcahākārehi rūpakkhandhassa samudayo ca vayo ca nīharitabbo. Tañhi sandhāya idha “samudayadhammānupassī vā” tiādi vuttaṃ. **Atthi kāyoti vā panassā** tiādi vuttasadisameva.

Idhāpi catuiriyaṃ pathapariggāhikā sati dukkhasaccaṃ, tassā samuṭṭhāpikā purimataṇhā samudayasaccaṃ, ubhinnaṃ appavatti nirodhasaccaṃ, dukkhaparijānāno samudayapajāhano nirodhārammaṇo ariyamaggo maggasaccaṃ. Evaṃ catusaccavasena ussakkivā nibbutiṃ pāpuṇātīti idamekassa catuiriyaṃ pathapariggāhakassa bhikkhuno yāva arahattā niyyānamukhanti.

Iriyaṃ pathapabbamaṃ niṭṭhitaṃ.

Catusampajaññapabbavaṇṇanā

376. Evaṃ iriyaṃ pathavasena kāyānupassanaṃ vibhajitvā idāni catusampajaññavasena vibhajituṃ **puna caparanti** ādimāha. Tattha **abhikkanteti** ādīni **sāmaññaphale** vaṇṇitāni. **Iti ajjhataṃ vāti** evaṃ catusampajaññapariggaṇhanena attano vā kāye, parassa vā kāye, kālena vā attano, kālena vā parassa kāye kāyānupassī viharati. Idhāpi **samudayavayadhammānupassī** ādīsu rūpakkhandhasseva samudayo ca vayo ca nīharitabbo. Sesamaṃ vuttasadisameva.

Idha catusampajaññapariggāhikā sati dukkhasaccaṃ, tassā samuṭṭhāpikā purimataṇhā samudayasaccaṃ, ubhinnaṃ appavatti nirodhasaccaṃ, vuttappakāro ariyamaggo maggasaccaṃ. Evaṃ catusaccavasena ussakkivā nibbutiṃ pāpuṇātīti idamekassa catusampajaññapariggāhakassa bhikkhuno vasena yāva arahattā niyyānamukhanti.

Catusampajaññapabbamaṃ niṭṭhitaṃ.

Paṭikūlamanasikārapabbavaṇṇanā

377. Evaṃ catusampajaññavasena kāyānupassanaṃ vibhajitvā idāni paṭikūlamanasikāravasena

vibhajitum **puna caparanti**ādīmāha. Tattha **imameva kāyanti**ādīsu yaṃ vattabbaṃ siyā, taṃ sabbam sabbākārena vitthārato visuddhimagge kāyagatāsaticammaṭṭhāne vuttam. **Ubhatomukhāti** heṭṭhā ca upari cāti dvīhi mukhehi yuttā. **Nānāvihitassāti** nānāvidhassa.

Idam panettha opammasaṃsandanaṃ – ubhatomukhā putoli viya hi cātumahābhūtikā kāyo, tattha missetvā pakkhittanānāvidhadhaññaṃ viya kesādayo dvattiṃsākārā, cakkhumā puriso viya yogāvacaro, tassa taṃ putoliṃ muñcitvā paccavekkhato nānāvidhadhaññassa pākatakalō viya yogino dvattiṃsākārassa vibhūtakalō veditabbo. **Iti ajjhataṃ vāti** evaṃ kesādi-pariggaṇhanena attano vā kāye, parassa vā kāye, kālena vā attano, kālena vā parassa kāye kāyānupassī viharati. Ito paraṃ vuttanayameva. Kevalaṅhi idha dvattiṃsākārapariggāhikā sati dukkhasaccanti evaṃ yojanaṃ katvā niyyānamukhaṃ veditabbaṃ. Sesam purimasadisamevāti.

Paṭikūlamanasikārapabbaṃ niṭṭhitam.

Dhātumanasikārapabbavaṇṇanā

378. Evaṃ paṭikūlamanasikāravasena kāyānupassanaṃ vibhajitvā idāni dhātumanasikāravasena vibhajitum **puna caparanti**ādīmāha. Tatthāyaṃ opammasaṃsandanaena saddhiṃ atthavaṇṇanā – yathā koci goghātako vā tasseva vā bhattavetanabhato antevāsiko gāviṃ vadhitvā vinivijjhivā catasso disā gatānaṃ mahāpathānaṃ vemajjhaṭṭhānasankhāte catumahāpathe koṭṭhāsaṃ koṭṭhāsaṃ katvā nisinno assa, evameva bhikkhu catunnaṃ iriyāpathānaṃ yena kenaci ākārena ṭhitattā yathāṭṭhitam, yathāṭṭhitattā ca yathāpaṇihitam kāyaṃ “atthi imasmim kāye pathavīdhātu...pe... vāyodhātū”ti evaṃ paccavekkhati.

Kiṃ vuttam hoti – yathā goghātakassa gāviṃ posentassāpi āghātanaṃ āharantassāpi āharitvā tattha bandhitvā ṭhapentassāpi vadhentassāpi vadhitam matam passantassāpi tāvadeva gāvīti saññā na antaradhāyati, yāva naṃ padāletvā bilaso na vibhajati. Vibhajitvā nisinnassa panassa gāvīti saññā antaradhāyati, maṃsasaññā pavattati. Nāssa evaṃ hoti – “ahaṃ gāviṃ vikkiṇāmi, ime gāviṃ harantī”ti. Atha khvassa “ahaṃ maṃsaṃ vikkiṇāmi, ime maṃsaṃ haranti” cceva hoti; evameva imassāpi bhikkhuno pubbe bālaputhujjanakāle gihibhūtasāpi pabbajitassāpi tāvadeva sattoti vā puggaloti vā saññā na antaradhāyati, yāva imameva kāyaṃ yathāṭṭhitam yathāpaṇihitam ghanavinibbhogaṃ katvā dhātuso na paccavekkhati. Dhātuso paccavekkhato panassa sattasaññā antaradhāyati, dhātuvaseva cittaṃ santiṭṭhati. Tenāha bhagavā – “imameva kāyaṃ yathāṭṭhitam yathāpaṇihitam dhātuso paccavekkhati ‘atthi imasmim kāye pathavīdhātu āpodhātu tejodhātu vāyodhātū’ti. Seyyathāpi, bhikkhave, dakkho goghātako vā...pe... vāyodhātū”ti. Goghātako viya hi yogī, gāvīti saññā viya sattasaññā, catumahāpatho viya catuiriyāpatho, bilaso vibhajitvā nisinnabhāvo viya dhātuso paccavekkhanti ayamettha pālivaṇṇanā. Kammatṭhānakathā pana visuddhimagge vittharītā.

Iti ajjhataṃ vāti evaṃ catudhātupariggaṇhanena attano vā kāye, parassa vā kāye, kālena vā attano, kālena vā parassa kāye kāyānupassī viharati. Ito paraṃ vuttanayameva. Kevalaṅhi idha catudhātupariggāhikā sati dukkhasaccanti evaṃ yojanaṃ katvā niyyānamukhaṃ veditabbaṃ, sesam purimasadisamevāti.

Dhātumanasikārapabbaṃ niṭṭhitam.

Navasivathikapabbavaṇṇanā

379. Evaṃ dhātumanasikāravasena kāyānupassanaṃ vibhajitvā idāni navahi sivathikapabbehi vibhajitum **puna caparanti**ādīmāha. Tattha **seyyathāpi passeyyāti** yathā passeyya. **Sarīranti** matasarīram. **Sivathikāya chaḍḍitanti** susāne apaviddham. Ekāhaṃ matassa assāti **ekāhamatam**. Dvīhaṃ matassa assāti **dvīhamatam**. Tīhaṃ matassa assāti **tīhamatam**. Kammārabhastā viya vāyunaṃ uddham jīvitapariyādānā yathānukkamaṃ samuggatena sūnabhāvena uddhumātattā uddhumātam,

uddhumātameva **uddhumātakaṃ**. Paṭikūlattā vā kucchitaṃ uddhumātanti uddhumātakaṃ. Vinīlaṃ vuccati viparibhinnavaṇṇaṃ, vinīlameva **vinīlakaṃ**. Paṭikūlattā vā kucchitaṃ vinīlanti vinīlakaṃ. Maṃsussadaṭṭhānesu rattavaṇṇassa pubbasannicayaṭṭhānesu setavaṇṇassa yebhuyyena ca nīlavaṇṇassa nīlaṭṭhānesu nīlasāṭakapārutasseva chavasārīrasetaṃ adhivacanaṃ. Paribhinnaṭṭhānehi navahi vā vaṇamukhehi vissandaṃānapubbaṃ vipubbaṃ, vipubbameva vipubbakaṃ. Paṭikūlattā vā kucchitaṃ vipubbanti vipubbakaṃ. Vipubbakaṃ jātaṃ tathābhāvaṃ gatanti **vipubbakajātaṃ**.

So imameva kāyanti so bhikkhu imaṃ attano kāyaṃ tena kāyena saddhiṃ ñāṇena upasaṃharati upaneti. Kathaṃ? **Ayampi kho kāyo evaṃdhammo evaṃbhāvī evaṃanatī**ti. Idaṃ vuttaṃ hoti – āyu, usmā, viññāṇanti imesaṃ tiṇṇaṃ dhammānaṃ atthitāya ayaṃ kāyo ṭhānagamanādikhamo hoti, imesaṃ pana vigamā ayampi kho kāyo evaṃdhammo evaṃ pūtikasabhāvoyeva, **evaṃbhāvī** evaṃ uddhumātādibhedo bhavissati, **evaṃanatī** evaṃ uddhumātādibhāvaṃ anatikkantoti. **Iti ajjhataṃ vāti** evaṃ uddhumātādipariggaṇhanaṃ attano vā kāye, parassa vā kāye, kālena vā attano, kālena vā parassa kāye kāyānupassī viharati.

Khajjamānanti udarādīsu nisīditvā udaramaṃsaotṭhamaṃsaakkhikūṭādīni luñcitvā luñcitvā khādiyamānaṃ. **Samāṃsalohitanti** sāvasesamaṃsalohitayuttaṃ. **Nimaṃsalohitamakkhitanti** maṃse khīṇepi lohitaṃ na sussati, taṃ sandhāya vuttaṃ “nimaṃsalohitamakkhita”nti. **Aññenāti** aññena disābhāgena. **Hatthaṭṭhikanti** catusaṭṭhibhedampi hatthaṭṭhikaṃ pāṭiyekkaṃ pāṭiyekkaṃ vippakiṇṇaṃ. **Pādaṭṭhikādīsipi** eseva nayo.

Terovassikānīti atikkantaṃvaccharāni. **Pūtīnīti** abbhokāse ṭhitāni vātātapavutṭhisamphassa terovassikāneva pūtīni honti, antobhūmigatāni pana cirataraṃ tiṭṭhanti. **Cuṇṇakajātānīti** cuṇṇaṃ cuṇṇaṃ hutvā vippakiṇṇāni. Sabbattha so imamevāti vuttanayena khajjamānādīnaṃ vasena yojanā kātabbā. **Iti ajjhataṃ vāti** evaṃ khajjamānādipariggaṇhanaṃ yāva cuṇṇakabhāvā attano vā kāye, parassa vā kāye kālena vā attano, kālena vā parassa kāye kāyānupassī viharati.

Idha pana ṭhatvā navasivathikā samodhānetabbā. Ekāhamataṃ vāti hi ādinā nayena vuttā sabbāpi ekā, kākehi vā khajjamānantiādikā ekā, aṭṭhikasankhalikaṃ samāṃsalohitaṃ nhārusambandhanti ekā, nimaṃsalohitamakkhitaṃ nhārusambandhanti ekā, apagatamaṃsalohitaṃ nhārusambandhanti ekā, aṭṭhikāni apagatasambandhānītiādikā ekā aṭṭhikāni setāni saṅkhavaṇṇapaṭibhāgānīti ekā, puñjakitāni terovassikānīti ekā, pūtīni cuṇṇakajātānīti ekāti.

Evaṃ kho, bhikkhaviti idaṃ navasivathikā dassetvā kāyānupassanaṃ niṭṭhapento āha. Tattha navasivathikapariggāhikā sati dukkhasaccaṃ, tassā samuṭṭhāpikā purimataṇhā samudayasaccaṃ, ubhinnaṃ appavatti nirodhasaccaṃ, dukkhaparijānanaṃ samudayapajahanaṃ nirodhārammaṇaṃ ariyamaggaṃ maggasaccaṃ. Evaṃ catusaccavasena ussakkivā nibbutiṃ pāpuṇātīti idaṃ navasivathikapariggāhakānaṃ bhikkhūnaṃ yāva arahattā niyānamukhanti.

Navasivathikapabbaṃ niṭṭhitaṃ.

Ettāvata ca ānāpānapabbaṃ, iriyāpathapabbaṃ, catusampajaññapabbaṃ, paṭikūlamanasikārapabbaṃ, dhātumanasikārapabbaṃ, navasivathikapabbānīti cuddasapabbā kāyānupassanā niṭṭhitā hoti. Tattha ānāpānapabbaṃ, paṭikūlamanasikārapabbanti imāneva dve appanākammaṭṭhānāni, sivathikānaṃ pana ādīnavānupassanāvasena vuttattā sesāni dvādasāpi upacārakammaṭṭhānānevāti.

Kāyānupassanā niṭṭhitā.

Vedanānupassanāvaṇṇanā

380. Evaṃ bhagavā cuddasavidhena kāyānupassanāsatipaññānaṃ kathetvā idāni navavidhena vedānupassanaṃ kathetuṃ **kathaṅca, bhikkhavi**tiādīmāha. Tattha **sukhaṃ vedananti** kāyikaṃ vā cetasikaṃ vā sukhaṃ vedanaṃ vedayamāno “ahaṃ sukhaṃ vedanaṃ vedayāmi”ti pajānātīti attho. Tattha kāmaṃ uttānaseyyakāpi dāraṅkaṃ thaṅṅapivanādikāle sukhaṃ vedayamānā “sukhaṃ vedanaṃ vedayāmi”ti pajānanti, na panetaṃ evarūpaṃ jānanaṃ sandhāya vuttaṃ. Evarūpaṃhi jānanaṃ sattūpaladdhiṃ na jahati, attasaṅṅhaṃ na ugghāṭeti, kammaṭṭhānaṃ vā satipaṭṭhānabhāvanā vā na hoti. Imassa pana bhikkhuno jānanaṃ sattūpaladdhiṃ jahati, attasaṅṅhaṃ ugghāṭeti, kammaṭṭhānañceva satipaṭṭhānabhāvanā ca hoti. Idaṅhi “ko vedayati, kassa vedanā, kiṃ kāraṇā vedanā”ti evaṃ sampajānavediyanāṃ sandhāya vuttaṃ.

Tattha ko vedayātīti na koci satto vā puggalo vā vedayati. Kassa vedanāti na kassaci sattassa vā puggalassa vā vedanā. Kiṃ kāraṇā vedanāti vatthuārammaṇāva panassa vedanā, tasmā esa evaṃ pajānāti “taṃ taṃ sukhādīnaṃ vatthuṃ ārammaṇaṃ katvā vedanāva vedayati taṃ pana vedanāya pavattiṃ upādāya’ahaṃ vedayāmi”ti vohāramattaṃ hotī”ti. Evaṃ vatthuṃ ārammaṇaṃ katvā vedanāva vedayātīti sallakkhento esa “sukhaṃ vedanaṃ vedayāmi”ti vedītabbo cittalapabbate aññataratthero viya.

Thero kira aphāsukakāle balavavedanāya nitthunanto aparāparaṃ parivattati, tameko daharo āha – “kataraṃ vo, bhante, ṭhānaṃ rujjatī”ti. Āvuso, pāṭiyekkaṃ rujjanaṭṭhānaṃ nāma natthi, vatthuṃ ārammaṇaṃ katvā vedanāva vedayātīti. Evaṃ jānanaṅkālaṃ paṭṭhāya adhiṅṅasetuṃ vaṭṭati no, bhante,ti. Adhiṅṅaseṃi, āvuso. Adhiṅṅasāna, bhante, seyyoti. Thero adhiṅṅase. Vāto yāva hadayā phālesi, maṅcake antāni rāsikatāni ahesuṃ. Thero daharassa dassesi “vaṭṭatāvuso, ettakā adhiṅṅasāna”ti. Daharo tuṅṅhi aho. Thero vīriyasamataṃ yojetvā saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṅṅitvā **samasī** hutvā parinibbāyi.

Yathā ca sukhaṃ, evaṃ dukkhaṃ...pe... nirāmisāṃ adukkhamasukhaṃ vedanaṃ vedayamāno “nirāmisāṃ adukkhamasukhaṃ vedanaṃ vedayāmi”ti pajānāti. Iti bhagavā rūpakammaṭṭhānaṃ kathetvā arūpakammaṭṭhānaṃ kathento yasmā phassavasena cittavasena vā kathiyamānaṃ pākāṭaṃ na hoti, andhakāraṃ viya khāyati, vedanānaṃ pana uppattipākāṭatāya vedanāvasena pākāṭaṃ hoti, tasmā sakkapaṅṅhe viya idhāpi vedanāvasena arūpakammaṭṭhānaṃ kathesi. Tattha “duvidhaṅṅhi kammaṭṭhānaṃ rūpakammaṭṭhānaṃ arūpakammaṭṭhānañcā”tiādi kathāmaggo **sakkapaṅṅhe** vuttanayeneva vedītabbo.

Tattha **sukhaṃ vedananti**ādisu ayaṃ aparopī pajānanapariyāyo, sukhaṃ vedanaṃ vedayāmi”ti pajānātīti sukhavedanākkhaṅṅe dukkhavedanāya abhāvato sukhaṃ vedanaṃ vedayamāno “sukhaṃ vedanaṃyeva vedayāmi”ti pajānāti. Tena yā pubbe bhūtapubbā dukkhavedanā, tassa idāni abhāvato imissā ca sukhāya vedanāya ito paṭhamaṃ abhāvato vedanā nāma aniccā adhuvā vipariṅṅamadhammā, itiha tattha sampajāno hoti. Vuttampi cetaṃ bhagavatā –

“Yasmiṃ, aggivessana, samaye sukhaṃ vedanaṃ vedeti, neva tasmīṃ samaye dukkhaṃ vedanaṃ vedeti, na adukkhamasukhaṃ vedanaṃ vedeti, sukhaṃyeva tasmīṃ samaye vedanaṃ vedeti. Yasmiṃ, aggivessana, samaye dukkhaṃ...pe... adukkhamasukhaṃ vedanaṃ vedeti, neva tasmīṃ samaye sukhaṃ vedanaṃ vedeti, na dukkhaṃ vedanaṃ vedeti, adukkhamasukhaṃyeva tasmīṃ samaye vedanaṃ vedeti. Sukhāpi, kho, aggivessana, vedanā aniccā saṅṅhatā paṭiccasamuppannā khayadhammā vayadhammā virāgadhammā nirodhadhammā. Dukkhāpi, kho...pe... adukkhamasukhāpi kho, aggivessana, vedanā aniccā...pe... nirodhadhammā. Evaṃ passaṃ, aggivessana, sutavā ariyasāvako sukhāyapi vedanāya nibbindati, dukkhāyapi vedanāya nibbindati, adukkhamasukhāyapi vedanāya nibbindati, nibbindaṃ virajjati, virāgā vimuccati, vimuttasmiṃ ‘vimuttamī’ti ṅṅaṃ hoti, ‘khīṅṅa jāti, vusītaṃ brahmacariyaṃ, kataṃ karaṅṅiyaṃ, nāparaṃ itthattāyā’ti pajānātī”ti (ma. ni. 2.205).

Sāmisā vā sukhantiādisu **sāmisā sukhā** nāma paṅṅcakāmaguṅṅāmisasannissitā cha gehasitasomanassavedanā. **Nirāmisā sukhā** nāma cha nekkhammasitasomanassavedanā. **Sāmisā dukkhā** nāma cha gehasitadomanassavedanā. **Nirāmisā dukkhā** nāma cha nekkhammasitadomanassavedanā.

Sāmisā adukkhamasukhā nāma cha gehasitaupekkhāvedanā. **Nirāmisā adukkhamasukhā** nāma cha nekkhammasitaupekkhāvedanā. Tāsaṃ vibhāgo **sakkapañhe** vuttoyeva.

Iti ajjhataṃ vāti evaṃ sukhavedanādipariggaṇhanena attano vā vedanāsu, parassa vā vedanāsu, kālena vā attano, kālena vā parassa vedanāsu vedanānupassī viharati. **Samudayavayadhammānupassī vāti** ettha pana avijjāsamudayā vedanāsamudayotiādīhi pañcahi pañcahi ākārehi vedanānaṃ samudayañca vayañca passanto “samudayadhammānupassī vā vedanāsu viharati, vayadhammānupassī vā vedanāsu viharati, kālena samudayadhammānupassī vā vedanāsu, kālena vayadhammānupassī vā vedanāsu viharati” ti veditabbo. Ito paraṃ kāyānupassanāyaṃ vuttanayameva. Kevalañhi idha vedanāpariggāhikā sati dukkhasaccanti evaṃ yojanaṃ katvā vedanāpariggāhakassa bhikkhuno niyyānamukhaṃ veditabbaṃ, sesaṃ tādīsamevāti.

Vedanānupassanā niṭṭhitā.

Cittānupassanāvaṇṇanā

381. Evaṃ navavidhena vedanānupassanāsati paṭṭhānaṃ kathetvā idāni soḷasavidhena cittānupassanaṃ kathetuṃ **kathañca, bhikkhavi**tiādīmāha. Tattha **sarāganti** aṭṭhavidhalobhasahagataṃ. **Vītarāganti** lokiyakusalābyākataṃ. Idaṃ pana yasmā sammasanaṃ na dhammasamodhānaṃ tasmā idha ekapadehi lokuttaraṃ na labhati. Sesāni cattāri akusalacittāni neva purimapaḍaṃ na pacchimapaḍaṃ bhajanti. **Sadosanti** duvidhadomanassasahagataṃ. **Vītdosanti** lokiyakusalābyākataṃ. Sesāni dasa akusalacittāni neva purimapaḍaṃ, na pacchimapaḍaṃ bhajanti. **Samohanti** vicikicchāsahagatañceva, uddhaccasahagatañcāti duvidhaṃ. Yasmā pana moho sabbākusalesu uppajjati, tasmā sesānīpi idha vaṭṭantiyeva. Imasmiññeva hi duke dvādasākusalacittāni pariyādinnānīti. **Vītamohanti** lokiyakusalābyākataṃ. **Saṅkhittanti** thinamiddhānupatitaṃ. Etañhi saṅkuṭṭacittaṃ nāma. **Vikkhittanti** uddhaccasahagataṃ, etañhi pasaṭacittaṃ nāma.

Mahaggatanti rūpārūpāvacaraṃ. **Amahaggatanti** kāmāvacaraṃ. **Sauttaranti** kāmāvacaraṃ. **Anuttaranti** rūpāvacaraṃ arūpāvacarañca. Tatrāpi sauttaraṃ rūpāvacaraṃ, anuttaraṃ arūpāvacarameva. **Samāhitanti** yassa appanāsamādhi upacārasamādhi vā atthi. **Asamāhitanti** ubhayasamādhivirahitaṃ. **Vimuttanti** tadaṅgavikkhambhanavimuttīhi vimuttaṃ. **Avimuttanti** ubhayavimuttivirahitaṃ. Samucchedapaṭippassaddhinissaraṇavimuttīnaṃ pana idha okāsova natthi.

Iti ajjhataṃ vāti evaṃ sarāgādipariggaṇhanena yasmim yasmim khaṇe yaṃ yaṃ cittaṃ pavattati, taṃ taṃ sallakkhento attano vā citte, parassa vā citte, kālena vā attano, kālena vā parassa citte cittānupassī viharati. **Samudayavayadhammānupassīti** ettha pana avijjāsamudayā viññāṇasamudayoti evaṃ pañcahi pañcahi ākārehi viññāṇassa samudayo ca vayo ca nīharitabbo. Ito paraṃ vuttanayameva. Kevalañhi idha cittapariggāhikā sati dukkhasaccanti evaṃ padayojanaṃ katvā cittapariggāhakassa bhikkhuno niyyānamukhaṃ veditabbaṃ. Sesaṃ tādīsamevāti.

Cittānupassanā niṭṭhitā.

Dhammānupassanā nīvaraṇapabbavaṇṇanā

382. Evaṃ soḷasavidhena cittānupassanāsati paṭṭhānaṃ kathetvā idāni pañcavidhena dhammānupassanaṃ kathetuṃ **kathañca, bhikkhavi**tiādīmāha. Apica bhagavatā kāyānupassanāya suddharūpapariggaho kathito, vedanācittānupassanāhi suddhaarūpapariggaho. Idāni rūpārūpamissakapariggahaṃ kathetuṃ “kathañca, bhikkhave” tiādīmāha. Kāyānupassanāya vā rūpakkhandhapariggahova kathito, vedanānupassanāya vedanākkhandhapariggahova, cittānupassanāya viññāṇakkhandhapariggahova idāni saññāsāṅkhārakkhandhapariggahampi kathetuṃ “kathañca, bhikkhave” tiādīmāha.

Tattha **santanti** abhiñhasamudācāravasena saṃvijjamānaṃ. **Asantanti** asamudācāravasena vā pahīnattā vā asaṃvijjamānaṃ. **Yathā cāti** yena kāraṇena kāmaccchandassa uppādo hoti. **Taṅca pajānānti** taṅca kāraṇaṃ pajānāti. Iti iminā nayena sabbapadesu attho veditabbo.

Tattha subhanimitte ayonisomanasikārena kāmaccchandassa uppādo hoti. **Subhanimittam** nāma subhampi subhanimittam, subhārammaṇampi subhanimittam. **Ayonisomanasikāro** nāma anupāyamanasikāro uppathamanasikāro anicce niccanti vā, dukkhe sukhami vā, anattani attāti vā, asubhe subhami vā manasikāro. Taṃ tattha bahulaṃ pavattayato kāmaccchando uppajjati. Tenāha bhagavā – “atthi, bhikkhave, subhanimittam, tattha ayonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppanassa vā kāmaccchandassa uppādāya uppanassa vā kāmaccchandassa bhīyyobhāvāya vepullāyā”ti (saṃ. ni. 5.232).

Asubhanimitte pana yonisomanasikārenassa pahānaṃ hoti. **Asubhanimittam** nāma asubhampi asubhārammaṇampi. **Yonisomanasikāro** nāma upāyamanasikāro pathamanasikāro anicce aniccanti vā, dukkhe dukkhanti vā, anattani anattāti vā, asubhe asubhami vā manasikāro. Taṃ tattha bahulaṃ pavattayato kāmaccchando pahīyati. Tenāha bhagavā – “atthi, bhikkhave, asubhanimittam, tattha yonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppanassa vā kāmaccchandassa anuppādāya uppanassa vā kāmaccchandassa pahānāyā”ti (saṃ. ni. 5.232).

Apica cha dhammā kāmaccchandassa pahānāya saṃvattanti asubhanimittassa uggaho, asubhabhāvanānuyogo, indriyesu guttadvārātā, bhōjane mattaññutā, kalyāṇamittatā, sappāyakathāti. Dasavidhañhi asubhanimittam uggaṇhantassāpi kāmaccchando pahīyati, bhāventassāpi indriyesu pihitadvārassāpi catunnaṃ pañcannaṃ ālopānaṃ okāse sati udakaṃ pivitvā yāpanasīlatāya bhōjanamattaññunopi. Teneva vuttaṃ –

“Cattāro pañca ālope, abhutvā udakaṃ pive;
Alaṃ phāsuvihārāya, pahitattassa bhikkhuno”ti. (theragā. 983);

Asubhakammikatisattherasadise asubhabhāvanārate kalyāṇamitte sevantassāpi kāmaccchando pahīyati, ṭhānanisajjādīsū dasaasubhanissitasappāyakathāya pahīyati, tena vuttaṃ – “cha dhammā kāmaccchandassa pahānāya saṃvattanti”ti. Imehi pana chahi dhammehi pahīnakāmaccchandassa arahattamaggena āyatim anuppādo hotīti pajānāti.

Paṭighanimitte ayonisomanasikārena pana byāpādassa uppādo hoti. Tattha paṭighampi paṭighanimittam, paṭighārammaṇampi paṭighanimittam. Ayonisomanasikāro sabbattha ekalakkhaṇova. Taṃ tasmim nimitte bahulaṃ pavattayato byāpādo uppajjati. Tenāha bhagavā – “atthi, bhikkhave, paṭighanimittam, tattha ayonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppanassa vā byāpādassa uppādāya uppanassa vā byāpādassa bhīyyobhāvāya vepullāyā”ti (saṃ. ni. 5.232).

Mettāya pana cetovimuttīyā yonisomanasikārenassa pahānaṃ hoti. Tattha **mettāti** vutte appanāpi upacāropi vaṭṭati. **Cetovimuttīti** appanāva. Yonisomanasikāro vuttalakkhaṇova. Taṃ tattha bahulaṃ pavattayato byāpādo pahīyati. Tenāha bhagavā – “atthi, bhikkhave, mettā cetovimutti, tattha yonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppanassa vā byāpādassa anuppādāya uppanassa vā byāpādassa pahānāyā”ti (saṃ. ni. 5.232).

Apica cha dhammā byāpādassa pahānāya saṃvattanti mettānimittassa uggaho mettābhāvanānuyogo kammassakatāpaccavekkhaṇā paṭisaṅkhānabahulatā kalyāṇamittatā sappāyakathāti. Odissakaanodissakadisāpharaṇānañhi aññataravasena mettam uggaṇhantassāpi byāpādo pahīyati, odhisoanodhisoparaṇavasena mettam bhāventassāpi. “Tvam etassa kuddho kiṃ karissasi, kimassa sīlādīni vināsetum sakkhissasi, nanu tvam attano kammena āgantvā attano kammena gamissasi, parassa kujjhaṇam nāma vītaccitaṅgāra tattaaya salākagūthādīni gahetvā param paharītukāmatāsadisam hoti. Esopi tava kuddho kiṃ karissati, kiṃ te sīlādīni vināsetum sakkhissati, esa attano kammena āgantvā

attano kammeneva gamissati, appaṭicchitapahēṇakaṃ viya paṭivātaṃ khittarajomuttḥi viya ca etassevesa kodho matthake patissatī”ti evaṃ attano ca parassa ca kammassakataṃ paccavekkhatopi, ubhayakammassakataṃ paccavekkhitvā paṭisaṅkhāne ṭhitassāpi, assaguttattherasadise mettābhāvanārate kalyāṇamitte sevantassāpi byāpādo pahīyati. Ṭhānanisajjādīsu mettānissitasappāyakathāyapi pahīyati. Tena vuttaṃ – “cha dhammā byāpādassa pahānāya saṃvattantī”ti. Imehi pana chahi dhammehi pahīnassa byāpādassa anāgāmimaggena āyatīṃ anuppādo hotīti pajānāti.

Aratiādīsu ayonisomanasikārena thinamiddhassa uppādo hoti. **Tandī** nāma kāyālasiyatā. **Vijambhitā** nāma kāyavinamanā. **Bhattasammado** nāma bhattamucchā bhattapariḷāho. **Cetaso līnattaṃ** nāma cittassa līnākāro. Imesu aratiādīsu ayonisomanasikāraṃ bahulaṃ pavattayato thinamiddhaṃ uppajjati. Tenāha – “atthi, bhikkhave, arati tandī vijambhitā bhattasammado cetaso līnattaṃ, tattha ayonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppannaṃ vā thinamiddhassa uppādāya, uppannaṃ vā thinamiddhassa bhīyyobhāvāya vepullāyā”ti (saṃ. ni. 5.232).

Ārambhadhātuādīsu pana yonisomanasikārenassa pahānaṃ hoti. **Ārambhadhātu** nāma paṭhamārambhavīriyaṃ. **Nikkamadhātu** nāma kosajjato nikkhantatāya tato balavataraṃ. **Parakkamadhātu** nāma paraṃ paraṃ ṭhānaṃ akkamanato tatopi balavataraṃ. Imasmiṃ tippabhede vīriye yonisomanasikāraṃ bahulaṃ pavattayato thinamiddhaṃ pahīyati. Tenāha – “atthi, bhikkhave, ārambhadhātu nikkamadhātu parakkamadhātu, tattha yonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppannaṃ vā thinamiddhassa anuppādāya, uppannaṃ vā thinamiddhassa pahānāyā”ti (saṃ. ni. 5.232).

Apica cha dhammā thinamiddhassa pahānāya saṃvattanti – atibhojane nimittaggāho, iriyāpathasamparivattanātā, ālokasaññāmanasikāro, abbhokāsavāso, kalyāṇamittatā, sappāyakathāti. Āharahatthaka tatravaṭṭaka alaṃsāṭaka kākamāsaka bhuttavamitakabhojanaṃ bhuñjitvā rattitṭhānadivāṭṭhāne nisinnassa hi samaṇadhammaṃ karoto thinamiddhaṃ mahāhatthī viya ottharantaṃ āgacchati, catupañcaālopaokāsaṃ pana ṭhapetvā pānīyaṃ pivitvā yāpanasīlassa bhikkhuno taṃ na hotīti evaṃ atibhojane nimittaṃ gaṇhantassāpi thinamiddhaṃ pahīyati. Yasmiṃ iriyāpathe thinamiddhaṃ okkamati, tato aññaṃ parivattentassāpi, rattīṃ candālokadīpālokaukkāloke divā sūriyālokaṃ manasikarontassāpi, abbhokāse vasantassāpi, mahākassapattherasadise pahīnathinamiddhe kalyāṇamitte sevantassāpi thinamiddhaṃ pahīyati. Ṭhānanisajjādīsu dhutaṅganissitasappāyakathāyapi pahīyati. Tena vuttaṃ – “cha dhammā thinamiddhassa pahānāya saṃvattantī”ti. Imehi pana chahi dhammehi pahīnassa thinamiddhassa arahattamaggena āyatīṃ anuppādo hotīti pajānāti.

Cetaso avūpasame ayonisomanasikārena uddhaccakukkuccassa uppādo hoti. **Avūpasamo** nāma avūpasantākāro, uddhaccakukkuccamevetāṃ atthato. Tattha ayonisomanasikāraṃ bahulaṃ pavattayato uddhaccakukkuccaṃ uppajjati. Tenāha – “atthi, bhikkhave, cetaso avūpasamo, tattha ayonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppannaṃ vā uddhaccakukkuccassa uppādāya, uppannaṃ vā uddhaccakukkuccassa bhīyyobhāvāya vepullāyā”ti.

Samādhisaṅkhāte pana cetaso vūpasame yonisomanasikārenassa pahānaṃ hoti. Tenāha – “atthi, bhikkhave, cetaso vūpasamo, tattha yonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppannaṃ vā uddhaccakukkuccassa anuppādāya, uppannaṃ vā uddhaccakukkuccassa pahānāyā”ti.

Apica cha dhammā uddhaccakukkuccassa pahānāya saṃvattanti bahussutatā paripucchakatā vinaye pakataññutā vuddhasevitā kalyāṇamittatā sappāyakathāti. Bāhussaccenapi hi ekaṃ vā dve vā tayo vā cattāro vā pañca vā nikāye pālīvasena atthavasena ca uggaṇhantassāpi uddhaccakukkuccaṃ pahīyati. Kappiyākappiyaparipucchābahulassāpi, vinayapaññattīyaṃ ciṇṇavasibhāvatāya pakataññunopi, vuḍḍhe mahallakattare upasaṅkamantassāpi, upālīttherasadise vinayadhare kalyāṇamitte sevantassāpi uddhaccakukkuccaṃ pahīyati, ṭhānanisajjādīsu kappiyākappiyānissitasappāyakathāyapi pahīyati. Tena vuttaṃ – “cha dhammā uddhaccakukkuccassa pahānāya saṃvattantī”ti. Imehi pana chahi dhammehi pahīne uddhaccakukkucce uddhaccassa arahattamaggena, kukkuccassa anāgāmimaggena āyatīṃ

anuppādo hotīti pajānāti.

Vicikicchāṭṭhānīyesu dhammesu ayonisomanasikārena vicikicchāya uppādo hoti. **Vicikicchāṭṭhānīyā dhammā** nāma punappunaṃ vicikicchāya kāraṇattā vicikicchāva. Tattha ayonisomanasikāraṃ bahulaṃ pavattayato vicikicchā uppajjati. Tenāha – “atthi, bhikkhave, vicikicchāṭṭhānīyā dhammā, tattha ayonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppanāya vā vicikicchāya uppādāya, uppanāya vā vicikicchāya bhīyyobhāvāya vepullāyā” ti (saṃ. ni. 5.232).

Kusalādidhammesu yonisomanasikārena paṇassā pahānaṃ hoti, tenāha – “atthi, bhikkhave, kusalākusalā dhammā sāvajjānavajjā dhammā sevitabbāsevitabbā dhammā hīnapanīṭā dhammā kaṇhasukkasappaṭibhāgā dhammā. Tattha yonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro, anuppanāya vā vicikicchāya anuppādāya; uppanāya vā vicikicchāya pahānāyā” ti.

Apica cha dhammā vicikicchāya pahānāya saṃvattanti bahussutatā, paripucchakatā, vinaye pakataññutā, adhimokkhabahulatā, kalyāṇamittatā, sappāyakathāti. Bāhussaccenapi hi ekaṃ vā...pe... pañca vā nikāye pāḷivasena ca atthavasena ca uggaṇṭhantassāpi vicikicchā pahīyati, tīṇi ratanāni ārabha paripucchābahulassāpi, vinaye ciṇṇavasībhāvassāpi, tīsu ratanesu okappaniyasaddhāsāṅkhātāadhimokkhabahulassāpi, saddhādhimutte vakkalittherasadise kalyāṇamitte sevantassāpi vicikicchā pahīyati, ṭhānanisajjādīsū tiṇṇaṃ ratanānaṃ guṇanissitasappāyakathāyapi pahīyati. Tena vuttaṃ – “cha dhammā vicikicchāya pahānāya saṃvattanti” ti. Imehi pana chahi dhammehi pahīnāya vicikicchāya sotāpattimaggena āyatim anuppādo hotīti pajānāti.

Iti ajjhataṃ vāti evaṃ pañcanīvaraṇapariggaṇhanena attano vā dhammesu, parassa vā dhammesu, kālena vā attano, kālena vā parassa dhammesu dhammānupassī viharati. Samudayavayā panettha subhanimittaasubhanimittādīsū ayonisomanasikārayonisomanasikāravasena pañcasu nīvaraṇesu vuttāyeva nīharitabbā. Ito paraṃ vuttanayameva. Kevalañhi idha nīvaraṇapariggāhikā sati dukkhasaccanti evaṃ yojanaṃ katvā nīvaraṇapariggāhakassa bhikkhuno niyyānamukhaṃ veditabbaṃ. Sesam tādīsamevāti.

Nīvaraṇapabbaṃ niṭṭhitaṃ.

Khandhapabbavaṇṇanā

383. Evaṃ pañcanīvaraṇavasena dhammānupassanaṃ vibhajitvā idāni pañcakkhandhavasena vibhajitum **puna caparanti**ādīmāha. Tattha **pañcasu upādānakkhandhesū**ti upādānassa khandhā upādānakkhandhā, upādānassa paccayabhūtā dhammapuñjā dhammarāsayoti attho. Ayamettha saṅkhepo. Vitthārato pana khandhakathā visuddhimagge vuttā.

Iti rūpanti idaṃ rūpaṃ, ettakaṃ rūpaṃ, na ito paraṃ rūpaṃ atthīti sabhāvato rūpaṃ pajānāti. Vedanādīsūpi eseva nayo. Ayamettha saṅkhepo, vitthārena pana rūpādīni visuddhimagge khandhakathāyameva vuttāni. **Iti rūpassa samudayoti** evaṃ avijjāsamudayādivasena pañcahākārehi rūpassa samudayo. **Iti rūpassa atthaṅgamoti** evaṃ avijjānirodhādivasena pañcahākārehi rūpassa atthaṅgamo. Vedanādīsūpi eseva nayo. Ayamettha saṅkhepo, vitthāro pana visuddhimagge udayabbayañānakathāya vutto.

Iti ajjhataṃ vāti evaṃ pañcakkhandhapariggaṇhanena attano vā dhammesu, parassa vā dhammesu, kālena vā attano, kālena vā parassa dhammesu dhammānupassī viharati. Samudayavayā panettha “avijjāsamudayā rūpasamudayo”tiādīnaṃ pañcasu khandhesu vuttānaṃ paññāsāya lakkhaṇānaṃ vasena nīharitabbā. Ito paraṃ vuttanayameva. Kevalañhi idha khandhapariggāhikā sati dukkhasaccanti evaṃ yojanaṃ katvā khandhapariggāhakassa bhikkhuno niyyānamukhaṃ veditabbaṃ. Sesam tādīsamevāti.

Khandhapabbam niṭṭhitam.

Āyatanapabbavaṇṇanā

384. Evaṃ pañcakkhandhavasena dhammānupassanaṃ vibhajitvā idāni āyatanavasena vibhajitum **puna caparanti**ādīmāha. Tattha **chasu ajjhattikabāhiresu āyatanesūti** cakkhu sotam ghānaṃ jivhā kāyo manoti imesu chasu ajjhattikesu, rūpaṃ saddo gandho raso phoṭṭhabbo dhammoti imesu chasu bāhiresu. **Cakkhuñca pajānātīti** cakkhupasādaṃ yāthāvasarasalakkhaṇavasena pajānāti. **Rūpe ca pajānātīti** bahiddhā catusamuttānikarūpañca yāthāvasarasalakkhaṇavasena pajānāti. **Yañca tadubhayaṃ paṭicca uppajjati saṃyojananti** yañca taṃ cakkhum ceva rūpe cāti ubhayaṃ paṭicca. Kāmarāgasamyojanaṃ paṭigha, māna, diṭṭhi, vicikicchā, sīlabbataparāmāsa, bhavarāga, issā, macchariya, avijjāsamyojananti dasavidhaṃ saṃyojanaṃ uppajjati, tañca yāthāvasarasalakkhaṇavasena pajānāti.

Kathaṃ panetaṃ uppajjati? Cakkhudvāre tāva āpāthagataṃ iṭṭhārammaṇaṃ kāmassādavasena assādayato abhinandato kāmarāgasamyojanaṃ uppajjati. Anīṭṭhārammaṇe kujjhato paṭighasamyojanaṃ uppajjati. “Thapetvā maṃ ko añño etaṃ ārammaṇaṃ vibhāvetum samattho atthī”ti maññato mānasamyojanaṃ uppajjati. Etaṃ rūpārammaṇaṃ niccaṃ dhuvanti gaṇhato diṭṭhisamyojanaṃ uppajjati. “Etaṃ rūpārammaṇaṃ satto nu kho, sattassa nu kho”ti vicikicchato vicikicchāsamyojanaṃ uppajjati. “Sampattibhave vata no idaṃ sulabhaṃ jāta”nti bhavaṃ patthentassa bhavarāgasamyojanaṃ uppajjati. “Āyatimpi evarūpaṃ sīlabbataṃ samādiyitvā sakkā laddhu”nti sīlabbataṃ samādiyantassa sīlabbataparāmāsasamyojanaṃ uppajjati. “Aho vata taṃ rūpārammaṇaṃ aññe na labheyyu”nti usūyato issāsamyojanaṃ uppajjati. Attanā laddhaṃ rūpārammaṇaṃ aññassa maccharāyato macchariyasamyojanaṃ uppajjati. Sabbeheva saha jātaaññāṇavasena avijjāsamyojanaṃ uppajjati.

Yathā ca anuppanassāti yena kāraṇena asamudācāravasena anuppanassa tassa dasavidhassāpi saṃyojanassa uppādo hoti, tañca kāraṇaṃ pajānāti. **Yathā ca uppanassāti** appahīnaṭṭhena pana samudācāravasena vā uppanassa tassa dasavidhassāpi saṃyojanassa yena kāraṇena pahānaṃ hoti, tañca kāraṇaṃ pajānāti. **Yathā ca pahīnassāti** tadaṅgavikkhambhanappahānavasena pahīnassāpi tassa dasavidhassa saṃyojanassa yena kāraṇena āyatim anuppādo hoti, tañca pajānāti. Kena kāraṇena panassa āyatim anuppādo hoti? Diṭṭhivicikicchāsīlabbataparāmāsaissāmacchariyabhedassa tāva pañcavidhassa saṃyojanassa sotāpattimaggena āyatim anuppādo hoti. Kāmarāgapaṭighasamyojanadvayassa oḷārikassa sakadāgāmimaggena, aṇusahagatassa anāgāmimaggena, mānabhavarāgāvijjāsamyojanattayassa arahattamaggena āyatim anuppādo hoti. **Sotañca pajānāti sadde cāti**ādīsupi ese va nayo. Apicettha **āyatanakathā** vitthārato visuddhimagge āyatananiddese vuttanayeneva veditabbā.

Iti ajjhattaṃ vāti evaṃ ajjhattikāyatanapariggaṇhanena attano vā dhammesu bāhirāyatanapariggaṇhanena parassa vā dhammesu, kālena vā attano, kālena vā parassa dhammesu dhammānupassī viharati. Samudayavayā panettha “avijjāsamudayā cakkhusamudayo”ti rūpāyatanassa rūpakhandhe, arūpāyatanesu manāyatanassa viññāṇakkhandhe, dhammāyatanassa sesakkhandhesu vuttanayena nīharitabbā. Lokuttaradhammā na gahetabbā. Ito paraṃ vuttanayameva. Kevalañhi idha āyatanapariggāhikā sati dukkhasaccanti evaṃ yojanaṃ katvā āyatanapariggāhakassa bhikkhuno niyyānamukhaṃ veditabbaṃ. Sesam tādisamevāti.

Āyatanapabbam niṭṭhitam.

Bojjhaṅgapabbavaṇṇanā

385. Evaṃ cha ajjhattikabāhirāyatanavasena dhammānupassanaṃ vibhajitvā idāni bojjhaṅgavasena vibhajitum **puna caparanti**ādīmāha. Tattha **bojjhaṅgesūti** bujjhanakasattassa aṅgesu. **Santanti** paṭilābhavasena saṃvijjamānaṃ. **Satisambojjhaṅganti** satisaṅkhātaṃ sambojjhaṅgaṃ. Ettha hi sambujjhati āradhavi passakato paṭṭhāya yogāvacaroti **sambodhi**. Yāya vā so satiādikāya

sattadhammasāmaggiyā sambujjhati kilesaniddāto uṭṭhāti, saccāni vā paṭivijjhati, sā dhammasāmaggī sambodhi. Tassa sambodhissa, tassā vā sambodhiyā ānganti **sambojjhaṅgaṃ**. Tena vuttam – “satisāṅkhātam sambojjhaṅga”nti. Sesasambojjhaṅgesupi imināva nayena vacanattho veditabbo.

Asantanti appaṭilābhavasena avijjamānaṃ. **Yathā ca anupannassā**tiādīsu pana satisambojjhaṅgassa tāva “atthi, bhikkhave, satisambojjhaṅgaṭṭhānīyā dhammā, tattha yonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anupannassa vā satisambojjhaṅgassa uppādāya, uppannassa vā satisambojjhaṅgassa bhīyyobhāvāya vepullāya bhāvanāya pāripūriyā saṃvattatī”ti (saṃ. ni. 5.232) evaṃ uppādo hoti. Tattha satiyeva satisambojjhaṅgaṭṭhānīyā dhammā. Yonisomanasikāro vuttalakkaṇoyeva. Tam tattha bahulaṃ pavattayato satisambojjhaṅgo uppajjati.

Apica cattāro dhammā satisambojjhaṅgassa uppādāya saṃvattanti satisampajaññaṃ muṭṭhassatipuggalaparivajjanatā upaṭṭhitassatipuggalasevanatā tadadhimuttatāti. Abhikkantādīsu hi sattasu ṭhānesu satisampajaññaena, bhattanikkhittakākasadise muṭṭhassatipuggale parivajjanena, tissadattatheraabhayatherasadise upaṭṭhitassatipuggale sevanena, ṭhānanisajjādīsu satisamuṭṭhāpanattham ninnapoṇapabbhāracittatāya ca satisambojjhaṅgo uppajjati. Evaṃ catūhi kāraṇehi uppannassa panassa arahattamaggena bhāvanāpāripūri hotīti pajānāti.

Dhammavicayasambojjhaṅgassa pana “atthi, bhikkhave, kusalākusalā dhammā...pe... kaṇhasukkasappaṭibhāgā dhammā, tattha yonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anupannassa vā dhammavicayasambojjhaṅgassa uppādāya, uppannassa vā dhammavicayasambojjhaṅgassa bhīyyobhāvāya vepullāya bhāvanāya pāripūriyā saṃvattatī”ti evaṃ uppādo hoti.

Apica satta dhammā dhammavicayasambojjhaṅgassa uppādāya saṃvattanti paripucchakatā vatthuvisadakiriyā indriyasamattapaṭipādanā duppaññapuggalaparivajjanā paññavantapuggalasevanā gambhīraññācariyapaccavekkhaṇā tadadhimuttatāti. Tattha **paripucchakatā** khandhadhātuāyatanaindriyabalabojjhaṅgamaggaṅgajhānaṅgasamathavipassanānaṃ atthasannissitaparipucchābahulatā. **Vatthuvisadakiriyā**ti ajjhattikabāhirānaṃ vatthūnaṃ visadabhāvakaraṇaṃ. Yadā hissa kesanakhalomāni dīghāni honti, sarīraṃ vā ussannadosaṅceva sedamalamakkhitaṅca, tadā ajjhattikaṃ vatthu avisadaṃ hoti aparisuddhaṃ. Yadā pana cīvaraṃ jinṇaṃ kilīṭṭhaṃ duggandhaṃ hoti, senāsanaṃ vā uklāpaṃ, tadā bāhiravatthu avisadaṃ hoti aparisuddhaṃ. Tasmā kesādichedāpanena uddhaṃvirecanaadhovirecanādīhi sarīrasallahukabhāvakaraṇena ucchādananahāpanena ca ajjhattikavatthu visadaṃ kātappaṃ. Sūcikkammadhovanarajanaparibhaṇḍakaraṇādīhi bāhiravatthu visadaṃ kātappaṃ. Etasmiñhi ajjhattikabāhire vatthumhi avisade uppannesu cittacetāsikesu ñāṇampi avisadaṃ hoti aparisuddhaṃ aparisuddhāni dīpakapallavaṭṭitelāni nissāya uppannadīpasikhāya obhāso viya. Visade pana ajjhattikabāhire vatthumhi uppannesu cittacetāsikesu ñāṇampi visadaṃ hoti parisuddhāni dīpakapallavaṭṭitelāni nissāya uppannadīpasikhāya obhāso viya. Tena vuttam “vatthuvisadakiriyā dhammavicayasambojjhaṅgassa uppādāya saṃvattatī”ti.

Indriyasamattapaṭipādanā nāma saddhādīnaṃ indriyānaṃ samabhāvakaraṇaṃ. Sace hissa saddhindriyaṃ balavaṃ hoti, itarāni mandāni, tato vīriyindriyaṃ paggahakiccaṃ, satindriyaṃ upaṭṭhānakiccaṃ, samādhindriyaṃ avikkhepakiccaṃ, paññindriyaṃ dassanakiccaṃ kātuṃ na sakkoti. Tasmā tam dhammasabhāvapaccavekkhaṇena vā, yathā vā manasikaroto balavaṃ jātaṃ, tathā amanasikārena hāpetappaṃ. Vakkalitheravatthu cettha nidassanaṃ. Sace pana vīriyindriyaṃ balavaṃ hoti, atha saddhindriyaṃ adhimokkhaṅkiccaṃ kātuṃ na sakkoti, na itarāni itarakiccabhedam. Tasmā tam passaddhādibhāvanāya hāpetappaṃ. Tatrāpi soṇattherassa vatthu dassetappaṃ. Evaṃ sesesupi ekassa balavabhāve sati itaresam attano kicesu asamattatā veditabbā.

Visesato panettha saddhāpaññānaṃ samādhivīriyānaṅca samataṃ pasamsanti. Balavasaddho hi mandapañño mudhappasanno hoti, avatthusmiṃ pasīdati. Balavapañño mandasaddho kerāṭikapakkhaṃ

bhajati, bhesajjasamuttāhito viya rogo atekiccho hoti. Cittuppādamatteneva kusalaṃ hotīti atidhāvitvā dānādīni akaronto niraye uppajjati. Ubhinnaṃ samatāya vatthusmiṃyeva pasīdati. Balavasamādhiṃ pana mandavīriyaṃ samādhissa kosajjapakkhattā kosajjaṃ abhibhavati. Balavavīriyaṃ mandasamādhiṃ vīriyassa uddhaccapakkhattā uddhaccaṃ abhibhavati. Samādhi pana vīriyena saṃyojito kosajje patitum na labhati, vīriyaṃ samādhinā saṃyojitaṃ uddhacce patitum na labhati. Tasmā tadubhayaṃ samaṃ kātabbaṃ. Ubhayasamatāya hi appanā hoti.

Apica samādhikammikassa balavatīpi saddhā vaṭṭati. Evaṃ saddahanto okappento appanaṃ pāpuṇissati. Samādhipaññāsu pana samādhikammikassa ekaggatā balavatī vaṭṭati. Evañhi so appanaṃ pāpuṇāti. Vipassanākamikassa paññā balavatī vaṭṭati. Evañhi so lakkhaṇapaṭivedhaṃ pāpuṇāti. Ubhinnaṃ pana samatāyapi appanā hotiyeva. Sati pana sabbattha balavatī vaṭṭati. Sati hi cittaṃ uddhaccapakkhikānaṃ saddhāvīriyapaññānaṃ vasena uddhaccapātato, kosajjapakkhikena ca samādhinā kosajjapātato rakkhati. Tasmā sā loṇadhūpanaṃ viya sabbabyañjanesu, sabbakammikaamacco viya ca, sabbarājakkicesu sabbattha icchitabbā. Tenāha – “sati ca pana sabbatthikā vuttā bhagavatā, kiṃ kāraṇā? Cittañhi satipaṭisaraṇaṃ, ārakkhapaccupaṭṭhānā ca sati, na vinā satiyā cittaṃ paggahaniggaho hotī” ti. **Duppaññapuggalaparivajjanā** nāma khandhādibhede anogāḷhapaññānaṃ dummedhapuggalānaṃ ārakā parivajjanaṃ. **Paññavantapuggalasevanā** nāma samapaññāsalakkhaṇapariggāhikāya udayabbayapaññāya samannāgatapuggalasevanā. **Gambhīraññācariyapaccavekkhaṇā** nāma gambhīresu khandhādisu pavattāya gambhīrapaññāya pabhedapaccavekkhaṇā. **Tadadhimuttatā** nāma ṭhānanisajjādīsu dhammavicayasambojjhaṅgasamuttāhapanatthaṃ ninnaponaṇapabbhāracittatā. Evaṃ uppanassa pannassa arahattamaggena bhāvanāpāripūri hotīti pajānāti.

Vīriyasambojjhaṅgassa “atthi, bhikkhave, ārambhadhātu nikkamadhātu parakkamadhātu, tattha yonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppanassa vā vīriyasambojjhaṅgassa uppādāya, uppanassa vā vīriyasambojjhaṅgassa bhīyyobhāvāya vepullāya bhāvanāya pāripūriyā saṃvattatī” ti evaṃ uppādo hoti.

Apica ekādasa dhammā vīriyasambojjhaṅgassa uppādāya saṃvattanti apāyabhayaṃ paccavekkhaṇatā ānisaṃsadassāvītā gamanavīthipaccavekkhaṇatā piṇḍapātāpacāyanatā dāyajjamahattapaccavekkhaṇatā satthumahattapaccavekkhaṇatā jātimahattapaccavekkhaṇatā sabrahmacārimahattapaccavekkhaṇatā kusītapuggalaparivajjanatā āraddhavīriyapuggalasevanatā tadadhimuttatāti.

Tattha nirayesu pañcavidhabandhanakammakāraṇato paṭṭhāya mahādukkhānubhavanakālepi, tīracchānayanīyaṃ jālakhipanakumīnādīhi gahitakālepi, pājanakaṇṭakādippahāratunnassa sakaṭavahanādīkālepi, pettivīsiyā anekānīpi vassasahassāni ekaṃ buddhantarampi khuppipāsāhi āturībhūtakālepi, kālakañcikaasuresu saṭṭhihatthaasītihatthappamāṇena aṭṭhicammamatteneva attabhāvena vātātapādidukkhānubhavanakālepi na sakkā vīriyasambojjhaṅgaṃ uppādetum, ayameva te bhikkhu kālo vīriyakaraṇāyāti evaṃ apāyabhayaṃ paccavekkhantassāpi vīriyasambojjhaṅgo uppajjati.

Na sakkā kusītena navalokuttaradhammaṃ laddhum, āraddhavīriyeneva sakkā ayamānisaṃso vīriyassāti evaṃ ānisaṃsadassāvīnīpi uppajjati. Sabbabuddhapaccakabuddhamahāsāvakehi te gatamaggo gantabbo, so ca na sakkā kusītena gantunti evaṃ gamanavīthiṃ paccavekkhantassāpi uppajjati. Ye taṃ piṇḍapātādīhi upaṭṭhahanti, ime te manussā neva nītakā, na dāsakammakarā, nāpi taṃ nissāya jīvissāmāti te paṇītāni cīvarādīni denti. Atha kho attano kāraṇaṃ mahapphalataṃ paccāsīsamānā denti. Satthārāpi “ayam ime paccaye paribhuñjitvā kāyadaḷhībahulo sukhaṃ viharissati” ti na evaṃ sampassatā tuyhaṃ paccayā anuññatā. Atha kho “ayam ime paribhuñjamāno samaṇadhammaṃ katvā vaṭṭadukkhato mucchissati” ti te paccayā anuññatā, so dāni tvam kusīto viharanto na taṃ piṇḍaṃ apacāyissati. Āraddhavīriyasēva hi piṇḍapātāpacāyanaṃ nāma hotīti evaṃ piṇḍapātāpacāyanaṃ paccavekkhantassāpi uppajjati ayyamittatherassa viya.

Thero kira kassakaleṇe nāma paṭivasati. Tassa ca gocaragāme ekā mahāupāsikā theram puttam katvā paṭijaggati. Sā ekadivasam araṇṇam gacchantī dhītaram āha – “amma, asukasmim ṭhāne purāṇaṇḍulā,

asukasmiṃ sappi, asukasmiṃ khīraṃ, asukasmiṃ phāṇitaṃ, tava bhātikassa ayyamittassa āgatakāle bhattaṃ pacitvā khīrasappiphāṇitehi saddhiṃ dehi, tvañca bhuñjeyyāsi. Ahaṃ pana hiyyo pakkapārivāsikabhattaṃ kañjiyena bhuttāmhī”ti. Divā kiṃ bhuñjissasi amma,ti? Sākapaṇṇaṃ pakkhipitvā kaṇaṇḍulehi ambilayāguṃ pacitvā ṭhapehi amma,ti.

Thero cīvaraṃ pārupitvā pattāṃ nīharantova taṃ saddaṃ sutvā attānaṃ ovadi “mahāupāsikā kira kañjiyena pārivāsikabhattaṃ bhuñji, divāpi kaṇapaṇṇambilayāguṃ bhuñjissati, tuyhaṃ atthāya pana purāṇaṇḍulādīni ācikkhati, taṃ nissāya kho panesā neva khettaṃ na vatthūṃ na bhattaṃ na vatthaṃ paccāsīsati, tisso pana sampattiyo patthayamānā deti, tvaṃ etissā tā sampattiyo dātuṃ sakkhissasi, na sakkhissasīti, ayaṃ kho pana piṇḍapāto tayā sarāgena sadosena samohena na sakkā gaṇhitu”nti pattāṃ thavikāya pakkhipitvā gaṇṭhikaṃ muñcitvā nivattitvā kassakaleṇameva gantvā pattāṃ heṭṭhāmañce cīvaraṃ cīvaravaṃse ṭhapatvā “arahattaṃ apāpuṇitvā na nikkhamissāmī”ti vīriyaṃ adhiṭṭhahitvā nisīdi. Dīgharattaṃ appamatto hutvā nivutthabhikkhu vipassanaṃ vaḍḍhetvā purebhattameva arahattaṃ patvā vikaṣamānamiṃ padumaṃ mahākhīṇāsavo sitaṃ karontova nisīdi. Leṇadvāre rukkhamhi adhiṃvatthā devatā –

“Namo te purisājañña, namo te purisuttama;
Yassa te āsavā khīṇā, dakkhiṇeyyosi mārisā”ti. –

Udānaṃ udānetvā “bhante, piṇḍāya pavitṭhānaṃ tumhādisānaṃ arahantānaṃ bhikkhaṃ datvā mahallakittīyo dukkhā muccissanti”ti āha. Thero utṭhahitvā dvāraṃ vivaritvā kālaṃ olokeno “pātoyevā”ti ñatvā pattacīvaramādāya gāmaṃ pāvīsi.

Dārikāpi bhattaṃ sampādetvā “idāni me bhātā āgamissati, idāni āgamissati”ti dvāraṃ olokayamānā nisīdi. Sā there gharadvāraṃ sampatte pattāṃ gahetvā sappiphāṇitayojitassa khīraṇḍapātassa pūretvā hatthe ṭhapesi. Thero “sukhaṃ hotū”ti anumodanaṃ katvā pakkāmi. Sāpi taṃ olokayamānā aṭṭhāsī. Therassa hi tadā ativiya parisuddho chavivaṇṇo ahoṣi, vipasannāni indriyāni, mukhaṃ bandhanaṃ pavuttatālapakkaṃ viya ativiya virocittha.

Mahāupāsikā arañña āgantvā “kiṃ, amma, bhātiko te āgato”ti pucchi. Sā sabbāṃ taṃ pavattim ārocesi. Upāsikā “ajja mama puttassa pabbajitakiccaṃ matthakaṃ patta”nti ñatvā “abhiraṃmati te, amma, bhātā buddhasāsane, na ukkaṇṭhati”ti āha.

Mahantaṃ kho panetaṃ satthudāyajjaṃ yadidaṃ satta ariyadhaṇāni nāma, taṃ na sakkā kusītena gahetuṃ. Yathā hi vippaṭipannaṃ puttaṃ mātāpitaro “ayaṃ amhākaṃ aputto”ti paribāhiraṃ karonti, so tesāṃ accayena dāyajjaṃ na labhati, evaṃ kusītopi idaṃ ariyadhaṇadāyajjaṃ na labhati, āradhaviṇṇiyova labhatīti **dāyajjamahattaṃ** paccavekkhatopi uppajjati.

Mahā kho pana te satthā, satthuno hi te mātukucchismiṃ paṭisandhigaṇṇhanakālepi abhinikkhamanepi abhisambodhiyampi dhammacakkappavattanayamakapāṭihāriyadevorohanaāyusaṅkhāravossajjanesupi parinibbānakālepi dasasahasilokadhātu akampittha, yuttaṃ nu te evarūpassa satthu sāsane pabbajitvā kusītena bhavitunti evaṃ **satthumahattaṃ** paccavekkhatopi uppajjati.

Jātiyāpi tvaṃ idāni na lāmakajātiko, asambhinnāya mahāsammatapaveṇiyā āgataukkākarājavamse jātosī, suddhodanamahārājassa ca mahāmāyādeviyā ca nattā, rāhulabhaddassa kaniṭṭho, tayā nāma evarūpena jinaputtana hutvā na yuttaṃ kusītena viharitunti evaṃ **jātimahattaṃ** paccavekkhatopi uppajjati.

Sāriputtamahāmoggallānā ceva asīti ca mahāsāvaka vīriyeneva lokuttaradhammaṃ paṭivijjhimsu, tvaṃ etesaṃ sabrahmacārīnaṃ maggaṃ paṭipajjasi, na paṭipajjasīti evaṃ **sabrahmacārimahattaṃ**

paccavekkhatopi uppajjati.

Kucchiṃ pūretvā ṭhitaajagarasadise vissaṭṭhakāyikacetasikavīriye kusītapuggale parivajjantassāpi āradhaviṛiye pahitatte puggale sevantassāpi ṭhānanisajjādīsu vīriyuppādanattham ninnapoṇapabbhāracittassāpi uppajjati. Evaṃ uppannassa panassa arahattamaggena bhāvanāpāripūri hotīti pajānāti.

Pītisambojjhaṅgassa “atthi, bhikkhave, pītisambojjhaṅgaṭṭhānīyā dhammā, tattha yonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppannassa vā pītisambojjhaṅgassa uppādāya, uppannassa vā pītisambojjhaṅgassa bhīyyobhāvāya vepullāya bhāvanāya pāripūriyā saṃvattatī” ti evaṃ uppādo hoti. Tattha pītiyeva pītisambojjhaṅgaṭṭhānīyā dhammā nāma. Tassā uppādakamanasikāro yonisomanasikāro nāma.

Apica ekādasa dhammā pītisambojjhaṅgassa uppādāya saṃvattanti buddhānussati, dhamma, saṅgha, sīla, cāga, devatānussati upasamānussati lūkhapuggalaparivajjanatā siniddhapuggalasevanatā pasādanīyasuttantapaccavekkhaṇatā tadadhimuttatāti. Buddhaguṇe anussarantassāpi hi yāva upacārā sakalasarīraṃ pharamāno pītisambojjhaṅgo uppajjati, dhammasaṅghaguṇe anussarantassāpi, dīgharattaṃ akhaṇḍaṃ katvā rakkhitaṃ catupārisuddhisīlaṃ paccavekkhantassāpi, gihinopi dasasīlaṃ pañcasīlaṃ pañcavekkhantassāpi, dubbhikkhabhayādīsu paṇītabhojanaṃ sabrahmacārīnaṃ datvā “evaṃ nāma adamhā” ti cāgaṃ paccavekkhantassāpi, gihinopi evarūpe kāle sīlavantānaṃ dinnadānaṃ paccavekkhantassāpi, yehi guṇehi samannāgatā devatā devattaṃ pattā, tathārūpānaṃ guṇānaṃ attani atthitaṃ paccavekkhantassāpi, samāpattiyā vikkhambhitā kilesā saṭṭhipi sattatipi vassāni na samudācarantīti paccavekkhantassāpi, cetiyadassanabodhidassanatheradassanesu asakkaccakiriyāya saṃsūcitalūkhabhāve buddhādīsu pasādasinehābhāvena gadrabhapiṭṭhe rajasadise lūkhapuggale parivajjantassāpi, buddhādīsu pasādabahule muducitte siniddhapuggale sevantassāpi, ratanattayaguṇaparidīpake pasādanīyasuttante paccavekkhantassāpi, ṭhānanisajjādīsu pītiuppādanattham ninnapoṇapabbhāracittassāpi uppajjati. Evaṃ uppannassa panassa arahattamaggena bhāvanāpāripūri hotīti pajānāti.

Passaddhisambojjhaṅgassa “atthi, bhikkhave, kāyapassaddhi cittapassaddhi, tattha yonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppannassa vā passaddhisambojjhaṅgassa uppādāya, uppannassa vā passaddhisambojjhaṅgassa bhīyyobhāvāya vepullāya bhāvanāya pāripūriyā saṃvattatī” ti evaṃ uppādo hoti.

Apica satta dhammā passaddhisambojjhaṅgassa uppādāya saṃvattanti paṇītabhojanasevanatā utusukhasevanatā iriyāpathasukhasevanatā majjhattapayogatā sāraddhakāyapuggalaparivajjanatā passaddhakāyapuggalasevanatā tadadhimuttatāti. Paṇītañhi siniddhaṃ sappāyabhojanaṃ bhuñjantassāpi, sītuṇhesu ca utūsu ṭhānādīsu ca iriyāpathesu sappāyautuñca iriyāpathañca sevantassāpi passaddhi uppajjati. Yo pana mahāpurisajātiko sabbautiriyāpathakkhamo hoti, na taṃ sandhāyetaṃ vuttaṃ. Yassa sabhāgavisabhāgatā atthi, tasseva visabhāge utuiriyāpathe vajjetvā sabhāge sevantassa uppajjati. Majjhattapayogo vuccati attano ca parassa ca kammassakatāpaccavekkhaṇā. Iminā majjhattapayogena uppajjati. Yo leḍḍudaṇḍādīhi paraṃ viheṭṭhayamāno vicarati, evarūpaṃ sāraddhakāyaṃ puggalaṃ parivajjantassāpi, saṃyatapādapāṇiṃ passaddhakāyaṃ puggalaṃ sevantassāpi, ṭhānanisajjādīsu passaddhiuppādanatthāya ninnapoṇapabbhāracittassāpi uppajjati. Evaṃ uppannassa panassa arahattamaggena bhāvanāpāripūri hotīti pajānāti.

Samādhisambojjhaṅgassa “atthi, bhikkhave, samathanimittaṃ abyaggaṇimittaṃ, tattha yonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro, anuppannassa vā samādhisambojjhaṅgassa uppādāya, uppannassa vā samādhisambojjhaṅgassa bhīyyobhāvāya vepullāya bhāvanāya pāripūriyā saṃvattatī” ti evaṃ uppādo hoti. Tattha samathova samathanimittaṃ avikkhepaṭṭhena ca abyaggaṇimittanti.

Apica ekādasa dhammā samādhisambojjhaṅgassa uppādāya saṃvattanti vatthuvisadakiriyatā

indriyasamattapaṭipādanatā nimittakusalatā samaye cittassa paggaṇhanatā samaye cittassa niggaṇhanatā samaye sampahaṃsanatā samaye ajjuhekkhanatā asamāhitapuggalaparivajjanatā samāhitapuggalasevanatā jhānavimokkhapaccavekkhanatā tadadhimuttatāti. Tattha **vatthuvisadakiriyatā** ca **indriyasamattapaṭipādanatā** ca vuttanayeneva veditabbā.

Nimittakusalatā nāma kasiṇanimittassa uggahaṇakusalatā. **Samaye cittassa paggaṇhanatāti** yasmim samaye atisithilavīriyatādīhi līnaṃ cittaṃ hoti, tasmim samaye dhammavicayavīriyapītisambojjhaṅgasamuṭṭhāpanena tassa paggaṇhanaṃ. **Samaye cittassa paggaṇhanatāti** yasmim samaye āradhāvīriyatādīhi uddhataṃ cittaṃ hoti, tasmim samaye passaddhisamādhiupekkhāsambojjhaṅgasamuṭṭhāpanena tassa niggaṇhanaṃ. **Samaye sampahaṃsanatāti** yasmim samaye cittaṃ paññāpayogamandatāya vā upasamasukhānadhigamena vā nirassādaṃ hoti, tasmim samaye aṭṭhasaṃvegavathupaccavekkhaṇena saṃvejeti. **Aṭṭha saṃvegavattḥūni** nāma jāti jarā byādhi maraṇāni cattāri, apāyadukkhaṃ pañcamam, atīte vaṭṭamūlakaṃ dukkhaṃ, anāgate vaṭṭamūlakaṃ dukkhaṃ, paccuppanne āhārapariyeṭṭhimūlakaṃ dukkhanti. Ratanattayaḡuṇānussaraṇena ca pasādaṃ janeti, ayam vuccati “samaye sampahaṃsanatā”ti.

Samaye ajjuhekkhanatā nāma yasmim samaye sammāpaṭipattiṃ āgamma alīnaṃ anuddhataṃ anirassādaṃ āramaṇe samappavattaṃ samathavīthipaṭipannaṃ cittaṃ hoti, tadāssa paggahaniggahasampahaṃsanesu na byāpāraṃ āpajjati, sārathi viya samappavattesu assesu. Ayam vuccati – “samaye ajjuhekkhanatā”ti. **Asamāhitapuggalaparivajjanatā** nāma upacāraṃ vā appanaṃ vā appattānaṃ vikkhittacittānaṃ puggalānaṃ ārakā parivajjanaṃ. **Samāhitapuggalasevanā** nāma upacārena vā appanāya vā samāhitacittānaṃ sevanā bhajanā payirupāsana. **Tadadhimuttatā** nāma ṭhānanisajjādīsu samādhiuppādanatthaṃyeva ninnapoṇapabbhāracittatā. Evañhi paṭipajjato esa uppajjati. Evaṃ uppanassa panassa arahattamaggena bhāvanāpāripūri hotīti pajānāti.

Upekkhāsambojjhaṅgassa “atthi, bhikkhave, upekkhāsambojjhaṅgaṭṭhānīyā dhammā, tattha yonisomanasikārabahulīkāro, ayamāhāro anuppanassa vā upekkhāsambojjhaṅgassa uppādāya, uppanassa vā upekkhāsambojjhaṅgassa bhīyobhāvāya vepullāya bhāvanāya pāripūriyā saṃvattatī”ti evaṃ uppādo hoti. Tattha upekkhāva upekkhāsambojjhaṅgaṭṭhānīyā dhammā nāma.

Apica pañca dhammā upekkhāsambojjhaṅgassa uppādāya saṃvattanti sattamajjhataṭṭatā saṅkhāramajjhataṭṭatā sattasaṅkhārakelāyanapuggalaparivajjanatā sattasaṅkhāramajjhataṭṭatā tadadhimuttatāti. Tattha dvīhākārehi **sattamajjhataṭṭatam** samuṭṭhāpeti “tvaṃ attano kammena āgantvā attanova kammena gamissasi, esopi attanova kammena āgantvā attanova kammena gamissati, tvaṃ kaṃ kelāyasi”ti evaṃ kammassakatāpaccavekkhaṇena, “paramatthato sattoyeva natthi, so tvaṃ kaṃ kelāyasi”ti evaṃ nissattapaccavekkhaṇena cāti. Dvīhevākārehi **saṅkhāramajjhataṭṭatam** samuṭṭhāpeti – “idaṃ cīvaraṃ anupubbena vaṇṇavikāratañceva jīṇabhāvañca upagantvā pādapuñchanacoḷakaṃ hutvā yaṭṭhikoṭiyā chaḡḡanīyaṃ bhavissati, sace panassa sāmiko bhavyeya, nāssa evaṃ vinassituṃ dadeyyā”ti evaṃ assāmikabhāvapaccavekkhaṇena ca, “anaddhaniyaṃ idaṃ tāvakālīka”nti evaṃ tāvakālīkabhāvapaccavekkhaṇena cāti. Yathā ca cīvare, evaṃ pattādīsipi yojanā kātābbā.

Sattasaṅkhārakelāyanapuggalaparivajjanatāti ettha yo puggalo gihi vā attano puttadhītādike, pabbajito vā attano antevāsikasamānupajjhāyakādike mamāyati, sahattheneva nesam kesacchedanasūcikkammacīvaradhovanarajanapattapacanādīni karoti, muhuttampi apassanto “asuko sāmaṇero kuhiṃ asuko daharo kuhi”nti bhantamigo viya ito cito ca oloketi, aññena kesacchedanādīnaṃ atthāya “muhuttaṃ asukaṃ pesethā”ti yāciyamānopi “amhepi taṃ attano kammaṃ na kārema, tumhe naṃ gahetvā kilamessathā”ti na deti, ayam sattakelāyano nāma.

Yo pana cīvarapattathālakakattarayāṭṭhiādīni mamāyati, aññassa hatthena parāmasitumpi na deti, tāvakālīkaṃ yācito “mayampi idaṃ mamāyantā na paribhuñjāma, tumhākaṃ kiṃ dassamā”ti vadati, ayam **saṅkhārakelāyano** nāma. Yo pana tesu dvīsipi vatthūsu majjhato udāsino, ayam

390. Maraṇaniddese **yanti** maraṇaṃ sandhāya napuṃsakaniddeso, yaṃ maraṇaṃ cutīti vuccati, cavanatāti vuccatīti ayamettha yojanā. Tattha **cutīti** sabhāvaniddeso. **Cavanatāti** ākārabhāvaniddeso. Maraṇaṃ pattassa khandhā bhijjanti ceva antaradhāyanti ca adassanaṃ gacchanti, tasmā taṃ **bhedo antaradhānanti** vuccati. **Maccumaraṇanti** maccumaraṇaṃ, na khaṇikamaraṇaṃ. **Kālakiriyāti** maraṇakālakiriyā. Ayaṃ sabbāpi sammutikathāva. **Khandhānaṃ bhedoti** ayaṃ pana paramatthakathā. Ekavokārabhavādīsu ekacatupañcabhedānaṃ khandhānaṃyeva bhedo, na puggalassa, tasmim̐ pana sati puggalo matoti vohāramattaṃ hoti.

Kaḷavarassa nikkhepoti attabhāvassa nikkhepo. Maraṇaṃ pattassa hi niratthaṃva kaliṅgamaṃ attabhāvo patati, tasmā taṃ kaḷavarassa nikkhepoti vuttaṃ. Jīvitindriyassa upacchedo pana sabbākāro paramatthato maraṇaṃ. Etadeva sammutimaraṇanti pi vuccati. Jīvitindriyupacchedameva hi gahetvā lokiyā “tisso mato, phusso mato”ti vadanti.

391. Byasanenāti ñāti byasanādīsu yena kenaci byasana. **Dukkhadhammenāti** vadhabandhādinā dukkhakāraṇena. **Phuṭṭhassāti** ajjhotthaṭṭassa abhibhūtassa. **Sokoti** yo ñāti byasanādīsu vā vadhabandhanādīsu vā aññatarasmim̐ sati tena abhibhūtassa uppajjati socanalakkhaṇo soko. **Socitattanti** socitabhāvo. Yasmā pana abbhantare sosento parisento uppajjati, tasmā **antosoko antoparisokoti** vuccati.

392. “Mayhaṃ dhītā, mayhaṃ putto”ti evaṃ ādissa ādissa devanti paridevanti etenāti **ādevo**. Taṃ taṃ vaṇṇaṃ parikittetvā devanti etenāti **paridevo**. Tato parā dve tasseva bhāvaniddesā.

393. Kāyikanti kāyapasādavatthukaṃ. Dukkhamaṇaṭṭhena **dukkhaṃ. Asātanti** amadhuraṃ. **Kāyasamphassaṃ dukkhanti** kāyasamphassato jātaṃ dukkhaṃ. **Asātaṃ vedayitanti** amadhuraṃ vedayitaṃ.

394. Cetasikanti cittasampayuttaṃ. Sesamaṃ dukkhe vuttanayameva.

395. Āyāsoti saṃsīdanavisīdanākārapatto cittakilamatho. Balavataraṃ āyāso **upāyāso**. Tato parā dve attattaniyābhāvadīpakā bhāvaniddesā.

398. Jātidhammānanti jātisabhāvānaṃ. **Ichhā uppajjati** taṇhā uppajjati. **Aho vatāti** patthanā. **Na kho panetaṃ icchāyāti** evaṃ jātiyā anāgamaṃ vinā maggabhāvanaṃ na icchāya pattabbaṃ. **Idampīti** etampi upari sesāni upādāya pikāro. **Yampicchanti** yenapi dhammena alabbhaneyyavatthumaṃ icchanto na labhati, taṃ alabbhaneyya vatthumaṃ dukkhaṃ. Esa nayo sabbattha.

399. Khandhaniddese rūpañca taṃ upādānakkhandho cāti **rūpupādānakkhandho** evaṃ sabbattha.

Samudayasaccaniddesavaṇṇanā

400. Yāyaṃ taṇhāti yā ayaṃ taṇhā. **Ponobbhavikāti** punabbhavakaraṇaṃ punobbhavo, punobbhavo sīlaṃ assāti **ponobbhavikā**. Nandīrāgena saha gatāti **nandīrāgasahagatā**. Nandīrāgena saddhim̐ atthato ekattameva gatāti vuttaṃ hoti. **Tatratatrābhinandinīti** yatra yatra attabhāvo, tatra tatra abhinandinī. Rūpādīsu vā āramaṇesu tatra tatra abhinandinī, rūpābhinandinī sadda, gandha, rasa, phoṭṭhabba, dhammābhinandinīti attho. **Seyyathidanti** nipāto. Tassa sā katamā ceti attho. Kāme taṇhā **kāmatāṇhā**, pañcakāmaguṇikarāgassetamaṃ nāmaṃ. Bhava taṇhā **bhavataṇhā**, bhavapatthanāvasena uppannassa sassatadiṭṭhisahagatassa rūpārūpabhavarāgassa ca jhānanikantiyā cetamaṃ adhivacanaṃ. Vibhave taṇhā **vibhavataṇhā**, ucchedadiṭṭhisahagatarāgassetamaṃ adhivacanaṃ.

Idāni tassā taṇhāya vatthumaṃ vitthārato dassetaṃ **sā kho panesāti**ādīmāha. Tattha **uppajjati** jāyati. **Nivisati**ti punappunaṃ pavattivasena patiṭṭhahati. **Yaṃ loke piyarūpaṃ sātārūpanti** yaṃ lokasmim̐

piyasabhāvañceva madhurasabhāvañca. **Cakkhu loke**tiādīsu lokasmiñhi cakkhādīsu mamattena abhinivīṭṭhā sattā sampattiyam patitṭhitā attano cakkhum ādāsatalādīsu nimittaggahañānusārena vippasannam pañcapasādam suvañṇavimāne ugghāṭitamañisīhapañjaram viya maññanti, sotam rajatapanālikam viya, pamaṅgasuttam viya ca maññanti, “tuṅganāsā”ti laddhavohāram ghānam vaṭṭitvā ṭhapitaharītālavatṭam viya maññanti, jivham rattakambalapaṭalam viya mudusiniddhamadhurasadam maññanti, kāyam sālalatṭhim viya, suvañṇatoranam viya ca maññanti, manam aññesam manena asadisam ulāram maññanti. Rūpam suvañṇakaṇikārapupphādivaṇṇam viya, saddam mattakaravīka kokilamandadamitamamañivamañsanigghosam viya, attanā paṭiladdhāni catusamuṭṭhānikagandhārammañādīni “kassaññassa evarūpāni atthī”ti maññanti. Tesam evam maññamānānam tāni cakkhādīni piyarūpāni ceva satarūpāni ca honti. Atha nesam tattha anuppannā ceva taṇhā uppajjati, uppannā ca taṇhā punappunam pavattivāsena nivisati. Tasmā bhagavā “cakkhu loke piyarūpam satarūpam, etthesā taṇhā uppajjamānā uppajjati”tiādīmāha. Tattha **uppajjamānā**ti yadā uppajjamānā hoti, tadā ettha uppajjati attho. Esa nayo sabbattha.

Nirodhasaccaniddesavañṇanā

401. Asesavirāganirodhotiādīni sabbāni nibbānavevacanāneva. Nibbānañhi āgamma taṇhā asesā virajjati nirujjhati, tasmā tam “tassāyeva taṇhāya asesavirāganirodho”ti vuccati. Nibbānañca āgamma taṇhā cajiyati paṭinissajjiyati vimuccati na allīyati, tasmā nibbānam “cāgo paṭinissaggo mutti anālayo”ti vuccati. Ekameva hi nibbānam, nāmāni panassa sabbasaṅkhatānam nāmapaṭipakkhavasena anekāni honti. Seyyathidam, asesavirāgo asenanirodho cāgo paṭinissaggo mutti anālayo rāgakkhayo dosakkhayo mohakkhayo taṇhakkhayo anuppādo appavattam animittam appaṇihitam anāyūhanam appaṭisandhi anupapatti agatī ajātam ajaram abyādhi amataṃ asokam aparidevam anupāyāsam asaṃkiliṭṭhanti.

Idāni maggena chinnāya nibbānam āgamma appavattipattāyapi ca taṇhāya yesu vatthūsu tassā uppatti dassitā, tattheva abhāvam dassetum **sā kho panesā**tiādīmāha. Tattha yathā puriso khetto jātam tittaalābuvallim disvā aggato paṭṭhāya mūlam pariyesitvā chindeyya, sā anupubbena milāyitvā apaññattim gaccheyya. Tato tasmim khetto tittaalābu niruddhā pahīnāti vucceyya, evameva khetto tittaalābu viya cakkhādīsu taṇhā. Sā ariyamaggena mūlacchinnā nibbānam āgamma appavattim gacchati. Evam gatā pana tesu vatthūsu khetto tittaalābu viya na paññāyati.

Yathā ca aṭavito core ānetvā nagarassa dakkhiṇadvāre ghāteyyum, tato aṭaviyam corā matāti vā māritāti vā vucceyyum, evam aṭaviyam corā viya cakkhādīsu taṇhā. Sā dakkhiṇadvāre corā viya nibbānam āgamma niruddhattā nibbāne niruddhā. Evam niruddhā panetesu vatthūsu aṭaviyam corā viya na paññāyati, tenassā tattheva nirodham dassento “cakkhu loke piyarūpam satarūpam, etthesā taṇhā pahīyamānā pahīyati, ettha nirujjhamānā nirujjhati”tiādīmāha.

Maggasaccaniddesavañṇanā

402. Ayamevāti aññamaggaṭikkhepanattham niyamanam. **Ariyoti** tam tam maggavajjhehi kilesehi ārakattā ariyabhāvakarattā ca ariyo. **Dukkhe ñāṇanti**ādīnā catusaccakammaṭṭhānam dassitam. Tattha purimāni dve saccāni vaṭṭam, pacchimāni vivaṭṭam. Tesu bhikkhuno vaṭṭe kammaṭṭhānābhiniveso hoti, vivaṭṭe natthi abhiniveso. Purimāni hi dve saccāni “pañcakkhandhā dukkham, taṇhā samudayo”ti evam saṅkhepena ca “katame pañcakkhandhā, rūpakkhandho”tiādīnā nayena vitthārena ca ācariyassa santike uggañhitvā vācāya punappunam parivattento yogāvacaro kammaṃ karoti. Itaresu pana dvīsu saccesu nirodhasaccam iṭṭham kantaṃ manāpam, maggasaccam iṭṭham kantaṃ manāpanti evam savanena kammaṃ karoti. So evam karonto cattāri saccāni ekapaṭivedheneva paṭivijjhati ekābhisamayena abhisameti. Dukkham pariññāpaṭivedhena paṭivijjhati, samudayam pahānapaṭivedhena, nirodham sacchikiriyāpaṭivedhena, maggam bhāvanāpaṭivedhena paṭivijjhati. Dukkham pariññābhisamayena... pe... maggam bhāvanābhisamayena abhisameti. Evamassa pubbabhāge dvīsu saccesu uggaḥaparipucchāsavanadhāraṇasammasanapaṭivedho hoti, dvīsu pana savanapaṭivedhoyeva. Aparabhāge tīsu kiccato paṭivedho hoti, nirodhe ārammaṇapaṭivedho. Paccavekkhānā pana pattasaccassa

hoti. Ayañca ādikammiko, tasmā sā idha na vuttā.

Imassa ca bhikkhuno pubbe pariggahato ‘‘dukkhaṃ parijānāmi, samudayaṃ pajahāmi, nirodhaṃ sacchikaromi, maggaṃ bhāvemī’’ti ābhogasamannāhāramanasikārapaccavekkhaṇā natthi, pariggahato paṭṭhāya hoti. Aparabhāge pana dukkhaṃ pariññātaṃ...pe... maggo bhāvitova hoti. Tattha dve saccāni duddasattā gambhīrāni, dve gambhīrattā duddasāni. Dukkhasaccañhi uppattito pākaṭaṃ, khāṇukaṇṭakapahārādīsu ‘‘aho dukkha’’nti vattabbatampi āpajjati. Samudayampi khāditukāmatābhūñjitukāmatādivasena uppattito pākaṭaṃ. Lakkhaṇapaṭivedhato pana ubhayampi gambhīraṃ. Iti tāni duddasattā gambhīrāni. Itaresaṃ pana dvinnaṃ dassanattāya payogo bhavaggagahaṇatthaṃ hatthappasāraṇaṃ viya avīciphusanattāya pādappasāraṇaṃ viya satadhā bhinnassa vālassa koṭiyā koṭipādanaṃ viya ca hoti. Iti tāni gambhīrattā duddasāni. Evaṃ duddasattā gambhīresu gambhīrattā ca duddasesu catūsu saccesu uggahādivasena pubbhāgañāṇuppattiṃ sandhāya idaṃ **dukkhe ñāṇanti**di vuttaṃ. Paṭivedhakkhaṇe pana ekameva taṃ ñāṇaṃ hoti.

Nekkhamaṇāpādayo kāmabyāpādayo viramaṇasaññānaṃ nānattā pubbhāge nānā, maggakkhaṇe pana imesu tīsu ṭhānesu uppānassa akusalasaṅkappaṃ padapacchedato anuppattisādhanaṃ maggaṅgaṃ pūrayamāno ekova kusalaṅkappaṃ uppajjati. Ayaṃ **sammāsaṅkappa** nāma.

Musāvādāveramaṇīdayopi musāvādādīhi viramaṇasaññānaṃ nānattā pubbhāge nānā, maggakkhaṇe pana imesu catūsu ṭhānesu uppānāya akusaladussīlyacetanāya padapacchedato anuppattisādhanaṃ maggaṅgaṃ pūrayamānā ekāva kusalaṅkappaṃ uppajjati. Ayaṃ **sammāvācā** nāma.

Pāṇātipātāveramaṇīdayopi pāṇātipātādīhi viramaṇasaññānaṃ nānattā pubbhāge nānā, maggakkhaṇe pana imesu tīsu ṭhānesu uppānāya akusaladussīlyacetanāya akiriyato padapacchedato anuppattisādhanaṃ maggaṅgaṃ pūrayamānā ekāva kusalaṅkappaṃ uppajjati, ayaṃ **sammākammanto** nāma.

Micchāājīvanti khādanīyabhojanīyādīnaṃ atthāya pavattitaṃ kāyavacīduccaritaṃ. **Pahāyāti** vajjetvā. **Sammāājīvenāti** buddhapasatthena ājīvena. **Jīvitam kappetīti** jīvitappavattiṃ pavatteti. **Sammāājīvopi** kuhanādīhi viramaṇasaññānaṃ nānattā pubbhāge nānā, maggakkhaṇe pana imesuyeva sattasu ṭhānesu uppānāya micchāājīvadussīlyacetanāya padapacchedato anuppattisādhanaṃ maggaṅgaṃ pūrayamānā ekāva kusalaṅkappaṃ uppajjati, ayaṃ **sammāājīvo** nāma.

Anuppānānti ekasmiṃ vā bhava tathārūpe vā ārammaṇe attano na uppānānaṃ. Parassa pana uppajjamāne disvā ‘‘aho vata me evarūpā pāpakā akusaladhammā na uppajjeyyu’’nti evaṃ anuppānānaṃ pāpakānaṃ akusalānaṃ dhammānaṃ anuppādāya. **Chandaṃ janetīti** tesam anuppādakapaṭipattisādhakaṃ vīriyachandaṃ janeti. **Vāyamatīti** vāyamaṃ karoti. **Vīriyaṃ ārabhatīti** vīriyaṃ pavatteti. **Cittaṃ paggaṇhātīti** vīriyena cittaṃ paggaṇhitaṃ karoti. **Padahaṭṭīti** kāmaṃ taco ca nhāru ca aṭṭhi ca avasissatūti padhanaṃ pavatteti.

Uppānānti samudācārasena attano uppānapubbānaṃ. Idāni tādisse na uppādessāmīti tesam pahānāya chandaṃ janeti. **Anuppānānaṃ kusalānaṃ** appaṭiladdhānaṃ paṭhamajjhānādīnaṃ. **Uppānānti** tesameva paṭiladdhānaṃ. **Ṭhitiyāti** punappunaṃ uppattipabandhavasena ṭhitatthaṃ. **Asammasāyāti** avināsanatthaṃ. **Bhiyyobhāvāyāti** uparibhāvāya. **Vepullāyāti** vipulabhāvāya. **Bhāvanāya pāripūriyāti** bhāvanāya pāripūraṇatthaṃ. Ayaṃ sammāvāyāmo anuppānānaṃ akusalānaṃ anuppādanādicittānaṃ nānattā pubbhāge nānā, maggakkhaṇe pana imesuyeva catūsu ṭhānesu kiccaśādhanaṃ maggaṅgaṃ pūrayamānaṃ ekameva kusalaṅkappaṃ uppajjati. Ayaṃ **sammāvāyāmo** nāma.

Sammāsati pi kāyādi pariggāhakacittānaṃ nānattā pubbhāge nānā, maggakkhaṇe pana catūsu thānesu kiccasādhanavasena maggaṅgaṃ pūrayamānā ekāva sati uppajjati. Ayaṃ **sammāsati** nāma.

Jhānāni pubbhāgepi maggakkhaṇepi nānā, pubbhāge samāpattivāsena nānā, maggakkhaṇe nānāmaggavasena. Ekassa hi paṭhamamaggo paṭhamajjhāniko hoti, dutiyamaggādayopi paṭhamajjhānikā vā dutiyajjhānādīsu aññatarajjhānikā vā. Ekassapi paṭhamamaggo dutiyādīnaṃ aññatarajjhāniko hoti, dutiyādayopi dutiyādīnaṃ aññatarajjhānikā vā paṭhamajjhānikā vā. Evaṃ cattāropi maggā jhānavasena sadisā vā asadisā vā ekaccasadisā vā honti. Ayaṃ panassa viseso pādakajjhānaniyamena hoti.

Pādakajjhānaniyamena tāva paṭhamajjhānalābhino paṭhamajjhānā vuṭṭhāya vipassantassa uppanno maggo paṭhamajjhāniko hoti. Maggaṅgabojjhaṅgāni panettha paripuṇṇāneva honti. Dutiyajjhānato vuṭṭhāya vipassantassa uppanno dutiyajjhāniko hoti. Maggaṅgāni panettha satta honti. Tatiyajjhānato vuṭṭhāya vipassantassa uppanno tatiyajjhāniko. Maggaṅgāni panettha satta, bojjhaṅgāni cha honti. Esa nayo catutthajjhānato vuṭṭhāya yāva nevasaññānāsaññāyatanaṃ.

Āruppe catukkapañcakajjhānaṃ uppajjati, tañca lokuttaraṃ, no lokiyanti vuttaṃ, ettha kathanti? Etthāpi paṭhamajjhānādīsu yato vuṭṭhāya sotāpattimaggaṃ paṭilabhitvā arūpasamāpattiṃ bhāvetvā so āruppe uppanno, taṃ jhānikāvassa tattha tayo maggā uppajjanti. Evaṃ pādakajjhānameva niyāmeti.

Keci pana therā “vipassanāya ārammaṇabhūtā khandhā niyāmeti” ti vadanti. Keci “puggalajjhāsāyo niyāmeti” ti vadanti. Keci “vuṭṭhānagāminivipassanā niyāmeti” ti vadanti. Tesāṃ vādavinicchayo visuddhimagge vuṭṭhānagāminivipassanādhikāre vuttanayeneva veditabbo.

Ayaṃ vuccati, bhikkhave, sammāsamādhīti ayaṃ pubbhāge lokiyo aparabhāge lokuttaro sammāsamādhīti vuccati.

Iti ajjhataṃ vāti evaṃ attano vā cattāri saccāni pariggaṇhitvā, parassa vā, kālena vā attano, kālena vā parassa cattāri saccāni pariggaṇhitvā dhammesu dhammānupassī viharati. Samudayavayā panettha catunnaṃ saccānaṃ yathāsambhāvato uppattinivattivasena veditabbā. Ito paraṃ vuttanayameva. Kevalañhi idha catusaccapariggāhikā sati dukkhasaccanti evaṃ yojanaṃ katvā saccapariggāhakassa bhikkhuno niyyānamukhaṃ veditabbāṃ, sesaṃ tādīsamevāti.

Catusaccapabbāṃ niṭṭhitāṃ.

404. Ettāvata ānāpānapabbāṃ catuiriyāpathapabbāṃ catusampajāññapabbāṃ dvattiṃsākāraṃ catudhātuvavattānaṃ navasivathikā vedānānupassanā cittānupassanā nīvaraṇapariggāho khandhapariggāho āyatanapariggāho bojjhaṅgapariggāho saccapariggāhoti ekavīsati kammatṭhānāni. Tesu ānāpānaṃ dvattiṃsākāraṃ navasivathikāti ekādasa appanākammatṭhānāni honti. Dīghabhāṇakamahāsīvattthero pana “navasivathikā ādīnavānupassanāvasena vuttā” ti āha. Tasmā tassa matena dveyeva appanākammatṭhānāni, sesāni upacārakammatṭhānāni. Kiṃ panetesu sabbesu abhiniveso jāyatīti? Na jāyati. Iriyāpathasampajāññānīvaraṇabojjhaṅgesu hi abhiniveso na jāyati, sesesu jāyatīti. **Mahāsīvattthero** panāha “etesupi abhiniveso jāyati. Ayañhi ‘atthi nu kho me cattāro iriyāpathā udāhu natthi, atthi nu kho me catusampajāññaṃ udāhu natthi, atthi nu kho me pañcanīvaraṇā udāhu natthi, atthi nu kho me sattabojjhaṅgā udāhu natthi’ ti evaṃ pariggaṇhāti. Tasmā sabbattha abhiniveso jāyatī” ti.

Yo hi koci, bhikkhavi yo hi koci, bhikkhave, bhikkhu vā bhikkhunī vā upāsako vā upāsikā vā. **Evaṃ bhāveyyāti** adito paṭṭhāya vuttana bhāvanānukkāmena bhāveyya. **Pāṭikaṅkhanti** paṭikaṅkhitabbāṃ icchitabbāṃ avassambhāvīti attho. **Aññāti** arahattaṃ. **Sati vā upādiseseti** upādānasese vā sati aparikkhīṇe. **Anāgāmitāti** anāgāmibhāvo.

Evaṃ sattannaṃ vassānaṃ vasena sāsānassa niyyānikabhāvaṃ dassetvā puna tato appatarepi kāle

dassento **tiṭṭhantu, bhikkhavi**tiādīmāha. Sabbampi cetam majjhimassa veneyyapuggalassa vasena vuttam, tikkhapaññam pana sandhāya “pāto va anusittho sāyam visesam adhigamissati, sāyam anusittho pāto visesam adhigamissati”ti vuttam. Iti bhagavā “evam niyyānikaṃ, bhikkhave, mama sāsana”nti dassetvā ekavīsatiyāpi ṭhānesu arahattanikūṭena desitam desanam niyyātentō “ekāyano ayam, bhikkhave, maggo...pe... iti yam tam vuttam, idametam paṭicca vutta”nti āha. Sesam uttānatthamevāti. Desanāpariyosāne pana tiṃsa bhikkhusahassāni arahatte patiṭṭhahimsūti.

Iti sumaṅgalavilāsiniyā dīghanikāyaṭṭhakathāyam

Mahāsatiṭṭhānasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Pāyāsirājaññasuttavaṇṇanā

406. Evaṃ me sutanti pāyāsirājaññasuttam. Tatrāyamapubbapadavaṇṇanā – āyasmāti piyavacanametam. **Kumārakassapoti** tassa nāmam. Kumārakāle pabbajitattā pana bhagavatā “kassapam pakkosatha, idam phalam vā khādanīyam vā kassapassa dethā”ti vutte “katarakassapassā”ti. “Kumārakassapassā”ti evam gahitanāmattā tato paṭṭhāya vuḍḍhakālepi “kumārakassapo” tveva vuccati. Apica rañño posāvanikaputtattāpi tam kumārakassapoti sañjāniṃsu.

Ayam panassa pubbayogato paṭṭhāya āvibhāvakathā – thero kira padumuttarassa bhagavato kāle seṭṭhiputto ahoṣi. Athekadivasam bhagavantam citrakathim ekam attano sāvakaṃ etadagge ṭhapentam disvā bhagavato sattāham dānam datvā “ahampi bhagavā anāgate ekassa buddhassa ayam thero viya citrakathī sāvako bhavāmī”ti patthanam katvā puññāni karonto kassapassa bhagavato sāsane pabbajitvā visesam nibbattetum nāsakkhi. Tadā kira parinibbutassa bhagavato sāsane osakkante pañca bhikkhū nissenim bandhitvā pabbatam āruya samaṇadhammam akaṃsu. Saṅghatthero tatiyadivase arahattam patto, anuthero catutthadivase anāgāmī ahoṣi, itare tayo visesam nibbattetum asakkontā devaloke nibbattā.

Tesam ekam buddhantaram devesu ca manussesu ca sampattim anubhavantānam eko takkasīlāyam rājakule nibbattitvā pakkusāti nāma rājā hutvā bhagavantam uddissa pabbajitvā rājagham uddissa āgacchanto kumbhakārasālāyam bhagavato dhammadesanam sutvā anāgāmiphalam patto. Eko ekasmiṃ samuddapaṭṭane kulaghare nibbattitvā nāvam āruya bhinnanāvo dārucīrāni nivāsetvā lābhasampattim patto “aham arahā”ti cittam uppādetvā “na tvam arahā, gaccha, satthāram upasaṅkamitvā pañham pucchā”ti atthakāmāya devatāya codito tathā katvā arahattaphalam patto.

Eko rājagahe ekissā kuladārikāya kucchimhi uppanno. Sā ca paṭhamam mātāpitaro yācitvā pabbajam alabhamānā kulagharam gantvā gabbham gaṇhi. Gabbhasaṅṭhitampi ajānanti sāmikam ārādhentvā tena anuññatā bhikkhunīsu pabbajitā, tassā gabbhanimittam disvā bhikkhuniyo devadattam pucchimsu. So “assamañī”ti āha. Dasabalam pucchimsu. Satthā upālittheram sampaṭicchāpesi. Thero sāvattinagaravāsīni kulāni visākhañca upāsikam pakkosāpetvā sodhento “pure laddho gabbho, pabbajjā arogā”ti āha. Satthā “suvanicchitam adhikaraṇa”nti therassa sādhu-kāramadāsi. Sā bhikkhunī suvaṇṇabimbasisam puttam vijāyī. Tam gahetvā rājā pasenadi kosalo posāpesi. “Kassapo”ti cassa nāmam katvā aparabhāge alaṅkaritvā satthu santikam netvā pabbājesi. Iti nam rañño posāvanikaputtattāpi “kumārakassapo”ti sañjāniṃsūti. Tam ekadivasam andhavane samaṇadhammam karontam atthakāmā devatā pañhe uggahāpetvā “ime pañhe bhagavantam pucchā”ti āha. Thero pañhe pucchitvā pañhavissajjanāvasāne arahattam pāpuṇi. Bhagavāpi tam citrakathikānam bhikkhūnam aggaṭṭhāne ṭhapesi.

Setabyāti tassa nagarassa nāmam. **Uttarena setabyanti** setabyato uttaradisāya. **Rājaññoti** anabhisittakarājā. **Diṭṭhigatanti** diṭṭhiyeva. Yathā gūthagatam muttagatanti vutte na gūthadito aññam atthi, evam diṭṭhiyeva diṭṭhigatam. **Itipi natthīti** tam tam kāraṇam apadisitvā evampi natthīti vadati.

Purā...pe... saññāpetīti yāva na saññāpeti.

Candimasūriyaupamāvaṇṇanā

411. Ime bho, kassapa, candimasūriyāti so kira therena pucchito cintesi “ayaṃ samaṇo paṭhamam candimasūriye upamaṃ āhari, candimasūriyasadiso bhavissati paññāya, anabhibhavanīyo aññena, sace panāhaṃ ‘candimasūriyā imasmiṃ loke’ ti bhaṇissāmi, ‘kiṃ nissitā ete, kittakapamāṇā, kittakaṃ uccā’ tiādīhi paliveṭhessati. Ahaṃ kho panetaṃ nibbeṭhetuṃ na sakkhissāmi, ‘parasmiṃ loke’ iccevassa kathessāmi” ti. Tasmā evamāha.

Bhagavā pana tato pubbe na cirasseva **sudhābhojanīyajātakaṃ** kathesi. Tattha “cande cando devaputto, sūriye sūriyo devaputto” ti āgataṃ. Bhagavatā ca kathitaṃ jātakaṃ vā suttantaṃ vā sakalajambudīpe patthaṭaṃ hoti, tena so “ettha nivāsino devaputtā natthī” ti na sakkā vattunti cintevā **devā te na manussāti** āha.

412. Atthi pana, rājañña, pariyāyoti atthi pana kāraṇanti pucchati. **Ābādhikāti** visabhāgavedanāsāṅkhātena ābādhena samannāgatā. **Dukkhitāti** dukkhappattā. **Bāḷhagilānāti** adhimattagilānā. **Saddhāyikāti** ahaṃ tumhe saddahāmi, tumhe mayhaṃ saddhāyikā saddhāyitabbavacanāti attho. **Paccayikāti** ahaṃ tumhe pattiyāmi, tumhe mayhaṃ paccayikā pattiyāyitabbāti attho.

Corādiupamāvaṇṇanā

413. Uddisitvāti tesam attānañca paṭisāmitabhaṇḍakañca dassetvā, sampaṭicchāpetvāti attho. **Vippalapantassāti** “putto me, dhītā me, dhanam me” ti vividham palapantassa. **Nirayapālesūti** niraye kammakāraṇikasattesu. Ye pana “kammameva kammakāraṇam karoti, natthi nirayapālā” ti vadanti. Te “tamenam, bhikkhave, nirayapālā” ti devadūtasuttaṃ paṭibāhanti. Manussaloke rājakesu kāraṇikamanussā viya hi niraye nirayapālā honti.

415. Veḷupesikāhīti veḷuvilīvehi. **Sunimmajjathāti** yathā suṭṭhu nimmajjitaṃ hoti, evaṃ nimmajjatha, apanethāti attho.

Asucīti amanāpo. **Asucisaṅkhātoti** asucikoṭṭhāsabhūto asucīti ñāto vā. **Duggandhoti** kuṇapagandho. **Jegucchoti** jigucchitabbayutto. **Paṭikūloti** dassaneneva paṭighāvaho. **Ubbādhātīti** divasassa dvikkhattuṃ nhatvā tikkhattuṃ vatthāni parivattetvā alaṅkatapaṭimaṇḍitānaṃ cakkavattīādīnampi manussānaṃ gandho yojanasate ṭhitānaṃ devatānaṃ kaṅṭhe āsattakuṇapaṃ viya bādhati.

416. Puna pānātipātādipaṅcasilāni samādāyavattentānaṃ vasena vadati. **Tāvatiṃsānanti** idaṅca dūre nibbattā tāva mā āgacchantu, ime kasmā na entīti vadati.

418. Jaccandhūpamo maññe paṭibhāsīti jaccandho viya upaṭṭhāsī. **Araññavanapatthānīti** araññakaṅgayuttatāya araññāni, mahāvanasaṅḍatāya vanapatthāni. **Pantānīti** dūrāni.

419. Kalyāṇadhammeti teneva sīlena sundaradhamme. **Dukkhaṭikūleti** dukkham apatthente. **Seyyo bhavissatīti** paraloke sugatisukham bhavissatīti adhippāyo.

420. Upavijaññāti upagatavijāyanakālā, paripakkagabbhā na cirasseva vijāyissatīti attho. **Opabhoggā bhavissatīti** pādapariṅcārikā bhavissati. **Anayabyasananti** mahādukkham. Ayoti sukham, na ayo anayo, dukkham. Tadeṭaṃ sabbaso sukham byasati vikkhipatīti byasaṃ. Iti anayova byasaṃ **anayabyasaṃ**, mahādukkhanti attho. **Ayonisoti** anupāyena. **Apakkaṃ na paripācentīti** aparīṇataṃ akhīṇaṃ āyuaṃ antarāva na upacchindanti. **Paripākam āgamentīti** āyuparipākakālaṃ āgamenti.

Dhammasenāpatināpetam vuttam –

‘‘Nābhinandāmi maraṇam, nābhinandāmi jīvitam;
Kālaṅca paṭikaṅkhāmi, nibbisaṃ bhatako yathāti. (theragā. 1001)

421. Ubbhinditvāti mattikālepaṃ bhinditvā.

422. Rāmaṇeyyakanti ramaṇīyabhāvaṃ. **Velāsikāti** khiḍḍāparādhikā. **Komārikāti** taruṇadārikā. **Tuyham jīvanti** supinadassanakāle nikkhamantaṃ vā pavisaṅtaṃ vā jīvaṃ api nu passanti. Idha cittaḥcāraṃ ‘‘jīva’’nti gahetvā āha. So hi tattha jīvasaññīti.

423. Jiyāyāti dhanujjīyāya, gīvaṃ veṭhetvāti attho. **Patthinnataroti** thaddhataro. Iminā kiṃ dasseti? Tumhe jīvakāle sattassa pañcakkhandhāti vadanti, cavanakāle pana rūpakkhandhamattameva avasissati, tayo khandhā appavattā honti, viññāṇakkhandho gacchati. Avasiṭṭhena rūpakkhandhena lahutarena bhavitabbaṃ, garukatara ca hoti. Tasmā natthi koci kuhiṃ gantāti imamattaṃ dasseti.

424. Nibbutanti vūpasantatejaṃ.

425. Anupahaccāti avināsetvā. **Āmato hotīti** addhamato maritum āraddho hoti. **Odhunāthāti** orato karotha. **Sandhunāthāti** parato karotha. **Niddhunāthāti** aparāparaṃ karotha. **Tañcāyatanam na paṭisaṃvedetīti** tena cakkhunā taṃ rūpāyatanam na vibhāveti. Esa nayo sabbattha.

426. Saṅkhadhamoti saṅkhadhamako. **Upalāpetvāti** dhamitvā.

428. Aggikoti aggiparicārako. **Āpādeyyanti** nipphādeyyaṃ, āyumaṃ vā pāpuṇāpeyyaṃ. **Poseyyanti** bhojanādīhi bhareyyaṃ. **Vaḍḍheyyanti** vaḍḍhiṃ gameyyaṃ. **Araṇisahitanti** araṇīyugaḷaṃ.

429. Tirorājānopīti tiroraṭṭhe aññasmimpi janapade rājāno jānanti. **Abyattoti** avisado acheko. **Kopenapīti** ye maṃ evaṃ vakkhanti, tesu uppajjanakena kopenapi etaṃ diṭṭhigataṃ harissāmi pariharissāmīti gahetvā vicarissāmi. **Makkhenāti** tayā vuttayuttakāraṇamakhalakkhaṇena makkhenāpi. **Palāsenāti** tayā saddhiṃ yugaggāhalakkhaṇena palāsenāpi.

430. Haritakapaṇṇanti yaṃ kiñci haritakaṃ, antamaso allatiṇapaṇṇampi na hotīti attho. **Sannaddhakalāpanti** sannaddhadhanukalāpaṃ. **Āsittodakāni vaṭṭumānīti** paripuṇṇasalilā maggā ca kandarā ca. **Yoggānīti** balibadde.

Bahunikkhantaroti **bahunikkhanto** ciranikkhantoti attho. **Yathābhatena bhaṇḍenāti** yaṃ vo tiṇakaṭṭhodakabhaṇḍakaṃ āropitaṃ, tena yathābhatena yathāropitena, yathāgahitenāti attho.

Appasārānīti appagghāni. **Paṇiyānīti** bhaṇḍāni.

Gūthabhārikādiupamāvaṇṇanā

432. Mama ca sūkarabhattanti mama ca sūkarānaṃ idaṃ bhattaṃ. **Uggharantanti** upari gharantaṃ. **Paggharantanti** heṭṭhā parissavantaṃ. **Tumhe khvettha bhaṇeti** tumhe kho ettha bhaṇe. Ayameva vā paṭho. **Tathā hi pana me sūkarabhattanti** tathā hi pana me ayaṃ gūtho sūkarānaṃ bhattaṃ.

434. Āgatāgataṃ kalim gilati āgatāgataṃ parājayagulaṃ gilati. **Pajjohissāmīti** pajjohanaṃ karissāmi, balikammaṃ karissāmīti attho. **Akkhehi dibbissāmāti** guḷehi kiḷissāma. **Littaṃ paramena tejasāti** paramatejena visena littam.

436. Gāmapaṭṭanti vuṭṭhitagāmapadeso vuccati. “Gāmapada”ntipi pāṭho, ayamevattho. **Sāṇabhāraṇti** sāṇavābhāraṇ. **Susannaddhoti** subaddho. **Tvaṃ pajānāhīti** tvaṃ jāna. Sace gaṇhitukāmosi, gaṇhāhīti vuttaṃ hoti.

Khomanti khomavākaṃ. **Ayanti** kājalohaṃ. **Lohanti** tambalohaṃ. **Sajjhanti** rajataṃ. **Suvaṇṇanti** suvaṇṇamāsakaṃ. **Abhinandimsūti** tussimsu.

437. Attamanoti sakamano tuṭṭhacitto. **Abhiraddhoti** abhippasanno. **Pañhāpaṭibhānānīti** pañhupaṭṭhānāni. **Paccanīkaṃ kattabbanti** paccanīkaṃ paṭiviruddhaṃ viya kattabbaṃ amaññissaṃ, paṭilomagāhaṃ gahetvā aṭṭhāsinti attho.

438. Saṅghātaṃ āpajjantīti saṅghātaṃ vināsaṃ maraṇaṃ āpajjanti. **Na mahapphaloti** vipākaphalena na mahapphalo hoti. **Na mahānisamsoti** guṇānisamsena mahānisamsa na hoti. **Na mahājutikoti** ānubhāvajutiyā mahājutiko na hoti. **Na mahāvippahāroti** vipākavippahāratāya mahāvippahāro na hoti. **Bijanaṅgalanti** bījaṅca naṅgalaṅca. **Dukkhetṭeti** duṭṭhukhetṭe nissārahette. **Dubbhūmeti** visamabhūmibhāge. **Paṭiṭṭhāpeyyāti** ṭhāpeyya. **Khaṇḍānīti** chinnabhinnāni. **Pūtīnīti** nissārāni. **Vātātapahātānīti** vātena ca ātapena ca hatāni pariyādinnatejāni. **Asārādānīti** taṇḍulasārādānarahitāni palālāni. **Asukhasayitānīti** yāni sukkhāpetvā koṭṭhe ākiritvā ṭhapitāni, tāni sukkhasayitāni nāma. Etāni pana na tādisāni. **Anuppavecheyyāti** anupaveseyya, na sammā vasseyya, anvaddhamāsaṃ anudasāhaṃ anupañcāhaṃ na vasseyyāti attho. **Api nu tānīti** api nu evaṃ khettabījavuṭṭhidose sati tāni bījāni aṅkuramūlapattādīhi uddhaṃ vuddhiṃ heṭṭhā virūḷhiṃ samantato ca vepullaṃ āpajjeyyunti. **Evarūpo kho rājañña yaññoti** evarūpaṃ rājañña dānaṃ parūpaghātena uppāditapaccayatopi dāyakatopi pariggāhakatopi avisuddhattā na mahapphalaṃ hoti.

Evarūpo kho rājañña yaññoti evarūpaṃ rājaññadānaṃ aparūpaghātena uppānapaccayatopi aparūpaghātītāya sīlavantadāyakatopi sammādiṭṭhiādiguṇasampannaṃ paṭiggāhakatopi mahapphalaṃ hoti. Sace pana guṇātirekaṃ nirodhā vuṭṭhitaṃ paṭiggāhakaṃ labhati, cetanā ca vipulā hoti, diṭṭheva dhamme vipākamaṃ detīti.

439. Imaṃ pana therassa dhammakathaṃ sutvā pāyāsirājañño theram nimantetvā sattāhaṃ therassa mahādānaṃ datvā tato paṭṭhāya mahājanassa dānaṃ paṭṭhapesi. Taṃ sandhāya **atha kho pāyāsi rājaññoti**tiādi vuttaṃ. Tattha **kaṇḍajakanti** sakuṇḍakaṃ uttaṇḍulabhataṃ. **Bilaṅgadutiyaṇti** kañjikadutiyaṃ. **Dhorakāni ca vatthānīti** thūlāni ca vatthāni. **Guḷavālakānīti** guḷadasāni, puñjapuñjivasena ṭhitamahantadasānīti attho. **Evaṃ anuddisatīti** evaṃ upadisati. **Pādāpīti** pādenapi.

440. Asakkaccanti saddhāviraṇhitam assaddhadānaṃ. **Asahatthāti** na sahatthena. **Acittikanti** cittikāraviraṇhitam, na cittikāraṃ paccupaṭṭhāpetvā na paṇītacittaṃ katvā adāsi. **Apaviddhanti** chaḍḍitaṃ vipatitaṃ. **Suññaṃ serīsakanti** serīsakaṃ nāma ekaṃ tucchaṃ rajatavimānaṃ upagato. Tassa kira dvāre mahāsirīsaruḅkko, tena taṃ “serīsaka”nti vuccati.

441. Āyasmā gavampatīti thero kira pubbe manussakāle gopāladārakānaṃ jeṭṭhako hutvā mahato sirīsassa mūlaṃ sodhetvā vālikaṃ okiritvā ekaṃ piṇḍapātikattheraṃ rukkhamūle nisīdāpetvā attanā laddhaṃ āhāraṃ datvā tato cuto tassānubhāvena tasmīṃ rajatavimāne nibbatti. Sirīsaruḅkko vimānavāre aṭṭhāsi. So paññāsāya vassehi phalati, tato paññāsa vassāni gatānīti devaputto saṃvegaṃ āpajjati. So aparena samayena amhākaṃ bhagavato kāle manussesu nibbattitvā satthu dhammakathaṃ sutvā arahattaṃ patto. Pubbāciṇṇavasena pana divāvihāratthāya tadeva vimānaṃ abhiṇhaṃ gacchati, taṃ kirassa utusukhaṃ hoti. Taṃ sandhāya “tena kho pana samayena āyasmā gavampatī”tiādi vuttaṃ.

So sakkaccaṃ dānaṃ datvāti so parassa santakampi dānaṃ sakkaccaṃ datvā. **Evamārocesīti** “sakkaccaṃ dānaṃ dethā”tiādinā nayena ārocesi. Taṅca pana therassa ārocanam sutvā mahājano sakkaccaṃ dānaṃ datvā devaloke nibbatta. Pāyāsissa pana rājaññassa paricārakā sakkaccaṃ dānaṃ

datvāpi nikantivasena gantvā tasseva santike nibbattā. Taṃ kira disācārikavimānaṃ vaṭṭaniaṭaviyaṃ ahosi. Pāyāsīdevaputto ca ekadivasam vāṇijakānaṃ dassetvā attano katakammaṃ kathesīti.

Iti sumaṅgalavilāsiniyā dīghanikāyaṭṭhakathāyaṃ

Pāyāsīrājaññasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

Niṭṭhitā ca mahāvaggassatthavaṇṇanā.

Mahāvaggaṭṭhakathā niṭṭhitā.